MỘT SÚNG

KIM LĂNG

THẬP TỨ SAI

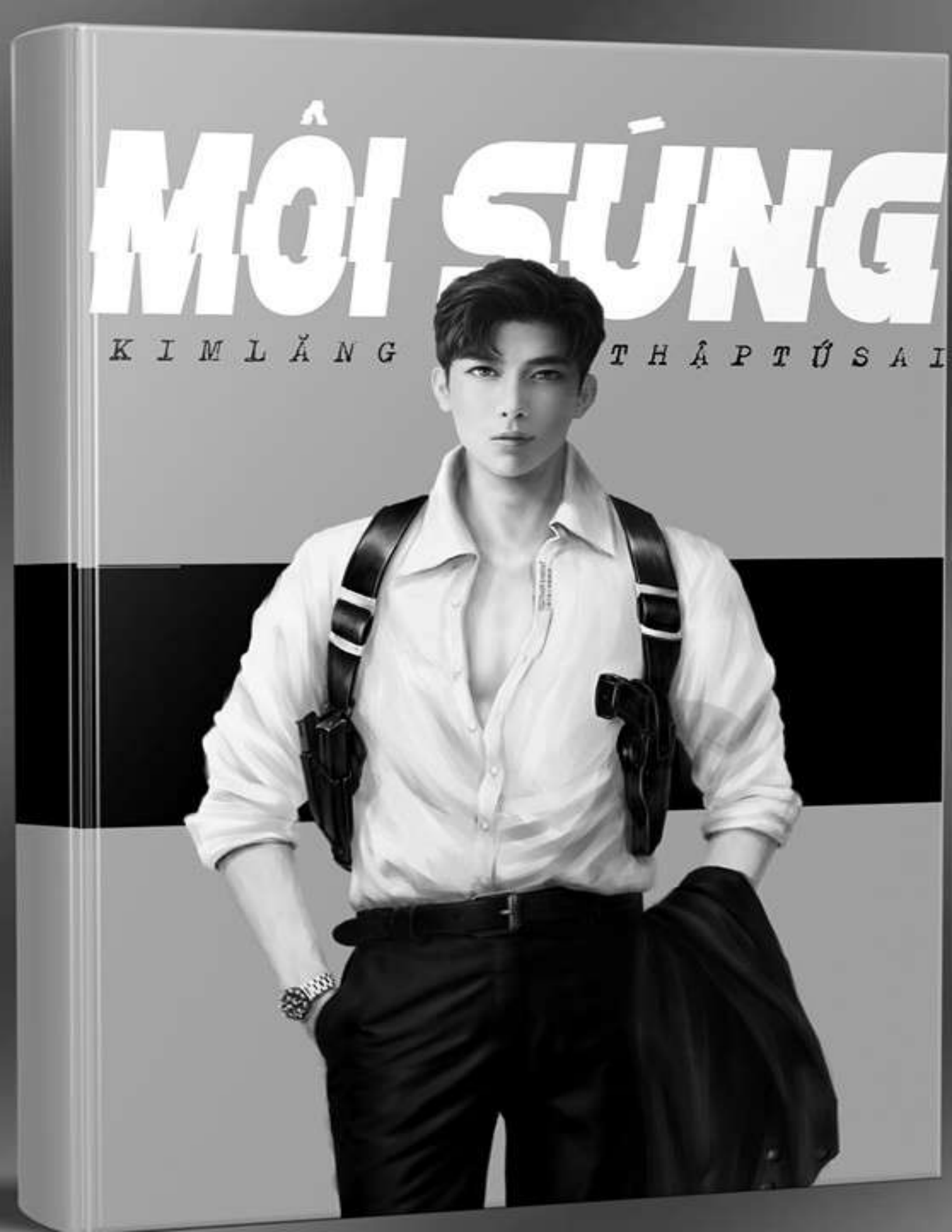

Mục lục

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

https://thuviensach.vn

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

https://thuviensach.vn

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

https://thuviensach.vn

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100: Kết thúc

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai
dtv-ebook.com

Chương 1

Edit & Beta: Direct Kill

Trong cuộc họp hằng năm của đài trung tâm tin tức Minh Châu, Hình Minh đánh lão Trần.

Lão Trần, Trần Lập Nam, chủ nhiệm đài trung tâm tin tức Minh Châu, trong tay đang nắm quyền sinh quyền sát của hai chương trình 'hot' nhất đài Minh Châu, việc trong ngoài gì cũng đều phải thông qua lão, là kẻ biết nịnh nọt, khúm núm, cũng như có thù tất báo. Sự việc này rất nhanh đã trở thành chủ đề nóng lan truyền khắp công ty, cuộc họp hằng năm này được miêu tả sinh động như hiện trường án mạng, hầu như tất cả mọi người đều nghĩ rằng lần này Hình Minh coi như xong đời rồi, ở đài Minh Châu này ngoại trừ đài trưởng Ngu Trọng Dạ, thì không một ai dám đắc tội với lão Trần, càng khỏi nói đến đập hẳn chai rượu vào đầu lão như thế.

Mà thật sự nếu kể ra thì, lão Trần cũng coi như là Bá Nhạc của Hình Minh, không có lão Trần, Hình Minh như con thiên lý mã không thể ở đài Minh Châu hô mưa gọi gió như bây giờ được.

(Bá Nhạc vốn là bậc thầy am hiểu về ngựa, qua vóc dáng, ngoại hình có thể tìm kiếm và biết được đâu là Thiên Lý mã.)

Đài Minh Châu từ khi thành lập đã lấy tiêu chí "Cầu chân"(yêu cầu sự chân thật)mà phát triển, bao nhiêu năm rồi vẫn luôn dựa theo tiêu chí đó để đưa tin, những năm gần đây mới xuất hiện nhiều các chương trình giải trí

https://thuviensach.vn

trên TV do nhu cầu của người xem. Nhắc đến đài Minh Châu, không thể không kể đến hai chuyên mục đang hot nhất hiện nay, một chương trình tên là “Minh Châu kết nối” chuyên bình luận các loại tin tức, ngày đầu phát sóng đã được rất nhiều người trong giới khen ngợi, cứ thế phát triển như ngựa không ngừng vó đe dọa các chương trình tin tức khác của tỉnh, thậm chí là của cả quốc gia; một chương trình khác có tên “Duyên tới là em”, là chương trình làm quen và tìm hiểu nhau, người được mời đến đây đều được tuyển chọn kỹ càng, nhân vật nam thì phải lịch thiệp, biết cách ăn nói, còn nhân vật nữ thì phải biết hát và nhảy, vả lại chương trình có những câu chuyện rất cảm động, vì thế ngay ngày đầu phát sóng đạt mức rating cao nhất trong các chương trình chiếu cùng khung giờ đó, rất nhanh đã nổi tiếng khắp cả nước.

Hai chương trình, một thì xây dựng được tên tuổi, một lại thu được lợi nhuận, chiếm vị trí hàng đầu trong ngành, khiến cho không ít người trong nghề đỏ mắt ghen tị, dựa vào cái gì mà trên đời này danh tiếng cùng lợi nhuận đều rơi vào hết trong túi đài Minh Châu.

Vì tìm kiếm khách quý thích hợp cho chương trình “Duyên tới là em” tổ sản xuất đã hợp tác với một số người mai mối hôn nhân nổi tiếng, đặt cho một cái tên mỹ miều hơn là “người đi săn hôn nhân”, mấy người này chuyên phụ trách “nằm vùng” ở các cửa hàng bách hóa, hoặc các nơi cao cấp hơn, cùng với đôi mắt của diều hâu săn thỏ, không làm việc gì khác, ngoài tìm người.

Vì thế mới có chuyện,chọn trúng Hình Minh ngay ở trên đường cái.

Hình Minh là người phương nam, nhưng dáng vẻ lại giống người phương bắc, da dẻ trắng trẻo, môi mỏng, sống mũi thẳng, hơn nữa thân lại cao một mét tám lăm, không cần để ý đến hoàn cảnh, đứng ở nơi nào cũng như hạc giữa bầy gà.

https://thuviensach.vn

Người đi săn này không nghĩ ngợi nhiều, lập tức lao đến, bắt chuyện với Hình Minh, sau đó hỏi cậu có muốn tham gia chương trình không.

Lúc đó, Hình Minh đang cùng với bạn gái đi dạo phố, bạn gái cậu là fan trung thành của "Duyên tới là em", Hình Minh cũng bị cô rủ rê lôi kéo xem qua mấy lần, mà thực ra trong lòng cảm thấy chương trình này rất vớ vẩn, phía sau màn hình kia là một đám người ôm khát vọng tiến vào cái vòng giải trí luẩn quẩn, trước mặt hàng trăm triệu khán giả kể chuyện tình sử của mình, trăm chuyện đau lòng muốn nói lại còn giả bộ xấu hổ, cuối cùng cố nặn ra chút nước mắt cùng thề non hẹn biển. Thế là kết thúc happy eding~~

Hình Minh học đại học chuyên ngành là y học lâm sàng, có khi còn tiếp xúc với người chết nhiều hơn với người sống, đối với chuyện này không hề hứng thú, mà bạn gái cậu lại nóng lòng muốn thử, người săn tìm này cũng là một tên thông minh, biết nắm bắt thời cơ vội vàng ra giá khuyến mãi "mua một tặng một", cả hai người bọn họ có thể đồng thời tham gia.

Qua vài vòng phỏng vấn, bạn gái cậu xui xẻo ở vòng cuối cùng bị đạo diễn đánh trượt, nhưng Hình Minh lại thuận buồm xuôi gió thông qua, trực tiếp thu hình tại trường quay.

Trong thời gian diễn tập, người sản xuất chương trình không hài lòng lắm với biểu hiện của Hình Minh—— cậu rõ ràng làm việc qua loa đại khái, khi nên cười thì không cười, nên nói thì ít lời, biểu hiện rõ ràng là bằng mặt không bằng lòng, cả người như đang ở trong trạng thái lơ lửng không quan tâm gì. Dưới trướng người sản xuất chương trình có rất nhiều người phù hợp yêu cầu, mỗi người đều mong muốn tham gia chương trình để làm bàn đạp sau này, người nào cũng nghe lời răm rắp, vì vậy không ít lần khuyến khích đạo diễn thay đổi người.

Lúc đó cũng nhờ có giám chế chương trình là lão Trần ở đó, chỉ từ xa liếc mắt nhìn Hình Minh một cái, liền ra tay dẹp tan nghị luận của mọi người, nhất định phải cho cậu vào chương trình. Lão nói cậu quá đẹp,

https://thuviensach.vn

không cần quan tâm cậu hợp hay không hợp, chỉ cần đứng đó không nói lời nào cũng được, rating chương trình chắc chắn sẽ tăng lên mạnh mẽ!

Sự thực chứng minh biểu hiện của Hình Minh khiến tất cả mọi người bao gồm cả lão Trần đều phải tròn mắt kinh ngạc, nụ cười đa tình, nói năng lưu loát, khiến cho người dẫn chương trình dù đã được đào tạo chính quy, kinh qua không biết bao nhiêu tình huống cũng phải ngây người như phỗng, phản ứng của mọi người trong trường quay bùng nổ, chương trình phát sóng sau đó cũng đạt kết quả xưa nay chưa từng có.

Mấy ngày sau Hình Minh nhận được điện thoại của lão Trần, lão Trần nói mình có kế hoạch tìm một người dẫn chương trình ngoại cảnh cho "duyên tới là em", theo ý kiến của mọi người trên internet, trong lòng đã có ứng cử viên.

Bởi vì chương trình "duyên tới là em" này, trong thời gian ngắn Hình Minh đã tích lũy được lượng lớn nhân khí, thân là người đang nổi trên mạng, cậu cũng không cố làm ra vẻ, thân là người mới vào nghề, cậu cũng không cố gắng trèo cành cao, khiến cho hầu như tất cả mọi người trong đài đối với người trẻ tuổi này khen ngợi không dứt miệng, cho là cậu khiêm tốn, thành khẩn, có thái độ nhưng không khiến người ta ghét, có tài năng nhưng không tự kiêu.

Nhưng chẳng ai nghĩ tới, Hình Minh lại không tận dụng mọi thời cơ để trở thành MC chính thức của chương trình "duyên tới là em", mà chủ động yêu cầu rời khỏi chương trình giải trí chuyển sang chương trình tin tức, đảm nhận một chức phóng viên quèn của chương trình "Minh Châu kết nối".

Phóng viên, chưa nói đến chuyện đãi ngộ so với làm MC của chương trình đang "hot" kia khác nhau một trời một vực, nếu như không thể cùng đài Minh Châu ký hợp đồng, thì không thể coi là nhân viên của chương trình được.

https://thuviensach.vn

Theo lý thuyết, người như Hình Minh không xuất thân từ con đường chính quy, trong chương trình giải trí lúc trước diễn trò thì mới đi đường tắt mà thành danh được, nhưng cậu đã chứng minh cho mọi người thấy năng lực của mình, học lại từ đầu kiến thức về phỏng vấn tin tức, ghi âm đưa tin về các thông tin chuyên ngành, chỉ trong vòng một năm, cậu từ một phóng viên mờ nhạt không có chỗ đứng trong đài Minh Châu dần dần trở thành người ưu tú nhất, thậm chí còn được lão Trần tiến cử, thay thế vị trí dẫn chương trình "Minh Châu kết nối" của một nữ đồng nghiệp đang tạm thời nghỉ để sinh em bé.

Mới đầu, đối với sự tiến bộ của Hình Minh, lão Trần cảm thấy vừa thoả mãn lại vừa đắc ý, dù sao thì không phải ai cũng có ánh mắt nhìn người chuẩn như thế, từ hàng trăm hàng vạn người chỉ cần liếc mắt một cái lại chọn trúng được con thiên lý mã này, thế nhưng lão cũng không ngờ tới vấn đề lại bắt nguồn từ đây.

Lão Trần là tổng sản xuất của "Minh Châu kết nối", vị trí mà Hình Minh thay thế, là của người dẫn chương trình đài Minh Châu, đương gia hoa đán, Trang Lôi.

Trang Lôi là một người cực kỳ xinh đẹp, nhưng không có tật xấu của mấy người đẹp như ỷ lại hay quát tháo mọi người, nghe nói lúc mới vào đài, cô thu phục lòng người bằng nụ cười ngọt ngào, tác phong cởi mở, chỉ trong vòng mấy tháng đã khiến cho mọi người đều yêu quý, dễ dàng củng cố vị trí của mình.

Trang Lôi trên danh nghĩa là cháu ngoại của lão Trần, nhưng thực tế có thể là tình nhân của lão ta, tin tức chính xác thì chưa thể kết luận được, ở trước mặt lão Trần mọi người cũng không dám ho he nửa câu, sau lưng lại không ngớt đàm tiếu về Trang Lôi.

Ấy thế mà Hình Minh lại không giống mọi người căm tức hay ghét bỏ gì cả, mặc dù là nhân viên mới nhưng cũng không cảm thấy ngạc nhiên gì, đài

https://thuviensach.vn

Minh Châu như một thế giới giải trí thu nhỏ, nước sâu mà đục, so với chương trình "duyên tới là em" mà cậu làm việc trước đây, trung tâm tin tức này cũng bẩn thỉu, hỗn loạn không kém, không ít người sẵn sàng cùng lãnh đạo hoặc nhà tài trợ sử dụng quy tắc ngầm; hơn nữa ai cũng có chí riêng của mình, lão Trần đã hơn năm mươi tuổi, người cao mét bảy, đầu đã hơi hói, tóc muối tiêu, trên người còn có mùi đặc trưng, người như thế mà Trang Lôi còn có thể dũng cảm hiến thân, cũng thực sự không thể coi cô không làm mà hưởng được.

Có thể Hình Minh thật sự không muốn làm loại chuyện này, mà không thể nói là không muốn được, có lẽ cậu xem thường nó. Chớ nhìn lúc cậu mới vào đài Minh Châu cả ngày cố làm ra vẻ, mày từ mắt thiện, thực tế từ nhỏ cậu đã rất lạnh lùng thẳng thắn, không thích sự yếu đuối cũng như ghét sự thất bại, trong trường học cậu thuộc top những học sinh xuất sắc nhất, mà mọi người sau lưng đều gọi cậu là "Ice prince".

Sau này, Trang Lôi kết hôn với một hoạt náo viên trong đài Minh Châu tên là Lâm Tư Tuyền, một người là đương gia hoa đán xinh đẹp động lòng, một người là tổ trưởng hoạt náo viên phong độ ngời ngời, quả đúng là trai tài gái sắc, ông trời tác hợp cho. Trang Lôi mang thai bảy tháng sau đó nghỉ phép về nhà chờ sinh, nhưng "Minh Châu kết nối" lại không thể dừng được, lão Trần muốn tìm một người vừa có năng lực lại không nhân cơ hội cướp đoạt vị trí này, nghĩ tới nghĩ lui, cảm thấy Hình Minh do một tay lão cất nhắc là thích hợp nhất.

Chờ khi sinh xong, dáng người cũng khôi phục lại bình thường, Trang Lôi trở lại trường quay nhưng không nhìn thấy một ai quen mắt cả, cô không nghĩ tới mình mới nghỉ có vài tháng, ấy thế mà các thành viên nòng cốt trước kia từng hợp tác với mình đều không còn nữa, bị thay thế hết rồi.

Chuyện này cũng tựa như chuyện một nha đầu mới được động phòng đòi soán quyền đại phu nhân, Trang Lôi vội chạy đến tố cáo với lão Trần, lão Trần lúc đầu không để ý lắm, chỉ coi đây là chuyện vụn vặt có thể dễ dàng

https://thuviensach.vn

giải quyết —— nhưng lão không thể ngờ tới thái độ của Hình Minh lại cứng như chặt đinh chém sắt, cậu nói bây giờ "Minh Châu kết nối" do người họ Hình này quyết định rồi, không trả, không cho.

Lão Trần bấy giờ mới tỉnh ngộ, nghĩ lại khi đó Hình Minh tuyên bố với mọi người trong đài sẽ đổi mới lại chương trình "Minh Châu kết nối", chính lão là người giơ cả hai tay để ủng hộ, nhưng lão không ngờ rằng bắt đầu từ thời khắc đó Hình Minh đã nhen nhóm ý nghĩ phản nghịch, móng vuốt đã bắt đầu lộ dần, trong mắt lão cậu thiếu niên khiêm tốn, biết điều trước kia cùng tên khốn khiếp này không phải cùng một người, cậu ta cứ im lặng mà ngấm ngầm hành động!

Trong cuộc họp hằng năm của trung tâm tin tức, lão Trần tức giận đến mặt phát xanh, tay run rẩy, cầm chén rượu trong tay, đi đến bên bàn của Hình Minh, trước mặt mọi người mắng cậu té tát. Lão mắng cậu là loại người khốn khiếp lấy ân báo oán, qua cầu rút ván, là tên đê hèn xấu xa, quỷ kế đa đoan…

Hình Minh mới vừa nhận được bằng khen "Mười tốt hằng năm của trung tâm tin tức", đường làm quan rộng mở, đối với hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào nơi này, từ đầu tới cuối đều mỉm cười đáp trả, ghi nhớ hết trong lòng.

Biết bình sinh lão Trần không vượt qua được bốn chữ "Tửu sắc tài vận", cho nên Hình Minh đã mang đến đây một chai Lafite 82, hiện tại trong cốp xe còn đang để hai chai nữa, dự định sau khi cuộc họp hằng năm này kết thúc sẽ tặng cho lão. Cậu tạm thời không muốn đối đầu với lão Trần, người này lòng dạ không lớn, tầm mắt không rộng, chỉ dựa vào mấy lời nịnh hót vỗ mông ngựa thì làm sao thể ngồi vững vàng ở vị trí chủ nhiệm của trung tâm tin tức Minh Châu này, chỉ sợ sau lưng nhất định còn có nguyên nhân khác.

"Xế chiều hôm nay cháu đã xin lỗi anh Tuyền rồi, chỉ trách cháu làm việc không nhìn trước ngó sau, không đặt mình vào hoàn cảnh chị Lôi suy

https://thuviensach.vn

nghĩ một chút, mong chủ nhiệm đại nhân đại lượng, không tính toán với bọn trẻ chúng cháu…”

Hình Minh mỉm cười rạng rỡ, có chút lấy lòng thay lão Trần rót đầy rượu vào chén. Lão Trần mắng cũng đã sướng miệng, trong lòng bực tức đã giảm đi phân nửa, mà phỏng chừng do rượu kích thích, lão không nhượng bộ, lại cậy già lên mặt giơ cánh tay lên, chỉ vào mặt Hình Minh, lão nói, người trẻ tuổi phải hiểu được cách làm người, đừng tưởng bản thân lừa gạt người ta mà không ai biết, ba cậu trước kia là phạm nhân cưỡng gian ——

Lão Trần còn chưa dứt lời, một chút ký ức ghê tởm đã nhanh chóng hiện lên. Hình Minh không chút nào do dự cầm chai rượu Lafite trị giá 50 ngàn kia đập thẳng vào đầu đối phương.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 2

Edit & Beta: Direct Kill

Lão Trần bị đánh đến vỡ đầu chảy máu mà ngã trên mặt đất, xe cảnh sát cũng được gọi tới.

Người trong đài vội vàng đưa lão đi bệnh viện cấp cứu, vết thương dài 7 cm, khâu mười hai mũi.

Trong phòng bệnh lão Trần thế mà lại tỏ thái độ rộng lượng, nói chuyện với cảnh sát cũng có chút mặt mũi của người có ăn có học, không thể hiện thái độ thâm cừu đại hận gì, chỉ nói là do say rượu gây chuyện, giải quyết riêng với nhau được.

Sự việc sống chết mặc bay, tiền bồi thường một chữ cũng không đề cập tới, mọi người ổn định lại tâm trạng, vui mừng đón năm mới.

Nhưng trong lòng Hình Minh thì rất rõ ràng, bề ngoài càng gió êm sóng lặng, thì bên trong lại càng sóng ngầm nguy hiểm. Lão Trần là người thích ra tay ngầm, những năm gần đây, nhiều người tự cho là mình có chút khả năng khó chơi đều chết ở trong tay lão, không đánh mà thắng, dễ dàng bôi xấu đối phương, làm tan nát sự nghiệp, làm cho vạn kiếp bất phục.

Lão ta thủ đoạn không từ, nhưng cậu cũng tự tin nắm rõ thủ đoạn của lão Trần trong lòng bàn tay.

Mười giờ sáng, kết thúc kỳ nghỉ lễ dài hạn, Hình Minh bước vào cao ốc của đài trung tâm tin tức Minh Châu, phát hiện bầu không khí hôm nay so

https://thuviensach.vn

với ngày thường hoàn toàn khác biệt.

Người trong trung tâm dường như cố gắng tránh xa cậu, gặp mặt cũng không tươi cười chào hỏi như mọi ngày, khi cậu vừa quay người đi thì lại ở sau lưng xì xào bàn tán.

Hình Minh mắt điếc tai ngơ. Ông đây quen rồi.

Người trong đài chú ý đến chuyện của cậu, cậu tất nhiên sẽ để ý. Giống như thời đại học, cậu đã quen được các bạn nữ sinh nhìn ngắm với ánh mắt ái mộ, sống lưng lúc nào cũng thẳng tắp, mắt không nhìn ngó hai bên, đón nhận tất cả sự ái mộ cùng ý dâm, bây giờ cậu cũng biểu hiện tâm trạng bình thản ung dung, nguyện ý tiếp thu tất cả sự phê bình cùng chỉ trích.

Cậu biết chương trình "Minh Châu kết nối" đã xảy ra vấn đề, cũng biết lão Trần lúc này đang ở trong phòng làm việc của đài trưởng, nghĩ cách đuổi cậu ra khỏi đài Minh Châu.

Chủ nhiệm thẩm định cùng phòng thẩm định đã nhất trí thẩm duyệt thông qua chương trình, thế mà quay đi quay lại giờ đây lại để một mình cậu gánh chịu. Cũng tại cậu lúc trước quá tự tin, muốn tranh thủ cơ hội công tác tại trung tâm tin tức này, không thèm nói chuyện kỹ càng để ký hợp đồng dài hạn, chỉ có tiền lương là coi như không tệ, nhưng lúc nào cũng có nguy cơ bị đuổi khỏi đài.

Toàn bộ sự tình có phải do lão Trần ở sau lưng cậu giở trò hay không còn khó nói, thế nhưng lão Trần chắc chắn sẽ không buông tha cơ hội này để trả thù, người trong trung tâm tin tức chắc đã nghe ngóng được phong thanh thứ gì đó, chỉ có điều ai cũng đều có chút bất ngờ, chủ nhiệm trung tâm luôn ra tay trong thầm lặng lúc này giết gà lại dùng ngưu đao (dao giết trâu), vì hận thù cá nhân, mà đem sự việc đến tai đài trưởng.

Đài truyền hình là thế, kỹ năng nghe lời đoán ý phải đạt đến trình độ thượng thừa, thậm chí so với trình độ nghiệp vụ còn quan trọng hơn, bọn

https://thuviensach.vn

họ tránh Hình Minh là sợ dẫn lửa thiêu thân, nhưng tất cả đều đánh giá thấp sự can đảm và quyết đoán của cậu thanh niên này.

Thế giới động vật có mèo bắt chuột, bọ ngựa bắt ve, loài người cũng vậy, vỏ quýt dày đã có móng tay nhọn.

Mặc kệ lúc này lão Trần đang mài đao soàn soạt, nhưng cấp trên của lão còn có một người nữa.

Ông chủ chân chính của đài Minh Châu, Ngu Trọng Dạ.

Hình Minh tự cảm thấy mình và Ngu Trọng Dạ cũng được coi là có quen biết. Mặc dù thông thường cơ hội để gặp đài trưởng của một nhân viên ngoài biên chế đài truyền hình cũng không nhiều lắm, mà cậu gia nhập đài Minh Châu đã được gần một năm, ngoại trừ mấy lần đang làm việc trong phòng tình cờ nhìn thấy, lên tiếng chào hỏi "thầy ạ", thời gian còn lại, nếu tính toán cẩn thận, cậu mới mặt đối mặt trò chuyện với hắn có ba lần.

Lần đầu tiên là sau khi thu hình xong chương trình "duyên tới là em", Hình Minh lần nữa xuất hiện trong đài Minh Châu không phải để gặp lão Trần, mà là đi tìm tổ trưởng hậu kỳ của chương trình—— cậu vừa mới xem lại phần ghi hình mà đài mới phát sóng, âm thanh rất tốt, nhưng có một vấn đề xảy ra đó là kỹ thật viên đã ghi sai tên của cậu khi kết thúc chương trình, trên ti vi ghi là chữ "Hình"(邢) chứ không phải "Hình"(刑), chỉ khác nhau có một chữ.

Hình Minh yêu cầu đối phương phải sửa đổi phần cuối này trong tập tiếp theo.

Tổ trưởng hậu kỳ cảm thấy phản ứng của cậu hơi quá, chuyện bé xé ra to, cười ha hả trêu trọc cậu, nói "Hình" là họ ít gặp, có ghi sai cũng là bình thường thôi, còn nói chữ "Hình" trong tên cậu đọc lên đã ngửi thấy mùi sát khí nồng nặc ("Hình"(刑) trong tên Hình Minh có nghĩa là hình phạt, cực hình), thay đổi như thế cũng hay. Trêu chọc cậu xong liền đứng dậy định

https://thuviensach.vn

cắt bỏ đoạn đó đi, mà không ngờ của cậu thanh niên trước mắt thái độ kiên quyết ngăn cản hắn lại, khiến hắn ta không thể làm được gì.

Phiền anh sửa lại lỗi này, và đưa ra lời xin lỗi thanh minh cụ thể. Lúc nói chuyện Hình Minh hơi nhếch khóe miệng, dùng từ cũng rất khách khí, nhưng đối mắt lại nghiêm nghị sắc bén, như có sức mạnh uy hiếp vô hình khó nói nên lời.

Mọi người dần dần vây quanh xem chuyện, tất cả đều là nhân viên đài Minh Châu, ai cũng nhìn cậu chằm chằm. Bỗng chốc bầu không khí trong đài truyền hình trở nên khác thường, rõ ràng bên ngoài vẫn bình thường nhưng bên trong lại sóng ngầm mãnh liệt, lâu dần, con người đều học những sinh vật trong rừng kia, phải học cách che giấu chính mình để tồn tại trong xã hội này. Nhưng tên nhóc này lại khác biệt như thế.

Cậu ngồi đây hiên ngang, áo sơ mi trắng như tuyết tựa hồ không nhiễm bụi trần.

Hai bên đang giằng co không xong, phía sau đột nhiên truyền tới giọng nói ——

“Tôi thay mặt đài Minh Châu xin lỗi cậu, nếu cậu muốn giải thích ở cuối chương trình tôi cũng sẽ đứng ra để xin lỗi.”

Không thấy người, chỉ nghe thấy tiếng.

Hình Minh cảm nhận được bỗng chốc tim mình đập mạnh dữ dội, giọng nói của người này vô cùng dễ nghe, vừa rõ ràng lại có độ dày, vừa có mị lực cũng như sự từng trải.

Tổ trưởng hậu kỳ nhìn theo nơi phát ra tiếng nói, lập tức đứng nghiêm, hai mắt sáng rực mà hô lên một tiếng, A, chú Ngu.

https://thuviensach.vn

Hình Minh từ hai chữ “chú Ngu” này nghe được ba phần kính nể, bảy phần nịnh nọt, trực giác nói cho cậu biết, chức vị của vị “chú Ngu” trong đài này chắc hẳn không tầm thường.

Theo tiếng nói mà nhìn sang —— nhắc tới cũng lạ, người vây xem chuyện vui rõ ràng không ít, nhưng cậu vừa liếc mắt một cái đã nhận ra người vừa nói chuyện với cậu.

Lòng bàn tay cậu hơi đổ mồ hôi, trái tim vừa mới bình ổn lại đập mạnh hơn.

Không phải Hình Minh chưa từng va chạm với xã hội, cậu lớn lên đã đẹp trai, từ nhỏ bên cạnh không thiếu người đẹp với đủ mọi tuổi tác, các cô gái nhìn thấy cậu đều kinh ngạc đứng lại, sau đó tròn mắt, há miệng, vuốt tóc. Hoa thơm cỏ lạ đã nhìn đến mức chán cả rồi, Hình Minh đối với hai chữ “người đẹp” có tiêu chuẩn riêng của mình, những cô gái dong chi tục phấn bình thường khó lọt vào mắt cậu.

Có thể nhìn thấy vị “chú Ngu” trước mặt cậu đây, rõ ràng là “Ngu mỹ nhân” mà.

Đối phương còn cao hơn cậu một chút, trên người mặc bộ âu phục sẫm màu trang nhã, trừ cà vạt, trên người hầu như không có đồ trang sức xa xỉ, ánh mắt thâm thúy, giọng nói trầm thấp, dáng người kia đứng ở nơi đâu cũng có thể dễ dàng tỏa sáng, nam nhân này chắc hẳn đã có chút tuổi cũng có chút thân phận, nhưng cậu chưa từng thấy người đàn ông nào ở cái tuổi này còn có thể đẹp trai phong độ như vậy, trang nhã cao quý tựa như một vị thần.

Đối phương nhẹ nhàng nở nụ cười, rồi bỏ đi, để mặc Hình Minh vẫn còn đang ngẩn người, nửa ngày không nhúc nhích.

Cậu cảm thấy người này nhìn rất quen mắt.

https://thuviensach.vn

Sau đó Hình Minh nghe người ta nói mới biết, thì ra vị "chú Ngu" kia chính là giám đốc của đài, Ngu Trọng Dạ.

Ngu Trọng Dạ năm nay đã hơn bốn mươi tuổi, tuy mới tiếp nhận chức đài trưởng Minh Châu hai năm, thế nhưng đã chứng minh được năng lực của mình, một bên cạnh tranh với các chương trình giải trí của tập đoàn Thu thị đang được yêu thích nhất hiện nay, một bên thì phá rối rồi dựng lại, cùng các đài BBC của Anh, CNBC của Mỹ lên chiến lược hợp tác, thành công đưa nhiều chương trình của đài Minh Châu nổi tiếng trên thế giới.

Trong miệng người khác, Ngu Trọng Dạ, không gì không làm được không gì không biết cả, như thần vậy. Nghe nói hắn tốt nghiệp hệ tin tức danh giá, sau đó lại đi bộ đội; lại nghe nói trong cuộc thi hoa khôi của đài Minh Châu Ngu Trọng Dạ đã tự mình sáng tác ca khúc chủ đề cho chương trình, trong Bộ văn hóa và Hiệp hội nghệ thuật "Trăm năm phát triển tranh thư pháp Trung Quốc", tên của hắn cùng với Trần Trung Chí, Điền Lê Minh là những bậc thầy nổi danh đều xếp cùng nhau…

Hình Minh đối những tài năng như vẽ tranh, thư pháp hay âm nhạc của vị đài trưởng kia không có hứng thú lắm, làm người đại diện của cả một đài lớn lại có học vấn uyên thâm, hầu như ai cũng có thể viết chữ đẹp, ngâm một hai bài thơ. Cái mà khiến cậu tò mò hơn đó là, một người không giống phàm nhân như vị kia, liệu có thất tình lục dục như những người thường không.

Bản thân Ngu Trọng Dạ không có chút bối cảnh nào, nhưng vợ trước Hồng Nghê là con gái phó bí thư tỉnh ủy Hồng Vạn Lương, Hồng Vạn Lương đường làm quan rộng thênh thang, hai năm trước được điều lên trung ương, thế mà con gái ông lại hồng nhan bạc mệnh, mới kết hôn được mấy năm đã chết, chỉ để lại một đứa bé, từ nhỏ đã bị ném ra nước ngoài sống. Đài trưởng Ngu bề ngoài nhìn có vẻ như rất thâm tình, ở vậy hơn mười năm không có tái hôn, ngón áp út lúc nào cũng đeo chiếc nhẫn kết hôn, nhưng thực ra trong đài mọi người cũng đều biết, phàm là người đàn

https://thuviensach.vn

ông có năng lực sở hữu tam cung lục viện, người nào chịu cảnh tình hữu độc chung như vậy.

Bên trong đài Minh Châu có tin đồn rằng, khi Hồng Nghê mất, Hồng Vạn Lương và Ngu Trọng Dạ đã cùng nhau thỏa thuận, hắn ở bên ngoài có bao nhiêu tình nhân ông cũng có thể mắt nhắm mắt mở cho qua, nhưng mà tuyệt đối không được kết hôn.

Đương nhiên đã là tin đồn thì luôn có nhiều phiên bản khác nhau, có lời đồn nói rằng, Ngu Trọng Dạ chỉ thích nam nhân.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 3

Edit & Beta: Direct Kill

Lần thứ hai Hình Minh gặp đài trưởng Ngu là ở trên khoa chuyên ngành tin tức, Ngu Trọng Dạ là giảng viên của lớp đó, tuy rằng đài trưởng Ngu bận trăm công nghìn việc chỉ giảng có một tiết, nhưng chính vì có một tiết này, mà ở trong đài người khác đều gọi Ngu Trọng Dạ là "Ngu tổng" hoặc "chú Ngu", chỉ có mình Hình Minh có thể tự nhiên, thoải mái gọi là "thầy".

Khi đến thời gian trao đổi thảo luận với nhau, thấy Hình Minh vì chương trình "duyên tới là em" đã có chút tiếng tăm, một bạn nữ sinh cùng lớp đã hỏi cậu: Một sinh viên trường y sao lại lựa chọn làm trái ngành để trở thành người trong đài truyền hình, tại sao không làm trong chương trình giải trí mà muốn trở lại từ đầu làm trong đài tin tức?

Lúc đó Ngu Trọng Dạ đang đứng ở phía sau bục giảng, đôi mắt thâm sâu nhìn xoáy vào cậu. Cơ hội ngàn năm có một, Hình Minh nhanh chóng sắp xếp lại từ ngữ trong đầu, coi mấy phút trên lớp học lúc này như chỗ thi diễn thuyết ở trường học. Cậu lập tức nhập tâm diễn thuyết, giải thích tại sao mình lại "bỏ y theo văn", cậu giải thích giữa hai lựa chọn là chương trình giải trí và tin tức cuộc sống con người cậu nhất định sẽ chọn cái thứ hai.

Hình Minh tình cảm dạt dào chậm rãi mà nói, sau đó tốc độ nói càng lúc càng nhanh, tuy những người đầu óc thông minh, tư duy rõ ràng, thông thường tốc độ nói rất nhanh, nhưng nghe lời nói của cậu như những lời tâm tình vậy.

https://thuviensach.vn

Cậu trích dẫn một câu thơ của một vị tác giả người Pháp gốc Hoa nổi tiếng.

Cậu nói, cậu biết hai năm qua truyền thống ngành báo chí đang dần dần suy thoái, thời đại cũng dần thay đổi.

Cậu nói, cậu cũng biết mình là người có năng lực nên càng phải có nghĩa vụ thay mặt mọi người để lên tiếng.

Khi mới nghe, mọi người xung quanh Hình Minh cảm thấy những lời nói của cậu như muốn thể hiện, lấy lòng mọi người, nhưng rất nhanh cảm giác này đã biến mất. Phòng học trở nên rất yên tĩnh, đại đa số học sinh như nín thở lắng nghe, chỉ có một nữ sinh không đúng lúc mà bật cười ha hả, cô ta dùng âm lượng nhỏ nhất để nói với bạn cùng bàn, cậu ta cho rằng mình là ai cơ chứ.

Ngu Trọng Dạ cũng cười, nụ cười không phải bỡn cợt hay xem thường, nhưng đẹp đến chết người.

Thực sự thì câu nói “thay số ít người trong xã hội này lên tiếng” không phải do Hình Minh nói, mà là Hình Hoành.

Hình Hoành là ai?

Hình Hoành là ba của Hình Minh. Một nhà báo của báo kinh tế, là một người thanh liêm, chính trực, ở trong ngành làm đã hơn hai mươi năm, tiền phụ cấp đi lại cũng không đòi thêm lấy một đồng. Người trong ngành không thích Hình Hoành vì ông là người vừa lạnh lùng vừa không biết thức thời, tình cảm của Hình Minh đối với ba mình cũng rất phức tạp, vừa kính lại sợ, vừa yêu mà cũng hận. Nhưng biết bao biến cố đã đổ ập xuống đầu cậu khi cậu mới 14 tuổi. Hình Hoành vì tội nhận hối lộ và cưỡng gian mà bị phán xử phải ngồi tù 10 năm, đến năm thứ ba thì chết trong tù giam Ngưu Lĩnh.

https://thuviensach.vn

Khi còn sống ông chỉ được ít người biết tới với biệt danh “phóng viên sắt đá”, thế mà khi ông mất rồi tên tuổi lại nổi như cồn.

Sau khi tan lớp, học sinh nhao nhao chen chúc nhau lên trên bục, tới tấp yêu cầu đài trưởng Ngu ký tên kỷ niệm, ai cũng muốn có cơ hội làm việc ở đài Minh Châu, ai cũng muốn lôi kéo làm quen cùng đài trưởng.

Do thời gian có hạn, Ngu Trọng Dạ chỉ ký tên cho mấy bạn học sinh chen ở phía trước sau đó liền vội vàng rời đi, hoàn toàn không quan tâm đoàn người đang đứng xếp hàngphía trước Hình Minh. Đương nhiên Hình Minh cũng cảm thấy xem thường mấy hành động nịnh nọt rõ ràng như thế, cậu tin rằng màn diễn thuyết vừa nãy của mình đã đủ để lại ấn tượng sâu sắc với Ngu Trọng Dạ. Đúng như dự đoán, mấy ngày sau trợ lý của Ngu Trọng Dạ đưa cho Hình Minh một quyển sách, là tập thơ của vị tác giả người Pháp gốc Hoa kia, một dòng chữ như rồng bay phượng múa được viết lên trên bìa quyển sách.

Trân trọng tài năng, giữ lòng trắc ẩn.

Lần thứ ba Hình Minh và đài trưởng Ngu gặp mặt, buổi tối hôm đó cậu đã nằm trên giường lớn trong phòng ngủ của Ngu tổng.

Hình Minh thân thể trần trụi, hai chân tách ra, nửa quỳ nửa nằm trên giường lớn. Một luồng khí lạnh lẽo quyện lẫn với mùi nước hoa bỗng nhiên áp sát lên cậu, sau đó cậu cảm nhận được, người đàn ông kia đang dùng ngón tay đùa bỡn thân thể của cậu.

“Trong cuộc họp hàng năm kia là do em uống say, đáng lẽ em không nên đánh chủ nhiệm Trần…” Chống lại cấp trên đã là một điều tối kỵ trong công ty, thế mà Hình Minh còn “tặng” hắn lão Trần một bình rượu, tất cả mọi người đều nhìn thấy, muốn giấu cũng không che giấu nổi.

Ngu Trọng Dạ ở sau lưng Hình Minh bỗng cười nhẹ một tiếng, duỗi ra một ngón tay đặt lên môi của cậu, nói, hôm nay không nói chuyện công

https://thuviensach.vn

việc.

Có phải trong cổ họng người đàn ông này cất giấu một chiếc đàn organ không vậy, lúc hắn cười nghe rất giống tiếng đàn. Hình Minh không thể không thừa nhận, ngón tay Ngu Trọng Dạ cũng khác với tất cả mọi người, ngón tay thon dài lạnh lẽo, vừa trắng vừa mịn như nhung, hắn chỉ tùy ý chạm nhẹ vào hộ âm* của cậu mấy lần, cậu đã như bị điện giật khiến cả người khẽ run rẩy.

* vùng giữa hậu môn và bộ phận sinh dục

Ngu Trọng Dạ nhận ra dường như Hình Minh không thoải mái, vì vậy đầu ngón tay lướt qua khe mông, rất quen thuộc mà xoa nắn hai viên bi của cậu, sau đó quay ngược lại tấn công vào cái khe chật hẹp kia.

Ngón tay kia ở bên trong tìm kiếm nơi mẫn cảm của cậu, Hình Minh giật mình một cái, kìm lòng không đặng kẹp chặt hai mông lại, đằng trước có thứ chất lỏng trong suốt chảy ra.

Ngón tay trong khe nhỏ ấn thêm một lần nữa, ngón tay Ngu Trọng Dạ rất thành thạo, nhẹ nhàng rút ra rồi lại đâm vào, liên tục tấn công chỗ yếu đuối kia.

Phía dưới Hình Minh càng ẩm ướt hơn, so với khi cậu tự an ủi hoặc bạn gái khẩu giao cũng chưa kích thích như vậy, chất lỏng ở linh khẩu tí tách tí tách mà chảy xuống, trong suốt dính dính, không thể khống chế được.

“Muốn không?” Giọng nói của Ngu Trọng Dạ trầm thấp nhẹ nhàng, không thể nắm bắt được tâm tình của hắn lúc này.

“Thầy…” Hình Minh bị trêu chọc đến không thể kiểm soát được mình, dùng giọng nói khàn khàn gọi một tiếng “thầy”, nơi bí mật bị ngón tay trêu chọc cũng không khống chế được nương theo động tác của đối phương mà

https://thuviensach.vn

mấp máy, nhả ra nuốt vào, tham lam níu kéo ngón tay Ngu Trọng Dạ ở bên trong.

Phản ứng của đối phương trong dự liệu của hắn, cảm thấy nới lỏng đủ rồi, Ngu Trọng Dạ rút ngón tay, lôi vật đang cứng rắn trong quần ra, chậm rãi đẩy vào cái miệng nhỏ đang mấp máy gào khóc đòi ăn.

Đau. Đau đến chết người mất. Hình Minh hít vào một ngụm khí lạnh, cái cảm giác này như thân thể bị một thanh kiếm sắc bén đâm vào, bị xuyên qua người, bị cắt chém, bị xé rách, cậu căng thẳng đến nỗi hai bắp đùi cũng căng cứng như bị chuột rút, các bắp thịt trên người đều co giật.

“Thầy, em chưa… chưa bao giờ làm với đàn ông…”

Lời nói là thật, Hình Minh không phải là xử nam, nhưng mà quả thực chưa bao giờ cùng đàn ông làm chuyện này. Cậu làm bộ mà xin tha, còn rên rỉ hai tiếng phụ họa, nhưng nghe như đang quyến rũ người khác. “Ice prince” của đài Minh Châu chưa bao giờ chịu thua cúi đầu đâu rồi, chính cậu cũng cảm thấy khó chịu..

“Thả lỏng một chút.” Vật cứng bị người ta kẹp chặt cũng không quá thoải mái, Ngu Trọng Dạ dừng lại động tác, cười nói, “Cậu phải cho tôi thấy cậu có giá trị như thế nào chứ.”

Hình Minh hít sâu một hơi, cố gắng thả lỏng cơ thể, nhưng mà còn chưa kịp hít vào một hơi, vật cứng đang được ngậm chặt kia đã đột nhiên chuyển động. Ngu Trọng Dạ bắt đầu hành động, từ từ rút hết ra, sau đó một lần nữa tiến quân thần tốc, đâm vào nơi nóng rực kia.

Trong cực hạn đau đớn vẫn tìm thấy được một chút sung sướng, Hình Minh eo mềm đầu gối mỏi, ý thức mơ hồ, dần dần quỳ không được nữa. Thấy cơ thể cậu dần giống như bùn nhão ra, xụi lơ xuống giường, Ngu Trọng Dạ rút ra thắt lưng của mình, trêu đùa cái vòng trên cổ Hình Minh, trông như vòng cổ cho thú cưng vậy.

https://thuviensach.vn

Hắn dùng thắt lưng buộc chặt động mạch và khí quản của cậu, kéo đầu cậu ngửa ra sau hết cỡ, sau đó cúi đầu xuống cùng cậu hôn môi.

Hình Minh hai mắt nhắm nghiền, vừa cố gắng hít thở vừa chống đỡ nụ hôn của Ngu Trọng Dạ, lưỡi hắn sao lại vừa mềm mại lại bá đạo như vậy, đầu lưỡi còn mang theo vị ngọt.

Ngu Trọng Dạ một bên hôn Hình Minh, một bên cầm chặt hai mông, hướng phía trong thân thể cậu đột nhiên đâm một cái. Lần này như đâm xuyên qua ruột, đâm thẳng vào trong dạ dày. Bỗng nhiên bị đột ngột, trong vách của cậu trở nên nóng bỏng, dịch dạ dày tiết ra, Hình Minh mất kiểm soát mà kêu lên một tiếng, giang tay ôm chặt lấy cổ Ngu Trọng Dạ, như muốn khảm toàn bộ thân thể mình vào lồng ngực rộng rãi của đối phương.

Bên ngoài đêm đã khuya, ánh trăng hắt vào cửa sổ thủy tinh trong phòng ngủ, như chiếc gương. Hình Minh nhìn thấy trong gương một người đàn ông cả cơ thể trần trụi, vặn vẹo, cầu làm tình, bày ra tư thế khiến nhiều người không thể tưởng tượng nổi, không hề biết liêm sỉ mà dâm đãng kêu rên. Mà trong gương một người đàn ông khác ngoại trừ đôi lúc vô tình phát ra tiếng thở dốc trầm thấp, còn lại vẫn ung dung tự tại, thậm chí ngay cả âu phục cũng không cởi.

Đê tiện. Hình Minh nhắm mắt lại, mắng chính mình một câu.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 4

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh vừa mới xuất hiện ở trước cửa phòng làm việc của bộ phận chỉnh sửa tin tức, đã nhìn thấy cậu trợ lý thực tập Nguyễn Ninh thần thần bí bí tiến tới, nói: “Sếp, chủ nhiệm Trần đang ở văn phòng của đài trưởng Ngu, bảo anh nếu tới thì đến đó.”

Hình Minh “Ừ” một tiếng, cũng không vội đi đến văn phòng của đài trưởng Ngu ngay, chỉ giơ tay nhéo hai má Nguyễn Ninh một cái, hỏi hắn mùa xuân này ăn gì mà béo vậy, mặt mũi bị thịt chèn hết rồi không nhìn ra được nữa.

Lời này không phải Hình Minh muốn xoi mói. Nguyễn Ninh tốt nghiệp từ học viện điện ảnh, người cao mét bảy, mét tám, tướng mạo thanh tú trắng trẻo, trông khá giống một cậu tiểu thịt tươi hai năm trước nhờ đóng một bộ phim tiên hiệp mà gặp may nổi tiếng. Lẽ ra với điều kiện của Nguyễn Ninh như vậy, bằng vào ngoại hình này có thể vươn cao rồi, càng khỏi nói cậu ta lại là một tên đa tài đa nghệ, biết cách ăn nói, thế mà ở trong đài Minh Châu nhân tài đông đúc, lăn lộn một năm vẫn là một trợ lý thực tập quèn.

Ngày thường Nguyễn Ninh hay gọi Hình Minh là “Sếp”, Hình Minh cũng hay quan tâm tới cậu, làm trong cái ngành nghề này người trẻ tuổi chân thực nhiệt tình như cậu ta được mấy ai, nhưng mà lắm khi cũng nhiệt tình, chu đáo quá mức, lại còn thích buôn chuyện nữa.

“Em cứ hơi mập một chút thì mặt sẽ béo lên, đâu có giống như sếp, dáng người lúc nào cũng chuẩn đét.” Lời này của cậu không phải là nịnh nọt mà

https://thuviensach.vn

là hâm mộ, Nguyễn Ninh đột nhiên nhớ ra cái gì đó, cẩn thận từng li từng tí liếc mắt nhìn bốn phía, nhỏ giọng, "Chương trình 'Con đường bình dị' phát sóng tết năm ngoái bị đồn ra bên ngoài là làm giả, diễn viên đóng thế kia đã nói trên chương trình đài Đông Á, bây giờ lão Trần đang muốn tìm người phụ trách…"

Chương trình bị dính thị có tên là 'Con đường bình dị', tạm thay cho chương trình 'Minh Châu kết nối', nếu như 'Minh Châu kết nối' mời các chuyên gia học giả, tinh anh trong các ngành nghề tham dự để đưa ra ý kiến, thảo luận về các tin tức, thì chương trình này chọn hình thức là làm phim tài liệu, gặp trực tiếp các công nhân đang làm ăn ở thành thị, tìm hiểu cuộc sống sinh tồn của họ.

Sau khi chương trình phát sóng thì nhận được nhiều lời khen ngợi như nước thủy triều, buổi tối đêm 30, Hình Minh đã tự móc tiền túi, dùng danh nghĩa 'Minh Châu kết nối' mời gần hai trăm công nhân không có cơ hội hồi hương ăn tết cùng nhau ăn bữa cơm tất niên đêm giao thừa, bữa tiệc được chuẩn bị rất lớn, trừ đài Minh Châu ra, các đài truyền thông khác đều tranh nhau đưa tin về sự việc này.

Ăn uống một bữa cơm linh đình, tiền thưởng cuối năm vừa tới tay cũng không còn đồng nào, Hình Minh cùng mấy trăm người làm công cụng chén cạn ly, xưng huynh gọi đệ, sau khi trở về liền nôn đến choáng váng. Trên internet có nhiều ý kiến trái chiều về hành động của cậu lần này, nhưng thực sự thì ý đồ chiếm bảy tám phần, còn sót lại hai, ba phần không phải.

Từ khi cha cậu là Hình Hoành qua đời, mẹ cậu Đường Uyển tái hôn, Hình Minh liền rời nhà ra ngoài ở, bao nhiêu năm nay không cùng người nhà ăn một bữa cơm đoàn viên, có thể cùng nhiều người ăn tết như vậy, trong lòng thật thoải mái, thanh thản.

Người cầu danh được danh, kẻ trục lợi được lợi, cũng do chương trình có tỉ lệ người xem cao, lại đem những khó khăn vất vả trong cuộc sống của

https://thuviensach.vn

nông dân, công nhân ở thành phố lớn vào chương trình, khiến cho một thời gian dài mọi người vẫn còn bàn tán. Đây vốn là một việc mà ai ai cũng được hưởng lợi, tuy nhiên không nghĩ tới một năm còn chưa hết, lại đột nhiên có biến hóa phát sinh.

Có người nặc danh tiết lộ, những công nhân tham dự chương trình ‘Con đường bình dị’ đều là diễn viên quần chúng được mời về đóng, một đài tin tức khác là Đông Á nghe ngóng được tin ngay lập tức hành động, mời hai diễn viên quần chúng tới chương trình của mình.

“Lão Trần ý là muốn tìm người phụ trách… Anh mau đi tìm Ngu tổng giải thích rõ ràng, đừng nói gì cả để cho người khác nói.”

Hình Minh liền “Ừ” một tiếng, quay người đi ra ngoài cửa. Chưa bước ra đến cửa lại quay đầu, dặn dò Nguyễn Ninh đi hỏi mọi người trong tổ xem cuối tuần này có rảnh ngày nào không, cậu mới từ nước ngoài về mua cho mọi người ít quà, nhân tiện mời mọi người ăn một bữa cơm.

Cửa phòng làm việc của đài trưởng không khép, đến gần còn có thể nghe thấy tiếng lão Trần đang ở bên trong hùng hồn giải thích điều gì đó, lão nói nhiều người gọi điện thoại mắng chửi đến nỗi đường dây cũng bị hỏng, lãnh đạo cấp trên cũng gọi điện thoại tới hỏi, còn nói hai kỳ ‘Con đường bình dị’ kia vừa vi phạm nguyên tắc căn bản của đài Minh Châu, vừa bỏ qua đạo đức cốt nhất của người viết báo…

Hình Minh lười tiếp tục nghe lão Trần phí lời, đẩy cửa ra, đứng thẳng người, gọi một tiếng: “Thầy”.

Ngu Trọng Dạ nhấc mắt liếc nhìn Hình Minh một cái, âm thanh trước sau như một lạnh nhạt trầm thấp: “Vào đi.”

Lão Trần thấy người tới là Hình Minh, cực kỳ không khách khí hừ một tiếng, khuôn mặt đang thâm trầm bỗng nhiên hứng khởi đến lạ: “Tiểu Hình đến rồi à.” Trên mặt mỉm cười, mà trong giọng nói có vài phần quái gở:

https://thuviensach.vn

“Tiểu Hình à, tôi xem chương trình ‘Con đường bình dị’ của cậu xong đã nghĩ, cậu làm việc ở đài Minh Châu này là quá phí phạm tài năng của mình, trực tiếp đi đóng phim cũng được, viết truyện, biên tập, đạo diễn, đóng phim đều một mình cân tất, Trương Nghệ Mưu* cũng không bằng được đâu.”

(Trương Nghệ Mưu (sinh năm 1950 hoặc 1951) là đạo diễn phim Trung Quốc.Trương Nghệ Mưu còn là tổng đạo diễn chương trình khai mạc và bế mạc của Thế vận hội Mùa hè 2008 và Paralympic Bắc Kinh 2008.)

“Chính vì việc này đến.” Đối phương ý tại ngôn chỉ trích cậu làm giả chương trình, Hình Minh không chút hoang mang gật đầu, mỉm cười, “Chủ nhiệm ngày hôm nay tâm tình không tệ, chắc lát nữa có chuyện tốt xảy ra.”

“Nào có chuyện tốt gì, ” lão Trần cũng lười cùng cậu quanh co, nhắm thẳng vào sự kiện thuê người diễn của cậu, “Sắp có chuyện lớn xảy ra rồi, chắc trong khoảng thời gian tới, trong đài không thể yên ổn được.”

“Cháu cũng thấy vậy, thế cuộc ở bán đảo Triều Tiên đang diễn biến căng thẳng, quân đội Mỹ ngấm ngầm mang tàu khu trục* vào Nam Hải, mấy nhà báo đều thích những chuyện như vậy mà.”

(Tàu khu trục, hay còn gọi là khu trục hạm, (tiếng Anh: destroyer) là một tàu chiến chạy nhanh và cơ động, có khả năng hoạt động lâu dài bền bỉ dùng cho mục đích hộ tống các tàu chiến lớn hơn trong một hạm đội, đoàn tàu vận tải hoặc một chiến đoàn, và bảo vệ chúng chống lại những đối thủ nhỏ tầm gần nhưng mạnh mẽ, thoạt tiên là những tàu phóng lôi, và sau này là tàu ngầm và máy bay. Khu (驅) và trục (逐) là các chữ Hán-Việt đều có nghĩa là “đuổi đi”)

Tin tức vừa rồi đều là những tin nóng hổi gần đây, tứ lạng bạt thiên cân(bốn lạng mà đánh bạt được cả ngàn cân), hai người đều có thể đi làm

https://thuviensach.vn

diễn viên được.

Hình Minh lần đầu tiên đến văn phòng của đài trưởng, không khỏi tò mò xem xét quanh phòng một chút. Bên trong thiết kế theo kiểu cấm dục, vật dụng trong phòng chủ yếu có hai màu đen và xám, đơn giản đến gần như nhàm chán, bàn làm việc màu đen làm bằng đá hoa cương đằng sau là hai cái giá sách lớn, bên trong có rất nhiều sách được sắp xếp ngăn nắp.

Ngu Trọng Dạ ngẩng đầu liếc mắt nhìn Hình Minh, ánh mắt của hai người ở trong không khí va chạm vào nhau, như phát ra tia lửa điện.

Trước kia, hai người họ chỉ có quan hệ thủ trưởng – cấp dưới, hoặc không thì là thầy giáo – học trò bình thường, bây giờ…

Bây giờ bọn họ căn bản không phải như thế nữa.

Ba ngày trôi qua, vết trói trên cổ Hình Minh vẫn còn rõ ràng như cũ, bước đi còn có chút khó khăn.

Ngu Trọng Dạ cũng không giả vờ không quen biết Hình Minh, mở miệng hỏi cậu: “Ngày mai là cuối tuần, buổi tối cậu làm gì?”

“Em định về thăm mẹ một chút.” Hình Minh thành thật trả lời, “Cũng sắp đến ngày giỗ của ba em, em muốn cùng mẹ đi thăm mộ ba.”

Dường như chỉ thuận miệng hỏi cho có chuyện, đài trưởng Ngu không nói thêm gì nữa, cầm lấy điều khiển từ xa mở TV lên—— trong ti vi đang phát tin của đài Đông Á, chương trình có tên là ‘Phi thường nhân sinh’, hai người đàn ông thoạt nhìn qua thật vất vả, cơ cực tự nhận mình đã tham gia chương trình ‘Minh Châu kết nối’, kể lại chuyện chương trình cảm động ngày đó đều là do có người thiết kế tỉ mỉ, còn nói người thiết kế kia so với minh tinh còn đẹp trai hơn, hình như là người dẫn chương trình…

https://thuviensach.vn

Hai người diễn viên quần chúng kia cũng chỉ là gặp gỡ thoáng qua một lần, trong giới giải trí rộng lớn, hiển nhiên là không nhớ tên của người dẫn chương trình này, mà người dẫn chương trình đài Đông Á kia lập tức nắm bắt được trọng điểm đẹp trai như diễn viên, ngay lập tức không khách khí chút nào vạch trần, chẳng lẽ là Hình Minh sao?

…

Nghe đến đó Ngu Trọng Dạ cười nhẹ một tiếng, nhìn Hình Minh hỏi: "Chương trình này cậu xem chưa?"

Hình Minh gật đầu: "Rồi ạ."

Ngón tay Ngu Trọng Dạ gõ nhẹ lên mặt bàn: "Giải thích một chút đi."

"Con đường bình dị' là do em nhất thời chuyển đề tài, nhân vật là thật, sự việc kia cũng là thật, chỉ là mấy người làm công sợ camera quá, để tránh kéo dài tiến độ mới phải tìm người khác diễn hộ. Người là do em nhìn, cũng là em chọn, trách nhiệm không phải của người sản xuất và đạo diễn."

Việc trước mắt đang lâm vào hoàn cảnh đáng lo, mà Hình Minh thật sự rất trượng nghĩa. Cậu cũng không có ý định giải thích cho sai lầm của mình, dù sao Ngu Trọng Dạ không phải người ngoài nghề, thời đại này đài truyền hình muốn cho chương trình đạt hiệu quả cao, sắp xếp diễn viên quần chúng, người thế thân và khán giả vỗ tay căn bản không phải chuyện mới mẻ gì, phẩm giá thấp hơn còn có thể tạo tin tức giả nữa.

Tuy nhiên đây là 'Minh Châu kết nối' chứ không phải là mấy cái chương trình thực tế, đối với hai chữ "Cầu chân" của đài Minh Châu mà nói, sai lầm như vậy dường như không thể tha thứ được.

Hình Minh đối với chuyện này hiển nhiên rất rõ ràng, nếu không cũng sẽ không phải lo lắng mà bò lên giường Ngu Trọng Dạ như thế.

https://thuviensach.vn

“Đài Đông Á thật quá đáng, phát sóng chương trình như vậy ít nhất cũng phải báo trước với chúng ta một tiếng.” Sự việc ồn ào đến bước này, lão Trần có chút hoảng hốt, hai năm qua hai đài đã cạnh tranh gay gắt với nhau, ở sau lưng nhau báo cáo đấu đá là chuyện thường xảy ra, tuy nhiên chưa đến mức đao kiếm đổ máu như thế này.

Ngu Trọng Dạ ngược lại không để ý lắm, dùng ánh mắt nhìn chằm chằm người dẫn chương trình trong TV kia, cười nói: “Lạc Ưu kia có vẻ khá đấy, nếu có thời trao đổi một chút, hỏi xem cậu ta có muốn đến đài Minh Châu phát triển sự nghiệp không.”

“Đâu chỉ dẫn hay, dáng vẻ của Lạc Ưu, có mấy ai trong đài ta có thể so sánh được? Mà chuyện này không dễ xử lí đâu, Lạc Ưu đã làm trong ngành được gần hai năm, hiện tại được coi như là át chủ bài của Đông Á, bọn họ làm sao có thể dễ dàng thả người như vậy?” Lão Trần suy nghĩ một chút, không yên tâm bổ sung thêm một câu, “Hơn nữa cậu ta ở Vệ thị Đông Á chúng tinh phủng nguyệt*, chắc cũng không muốn xuống khỏi đỉnh núi này, đổi nghề đi chỗ khác.”

(Chúng tinh phủng nguyệt: Trăng sao vây quanh, ý nói luôn được che chở, là cái rốn của vũ trụ)

“Người thường đều muốn đi lên chỗ cao hơn, đặc biệt là người của truyền thông, chắc cũng có dã tâm và biết suy nghĩ.” Ngu Trọng Dạ ngược với lão Trần không bi quan như lão, hơi vuốt cằm nói, “Cậu ta sẽ đến.”

Tiếp theo hai người lại tán gẫu một chút về tin tức thời sự quan trọng và tình hình các chương trình giải trí, dường như hoàn toàn không thấy Hình Minh đang ở trong phòng làm việc.

Hình Minh vẫn cứ đứng đến thẳng tắp, kiên trì chờ, vào lúc này chỉ có thể nghe theo mệnh trời, nhưng cậu cũng không cần, không thèm đến xỉa đến nó.

https://thuviensach.vn

Nói chuyện phiếm gần mười phút, lúc này Ngu Trọng Dạ mới đột nhiên xoay hướng câu chuyện, hỏi lão Trần: vấn đề diễn viên đóng thế của 'Minh Châu kết nối', trung tâm tin tức chuẩn bị xử lý như thế nào?"

Nếu theo ý lão Trần, nhất định lão sẽ lột da tróc thịt Hình Minh, dạy cho cậu một bài học để cho từ nay về sau đừng mong ngóc đầu lên nổi. Nhưng lúc này hoàng đế còn chưa có hạ chỉ, một tên thái giám như lão không dám tự ý quyết định. Lão không chắc Ngu Trọng Dạ đối với chuyện này có thái độ gì, vì vậy không dám nói rõ, chỉ cười ý tứ nói: "Chuyện này nếu chú Ngu đã biết rồi, tôi đương nhiên sẽ nghe theo ý chú."

Tuổi của Lão Trần so với Ngu Trọng Dạ lớn hơn không ít, thế nhưng lại hay cùng với đám tiểu bối trong đài gọi Ngu Trọng Dạ là "chú Ngu", công phu vuốt mông ngựa có thể thấy rõ. Hình Minh từ đầu đến cuối đều thờ ơ lạnh nhạt, chỉ cười nhẹ một tiếng.

Cao Lực Sĩ.

(Cao Lực Sĩ là hoạn quan nổi tiếng thời nhà Đường trong lịch sử Trung Quốc. Ông tham dự việc triều chính và có ảnh hưởng nhất định tới vua Đường Huyền Tông)

Ngu Trọng Dạ cũng cười: "Tôi không muốn chuyên quyền, đều theo ý của lão."

"Ý của tôi …" Lão Trần cẩn thận tìm từ, "Chuyện này nói lớn không lớn, trên mạng ồn ào một thời gian sẽ chìm xuống, mà chuyện này nói nhỏ không nhỏ, hai chữ 'Chân thực' là yêu cầu tối thiểu, phương châm của đài Minh Châu cũng dựa vào hai chữ này, chúng ta nếu như không quản không hỏi, danh dự đài chúng ta nhất định sẽ bị hao tổn, theo ý của tôi đài nên hủy hợp đồng với người có trách nhiệm, đồng thời công khai phát biểu giải thích, đài Minh Châu tuyệt đối không tiếp tay cho những hành vi giả tạo

https://thuviensach.vn

đối với công nhân đóng giả cũng như vĩnh viễn không ký hợp đồng với người thuê những công nhân này nữa.”

Mưu đồ Lão Trần tính toán quả thật chu toàn, hủy hợp đồng là coi như muốn đuổi Hình Minh ra khỏi đài, mà một tờ “vĩnh viễn không ký hợp đồng” công khai kia dường như muốn cắt đứt cơ hội mà Hình Minh có thể tiếp tục ở lại trong giới truyền thông.

“Cứ theo ý lão mà làm đi.” Ngu Trọng Dạ gật đầu với lão Trần, cuối cùng lại nhớ ra trong phòng còn có một người đang sống sờ sờ, nên nhìn về phía Hình Minh, dùng ánh mắt vừa lạnh lùng vừa bình tĩnh đuổi cậu đi ra ngoài.

Hình Minh hơi choáng váng, hai mắt như bốc hỏa, đầu óc trống rỗng. Cậu không cảm thấy phẫn nộ hay oan ức gì, mà chỉ cảm thấy thật nực cười.

Không như mong muốn, tủi nhục một hồi.

Nực cười như thế nào.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 5

Edit & Beta: Direct Kill

Không như mong muốn, tủi nhục một hồi.

“Cảm tạ.” Hình Minh bày ra dáng vẻ tươi cười, không đầu không đuôi nói tiếng cám ơn với Ngu Trọng Dạ, sau đó thật sự đi ra ngoài.

Nhưng còn chưa đi được bao xa, cậu liền quay lại, cạch một tiếng đẩy cửa phòng của đài trưởng. Hai mắt cậu lạnh lẽo, gương mặt mang theo sát khí, bộ dạng như cầm kiếm vào điện muốn bức vua thoái vị.

Sau bàn làm việc, Ngu Trọng Dạ ngồi yên bất động, lão Trần quát: “Làm gì đấy! Bảo cậu ra ngoài, không nghe thấy hả?”

Hình Minh đột nhiên bình tĩnh trở lại.

Trong lòng thầm nghĩ những người khinh bỉ Trang Lôi căn bản không hề có đạo lý, cái gọi là “Huyền tố chi phương” “Hoàng xích chi đạo”, cũng cần phải có kỹ thuật, bản thân mình chắc không có năng khiếu làm nghề này, buổi tối hôm đó cậu sử dụng tất cả bản lĩnh của mình, xoay eo lắc mông làm đủ trò hề, nhưng hôm nay nhớ lại, lúc đó Ngu Trọng Dạ vẫn bình tĩnh, thái độ ám muội, vừa không có từ chối, cũng chưa hứa hẹn gì, bây giờ không thể nói hắn thất tín được. Sự tình đến nước này chắc không có điều gì tồi tệ hơn, Hình Minh đơn giản gọn gàng dứt khoát: “Tôi còn có lời muốn nói.”

https://thuviensach.vn

(“Huyền tố chi phương” “Hoàng xích chi đạo” là chỉ chuyện sinh hoạt nam nữ chốn phòng the)

“Ý của cậu tôi biết rồi.” Ngu Trọng Dạ căn bản không cho cơ hội giải thích, thậm chí không thèm liếc mắt nhìn Hình Minh một cái, liền ấn xuống điện thoại, dặn dò thư ký, “Gọi bảo an lên đây.”

Bảo an rất nhanh đã tới, người nào người nấy đều cao to vạm vỡ, ăn mặc cùng với đám bảo tiêu trong phim xã hội đen tựa nhau. Bọn họ vừa vào cửa liền đẩy phía sau lưng Hình Minh, không quan tâm người này là ai, ngay tại đây liền muốn đuổi đi ra ngoài.

Một bàn tay thô lỗ giữ lấy vai cậu, Hình Minh giật giật vai, không lập tức tránh ra. Không biết vì sao, trong ngực cậu bùng lên lửa giận, lệ khí phát ra, quay người liền vung một quyền đấm nhân viên an ninh kia. Thịt cùng thịt va chạm tạo nên tiếng động ghê người, các nhân viên an ninh còn lại sợ hết hồn, bọn họ chưa từng thấy ai dám ở trước mặt đài trưởng mà dám ngang ngược như thế, đơ người mất hai phút sau đó mới cùng nhau tiến lên.

Hình Minh rơi vào vòng vây tấn công của bảy, tám người, thế đơn, nhưng lực không mỏng, vẫn quật ngã được vài người nữa. Tuy nhiên sau một hồi xô sát, các nhân viên an ninh dù sao cũng người đông thế mạnh, thế nên cậu bị đánh ngã.

Không may lúc ngã xuống cằm lại đập trúng khay trà bằng thủy tinh đang để trên bàn, bị miếng thủy tinh cắt qua mặt, máu tươi tràn ra.

Ngu Trọng Dạ vẫn nhìn Hình Minh, nhìn cậu mất khống chế, nhìn cậu ngang ngược, nhìn cậu chảy máu bị người ta nhấn ngã xuống đất, không lên tiếng.

Mặt Hình Minh úp xuống sàn, hai tay bị kéo ra sau lưng, hai tên bảo an chắc bị mấy cú đấm lúc nãy của cậu dọa sợ, nên dùng trọng lượng bản thân

https://thuviensach.vn

ngồi khóa ở trên người cậu. Hình Minh nỗ lực giãy giụa, cảm thấy mình như Tôn Ngộ Không bị Ngũ Chỉ Sơn đè lên không thể nhúc nhích được, vì vậy thần trí khôi phục tỉnh táo, quyết định không giãy dụa, nói chuyện.

“Tôi đã đảm nhiệm vị trí người chủ trì của chương trình ‘Minh Châu kết nối’ gần nửa năm, trong nửa năm này tỉ lệ người xem ti vi của đài Minh Châu luôn duy trì vị trí số một toàn quốc, tháng trước mới được ban thi đua khen thưởng cất nhắc để biểu dương, tiền lời quảng cáo đã tăng hơn ba trăm phần trăm!”

Lão Trần không nghĩ tới Hình Minh sẽ dùng đòn sát thủ như vậy, trái lại Ngu Trọng Dạ hình như đã sớm dự đoán được, gật gật đầu, chậm rãi nói: “Người trước trồng cây, người sau đón gió, nhiều năm qua ‘Minh Châu kết nối’ đã tích lũy được sức ảnh hưởng to lớn, nó cũng quyết định một phần số lượng người xem và thành tích quảng cáo. Mà căn cứ vào số liệu CCTV của kỳ mới nhất, tỉ lệ người xem ‘Minh Châu kết nối’ so với cùng kỳ năm ngoái giảm xuống còn 37%.”

Không phải Hình Minh chỉ nói chuyện tốt, không nói chuyện xấu, khi Trang Lôi còn dẫn chương trình thành tích ‘Minh Châu kết nối’ đứng đầu toàn quốc, hiện nay tỉ lệ người xem ti vi giảm xuống là sự thật không thể chối cãi, chính cậu cũng biết rõ. Nhưng công thành thì dễ thủ thành lại khó, bây giờ hầu hết các đài tin tức truyền thông trên TV đều không thể đối đầu lại với sức ảnh hưởng của tin tức trên internet, các chương trình tương tự như ‘Minh Châu kết nối’ gần như đều đã ngưng phát sóng, ‘Minh Châu kết nối’ còn có thể duy trì đến bây giờ đã là thành tích không dễ dàng gì.

Hình Minh không cảm thấy tài năng của mình không bằng người, nhưng không muốn biện giải nhiều, suy nghĩ một chút rồi nói: “Tám tháng trước khi tôi đến biên giới Syria phỏng vấn, đúng vào lúc giao tranh pháo kích, may là hữu kinh vô hiểm*, nhặt được cái mạng này… Hai tháng trước ở Ma-ni-la phỏng vấn du khách Hương Cảng bị bắt cóc làm con tin, không may bị người dân địa phương hung bạo đâm một dao vào bụng…”

https://thuviensach.vn

(Hữu kinh vô hiểm: Bị kinh sợ nhưng không gặp nguy hiểm)

“Cho nên?” Ngu Trọng Dạ híp hai mắt lại, khuôn mặt anh tuấn bày ra bộ dạng thiếu kiên nhẫn.

Lão Trần biết lời này của Hình Minh có ý tứ gì, cậu có oan, cũng có oán, cái gọi là không có công lao thì có khổ lao, thằng nhóc này bây giờ vừa có công lao lại vừa có khổ lao, đài Minh Châu lẽ ra nên mở một con đường cho cậu. Lão Trần không muốn buông tha bất kỳ cơ hội nào để chèn ép Hình Minh, vội vàng thở ra một câu phản bác: “Đồng ý cậu hi sinh vì công việc là chuyện đáng được tuyên dương, nhưng bằng từng đấy, thì không đủ để chống đỡ cho cậu, cứ suy nghĩ đơn giản, tin tức mà cậu còn dám làm giả, thì còn chuyện gì không dám nữa?!”

Hình Minh thật sự có chút tuyệt vọng, mà một người khi đang trong lúc tuyệt vọng thì không thể kiểm soát được mình, không giữ mồm giữ miệng: “Cho tôi một chương trình, thành viên nòng cốt tôi sẽ tự mình tìm, quảng cáo tôi cũng tự tìm, nếu như tỉ lệ người xem thất bại, tôi sẽ không nói hai lời lập tức cút đi!”

“Có chút ý nghĩa.” Ngu Trọng Dạ rốt cục nở nụ cười, dùng ánh mắt ra hiệu bảo an, “Thả cậu ta ra.”

Hình Minh từ dưới đất bò dậy, sửa sang lại sơ mi đã bị vò nhăn nhúm và áo khoác, một lần nữa đứng nghiêm: “Cho tôi một chương trình.”

Ngu Trọng Dạ khẽ mỉm cười, ánh mắt không dấu được ý cười nhàn nhạt: “Dựa vào cái gì?”

“Tôi có năng lực khiến chương trình đó không thua thậm chí vượt qua cả ‘Minh Châu kết nối’, nếu như chương trình có thành tích vượt trội, tôi cũng chỉ lấy lương căn bản, không đòi thêm một đồng.”

https://thuviensach.vn

Lão Trần thấy vết thương càng muốn xát muối, chua giọng trào phúng nói: “Nếu như cậu có thể chịu đựng như vậy, thế thì lương cơ bản còn cần làm gì nữa, không phải càng tốt hơn sao?”

Nói thì dễ nhưng làm lại khó, lúc này lý trí đã trở lại toàn bộ, Hình Minh không rơi vào phép khích tướng của lão Trần, vẫn cứ nhìn chằm chằm Ngu Trọng Dạ: “Ăn, mặc, ở, đi lại đều cần tiền, nếu muốn chương trình mới đạt được kết quả như ‘Minh Châu kết nối’, cần ít nhất một năm —— ”

Ngu Trọng Dạ đánh gãy lời Hình Minh: “Nửa năm.”

Hình Minh sửng sốt một lát, mặc dù cậu tự tin qua mức, nhưng yêu cầu này thực có chút làm người khác khó chịu.

“Cậu trước tiên không cần vội vàng đáp ứng, trên thực tế trong đài đang có kế hoạch làm thêm hai chương trình mới.” Ngu Trọng Dạ dùng ánh mắt ra hiệu cho lão Trần, “Nói cho cậu ta biết.”

Lão Trần bất đắc dĩ, nhưng lại không thể không nói: “Đàm tổng của Hoa Xán và Ngu tổng có quan hệ không tệ, đang định hợp tác sản xuất một chương trình, tên là ‘Nếu như yêu mỹ nhân’, vừa là chương trình thực tế tìm hiểu về các món ăn ngon trên toàn quốc, vừa là chương trình mời các minh tinh nổi tiếng, dân dĩ thực vi thiên* mà, minh tinh cũng là người, khán giả nhất định thích xem.”

(Dĩ thực vi thiên:coi việc ăn là hàng đầu trên tất-cả)

Lão Trần cảm thấy, rõ ràng là phạt nhưng còn giống thưởng hơn, Hoa Xán là công ty truyền hình lớn nhất trong nước, nắm trong tay các minh tinh lưỡng ngạn tam địa*, khách mời của ‘Nếu như yêu mỹ nhân’ đương nhiên sẽ là các thiên vương thiên hậu hoặc các nghệ sĩ đang “hot” hiện nay, tiến trình của chương trình lại đơn giản, độ nổi tiếng và tỉ lệ người xem ti vi không cần phải lo lắng, bao nhiêu người dẫn chương trình có kinh nhiệm

https://thuviensach.vn

lâu năm trong đài ngóng ngóng trông trông mình có thể được chia một chén canh này, thế mà đâu ai ngờ Hình Minh lại nhận được.

(Lưỡng ngạn tâm địa: Trung Quốc, Đài Loan, Hồng Kông)

“Vẫn còn một chương trình đang trong giai đoạn sáng tạo, một chương trình tạp chí tin tức.” Ngu Trọng Dạ nói tiếp phần của lão Trần, không nhanh không chậm phun ra mấy chữ, “Phát sóng trực tiếp.”

Mấy chữ “phát sóng trực tiếp” đủ khiến mỗi một tên lính mới vào nghề đều hãi hùng khiếp vía, giống như một ca sĩ chỉ thu âm trong phòng thu đột nhiên bị bắt biểu diễn trước công chúng, mà còn không cho hát nhép nữa.

Hình Minh nghe xong cảm thấy huyết dịch đang chảy bên trong mạch máu đột nhiên muốn phun trào, mới vừa nãy còn trải qua mười phút khó khăn của cuộc đời, bây giờ tinh thần lại phấn chấn trở lại.

Lựa chọn của Hình Minh nằm trong dự liệu, Ngu Trọng Dạ hỏi cậu: “Nghĩ xong chưa?”

“Vâng.” Hình Minh hơi cau mày, biểu tình nghiêm túc, “Nửa năm, cho tôi thời gian nửa năm, nửa năm sau nếu danh tiếng của chương trình không được như mong đợi tôi sẽ tự động cút đi, mà trong nửa năm này chương trình làm như thế nào tất cả đều phải nghe theo tôi.”

“Cậu sớm nói như vậy, sự tình sẽ đơn giản đi không ít.” Ngu Trọng Dạ cười cười, “Đây mới là thứ có giá trị.”

“Thứ có giá trị” này Lão Trần nghe không hiểu, nhưng Hình Minh nghe hiểu, cậu vừa cảm thấy thất vọng nhưng lại cảm thấy vui mừng nhiều hơn, may mà Ngu Trọng Dạ tán thưởng giá trị của cậu không phải chỉ ở trên giường.

https://thuviensach.vn

Hình Minh lại một lần nữa nói cảm ơn với đài trưởng Ngu, nghiêm túc cẩn thận, khách khí, sau đó quay người đi ra khỏi văn phòng Ngu tổng.

Cậu đứng ở cửa, cố gắng làm động tác đóng cửa chậm chút, đúng lúc có thể nghe thấy tiếng nói chuyện bên trong của lão Trần.

“Không phải xuất thân chính quy, mà vẫn vọng tưởng dẫn chương trình phát sóng trực tiếp? Không biết nên nói cậu Hình Minh này là người không biết sợ, hay là quá non kém đây, còn chưa có học đi đã nghĩ đến chuyện bay.”

Sau đó Hình Minh lại nghe thấy giọng của Ngu Trọng Dạ, trước sau như một trầm thấp từ tính, âm thanh còn mang theo ý cười.

“Tuổi trẻ thích giết chóc hiếu chiến là thiên tính, tôi cũng muốn nhìn xem tên nhóc đó có thể bay được bao xa.”

Hình Minh quay người đi, lúc này ở hành lang đã chen chúc một đám nhân viên trong đài, thần sắc phức tạp mà nhìn cậu.

Dưới ánh mắt mọi người, Hình Minh rất nhanh dọn dẹp tâm tình rối bời của mình.

Bộ dạng chật vật, đằng trước áo sơ mi còn có vết máu, cậu bây giờ có chút nhếch nhác nhưng tư thái cao quý, không nhanh không chậm sửa sang lại cổ áo sơ mi cùng tay áo của áo vest, sau đó bỏ đi. Dáng đi của cậu mãi chỉ có một tư thế, cằm khẽ nâng, sống lưng thẳng tắp, mắt không ngó nghiêng hai bên, đặc biệt như một món đồ sứ, tinh mỹ nhưng cũng không kém phần kiêu ngạo, cứng rắn. Nguyễn Ninh vẫn cảm thấy tư thế này rất ngầu, âm thầm học theo vài lần nhưng không thể được, mà lão Trần lại thấy, đây là đang cố làm ra vẻ.

Hành lang người chen mỗi lúc một nhiều, tất cả ánh mắt đồng tình hay ghét bỏ đều dừng lại trên người cậu.

https://thuviensach.vn

Hình Minh không để ý, dù sao đây không phải là thời điểm tệ hại nhất của cậu.

Cậu nhớ tới đợt thi giữa học kỳ lớp 9 ngày ấy, các bức tường đỏ trong trường, hai hàng cây già, bầu trời xám xịt.

Môn thi cuối cùng là môn toán, bắt đầu vào thi không tới ba mươi phút, thông thường thầy chủ nhiệm sẽ không xuất hiện thế mà ngày đó đột nhiên lại dẫn theo cảnh sát đi tới ngoài cửa phòng thi. Giáo viên giám thị bị gọi đi ra ngoài, bốn người trưởng thành nói chuyện với nhau ước chừng bốn năm phút đồng hồ, giọng nói không quá lớn, nhưng bên trong phòng thi học sinh đã nhạy bén ý thức được có chuyện gì đó xảy ra.

Giáo viên giám thị mới về trường dạy, từ trường học khác chuyển công tác về đây, nên học sinh trong lớp này cơ bản không biết tên, vì thế khi lần thứ hai cô đi vào phòng học, ngay trước mặt cả lớp gọi tên, Hình Minh, Hình Minh có tới không?

Đám học sinh đồng loạt ngẩng mặt lên, quay đầu, ánh mắt đều đổ dồn vào bàn thứ hai từ dưới lên —— Hình Minh từ nhỏ đã cao, người duy nhất có thể ngồi ở phía sau cậu là cậu bạn được tuyển sinh nhờ có thành tích xuất sắc ở môn nhảy cao.

Nhưng cậu làm như hoàn toàn không nghe thấy, vùi đầu tính toán.

Giáo viên giám thị thấy không có người lên tiếng, lại lớn tiếng gọi, Hình Minh không tới sao? Hình Minh, ba em xảy ra chuyện rồi!

Bọn học sinh còn nóng vội bất an hơn cậu, bên trong phòng thi yên lặng như tờ, trong phòng học lúc này chỉ có một người vẫn chăm chú làm bài thi của mình, trong lòng cậu không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, tốc độ viết nhanh chóng, chữ viết trong tờ giấy thi như rồng bay phượng múa. Đột nhiên có học sinh đứng lên, giơ tay về sau chỉ, Hình Minh ngồi ở chỗ đó ạ!

https://thuviensach.vn

Hình Minh, cô giáo lặp lại một lần nữa, em không phải thi nữa, ba em xảy ra chuyện rồi.

Viết nốt dòng chữ cuối cùng, Hình Minh rốt cục cũng đứng lên. Cậu cầm lấy bài thi, dưới ánh mắt của đám học sinh đi lên bục giảng, mang bài thi nộp cho giáo viên giám thị, rất bình tĩnh mà nói, cô ơi, cho em nộp bài thi.

Môn toán học cậu thi được chín mươi sáu trên một trăm điểm, tổng điểm vẫn đứng nhất lớp.

Còn có chuyện gì có thể tốt hơn so với chuyện này?

Còn có chuyện gì có thể tệ hơn so với chuyện này?

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 6

Edit & Beta: Direct Kill

Miệng của quần chúng, gương của chính phủ.

Đây là câu châm ngôn của một vị lãnh đạo từng tặng cho những người làm việc trong giới truyền thông, lý thật mà tình cũng thiết, có thể từ Hình Minh mà nhìn ra, người trong giới truyền thông thật ra cũng chỉ là một đám người suốt ngày làm ra vẻ đạo mạo mà thôi.

Hình Minh đối với cái vòng luẩn quẩn này có chút bi quan, nhưng đối với tổ nhóm trong công ty của mình lại tràn ngập tự tin, lúc trước vì chen ngang lối đi của Trang Lôi, Hình Minh đã tỉ mỉ tuyển chọn cho mình một tổ gồm các thành viên nòng cốt, trong tổ có không ít người đã từng được cậu một tay đào tạo và đề bạt, tuy nửa năm giao tình không lâu lắm, nhưng không thể không nói, đến bây giờ Hình Minh đối với công tác luôn nghiêm khắc đến gần như hà khắc, lúc bình thường vẫn mang bộ dạng của lãnh đạo. Cậu không tham công lao, không tiếc tiền thưởng, ‘Minh Châu kết nối’ mấy lần phát sóng được khen ngợi, Hình Minh trên danh nghĩa là người chủ trì nhưng thực tế lợi nhuận lại chui hết vào túi nhà sản xuất, một người tổ trưởng thông minh là người phải biết nắm bắt thời cơ, làm cho cả đội vừa có tiếng, vừa được hưởng lợi ích.

Hành động trượng nghĩa nhất của cậu đó là khi ở Ma-ni-la phỏng vấn gặp phải bạo dân tập kích. Thực ra thì dao nhọn trong tay bạo dân kia vốn không phải hướng tới cậu, Hình Minh mắt thấy đạo diễn bị người kia ngắm

https://thuviensach.vn

vào sợ đến không phản ứng chút nào, dưới tình thế cấp bách vội đẩy hắn ra, chính mình chịu thay một dao này.

Lúc đó Hình Minh bưng miệng vết thương, máu trào ra như suối, cả người vẫn giữ được sự bình tĩnh, ngược lại tên đạo diễn kia khóc lóc thảm thương, hận không thể thay thế chịu một dao kia cho cậu.

Cùng ở bên nhau qua đêm, cùng nhau chơi đùa vận mệnh, tựa như vừa lăn qua bên trong một cái hố xí, một chiến hào cũ nát đã sắp sụp đổ, cái gọi là tình nghĩa cách mệnh, cũng chỉ như vậy mà thôi.

Cho nên cậu mới dám ở trước mặt Ngu Trọng Dạ buông lời, tập hợp các thành viên của tổ đến gặp cậu.

Mà Hình Minh cũng có một tật xấu, cậu làm việc quá độc lập, cho nên thường không nhớ tên của các tổ viên, chỉ dùng mỗi chức vụ của họ để gọi tên tương xứng, người làm biên tập thì gọi là “Biên tập”, đạo diễn liền gọi “Đạo diễn”, cậu cảm thấy như vậy vừa cụ thể lại hiệu suất, nhưng mà suy cho cùng thì chỉ do lười mà thôi.

Lúc sáng, Hình Minh có dặn dò Nguyễn Ninh đi thu xếp để cuối tuần mời bọn họ đến, cậu dự định cùng tổ viên trao đổi một chút tình cảm, thuận tiện chuẩn bị sớm cho chương trình mới.

Nguyễn Ninh lần lượt hỏi từng thành viên một, xác nhận thứ sáu này mọi người đều rảnh, xong xuôi liền đi đến nhà hàng Quốc Mậu. Nhà hàng lớn số một số hai Châu Á, ở tầng 88, được thiết kế xoay vòng, đồ ăn là hải sản tươi đủ loại, có thể tự mình lựa chọn thoải mái, người phục vụ trong phòng ăn hầu như là người ngoại quốc, tuy nhiên lại không nói tiếng Anh.

Mới có khoảng mười giờ ba mươi, mà Hình Minh đã tới nơi. Một mình cậu đứng ở bên cửa sổ, nhìn về phía xa. Từ nơi cậu đứng nhìn ra ngoài, dưới chân thành phố này bỗng nhiên trở nên hoàn toàn thay đổi, nó trở nên thật hẹp, thật chật chội, thật nhỏ bé, xe cộ và con người giống như giun dế,

https://thuviensach.vn

còn dòng sông chảy xuyên qua thành phố như một chiếc khăn quàng cổ xám xịt.

Qua mười một giờ, Nguyễn Ninh xuất hiện. Trong đài Minh Châu trước giờ vẫn luôn có một bí mật qua đêm, màn này ở văn phòng của đài trưởng từ lâu đã lưu truyền đến mức mọi người đều biết, cho nên vào lúc này Nguyễn Ninh có chút sợ khi thấy Hình Minh, sợ mình không cẩn thận liền trở thành nơi trút giận của lãnh đạo. Cũng may vết thương trên cằm Hình Minh dù chưa khỏi hẳn, nhưng tâm tình cậu không tệ lắm, câu được câu không hàn huyên với cậu ta, trên mặt còn mang theo ý cười.

Đợi đến mười một rưỡi, người phục vụ mang lên hai ly sinh tố xoài miễn phí và đồ ăn khai vị, dò hỏi Hình Minh xem khi nào các thành viên đến đông đủ. Đợi thêm hơn nửa giờ, Hình Minh mất dần nhẫn nại, kêu Nguyễn Ninh gọi điện thoại thúc giục.

Nguyễn Ninh nghe lời bấm một dãy số, kết nối được nhưng chỉ nói chuyện được vài câu sau đó liền treo máy. Cậu ta quay đầu nói với Hình Minh: “Con gái của Tôn Vĩ đột nhiên bị viêm dạ dày, không tới được.”

Hình Minh cau mày: “Tôn Vĩ? Tôn Vĩ là ai?”

Nguyễn Ninh biết Hình Minh không nhớ được tên mọi người, liền giải thích với cậu: “Chính là đạo diễn của tổ chúng ta đó, anh ta nhìn qua hơi đen nhưng được cái khỏe khắn, bốn mắt, lần trước đi theo anh đến Ma-ni-la phỏng vấn, anh còn thay anh ta đỡ một dao…”

“À, là anh ta.” Nói đạo diễn một cái, Hình Minh liền nhớ luôn người đó là ai, tuy nhiên vẫn cứ cau mày, không hiểu hỏi, “Anh ta đã có con gái rồi à? Cưới lúc nào vậy nhỉ?”

Nguyễn Ninh vò đầu, cười khúc khích: “Phụng tử thành hôn* nha, khi đó anh còn không phê chuẩn cho chúng em nghỉ để đi đám cưới.”

https://thuviensach.vn

(Phụng tử thành hôn: Kiểu như cưới chạy, bác sĩ bảo cưới =)))))

Mười hai giờ, người phục vụ lại tới hỏi một lần nữa, mà thành viên trong tổ vẫn là không có một ai tới.

Đợi mãi không đến, Hình Minh sai Nguyễn Ninh gọi điện thoại cho người khác, nhưng lần này Nguyễn Ninh không chịu, cậu ta cúi đầu nói đừng đợi nữa, em nghĩ họ không đến đâu, có thể lui thì lui thôi. Nói năng ấp úng, không rõ ràng.

Hình Minh lắc đầu, nói, tôi chờ.

“Sếp, họ thật sự sẽ không tới đâu, một người cũng không.” Nguyễn Ninh như học sinh mắc lỗi, đầu càng cúi càng thấp, âm thanh càng ngày càng nhỏ, cậu ta nói, “Hôm nay lão Trần cũng mời mọi người đến ăn tiệc, lão Trần nói ‘Nếu như yêu mỹ nhân’ đang muốn tìm người xây dựng chương trình, mấy người Tôn Vĩ đều là những nhân viên chủ chốt của đài, chương trình mới không thể không có bọn họ.”

Hình Minh khẽ cau mày, hỏi: “Bọn họ đang ở nơi nào?”

“Cũng… Cũng đang ở đây.” Giọng Nguyễn Ninh đã nhỏ đến mức không nghe thấy được, “Ở tầng 86, Việt Chi Hiên…”

Hình Minh liếc mắt nhìn Nguyễn Ninh một cái, đoạt lấy điện thoại di động của cậu, gọi cho số vừa nãy.

“Sếp…” Nguyễn Ninh còn muốn lên tiếng, lại thấy Hình Minh hơi quay đầu lại, duỗi ngón tay trỏ ra hiệu cho cậu, nhắc nhở câm miệng.

Nhạc chờ vang lên vài giây, Tôn Vĩ liền nghe điện thoại. Nhận ra giọng người đang nói là Hình Minh sau đó vội vội vã vã mà xin lỗi, hắn nói, sếp, anh xem hôm nay không đúng dịp, sáng sớm nay con tôi đột nhiên bị nôn

https://thuviensach.vn

mửa, đi tả, tôi bây giờ còn đang phải ở trong bệnh viện cùng vợ chăm sóc con.

“Thế sao, có nghiêm trọng không, có muốn nghỉ hai ba ngày hay không.” Hình Minh bất động thanh sắc, cậu đã đi tới tầng 86, dùng ánh mắt ra hiệu cho Nguyễn Ninh dẫn đường, cùng cậu đi vào Việt Chi Hiên.

“Chắc là do viêm dạ dày, con tôi còn quá nhỏ, mẹ nó lại không chú ý, tôi còn phải chăm sóc ——” tiếng nói bỗng im bặt đi, Tôn Vĩ hoảng sợ ngẩng đầu lên, nhìn người đàn ông đang đứng trước cánh cửa phòng ăn.

Hình Minh mặt không cảm xúc, nhìn Tôn Vĩ, lại nhìn tất cả mọi người.

“Các người…” Nói xong nghẹn mất một phút, Hình Minh một bụng lửa giận muốn phát tiết, nhưng cuối cùng chỉ nói một câu, “Các người… Rất tốt.”

Người nói chuyện rất bình tĩnh, nhưng người nghe ai cũng không được tự nhiên. Cả bàn rượu mới ban nãy còn ồn ào náo nhiệt bây giờ nhất thời câm như hến, những người này đều là tinh anh trong tổ, dùng lời của Hình Minh mà nói, bọn họ đều cùng cậu có giao tình tốt.

“Ai da, đây không phải là Tiểu Hình sao?” Lão Trần đang ngồi chính giữa phòng nhìn qua không có gì ngạc nhiên cả, cười híp mắt kêu một tiếng Hình Minh.

Đạo diễn, quay phim, biên tập âm nhạc, ai nấy đều biết, còn cậu trợ lý thực tập Nguyễn Ninh có cũng được không có cũng chẳng sao này, chỉ có một mình cậu chẳng hay biết gì. Lão Trần cố ý tổ chức tiệc ở đây, lại cố ý mời khách đến cùng một nơi, rồi lại không cho các thành viên trong tổ Hình Minh ho he tiết lộ một chút gì.

Nguyễn Ninh chỉ lo Hình Minh lao vào gây họa, nhanh chóng kéo tay cậu ra, sợ hãi gọi: “Sếp.”

https://thuviensach.vn

Hình Minh đẩy Nguyễn Ninh ra, đi tới trước bàn tròn, lấy một cái chén không ai dùng qua, mở một chai rượu ngũ lương* tự mình rót đầy một chén, đầy đủ ba chén.

(Rượu ngũ lương: loại rượu trắng nổi tiếng ở Tứ xuyên làm bằng năm loại lương thực)

“Chén thứ nhất là rượu cảm ơn.” Hình Minh liếc mắt nhìn Tôn Vĩ, đem chén rượu cầm ở trong tay, “Nhớ lại một năm trước tôi đổi nghề tiến vào đài Minh Châu, mới ra đời, thuật nghiệp không tinh, may mà nhờ mọi người chiếu cố. Một chén này tôi uống trước rồi nói, các người cứ tự nhiên.” Nói xong, cậu liền ngửa đầu một hơi cạn sạch.

Tôn Vĩ đỏ mặt, trong miệng như có điều muốn nói, mà e ngại lão Trần ở đây, nên không dám lên tiếng.

Hình Minh thay mình rót ra chén thứ hai, cầm ở trong tay, mỉm cười nói: “Chén thứ hai là rượu tạ tội. Tôi là một người hay nóng nảy, tính khí lại thất thường, hay vì chương trình mà cùng mọi người đôi co, may mà mấy anh chị rộng lượng, bao dung tôi nhiều lần…—— chén này tôi cũng tự uống, mấy người tùy ý.” Nói xong ngửa đầu liền một hơi uống cạn, xoay tay dốc chén, hết rồi.

Ánh mắt mọi người như nhìn quỷ mà nhìn cậu.

“Chén thứ ba chính là rượu chia tay. Người thường đi tới chỗ cao, bình thường.” Chén rượu thứ ba uống xong, bình rượu ngũ lương 1 lít đã cạn gần tới đáy, Hình Minh nhấc mắt đảo qua nhìn mọi người, “Cạn một chén này xong, chúng ta coi như gặp gỡ vui vẻ, chia tay yên bình, tôi chúc mọi người tiền đồ thăng tiến.”

Khoảng hơn chục người hai mặt nhìn nhau, đồng ý cũng không được, mà không đồng ý cũng không xong.

https://thuviensach.vn

Thấy mọi người đều cứng người bất động, Hình Minh sắc mặt lạnh xuống: “Tôi nói rồi, cùng đến đi.”

Một bàn người bị bắt buộc uống xong một chén này, lão Trần vẫn ở một bên cười híp mắt nhìn.

Hình Minh uống cạn chén rượu ngũ lương thứ ba, hơi nhếch khóe miệng, dùng loại ánh mắt bình tĩnh không lay động liếc nhìn mọi người một lần cuối cùng —— cái nhìn này đặc biệt dài dằng dặc, Tôn Vĩ xấu hổ đến mặt đỏ, Nguyễn Ninh khẩn trương đến đổ mồ hôi, chỉ có lão Trần nắm chắc phần thắng trong tay, khí định thần nhàn.

Cuối cùng cậu quay người đi. Hình Minh nhanh chân bước về phía không quay đầu lại, sượt qua một cái bình hoa bằng gốm có hoa văn tinh tế, khiến nó rơi xuống đất, cậu liền nhấc chân đạp nát nó trên mặt đất.

Lọ hoa “Choang” một tiếng vỡ nát, người phục vụ nghe tiếng động liền chạy đến, Hình Minh đến liếc mắt cũng không nhìn cô ta một cái, chỉ dùng ngón tay chỉ về phía sau bàn lão Trần: “Ghi vào hóa đơn của bàn kia.”

Nguyễn Ninh cùng Hình Minh đi ra khỏi Việt Chi Hiên, vẫn luôn miệng ở phía sau, gọi cậu, sếp.

Hình Minh không quay đầu lại, chỉ nói một chữ, cút.

“Sếp,” Nguyễn Ninh kiên nhẫn mà đuổi theo, gào to, “Anh đừng trách đám người Tôn Vĩ, họ chắc e ngại dâm uy lão Trần, mới không ai dám không đi.”

Hình Minh quay đầu lại, vừa lạnh nhạt vừa bình tĩnh mà nhìn Nguyễn Ninh, hỏi cậu ta: “Tại sao cậu không đi?”

Nguyễn Ninh cười đến ba phần nịnh nọt, bảy phần e thẹn, kéo cánh tay Hình Minh: “Em sinh ra là người của sếp, chết là đi cũng là quỷ của sếp

https://thuviensach.vn

____ ”

Hình Minh không khách khí đẩy cậu ta ra: “Tôi muốn nghe lời nói thật.”

Nguyễn Ninh gãi đầu một cái, cẩn thận nhìn chằm chằm vào mắt Hình Minh, nửa ngày mới thổ lộ thật tình: “Em thật ra không muốn đi bởi vì, bên kia có thể thiếu vị trí gì chứ chắc chắn không thiếu trợ lý.”

“Ừ, vậy là được rồi.” Hình Minh đã bớt tức giận, nhìn còn như có chút hài lòng gật gật đầu, giơ tay vẫy vẫy Nguyễn Ninh, “Lại đây, chúng ta lại đi uống một chén.”

Hình Minh lôi kéo Nguyễn Ninh đến tầng thấp nhất của Quốc Mậu uống mấy chén, Nguyễn Ninh buổi tối định hẹn bạn gái xem phim, giờ này có lẽ phim sắp chiếu, mà cậu ta không thể thoát thân được. Hình Minh là thủ trưởng của cậu, người lãnh đạo trực tiếp muốn uống rượu, cậu không dám cản, cũng không ngăn được, cứ nói quanh co do dự mãi, Hình Minh đã uống cạn một chai.

“Sếp, cái đám con cháu này không đáng để chúng ta hao tổn nguyên khí tức giận, em khinh! Từng đứa một trọng lợi không trọng nghĩa, chỉ vì lão Trần liền đem linh hồn nhỏ bé bán đi…”

Rượu còn chưa uống đã nghiền, đã có người tới đây thấy người sang bắt quàng làm họ, hỏi xem, có phải là Hình Minh của ‘Minh Châu kết nối’?

Hình Minh nằm phục ở trên quầy bar, mặt vùi vào khuỷu tay, bày ra bộ dạng mình uống nhiều rồi.

Tửu lượng của cậu tàm tạm, mấy chén rượu này sẽ không say, nhưng dạ dày thì không chịu được. Cái này do thói quen ăn uống của cậu, cậu là người không thường hay ăn cơm, ba bữa hay gộp lại thành một bữa, tùy ý lấp đầy bụng mình là coi như xong việc. Bây giờ rượu trắng và rượu vang đang trộn lẫn lộn trong bụng cậu, cả người đều cảm thấy như bị thiêu đốt.

https://thuviensach.vn

Hình Minh vẫn luôn cúi thấp đầu, vùi mặt vào khuỷu tay để che đi gương mặt cũng được tính là người nổi tiếng này. Cậu biết mình lúc này đã thảm hại lắm rồi, không đấu lại người này.

Người đến dây dưa một lát, không có câu trả lời thoả mãn, liền càu nhàu rồi bỏ đi. Nguyễn Ninh thở ra một hơi, lại từ xa nhìn thấy một người —— Ngu Trọng Dạ trùng hợp đang bàn chuyện ở Quốc Mậu, hình như là đã nhìn thấy cậu.

“Chú Ngu!” Thấy Ngu Trọng Dạ đi về chỗ mình, Nguyễn Ninh liền bật dậy đứng thẳng người, một mực cung kính. Nguyễn Ninh so với Hình Minh còn nhỏ hơn hai tuổi, bình thường giống như mọi người trong đài gọi Ngu Trọng Dạ là “chú Ngu”, hai người cơ bản chưa từng gặp nhau, cậu đã lường trước được Ngu Trọng Dạ sẽ không nhận ra được mình, nhanh chóng tự giới thiệu: “Chú Ngu, tôi làm ở ban bình luận tin tức—— ”

“Cậu là trợ lý Hình Minh, Nguyễn Ninh.” Ngu Trọng Dạ nói ra tên của Nguyễn Ninh.

Được Ngu tổng chỉ mặt điểm tên quả thực không thua gì được hoàng đế lâm hạnh, Nguyễn Ninh thụ sủng nhược kinh, lắp ba lắp bắp, chỉ chỉ Hình Minh đang ở trên bàn: “Chú, chú Ngu… sếp, anh ấy uống nhiều rồi, gọi không trả lời…”

Ngu Trọng Dạ đánh gãy lời Nguyễn Ninh: “Nơi này không có chuyện của cậu nữa.”

Nguyễn Ninh như được phóng thích mà đi, còn chưa có bước ra cửa Pub đã nhanh chóng điện thoại cho bạn gái, Hình Minh vẫn như cũ say chuếnh choáng bất tỉnh mà phủ phục ở trên quầy bar, lấy tay ôm dạ dày, thân thể cuộn lại. Cậu đột nhiên ngửi thấy được hơi thở mang mùi thuốc lá hòa lẫn với mùi nước hoa, sau đó cảm thấy một bàn tay nhấn giữ đỉnh đầu của chính mình.

https://thuviensach.vn

Bàn tay kia đặc biệt ôn nhu nhẹ nhàng, dừng lại chốc lát, ngón tay thon dài liền luồn vào bên trong tóc của cậu, xoa xoa.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 7

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh vừa ngồi lên chiếc xe màu đen của Ngu Trọng Dạ, tài xế liền lái xe lao đi, cậu có chút giật mình, dựa vào thân phận và xuất thân của Ngu Trọng Dạ mà nói, đang ngồi thực sự là chiếc xe quá khiêm tốn, dù thế nào cũng phải là Hồng Kỳ L5(1)có thể đi ngược chiều ở đường Trường An, hay đỉnh hơn là Rolls Royce Phantom(2).

(1) Hồng Kỳ L5

(2) Rolls Royce Phantom

“Đi đâu, tôi cho cậu nhờ một đoạn.” Ngu Trọng Dạ nói.

“Thầy, có thể đến chỗ thầy hay không?” Hình Minh chưa bao giờ phủ nhận mình là một người mang chủ nghĩa cơ hội. Thế nào là chủ nghĩa cơ hội, đó là cho dù chỉ còn một chút hi vọng sống sót cũng đều phải liều mạng nắm bắt, tuyệt đối không buông tay.

Bây giờ lão Trần đang chèn ép muốn bắt cậu nghỉ việc, đài trưởng Ngu chính là cơ hội duy nhất của cậu.

Ngu Trọng Dạ cười nhẹ một tiếng, nói với Lão Lâm, lái xe.

https://thuviensach.vn

Xe vừa mới chạy qua khỏi một con đường, Hình Minh đột nhiên mạnh mẽ đập cửa xe, hô to với Lão Lâm: “Dừng xe!”

Ngu Trọng Dạ không lên tiếng, lão Lâm không dám dừng, chỉ giảm tốc độ xe, khiến Hình Minh phải tự mình mở cửa xe nhảy xuống. Cậu choáng váng muốn nôn, mà thà rằng nhảy xuống xe gãy chân, cũng không dám nôn trong xe Ngu Trọng Dạ.

Trong dạ dày cuộn lên từng đợt, Hình Minh vừa ghé sát mặt vào luống hoa rìa đường, hai chân đã mềm nhũn ngã quỵ trên mặt đất, nôn ra, nôn đến trong miệng toàn dịch dạ dày cùng mật đắng.

Điện thoại di động trong túi đúng lúc vang lên, Hình Minh lấy điện thoại ra nhìn số gọi đến, ba dượng của cậu, Hướng Dũng.

Chần chờ mười mấy giây, cuối cùng vẫn nghe điện thoại.

Hướng Dũng hỏi: “Chú với mẹ con đang ngồi trước TV chờ xem ‘Minh Châu kết nối’, nhưng sao tối nay lại không có gì thế?”

Hình Minh giải thích: “Năm sau chương trình có sự điều chỉnh, đang tạm thời ngưng phát sóng hai kỳ.”

“Mẹ con có đi hỏi qua người trong đài một chút, họ nói do người dẫn chương trình lúc trước đã trở lại? Vậy con sẽ không dẫn chương trình ‘Minh Châu kết nối’ nữa à?”

“Cháu làm ở ‘Minh Châu kết nối’ được gần một năm, thái độ nhiệt tình, chăm chỉ nên trong đài giao cho cháu một chương trình mới, cháu cầu còn không được đây.” Hình Minh tiếp tục không nhẹ không nặng giải thích, đài Minh Châu đã thông báo với tất cả mọi người, người dẫn chương trình ‘Minh Châu kết nối’ sẽ đổi thành Trang Lôi. Nếu nghĩ kỹ thì chắc là Ngu Trọng Dạ đã lệnh trong đài chừa cho Hình Minh mấy phần mặt mũi, người phát ngôn không nhắc tới sự kiện thuê diễn viên giả kia, chỉ tuyên bố với

https://thuviensach.vn

người ngoài Trang Lôi trở lại sớm là do sự sắp xếp từ trước của chương trình, còn Hình Minh đang chuẩn bị cho một chương trình mới.

“Lần trước con cầm hai bình Lafite đi có đủ không? Nếu không đủ, chú còn có ở đây.”

“Một bình bị vỡ, một bình không uống, lúc nào rảnh cháu sẽ mang về cho chú, rượu ngon như vậy để ở chỗ cháu chỉ tổ phí phạm thôi.”

“Thứ sáu tuần sau chính là ngày giỗ của ba con, con hôm đó có về nhà không?” ba dượng Hướng Dũng của cậu là một người ít nói, nhiều năm như vậy, đến ngày giỗ của Hình Hoành cũng chưa bao giờ quên, trái lại với Hình Minh là con trai mà đôi lúc còn quên chuyện này.

“Gần đây cháu không về được, thời gian chuẩn bị cho chương trình mới không nhiều, cháu phải giành giật từng giây một.”

“Mẹ con bây giờ đang ở bên cạnh chú, con có muốn nói với mẹ mấy câu không?” Hướng Dũng hỏi mà có chút thấp thỏm lo lắng.

“Chú Hướng” Hình Minh im lặng một lúc, sau đó nói, “Vâng.”

Hướng Dũng là ba dượng Hình Minh, người ba dượng này không chỉ cưới vợ của người khác, mà còn đối xử với con của người khác như con đẻ mình, có thể nói chính là tiếp bàn hiệp(3), quả thật là một người trượng nghĩa. Cho nên Hình Minh vẫn luôn đối với người ba dượng này rất mực cảm kích, đối với cuộc hôn nhân bị người ngoài nói là “Hoa nhài cắm phân trâu” này không có ý kiến nhiều, một tiếng “chú Hướng” cũng là tiếng gọi xuất phát từ tận đáy lòng.

(3)Tiếp bàn hiệp (接盘侠): từ ngữ trên mạng, bình thường dùng để chỉ những người rất vĩ đại, rất si tình, rất ngu ngốc, có thể chịu đựng được oan ức.

https://thuviensach.vn

Hướng Dũng và Đường Uyển vừa là hàng xóm cũng vừa là bạn học của nhau, hết cấp hai thì cả hai mỗi người một ngả, một người không tốt nghiệp cấp hai, một người là sinh viên đại học. Hướng Dũng từ nhỏ đã xấu xí, mặt mũi dữ tợn, thân cao không tới mét bảy, lưng còn hơi gù, mà Đường Uyển từ nhỏ đã là một mỹ nhân, người ta nói mỹ nhân tại cốt bất tại bì, mà Đường Uyển từ khi còn trẻ bề ngoài đã không có gì có thể xoi mói, nhìn vào giới giải trí hiện nay chắc khó mà tìm được ai đẹp như thế.

Nhưng từ xưa đến nay ái tình nào có bao giờ nói chuyện đạo lý. Đường Uyển đối với Hướng Dũng, như là "Cô gái trong mộng" "bạn cùng bàn", mà Hướng Dũng đối với Đường Uyển, chỉ là nhìn có chút quen mắt thôi. Mà cơ hội vĩnh viễn nghiêng về người có chuẩn bị, Hướng Dũng tuy học hành không được, nhưng đầu óc lại linh hoạt nhanh nhẹn, sau khi tốt nghiệp trung học thì đi làm ăn buôn bán trên biển, không mấy năm đã có thể thay thế được chiếc xe Jinbei trong nhà thành BMW, coi như đang từng bước tiến vào giới thượng lưu. Lúc đó vụ án của Hình Hoành khiến dư luận được một trận xôn xao, Viện kiểm soát nghi ngờ người phóng viên báo kinh tế nhận hối lộ và cưỡng gian nên đã khởi tố, toà án nhân dân trung cấp(4)cuối cùng kết tội Hình Hoành nhận hối lộ và cưỡng gian, phán xử ông chịu án tù có thời hạn 10 năm. Chồng vào trong tù vẫn không ngừng yêu cầu kháng cáo, Đường Uyển kêu trời trời không thấu, gọi đất đất chẳng thưa, chỉ có Hướng Dũng đối mẹ con hai người đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, mời luật sư, dựa vào quan hệ của mình, trước sau đều do ông bỏ tiền chuẩn bị. Hướng Dũng kết hôn sớm, vợ là Ly Tú Hoa khuôn mặt cũng coi như là một mỹ nhân, con trai Hướng Tiểu Ba lớn hơn hai tuổi so với Hình Minh, ông cứ như vậy móc tim móc phổi trợ giúp Đường Uyển mà không có ý đồ gì, không cần báo đáp lại, cuối cùng có thể bỏ vợ tái hôn, ôm người đẹp về cũng là chuyện không ngờ tới.

(4) Ở Trung Quốc, dưới Tòa án nhân dân tối cao là toà án nhân dân trung cấp và toà án nhân dân cơ sở

https://thuviensach.vn

Hướng Dũng tuyên bố với người ngoài, quan hệ hôn nhân của mình và Ly Tú Hoa đã sớm rạn nứt trước cả khi Đường Uyển xuất hiện, hai người không phải mới một hai lần đánh nhau vào đồn công an, láng giềng xung quanh đều có thể làm chứng. Tuy nhiên cái mũ ác "con trai của kẻ thứ ba" này, Hình Minh vẫn phải đội lên đầu suốt mười năm.

Khi Hình Hoành còn đang bị nhốt trong tù, Đường Uyển đệ lên một tờ đơn ly hôn. Từ đạo nghĩa mà nói, Hướng Dũng là ân nhân cứu mạng một nhà Hình Minh, Hình Minh không phản đối việc mẹ mình báo ân như thế, nhưng cậu không tha thứ được.

Sau khi Đường Uyển tái hôn hai tháng, Hình Hoành chết ở trong tù. Đang làm bài thi thì Hình Minh bị gọi ra ngoài, theo mẹ đi nhận thi thể của ba mình, tận mắt nhìn thấy người ba anh tuấn cao lớn bây giờ thân thể trần trụi nằm ở trong nhà xác, gầy yếu queo quắt như thai nhi nằm trong bụng mẹ, hai gò má ông phù thũng, miệng mũi chảy máu, toàn thân từ trên xuống toàn là các vết thương xanh tím.

Cảnh sát đưa ra kết quả điều tra nguyên nhân cái chết là do nhồi máu cơ tim.

Đường Uyển dù sao vừa mới kết hôn, thản nhiên vẫy tay qua loa, không tranh không nháo, đồng ý.

Nói không tha thứ cũng là vì khinh thường, Hình Minh khi còn là thiếu niên vẫn tin rằng đó là người phụ nữ mình hận đến suốt đời, nhưng mà một chữ hận này xem ra quá nặng, cậu vẫn luôn đặt ở trong lòng, bên trong luôn có một thứ âm thanh "thình thịch" nện vào trong tim. Vang đến đáng sợ.

Đường Uyển nhận lấy điện thoại trong tay Hướng Dũng, hỏi mấy câu xem con trai dạo này có khỏe không, ân cần rất rõ ràng, nhưng Hình Minh chỉ qua loa mà trả lời, con không sao, rất khỏe.

https://thuviensach.vn

Trên Internet đã có ít chuyện nói bóng nói gió, kể về việc khi cậu còn ở trong ‘Duyên tới là em’. Hình Minh hai ngày nay không lên mạng, không phải vì sợ, mà là không nhìn đã biết lúc trước có bao nhiêu lời ca ngợi, bây giờ những lời mắng nhiếc chắc đủ lấp hết những lời khen đó.

Mà Đường Uyển nhìn thấy, những lời chửi mắng trên mạng khiến cho bà hãi hùng khiếp vía, bà còn muốn hỏi thêm cái gì đó, nhưng cứ ấp úng mãi, cuối cùng không hỏi. Con trai của bà nên bà hiểu, chỉ nhìn bộ dạng ngông cuồng cố chấp bây giờ của Hình Minh, là có thể đoán ra thời thiếu niên của cậu có lệ khí bức người thế nào. Lệ khí cậu thường hay nhờ các sự việc vinh dự khác che lấp, nhưng khi Hình Hoành vừa mới mất Hình Minh thường một lời không nói nhiều cùng người khác liều mạng đánh nhau, trên người quanh năm có vết thương, còn nhớ khi đang học cấp ba có hai tên học sinh nói về chuyện của ba cậu, cậu liền cùng người ta liều mạng, đùi bị một miếng thủy tinh lớn xẻ qua thành một vết thương dài hơn 10cm, lúc đó là giữa tháng sáu, Hình Minh sau khi về nhà không nói một lời với ai, sau đó vết thương bị bịt đến bưng mủ, thiếu chút nữa là bỏ mạng.

Đường Uyển đã quen đứa con trai này không quen không thân, thờ ơ mà ở chung, nhưng mà cho dù như vậy, vẫm muốn làm điều tốt nhất cho con trai mình.

Nhiều năm như vậy, bà đã có thể nghe thấy âm thanh “Thịch thịch” đang gõ kia.

Đường Uyển cuối cùng nói, không liều không phải là con trai Hình Hoành, nhưng nếu như ở bên ngoài quá mệt mỏi, quá khổ cực, cửa nhà luôn mở rộng chào đón con.

Ngắt điện thoại của Đường Uyển, Hình Minh ôm dạ dày, ngồi xổm cạnh chỗ lúc nãy mình vừa mới ói ra. Viền mắt khó giải thích được nóng lên, trận vừa rồi liều chết uống rượu như vậy, chắc hẳn bị đau dạ dày.

https://thuviensach.vn

Sau đó cậu ngẩng đầu lên, nhìn thấy chiếc Mercedes của Ngu Trọng Dạ vẫn cứ đứng ở ven đường, cách cửa sổ xe màu đen nên không nhìn thấy người bên trong, nhưng cậu đoán, bây giờ Ngu Trọng Dạ chắc là đang nhìn mình.

Hình Minh đứng dậy, sửa sang lại âu phục, sau đó đi đến bên chiếc xe màu đen đang đỗ trên đường.

“Tốt chưa?” Ngu Trọng Dạ hỏi.

“Rồi.” Hình Minh ngồi lên xe Ngu Trọng Dạ, tự mình mở kính xe xuống, giải thích nói, “Trên người có mùi rượu, để cho gió lùa bớt.”

Ngu Trọng Dạ nhắm mắt ngửa mặt ra đằng sau, Hình Minh nghiêm túc ngồi ở bên cạnh hắn, vẫn luôn quay đầu nhìn ngoài cửa xe.

Thành thị đèn đuốc rực rỡ, trời đất vẫn quay cuồng. Một đường im lặng.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 8

Edit & Beta: Direct Kill

Rẽ trái lượn phải, chiếc xe màu đen chạy băng băng trên đường cuối cùng cũng rẽ vào một khu biệt thự. Ngu Trọng Dạ hình như thật sự không thích thanh sắc khuyển mã(1), cho nên nơi ở của hắn cách trung tâm thành phố hắn mấy con phố, nhìn xa trông rất khiêm tốn và trang nhã, tựa như một miếng hổ phách, bị che lấp ở bên trong màu xanh đậm đặc kia. Hình Minh nhớ lại lúc mình phải đi gần hai mươi phút, sau khi làm xong việc với Ngu Trọng Dạ, liền bị hắn đuổi đi, lê thân thể bị hành hạ đến mức hai chân không khép lại được loạng choạng xuống nhà để xe dưới hầm, tự mình lái xe trở về.

(1) Thanh sắc khuyển mã(声色犬马) là thành ngữ Trung Quốc: Thanh(声): Âm thanh, tiếng ca, tiếng nhạc, phiếm chỉ ca vũ; sắc(色): Sắc đẹp, nữ sắc, sinh hoạt xa xỉ; khuyển: Người giàu có, chơi bời lêu lổng, nuôi chó mua vui; mã(马): Cưỡi ngựa, chơi ngựa vì th vui. Phiếm chỉ cách sống ăn chơi dâm loạn của giai cấp thống trị thối nát trước đây.

Lần trước Ngu Trọng Dạ không lưu cậu qua đêm.

Xe ngừng, Ngu Trọng Dạ lên lầu trước, dặn dò Lão Lâm: “Rửa xe.”

Hơn nửa đêm còn rửa xe cái quái gì nữa? Hình Minh hơi kinh hãi, mấy giây sau mới phản ứng lại, Ngu Trọng Dạ hình như có bệnh sạch sẽ, chắc ghê tởm cả người cậu dính mùi rượu và uế vật ngồi sau ô tô của hắn.

Ngu Trọng Dạ không quay đầu lại: “Cậu cũng phải đi tắm.”

https://thuviensach.vn

Lão Lâm nghe lời mở vòi nước, cầm vòi xịt nước nhằm thẳng Hình Minh mà phun—— Hình Minh còn chưa kịp phản ứng lại, một dòng nước lạnh như băng đã phun vào mặt.

Dòng nước kia hình như phun trúng vào mắt cậu, Hình Minh theo bản năng hô một tiếng, kết quả lại bị sặc do nước phun cả vào mồm. Cậu lần thứ hai sửng sốt ngắn ngủi vài giây, lảo đảo chạy sang một bên né tránh, nhưng không thể tránh khỏi cái vòi phun nước trong tay Lão Lâm.

“Con mẹ nó ông có bệnh sao?! Mấy người đều con mẹ nó có bệnh hết sao?!” Hình Minh khó chịu tới cực điểm, rốt cục thật sự điên lên.

Từ tức giận chuyển thành phẫn nộ, từ kêu gào chuyển thành chửi bậy, cậu biết bây giờ ngoại trừ lão Lâm ra thì xung quanh không có ai, có thể lôi hết những hoang mang, không cam lòng cùng khuất nhục trong lòng ra để phát tiết.

Không biết mắng được bao lâu, cậu đột nhiên nghe thấy một thanh âm vang lên: “Cậu mắng cái gì?”

Hình Minh hoài nghi võng mạc mình bị nước phun rớt ra rồi, cậu chỉ có thể nghe thấy tiếng nói nhưng không nhìn thấy người, cậu dùng sức trợn mắt lên, trước mắt cũng chỉ có một cái bóng trắng mờ ảo.

Do mất khống chế nên cậu mới dám mắng Ngu Trọng Dạ hàng trăm lần là tên cáo già không có nhân tính, lão già không biết xấu hổ, nhưng khi nghe thấy âm thanh này, trong nháy mắt, bản năng cậu lập tức tỉnh lại, bật thốt lên một tiếng, thầy.

“Khẩu khí cũng lớn nhỉ.” Ngu Trọng Dạ nở nụ cười. Điển hình nam nhân phương bắc, trong tiếng cười luôn nghe thấy có một loại cảm giác thẳng thắn, đặc biệt dễ dàng khiến người ta say mê.

https://thuviensach.vn

Đầu mùa xuân, nhiệt độ sáng tối chênh lệch rất lớn, Hình Minh lạnh đến run lẩy bẩy, hai hàm răng va vào nhau vang lên lạch cạnh, cơ thể được Ngu Trọng Dạ nâng đỡ trong nháy mắt bỗng nhiên thần trí không rõ, cậu ôm chặt lấy hắn, kề sát mặt mình vào ngực lồng ngực kia, muốn cách một lớp vải hấp thụ chút nhiệt độ cơ thể.

Ngu Trọng Dạ ôm Hình Minh cả người ướt đẫm bước vào cửa chính của biệt thự, lên lầu tiến vào phòng ngủ, ném cậu lên giường lớn.

Y phục ướt nhẹp dính trên người rất khó chịu, Hình Minh tự mình cởi ra. Cậu trần như nhộng mà nằm trên giường Ngu Trọng Dạ, đầu gối nâng lên, hai chân hơi tách ra, vừa nãy nôn hết ra rồi, bây giờ trong dạ dày chẳng còn gì cả, chỉ có chất rượu còn dư lại thiêu đốt khiến cả người trống rỗng và mệt mỏi.

Hai mắt vẫn vô cùng đau đớn, chỉ có thể mờ mờ nhìn thấy người đàn ông trước mặt đang tự mình cởi áo sơ mi. So với lần trước cày cuốc ngày đêm, làm việc khiến cho cậu không thể nghỉ ngơi, thì lúc này đây coi như cũng có một chút thành ý.

Thân thể nam tính trần trụi gần trong gang tấc, nhưng hình dáng thực mơ hồ, Hình Minh không thể nhìn thấy người đàn ông sắp làm tình cùng với cậu, đành phải đưa tay ra, sờ mó lần mò lung tung. Sau đó cậu giật nảy cả mình, Ngu Trọng Dạ thân thể quá mức kinh người, đừng nói một người đàn ông đã hơn bốn mươi tuổi mà thân thể vẫn còn cường tráng như vậy, bản thân cậu là người vẫn luôn chú trọng tập thể hình, còn thua kém rất nhiều.

Ngu Trọng Dạ nắm chặt hai mắt cá chân Hình Minh, cầm chân của cậu mở ra hoàn toàn, hướng về phía bên dưới hắn, đầu gối để trên vai của Hình Minh.

Vết trói trên cổ vẫn rõ ràng như cũ, Hình Minh còn nhớ lần đầu cùng Ngu Trọng Dạ lên giường cảm thấy bụng dưới mình như muốn nổ tung ra,

https://thuviensach.vn

có chút mất hồn năn nỉ: “Đau…”

“Ngày hôm nay không khiến cậu đau nữa.” Ngu Trọng Dạ nâng cằm Hình Minh lên, cúi đầu hôn một cái lên khóe môi cậu, “Hôm nay chỉ thương cậu thôi.”

Trình độ hôn của Ngu Trọng Dạ đã đạt đến mức cao thâm, hai ngón tay thăm dò ở bên trong Hình Minh vừa linh hoạt lại ôn nhu, tỉ mỉ mở rộng phía sau, phần đầu len vào nhẹ nhàng tách miệng huyệt mềm mại, hắn kiên nhẫn tiến vào.

Tính khí sát qua vách ruột đi vào bên trong cùng, Hình Minh không kìm lòng được kêu một tiếng, khó giải thích được cảm thấy thỏa mãn. Cây gậy khổng lồ nóng bỏng này không ngừng đem hạ thân của cậu lấp đầy, dường như còn cố gắng chen vào sâu hơn để lấp đi khoảng trống trong dạ dày.

Ngu Trọng Dạ cúi người hôn môi Hình Minh, đầu lưỡi chui vào khoang miệng cậu, đồng thời phía sau lưng cũng liên tục đâm rút, nhiều lần ma sát vào tuyến tiền liệt.

Người đàn ông này kỹ thuật hôn quá thuần thục, kỹ thuật giường chiếu lại càng lão luyện, ý thức Hình Minh bắt đầu mơ hồ, cơ đùi không khống chế được co giật, có lúc cậu như được leo lên đỉnh cao, một hồi lại chìm vào dưới nước, thân thể lên xuống cảm nhận khoái cảm mãnh liệt bên trong, còn thuận tay xoa xoa cơ ngực cường tráng của Ngu Trọng Dạ, lướt qua phần lưng duyên dáng… sau đó tay cậu trượt tiếp đến cặp mông săn chắc, mạnh mẽ bóp lấy chúng, cưỡng bách đối phương dựa vào mình gần hơn, khiến cho tính khí bên trong thăm dò tận nơi sâu xa nhất trong thân thể.

Ngu Trọng Dạ cau mày nhìn cậu, sau đó nhấc người, chậm rãi rút vật cứng ra.

https://thuviensach.vn

Tính khí bên trong dần dần rời khỏi thân thể, cảm giác trống rỗng như đòi mạng lại một lần nữa trở lại, Hình Minh quặp chặt hai chân lại, hai cánh tay mở rộng ra trước mặt Ngu Trọng Dạ, đòi được ôm ấp. Cậu nỉ non một tiếng "Đừng đi…" Nước mắt liền chảy xuống.

Ngu Trọng Dạ lạnh nhạt mà đẩy tay Hình Minh ra, trừ nơi đang kết hợp với nhau kia thì hai thân thể hoàn toàn tách rời nhau, nhưng mà chỉ rời đi trong thời gian ngắn ngủi để tích trữ sức mạnh, hắn đột nhiên đè thân thể cậu xuống, lần thứ hai mạnh mẽ đâm vào.

Sức mạnh quá lớn, suýt nữa hai viên bi đều chen vào bên trong huyệt, Hình Minh sảng khoái đến nghẹn ngào gào khóc.

Sau đó cậu không có dấu hiệu báo trước nào, tinh dịch đã bắn lên bụng Ngu Trọng Dạ, dính vào cả phần lông phía dưới.

Bắn xong, Hình Minh cảm thấy cuộc đời này thế là mãn nguyện, cậu mơ mơ màng màng nửa ngất nửa không, nhưng cả người cạn kiệt sức lực như khúc gỗ trôi sông, gắt gao ôm lấy Ngu Trọng Dạ.

Ngu Trọng Dạ ôm Hình Minh vào trong ngực, đặt ở dưới thân, tiếp tục va chạm với thân thể của cậu. Hắn tiến công vừa mạnh bạo nhưng cũng săn sóc, nơi hai người kết hợp đổ từng tầng mồ hôi, phát ra âm thanh dính nhớp dâm đãng, khiến người nghe xấu hổ đến hoảng loạn.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 9

Edit & Beta: Direct Kill

Lúc Hình Minh tỉnh lại đã là một giờ chiều, ngày thường cậu đều kiên trì giữ thói quen sáu giờ rời giường, chạy bộ buổi sáng, đi tắm, ăn điểm tâm, nghe tin tức đài CNN… Đồng hồ sinh học hiếm thấy không đúng giờ, một nửa chắc là do hôm qua uống rượu quá chén, còn một nửa chắc là do tên ‘quái vật’ Ngu Trọng Dạ gây ra —— Hình Minh trẻ hơn Ngu Trọng Dạ gần hai mươi tuổi, nhưng mà khi thân thể hai người cùng chiến đấu thì lại không chiếm được chút tiện nghi nào. Hình Minh lưng mỏi chân đau, nằm lì trên giường một lúc mới hoàn toàn tỉnh lại, hai mắt còn có chút lờ mờ, nhưng vẫn may chưa có bị mù. Cậu cứ thế không mặc gì mà đi vào buồng tắm, đứng ở bên bồn rửa tay đối mặt với gương nhà tắm. Đầu tiên cậu sợ đến hết hồn, đơ mất vài giây, cậu bị người đàn ông trong gương dọa đến phát hoảng, cả người bẩn thỉu, không ra thể thống gì.

Hình Minh tìm đồ súc miệng mới trong nhà tắm, sau đó liền vội vàng đi tắm rửa. Quần áo phải mang đi giặt, chỉ có thể bất đắc dĩ mặc tạm áo sơ mi của Ngu Trọng Dạ, lớn hơn một cỡ, nhưng bản thân cậu cao một mét tám lăm vẫn có thể tạm mặc được.

Đem những suy nghĩ tiêu cực cất vào trong lòng, giấu chúng thật kỹ, dọn dẹp lại tinh thần bản thân cho phấn chấn, đi ra phòng ngủ, đi xuống cầu thang.

Ngu Trọng Dạ đã ngồi ở đó, nghe thấy tiếng bước chân, ngẩng đầu liếc mắt nhìn Hình Minh một cái: “Lại đây ngồi.”

https://thuviensach.vn

Hình Minh thuận theo mà ngồi ở bên cạnh Ngu Trọng Dạ, nhìn một bàn thức ăn thanh đạm, cậu vùi đầu ăn như hổ như sói. Lúc này dạ dày cậu đang kêu gào thảm thiết, sắp chết đói rồi.

Ngu Trọng Dạ quanh năm vẫn duy trì thói quen chỉ ăn no bảy phần, bây giờ đã dừng đũa. Hắn quan sát Hình Minh chốc lát, đột nhiên nhấc tay nâng cằm của cậu —— Hình Minh theo bản năng giơ tay chặn lại, đánh vào tay hắn, "Bốp" một tiếng vang lên, ban ngày ban mặt trời đất sáng sủa, trong lòng cậu không muốn quá thân cận cùng người khác.

Đối diện với một đôi mắt thâm thúy, bây giờ cậu mới phản ứng lại đối phương là ai, hối hận, thành thật gọi một tiếng, thầy.

"Cậu nhìn qua không được tốt lắm nhỉ, " Ngu Trọng Dạ không có tức giận, "Tự thả cho mình mấy ngày nghỉ đi."

Lời này có vẻ thừa thãi, người khởi xướng chuyện này lại ở đây giả mèo khóc chuột, Hình Minh theo thói quen từ chối: "Hôm nay là thứ hai, em còn phải đến đài…"

"Không cho cậu nghỉ ngơi thật sự, " Ngu Trọng Dạ đánh gãy lời Hình Minh nói, đem một xấp văn kiện đặt ở trên bàn đẩy đến trước mặt của cậu, "Nhìn."

Một tập rất dày, Hình Minh vừa nghi ngờ vừa mở văn kiện ra, hai trang đầu có dòng chữ ——hòm thư đài trưởng, Hình Minh biết từ khi đài Minh Châu được thành lập đã có truyền thống này rồi, bất luận người nào cũng có thể dấu tên gửi báo cáo cho đài trưởng, trách cứ hoặc mâu thuẫn nội bộ giữa các nhân viên. Mà bình thường đài trưởng đài Minh Châu bận trăm công nghìn việc, không thể hồi đáp từng bức thư một, các bưu kiện hoặc thư tín của đài trưởng hầu hết do người của phòng làm việc xử lý, lâu dần không còn ai phí công bỏ thư vào đó nữa.

https://thuviensach.vn

Hình Minh có chút kinh ngạc, cậu vẫn cho rằng hòm thư đài trưởng chỉ là đồ vật để trang trí, bày ra để cho có lệ, nhưng không nghĩ tới Ngu Trọng Dạ cư nhiên lại sai người đem những báo cáo khiếu nại chỉnh lý in ra, tiêu tốn thời gian nhìn một chút.

Hình Minh liếc qua một lượt, nội dung trên giấy cơ bản đều có liên quan đến mình, nhưng mà những lời khen ngợi, có thể khẳng định chắc chắn không có, một xấp giấy dày như vậy tất cả đều là công kích hoặc kể tội cậu.

Ở trong ngành nghề này, hầu như tất cả người dẫn chương trình đều quen thuộc với việc học thuộc và làm theo kịch bản, nhưng Hình Minh thì lại xem thường việc này, cậu chỉ dựa vào một phần kịch bản, so với khi mới vào đài Minh Châu khiêm tốn ôn hòa cậu đã thay đổi rất nhiều, bình thường không những tự mình chủ động đưa ra những đề tài cho chương trình, thậm chí trong quá trình quay phim đã nhiều lần xảy ra xung đột với nhà sản xuất và đạo diễn, làm họ mất mặt trước không ít người.

Tỷ như trong hai ngày họp, cậu ra lệnh cưỡng chế toàn bộ các thành viên trong tổ mang chăn đệm đến trung tâm tin tức, thậm chí việc hiếu hỉ cũng không cho phép nghỉ; lại tỷ như khi trung tâm tin tức tổ chức đại hội, cậu là người duy nhất dám ở lúc người khác đang vỗ tay nói “Tôi còn có một bản thảo muốn chuẩn bị”… Hình Minh còn không nhớ rõ chính mình đã làm ra những hành động vô liêm sỉ như vậy, bình thường không ai nhắc nhở cậu, lúc đó danh tiếng của cậu đang phát triển, tài hoa xuất chúng, góc nhìn đặc biệt, các chương trình cùng thể loại hoặc chủ đề như thế thì không có gì mới mẻ, ‘Minh Châu kết nối’ không đi vào lối mòn cũ, khi cần cảm động thì đều khiến người ta phải rơi lệ, nên sắc bén thì lại khiến người tỉnh ngộ. Bởi vậy trong trung tâm tin tức mọi người sợ cậu như hổ, chỉ dám ném đá trong âm thầm, oán giận hoặc trực tiếp gửi thư nặc danh cho đài trưởng.

Những bức thư này gợi cho Hình Minh nhớ về bản thân cậu trong quá khứ mà chính cậu cũng không nhận ra được, cứng rắn, sắc bén, thậm chí là cay nghiệt, ác độc.

https://thuviensach.vn

Cậu lựa chọn đề tài, theo kịch bản, cùng ống kính, cùng sự tích cực hết sức, cùng đạo diễn, cùng hậu kỳ, cùng camera, cùng tất cả mọi người phân cao thấp.

Cuối cùng, không phải không muốn thua người khác, mà là không muốn thua chính mình.

Ngu Trọng Dạ uống một hớp trà, nói: “Thấy thế nào?”

Hình Minh ăn ngay nói thật: “Một người rất ích kỷ, không thế nào nhận được sự yêu thích của người khác.”

Ngu Trọng Dạ đặt chén trà xuống: “Tôi ngược lại nhìn thấy một người trẻ tuổi mang trong mình lý tưởng, chỉ là chưa học chạy đã muốn bay, quá nóng vội.”

Lời nói này tương tự câu nói của lão Trần, nhưng ngữ cảnh và ý nghĩa lời nói hoàn toàn khác nhau. Hình Minh dùng tốc độ nhanh nhất nhắc lại cậu nói này một lần trong đầu, những lời nói này có ý tứ khen ngợi hơn là xúc phạm.

“Muốn mời có thể mời tới, muốn để lại có thể lưu lại, đều là những anh tài trong ngành.” Ngu Trọng Dạ hơi nhếch khóe miệng, nhìn xoáy sâu vào mắt Hình Minh, “Chỉ bằng vào điểm ấy, cậu còn không bằng lão Trần.”

Hình Minh không phải không chịu nổi những lời phê bình, càng không phải không thể chịu thua lão Trần, nhưng khuôn mặt không cảm xúc của Ngu Trọng Dạ lúc nói chuyện khiến cho cậu có cảm giác ngột ngạt, thở cũng không dám thở mạnh, lời nói cũng không dám lớn, cảm thấy cả người đều không dễ chịu.

“Em ăn xong rồi.” Hình Minh nhanh chóng muốn trốn tránh loại cảm giác ngột ngạt này, vậy mà vừa mới đứng lên, Ngu Trọng Dạ đang ngồi đột nhiên kéo cậu qua bên hắn, bắt cậu ngồi ở trên chân mình.

https://thuviensach.vn

Mội người phụ nữ đang phục vụ bên bàn liếc mắt nhìn họ một chút, cô ta chừng ba mươi tuổi, thân hình nhỏ bé xinh đẹp, tay chân lanh lẹ. Hình Minh biết cô ta tên là Phỉ Bỉ, đến từ tiểu quốc nào đó ở Đông Nam Á, chịu trách nhiệm sắp xếp sinh hoạt ngày thường của Ngu Trọng Dạ đã lâu.

Đang ở trước mặt Phỉ Bỉ, mà đầu gối Ngu Trọng Dạ cứ đỉnh vào giữa hai chân Hình Minh, tự mình mở hai nút áo sơ mi của cậu.

Hai mắt Phỉ bỉ cũng nhìn Hình Minh chằm chằm.

Hình Minh không chịu được loại ánh mắt này của người bên ngoài, xem thường pha chút thương hại, so với đao kiếm lại càng sắc bén hơn. Toàn thân cậu cứng ngắc, xương sống vặn vẹo thành hình dáng kỳ dị, lông trên lưng dựng thẳng lên như mèo, thể hiện sự sốt sắng cao độ cùng trạng thái bất an.

Ngu Trọng Dạ cởi toàn bộ cúc áo của Hình Minh, thân thể đầy dấu vết tình dục lộ ra, ngón tay của hắn rất quen thuộc mà nắn bóp hai đầu v*, chơi đùa đến khi chúng dựng đứng lên mới thôi, sau đó hắn trượt xuống cơ ngực, một đường sờ nắn vân vê xuống bụng dưới.

“Thầy… Đừng ở chỗ này…” Hình Minh toàn thân như bị đốt cháy, làn da nóng bỏng, hơi thở gấp gáp, mồ hôi rịn ra dính dấp khắp cơ thể.

“Thả lỏng một chút nào, ” Ngu Trọng Dạ đột nhiên lên tiếng, “Cúc áo bị cài lệch.” Hắn ôm lấy eo Hình Minh, khoác lại áo sơ mi cho cậu.

Hình Minh không nhớ rõ trước khi đi ra buồng tắm mình có cài nhầm cúc hay không, nhưng mấy giây sau cậu đã nhìn ra ý tứ trêu tức của Ngu Trọng Dạ trong ánh mắt hắn.

Ánh mắt này càng làm cho trái tim Hình Minh không theo nhịp điệu mà đập liên hồi, người đàn ông này lông mi thật dài, lại còn dày, làm nổi bật

https://thuviensach.vn

đôi mắt thâm thúy trời sinh đa tình, tựa như hồ Thanh Sơn, phản chiếu mọi thứ.

Hình Minh hơi nín thở, cảm thụ ngón tay thon dài lạnh như băng chầm chậm vuốt nhẹ quá khóe môi rồi đến cằm của cậu… Sau đó cậu thấy đài trưởng Ngu nở nụ cười, nói, nghỉ ngơi thật tốt, một gương mặt xinh đẹp như vậy, để lại sẹo quá đáng tiếc.

Trên mặt Hình Minh vẫn còn vết sẹo hơi mờ, là do hôm đó cùng bảo an đánh lộn, bị thủy tinh cào qua mặt ngay tại văn phòng của Ngu Trọng Dạ.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 10

Edit & Beta: Direct Kill

Ăn xong cơm trưa, lão Lâm tài xế đã đứng đợi ở ngoài cửa, Ngu Trọng Dạ dự định ra ngoài. Trước khi đi hắn đã bàn giao cho Hình Minh làm một việc, sắp xếp và nhớ được hết tất cả hồ sơ của các nhân viên tạm tuyển ở đài Minh Châu.

Nhân viên tạm tuyển là gì, đương nhiên họ không có quan hệ gì với các tổ chức bên ngoài, đó là nhân viên lao động đặc biệt mà công ty tuyển dụng để tạm thời làm việc, họ là tầng lớp thấp nhất trong đài Minh Châu nhưng cũng là những người năng nổ nhất, những người này có hiệu suất làm việc cao, lại còn nhiệt tình như lửa.

Hình Minh nghe nói gần đây hệ thống quản lý nhân sự trong đài đang nâng cấp, nhưng cậu vẫn có chút không hiểu lời này của Ngu Trọng Dạ có ý tứ gì. Không những nghe không hiểu, mà còn không vui cho lắm. Trong nhóm người thuê ngoài có một loại người gọi là “Ảnh đế” “Ảnh hậu”(1), nói đơn giản chính là newbie(2)trong lĩnh vực này, toàn bộ công tác chính của bọn họ chỉ xoay quanh việc chỉnh lý tư liệu cùng photo các loại giấy tờ, tẻ nhạt lại vụn vặt. Hình Minh đương nhiên không phải newbie, huống hồ hiện tại cậu vô cùng cần thời gian để thành lập một đội mới.

(1) Mình không hiểu lắm, chắc là đại ý muốn nói kháy

(2) Newbie: là người mới, không biết gì hết, còn non nớt, người còn kém hiểu biết.

https://thuviensach.vn

Hình Minh cảm thấy đây là một loại trừng phạt khác người.

Ngu Trọng Dạ đi, lại không nói với Hình Minh muốn cậu ở lại hay là muốn đuổi cậu về, Hình Minh tự nói với chính mình là lý do đầu tiên —— cậu còn có dự định khác.

Cậu không nói tiếng nào với Phỉ Bỉ, cứ thế âm thầm tiến vào phòng sách của Ngu Trọng Dạ, ấn tượng đầu tiên không khác với tưởng tượng mấy, thiết kế giản lược, phối màu cũng rất đơn giản, nhìn qua thật phù hợp với thẩm mỹ của Ngu Trọng Dạ. Đi vào bên trong một chút, Hình Minh bị những quyển sách khắp phòng hấp dẫn, sách ở đây phong phú quả thực làm người ta líu lưỡi, từ trái sang phải là các cuốn sách đa dạng của Á, Âu, Phi, từ trên xuống dưới là sách lịch sử, nó không giống phòng đọc sách nữa, mà như là thư viện vậy. Lại đi sâu vào trong thêm chút nữa, thấy một giá sách và chỗ làm việc ngày thường của Ngu Trọng Dạ được ngăn cách bằng một tấm bình phong, trên bàn có đặt giấy và bút mực.

Hình Minh nhớ, thư pháp và tranh chữ của Ngu Trọng Dạ đều có trình độ cực cao, đẹp đẽ, dứt khoát, kiểu nhược kinh long(3).

(3) Thành ngữ, thường được sử dụng để mô tả chữ trong thư pháp vừa mạnh mẽ vừa duyên dáng.

Đúng là chữ như người, người như họa.

Hình Minh lại nghĩ tới dòng chữ Ngu Trọng Dạ tự tay đề tự lên tập thơ kia, mỗi lần nhìn dòng chữ bạc được viết trên quyển sách lại khiến Hình Minh có ảo giác, mình cùng người đàn ông này đã quen biết từ lâu.

Hình Minh đứng trước bàn đọc sách của Ngu Trọng Dạ, tự mình suy nghĩ xem cảm giác “giống như đã từng quen biết” này từ đâu mà đến.

Gần mười phút sau cậu mới nhớ tới, nét chữ của Ngu Trọng Dạ có chút giống của ba mình.

https://thuviensach.vn

Đây chắc hẳn là loại bệnh chung của những người có ăn học. Khi còn sống Hình Hoành cũng đam mê nghiên cứu về thư pháp. Không chỉ tự mình luyện chữ, bình thường còn túm cổ con trai mình, buộc Hình Minh luyện chữ cùng.

Hình Hoành châm một điếu thuốc, cười híp mắt nhìn con trai đứng ở trên ghế nhỏ luyện chữ, bàn học quá cao, cậu với không tới.

Có lúc Đường Uyển đi vào bắt gặp cảnh này, đau lòng kêu một tiếng "Anh muốn hút thuốc thì đi ra ngoài hút đi, trẻ con phổi còn yếu, ảnh hưởng đến sức khỏe của con!"

Hình Hoành lựa chọn cho con trai viết những chữ đều rất ngắn, hai câu bốn chữ, cái gì mà "Thượng thiên nhược thủy", cái gì mà "Hậu đức tài vật."

Hình Minh thực ra không có tính nhẫn nại, nhưng khi đã chú tâm luyện chữ, thì mọi thứ xung quanh đều như gió thoảng bên tai.

Năm ấy cậu sáu tuổi, cho rằng thế giới giống như giấy dưới ngòi bút không trắng thì đen, người tốt sống lâu trăm tuổi, kẻ ác để tiếng xấu muôn đời.

Hình Minh ở trong phòng sách của Ngu Trọng Dạ loanh quanh một hồi, không tìm được đồ vật muốn tìm, đành quay lại phòng ngủ.

Đúng lúc Phỉ Bỉ đang dọn dẹp trong phòng ngủ, lúc trước cô vừa thu dọn quần áo của Hình Minh xong, bây giờ thì đang đổi ráp trải giường. Bị hai tên đàn ông không biết tiết chế một đêm dày vò, tấm nhung thiên nga trên giường dâm tích loang lổ, không đổi cũng không được.

Giường của Ngu Trọng Dạ thật sự thoải mái, rất rộng rãi, nhưng Hình Minh không thích cái cửa sổ thủy tinh đối diện giường lớn, vuông vức, sáng trưng, ban ngày còn đỡ, phóng tầm mắt nhìn ra ngoài là các dãy nhà

https://thuviensach.vn

cao tầng, sông nhỏ, đường hẹp nhưng ban đêm cửa sổ này lại như một chiếc gương, có thể chiếu lại hết những hành động phóng túng của hai người.

Thí dụ như, buổi tối hôm qua cái gương này phản chiếu hình ảnh hai nam nhân, như mơ như mộng, suốt cả đêm đều dính lại cùng nhau. Rất giống với lần thứ nhất, Hình Minh vừa cảm thấy khuây khoả đồng thời cũng cảm thấy khuất nhục, mà khoái cảm càng mãnh liệt, cảm giác uất ức càng rõ ràng, ở trước mặt Ngu Trọng Dạ, cậu khi thì mất nhận thức, khi thì mất trí, như sinh vật phù du mênh mông trên đại dương, mỗi giờ mỗi khắc đều cảm thấy mình nhỏ bé và thấp kém.

Phỉ Bỉ bận rộn không còn biết trời đâu đất đâu, Hình Minh dùng tiếng anh cùng với cô trò chuyện đơn giản một hai câu, đột nhiên tâm huyết dâng trào hỏi, thầy Ngu có phải thường hay mang người như thế về đây không?

Hỏi xong câu này chính cậu cũng sợ hết hồn, cái gì gọi là “Người như thế”? “Người như thế” là loại người như thế nào? Hình Minh cậu đã trở thành loại người như thế?

Cậu rất nhanh có chút thất vọng phát hiện, bản thân mình ngay cả “Người như thế” cũng không sánh nổi, phản ứng trên giường của cậu kỳ thực vô cùng chán ngán, không lão luyện, không thanh thuần, không phong tình, không ôn nhu. Cố gắng phục vụ thì đặc biệt không tự nhiên, một khi không cố gắng, lại quá mức lạnh nhạt, làm thế nào đều không thích hợp, làm sao cũng không có kết quả tốt.

Không ngờ câu trả lời của Phỉ Bỉ lại nằm ngoài dự đoán của cậu, cô nói cô đã làm việc ở căn nhà này gần ba năm, cậu là người duy nhất được phép ngủ lại.

Suy nghĩ một chút, trong cái vòng luẩn quẩn của đài này, có cơ số tiểu sinh hoa đán tha thiết ngóng trông một ngày có thể được cùng đài trưởng

https://thuviensach.vn

Ngu lâm hạnh, nhưng mà thật sự thì chưa từng nghe nói người nào thành công leo lên long sàng được. Tảng đá vẫn luôn đè trước ngực như được ai đó lấy xuống, Hình Minh nỗ lực an ủi mình, dù sao cũng chỉ là ngủ thôi, cùng ai ngủ chả là ngủ, huống chi đối phương là người đàn ông trong tay nắm quyền sinh quyền sát.

Phỉ Bỉ bận rộn dọn dẹp, xong xuôi cũng bỏ đi, Hình Minh nhìn xuyên qua cửa sổ thủy tinh cậu cực kỳ chán ghét, lại thấy một bóng người quen thuộc.

Kể cũng lạ, cậu có thể vì cấp dưới của chính mình chặn một dao, lại không nhớ ra tên của bọn họ, nhưng chỉ bằng liếc mắt một cái cậu liền nhận ra người này, Đào Hồng Bân.

Phàm là người quen Đào Hồng Bân đều biết hắn từng phải trải qua sóng gió như thế nào, trước kia làm bảo vệ môi trường đô thị cứu một người bị tai nạn xe cộ, người được cứu không nói tiếng nào bỏ chạy, hắn trở về từ cõi chết, vì thế mà mất một cái chân. Một nhà năm miệng ăn vốn cũng không dư dả gì, hiện nay trụ cột gia đình mất đi sức lao động, lượng lớn tiền thuốc thang càng làm gia đình mắc nợ ngập đầu. Vì không muốn ba đứa con mình bỏ học, Đào Hồng Bân kéo chân còn lại, kêu oan với cấp trên, muốn hành động "Thấy việc nghĩa hăng hái làm" của mình được khen ngợi, kết quả liên tục nhận được sự khinh thường và từ chối không nói, còn bị phạt một số tiền lớn, Đào Hồng Bân cầu viện chung quanh không cửa, tuyệt vọng nghĩ tới việc cả nhà hít khí gas tự sát.

Nhưng hắn không chết được, bởi vì hắn được mời lên 'Minh Châu kết nối'.

Hình Minh không phải là người đầu tiên mời Đào Hồng Bân lên chương trình truyền hình, Đào Hồng Bân cũng từng nghĩ muốn nhờ cậy truyền thông, có một người dẫn chương trình trong đài khi quay thì gắt gao nắm

https://thuviensach.vn

lấy tay hắn rơi lệ không ngừng, nhưng sau đó khi xuống đài liền dùng nước tẩy tiêu độc để rửa tay nhiều lần.

So với Trang Lôi khi dẫn chương trình ‘Minh Châu kết nối’ thường dùng nước mắt hoặc phương thức ôm ấp an ủi khiến khán giả trong chương trình đồng cảm đau xót, ngược lại Hình Minh là người lạnh lùng, trời sinh khuôn mặt luôn mang theo cảm giác xa cách, phong cách ngôn ngữ cũng không quá thân thiện, dường như cậu không quá thành thục và biết cách cộng tác. Nhưng sau khi quay xong chương trình, cậu dựa vào ‘Minh Châu kết nối’ công khai tìm kiếm người chứng kiến tai nạn xe cộ, còn không ngại phiền phức mà lần lượt phân công phóng viên đi tìm chứng cứ. Cậu thậm chí còn cùng tổ chương trình mang theo luật sư đến nhà những người trước kia từ chối giúp đỡ, tranh luận với các bộ ngành liên quan, dùng quy định của quốc gia và luật lệ ở các địa phương để lấy đó làm lí lẽ biện luận, rốt cục cũng lấy được cho Đào Hồng Bân một tờ giấy chứng nhận “Thấy việc nghĩa hăng hái làm”.

Dựa vào một tờ giấy mỏng manh này, Đào Hồng Bân không chỉ có thuận lý thành chương nhận được tiền bồi thường, mà còn nhận được việc làm viện trợ, ở khu biệt thự cao cấp này đảm nhiệm chức nhân viên quản lý cây xanh, thu nhập hàng tháng khá là cao.

Đào Hồng Bân thời điểm nhận được 300 ngàn tiền chính phủ trao cho, mang theo vợ cùng ba con quỳ xuống, dập đầu mấy cái với Hình Minh.

Sau đó Hình Minh tự móc tiền túi mời những người làm công không kịp về quê ăn tết bữa cơm, Đào Hồng Bân cũng là một trong những khách quý. Trên bàn cơm, con trai tám tuổi của Đào Hồng Bân trước mặt mấy trăm người làm công cùng rất nhiều máy quay, lớn tiếng nói kỳ thi vừa qua cậu nhóc đạt điểm cao trong phần làm văn, câu đầu viết là: Ước mơ của em là lớn lên trở thành một người dẫn chương trình như chú Hình Minh…

https://thuviensach.vn

Hình Minh mỉm cười, rốt cuộc vẫn là trẻ con, ngốc nghếch ngây thơ như vậy, không nhận rõ mộng cảnh, lý tưởng cùng hiện thực, giống như linh hồn, thân thể cùng hài cốt. Mà giọng trẻ con rõ ràng sáng sủa, rượu quá ba lượt, hai mắt cậu dần dần bốc nhiệt, hai má nóng bừng, đôi mắt như phủ một lớp sương mù mỏng—— cậu uống say thường có phản ứng như thế —— — ngồi trong bữa tiệc đêm giao thừa một lúc lâu, đủ loại âm thanh liên tiếp, những chấm nhỏ trên bầu trời cao trong đêm tối hiện lên, lấp lánh, sau đó chôn vùi.

Đào Hồng Bân đang trong nhà chăm sóc cây, liếc mắt một cái liền nhận ra Hình Minh. Không đợi đối phương đi tới trước, hắn liền buông xuống công cụ cắt sửa cây cối, hai tay ra sức lau lên quần áo, sau đó nghênh đón Hình Minh chào hỏi. Thời gian đã qua đi nhiều ngày, gặp lại lần nữa, tuy đã tiếp xúc không ít lần, hắn vẫn kích động đến tay chân run rẩy, vừa mở miệng liền nói lắp: “Cậu… Còn nhớ tôi không? Tôi đã từng cùng cậu uống rượu, cậu còn cứu cả gia đình nhà tôi.”

“Tôi nhớ chú.” Hình Minh nhìn khuôn mặt hơi đen trước mắt, bày ra một nụ cười lâu ngày không gặp, “Khí sắc không tệ, người trong nhà chú vẫn khỏe chứ?”

“Rất tốt, rất tốt.” Đào Hồng Bân gật đầu không ngừng.

Hình Minh cùng Đào Hồng Bân sóng vai ngồi trước bệ của luống hoa, trong miệng ngậm một cọng cỏ, đối phương hỏi cái gì, cậu liền đáp cái đó.

“Vì sao ‘Minh Châu kết nối’ lại thay đổi người dẫn chương trình?”

“Nghe theo sự sắp xếp của cấp trên, tôi sẽ có chương trình mới tốt hơn.”

“Có thể so sánh với ‘Minh Châu kết nối’ sao? ‘Minh Châu kết nối’ chính là chương trình tốt nhất toàn Trung Quốc.” Đào Hồng Bân trong bụng cũng không có bao nhiêu kiến thức, chỉ có thể liên tiếp nói vài tiếng “Tốt nhất” khẳng định.

https://thuviensach.vn

Hình Minh xoay mặt nhìn về phía Đào Hồng Bân, một lát sau, cậu làm như có thật gật đầu, bảo đảm: “Nhất định so với ‘Minh Châu kết nối’ hoàn hảo hơn.”

Nghe xong Đào Hồng Bân trời nam biển bắc lôi kéo một trận, Hình Minh liền quên mất chuyện mà Ngu Trọng Dạ giao phó, thành thật mà nói cậu với người trong đài Minh Châu đối xử rất bình đẳng, vô luận là lãnh đạo hay công nhân tạm tuyển, đều không để ai vào mắt cả. Bây giờ ý chí của cậu đã trở lại mạnh mẽ hơn, vùi đầu dựa bàn, cậu bỏ ra ba ngày lập ra kế hoạch cho tiết mục mới, sửa đi sửa lại nhiều lần.

Ngu Trọng Dạ chạng vạng ngày thứ ba mới trở về, vừa vào trong nhà, Hình Minh đã sớm chờ đợi trong phòng khách đứng dậy đón hắn. Cậu đã quyết định tập trung toàn bộ tình hình, lên kế hoạch cắm rễ cho chương trình mới, trước hết phải đóng cho tròn vai người tình bí mật của đài trưởng Ngu cái đã.

Hai người cực kỳ tự nhiên kề mặt khẽ hôn, tiện đà hôn đến triền miên thoải mái, dần dần cuồng say trong đó.

Hình Minh nhắm mắt lại, khẽ hừ một tiếng, hòa tan cái hôn này bên trong. Ban ngày cậu ở trong căn nhà lớn tỉnh lại tự hỏi chính mình, mà người đàn ông này hôn thật sự quá tốt, khiến người không nhận rõ một màn hôn nhau nồng nhiệt cuồng say này mấy phần là chân tình, mấy phần là giả ý.

Bốn cánh môi chạm như không chạm, Ngu Trọng Dạ hỏi về hồ sơ của công nhân tạm tuyển.

“Em cảm thấy công việc kia… Không có ý nghĩa gì lắm.” Hình Minh một bên cò kè mặc cả, một bên mở to đôi mắt như có sương mù nhìn Ngu Trọng Dạ, chủ động đem môi lại gần.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ không tiếp tục nói nữa, hắn thuận thế đem Hình Minh áp xuống trên ghế sa lon, đầu lưỡi lần thứ hai tiến vào trong miệng của cậu, ôn nhu mà bá đạo quét qua vòm miệng, một tay nhào nặn xoa nắn sau lưng, một tay khác thì bắt đầu lôi kéo áo sơ mi của cậu.

Phỉ Bỉ đang bày biện món ăn trên bàn hướng vào bên trong liếc mắt nhìn hai người đàn ông đang thân mật với nhau, một trong hai người mẫn cảm mà phát hiện ra ánh mắt này.

“Thầy… Chúng ta ăn cơm trước đi…” Hình Minh nhõng nhẽo đòi hỏi, nỗ lực ngăn cản, cậu không thích trước mặt người xa lạ làm ra loại hành động thân cận này, mà Ngu Trọng Dạ trả lời gọn gàng dứt khoát.

“Ăn cậu trước.”

Hình Minh rất nhanh bị cởi hết quần áo, trần như nhộng, bỗng nhiên chuông cửa đột ngột vang lên.

“Đi mở cửa.”

Hình Minh cúi đầu kiếm quần áo trên đất, mà quần áo đã bị Ngu Trọng Dạ dẫm nát dưới đế giày, hắn nói, cứ như vậy đi.

Ánh mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, hình như người tới chính là Đào Hồng Bân, mang theo hai trai một gái —— là ba đứa con của hắn.

Hình Minh đứng tại chỗ bất động, cả người vừa mới bị tình dục thiêu đốt trong nháy mắt đã lạnh băng, không tồn tại một tia ấm áp.

Ngoài cửa Đào Hồng Bân lại nhấn chuông một lần nữa.

Hình Minh thân thể trần truồng, không nhúc nhích, cậu tin, Ngu Trọng Dạ là cố ý.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 11

Edit & Beta: Direct Kill

“Đi mở cửa.”

Tiếng chuông cửa vang lên như đang thúc giục, Hình Minh cứng người bất động, con ngươi khô khốc như muốn nứt toác ra, nhưng mí mắt lại không thể khống chế mà run rẩy, ngay cả lông mi cũng rung động.

Vừa nãy hôn nhau đến quên trời quên đất, phía dưới của cậu đã cương cứng, màu sắc của vật cứng rất giống màu da cậu, đều là màu trắng nhợt nhạt, càng làm nổi bật lên những đường gân xanh tím, quy đầu đỏ sẫm ướt át.

Ngu Trọng Dạ ngồi trên ghế sa lon, khuôn mặt hứng thú mà đánh giá phản ứng của Hình Minh. Phản ứng thú vị.

“Có ai không?”

Ngoài cửa, Đào Hồng Bân ầm ầm gõ cửa, chắc là nghĩ chuông cửa bị hỏng.

Phỉ Bỉ nghe tiếng đi ra mở cửa, dẫn Đào Hồng Bân cùng ba đứa con bước vào biệt thự, Hình Minh đột nhiên thức tỉnh, chạy trối chết.

Chân trước vừa mới trốn vào buồng tắm, một nhà Đào Hồng Bân đã bước vào cửa, Hình Minh nghe thấy tiếng Đào Hồng Bân nói với Ngu

https://thuviensach.vn

Trọng Dạ, dưới quê được mùa cam ngọt, cố ý bất một ít mang đến cho Ngu tổng nếm thử.

Đào Hồng Bân là người có ân tất báo, hắn bảo ba đứa con mình cúi đầu chào hỏi nói lời cảm ơn với Ngu Trọng Dạ, nói không có Ngu tổng đề cử, thì bản thân không thể có được công việc tốt như bây giờ.

“Không có gì.” Ngu Trọng Dạ cười khẽ, “Anh hùng là Hình Minh, không phải tôi.”

Đứa con trai tám tuổi của Đào Hồng Bân đột nhiên lên tiếng: “Chú Hình Minh thật sự là anh hùng đấy ạ, bài văn của cháu được điểm cao nhất lớp là viết về chú Hình Minh, cả lớp cháu ai cũng yêu thích chú ấy!”

Hái cô con gái của Đào Hồng Bân cũng tiếp lời phụ họa, nghe như cả nhà này đều coi Hình Minh là thần tượng, trở thành gương sáng, anh hùng… Những người có biệt danh này đều không ngoại lệ là những người tâm nhãn sáng sủa, làm việc quang minh.

Hình Minh nhìn vào tấm gương trong phòng tắm, thấy chính mình một thân chật vật, nhất thời hoảng hốt, nhân vật trong miệng mấy người đang nói, là ai?

Đặt xuống hai sọt cam ngọt, Đào Hồng Bân ngồi hàn huyên một hồi, từ nhỏ hắn đã chất phác kiệm lời, phần lớn thời gian đều là ba đứa nhỏ Đào gia líu ríu trò chuyện, đang lúc nói chuyện thì Đào Dương muốn đi vệ sinh, tránh không được phải đi qua cửa phòng tắm, nghe thấy bên trong truyền ra tiếng nước, Phỉ Bỉ vội dẫn cậu bé đi đến nhà vệ sinh khác.

Ngu Trọng Dạ không nhiều lời, chỉ thỉnh thoảng thoải mái cười lớn.

Mặc dù ban ngày có gặp qua Hình Minh, Đào Hồng Bân vẫn có chút không yên lòng, thấy cơ hội hiếm có liền hỏi Ngu Trọng Dạ: “Ngu tổng, tại sao ‘Minh Châu kết nối’ lại thay người dẫn chương trình vậy?”

https://thuviensach.vn

Đào Hồng Bân nóng lòng miệng vụng, hỏi đến chuyện chính sự liền lắp ba lắp bắp, may nhờ có cô con gái lớn học trung học thay cha bổ sung lời nói cho hoàn chỉnh: “Cuối tuần trước không nhìn thấy chú Hình Minh trên chương trình, thứ hai ba cháu liền đi tìm mấy người công nhân tạp vụ đã từng lên chương trình kia, bọn họ có thể chứng minh ‘Con đường bình dị’ tuy rằng có dùng diễn viên đóng thế, nhưng câu chuyện trong đó là thật…”

Cô nhóc mười lăm tuổi nói chuyện dứt khoát mạnh mẽ, dựa vào lí lẽ biện luận, cô từng chút từng chút nhấn mạnh cái gọi là “sự cố diễn viên đóng thế” chỉ là hạn chế so với hiện thực, bất đắc dĩ mà thôi, không thể chỉ dựa vào những tin đồn trên internet của một số người, mà cắt giảm tiền lương, xử phạt một người dẫn chương trình ưu tú như thế.

“Minh Châu kết nối’ đổi người dẫn chương trình không phải do những lời đồn trên mạng kia gây ra, Hình Minh có chương trình mới.” Ngu Trọng Dạ không tức giận, dường như đối với cô nhóc dám giận dám nói kia có chút tán thưởng, còn nói thêm với cô nhóc về giới tin tức truyền thông đang ngày càng bị vật chất hóa, giải trí hóa, thị trường hóa cùng cơ hội sống sót của chương trình mới, hắn nói, toàn bộ nền công nghiệp tin tức truyền thông bây giờ đều đang đợi một người ngốc, một người điếc không sợ súng dùng sức của mình xoay chuyển tình hình.

Một nhà Đào Hồng Bân đi rồi, mà Hình Minh vẫn trốn trong phòng tắm không ra.

Ngu Trọng Dạ ngồi trên ghế sa lông đứng dậy, đi vào buồng tắm, nhìn thấy vòi hoa sen đang mở, Hình Minh bọc một cái khăn tắm trắng ngồi ở dưới vòi hoa sen, nước chảy lênh láng khắp sàn nhà.

Thử độ ấm của nước, nóng đến dọa người.

Mà dưới vòi hoa sen Hình Minh vẫn run lẩy bẩy, như kẻ trộm bị bắt tại trận.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ cởi áo khoác của mình khoác lên vai Hình Minh, ôm cả người cậu vào trong ngực. Bàn tay của hắn nhẹ nhàng xoa xoa sau gáy của cậu, ôn nhu an ủi, không có chuyện gì, không có chuyện gì.

Hình Minh từ trong trong vòng tay kia ngẩng đầu, ngửa mặt lên nhìn, thấy Ngu Trọng Dạ đang ngồi dưới vòi hoa sen cùng cậu. Nước lạnh thuận theo đường viền khuôn mặt anh tuấn trượt xuống, sơ mi dính sát vào da thịt, phác hoạ cơ ngực cường tráng của hắn.

Hơi nước trong phòng tắm bốc lên, dục vọng cũng theo đó mà bừng bừng nảy sinh, trong thân thể cậu như có một thứ gì đó bị thiếu khuyết, hiện tại chỉ chờ người đàn ông này xâm phạm, lấp đầy.

Hình Minh chủ động cầu hoan, kéo cúc áo sơ mi Ngu Trọng Dạ, hôn hai môi hắn, xoa nắn lồng ngực, vân vê hai đầu v*… Ngón tay của cậu vuốt ve sờ nắn lung tung trên cơ thể Ngu Trọng Dạ, cuối cùng tìm kiếm nắm chặt tính khí đang cương cứng, đưa nó kề sát trên bụng của mình xoa nắn nhẹ nhàng.

Ngu Trọng Dạ không vội xen vào, ngược lại cầm vật cứng của Hình Minh siết chặt trong tay, không nhanh không chậm ve vuốt.

dương v*t mềm nhũn dần thức tỉnh trong tay Ngu Trọng Dạ, Hình Minh rốt cục cũng hoàn hồn, cậu ngửa mặt nhìn kỹ Ngu Trọng Dạ, hỏi hắn: “Sao thầy lại quen biết Đào Hồng Bân?”

“Tôi gặp trong chương trình ‘Minh Châu kết nối’, ” Ngu Trọng Dạ như có như không nhếch khóe miệng cười nhẹ, ngón tay gia tăng tốc độ, lực đạo cũng mạnh hơn, “Tôi là fan của em.”

Hình Minh không biểu hiện gì hừ một tiếng, thỏa mãn mà bắn ở trong lòng bàn tay hắn. Cậu như người vừa sống sót sau tai nạn, toàn thân co quắp nằm trọn trong lòng Ngu Trọng Dạ, nhắm mắt lại nói, mấy cái hồ sơ

https://thuviensach.vn

của những công nhân tạm tuyển kia không tính là gì cả, trước hửng đông em có thể thuộc lòng từng chữ một.

Khi lão Trần gọi điện thoại tới, Hình Minh đang quỳ gối trước mặt Ngu Trọng Dạ, vì hắn "làm việc".

Màu sắc của vật bên dưới Ngu Trọng Dạ hiện ra một loại kinh nghiệm sa trường lâu năm, thời điểm bộc phát dáng dấp rất đẹp, khí vị cũng khiến người yêu thích. Nhưng nó to lớn kinh người, lỗ nhỏ khẽ nhếch về phía trước trông vô cùng dữ tợn. Hình Minh lặng lẽ hít một hơi, tay nắm gốc rễ họ hàng của Ngu Trọng Dạ, đầu lưỡi chui vào quy đầu, cẩn thận từng li từng tý nhẹ nhàng liếm láp.

So với biểu hiện khi ở trên giường của Hình Minh, đầu lưỡi cậu rõ ràng biết tiến biết lui, linh hoạt hơn nhiều, Ngu Trọng Dạ rút vật đang ở trong miệng Hình Minh ra, cúi đầu nhìn xuống hai mắt của cậu: "Không phải lần đầu tiên?"

Hình Minh tự biết không gạt được, gật đầu: "Lúc còn là học sinh không hiểu chuyện."

Ngu Trọng Dạ không nói lời nào, tựa như nhắm mắt, nhấn giữ sau gáy Hình Minh mạnh hơn, ra hiệu cho cậu ngậm vào, tiếp tục.

Hình Minh như nuốt rắn, cố sức nuốt tính khí của đối phương vào nơi sâu nhất trong cuống họng. Nhưng mà vừa mới nuốt được một nửa, đã cảm thấy con quái vật khổng lồ trong miệng như đỉnh đến nắp khí quản, không thể đi vào sâu hơn được nữa. Cổ họng bị vật đâm sâu rất khó chịu, cậu cảm thấy không khí như bị chặn lại, dần dần như chỉ có thể thở ra không thể hít vào.

Cậu muốn cắn xé, muốn nôn mửa, muốn khóc thét.

https://thuviensach.vn

Nhưng cậu không thể cũng không dám, chỉ có thể ra sức mà mút vào, bao dung, lấy lòng.

Bỗng điện thoại reo.

Ấn xuống loa ngoài của điện thoại, đầu dây bên kia là lão Trần vẫn cố gắng bỏ đá xuống giếng.

“Tôi thấy Hình Minh chắc là không muốn làm nữa, tự biên tự diễn không đến đài, cũng không xin ai đã tự ý nghỉ —— ”

Hình Minh đột nhiên hừ một tiếng.

Cậu muốn cho lão Trần biết mình ở đây, nhưng lại không muốn để cho Ngu Trọng Dạ phát hiện ra tâm tư này của mình, cậu chính là hồ ly giả uy hổ, nhưng nếu như không người nào biết, không ai kính nể thì còn có ý nghĩa gì nữa.

Đầu dây bên kia lão Trần lập tức chép miệng kỳ quặc, cười cợt: “A, chú Ngu, đây là… Đang làm việc sao?”

Hình Minh nghe không quen lời nói buồn nôn như vậy, liền ngửa cổ lên định hừ một tiếng, nhưng không ngờ Ngu Trọng Dạ không cho phép cậu lên tiếng lần thứ hai. Bàn tay của hắn cưỡng ép nhấn sau gáy cậu, thẳng lưng đâm một cái đến tận cuống họng ——

Tính khí lộng hành trong khoang miệng, Ngu Trọng Dạ rũ mắt, nhìn nước bọt lẫn tơ máu chảy ra từ khóe miệng Hình Minh, nói với lão Trần đầu dây bên kia, lão nói tiếp đi.

“Lão Tôn bên Đông Á có vẻ như không chịu buông tha người, chúng ta phải nghĩ ra biện pháp khác để lấy người…”

https://thuviensach.vn

Lão Trần hôm nay dường như đặc biệt dông dài, vừa cằn nhằn vừa nói liên miên không chịu dứt, Ngu Trọng Dạ sắc mặt không thay đổi, hơi thở không loạn, một bên đấu đá lung tung trong miệng Hình Minh, thô bạo mà thăm dò, đào móc, một bên còn có thể thành thạo điêu luyện mà tiếp lời với lão Trần.

Mãi đến khi đối phương rốt cục thỏa mãn bắn ra, Hình Minh cố gắng nuốt xuống tinh dịch trong miệng, ngửa mặt ngã ở trên giường, mệt sắp chết đến nơi.

“Tiểu Hình đang ở chỗ của tôi.” Ngu Trọng Dạ dường như rất hài lòng với sự hầu hạ của Hình Minh, cuối cùng cũng giải quyết dứt khoát, “Lão là tiền bối, nếu được thì nhường cho em ấy một chút.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 12

Edit & Beta: Direct Kill

Cuồng hoan qua đi, mới ngủ được một giờ, Hình Minh bị tiếng mưa rơi bên ngoài làm cho tỉnh lại, mở mắt ra đã nhìn thấy chiếc gương kia.

Hình Minh nhớ lúc đi ngủ, bên dưới cậu vẫn còn ngậm lấy vật kia của Ngu Trọng Dạ, cố gắng chăm sóc hạ thân của hắn, nhưng khi tỉnh dậy thì Ngu Trọng Dạ đã biến mất, trên giường lớn vắng vẻ chỉ có một mình cậu.

Nước mưa làm cho ban công phòng ngủ trở nên sáng rực, bóng loáng, phản chiếu trong gương là một cơ thể, liếc mắt một cái có thể thấy rõ mồn một. Một người đàn ông bị làm đến sức cùng lực kiệt.

Hình Minh nhìn chằm chằm tấm gương một lúc lâu, thầm nghĩ: Ngày nào đó đem nó đập nát được thì tốt.

Hình Minh gần đây giấc ngủ không quá tốt, có lẽ bởi vì người đã gặp xui xẻo thì đến uống nước cũng có thể mắc kẽ răng, trong lòng cậu vẫn luôn không thoải mái.

Tâm tình cậu bây giờ rất giống tâm tình của học sinh trong thời gian ôn tập trước khi thi, không tình nguyện nhưng lại không thể không tình nguyện, tất cả những tư liệu về các nhân viên tạm tuyển đều là chút chuyện xưa xửa xừa xưa, cái này mà cũng khiến đài trưởng Ngu bận tâm sao. Nhưng cậu không dám mới vừa bò lên trên long sàng đã muốn kháng chỉ, vừa nãy suýt chút nữa đã phải để mông trần gặp người cũ. Nghĩ đến việc còn phải đem tư liệu của các nhân viên tạm tuyển xem xong, hơn hai giờ

https://thuviensach.vn

sáng, Hình Minh từ trên giường bò dậy, tùy ý kiếm một cái áo ngủ mặc vào.

Còn chưa đi vào phòng đọc sách, đã thấy bên trong có chút ánh sáng ấm áp chiếu qua khe cửa, hẳn là có người ở trong đó.

Hình Minh đẩy cửa thư phòng ra, nhìn thấy Ngu Trọng Dạ đang ở trước bàn đọc sách luyện chữ.

Cậu ngơ ngác, hình ảnh chân thực trước mặt đây thật sự rất đáng giá để ngẩn người ——chữ viết của Ngu Trọng Dạ quả thật quá đẹp, nét mực đưa liền một mạch trên giấy Tuyên Thành(1), như hồng thuỷ cuồn cuộn, tràn trề sảng khoái.

(1) Giấy Tuyên Thành: Loại giấy chuyên dùng để viết chữ thư pháp.

Hình Minh bỗng nhiên nhớ tới Hình Hoành, mà lúc này nơi đây, cậu chợt nhớ tới khi mình còn đang học tiểu học bị ba nhấn đầu luyện chữ, chữ của Hình Hoành rất đẹp, hơn nữa còn hi vọng con trai cũng giống như mình, luyện viết chữ thật đẹp. Nhưng Hình Minh lại không kế thừa được tài năng của ba cậu, không phải cậu không biết viết chữ, mà rõ ràng là không kiên trì, viết chữ thảo còn nhiều hơn các chữ triện, lệ, khải, hành(2).

(2) Triện, lệ, khải, hành, thảo là các kiểu viết chữ Hán của thư pháp Trung Hoa. So với chữ triện, chữ lệ, chữ khải hay chữ hành, chữ thảo có bút pháp phóng khoáng và tốc độ viết chữ nhanh hơn cả. Mức độ đơn giản hóa của chữ thảo là lớn nhất trong số các kiểu chữ Hán, có những chữ Hán mà theo lối chữ khải thì viết nhiều nét nhưng theo lối chữ thảo thì chỉ cần một nét.

Hình Minh nhìn chằm chằm gò má Ngu Trọng Dạ dưới ánh đèn đến thất thần, Ngu Trọng Dạ chưa dùng ánh mắt đáp lại, chỉ nhàn nhạt mở miệng nói: “Còn hai tiếng nữa trời sẽ sáng.”

https://thuviensach.vn

Văn kiện trên bàn xếp cao như núi, trong đống tài liệu của các nhân viên tạm tuyển, có người mới có kinh nhiệm không lâu, có người liều mạng chừng mười năm vẫn chưa được tuyển chính thức —— Hình Minh coi như được mở mang đầu óc, đủ các loại bối cảnh, lai lịch, học thức, nhân khí… Đài truyền hình chính là một cái đấu trường để cho mọi người đấu đá lẫn nhau, một người tức phụ chưa chắc đã có thể trở thành bà, nếu không để ý có khi đến cả xương cốt cũng không còn.

Tựa như cậu bây giờ.

Ngồi ở trước bàn, buộc bản thân phải thật tĩnh tâm, bắt đầu lật lại từ đầu xem, rất nhanh cậu đã phát hiện những hồ sơ này không chỉ không khô khan giống như trong tưởng tượng, ngược lại còn rất thú vị nữa.

Tỷ như đến bây giờ cậu mới biết, cậu trợ lý Nguyễn Ninh dường như ngoại trừ ồn ào ra thì không có sở trường gì khác hồi học cấp ba cũng là học sinh ưu tú, từng được hai khoa “Phát thanh” và “Diễn xuất” có thành tích cao nhất trường tuyển chọn; còn biết thêm báo cáo tốt nghiệp cậu ta đóng vở kịch do mình tự biên tự diễn ‘Tân trát mỹ án’, mạo hiểm kết hợp hí kịch truyền thống với kịch nói hiện đại, buổi diễn kia làm náo động cả trong trường lẫn ngoài trường, danh tiếng nhất thời bay xa; cậu ta còn thi đấu tenis nghiệp dư, được chọn đi thi đấu cấp thành phố, thần tượng sùng bái nhất chính là Roger Federer.

Kể cũng trùng hợp, thời đại học Hình Minh từng đại diện cho trường đi Australia tham gia thi đấu, tuy nhiên không phải thi đấu tennis, mà là cuộc thi kiến trúc toán học, trùng hợp ngẫu nhiên đến Australia lại có thể gặp được Roger Federer vừa đoạt giải quán quân. Tay vợt trong truyền thuyết kia quả giống như lời đồn đại nho nhã anh tuấn, bình dị gần gũi, còn ký tên vào quả bóng tenis cho Hình Minh nữa. Chỉ có điều Hình Minh không quá thần tượng, hâm mộ vận động viên này, nên sau khi về nước tiện tay vứt quả bóng ở trong phòng, bây giờ bảo tìm lại chắc cũng khó tìm.

https://thuviensach.vn

Hình Minh biết mình có tật xấu, nói dễ nghe một chút là mặt không chạm đất, nếu nói trực tiếp ra chính là tự cao tự đại, trong tận xương tủy vẫn luôn xem thường tất cả mọi người, đặc biệt là những người giả ngây giả dại làm chương trình giải trí, cậu cảm thấy những người làm chương trình tin tức khác biệt rất lớn so với những người làm chương trình giải trí, người khác đều là bùn nhão bên đường, chỉ có Hình Minh cậu là trên trời trên đỉnh một mình nắm tuyết. Kì thực cậu hắn đã quên mất bản thân mình từng xuất thân từ nhân viên tạm tuyển của chương trình giải trí, mà nhân viên tạm tuyển so với những nhân viên kỳ cựu trong đài có khi còn năng nổ nhiệt huyết hơn.

Hình Minh đột nhiên hiểu ra, trước kia vẫn cho là là lão Trần ở sau lưng sai khiến, cho tới hôm nay mới ý thức rằng không giữ được các thành viên ở lại trong đội, thực sự không phải do người khác.

Hình Minh ở trước màn hình máy tính hết sức chuyên chú, nghe thấy tiếng mưa rơi dần dần lớn hơn, ào ào, khiến cho buổi tối hôm nay so với ban ngày ầm ĩ hơn nhiều, khiến tinh thần phấn khởi.

Cậu lặng lẽ từ sau tấm bình phong thò đầu ra, xác nhận Ngu Trọng Dạ còn đang ở bên kia thư phòng luyện chữ.

Người vẫn còn ở phòng, trong lòng không khỏi cảm thấy bình an, chút buồn ngủ còn sót lại cũng quét đi sạch sành sanh. Mãi đến tận hừng đông Hình Minh vẫn chưa nhắm mắt, cậu với Ngu Trọng Dạ cách một bức bình phong cùng ở trong một phòng, không cùng đối phương trò chuyện lấy một câu.

Ngoài cửa sổ màn đêm vẫn thăm thẳm, bên trong căn phòng ánh sáng của đèn dầu nhỏ như hạt đậu. So với việc bị nam nhân này làm đến lên cao trào, cậu càng hưởng thụ cảm giác ban đêm như thế này hơn.

https://thuviensach.vn

Chỉnh lý xong phần tư liệu cuối cùng của nhân viên, Hình Minh vội vàng đi tắm, sau đó xuống lầu ăn điểm tâm.

Trên bàn ăn, cậu tỏ thái độ khiêm tốn cầu thỉnh giáo, nổi hứng chủ động nói chuyện về kế hoạch cho chương trình mới. Ngu Trọng Dạ đa số thời gian chỉ im lặng lắng nghe, thi thoảng mới đưa ra một vài lời chỉ điểm, nhưng có thể gạt mây thấy nguyệt, gãi trúng chỗ ngứa.

“Về cách đối nhân xử thế với mọi người em sẽ thay đổi, trước mắt vẫn phải thành lập một nhóm mới, chọn các ứng cử viên phù hợp vào tổ.” Từ trước đến giờ Hình Minh không phải người không có ý chí, khi đã hoàn toàn tỉnh ngộ, có thể làm lại từ đầu. Cậu nói hôm qua thức đêm xem qua hồ sơ của các nhân viên tạm tuyển, phát hiện rất nhiều người không tệ, có tài năng, có học thức, có kinh nhiệm tham gia nhiều hạng mục lớn.

Ngu Trọng Dạ nhìn cậu: “Em nói xem.”

Hình Minh phân chia theo chức vị báo cáo ra mấy cái tên, Ngu Trọng Dạ cơ bản không đưa ra ý kiến gì, mãi đến tận khi các chức vị đều có ứng cử viên, mới hỏi: “Giám đốc sản xuất định tìm ai?”

“Em dự định tự mình tìm.” Kỳ thực trong lòng Hình Minh đã có một cái tên, nhưng liếc mắt nhìn Ngu Trọng Dạ một cái, liền đem cái tên kia nuốt trở vào, cậu giả bộ thoải mái nhún vai, “Dò đá qua sông, cứ thử thôi.”

“Điếc không sợ súng.” Ngu Trọng Dạ nở nụ cười, giơ tay khẽ nhéo mũi Hình Minh một cái.

Phỉ Bỉ ném cho hai người đàn ông đang ngồi kia ánh mắt khác thường, Hình Minh cũng không thể hiện gì, cậu bây giờ đã có thể đối với những ánh mắt như thế thản nhiên xử sự. Cậu ngoài mặt thì cười nói với Ngu Trọng Dạ, trong lòng lại thầm khen chính mình co được dãn được, như thế mới có tiền đồ.

https://thuviensach.vn

Bữa sáng qua đi, Hình Minh ngồi trong xe Ngu Trọng Dạ, đi ké đến đài Minh Châu. Cửa sổ xe mở, bầu trời cao xanh, không khí trong lành, một đường đi mùi nước hoa luẩn quẩn quanh người, gió xuân lướt nhẹ qua mặt. Hình Minh lúc mới đi tâm tình không tệ, mà càng tới gần đài Minh Châu càng cảm thấy không dễ chịu, doạ lui lão Trần đương nhiên là trong kế hoạch tính toán của cậu, nhưng mọi thứ đều có mặt lợi và hại, cậu sẽ trở thành người bị khinh thường trong đài, cũng sẽ bị trừng phạt… Hoặc là trực tiếp bị chửi là một thằng đê tiện.

Không biết là Ngu Trọng Dạ quan sát và cảm thấy bản thân cậu không dễ chịu hay không muốn phần gian tình này bay khắp thiên hạ, còn chưa tới công viên Minh Châu, Ngu Trọng Dạ đột nhiên mở miệng: “Đến ngã tư kia, để Tiểu Hình xuống xe.”

Hình Minh lặng lẽ thở dài ra một hơi, nhanh chóng mở cửa xuống xe, suy nghĩ một chút liền nói một câu: “Sắp tới là đến ngày giỗ của ba em, mấy ngày nữa em phải trở về giúp mẹ nữa.”

Tuy Phỉ Bỉ nói rằng ngoài cậu ra không ai được phép qua đêm trong biệt thự, nhưng Hình Minh không ngốc đến mức tin rằng Ngu Trọng Dạ đối xử với mình khác biệt với người khác, cậu đến nay vẫn chưa bị đuổi khỏi cửa, chắc cũng là do đài trưởng Ngu nhất thời thiện tâm quá độ, mà làm người thì phải tự mình biết mình. Huống hồ ăn nhiều như thế này rất nhanh sẽ chán, ngay cả người ngu ngốc cũng biết điều này. Ngu Trọng Dạ là ngàn năm hồ tiêu, vạn năm gừng, cùng người đàn ông như vậy so chiêu không thể trực tiếp được, phải có chừng có mực, lùi một bước để tiến hai bước.

Ngu Trọng Dạ nói “Được”, liền xe lái đi.

Hình Minh như trút được gánh nặng, hai tay đút ở trong túi, mãi đến tận khi chiếc xe màu đen hoàn toàn biến khỏi tầm nhìn, mới bước theo sau.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 13

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh nói dối Ngu Trọng Dạ, cậu không về nhà giúp đỡ Đường Uyển, mà về nhà trọ cậu thuê.

Sau lần đó, qua một tuần tất cả lại trở về như trước, sáu giờ rời giường, chạy bộ buổi sáng, đi tắm, ăn điểm tâm, nghe tin tức đài CNN… sau đó đi đến đài Minh Châu. Chỉ có một chút khác với ngày thường, tổ đội của cậu đã chính thức tiến vào giai đoạn "ở riêng", đạo diễn, quay phim cùng hậu kỳ hầu như đều đã chấp nhận chuyển đội, chuẩn bị đến làm việc ở tổ khác. Hình Minh ngồi ở phòng làm việc của mình, xuyên qua cửa kính, nhìn bọn họ sửa soạn xong hết văn kiện và đồ đạc, từng người từng người một ôm đồ rời đi.

Nơi làm việc trước kia đông vui náo nhiệt bây giờ chỉ còn mỗi Nguyễn Ninh, người không quan trọng nhất thì muốn ở lại, còn người quan trọng đều đi hết rồi.

Người cuối cùng rời đi là Tôn Vĩ, hắn đi vào phòng làm việc hỏi Hình Minh, có muốn hắn ở lại thêm một tháng để chuyển giao công tác cho người khác không?

"Không cần." Hình Minh ánh mắt xuyên qua cửa kính sau lưng Tôn Vĩ, trông thấy lão Trần đang đi về phía mình. Cậu làm như hoàn toàn không có khúc mắc gì mà mỉm cười, đối Tôn Vĩ nói, "Làm việc cho giỏi, chăm sóc thật tốt người nhà."

https://thuviensach.vn

Lão Trần đến. So với dự liệu của Hình Minh thì trễ hơn. Cậu bày ra một bộ dáng đợi chờ đã lâu, vừa thấy lão Trần mở cửa tiến vào liền đứng dậy nghênh tiếp.

“Ai dô, Tiểu Hình!” Lão Trần đi tới, cười rạng rỡ, nhìn qua là tới giảng hòa, “Nghe chú Ngu nói cậu bị bệnh, sao không nghỉ ngơi thêm mấy ngày nữa?”

“Nhờ phúc của chủ nhiệm Trần, không chết được.” Hình Minh khuôn mặt cũng mỉm cười mà nhìn lão Trần, như không quan tâm hơn thua, khổ tận cam lai.

Bên ngoài cửa phòng làm việc đã có mấy người xúm lại, làm bộ đang bận rộn trò chuyện với nhau, kỳ thực chính là bà tám, muốn nhìn bên trong một chút xem hai người kia có đánh nhau lần nữa không.

“Sinh nhật cậu có phải sắp đến rồi đúng không? Chú Ngu chưa nói chúc mừng cậu làm sao à?” Lão Trần bề ngoài nhìn qua có vẻ hoà hợp êm thấm, kì thực hận đến nghiến răng nghiến lợi, bản thân lão cẩn thận mấy cũng có sơ sót, bởi vì nằm mơ cũng không nghĩ tới, cái tên vương tử tâm cao khí ngạo này lại mặt dày mày dạn bò lên trên giường đài trưởng Ngu.

“Còn một tháng nữa, thầy Ngu sẽ tự có sắp xếp, cháu không nóng lòng.” Hình Minh biết Ngu Trọng Dạ chắc không thể nhớ được sinh nhật của mình, nhưng cậu bây giờ nguyện ý cáo mượn oai hùm, hù cho lão Trần một trận.

“Cậu phải nắm chặt lấy cơ hội, nghĩ kỹ xem mình rốt cuộc muốn cái gì, đài trưởng của chúng ta thương dân như con, cực kì hào phóng, lúc trước sinh nhật Trang Lôi, chú Ngu trực tiếp giao ‘Minh Châu kết nối’ cho nó, nâng đỡ thành người đứng đầu đài như bây giờ.”

Hình Minh từ trên cao nhìn chăm chăm xuống mặt lão Trần, không lên tiếng.

https://thuviensach.vn

“Trong đài đang truyền tai nhau chuyện gì tôi đã sớm biết, muốn nói huyên thuyên gì thì mặc họ, tôi đây cũng lười cùng với đám tiểu bối mấy cậu tính toán. Chỉ có điều, Tiểu Hình cậu phải hiểu rằng, lão Trần tôi có năng lực và mặt mũi lớn như vậy, nhưng Trang Lôi có thể ngồi vững vàng vị trí như ngày hôm nay cũng không phải dựa hoàn toàn vào tôi.” Ở trước mặt Hình Minh, lão Trần không còn là chủ nhiệm trung tâm tin tức hơi một tí là bắt lỗi cấp dưới nữa, lão ôn hòa, ấm áp, cười đến khuôn mặt đầy nếp nhăn rạng rỡ toả sáng, “Còn có một việc nữa, cậu chắc hẳn có thể nghe được từ chỗ khác, người chú Ngu muốn tuyển cuối cùng cũng có được, Lạc Ưu ở đài Đông Á đã xác nhận muốn tới đài chúng ta, bây giờ chương trình mà chúng ta đã đầu tư rất nhiều tiền là ‘Nếu như yêu mỹ nhân’ sẽ do cậu ta cùng một người dẫn chương trình đang “hot” nữa cùng hợp tác chủ trì.”

Lão Trần nói hai sự việc như không có quan hệ đến nhau chút nào, nhưng ý tứ thì đã quá rõ ràng, trong nháy mắt Hình Minh đã hiểu, đài trưởng Ngu tự có ‘nhược thủy tam thiên’, mình tuyệt đối không phải là ‘gáo nước’ duy nhất(1).

(1) Trích từ câu “Nhược thủy tam thiên, ngã chích thủ nhất biều ẩm” nghĩa là: ba ngàn con sông nhưng chỉ uống 1 gáo nước.

Nhưng ít ra buổi tối hôm lão Trần gọi điện thoại tới, cậu đã có được sự đồng ý.

Ngu Trọng Dạ vốn lúc đầu đâu có ý định bao dưỡng cậu. Ngày đó hắn nói một câu với lão Trần như vậy, chắc là do nể tình bạn giường, không có tình thì cũng có nghĩa, nên đối với mình hết lòng quan tâm giúp đỡ.

Lão Trần cảm thấy rốt cục khí thế của mình đã chấn áp được Hình Minh, hài lòng bỏ đi, trước khi đi còn đặc biệt tỏ vẻ độ lượng, cố gắng làm chương trình mới, thiếu cái gì, kém cái gì, chủ nhiệm trung tâm tin tức là lão nhất định toàn lực giúp đỡ.

https://thuviensach.vn

Hình Minh cũng không biểu hiện bản thân so đo tính toán gì, chuyện trò vui vẻ tiễn lão Trần ra tận cửa thang máy. Bên ngoài quần chúng vây xem không thấy tiết mục như suy nghĩ, phẫn nộ tản đi, chỉ có Nguyễn Ninh nhìn ra sắc mặt Hình Minh không đúng lắm, đưa lão Trần đi rồi mà vẫn đứng ở cửa thang máy bất động, suy nghĩ đến thất thần.

“Sếp à…” Nguyễn Ninh tưởng rằng Hình Minh lại bị lão Trần tính kế lần nữa, tiến lên an ủi nói, “Hươu chết vào tay ai còn chưa chắc chắn đâu, chương trình tới chúng ta sẽ cố gắng làm thật tốt, cho lão biết mặt…”

Hình Minh như ở trong mộng mới tỉnh, quay người liền đi trở về: “Trong đài có mấy nhân viên tạm tuyển cũng được, tôi đã xem qua sơ yếu lý lịch của họ, cũng đã nghía qua mấy chương trình mà họ từng làm, tuy rằng tư lịch có chút khiếm khuyết, nhưng mà rất có tiềm năng. Cậu lấy giấy bút ra ghi nhớ, tôi sẽ hẹn gặp họ một lần…”

Nguyễn Ninh vừa mới thò tay lấy chiếc bút ra, Hình Minh đã nói một hơi rất dài, tên chương trình, ngành nghề chức vị, họ tên giới tính, thời gian địa điểm… tốc độ nói của Hình Minh trời sinh rất nhanh so với người khác, ngoại trừ lúc dẫn chương trình cố gắng nói chậm lại, cậu lúc thường nói chuyện, đặc biệt là lúc làm việc, một là im lặng tích chữ như vàng, nếu không sẽ nói chuyện như hận không thể liều mạng vậy.

Nguyễn Ninh tay cầm giấy bút, vui vẻ theo sát phía sau Hình Minh, trên đường đi múa bút thành văn, mà vẫn không kịp ghi chép.

“Sếp ơi, chờ một chút…”

Hình Minh đang nói thì ngừng lại, xoay mặt nhìn Nguyễn Ninh.

“Sếp à, anh có thể lặp lại một lần nữa hay không… Em không ghi nhớ kịp.”

https://thuviensach.vn

“Chuyện này thì có gì khó khăn hả?” Sắc mặt Hình Minh thay đổi, lạnh lùng nhìn chằm chằm Nguyễn Ninh, toàn bộ khu làm việc như có khí lạnh bao quanh. Hình Minh không thích người nhiều hơn việc, cho nên tổ cậu luôn có số lượng thành viên ít nhất trong đài trung tâm tin tức, nhưng hiệu quả công tác luôn cao nhất. Mình cậu có thể đọc được nhanh như gió, nghe vào tai tuyệt đối sẽ không quên, nêu tiêu chuẩn chọn cấp dưới của cậu cũng giống thế, mọi người đều cảm thấy, những yêu cầu này quá nghiêm khắc và khó đáp ứng. Từng có một lần, cậu cùng một biên tập viên kỳ cựu trong đài ở lại tăng ca, Hình Minh đầu cơ trục lợi, hai mươi phút hoàn thành lượng công việc một tuần của người kia, sau đó khiến đối phương mất hết mặt mũi, làm cho đối phương phải chủ động từ chức cút đi.

“Sếp, anh lặp lại lần nữa thôi, ” Nguyễn Ninh đương nhiên cũng nhớ tới sự kiện kia, vì vậy vừa lúng túng vừa khủng hoảng, “Lần này em bảo đảm sẽ ghi nhớ hết…”

Hình Minh nhìn chằm chằm Nguyễn Ninh trong chốc lát, sắc mặt hòa hoãn hơn một chút, cậu trở lại phòng làm việc của mình, nói với Nguyễn Ninh, cậu cũng vào đi.

Câu nói này thật sự dọa sợ Nguyễn Ninh, cậu ta sợ hãi lo lắng theo sát phía sau Hình Minh, thấy Hình Minh từ trong ngăn kéo bàn làm việc lôi ra một thứ gì đó, vung tay một cái, ném lại phía cậu ta.

Nguyễn Ninh phản ứng cũng nhanh, giơ tay tiếp được, cúi đầu nhìn, là một quả bóng tennis, bên trên còn có chữ ký của Roger Federer.

Hình Minh cố gắng bày ra nụ cười hòa ái nhất, nói là biết thần tượng của cậu, mấy lần đều quên mang cho cậu.

“Hu hu, Sếp ơi! Em yêu anh chết mất!” Nguyễn Ninh từ sợ hãi chuyển sang vui sướng, suýt chút nữa chảy nước mắt ngay tại chỗ, làm ra tư thế muốn nhào vào lòng Hình Minh.

https://thuviensach.vn

“Cút, tôi là thẳng nam.” Hình Minh giơ tay ngăn cản Nguyễn Ninh quá phận tới gần, trên mặt tràn đầy ý cười, “Cậu ở trong đài cũng được một thời gian rồi, chương trình mới lần này sẽ là cơ hội cho cậu. Cậu tuy rằng còn chưa có thẻ phóng viên, nhưng tôi trước tiên sẽ cho cậu đảm nhiệm, phỏng vấn ở bên ngoài cho chương trình mới. Tham gia nhiều, học tập nhiều, tham khảo nhiều ví dụ thực tế là con đường thành công ngắn nhất, cậu phải cân nhắc thật kỹ cho sự phát triển tương lai của mình, nếu ở trong phạm vi năng lực của tôi, tôi nhất định sẽ giúp đỡ cậu, tôi nghĩ cậu cũng không muốn cả đời chỉ làm phụ tá cho người ta.”

Lời này nói đến đẹp đẽ, nhưng thực ra hơn nửa cũng bị vướng bởi hiện thực, trước mắt nhà tài trợ thì không có tin tức, chương trình kinh phí có hạn, không có tiền để mời người mới.

Nhưng Nguyễn Ninh không biết, trên gương mặt, sự vui mừng thấm vào khóe mắt đuôi lông mày, gật đầu như giã tỏi. Hình Minh ngoắc tay gọi Nguyễn Ninh tới gần, búng nhẹ lên trán cậu ta, nói, bây giờ thì đem lời của tôi nói đều nhớ hết lại, đến bữa trưa, nếu không nhớ được tôi sẽ không khách khí với cậu đâu.

Nguyễn Ninh nhớ hết nội dung toàn bộ công việc của mình, cẩn thận rời phòng làm việc, thỉnh thoảng dùng ánh mắt cảm kích liếc về phía Hình Minh.

Hình Minh mỉm cười hướng cậu ta khoát tay một cái, sau đó đứng dậy, khóa trái cửa phòng làm việc.

Bây giờ kế hoạch trước mắt là thành lập một tổ mới, bị người ta bỏ đá xuống giếng thọc gậy bánh xe, đời này cậu không muốn gặp lại lần thứ hai nữa. Hình Minh nhắc nhở bản thân phải biết thu liễm tính khí, phải biết mềm nắn rắn buông, hiểu ý lãnh đạo, kém nhất cũng phải nhớ hết tên tổ viên, biết rõ sở thích của bọn họ.

https://thuviensach.vn

Cậu phát hiện thì ra cái gọi là nghệ thuật lãnh đạo, cũng không phải quá khó khăn như vậy.

Đương nhiên, làm một lãnh đạo tốt không chỉ cần dễ tính, còn phải thật tinh mắt, có thể làm cho đài Minh Châu giữ vững phong độ, phát hiện ra nhân tài chưa ai khai quật được.

Có mấy người bảo Nguyễn Ninh đi mời là ổn, còn có mấy người cậu phải ba lần đến nhà tranh(2), tự thân xuất mã.

(2) Trong ‘Tam quốc diễn nghĩa’ Lưu bị phải ba lần đến nhà tranh thì mới mời được Gia Cát Lượng làm quân sư cho mình

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 14

Edit & Beta: Direct Kill

Thực ra trước Trang Lôi, ‘Minh Châu kết nối’ còn có một người dẫn chương trình khác, tên là Tô Thanh Hoa, có thể nói người này một tay xây dựng nên ‘Minh Châu kết nối’, đặt nền móng cho địa vị đài Minh Châu đến nay không người nào vượt qua được.

Không giống với phong cách nhẹ nhàng uyển chuyển của Trang Lôi, Tô Thanh Hoa ánh mắt sắc bén, ngôn ngữ tinh tế, y dẫn chương trình một mình một phong cách, khi thì hưng phấn, như người điên, khi lại rất lãng mạn, như một thi nhân.

“Sẽ luôn có người thay mặt cho những người có thân phận thấp bé trong xã hội này lên tiếng.”

Tô Thanh Hoa cũng đã từng nói câu này.

Khi ấy Tô Thanh Hoa dẫn chương trình ‘Minh Châu kết nối’, trong người luôn mang tinh thần «Ta đem máu đỏ hiến nhân dân »(1), y pháo đánh cũng không sợ điều gì, phê phán xã hội ngày càng thối nát, khi y còn dẫn chương trình không cùng Tân Hoa xã(2)đội trời chung, thậm chí công khai phát biểu chỉ trích họ vi phạm công tự quan điểm đạo đức. Những người từng dẫn cùng y đều nói chưa từng gặp qua người nào gan to dám nói người truyền thông như vậy cả, nhưng lão Trần lại cho rằng chương trình này đi hơi quá, khiến người xem ngột ngạt, làm cho Đảng cộng sản thêm phiền.

https://thuviensach.vn

(1) Nguyên văn là « Ngã dĩ ngã huyết tiến hiên viên », đây là câu thơ cuối cùng trong bài thơ « Tự đề tiểu tượng » của Lỗ Tấn, thể hiện tình yêu tổ quốc, tinh thần hết lòng vì nhân dân.

(2) Tân Hoa xã: là hãng thông tấn chính thức của chính phủ Trung Quốc và là trung tâm thu thập thông tin lớn nhất, cơ quan ngôn luận lớn nhất của Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa

Lớn mật dám nói nên dẫn đến kết quả đổ máu, trong một buổi phỏng vấn, Tô Thanh Hoa đang đi công tác đột nhiên bị tập kích, một nhóm người tay cầm gậy sắt không biết nấp ở chỗ nào kéo nhau xông ra, vừa đánh vừa đuổi, cho đến khi y ngã xuống đất không đứng dậy nổi. Hung phạm đến nay vẫn chưa điều tra được, bên phía cảnh sát nói rằng là do gặp phải bọn cướp, tuy nhiên trong đài Minh Châu vẫn luôn có lời đồn đại, do Tô Thanh Hoa nói ra những lời đáng lẽ không nên nói, chọc giận người không nên chọc giận, cho nên mới rơi vào kết cục này.

Sự việc phát triển theo hướng không ai muốn. Tô Thanh Hoa vì cột sống bị thương khiến cho một nửa cơ thể bị bại liệt, không thể trở thành người dẫn chương trình được nữa, y phải dựa vào tiền bồi thường tai nạn lao động miễn cưỡng sống qua ngày, ở trong căn phòng dành cho người già vẻn vẹn mười mấy mét vuông, những người nghèo khó từng được y giúp đỡ, chỉ có hai người tình cờ trở về thăm bệnh cho có lệ, còn lại những người khác thì bặt vô âm tín.

Tô Thanh Hoa mặc dù cơ thể bị bại liệt, nhưng trái tim thì chưa bao giờ rời xa giới truyền thông tin tức. Y đối với sự thay đổi của đài Minh Châu những năm gần đây vô cùng đau đớn, từng viết một đoạn văn thật dài trên weibo, lên án mạnh mẽ sự thay đổi hoàn toàn của đài Minh Châu, mũi nhọn nhắm thẳng vào đài trưởng mới lên là Ngu Trọng Dạ.

Đúng là lời nói tâm huyết từ tận đáy lòng, câu câu chữ chữ đều thể hiện học thức và khí khái, lý tưởng và tình cảm, nhưng nhiều người đọc được

https://thuviensach.vn

những dòng tâm huyết kia cảm thấy người viết vừa giận vừa oán, giống như một người khán giả không vừa lòng nên bực tức, cho nên cũng không gây nên sóng gió lớn gì, chỉ có một phóng viên của đài nhỏ bây giờ đã nghỉ hưu phỏng vấn ông, người kia hỏi, tại sao lại tức giận như vậy, phải chăng là bởi vì không hòa thuận với đài trưởng mới?

Tô Thanh Hoa lắc đầu, nói, thế giới này thay đổi, tôi và anh đều không thích hợp ở lại chốn giang hồ này nữa rồi, bởi vì chúng ta quá hoài cổ.

Đây chính là lời của vở kịch « Song hùng đẫm máu ».

Hình Minh từ rất lâu đã quen biết Tô Thanh Hoa. Lúc đó Tô Thanh Hoa và Hình Hoành cùng nhau công tác ở thời báo kinh tế, tuổi trẻ anh tuấn, hăng hái, hoàn toàn không giống như bây giờ gầy gò ốm yếu. Bởi vì y còn là con lai người Nga ———— nên khuôn mặt luôn toát lên vẻ quý tộc, mái tóc tự nhiên hơi vàng, dài đến vai, lông mày cong rậm, hốc mắt sâu, con ngươi có màu xám khói. Nhìn y còn trẻ hơn mấy tuổi so với Hình Hoành, hai người đều mang trong mình lý tưởng của tuổi trẻ, cùng nhau viết thơ, sáng tác nhạc, đồng thời chạy tin tức, viết văn. Lúc Hình Minh bảy, tám tuổi, cậu nhìn Hình Hoành ca hát, Tô Thanh Hoa gảy đàn ghita, nhìn Hình Hoành uống bia đen Đức đến quên trời quên đất, Tô Thanh Hoa vê cuống thuốc lá nuốt mây nhả khói. Bọn họ đều mặc áo lông cũ màu xám, khuôn mặt của họ như bông hoa lay động trong gió.

Đó là một bài hát mà những thủy thủ nước Ý hay hát, Hình Minh vẫn nhớ bài hát đó.

Chính tại nơi đây, buổi tối hôm trước mời tôi lên thuyền nhỏ

Santa Lucia! Santa Lucia

Tôi phải rời nơi đây trước khi bình minh tới

Santa Lucia! Santa Lucia

https://thuviensach.vn

Tuổi trẻ đã qua, thân thể khô héo, lý tưởng mất đi. Người đàn ông này tựa như tàn thuốc, sau khi thiêu đốt hết cái tráng lệ tinh hoa, bị dòng lũ thời đại vô tình dập tắt.

Hình Minh gọi Tô Thanh Hoa là "Sư phụ", đối với nhà sản xuất chương trình mới, từ góc độ chuyên nghiệp, cậu trăm phần trăm tán thành và yên tâm đối với Tô Thanh Hoa, nhớ khi cậu mới vào nghề, phàm là chuyện khó khăn gì chắc chắn cũng đều thỉnh giáo Tô Thanh Hoa, nhưng mà người này, sẽ không làm Ngu Trọng Dạ có ấn tượng tốt gì.

Trong phòng làm việc, Hình Minh nói chuyện điện thoại cùng Tô Thanh Hoa, một mực cung kính hỏi y nghĩ như thế nào về tiết mục mới. Tô Thanh Hoa thẳng thắn trả lời trực tiếp Hình Minh, y đối với chương trình tạp chí thời sự như thế vừa không coi trọng cũng không ủng hộ, không hề che giấu sự bi quan của mình đối với truyền thống ngành báo chí chút nào, cúp điện thoại trước, y nói, lý tưởng đã chết.

Mặc dù bị Tô Thanh Hoa quay đầu còn giội thêm một gáo nước lạnh, nhưng các thành viên nòng cốt trong tổ vẫn đang được tuyển dụng từng người một, sự tình tiến triển coi như thuận lợi, hai thành viên tham gia vào tổ đầu tiên, một người trước kia làm trong bộ phận kế hoạch tên là Vương Trùng, một người là chế tác hậu kỳ tên gọi Phương Doanh, Vương Trùng là một cô gái, Phương Doanh là đàn ông, hai người bọn họ đều là nhân viên tạm tuyển trong đài, tốt nghiệp chưa lâu, lại đều có sở trường ở một lĩnh vực duy nhất.

Các thành viên lần được được thêm vào nhóm, chương trình mới tạm thời đặt tên là 'Tầm nhìn Đông Phương', Hình Minh tập hợp đủ tất cả mọi người trong đội, nở nụ cười đọc tên của từng người một, sau đó không đề cập đến yêu cầu, trước hết nghe nhu cầu.

Các thành viên nhao nhao mồm năm miệng mười, có người nói mình chuẩn bị mua nhà kết hôn, mà hộ khẩu còn không có tin tức, có người nói

https://thuviensach.vn

công tác bảy năm chưa bao giờ được mặc đồng phục một lần, không được mua bảo hiểm… Hình Minh kiên trì lắng nghe, nhớ kỹ từng thứ một, vừa hứa hẹn vừa động viên, mọi người không ngừng mơ ước. Nhưng cũng chỉ nói miệng thế thôi, cậu cũng không phải nhân vật tai to mặt lớn của đài.

Người có khả năng giữ lời chắc là lão Trần, nhưng lão Trần không ít lần ở trong bóng tối âm thầm cười nhạo đám người này không làm nên chuyện gì. Tuy nhiên còn có một người có khả năng hơn cả lão Trần, chính là Ngu Trọng Dạ.

Mấy nay Ngu Trọng Dạ không gặp cậu, nếu tình cờ gặp nhau trong đài Minh Châu, đài trưởng Ngu cũng chỉ tỏ thái độ như với cấp dưới, hỏi qua về tiến trình của chương trình mới, không nhắc đến chuyện khác. Hình Minh nghĩ lại ngày hôm đó lão Trần nói ra những lời kỳ lạ, sau đó không thể khống chế được mà nhớ đến Ngu Trọng Dạ.

Thật lòng mà nói, cậu mặc dù chán ghét làm chuyện ấy với đàn ông nhưng không quá chán ghét cùng với Ngu Trọng Dạ, việc này trước thấp thỏm, sau đó hối hận, mà quá trình lại là hoàn toàn thích thú. Nam nhân dù sao nửa người dưới cũng là động vật, ái tình, trách nhiệm, hứa hẹn, lý tưởng… Cái gì cũng có thể là giả, chỉ có cao trào là thật.

Sau khi về nhà, Hình Minh rửa mặt mũi xong xuôi, nằm ở trên giường thông báo tin tức cho Ngu Trọng Dạ, trong đầu có ý nghĩ muốn giao hàng đến tận cửa, hỏi: Thầy ơi, đêm nay em qua đó được không?

Cậu cũng cung cấp tin tức cho Tô Thanh Hoa, mời y đảm nhiệm vai trò người sản xuất của ‘Tầm nhìn Đông Phương’, động chi dĩ tình, hiểu chi dĩ lý(1)

(3) Dùng đạo lý làm người ta hiểu, dùng phương thức tràn ngập tình cảm làm người ta cảm động

Ngu Trọng Dạ không trả lời tin nhắn, Tô Thanh Hoa cũng không đáp trả.

https://thuviensach.vn

Câu cái gì cá, vung cái gì mồi. Một bên thuộc về tâm hồn, một bên thuộc về dục vọng. Liên tục một tuần lễ, mỗi tối Hình Minh đều gửi đi hai tin nhắn, một tin cẩn thận từng chút một hỏi về một vấn đề, một tin thảo luận về lý tưởng và chân lý.

Mãi đến tận buổi tối thứ bảy, cậu đột nhiên cảm thấy có chút thất vọng. Ngu Trọng Dạ còn không phải đã nếm đủ rồi sao, không khéo lúc này đang cùng Trang Lôi xinh đẹp hay Lạc Ưu anh tuấn quần nhau trên giường nhung thiên nga đen.

Hình Minh cũng cảm thấy mệt mỏi khi phải làm bạn với thái độ vừa cẩn thận lại thận trọng này, cậu lạch cạch gõ một đoạn tin nhắn dài, thể hiện bản thân cực kỳ tôn trọng kính yêu Tô Thanh Hoa, nhưng không cách nào tán đồng sự bi quan và nhát gan của y.

Thời đại thay đổi, lý tưởng không chết.

Hình Minh gửi đi những dòng chữ hùng hồn kia, sau năm phút, mới phát hiện mình gửi sai người rồi, cậu đáng lẽ nên gửi cho Tô Thanh Hoa ấy thế mà lại gửi nhầm cho Ngu Trọng Dạ.

Lại qua mấy phút, Ngu Trọng Dạ nhắn tin lại.

Bốn chữ, ra ngoài chờ tôi.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 15

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh nghe lời ra cửa chờ, hơn một giờ sau, chiếc ô tô màu đen mới khoan thai chạy đến.

Ban đêm gió không nhỏ, như dao sắc bén, vù vù cắt qua mặt. Hình Minh đứng lâu, cả người đã có chút đông cứng, chiếc Mercedes-Benz dừng lại trước mặt cậu hơn năm phút đồng hồ, cậu cũng không phản ứng muốn lên xe.

Ngu Trọng Dạ không mở miệng, ngược lại Lão Lâm chủ động nói chuyện với Hình Minh: “Phát thành viên Hình, chờ đã lâu rồi?”

“Bình thường.” Hình Minh ngồi lên xe, mặt không đổi sắc đáp một câu, không phải tức giận, mà do mặt bị đông cứng.

Lão Lâm xoay vô-lăng, giải thích nói: “Tình hình giao thông không được tốt lắm.”

Hình Minh vốn tưởng rằng Ngu Trọng Dạ đưa mình về nhà hắn làm việc, nhưng rất nhanh đã phát hiện ra chiếc xe chạy hướng ngược lại, vì vậy hỏi: “Chúng ta đi đâu vậy?”

Ngu Trọng Dạ nói: “Đến thăm một người quen cũ.”

Chiếc xe đang chạy băng băng đột nhiên rẽ phải, chạy qua hai cái đèn giao thông, Hình Minh nhận ra con đường này —— cậu cũng thường hay

https://thuviensach.vn

lái xe đi qua, đây chính là con đường đến nhà Tô Thanh Hoa.

“Hai người quen nhau sao?” Khi Tô Thanh Hoa bị thương thì lúc đó Ngu Trọng Dạ chưa là đài trưởng đài Minh Châu, chắc cũng có quen biết sơ, nhưng Tô Thanh Hoa không chỉ một lần thể hiện bản thân có bao nhiêu sự chướng mắt với Ngu Trọng Dạ, ở trong mắt y, hành động của vị đài trưởng đài Minh Châu đã đi ngược lại chân lý nhiều năm của đài Minh Châu, hắn lạnh lùng, không chút tình nghĩa, bị lợi ích làm cho mê muội, không phải người trong giới truyền thông, càng không xứng là nghệ thuật gia.

“Đâu chỉ quen biết.” Ngu Trọng Dạ nhắm mắt dưỡng thần.

“Em muốn y xuống núi?” Đã từng là nhân vật đứng đầu trong giới truyền thông, là lá cờ đi đầu, cho dù bây giờ hổ lạc đồng bằng, cũng chắc chắn sẽ không vì mưu sinh mà cúi đầu. Hình Minh biết rõ con người Tô Thanh Hoa, cho nên cậu có lòng tin chắc chắn, “Sư phụ sẽ không đồng ý trở lại đài Minh Châu, nhất định sẽ không.”

Ngu Trọng Dạ xoay đầu nhìn Hình Minh.

Hình Minh nhíu mày: “Đánh cuộc?”

Ngu Trọng Dạ cười ra tiếng, ngay cả Lão Lâm cũng cười.

Hình Minh biết bọn họ cười cái gì, cười cậu kiêu ngạo không biết gì. Cậu trước mắt ngoại trừ bề ngoài cùng thân thể này, thì cũng chẳng còn vốn liếng gì. Nếu như thắng thì có thể ra yêu cầu với Ngu Trọng Dạ, thua thì chẳng ảnh hưởng gì, mà ít nhất chương trình mới có được nhà sản xuất, Hình Minh tính toán trước sau, thấy thế nào mình cũng không chịu thiệt.

Ngu Trọng Dạ hôm nay tựa hồ rất có hứng thú, phản ứng lại Hình Minh quấy nhiễu, hỏi cậu: “Muốn thế nào?”

https://thuviensach.vn

“Tổ của em gần như đã được thành lập xong, phần lớn là nhân viên tạm tuyển. Có mấy người đã đề cập yêu cầu với em, ký hợp đồng chính thức thì họ không dám nghĩ đến, chỉ muốn hỏi một chút nếu như chương trình thành công, có thể được biên chế sang đài khác hay không?”

“Còn chưa thành công mà đã muốn đưa ra yêu cầu,” Ngu Trọng Dạ hơi nhếch khóe miệng, dường như có ý xem thường, “Nóng lòng.”

“Tình huống cụ thể em sẽ phân tích, lương căn bản của họ thì thấp mà lại không có tiền thưởng, thu nhập dựa vào hiệu suất, hiệu suất lại phải dựa vào phiếu báo cáo mới có. Bọn họ hầu như không phải người địa phương, hộ khẩu không có, bảo hiểm phúc lợi đều không, trong nhà có già có trẻ phải nuôi sống, ít nhất phải đảm bảo yêu cầu cơ bản cho họ, thì mới có thể yêu cầu người ta cháy hết mình với công việc.” Cậu nói chuyện đặc biệt chậm rãi, Hình Minh biết mình không thể một mực đòi lấy, vì thế thích hợp bổ sung một câu, “Đương nhiên, chương trình mới phải có tỉ lệ người xem như đã kỳ vọng, nếu không có rating cao, thảo luận chuyện này chẳng khác gì cướp bóc cả.”

“Không thay mình tranh, lại giúp người khác cướp.” Ngu Trọng Dạ nhắm mắt, nhìn giống như đáp ứng, lại như không đáp ứng.

Chiếc xe chạy băng băng dần tiến vào ngõ nhỏ chật hẹp có tên là “Phường Cẩm Tú “, Ngu Trọng Dạ tự mình xuống xe, nói với Hình Minh đang muốn cùng hắn xuống, em ở lại trong xe.

Hình Minh muốn vào nhưng lại thôi, một người ngồi buồn đợi ở trong xe, cũng may có Lão Lâm quan tâm, nửa đùa nửa thật an ủi nói, không cần quá lo lắng, thực sự là người quen cũ, không phải nói chuyện không hợp liền rút dao đánh nhau đâu.

Chiếc xe không tìm ra nơi để đỗ, Lão Lâm chở cậu vòng quanh con đường này. Đường không bằng phẳng, chốc chốc lại có vũng nước, rìa

https://thuviensach.vn

đường tất cả đều là phòng gội đầu, đèn đường vàng nhạt sáng mơ mơ hồ hồ. Chiếc Mercedes-Benz màu đen liên tục xóc nảy, Hình Minh nhìn qua cánh cửa màu đen, khó khăn lắm mới nhận thấy được phong cảnh hai bên đường.

Một nơi ngư long hỗn tạp, nghe nói rất nhiều gái bán hoa ở nơi đây, mấy ngày trước còn bị cảnh sát thường phục phá huỷ một ổ gái bán hoa, các em gái mặc quần áo hở hang ôm đầu ngồi chồm hỗm trên mặt đất, màu sắc rực rỡ, béo gầy đủ dạng, có người như khổng tước, có người như gà cảnh.

Người đứng đắn thì không dám quản trị an nơi đây, khiến nơi này có duy nhất một ưu điểm, đó chính là tiền thuê nhà rất rẻ.

Hình Minh vẫn luôn muốn Tô Thanh Hoa chuyển ra khỏi phường Cẩm Tú, một người hạc cốt tùng tư như vậy, ở tại nơi thế này, như bạch ngọc sa vào đầm lầy, nhưng đáng tiếc không được. Tô Thanh Hoa mặc dù hoạt động bất tiện, nhưng tính tình vẫn luôn cứng rắn như thường, hết lần này tới lần khác từ chối sự trợ giúp của Hình Minh, có lúc tức giận, còn trực tiếp đuổi cậu ra khỏi cửa.

Lão Lâm không hổ là tài xế nhiều năm của Ngu Trọng Dạ, đi lượn bốn vòng hết mười phút, lại quay xe trở về phường Cẩm Tú, vừa đúng lúc nhìn thấy Ngu Trọng Dạ từ trong con hẻm đi ra.

Lão Lâm nhảy xuống xe mở cửa cho Ngu Trọng Dạ, Ngu Trọng Dạ mới vừa ngồi vào trong xe, Hình Minh không chờ kịp hỏi ngay: “Có đồng ý không ạ?”

“Không đồng ý.” Ngu Trọng Dạ lắc đầu, hỏi ngược lại, “Nếu như là em, em sẽ làm thế nào?”

Đúng như dự đoán, biết ngay Tô Thanh Hoa sẽ không cúi đầu. Hình Minh không có lý do gì mà không thoải mái, trong lòng luôn có thứ mờ mịt

https://thuviensach.vn

lúc này đã sáng tỏ: “Rượu mời không uống, nếu sư phụ không đáp ứng, em sẽ tìm lý do cắt tiền bồi thường tai nạn lao động.”

Ngu Trọng Dạ gật đầu: “Tôi cũng nghĩ như vậy.”

“Cái gì?!” Hình Minh tưởng thật, cuống lên, từ ghế sau xe nhảy dựng lên, đánh mất phong độ vương tử ngày thường.

“Ngốc, tôi nói đùa em thôi.” Ngu Trọng Dạ cười nhẹ, giơ tay ôm Hình Minh vào trong ngực, vuốt ve thân thể của cậu như đùa với mèo, “Sư phụ em đáp ứng.”

Hình Minh càng kinh ngạc, sự hiếu kỳ như được ai đó dùng lông cọ vào, ngứa ngáy, suy nghĩ một chút, nói: “Sư phụ từng mắng thầy rất nhiều.”

“Tôi biết.” Ngu Trọng Dạ thần sắc lạnh nhạt, ngữ điệu bình ổn, như trong lòng không mang sự hiếu kỳ nào.

Rõ ràng thua cuộc, Hình Minh vẫn chưa từ bỏ ý định hỏi: “Cái kia… biên chế đài khác?”

“Được voi đòi tiên.” Ngu Trọng Dạ cụp mắt nhìn cậu, ý cười nơi đáy mắt càng sâu thêm.

“Không được sao?” Hình Minh nâng mặt nhìn vào mắt Ngu Trọng Dạ, vẫn muốn được voi đòi tiên.

“Xem biểu hiện của em đã.”

Mắt Ngu Trọng Dạ rất sâu, nhưng hôm nay ánh mắt ấy không giống với thường ngày lắm. Hình Minh lần đầu tiên nhìn thấy lửa dục vọng trong đôi mắt ấy, cả người nóng đến độ khó giải thích được, căng thẳng, hỏi: “Ở đây?”

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ bóp eo Hình Minh một cái, lực đạo không nhỏ, không phải không nhanh, chỉ là thiếu kiên nhẫn: “Ở đây.”

Hình Minh biết Lão Lâm có lẽ từ lâu đã không cảm thấy kinh ngạc, sẽ không quay đầu lại, càng không lắm miệng, nhưng cậu tự hỏi bản thân mình có chấp nhận được không, cậu không muốn bị người ta xem xuân cung đồ sống.

Hình Minh bất động, không nói gì, không từ chối, cũng không xu nịnh, lông mày cau lại, môi mím rất chặt, nhìn thẳng vào hai mắt Ngu Trọng Dạ. Hai người đàn ông tâm tình giằng co, nửa ngày, Ngu Trọng Dạ nói với Lão Lâm, lão xuống xe hút điếu thuốc đi.

Lão Lâm ngầm hiểu trong lòng, đem xe đỗ ở một bên, lấy ra hộp thuốc lá trong túi, mở cửa xuống xe.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 16

Edit & Beta: Direct Kill

Sau khi lão Lâm xuống xe, Hình Minh cởi áo sơ mi, sau đó cởi quần, lộ ra bắp thịt rắn chắc lồng ngực căng thẳng cùng tính khí hơi ẩm ướt, lưu loát ngồi lên người Ngu Trọng Dạ. Nhưng mà cậu quá cao, không đứng lên nổi trong chiếc Mercedes Benz, đành phải cong lưng cúi người xuống.

Trong xe không có thuốc bôi trơn, Hình Minh trước tiên dùng nước bọt làm trơn, nhưng vẫn chật hẹp, một ngón tay cũng không chen vào được. Bất đắc dĩ, cậu đành tự an ủi đằng trước, nhưng Ngu Trọng Dạ vẫn nhìn cậu. Đôi mắt không nóng không lạnh nhìn chằm chằm, Hình Minh quẫn bách, hoang mang, hít khí lạnh, tính khí vẫn không chịu cương lên.

Nói thật, lúc thường Hình Minh chưa bao giờ có ý dâm, cũng ít khi tự mình an ủi. Khi còn đang học đại học, ngủ chung phòng với cậu là một nam sinh mặt đầy mụn trứng cá mỗi buổi tối đều trốn ở trong nhà vệ sinh xem AV, tự sướng, khiến cho nhà vệ sinh của họ ngoại trừ mùi nước tiểu còn có một mùi tanh nồng cổ quái. Hình Minh ngại bạn cùng phòng bẩn, bởi vậy cũng ngại con gái phiền phức, dù cho sau này hoa khôi trường chủ động tỏ tình muốn làm bạn gái, cậu đối với phụ nữ không có bao nhiêu dục vọng.

“Thầy, giúp em…” Càng nhanh, càng bắn không ra, Hình Minh đành phải hướng Ngu Trọng Dạ cầu cứu, cậu lớn mật nắm chặt tay Ngu Trọng Dạ, đưa xuống hạ thân của mình.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ khai ân không vứt tay cậu ra, ngược lại cùng bàn tay Hình Minh mười ngón giao hợp, đem vật nhỏ đang run rẩy trong không khí nắm chặt ở trong lòng bàn tay.

Hai người mặt đối mặt sát bên nhau, có thể cảm nhận được cả hơi thở của nhau, nhưng không có hôn môi.

Ngu Trọng Dạ đầu ngón tay lạnh băng, nhưng lòng bàn tay lại nóng đến lạ thường, móng tay gẩy nhẹ lên đỉnh tính khí, Hình Minh khắp người run rẩy. Cậu đem quyền chủ động hoàn toàn giao ra, tùy ý để Ngu Trọng Dạ cầm lấy tay của chính mình, dẫn dắt nó, chỉ đạo nó, kỹ xảo điêu luyện mà xoa nắn vật cứng, nhào nặn quy đầu.

Ham muốn bắn ra rất nhanh đã tới. dương v*t Hình Minh kịch liệt co rút lại, bao tinh hoàn cũng run rẩy theo, nhưng mà còn chưa kịp bắn ra, Ngu Trọng Dạ đã bắt được phản ứng của cậu, dùng ngón út bịt lên linh khẩu ướt nhẹp.

“Thầy, cho em…”

Lúc này muốn bắn nhưng không bắn được, Hình Minh nỗ lực giãy dụa, Ngu Trọng Dạ thanh âm trầm thấp vang ở bên tai: “Đừng nhúc nhích.”

Ngu Trọng Dạ bảo cậu đừng nhúc nhích, Hình Minh liền không dám động, chỉ có thể từng ngụm từng ngụm thở dốc. Ngu Trọng Dạ vẫn men theo nhịp điệu kích thích tính khí cậu, ánh lửa trong mắt không tắt, nhưng ánh mắt lại yên tĩnh đến kỳ lạ, làm cho khuôn mặt trở nên nguy hiểm khiến người khác sợ hãi.

Bịt lại linh khẩu thế này khiến cả người có cảm giác bứt rứt khó chịu, nhưng cũng mang đến một loại khoái cảm khác thường. dương v*t bị mười ngón tay vuốt ve lại bị kích thích một lần nữa càng to lên, Hình Minh nhận mệnh nhắm mắt lại, gần như cùng lúc đó, Ngu Trọng Dạ hôn xuống.

https://thuviensach.vn

Đầu lưỡi Ngu Trọng Dạ ôn nhu xâm nhập mở ra đôi môi đang đóng chặt của cậu, một tiếng động nhẹ nhàng đột nhiên vang lên tiến vào trong tai Hình Minh, như tiếng dây trong cầu chì bị đứt —— Ngu Trọng Dạ thả lỏng ngón tay ra, cậu bắn.

Hình Minh dùng tinh dịch bôi trơn, mở rộng đầy đủ, nhưng khi tính khí của Ngu Trọng Dạ đi vào thân thể cậu trong nháy mắt, vẫn đau đến cả người run rẩy, cậu không tự chủ được ngửa đầu ra sau.

Ầm một tiếng, sau gáy đụng phải nóc xe, chiếc xe này đối với hai người đàn ông cao hơn một mét tám mà nói, vẫn là quá nhỏ.

“Dựa vào đây.” Ngu Trọng Dạ dùng bàn tay của mình bảo hộ ở sau đầu Hình Minh, tránh cho cậu lại va vào nóc xe một lần nữa.

Hình Minh chỉ có thể hoàn toàn ngồi ở trên người Ngu Trọng Dạ, đem mặt vùi vào cổ của hắn, đem cả cơ thể khảm sâu vào trong lồng ngực của đối phương. Trong không gian chật hẹp này, cậu chỉ có thể dùng biên độ cực nhỏ mà lên xuống, co rút động nhỏ phía dưới ngậm chặt lấy dương v*t Ngu Trọng Dạ, thành tâm cẩn thận phun ra nuốt vào.

“Mạnh hơn một chút.”

Ngu Trọng Dạ bảo cậu mạnh lên, Hình Minh liền ra sức động, đầu v* nhiều lần ma sát lên âu phục Ngu Trọng Dạ, trong huyệt tính khí đâm vào thật sâu rồi lại rút ra, vẫn luôn muốn đâm vào nơi sâu nhất. Làm tình trở nên không hề có khoái cảm, chỉ còn sót lại sự khó chịu. Nghĩ đến việc ma sát lên xuống nhiệt tình như vậy nhưng không thể khiến Ngu Trọng Dạ cảm thấy thoả mãn, hắn bỗng nhiên nói: “Đổi.”

Vật kia của Ngu trọng Dạ rất nhanh rời khỏi thân thể cậu, Hình Minh dựa lưng vào xe, chân không chạm đất mà giang rộng ra, mắt cá chân bị Ngu Trọng Dạ nắm trong tay, mông rời khỏi chỗ ngồi, dường như bị kéo lên hoàn toàn, lại bị chặn ngang tách thành hai nửa.

https://thuviensach.vn

Lần này tiến vào có vẻ quen tay làm nhanh, cảm giác đau đớn vẫn còn, nhưng ở vị trí giao hợp này, khoái cảm đã có rồi.

Mặc dù không gian có hạn, thế tiến công vẫn mãnh liệt như trước. Ngu Trọng Dạ eo dẻo dai cường tráng, không một chút mỡ dư thừa, mỗi một lần hạ phần eo va chạm đều rất có sức mạnh, may nhờ chiếc xe đủ vững vàng, Hình Minh thậm chí đã nghĩ rằng chiếc xe này cũng rung lắc theo họ.

Hình Minh nghênh hợp Ngu Trọng Dạ ra vào, tiếng sau càng to hơn tiếng trước mà rên rỉ, thời điểm Ngu Trọng Dạ cúi đầu hôn, cậu liền cắn đôi môi hắn nói, cảm ơn.

Cám ơn cái gì? Chính Hình Minh cũng không biết, có phải do chuyện Tô Thanh Hoa, thật giống cũng không giống.

Cửa sổ xe đóng kín, bên trong xe dần dần có chút ý vị, là hỗn hợp mùi mồ hôi cùng tinh dịch, thế nhưng không quá khó ngửi. Hình Minh cả người như ở trong sương mù, mông lung ấn cửa xe xuống, từ trong không gian chật hẹp khiến người ta khó thở bỗng nhiên thò ra một cánh tay.

Lão Lâm nhìn thấy cánh tay thò ra từ cửa sổ kia, nhìn năm ngón tay bỗng nhiên cứng đờ nắm chặt, gân xanh trên mu bàn tay lộ ra, đột ngột nắm lấy viền cửa xe, khớp xương nhô ra rõ ràng… Cuối cùng cánh tay kia thả lỏng, thư giãn, như vừa bị chuột rút xong, mềm oặt mà buông xuống.

Lão Lâm cúi đầu nhìn hộp thuốc lá, bất tri bất giác đã hút hết nửa bao, lão lại nhìn một chút cái tay kia, xác định bên trong đã xong việc, mới quay trở lại trong xe.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 17

Edit & Beta: Direct Kill

Vừa nãy hút nhiều thuốc, Lão Lâm ho khan vài tiếng, khởi động ô tô, chầm chậm chạy qua chỗ đất gồ ghề khó đi, sau đó liền dẫm chân ga lao vút đi, đến vùng đất bằng phẳng.

Hình Minh sức cùng lực kiệt, nghĩ lại vừa nãy mình rên rỉ như thế nào đều bị Lão Lâm nghe thấy được, tự cảm thấy mất mặt, vì vậy cuộn tròn trong lòng Ngu Trọng Dạ, giả bộ ngủ.

Ngu Trọng Dạ một tay khoát lên cổ phía sau Hình Minh, như có như không nhẹ vuốt tóc cậu, xoa bóp gáy, giống như ôm ấp sủng vật.

“Chú Ngu, có nên đổi xe hay không?” Lão Lâm từ trước đến giờ vẫn luôn hiểu chuyện, chủ động nói, “Phát thanh viên Hình trời sinh dáng hình người mẫu, nóc xe quá thấp, ngồi như vậy sợ không thoải mái.”

“Vừa nãy mới bị đụng phải.” Ngón tay Ngu Trọng Dạ vuốt tới vuốt lui sau gáy Hình Minh, mò tới chỗ vừa nãy bị đụng sưng lên, lợi dụng lòng bàn tay phủ lên nó xoa nhẹ hai cái, “Đúng là nên đổi xe.”

Vừa tán gẫu được hai câu, điện thoại lão Lâm vang lên, lão Lâm liếc mắt một cái nhìn di động, không nhận.

Chuông điện thoại vang lên một lần nữa, yên tĩnh không tới năm phút đồng hồ, lại gọi tới.

https://thuviensach.vn

Lão Lâm vẫn không tiếp, Ngu Trọng Dạ hỏi lão: “Sao không bắt máy?”

“Là phát thanh viên Lâm.” Lão Lâm nói: “Vừa nãy tôi hút thuốc lá cũng đã gọi tới vài cuộc rồi, hỏi là chú có muốn cậu ta qua đây không, cậu ta không dám hỏi chú, nên chỉ có thể tìm tôi.”

Hình Minh tưởng ngủ không ngủ, vừa nghe thấy tin này lập tức cảnh giác vểnh tai lên, nghe Lão Lâm nói chuyện, Ngu Trọng Dạ tối nay vốn có sắp xếp khác, kết quả lại bị chính mình bán đường chặn hồ. Cậu nhanh chóng nhớ lại trong đầu, sàng lọc thông tin, trong trung tâm tin tức người dẫn chương trình họ Lâm vốn không có mấy người.

Ngu Trọng Dạ nói: “Hai người cũng rất thân quen nhỉ.”

“Ai bảo chúng tôi 500 năm trước là người một nhà cơ.” Điện thoại lại gọi tới, tiếng chuông vang lên rõ ràng, trong xe liền vang vọng bài hát dân ca nào đó, lão Lâm cười cười, “Tôi đoán là bởi vì chương trình ‘Thời sự Trung Quốc’ phải thay đổi người, nghe giọng của cậu Lâm, tâm tình không quá ổn định…”

“Bỏ đi, những năm gần đây đã rất nể tình cậu ta.” Ngu Trọng Dạ đánh gãy lời Lão Lâm nói, khuôn mặt mệt mỏi rõ ràng, “‘Thời sự Trung Quốc’ cần một diện mạo mới, đây là mong muốn của khán giả.”

“Quả thực đã nhiều năm rồi, lúc trước cậu ta theo chú, cũng là cùng tuổi cậu Hình bây giờ.” Lão Lâm và Ngu Trọng Dạ đều cùng nhau đi bộ đội, sau khi xuất ngũ trở thành lái xe cho hắn, địa vị không nhỏ, bình thường khi nói chuyện đến lão Trần đều phải kiêng kỵ ba phần, dám cùng Ngu Trọng Dạ nói chuyện như thế, trừ lão ra cũng không có người khác.

Hình Minh từ dư vị cao trào bên trong triệt để tỉnh lại, ‘Thời sự Trung Quốc’ tuy là do những người chủ trì thay nhau dẫn chương trình, nhưng trong đó trẻ nhất, có duyên lớn nhất với khán giả là chồng của Trang Lôi, Lâm Tư Tuyền, được không ít truyền thông và khán giả ca tụng là “Cổ

https://thuviensach.vn

họng quốc dân”. ‘Thời sự Trung Quốc’ và ‘Minh Châu kết nối’ đều giúp đài Minh Châu nâng lên một nửa giang sơn, mà bây giờ, Trang Lôi còn đang ở bên trong trường quay tăng ca làm việc cho chương trình mới đoạt trở về từ tay Hình Minh.

Hình Minh biết Trang Lôi, tất nhiên cũng biết chồng Trang Lôi. Trong trung tâm tin tức chưa bao giờ thiếu nam nhân anh tuấn cả, nhưng người có phong độ thanh lịch ôn hòa như Lâm Tư Tuyền cũng là hiếm thấy. Tuy là một trong những người có danh tiếng trong đài Minh Châu, nhưng Lâm Tư Tuyền là người mà Hình Minh không quá để ý, cậu cũng ngại cùng người này tỏ ra thân thiện, tỏ ra quen biết. Hai người gặp nhau không nhiều, bình thường gặp nhau ở trong đài cũng chỉ gật đầu chào qua, cười một cái, sau đó anh đi đường dương quan của anh tôi đi cầu độc mộc của tôi.

Lão Trần không phải nói quá lên. Tính sơ sơ qua thì, bây giờ Lâm Tư Tuyền đã ba mươi tư tuổi, đi theo Ngu Trọng Dạ gần mười năm rồi, chẳng trách lão Lâm nguyện ý nói đỡ cho hắn, hồi đó “Minh Châu một tỷ” còn chưa cho nữ dẫn chương trình buộc tóc đuôi ngựa, quần trắng bay bay như giáo viên cấp ba.

“Lão Lâm, hôm nay chú có vẻ nói hơi nhiều.” Ngu Trọng Dạ nói, “Đưa điện thoại cho tôi.”

Xe bắt đầu chạy lên trên cầu, Lão Lâm quay đầu lại để đưa điện thoại. Ngu Trọng Dạ nhận điện thoại, lại tựa như nhớ tới trong lòng mình còn đang ôm một người, hắn rũ mắt xuống nhìn Hình Minh, ngón tay đùa bỡn bên tai của cậu.

Tai của Hình Minh là nơi đặc biệt nhạy cảm khi làm tình, rái tai của cậu bị Ngu Trọng Dạ nhào nặn đến nóng lên, như bị lửa thiêu, thiêu đến tận vào trong cổ.

https://thuviensach.vn

Giọng nói của Lâm Tư Tuyền rõ ràng truyền tới. Cùng là hạng nhất tiếng phổ thông, nhưng tiếng nói của hắn có độ dày khác biệt, Hình Minh không xuất thân chính quy, thêm nữa âm sắc bản thân lại thiên về cao sáng, lúc thường nói chuyện không mang theo ngữ điệu như khi phát thanh. Lâm Tư Tuyền đường hoàng ra dáng người dẫn chương trình thời sự tám giờ tối, tiếng nói rõ ràng, giọng nói chuẩn quy phạm khiến Hình Minh nghe xong âm thầm thán phục, tự thẹn không bằng.

“Đều là do ba cậu, tính tình sao lại trẻ con như vậy.” Giọng nói Ngu Trọng Dạ nghe có chút mệt mỏi, so với ngày thường càng ôn nhu hơn, như được một chai rượu ngon rót vào trong cổ họng. Hắn một bên động viên Lâm Tư Tuyền, một bên đưa tay trượt vào cổ áo Hình Minh, từ bên trong gỡ bỏ nút áo, xoa xoa nhéo nhéo cơ ngực cậu.

Ngu Trọng Dạ xoa nắn rất có kỹ thuật, đầu v* Hình Minh bị đầu ngón tay của hắn làm cho cứng rắn, như khối ru-bi nhỏ. Ngu Trọng Dạ càng yêu thích không buông tay.

Bên kia điện thoại Lâm Tư Tuyền lại một lần nữa hỏi, buổi tối muốn đến chỗ Ngu Trọng Dạ. Hình Minh cảm thấy buồn cười, không phải cười Lâm Tư Tuyền mà cười chính mình, nguyên lai cậu cũng không khác những người kia là mấy, đều nóng lòng muốn dâng mình đến tận cửa.

“Ngu tổng?” Hoàng đế còn không có ban ân cho phép, Lâm Tư Tuyền bất an lại hỏi một tiếng.

Ngu Trọng Dạ cúi đầu, Hình Minh ngửa mặt lên nhìn, hai mắt chạm nhau. Mấy giây sau, Ngu Trọng Dạ nói với Lâm Tư Tuyền bên kia điện thoại, được, tới đi.(=))))))

Hình Minh đột nhiên nhụt chí, cả đầu đều rủ xuống. Cậu có chút phẫn nộ, cũng không nhiều, bé tẹo như mũi kim thôi, mà đâm chọc vào trong lòng đến khó chịu. Chuyện này không liên quan đến ái tình mà chính là

https://thuviensach.vn

lòng tự trọng, vừa nãy mình nói "cảm ơn" với người này quả thực là ngu xuẩn. Trong lúc đạt đến cao trào, cậu đã sai lầm tưởng rằng mình và người đàn ông này, có những giây phút thăng hoa khoái cảm, hai thân thể như hiểu rõ từng tấc da thịt của nhau. Nhưng mà sự thực Ngu Trọng Dạ hoàn toàn không có ý định che giấu chuyện hắn còn có tình nhân khác trước mặt cậu, giơ tay gọi cậu đến, phất tay đuổi cậu đi, như đối với MB vậy.

"Làm sao vậy?" Ngu Trọng Dạ dùng ngón tay cái và ngón trỏ nắm lấy cằm Hình Minh, cưỡng ép cậu ngẩng mặt lên.

"Em muốn xuống xe." Hình Minh không cưỡng lại được lực đạo nơi ngón tay của Ngu Trọng Dạ, đành phải ngẩng mặt lên, cố gắng nở một nụ cười tự nhiên nhất, "Em vừa nhớ tới, các thành viên làm chương trình 'Tầm nhìn Đông Phương' đã đầy đủ, lập tức phải tìm người tài trợ. Ngày mai em phải đi gặp nhà tài trợ bí ẩn kia để bàn bạc, đêm nay còn phải thức để soạn hợp đồng tài trợ nữa." Vội vàng tìm kiếm người tài trợ là thật, nhưng quan trọng hơn vẫn là không thuyết phục được chính mình, cậu cùng Lâm Tư Tuyền gặp mặt không nói quá ba cậu, bây giờ làm sao đối mặt với nhau được, cùng phục vụ một người đàn ông?

"Không cho." Ngu Trọng Dạ vừa mới tâm sự tình cảm với Lâm Tư Tuyền, bây giờ lại bày ra bộ mặt khó chịu lạnh lùng với Hình Minh.

"Thế thì tôi sẽ không còn cách nào khác ngoài nhảy xuống xe." Hình Minh không chỉ có nói lời, mà còn ngồi thẳng người dậy kéo cửa xe ô tô, "Ngã chết hay bị thương đều do tôi làm, cùng đài trưởng Ngu không có quan hệ."

Lão Lâm vội vàng khuyên bảo: "Đã trễ thế này, trời còn mưa, trên cầu quá nguy hiểm. Công việc cậu phải làm, chờ sau khi xuống cầu chúng ta sẽ nói sau."

https://thuviensach.vn

“Cũng cứng quá ha.” Ngu Trọng Dạ không buồn nhìn cậu, nói với lão Lâm, “Công việc quan trọng, để cho cậu ta xuống đây.”

Lão Lâm dừng xe ở bên cầu, Hình Minh mở cửa xuống xe. Ô tô một giây cũng không chờ cậu, nháy mắt một cái đã lao vút đi ẩn vào bóng đêm mịt mờ.

Màn đêm thăm thẳm, may mà gió không lớn, nhẹ nhàng cào qua mặt. Hình Minh hai tay đút túi, men theo hàng cây xanh bên cầu chậm rãi rời đi, bên người thỉnh thoảng có xe phóng vút qua, có khi chỉ còn cách cậu không tới nửa mét, tốc độ chết người.

Đi không được bao xa, bỗng thấy bên dưới cơ thể có chất lỏng ấmnóng, ẩm ướt, nhớp nhúa, chảy xuống.

Mẹ nó, tên đê tiện. Cáo già. Lão già khốn kiếp. Hình Minh thầm mắng.

Trên xe không có bao. Lão cáo già này bắn ở trong cậu. Lần thứ nhất.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 18

Edit & Beta: Direct Kill

Soạn một bản hợp đồng tài trợ đối với Hình Minh mà nói là việc nhỏ như con thỏ, tuy nhiên nói miệng thì dễ, khi bắt tay vào làm mới nảy sinh nhiều vấn đề. Bởi vì ban đầu ở trước mặt Ngu Trọng Dạ hứa hẹn, trước kia chuyện này giao cho bộ phận quảng cáo làm, bây giờ lại bắt cậu một người dẫn chương trình tự mình làm.

Xưa nay quảng cáo tài trợ là chuyện bộ phận khác chịu trách nhiệm, mà đối với Hình Minh mắt cao hơn đầu lại càng không phù hợp, trong tay tài nguyên cũng đã dùng hết, mặc cho dự án tài trợ hoàn mỹ đến đâu, hay cậu có nhượng bộ đến thế nào chăng nữa cũng vô dụng, đối phương trả lời tuy rằng khách khí, nhưng ý tại ngôn rõ ràng: Thời đại này còn ai xem tin tức nữa?

Kinh phí làm ra chương trình này đều liên quan đến sự sống còn của các thành viên trong tổ, Hình Minh không dám làm bừa, không thể nhụt chí, cứ mấy ngày lại về nhà một lần lục tung khắp phòng, tìm danh thiếp. Tìm khắp phòng,tam giáo cửu lưu(1)đều tìm thấy, chỉ không tìm được đại nhân vật nào có thể giải quyết dứt khoát chuyện này, tự trách mình ngày thường ít xã giao, cây hạn mới đào giếng, thì chậm mất rồi.

(1) Tam giáo cửu lưu: dùng để chỉ đủ mọi hạng người trong xã hội

Chỉ có một tấm thẻ có vẻ như tàm tạm, Hình Minh nhìn cái tên xa lạ viết trên danh thiếp, một lúc lâu mới phản ứng, mãi đến khi lật tới mặt trái nhìn thấy tên công ty, mới nhớ tới rốt cuộc là người nào.

https://thuviensach.vn

Một tên con ông cháu cha, nhà hắn buôn bán bỉm cho người lớn, mặc dù nghe có vẻ không ra gì, nhưng quả thực kiếm được rất nhiều tiền. Có một đợt trên ti vi bị che ngợp trời bởi quảng cáo của nhà hắn, không thua kém bao nhiêu với một ông chủ bán mỹ phẩm chính hãng của nước Pháp, thường có thể nghe thấy trên quảng cáo câu "Mọi người, nên giữ lấy những gì đáng giá" ngay sau đó là đến một câu, "Nhẹ nhàng thoải mái, không sợ ẩm ướt."

Hình Minh cùng vị con ông cháu cha kia quen biết qua 'Duyên tới là em'. Tên con ông cháu cha này bị lừa tới chương trình, bị người dẫn chương trình sắp xếp làm đối thủ cạnh tranh của Hình Minh, cùng nhau theo đuổi một nữ tiếp viên hàng không xinh đẹp, nhưng thật ra hắn là gay.

Buồn cười là, trong chương trình nữ tiếp viên hàng không bỏ qua tiền tài lựa chọn ái tình, lựa chọn Hình Minh, ngoài chương trình lại dốc hết sức lấy lòng gọi điện thoại cho vị con ông cháu cha kia, anh anh em em ngọt xớt theo đuổi. Nữ tiếp viên hàng không không có số của Hình Minh, mà trước sau không liên hệ với cậu, tính toán có vẻ trải đời sớm hơn so với những cô gái bình thường, lớn lên đẹp trai có 'thứ đó' dùng, nhưng lại không thể thay cho cơm ăn.

Nào có biết vị con ông cháu cha kia một chữ cũng không thèm phản ứng lại nữ tiếp viên hàng không, năm lần bảy lượt mời Hình Minh, uống bia xem bóng đá.

Con ông cháu cha mặc dù không đẹp trai, nhưng được cái vóc dáng cao to hiền lành, miễn cưỡng cũng đạt đến tiêu chuẩn thanh niên anh tuấn. Hơn nữa lúc đó Hình Minh đã có ý tới đài Minh Châu phát triển, trong lòng nghĩ kết giao với người có tiền như thế không chỗ nào không tốt, đến khi cùng hắn đi quán bar mới ý thức có gì đó sai sai.

Đàn ông cùng đàn ông dám hôn nhau dưới ánh đèn, phát ra từng tiếng thở dốc ẩm ướt, dọc theo đường đi toàn là những người đồng tính đến hỏi

https://thuviensach.vn

thăm, cao thấp béo gầy đủ cả, tầng tầng lớp lớp. Con ông cháu cha đuổi tất cả những người đang muốn đến bên Hình Minh, trò chuyện một chút liền đem tay khoát lên đùi Hình Minh, dần dần trượt xuống dưới quần. Hình Minh nhìn thấy đôi mắt tí hí dưới ánh đèn bỗng sáng rực lên, đồng thời ngửi thấy một loại khí vị, tanh nồng hôi thối.

Tình biết bao thật, ý biết bao thiết, không hiểu chuyện gì đang xảy ra chắc là cậu ngu thật rồi.

Hình Minh mượn cớ trên đường đi nhà vệ sinh, trốn ra từ cửa sau, một đi không trở lại.

Tính ra lúc đó Hình Minh đang chia tay bạn gái, tại quán bar gần nhất diễn ra một hồi ly biệt chia tay. Xong việc bạn gái vừa lòng, Hình Minh vui mừng, hoàn hảo, không phiền phức.

Hai tháng trước Hình Ming ngẫu nhiên gặp lại vị con ông cháu cha kia trên đường, cặp mắt tam giác của đối phương gắt gao nhìn cậu, như cún thấy thịt, đông nghe tây ngửi trên người cậu, chắc vẫn còn chưa dứt ý định. Hình Minh kỳ thực rõ ràng, chỉ cần bản thân hạ mình một chút, nịnh nọt tâng bốc một chút, nếu như số may, thậm chí không cần lên giường cũng có thể giải quyết sự việc kia ổn thỏa. Mà càng buồn nôn hơn chính là cậu lại có ý niệm như vậy, hơn nữa cậu cũng không thể nào chấp nhận được chương trình do một tay mình tạo nên có liên quan đến công ty bán bỉm người lớn kia.

Hình Minh nhìn tấm danh thiếp do dự, đến khi tiến vào phòng làm việc ở đài Minh Châu vẫn còn phân vân, cuối cùng quyết định đem tấm danh thiếp ném vào sọt rác, rồi gọi điện thoại về nhà. Hướng Dũng ở quán cơm nhiều năm như vậy, cũng có chút quen biết với nhiều loại người, Hình Minh hi vọng trông cậy được vào quan hệ của ông, nhưng không ngờ Hướng Dũng gần đây gặp phải phiền phức, con ruột Hướng Tiểu Ba của ông phải vào đồn cảnh sát, lý do vẫn là gây chuyện đánh nhau.

https://thuviensach.vn

Hình Minh không muốn ba dượng chó cắn áo rách(2), đáp ứng về nhà ăn bữa cơm đoàn viên đã hứa từ lâu, sau đó cúp điện thoại.

(2) tình trạng đã nghèo khổ cùng cực lại còn bị mất của, bị thiệt hại.

Bên ngoài phòng làm việc ầm ầm, náo loạn giữa trưa.

Hình Minh gọi Nguyễn Ninh vào văn phòng, hỏi cậu ta: “Chuyện gì xảy ra vậy?”

“Tại đổi biển quảng cáo đấy ạ.” Nguyễn Ninh nói, “Trong đài Minh Châu bây giờ tất cả các áp phích, bảng thông tin, biển quảng cáo đều đổi thành bảng lớn tuyên truyền cho Lạc Ưu và chương trình ‘Nếu như yêu mỹ nhân’. Lão Trần xem ra rất đắc ý, nhưng mà quả thật cũng đáng giá để lão ta đắc ý, lão Tôn bên Đông Á chắc đang tức giận đến chết rồi, đài Đông Á bỏ ra thời gian năm năm mới đào tạo ra một người có hình tượng và thực lực ở nhiều mặt như Lạc Ưu, cứ như vậy bị đài chúng ta đào góc tường, nghe nói vẫn là do lão Trần một tay thúc đẩy…”

“Lạc Ưu” danh tự này khiến Hình Minh nghe đã khó chịu. Không phải do cậu kiêu căng vì mình đến đài Minh Châu trước, diễu võ dương oai chiếm hết ánh sáng, mà bởi vì nếu hắn không mời hai diễn viên đóng thế đến chương trình quạt gió thổi lửa, thì sự việc đóng thế kia không đến nỗi biến thành như bây giờ.

Hình Minh khẽ cau mày, suy nghĩ chốc lát, đứng lên nói: “Đi, đi xem xem.”

Khu làm việc đối diện, vị trí áp phích quảng cáo của Hình Minh và ‘Minh Châu kết nối’ trước kia đều đã bị Lạc Ưu thay thế, một đám nữ nhân viên vây quanh ở trước biển quảng cáo thét đến chói tai, thật đẹp trai, Lạc Ưu thật sự rất đẹp trai.

https://thuviensach.vn

Thật lòng mà nói, người này lớn lên quả thật không tệ, đẹp trai trắng trẻo, còn mang theo chút ngả ngớn tà tính, so với dáng vẻ xa cách của Hình Minh thì hoàn toàn bất đồng. Hình Minh nhìn hình ảnh ở trong biển quảng cáo, cau mày, không nói lời nào.

Nguyễn Ninh nói nhiều như cũ: “Các nữ nhân viên đều nói vị trí đẹp trai nhất trong đài Minh Châu đã có người thay thế.”

Hình Minh mất tập trung: “Trước kia là ai?”

“Đương nhiên là anh, sếp à.” Sợ rằng Hình Minh không thích, Nguyễn Ninh vội vàng bổ sung một câu, “Các cô ấy cũng chỉ là nhất ham mê đồ mới mẻ, rõ ràng nhìn thế nào thì sếp vẫn đẹp trai hơn.”

Vỗ mông ngựa vô cùng lộ liễu, mà Hình Minh không phản ứng gì, vẫn nghiêm mặt hỏi: “Nếu đến đội dẫn chương trình ‘Nếu như yêu mỹ nhân’, Lạc Ưu chính là người bên trung tâm giải trí, vì cớ gì trung tâm tin tức lại giúp hắn tuyên truyền?”

“Sếp, anh còn không biết? Tên Lạc Ưu này cũng hiếm thấy, đưa ra điều kiện thứ nhất khi gia nhập liên minh đài chúng ta, chính là muốn làm cho chương trình ‘thời sự Trung Quốc’ trở lại thời hoàng kim. Hai người dẫn chương trình này đều có địa vị trong đài, lớn tuổi, già đời, còn từng được nhà nước nêu tên biểu dương, có thể đổi người chỉ có biên tập viên Lâm mới xứng đáng.” Nguyễn Ninh khoa tay múa chân, chốc lát lại than thở, “Anh Lâm cũng thật thê thảm, phỏng chừng bị đá sang chương trình lúc 11 giờ mất”.

Nhắc tới Tào Tháo Tào Tháo đến liền, Lâm Tư Tuyền đi tới, xa xa đã cùng Hình Minh chào hỏi. Đến gần còn nói sự việc đã ổn thỏa.

Hình Minh nhớ lại, lần trước cậu hẹn với Lâm Tư Tuyền, nhờ anh ta quen biết nhiều với các đạo diễn giới thiệu một phen. Tuy nhiên sau khi nói

https://thuviensach.vn

xong chuyện này cậu bận rộn với nhiều chuyện khác nên quên mất, nhưng Lâm Tư Tuyền vẫn luôn để ở trong lòng.

Hai người chỉ có quen biết sơ sơ, Hình Minh tự nghĩ nếu như mình là đối phương, chắc không thể nào nhiệt tình như vậy. Cậu lập tức nói cảm ơn, nói cám ơn xong lại tiếp tục xin lỗi: "'Minh Châu kết nối' đã vật về với chủ cũ, em hành sự có chỗ không đúng, mong anh Tuyền và chị Lôi đại nhân đại lượng."

"Tiểu Lôi sớm đã quên chuyện này, cậu cũng không nên để trong lòng, kỳ thực ai làm người dẫn chương trình 'Minh Châu kết nối' đều giống nhau, còn không phải vì chương trình càng tốt hơn sao." Lâm Tư Tuyền lắc lắc đầu, mặt mày rõ ràng hoàn toàn không giống như đang diễn trò.

Lâm Tư Tuyền chưa hẳn là người đẹp trai nhất đài Minh Châu, nhưng nhất định là người có giọng nói êm tai nhất. Hình Minh nhớ tới cuộc điện thoại buổi tối ngày hôm ấy, không khỏi nhìn người trước mắt nhiều hơn một chút.

Lâm Tư Tuyền ngũ quan nho nhã hào phóng, mặt mày đặc biệt xuất chúng, u sầu mà đa tình, mơ hồ có mấy phần bóng dáng của Ngu Trọng Dạ, nhưng cũng có thể bởi vì gần đây gặp chuyện không thuận lợi, viền mắt anh ta hơi thâm, nhìn rất tiều tụy.

Nguyễn Ninh đã thức thời rời đi, các nữ nhân viên mê trai vây quanh áp phích quảng cáo của Lạc Ưu cũng tản đi, bốn bề vắng lặng, Hình Minh hỏi: "Anh Tuyền, đừng trách em nhiều chuyện, 'Thời sự Trung Quốc' quả thực muốn đổi người sao?"

"Cậu cũng nghe nói?" Lâm Tư Tuyền thở dài, khuôn mặt tiều tụy càng trở nên thâm sâu, "Tôi cũng không biết làm sao đây, sống chết có số."

Xem ra buổi tối đó ngóng trông dâng tới cửa cũng không thể xoay chuyển được cục diện, nghĩ đến Lâm Tư Tuyền theo Ngu Trọng Dạ mười

https://thuviensach.vn

năm còn có kết cục này, Hình Minh đột ngột sinh ra cảm giác mèo khóc chuột, an ủi đối phương vài cậu, mới rời đi.

Cậu quyết định không tìm gặp Ngu Trọng Dạ xin sự bố thí thương hại nữa.

Là người, phải tự mình tìm kiếm cơ hội cho mình.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 19

Edit & Beta: Direct Kill

Sau khi tan làm Hình Minh đồng ý đi tới chỗ Hướng Dũng ăn cơm, vừa ra đến cửa lại quay lại bàn làm việc lấy trong ngăn kéo tủ ra một hộp nhỏ, bên trong có đựng một chiếc đồng hồ. Đó là chiếc đồng hồ Longines đã cũ, giá thị trường khoảng tám ngàn tệ, không tính là vật hiếm lạ gì. Nhưng Hình Hoành để lại cho con trai không nhiều thứ, những vật khác đều bị mất khi Đường Uyển dọn nhà rồi, chỉ còn lại chiếc đồng hồ này.

Có lẽ là lòng mang hổ thẹn, Đường Uyển hi vọng Hình Minh mỗi khi nhìn vào chiếc đồng hồ này có thể nghe theo lời dạy bảo của ba mình, vì vậy chỉ khi phải về nhà Hình Minh mới đeo nó trên tay, nhưng cậu cho rằng sự hoài niệm này cũng không có chút ý nghĩa nào.

Ba cậu chết ở nhà giam Ngưu Lĩnh bên cạnh một cái bồn cầu tráng men, khi chết vết thương khắp người, thân thể co quắp giống như một đứa nhỏ.

Trên trời hoàng hôn dần buông xuống, thỉnh thoảng sấm rền mãnh liệt, mới vào xuân nên khí trời vẫn luôn quái lạ, chợt nóng chợt lạnh, lúc thì quang đãng lúc lại có mây mù. Hình Minh lái xe tới, dừng ở nơi cách nhà khoảng trăm mét. Còn phải mò đường mà vào, cậu không nhớ lần trước đến chỗ này là khi nào nữa.

Hướng Dũng từng mang theo mẹ con Hình Minh qua nhà hai lần, mà chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền xa ngàn dặm, sự việc của Hình Hoành từng gây huyên náo xôn xao dư luận, hiếm có người không biết, cũng hiếm có người nguyện ý giả câm vờ điếc, cho nên Hình Minh lúc

https://thuviensach.vn

đó ở nơi này tên tuổi rất nổi tiếng, người người đều biết hắn là con trai của "phạm nhân cưỡng gian", trong sân cũng luôn có người thích hóng chuyện, vừa thấy cậu liền ác ý mà hô to, mẹ mày bị người ta cưỡng gian rồi!

Hình Minh vẫn luôn nhẫn nhịn, nhịn được những âm thanh nổ vang bên tai, nhịn được tim, gan, ruột, phổi không chỗ nào không đau. Mãi đến một ngày nào đó đột nhiên không nhịn được nữa, cậu liền vung quyền đập ngã một người trong số đó, cưỡi ở trên người hắn, sau đó thoát giày hắn, mạnh mẽ đánh vào miệng hắn.

Hướng Tiểu Ba còn chưa được thả ra, vì vậy một nhà ba người cùng ngồi một bàn ăn cơm. Đường Uyển im lặng không hỏi thăm tình trạng gần đây của con trai, chỉ đi qua đi lại giữa nhà bếp và nhà ăn, bê ra thật nhiều đồ ăn. Từ lúc tái giá với Hướng Dũng, bà mười ngón chưa dính nước, nghe nói con trai về nhà sáng sớm đã dậy mua thức ăn, gạo, làm sườn xào chua ngọt, cà tím xé nhỏ, thịt cua cá viên… Đường Uyển nhớ tới từng món mà con trai thích ăn, cuối cùng mang lên trên bàn một đĩa lớn nghêu xào cay, chỉ chỉ mấy món ăn màu sắc sặc sỡ, thịt heo béo ngậy.

"Tranh thủ lúc còn nóng mau ăn đi." Đường Uyển cười tủm tỉm, tha thiết mà nhìn con trai, "Con khi còn bé thích ăn nghêu nhất, năm con mười tuổi cả gia đình ta đi vịnh Giao Châu du lịch, con với ba con hai người ăn đến bảy, tám cân…"

Hình Minh ngừng đũa, nghiêm trang sửa lời mẹ nói: "Không phải nghêu, mà là ốc móng tay".

Chừng mười năm trước chuyện xưa vẫn tựa như rõ ràng ngay trước mắt, Hình Minh ăn no ốc, nảy sinh ý nghĩ bất chợt muốn uống rượu đế, nhưng Đường Uyển không cho, may mà cha con cùng chung một chiến tuyến, Hình Hoành cười nói không biết uống rượu thì không phải là đàn ông, Hình Minh nhớ bản thân mới uống non nửa chai đã chịu không nổi, cuối cùng

https://thuviensach.vn

được Hình Hoành cõng ở trên lưng, trên đường về điên cuồng một trận, đến bây giờ vẫn còn nhớ mùi tanh mặn của gió biển.

“Nghêu hay ốc móng tay thì cũng đều giống nhau mà, ăn ngon là được.” Hướng Dũng nhanh chóng chữa cháy, nhặt đũa lên đưa cho Hình Minh, nhưng Hình Minh vẫn không nhúc nhích.

“Không thích ăn thì không cần miễn cưỡng, lần sau con về nhà, mẹ nhất định sẽ không nhớ nhầm nữa.” Đường Uyển chộp đôi đũa trong tay chồng mình, đứng dậy bưng đĩa nghêu xào cay vào nhà bếp. Nghêu xào tỏa ra từng đợt từng đợt khí che đi khuôn mặt u buồn của người phụ nữ xinh đẹp, bà đi rất chậm, dường như ngóng trông con trai có thể lên tiếng giữ lại.

Hình Minh cúi đầu bắt đầu dùng bữa, tâm cứng như đá, không nói một lời.

Ăn một bữa cơm không biết mùi vị, tuy nhiên không phải không có thu hoạch gì. Hướng Dũng có một vị bằng hữu vẫn luôn muốn liên kết với chương trình ‘Minh Châu kết nối’ để quảng cáo, nhờ vả Hướng Dũng hỏi vài lần, đều bị Hình Minh một câu “Làm theo quy trình” ngăn cản.

Bây giờ chuyện xưa nhắc lại, quan hệ cung cầu đã thay đổi. Hình Minh liền xin số điện thoại, ngôn từ tinh tế mà chính xác, hiểu rõ mục tiêu khách hàng khiến cho họ an tâm khi đầu tư vào, nhưng đối phương vẫn có chút do dự, cho rằng ‘Minh Châu kết nối’ đầu tư còn có hi vọng, ‘Tầm nhìn Đông Phương’ có thể thành công hay không, còn phải xem đài Minh Châu có coi trọng nó không rồi mới quyết định.

Việc mượn lực đả lực kỳ thực cũng dễ làm, Hình Minh thức đêm chuẩn bị phần thứ hai của dự án tuyên truyền, không gửi cho nhà tài trợ, mà là lén lút gửi cho chủ nhiệm bộ phận quảng cáo của đài Minh Châu, đề nghị cùng bên trung tâm chương trình giải trí tiến hành liên kết hành động. Bộ phận quảng cáo gần đây đang chuẩn bị một hạng mục lớn, vừa là nghi thức ký

https://thuviensach.vn

kết của Lạc Ưu gia nhập liên minh đài Minh Châu, vừa là trung tâm giải trí Minh Châu quảng cáo tìm người tài trợ, rất nhiều đại gia và những người dẫn chương trình đang "hot" đều xác nhận sẽ đến cổ vũ, đủ thấy trên dưới đài Minh Châu đối với người dẫn chương trình mới coi trọng như thế nào.

Chủ nhiệm bộ phận quảng cáo vui vẻ gật đầu, thêm một chương trình là thêm một thẻ đánh bạc, hắn còn khoe khoang khoác lác, năm nay số tiền quảng cáo của đài giải trí Văn Ngu thuộc trung tâm Minh Châu đã tăng lên mười tỉ.

Từ khi Ngu Trọng Dạ tiếp nhận chức đài trưởng, số tiền tài trợ cho đài Minh Châu nhiều lần phá kỷ lục trước kia, chỉ tiêu mười tỉ cũng không phải mơ hão. Hình Minh không tham lam, nghĩ lão Trần không dám làm khó dễ mình, chỉ đợi Ngu Trọng Dạ cuối cùng ký tên, cậu liền có thể được chia một chén canh, người phụ nữ thông minh không thể nấu cơm mà không có gạo được(1).

(1) Đây là một thành ngữ của Trung Quốc, nguyên văn «巧妇难为无米之炊»:nghĩa là ngay cả những phụ nữ thông minh và có năng lực, nếu không có gạo thì không thể làm ra một bữa ăn được. Ngụ ý cho việc nhiều người có khả năng, nhưng lại thiếu các điều kiện cần thiết thì rất khó để thành công.

Ngày thứ hai, lão Trần chủ nhiệm trung tâm tin tức mở tiệc mời những người sản xuất các chương trình, Tô Thanh Hoa đi đứng bất tiện, đa số thời gian ở nhà làm việc, nên Hình Minh đại diện đi thay.

Phàm là việc lớn trong đài, lão Trần tất dính líu một tay, chỉ e sợ người ta không biết, lúc này cũng không ngoại lệ. Lão nói cho Hình Minh, người đại diện tài trợ cho 'Tầm nhìn Đông Phương' không tới, không phải là người ta không đồng ý, mà chính là đài trưởng không gật đầu. Để tránh Hình Minh không tin, lão còn sai người đi lấy ra danh sách mà Ngu Trọng Dạ đã ký tên mời có mặt, 'Tầm nhìn Đông Phương' xác thực được liệt kê ngay tại vị trí

https://thuviensach.vn

bắt mắt nhất, nhưng nó bị cấp trên dùng một loại bút máy ngòi cực nhỏ mà viết, còn ba chữ "Ngu Trọng Dạ" ký ở nơi thấp nhất.

Lão Trần bổ sung nói nói một câu, ý chú Ngu là, truyền thống chương trình tin tức đài Minh Châu chưa bao giờ công khai tìm người tài trợ, cũng sẽ không vì bất luận người nào có tiền lệ cả.

Tác phẩm nghệ thuật xuất sắc không cùng tiết mục cây nhà lá vườn làm bạn, nghe vào thì hợp tình hợp lý, nhưng Hình Minh khẳng định rằng, lão cáo già này đang bức bách muốn cậu cúi đầu. Nhịn ngủ mấy đêm, tâm huyết của cậu đều như nước chảy về biển Đông, Hình Minh mắt lạnh nhìn lão Trần, tiện đà cười lạnh. Không đợi lão Trần nói gì, cậu bỗng nhiên đứng dậy, quay đầu đi hướng văn phòng đài trưởng.

Lão Trần xem trò vui không chê chuyện lớn, lập tức kêu bảo an. Ngay cả vệ sĩ cũng điều động, giữ khoảng cách hai mét với Hình Minh, chỉ lo cậu ngang ngược gây sự.

Xung quanh rất nhanh có nhiều người tụ đến, Hình Minh không ngu đến mức dưới con mắt mọi người một lần nữa xung đột với các nhân viên an ninh, cậu đứng ở cửa phòng làm việc của đài trưởng, mấy phút sau quay người nở nụ cười, cười đến xinh đẹp động lòng người, cười đến nhóm vệ sĩ cũng nổi da gà, sau đó liền quay trở lại đường cũ.

Hình Minh trở lại trong phòng làm việc của mình, sau năm phút đột nhiên đẩy cửa ra, lớn tiếng chất vấn các nhân viên trong văn phòng: "Tờ danh thiếp trong sọt rác đâu?!"

"Bảo đảm sạch sẽ rồi, dì lao công hôm qua đã lấy đi…" Nguyễn Ninh bị doạ đến nói lắp, không thể không nói dạo này tính tình Hình Minh đã thu liễm hơn trước rất nhiều, ai mà nghĩ tới hôm nay không có dấu hiệu nào lại tái phát.

https://thuviensach.vn

“Đi tìm.” Hình Minh bừng bừng lửa giận, nói với tất cả mọi người trong phòng, “Hiện tại cút ra ngoài tìm! Đi tìm trong các thùng rác ở bên ngoài, đi đến mấy xe rác phụ cận, nơi đổ rác tìm!”

Dùng sắc quyến rũ người, cũng không phải chỉ có thể quyến rũ mình Ngu Trọng Dạ.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 20

Edit & Beta: Direct Kill

Nguyễn Ninh dẫn đầu, mang mấy nhân tài mới được Hình Minh mời chào vào trong tổ, giống như mò kim dưới đáy biển, tìm một tờ giấy nho nhỏ khắp thế giới này. Những người trong tổ khác không rõ chân tướng, chỉ nhìn thấy một đám người ở ngoài tầng chạy xung quanh khắp nơi như bay, hăng hái mà vùi đầu tìm kiếm thứ gì đó trong thùng rác, vì vậy nghi ngờ hỏi, làm cái gì thế?

Tất cả đều đồng thanh trả lời: Tìm danh thiếp cho sếp của chúng tôi.

Đáng tiếc, không tìm được.

So với bình thường tan tầm chậm hơn hai giờ, Nguyễn Ninh mới gõ cửa phòng làm việc Hình Minh. Để tránh đổ thêm dầu vào lửa, cậu cẩn thận tìm từ, tỏ rõ khó khăn, nhưng ngụ ý là, không tìm được.

Thật ra muốn liên lạc với một người, cũng chưa chắc không có danh thiếp của hắn thì không thể. Hình Minh vừa nãy bị lửa giận làm cho hồ đồ, bây giờ lý trí đã quay trở lại, cậu nhớ tới cặp mắt mắt tam giác ẩm ướt, nhớ tới cái tay hắn ta không an phận trong quần mình, bỗng cảm thấy một trận buồn nôn.

Một đám nhân viên tha thiết đứng chờ ở bên ngoài, Hình Minh nhìn ra cửa kính một chút, mệt mỏi phất phất tay với Nguyễn Ninh, tất cả đều trở về đi. Còn không đợi Nguyễn Ninh ra khỏi cửa, lại gọi cậu ta lại, dặn cậu

https://thuviensach.vn

nhắc nhở mọi người về chuẩn bị đề tài cho kỳ đầu tiên của chương trình, cuộc họp ngày mai thảo luận.

Ra lệnh cho cấp dưới về nhà, cậu đứng dậy khóa trái phòng làm việc của mình, gọi điện cho người đầu tư, kết quả không được như ý.

Đêm đã khuya, Hình Minh lười về nhà, tắt tất cả đèn ở khu làm việc chỉ để lại cho phòng mình một ánh đèn, sau đó cả người suy nhược gục xuống, nhìn ra ngoài cửa sổ hàng nghìn ánh đèn đang chiếu sáng. Kỳ quái là, từ nhỏ cậu rất ít khi bộc lộ cảm xúc, cười đã ít khóc còn ít hơn, mà gần đây thường có cảm giác cổ họng ngứa rát, muốn bật cười, cười chính mình không biết tự lượng sức mình, không có học chạy đã nghĩ đến chuyện bay.

Hơn mười giờ, Khiếu Phương Doanh ở tổ chế tác hậu kỳ gọi điện thoại tới, nói cảm ơn cậu đề bạt bồi dưỡng, nhưng đã suy nghĩ kỹ càng, vẫn là quyết định ở lại tổ đang làm thì hơn; mười một giờ Lão Lâm gọi điện tới kêu cậu xuống lầu, nói chú Ngu muốn gặp.

Không phải muốn gặp, chắc là muốn làm hơn.

Cùng lão Lâm trở lại ngôi biệt thự kia, miệng thì nói là không, nhưng lại cùng Ngu Trọng Dạ lăn tới trên giường. Hình Minh ngày hôm nay biểu hiện đặc biệt phục tùng nhưng cũng đặc biệt không tuân theo, chủ động thay mình cởi áo lại giúp đối phương cởi sơ mi tháo thắt lưng, nhưng khi cậu trần trụi nằm trên giường lớn, giang rộng hai chân ra sau, lại bắt đầu mất tập trung.

Đối diện giường lớn bên cửa sổ sát đất vẫn là chiếc gương đó, Hình Minh không có cách nào thu hồi ánh mắt của mình nhìn về phía nó, cậu nghĩ, Lâm Tư Tuyền nằm trên cái giường này có phải là tư thế quyến rũ hơn? Biểu hiện càng tốt hơn?

Lại một cái ý nghĩ khiến người ta buồn nôn.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ chưa tiến vào, tính khí cương cứng để tại bên trong chân Hình Minh, rũ mắt xuống nhìn cậu.

“Tổ em hôm nay tìm cái gì?” Xem ra bên trong trung tâm tin tức đến là nhiều người lắm lời, cái gì đều không gạt được đôi mắt của đài trưởng Ngu.

“Không có gì, phương thức liên hệ với một người bạn thôi.”

“Lão Trần nói em muốn gặp tôi.”

“Vâng.”

“Có ý kiến?”

“Không có.”

Sau mấy câu kia, Ngu Trọng Dạ động thân tiến vào, miệng nhỏ đột nhiên bị cự vật đâm vào tạo ra cảm giác khó chịu khiến cho Hình Minh phải nhíu mày, nhưng không lên tiếng.

Ban đầu hai nam nhân đối diện nhau, mà đại khái là một trong hai người mất tập trung quá mức làm người kia mất hứng, Ngu Trọng Dạ cùng Hình Minh vật lộn mấy phút, bỗng nhiên hoàn toàn rút ra khỏi thân thể cậu, xoay cậu qua chỗ khác, như xoay cá trên thớt, sau đó đẩy ra hai mông, từ phía sau đi vào.

Hình Minh nghiêng mặt, hai tay chống hai bên, đầu gối quỳ sát ở trên giường.

Trong huyệt tính khí lần thứ hai đâm sâu mà vào, đông va tây chạm, từng đợt từng đợt như sóng công kích mãnh liệt, Hình Minh cắn chặt hàm răng, tóm chặt lấy gối, gân xanh trên mu bàn tay nổi lên, móng tay như muốn bấm gẫy. Cậu quyết định không phát ra một tiếng, mặc cho liên tục bị rút

https://thuviensach.vn

ra, đâm vào, mặc cho dương v*t ma sát vách ruột, âm nang liên tục nện vào, cả phòng đầy dâm thanh.

Eo và mông cậu bị Ngu Trọng Dạ nâng lên cao, nửa bên mặt đã hãm sâu vào trong gối, chỉ lộ ra một con mắt.

Mắt kia nhìn vào hình ảnh phản chiếu từ tấm gương ở cửa sổ sát đất, nhìn thấy trên cổ tay mình vẫn còn đeo cái đồng hồ kia —— làm việc quên không bỏ ra.

Hình Hoành khi còn sống thường giáo dục cậu, giúp đỡ mọi người, làm người tốt, phải có lòng tự trọng, anh minh lỗi lạc.

Giống như nhiều cậu trai khác, khi còn bé Hình Minh coi Hình Hoành như một người anh hùng, dám dùng một cây bút trong tay như cây cột vì dân chờ lệnh, bao nhiêu ghê gớm, mà sau này lớn lên hiểu chuyện lại khịt mũi coi thường, ngại chủ nghĩa giáo điều của ba mình, không biết thức thời.

Hạ thân bị xâm phạm đạt đến khoái cảm, Hình Minh không giữ được phản ứng chân thật của thân thể, không khống chế được.

Chất lỏng nóng rực giữa hai chân chảy xuống, Hình Minh nhìn vào trong gương nam nhân đang bị bắt làm trò hề, lại nhìn đồng hồ trên cổ tay mình, trong mắt trào đầy nước.

Trong huyệt tính khí cũng thuận theo chấm dứt thăm dò mãnh liệt, chỉ là lẳng lặng hãm tại nơi sâu nhất, sau đó một bàn tay rơi xuống, phủ lên hai mắt của cậu.

Cậu khóc, khóc đến khi lòng bàn tay của Ngu Trọng Dạ toàn là nước mắt.

https://thuviensach.vn

Sau khi xong việc Ngu Trọng Dạ lại xoay người Hình Minh về hướng mình, nâng tay lau mặt cho Hình Minh, nhìn cậu trong chốc lát, ngón tay cái nhẹ nhàng xẹt qua khóe mắt, dường như muốn thay cậu lau đi nước mắt.

“Em có thể mở miệng.” Ánh mắt Ngu Trọng Dạ rất kỳ lạ, vừa thâm mà lại trầm, không thể nói là xem thường hay thương hại được.

Mở miệng cái gì? Mở miệng cầu hắn sao?

Hình Minh quyết định thoả mãn người đàn ông này.

“Thầy, em xin thầy.” Nước mắt chưa khô, hai mắt còn đỏ. Hình Minh chống người lên, dùng hai má cọ cọ vào mu bàn tay của Ngu Trọng Dạ như lấy lòng, nghiêm túc đưa ra yêu cầu, “Cầu thầy giúp em đập cái cửa sổ kia đi.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 21

Edit & Beta: Direct Kill

Lời này vừa nói, có chút ý tứ cá chết lưới rách. Hình Minh nhẹ nhàng thở ra một hơi, đập hay không đập cũng không sao, cậu cuối cùng cũng coi như thư thản.

Ngu Trọng Dạ khẽ cau mày, tựa như không nghĩ tới Hình Minh sẽ đưa ra yêu cầu như thế. Hai người lẳng lặng nhìn nhau nửa ngày, tiện đà Ngu Trọng Dạ nhẹ nhàng nở nụ cười, thả Hình Minh ra, đứng dậy đi vào buồng tắm rửa ráy.

Hắn nói, đi ra ngoài.

Hình Minh vừa mặc quần áo vừa đi ra ngoài, vội vội vàng vàng xuống cầu thang, suýt nữa bị quần của mình ngáng chân té lộn nhào xuống đất.

Hơn nửa đêm bị đuổi ra khỏi cửa, bị nước mưa gió lạnh thổi, sau khi tỉnh táo lại, cậu liền hối hận.

Cậu hối hận mình sao không nhịn thêm một chút.

Dù cho nhịn đến máu me đầm đìa, cả người đầy thương tích, cũng không thể để mặc cho cơ hội không dễ dàng tới tay lại từ trong kẽ tay trốn đi như thế được.

“Biên tập viên Hình, đã trễ thế này, muốn về nhà sao?”

https://thuviensach.vn

Hình Minh theo tiếng ngẩng đầu lên, không nghĩ tới lão Lâm lại đi ra từ trong nhà xe, liền hỏi: “Lão Lâm, sao lão còn ở đây?”

“Phải đổi xe, lần cuối cùng rửa xe này, cũng coi như cùng nó từ biệt. Dù sao đồng hành khá nhiều năm rồi, vẫn có tình cảm.” Lão Lâm là một người cẩn thận, thậm chí không cần kỷ luật nghiêm minh, Ngu Trọng Dạ vẻn vẹn thuận miệng nói ra một câu đổi xe, lão lập tức làm theo. Lão nhìn Hình Minh một chút nói, “Cũng đúng lúc, tôi chở cậu đến đây, cũng sẽ đưa cậu trở về.”

Giữa hai chân vẫn có một chút ẩm ướt dính dính, Hình Minh giữ thói quen ăn mặc tiêu chuẩn của một người dẫn chương trình, cẩn thận cài nút áo sơ mi trên cùng, chắc chắn tư thái của mình đã nghiêm chỉnh sau đó mới gật đầu với Lão Lâm.

Trên đường câu được câu không mà nói chuyện phiếm, Lão Lâm và Hình Minh nói về những ngày lão và Ngu Trọng Dạ cùng làm lính, leo vách núi cheo leo, bơi qua sông, trinh sát tình báo, quân sự đặc chiến… Quả thực lên trời xuống biển, không gì không làm được. Hình Minh hỏi những chi tiết nhỏ, lão liền kể qua loa đại khái, Hình Minh không hỏi, lão lại lải nhải không ngừng.

“Sau khi xuất ngũ tôi không có nơi nào để đi, chạy đông chạy tây cũng không có việc làm, tình cờ gặp được chú Ngu, còn thiệt thòi là chúng tôi cùng tuổi, lúc đó có thể nói chuyện với nhau…”

“Hai người cùng tuổi?” Hình Minh không thể tin được.

“Làm sao, không giống?”

Hình Minh thành thật trả lời: “Không giống.”

Lão Lâm nở nụ cười: “Ngu tổng là thần tiên, sẽ không già.”

https://thuviensach.vn

Hình Minh không nói lời nào.

“Không phải thần tiên cũng tương tự như vậy, lúc trước khi các chương trình của Vệ thị còn đang làm mưa làm gió, chú Ngu đã đá chúng ra, làm cho ‘Duyên tới là em’ bước lên con đường hoàng kim.” Lão Lâm ho hai tiếng, “Bao nhiêu quyết đoán, ‘Duyên tới là em’ đến bây giờ vẫn còn là át chủ bài của trung tâm giải trí đấy!”

“Tôi biết, tôi đã được nghe nhà tài trợ nói qua.” Nhắc đến nhà tài trợ, giọng nói Hình Minh khẽ run, rõ ràng vẫn còn tức giận.

“Mấy người trẻ tuổi các cậu quá dễ dàng nóng ruột.” Lão Lâm đột nhiên thở dài.

“Là thế nào?” Hình Minh không rõ.

“Kỳ thực chú Ngu đã sớm vì cậu dự tính cả rồi,” Lão Lâm liếc qua chiếc đồng hồ trên cổ tay Hình Minh, “Cậu chắc cũng biết tập đoàn Thịnh Vực.”

Hình Minh đương nhiên biết, toàn bộ Trung Quốc từ các cụ già tứ tuần, cho tới tới các em nhỏ chưa mọc răng, hiếm có người nào không biết Thịnh Vực. Tập đoàn xí nghiệp số một số hai toàn quốc, dưới cờ nghiệp vụ bao quát đất đai, tài chính, y dược đủ loại lĩnh vực, tổng giám đốc họ Liêu, nghe nói là tên công tử bột vô học không chuyện ác nào không làm, Liêu gia coi như có chút bối cảnh chính trị, tuy nhiên cũng chỉ là một chức vụ tầm thường, còn xa mới đủ trình độ tiến vào bên trong Nam Hải, trụ Điếu Ngư Đài. Nhưng hắn ta cũng là người thông minh, nhận con gái Bí thư Tỉnh ủy kiêm Ủy viên dự bị Cục chính trị Hồng Vạn Lương làm chị nuôi, rồi đưa chị gái hắn vào vòng xã giao mà người ngoài cả đời trèo không lên, chị gái hắn cũng cơ trí, cấu kết làm bậy thường xuyên qua lại, thuận lợi gả cho cháu trai Hồng Vạn Lương.

Hồng Vạn Lương, tục truyền là một người thanh liêm, một cán bộ tốt thương dân như con, chỉ tiếc có người con gái duy nhất lại chết sớm, không

https://thuviensach.vn

có con cái gì nữa, ngoại trừ mấy đứa cháu trai, cháu gái không thể thành tài, cũng chỉ có một người con rể là Ngu Trọng Dạ.

Một vòng luẩn quẩn, đều là người một nhà.

“Nghe nói qua.” Hình Minh suy nghĩ một chút nói, “Bên ngoài có đồn rằng, gia chủ chân chính của Thịnh Vực thật ra là cháu trai và cháu dâu Hồng bí thư.”

Từng chi tiết nhỏ nhất, các mặt đều có liên quan đến nhau không dứt, bên ngoài mọi người có thể mơ hồ đoán mò bàn luận, sự thực liên quan đến quan hệ thì không dám hỏi. Lão Lâm rất cẩn thận, chỉ nói: “Cái này chắc cậu cũng đã từng nghe nói, Thịnh Vực hàng năm đều sẽ tổ chức một hoạt động, ‘Đêm Thịnh Vực’.”

Hình Minh “Vâng” một tiếng, đương nhiên nghe qua, “Đêm Thịnh Vực” triển lãm trao đổi văn hóa, mời đến lão đại giới chính trị của các quốc gia trên thế giới, ‘cá sấu lớn’ giới kinh doanh, còn có những người nổi tiếng trong giới nghệ thuật, siêu sao giới diễn viên, bình thường, Hình Minh chỉ có thể thấy những người kia ở trên tin tức TV, không phải công ty bán bỉm người lớn doanh thu chừng mười tỉ, cũng không phải là giám đốc điều hành ngân hàng giữ một triệu tiền lương hàng năm, sự tồn tại của bọn họ rõ ràng như muốn nói cho người ta biết, đời người không công bằng.

Lão Lâm tiếp tục nói: “Hai năm trước Liêu tổng có mời chú Ngu đi, chú Ngu đều từ chối, năm nay là lần đầu tiên đáp ứng, tôi thấy ý chú Ngu là muốn mang theo cậu… Cậu ở bên ngoài chạy ngược chạy xuôi, cơ hội như vậy phải ngàn năm mới có một, chỉ tiếc ——” Lão Lâm đột nhiên dừng lại, yếu ớt thở dài, “Đáng tiếc mấy người trẻ tuổi các cậu, tính tình quá nóng vội.”

Hình Minh ngạc nhiên, căn bản không nghĩ tới Ngu Trọng Dạ lại có ý tứ như vậy, mà một tiếng than thở này của lão Lâm, biến đổi bất ngờ, hàm ý

https://thuviensach.vn

sâu đậm, cậu rất vui mừng nhận ra trong lời nói của đối phương có chuyện, sự việc dường như còn có khả năng chuyển biến tốt.

“Chú Lâm.”

“Không dám không dám, “Người trước người sau đều gọi đài trưởng Ngu là “Chú”, một tên tài xế như tôi nào dám lỗ mãng, “Cứ như vừa nãy thôi, gọi tôi lão Lâm là được.”

“Lão Lâm.” Hình Minh không nhăn nhó, lập tức sửa lại lời nói, “Lão cùng thầy Ngu quan hệ thân thiết, sau này tôi còn cần lão nói đỡ nhiều, mong phối hợp.” Lão Lâm người này nhìn qua có vẻ như trung hậu, kì thực rất thông minh, khí chất quân nhân trên người đã sớm bị xã hội mài mòn. Bây giờ lão ở trên xe nói bóng gió mà nhắc nhở, cậu tâm lĩnh thần hội, Đường Minh Hoàng tín nhiệm Cao Lực Sĩ, Càn long đế dưới trướng có Hòa Thân, từ xưa bên cạnh vua chúa, đều có một người như thế.

“Biên tập viên Lâm cũng thường nói như vậy với tôi…” Lão Lâm liếc mắt nhìn đồng hồ trên tay Hình Minh.

“Đây không phải là đồ vật gì hiếm lạ, quá cũ rồi. Nếu lão thích, ngày khác tôi sẽ tặng lão cái khác đẹp hơn.” Ngón tay Hình Minh hơi cứng lại, không tự chủ vuốt nhẹ lên dây đeo đồng hồ, chiếc đồng hồ tám ngàn này không tính là quá đắt, nhưng cậu không nỡ.

“Tôi là người thích những thứ hoài niệm” Đôi mắt Lão Lâm vẫn thỉnh thoảng hướng về phía cổ tay cậu liếc một cái, nghe ý tứ lời này, còn không phải rất muốn sao.

Hình Minh sắc mặt trắng bệch, suy nghĩ kỹ lưỡng hơn năm phút, mới lấy xuống đồ vật duy nhất mà Hình Hoành để lại, đưa cho lão.

Lão Lâm thật không khách khí mà nhận lấy, nói với Hình Minh, chỗ chú Ngu nếu có cơ hội tôi sẽ nói lại một chút, cậu cứ yên tâm đi.

https://thuviensach.vn

Liên tiếp mấy ngày, Hình Minh gặp Lão Lâm liền không tự chủ được nhìn chằm chằm vào cổ tay lão. Đồng hồ của ba cậu không ở trên tay lão Lâm, nhưng cậu thật sự không khống chế được, ánh mắt giống như dao, thỉnh thoảng nhìn lão Lâm khoét một chút, lại đục một chút. Hơn nữa loại ánh mắt này cũng không che giấu nổi người khác, Nguyễn Ninh chạy tới hỏi cậu, sếp, lão Lâm mượn tiền của anh không trả?

Ban ngày đối mặt còn chưa đủ, ban đêm thế mà lại mơ thấy, quả thực là ma chướng. Cậu ở trong mơ thấy mình lấy ra dao nhọn, đâm nhiều nhát lên người lão Lâm, máu tươi tí tí tách tách chảy xuống, nhỏ vào tay cậu khiến nó bừng bừng nhiệt khí.

Hình Minh hận thấu Lão Lâm, càng hận chính mình. Cũng may đối phương đến cùng không có nuốt lời, ngày nào đó trợ lý Ngu Trọng Dạ đột nhiên thông báo cậu trở về thu thập hành lý, chuẩn bị cùng đài trưởng đi công tác.

Hướng Dũng biết Hình Minh chuẩn bị tham gia một hoạt động rất thượng đẳng, lập tức chuyển phát nhanh cho cậu phần quà tặng sang trọng. Một cái dây lưng Hermes.

Dây lưng Hermes

Hai năm qua kinh tế quán ăn có chút đình trệ, quán của Hướng Dũng mấy tháng nay đều làm ăn có chút khó khăn, nếu như là trước đây, có lẽ đã đưa tặng cậu một bộ trang phục Hermes đầy đủ.

Hình Minh nhớ lại khi mình còn học cấp hai Hướng Dũng thường vỗ vai cậu, kiêu ngạo mà nói với mọi người, đây là con trai tôi. Sau đó Hình Minh càng lớn càng cao, Hướng Dũng lại càng già càng thấp, nỗ lực vươn tay mới miễn cưỡng chạm đến bờ vai cậu, nhưng lời nói không hề thay đổi.

https://thuviensach.vn

Đây là con trai tôi.

Hướng Dũng ngăm đen thấp bé lọm khọm cùng Hình Minh trắng nõn cao lớn tuấn mỹ tạo nên sự tương phản rõ rệt, người bên ngoài thường cười trộm không nói.

Bởi vì đối xử tốt với con của người khác như thế, Hướng Dũng với con ruột Hướng Tiểu Ba vẫn luôn không hòa thuận, Hình Minh vì thế mà hổ thẹn nhiều năm.

Người bên Thịnh Vực phái chuyên cơ đến đưa đón, lão Lâm tiện đường đón Hình Minh trước, sau đó cùng cậu đi biệt thự.

Ngu Trọng Dạ liếc mắt đánh giá Hình Minh một chút, cánh tay ôm lấy eo cậu, kéo gần về phía mình. Hắn cởi dây lưng Hình Minh, kéo dây Hermes của cậu.

Hình Minh cả kinh. Cũng may Ngu Trọng Dạ không muốn ban ngày ban mặt đùa giỡn lưu manh, hắn nói với lão Lâm, lão Lâm, đem thắt lưng của lão đưa cho Tiểu Hình.

Không nhận ra là nhãn hiệu gì, nhưng bằng da rất tốt, kiểu dáng cũng rất khác biệt. Nghe lão Lâm nói, là Ngu Trọng Dạ đi nước ngoài trở về mua tặng lão.

Hình Minh thuận theo mà đeo lên dây lưng của lão Lâm, sau đó ngồi lên trên xe, ghé sát vào cửa sổ xe nhìn ngắm những hạt mưa rơi tí tách bên ngoài.

Đào Hồng Bân đã chăm sóc cho mảnh vườn của khu biệt thự này thật đẹp, tươi tốt phồn thịnh, nhưng mùa mưa lại đến rồi, Hình Minh cả người không có chút tinh thần nào, thời tiết giao mùa, trở nên ướt át, ẩm mốc, khó chịu.

https://thuviensach.vn

“Đêm Thịnh Vực” không thể với tới trong truyền thuyết có ai ngờ lại dung tục như vậy, bên trong không gian lộng lẫy xa hoa vẫn có ái tình trên thế gian, người tới tham gia hoạt động không phải thần tiên trên trời xa không với tới, những người phụ nữ tham gia cũng sẽ trang điểm ăn mặc thật đẹp, tranh kỳ đấu diễm, những người đàn ông tham gia đều ăn mặc chất phác thân thiết, cùng bách tính bình dân không khác nhau là mấy. Hình Minh từ đầu tới cuối chỉ thấy hai người đàn ông cả người mặc bộ quần áo xa xỉ, nổi bật giữa đám đông, khiến cho ấn tượng đầu tiên rất tốt, nhưng Ngu Trọng Dạ nói cho cậu biết, bọn họ ở nơi này trên danh nghĩa là huấn luyện viên dạy đánh golf và cưỡi ngựa, thực tế lại là nam sủng của một phú bà nào đó nuôi dưỡng, một ngày nào đó chán rồi sẽ bị vứt bỏ như đồ chơi.

Mà ba chén vào bụng, quần ma loạn vũ, lộ ra nguyên hình. Trên bàn rượu, vị bí thư đảng ủy của một trường cao đẳng nào đó lôi kéo một vị tiểu thư xinh đẹp, em thật đúng là sâu không thấy đáy, dạy cho tôi một chút được không. Sau đó hắn cười ha ha, mọi người chung quanh cũng cổ động mà cười theo, vị tiểu thư lễ nghi kia mặt đỏ tới mang tai. Theo thống kê không chính xác của Hình Minh, cái chuyện cười vừa nhạt nhẽo lại hèn mọn này, một đêm nay vị bí thư kia tổng cộng đã nói sáu lần.

Cả buổi ở cùng với đài trưởng Ngu cuối cùng mới được đưa trở về khách sạn, Hình Minh được bố trí một gian phòng riêng, là loại phòng bên trong có hồ bơi ở giữa.

Thời gian có chút muộn, lễ tân gọi điện cho cậu, bảo cậu qua phòng của Ngu Trọng Dạ.

Lần trước cùng đài trưởng Ngu làm lớn chuyện, hơn nữa vì chuyện về chiếc đồng hồ đeo tay kia, mấy ngày nay Hình Minh vẫn luôn không hăng hái lắm. Cậu làm không được bộ dạng nhu thuận dịu dàng, phiền phiền nhiễu nhiễu mà tắm rửa ở trong phòng mình, đến khi tối muộn mới gõ cửa phòng Ngu Trọng Dạ.

https://thuviensach.vn

Không nghĩ tới mở cửa ra còn có một người khác.

Nam nhân trong phòng có dáng vẻ của một tiểu gia bích ngọc(1). Cậu trai tên Tiếu Nguyên có một loại khí chất trung tính bao bọc quanh người, phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn. Hình Minh từng nhìn qua một số bức ảnh hắn giả gái, thể hiện rõ ưu điểm ngũ quan xinh xắn của hắn, so với phụ nữ còn quyến rũ yêu kiều hơn. Gần đây hắn nhận quay một bộ phim IP(2) quy mô lớn, vai của hắn không phải diễn nhiều nhưng mà được giao cho đóng một nhân vật đáng yêu vui vẻ, nghe nói là do Thịnh Vực nâng đỡ, vì vậy cũng có một đám fan não tàn quan tâm, cả ngày chồng ơi chồng à mà gọi.

(1)“Tiểu gia Bích Ngọc” nghĩa gọn là chỉ những thiếu nữ xinh đẹp ở gia đình bình thường. Cũng có nghĩa hình dung cô gái có hình dáng không nhất định phải đẹp nhưng khả ái, có điểm nghĩa giống như em gái nhà bên. Thường là những cô gái hoạt bát dễ gần, không có phong phạm “Tiểu thư khuê các. Xem thêm tại.

(2) IP là viết tắt của từ Intellectual property hay là sở hữu trí tuệ, một thuật ngữ pháp lý liên quan đến sáng tạo của trí tuệ, bao gồm âm nhạc, văn học và các tác phẩm nghệ thuật khác, phát minh và sáng chế từ ngữ, cụm từ, biểu tượng, thiết kế và các quyền hợp pháp khác được cấp bởi “sở hữu trí tuệ.”

Các quyền sở hữu trí tuệ, bao gồm các bằng sáng chế, thương hiệu, bản quyền… Đối với bản quyền mà nói, có thể là một ca khúc, một bộ truyện online, kịch bản, hoặc là hình tượng nhân vật, thậm chí chỉ là một cái tên, cụm từ, được cải biên thành bản quyền điện ảnh hay truyền hình, thì có thể gọi là phim IP.

Tiểu minh tinh Tiếu Nguyên cũng tới tới lui lui mà đánh giá Hình Minh, bộ dạng có chút kiêu căng nói, là Liêu tổng bảo tôi đến hầu hạ chú Ngu.

https://thuviensach.vn

Hình Minh phản ứng sững sờ, Liêu tổng là ai?

Ngu Trọng Dạ tựa hồ cũng không có ý định cùng cậu giải thích, ngược lại vỗ vỗ vai Tiếu Nguyên, cười nói, cậu trước tiên hầu hạ tiểu Hình đã.

Hình Minh có chút bối rối nhìn chằm chằm Tiếu Nguyên, cậu đối với phụ nữ còn không có hứng thú, chớ nói chi đối với nam nhân. Cái tên Tiếu Nguyên này tuy rằng lớn lên mi thanh mục tú, mà khuôn mặt trang điểm quá dày, nhìn đối phương bày ra bộ dạng liễu rủ trong gió, Hình Minh tự nhiên sinh ra tâm tư chán ghét.

Cậu lần trước đã nói không chơi 3P, mà hiển nhiên Ngu Trọng Dạ không đem lời của mình để vào trong lòng, hoặc là muốn cưỡng bách cậu làm chuyện không muốn, qua đó thỏa mãn sở thích của hắn.

“Ngu tổng, ngài thật đáng ghét nha…” Tiếu Nguyên hóa ra cũng là một tay già đời, hắn cùng Ngu Trọng Dạ liếc mắt đưa tình, ánh mắt thê lương bi ai, bộ dạng đáng thương, khiến người ta không tự chủ sinh ra cảm giác yêu mến.

Nhưng Ngu Trọng Dạ lại không hề biết thương hương tiếc ngọc là gì, ngồi lên giường, dùng ánh mắt ra hiệu, ý bảo bọn họ bắt đầu.

Sau khi lên giường, Tiếu Nguyên liền cùng Hình Minh nói chuyện, giới thiệu bản thân xong còn giới thiệu về gia đình của hắn, một chút cũng không sợ người lạ, thật sự là một người có kinh nghiệm.

Hình Minh cứng người bất động, Tiếu Nguyên liền chủ động đến gần, dùng môi khiêu khích, dùng tay sờ soạng, còn dùng thân thể nhiều lần sát cọ, mấy trò khởi động thông thường này hắn không chỉ am hiểu mà còn có thể đổi mới, hắn cúi đầu bày ra bộ dạng đẹp nhất, tự mình quyến rũ.

Hình Minh lúc đầu quyết định không phối hợp, nhưng không thể không nói, Tiếu Nguyên hầu hạ quả thực cực kỳ thoải mái, cả người đều buông

https://thuviensach.vn

lỏng.

Ánh mắt liếc nhìn Ngu Trọng Dạ một chút, thấy đối phương hoàn toàn không có phản ứng, Hình Minh nhắm mắt lại, quyết tâm liều mạng, nghĩ thầm không phải là vận động lên xuống, cùng nữ nhân là làm, cùng Ngu Trọng Dạ cũng là làm, cùng tiểu bạch kiểm giống như nữ nhân này cũng có thể làm.

Cậu đang định liều mạng mà đi ngủ, không nghĩ gì thì một cái tay từ phía sau cậu duỗi ra, cưỡng ép xoay cổ lại.

Ngu Trọng Dạ đôi môi có ý muốn bắt nạt phủ tới, che lên môi cậu, đầu lưỡi quét qua vòm miệng.

Sau khi hôn xong, ý cười trên mặt đài trưởng Ngu càng sâu hơn, hắn nói với Hình Minh làm nóng người là được rồi. Lại nói với Tiếu Nguyên, không có chuyện của cậu nữa.

Không thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, Tiếu Nguyên đại khái cảm thấy tự mình thẹn với tổ chức, dây dưa lại ở trong phòng không đi. Ngu Trọng Dạ cũng không để ý đến hắn. Hắn đem hai chân Hình Minh tách ra, lấy dịch bôi trơn thăm dò miệng huyệt đỏ sẫm, sau đó động thân mà vào.

Thân thể Hình Minh đã được Tiếu Nguyên phục vụ trở nên mềm nhũn, thoải mái tiếp nhận cự vật tiến vào, chỉ thở gấp một tiếng.

Ngu Trọng Dạ một tay bóp lấy cổ Hình Minh, một tay cầm mắt cá chân cậu, từ trên xuống dưới mà dùng sức thảo phạt. Đôi môi Hình Minh khẽ nhếch, đầu lưỡi hơi trượt ra khóe miệng, trước khi bị nghẹt thở đến ngất Ngu Trọng Dạ đã kéo vào trong lồng ngực, ôm cậu tàn nhẫn làm.

Khi Ngu Trọng Dạ làm chuyện với Hình Minh, bắp thịt trên cơ đùi căng cứng, lưng cũng nổi rõ bắp thịt cuồn cuộn, thân thể để lộ ra những đường nét cực kỳ cương nghị, ẩm ướt tràn trề. Cảnh tượng trước mắt không thể

https://thuviensach.vn

nghi ngờ là vô cùng khiêu gợi. Tiếu Nguyên cho là đài trưởng Ngu tối nay chuẩn bị chơi hai, cười khanh khách mà đến gần, muốn ôm hôn đối phương một cái.

Không nghĩ tới Ngu Trọng Dạ rất ghét bị người quấy rối, đem Tiếu Nguyên đẩy xuống giường.

Tiếu Nguyên nhất thời không rõ ý tứ của đài trưởng Ngu, đứng lên còn muốn bò đến giường, Ngu Trọng Dạ vẫn không liếc mắt nhìn hắn một cái, liền tăng thêm lực trên cánh tay đẩy hắn đi ra ngoài.

Cứ như vậy lặp lại nhiều lần, cuối cùng do bị đẩy quá mạnh, Tiếu Nguyên ngã nhào xuống đất một cái, nửa bên mặt úp xuống đất, đỏ ửng, rốt cục từ bỏ.

Hình Minh và Ngu Trọng Dạ đối mặt làm tình với nhau. Cậu níu lấy vai Ngu Trọng Dạ, vừa vặn có thể nhìn thấy đôi mắt của Tiếu Nguyên sau lưng Ngu Trọng Dạ. Một đôi mắt hội tụ đủ loại tâm tình, có oán hận, cũng có không hiểu, thậm chí còn có ước ao, có đồng tình. Hắn chắc nghĩ rằng đêm nay vai chính là của mình, nhưng sự thực lại một trời một vực với dự đoán, phải đóng vai khán giả.

Hình Minh đột nhiên cảm giác thấy Tiếu Nguyên thật đáng thương, nhưng cậu rất nhanh lại nghĩ lại, người này có mục tiêu rõ ràng, dám buông dám bỏ.

Chính mình so với Tiếu Nguyên còn đáng thương hơn.

Ngu Trọng Dạ cảm thấy người trong ngực mất tập trung, liền nắm cằm Hình Minh dùng sức bóp: “Nhìn nơi nào.”

Hình Minh không thể không thu hồi ánh mắt đang nhìn Tiếu Nguyên, cùng Ngu Trọng Dạ bốn mắt nhìn nhau. Ngu Trọng Dạ nhìn cậu vô cùng lạnh lùng, tính khí ra vào lại nóng bỏng như lửa. Có thể là trò vui của Tiếu

https://thuviensach.vn

Nguyên khởi động đúng chỗ, cũng có thể là được Ngu Trọng Dạ làm đến sung sướng, Hình Minh bỗng chốc sắp đạt đến cao trào. Ngu Trọng Dạ càng làm cậu mạnh bạo hơn, cậu cắn chặt hai răng, toàn thân đều sảng khoái đến co giật.

Hình Minh sung sướng, Ngu Trọng Dạ cũng sảng khoái, hắn nắm hai cánh mông cậu, dùng sức đâm xuyên, thở dốc.

Hình Minh bị Ngu Trọng Dạ làm gần như một đêm.

Lúc tỉnh lại, Tiếu Nguyên đã đi rồi, mà Ngu Trọng Dạ vẫn còn ở trong phòng, đang ngồi ở trên ghế sa lông đối diện với giường lớn cùng người ta trò chuyện.

Hình Minh không dám mở mắt, sợ phải nhìn thấy đôi mắt của Ngu Trọng Dạ. Tối hôm qua cậu ở trước mặt người ta ý loạn tình mê nghĩ lại thật xấu hổ, cố ý đem mặt vùi vào trong chăn, giả bộ còn chưa tỉnh ngủ.

“Đừng giả bộ ngủ nữa.” Cúp điện thoại, Ngu Trọng Dạ nói, “Mang em đi đến một nơi.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 22

Edit & Beta: Direct Kill

Ngoại trừ văn hóa bàn tròn ăn uống linh đình, “Đêm Thịnh Vực ” còn có nhiều các loại hội nghị, đủ loại triển lãm. Có triển lãm trên du thuyền, triển lãm châu báu và đồng hồ, Hình Minh đều không hứng thú lắm, chỉ có lúc này Ngu Trọng Dạ dẫn cậu đến thăm quan triển lãm tranh, mới gợi lên chút hứng thú của cậu.

Triển lãm tranh được trang trí rất khác biệt, không ánh đèn tô điểm, không đồ trang trí rườm rà, đơn giản như trở về nghệ thuật căn bản.

Liêu Huy là người thứ ba Hình Minh thấy mặc một bộ trang phục xa xỉ, phục trang đẹp đẽ.

Liêu Huy tầm ba mươi bảy ba mươi tám tuổi, dáng người không cao nhưng khỏe mạnh, tướng mạo không xấu nhưng cũng không quá có duyên hợp mắt người. Sau khi khiêm tốn chào hỏi nhau bên ngoài phòng triển lãm tranh, ông chủ Thịnh Vực tự mình hướng dẫn đài trưởng đài Minh Châu, nhiệt tình giúp đỡ, một đường lộ liễu. Trái lại Ngu Trọng Dạ trước sau sóng lớn không sợ, giống như cao thủ ra chiêu, chưa cần biết thắng bại, khí thế đã áp đảo mọi người.

Hình Minh mặc dù lần đầu gặp gỡ Liêu Huy, nhưng trong lòng đối với hắn không có nhiều thiện cảm, nghe đồn người này ngoại trừ tán gái ra thì không làm gì khác, nếu lúc nào đó tâm huyết dâng trào, còn chơi cả với đàn ông.

https://thuviensach.vn

Đêm qua “Liêu tổng” mà Tiếu Nguyên luôn miệng nhắc tới, chắc chính là vị này.

Trò chuyện qua loa vài câu, cậu liền mượn cớ đi ngắm tranh, chuồn thẳng. Ngu Trọng Dạ và Liêu Huy đứng ở phía sau chỗ cậu không xa. Cậu tuy không có ý nghe trộm, nhưng mà lời hai người đàn ông đang đối thoại vẫn một chữ không rơi xuống đất truyền vào trong tai của cậu.

“Em đã mời anh rể bao nhiêu lần, lần đầu tiên phá thiên hoang địa, em sao có thể không chủ động, không ân cần được?”

“Nơi những người trẻ tuổi các cậu tụ họp, người già như tôi không thích hợp.”

“Thế sao bây giờ anh lại chịu nể mặt đứa em này?”

“Trong đài có một người trẻ tuổi, muốn cho cậu ta đi ra ngoài gặp gỡ người.”

“Em mới vừa nghe người ta nói anh dẫn theo một cậu trai tới, còn tưởng là Thiếu Ngả, thật sự người làm cậu như em muốn được thấy mặt nó một lần, không biết nhiều năm qua không gặp, có phải càng lớn lên càng đẹp trai hay không.”

Liêu Huy chính là loại người cảm thấy “thời đại này còn ai xem tin tức nữa”, chưa từng xem ‘Minh Châu kết nối’, nên cũng dễ hiểu hắn không biết biên tập viên Hình danh tiếng nổi như cồn lúc ấy. Mà Hình Minh người không bằng xưa trước mắt đang thưởng thức mấy bức tranh Diêu hoàng ngụy tử(1), cung nữ thời Đường, cả người buồn bực chán ngán, bỗng nhiên bị thu hút bởi một bức tranh tên là “Vạn mã tề âm”(2).

(1) Diêu hoàng và Nguỵ tử là 2 loại mẫu đơn quý ở vùng Lạc Dương đời Tống. Diêu hoàng là loại hoa vàng ngàn cánh, có gốc gác từ nhà họ Diêu;

https://thuviensach.vn

Ngụy tử là loại hoa hồng nhạt ngàn cánh, có gốc gác từ nhà Nguỵ Nhân Bạc.

Tranh Diêu hoàng Ngụy tử

(2) Vạn mã tề âm: nghĩa là muôn ngựa im tiếng.

Nét vẽ dứt khoát, vung tay phóng khoáng, khí thế bức người, Hình Minh nhìn bức họa chỉ cảm thấy tim đập như sấm, cảm giác hùng hồn mạnh mẽ quả thực có thể lộ ra từ tờ giấy họa mỏng manh kia, phả vào mặt.

Im lặng nhưng lại như đang nói.

Hình Hoành vẫn luôn nói, đây là phép ẩn dụ để nói về người trong giới truyền thông.

Theo như Đường Uyển kể lại, lúc sinh Hình Minh là thời điểm cực kỳ khó khăn, ở phòng sinh phải nhịn ba ngày ba đêm, giống như vợ Lý Tĩnh mười năm mới sinh ra được Na Tra, cậu sinh ra không khóc không nháo, mãi đến khi bị bà ngoại đánh một cái ở trên mông mới "Oa" một tiếng mà khóc, tiếng khóc thét khiến mọi người đều kinh hãi.

Mà Hình Minh tự cho là thông minh phỏng đoán ý của ba mình, trong 'vạn mã tề âm', thế nào cũng phải có người bước đi con đường sai lầm, ngược dòng chảy, khi lâm vào đường cùng ngõ cụt mới kêu trời oán đất, giác ngộ lý tưởng.

Nào giống Ngu Thiếu Ngả, thanh xuân của Thiếu Ngả, không buồn không lo. Lớn lên trong hạnh phúc.

"Em nói nè anh rể, người làm cha như anh cũng quá nhẫn tâm đi, Thiếu Ngả còn nhỏ như vậy đã bị anh vứt ra nước ngoài, anh chẳng quan tâm thì

https://thuviensach.vn

thôi, đằng này ngay cả một đồng phí sinh hoạt cũng không cho.”

“Trường học có học bổng, ngoài trường còn có thể làm thêm việc,” Ngu Trọng Dạ dừng một chút, gương mặt bình tĩnh không lay động, “Không chết đói được.”

“Em thấy anh có cái tật như trong quân đội không đổi được, trước đây anh xử phạt Thiếu Ngả bằng cách đánh đòn nó, em người ngoài nhìn thấy còn đau lòng thay.”

“Gậy gộc để tạo nên con ngoan. Châm ngôn có đạo lý của châm ngôn.”

“Thiếu Ngả vẫn nên tốt nghiệp mau đi, cha nuôi em nhớ cháu chết mất…”

Lúc nói chuyện, Liêu Huy thỉnh thoảng lại liếc mắt đến chỗ Hình Minh cách đó không xa. Lúc mới đầu còn giống như trộm lén lén lút lút, thấy Ngu Trọng Dạ dường như không thèm để ý, Liêu Huy đơn giản thoải mái đánh giá. Hắn như đang đánh giá một món đồ vật, càng nhìn càng thoả mãn, càng thoả mãn càng quên hết tất cả, chân Hình Minh rất dài, eo lại nhỏ, Liêu Huy cảm thấy nếu như được cặp chân đó gác lên bờ vai quả thực sẽ rất tiêu hồn, cánh tay được ôm eo người kia sẽ rất dịu ngoan, hắn cứ suy nghĩ miên man lo lắng không yên mà phát tình, lần trước hắn làm chuyện kia với hai nữ sinh đại học, ngoại hình thanh lệ oán hận, thái độ như gần như xa, nói tóm lại, so với hai người kia, Liêu Huy vẫn muốn người này hơn.

“Anh rể, sự tình đêm qua em đã nghe Tiểu Nguyên kể lại.” Liêu Huy nhìn bóng lưng Hình Minh, chà chà hai tiếng, “Khẩu vị của anh thực sự là càng ngày càng kén chọn.”

Ngu Trọng Dạ cũng nương theo ánh mắt của hắn nhìn sang, cười nói: “Có tốt như vậy sao.”

https://thuviensach.vn

“Lời này là giả đúng không?” Liêu Huy thần thái hèn mọn, lời nói rõ ràng, “Không tốt mà anh lại dành cả buổi tối chỉ để yêu thương cậu ta? Tiếu Nguyên nói, nhóc ta ngay cả giường cũng không leo lên được.”

Hình Minh đưa lưng về phía hai nam nhân nói chuyện, nhưng hoàn toàn có thể cảm nhận được giờ khắc này ánh mắt hai người kia đang nhìn chằm chằm bóng lưng mình, hai cặp mắt như muốn nướng chín cậu, mạch máu trên huyệt thái dương đột nhiên giật giật.

Nhẹ thở một cái, cậu nhu nhu huyệt thái dương, rũ mắt xuống, muốn nhìn xem tác giả của bức họa này là ai.

“Người dẫn chương trình em cũng đã gặp không ít, thật lòng mà nói nhan sắc đều quá tầm thường, vẫn là người của đài Minh Châu chúng ta có khí chất nhất.” Liêu Huy lòng nổi sắc dục, động lòng dâm, nói chuyện không kiêng dè chút nào, “Anh rể, người anh thật lòng yêu thích em đây tuyệt đối không dám mơ tưởng, nhưng nếu như chỉ là tùy tiện vui đùa một chút, vậy chi bằng hãy tặng cho em, có được hay không?”

Hai mắt Hình Minh đang di chuyển xuống dòng chữ giới thiệu tóm tắt tác giả của “Vạn mã tề âm”, đột nhiên một trận hoa mắt, mấy dòng chữ rõ rõ ràng ràng bỗng trở nên mơ hồ.

Tác giả bức họa này là ai? Ngu Trọng Dạ sẽ trả lời làm sao? Hắn thay lòng đổi dạ.

Ngu Trọng Dạ còn chưa nói, Liêu Huy không thể đợi được nữa hỏi thêm một câu: “Không nỡ?”

“Có cái gì không nỡ.” Ngu Trọng Dạ nở nụ cười, giọng nói nâng cao, “Tiểu Hình, tới đây.”

Liêu Huy chủ động kéo ghế cho Hình Minh, vỗ vỗ vai Hình Minh ý bảo cậu ngồi bên cạnh mình, tươi cười rạng rỡ mặt đầy ân cần —— chỉ có cẩu

https://thuviensach.vn

đang động dục thấy chó cái, mới ân cần như thế.

Ý của Liêu Huy là, công ty Kỳ Hạ sản xuất thuốc của Thịnh Vực mới được xây dựng lại, chuẩn bị ra mắt thị trường một loại thuốc gan, có ý định mượn danh tiếng chương trình đài Minh Châu, nhưng lại lười tham gia tài trợ, cho nên trực tiếp ở nơi này tìm kiếm người hợp tác.

“Buổi tối cậu đi đến chỗ tôi, chuyện tài trợ chúng ta sẽ từ từ tâm sự.” Trước tặng sau lấy, Liêu tổng Thịnh Vực nếu như đụng phải con mồi mà mình hứng thú, từ trước đến giờ hào phóng cực kì. Mà cái trò này con mồi của hắn cũng rất hưởng ứng, thường xuyên qua lại, cởi áo ra báo đáp hắn.

Liêu Huy đặt tay ở trên đùi Hình Minh, dán vào, sờ soạng hai cái. Trước mặt mọi người, Hình Minh phát giác cái tay kia không an phận, hận không thể ở trên người hắn đánh cho mấy cái. Cậu nhớ lại cặp mắt ti hí ẩm ướt mập mờ trong gay bar, thì ra khi một người đàn ông động tình sẽ là như thế, ánh mắt giống hệt nhau.

Ngu Trọng Dạ hỏi Hình Minh, có nguyện ý hay không.

Hình Minh không lên tiếng, chỉ thoáng nâng cằm lên, nhìn chằm chằm vào Ngu Trọng Dạ.

Nơi này một mặt hướng biển, ba mặt là núi vây quanh, vừa đến nơi, mùa mưa dầm ẩm ướt liền biến mất không thấy bóng dáng tăm hơi. Ánh mặt trời êm dịu, nhè nhẹ chiếu sáng khắp nơi, hắt vào da thịt con người, khiến cho người từ bên trong đến bên ngoài đều được chiếu sáng rực rỡ. Hình Minh phát hiện mình rất hiếm khi có thể dưới ánh mặt trời, bày ra tư thái như vậy cùng người đàn ông này đối diện.

Cái này thì phải cảm ơn Liêu Huy. Lần này cậu ở trước mặt Ngu Trọng Dạ tận lực hạ thấp mày thuận theo, cất giấu tính khí thu lại tính tình —— đặc biệt là ở trên giường. Cũng khéo là Liêu Huy tạo cơ hội cho cậu và Ngu

https://thuviensach.vn

Trọng Dạ đứng ngang hàng, nếu như biết tự lượng sức mình thì sẽ có đường lui, không bị thua quá thảm hại.

Hình Minh lần đầu tiên thấy Ngu Trọng Dạ đã cảm thấy hắn nhìn rất quen mắt, nếu như ở trong các tác phẩm văn học, loại quen mắt này sẽ được miêu tả thành "Nhất kiến chung tình", mở đầu là nhanh chóng, kết thúc sẽ là oanh liệt. Nhưng Hình Minh không phải. Hôm ấy ở trong thư phòng bên ngoài gió thổi, cậu mới hiểu thì ra trên người Ngu Trọng Dạ có hình bóng của Hình Hoành, tuy rằng tướng mạo hai người họ hoàn toàn không giống, Hình Hoành anh tuấn lại đôn hậu thân thiết, mọi người hay nói là người thật thà, mà Ngu Trọng Dạ từ nhỏ đã cao cao tại thượng, khi không nói lời nào cũng có cảm giác áp bức người khác, đường viền mắt của hắn rất đẹp, độ cong đôi môi hiện ra sự đa tình, cả khuôn mặt chỉ có khóe mắt hơi có nếp nhăn, mà sự lão luyện và từng trải trên khuôn mặt càng làm tăng lên nét hấp dẫn và mị lực, không chút nào khiến người ta cảm thấy tang thương.

Hình Minh gắt gao nhìn chằm chằm hai mắt Ngu Trọng Dạ, khát vọng nhận được sự hồi đáp từ nơi ấy, không tốt cũng được, trào phúng cũng được, chỉ cần hắn hồi đáp với cậu, làm cho cậu cảm thấy rằng mình không phải là món đồ chơi, hay sủng vật, có thể tùy tùy tiện tiện ném bỏ đi.

Đêm qua trong lúc làm chuyện đó hai người bọn họ rõ ràng quấn quýt nhau đến nỗi không cho thêm ai có cơ hội nào nữa, thế nhưng vào lúc này đôi mắt Ngu Trọng Dạ lại sâu thẳm lạnh nhạt, yên tĩnh đến không có nổi một gợn sóng.

Hai ánh mắt đan dệt với nhau nửa ngày, Hình Minh đột nhiên nản lòng, hết thảy những oán giận đã từng giấu đi với người đàn ông này bây giờ như chỉ trực trào ra ngoài, đồng thời lập tức hóa thành ý nghĩ trả thù.

Thầy hỏi tôi có nguyện ý hay không, đài trưởng đài Minh Châu so với giám đốc tập đoàn Thịnh Vực, núi cao còn có núi cao hơn, có cái gì không

https://thuviensach.vn

muốn.

Hình Minh thu hồi ánh mắt đang nhìn Ngu Trọng Dạ, xoay mặt nở nụ cười với Liêu Huy, cười đến không biết tự trọng, ngữ điệu ngả ngớn: “Thật tốt, tôi cũng muốn học tập từ Liêu tổng nhiều điều.”

Liêu Huy cười to, sau đó nháy mắt với Ngu Trọng Dạ: “Cảm ơn anh rể!”

Ngu Trọng Dạ cũng cười, hai người đàn ông lại tiếp tục chuyện trò, liên quan đến tình hình chính trị đương thời, nhưng Hình Minh không nghe rõ một chữ nào cả, từ lúc mới bắt đầu, màng nhĩ của cậu đã như muốn nổ tung. Chẳng được bao lâu lại có một người đàn ông đến bắt chuyện, đầu nhọn, lại còn hơi hói, xung quanh miệng để râu rậm rạp, trông như cây củ cải ngược. Nghe vị đầu nhọn kia nói chuyện, hình như là người của hiệp hội mỹ thuật, muốn mời Ngu Trọng Dạ cùng bọn họ tổ chức một buổi triển lãm tranh thư pháp.

Đầu nhọn vừa đến đã nịnh hót tận lực, khen tranh và chữ của Ngu Trọng Dạ là độc nhất trên đời, râu bạc phấp phới trong gió, nước bọt tung toé bay lượn.

Ngu Trọng Dạ dùng một nụ cười đặc biệt vân đạm phong khinh đem lời khen tặng của đối phương hóa thành vô hình, tiếp đến bọn họ liền nói chuyện về các vấn đề rộng hơn, nói về chuyện tao nhã, cũng nói về chuyện thấp kém, tán gẫu về ý nghĩa của các bức tranh mực tàu, lại tán gẫu về chuyện mới đây hiệp hội mỹ thuật đã xoá tên một họa sĩ nổi danh có tên là “Tụ chúng dâm loạn”(Tập hợp những người dâm loạn).

Liêu Huy nghe không hiểu, càng không có hứng thú, vì vậy đứng dậy nói với Ngu Trọng Dạ, anh rể, em đưa Tiểu Hình đi. Nói xong kéo Hình Minh từ trên ghế đứng dậy.

Hình Minh nghe lời theo theo sát Liêu Huy, đi không bao xa, cậu theo bản năng quay đầu lại liếc mắt nhìn Ngu Trọng Dạ, nhưng Ngu Trọng Dạ

https://thuviensach.vn

đang cùng vị hoạ sĩ trong hiệp hội mỹ thuật kia chuyện trò vui vẻ, dường như hoàn toàn không ý thức được cậu đã rời đi.

Trộm gà không xong lại còn mất gạo, khoái cảm trả thù trong nháy mắt không còn sót lại chút gì —— nam nhân này căn bản không quan tâm.

Thật ra thì, cũng không phải hai bên tình nguyện, tuy nhiên là người này trả giá, người kia cướp lấy, chỉ là giao dịch thể xác mà thôi.

Xe của Liêu tổng của Thịnh Vực như người, vẻ ngoài khinh bạc lộ liễu, màu sắc diễm lệ tựa rắn độc. Được biết đây là mẫu xe gần đây công ty hắn mới đầu tư, trên thị trường còn chưa có bán, mấy tháng sau mới bắt đầu chính thức được bán ra ở thành phố. Hai người ngồi trên xe, Liêu Huy hỏi Hình Minh: “Đi đâu đây?”

“Chỗ nào cũng được.” Hình Minh quay đầu về một bên, vừa nãy tươi cười đẹp đẽ bao nhiêu, bây giờ lại ủ rũ bấy nhiêu, dù sao thì, rời xa lão cáo già kia là được.

Dọc theo đường đi hầu như đều là Liêu Huy lải nhải, Hình Minh cao hứng thì tiếp lời một hai câu, không cao hứng thì im lặng, nói chuyện một lúc lâu, Liêu Huy cũng thấy chán, hắn nói, tôi còn tưởng rằng những người dẫn chương trình như mấy cậu đều nhanh mồm nhanh miệng cơ.

“Trong đài thì phải linh hoạt thôi.”

“Hình như đài trưởng của các cậu rất coi trọng cậu.” Thấy đối phương không nói lời nào, Liêu Huy lại nói, “Tôi nói, Ngu Trọng Dạ thật sự để ý đến cậu.”

Hình Minh không nhìn màu nước biển xanh đến kỳ quái ngoài cửa sổ nữa, cậu quay mặt vào nhìn Liêu Huy.

https://thuviensach.vn

“Làm sao? Sao lại chán nản như thế, không tin?” Liêu Huy cũng đồng thời xoay đầu nhìn Hình Minh, trên mặt lộ ra một nụ cười kỳ quặc phức tạp, “Tôi cùng anh ta quen biết lâu hơn so với cậu, anh ta hình như chưa bao giờ đem người bên gối ra mắt người khác.”

Hắn có hứng thú với Hình Minh còn có nguyên nhân khác, ăn của người khác lắm khi trong lòng còn sinh ra sự chán ghét, nhưng ngủ với người Ngu Trọng Dạ từng qua lại thì cảm thấy đặc biệt có mặt mũi.

Hình Minh rũ mắt xuống, nhìn thấy trên eo Liêu Huy có thắt một cái dây lưng Hermes, chữ cái sáng bóng ở chính giữa, ngoại trừ màu sắc, cùng với cái Ngu Trọng Dạ đưa cho giống nhau như đúc.

Tay Liêu Huy đang lái xe bỗng nhiên vươn ra, ôm Hình Minh rồi hôn một cái, bày ra một tư thế kim chủ: “Bảo bối, cưng sẽ thích thôi, tôi sẽ cho cưng biết thế nào là sung sướng.”

Gió biển thổi nhẹ, ngắm nhìn cảnh biển, nếm thử hải sản tươi, hiếm khi Liêu Huy lại nghĩ muốn tiến hành từng bước một, từng chút từng chút công hãm cướp đoạt, Hình Minh thì cảm thấy phiền toái với tiến trình nói chuyện tình ái này, mọi người đều là người trưởng thành, một khi đã ở bên nhau thì cởi quần áo, hà tất phải lãng phí thời gian.

Thế nên cậu chủ động nói, vẫn là về khách sạn đi.

Liêu Huy vốn là Túy Ông chi ý bất tại tửu(3), mừng rỡ Hình Minh thay hắn cắt đứt chuyện rườm rà, vì vậy nhanh chóng tăng tốc động cơ, mau chóng dẫn theo người trở về.

(3) Túy Ông chi ý bất tại tửu: ý không ở trong lời; có dụng ý khác.

Chưa tới mười giờ tối, Ngu Trọng Dạ đang ở trong phòng luyện chữ thì nghe thấy âm thanh đập phá cửa.

https://thuviensach.vn

Vừa mở cửa, một người liền ngã nhào vào trong lòng của hắn, là Hình Minh. Cậu dường như mới chạy như điên tới, há miệng hô hấp đứt quãng, trên mặt trên người đều có vết máu.

“Em… Không làm được.” Hình Minh dụi đầu vào trước ngực Ngu Trọng Dạ, âm thanh run rẩy.

Ngu Trọng Dạ khẽ cau mày, nắm cằm Hình Minh nhấc mặt lên, ngón tay cái vuốt nhẹ qua lông mày viền mắt của cậu, sau đó lau đi máu tươi trên mặt cậu —— không bị thương nặng gì, chỉ là hai má hơi sưng, trán bị trầy xước da. Máu dính trên mặt là máu của người khác.

“Em không làm được… Em không làm được.” Hình Minh nửa quỳ trên đất, gắt gao nắm lấy hai tay Ngu Trọng Dạ, lặp lại lời nói, em không làm được.

Chưa đầy hai phút sau, Liêu Huy cũng dẫn người lao vào phòng. Trên đầu hắn có vết thương đang chảy máu, trông như một cái miệng đầy máu, nhìn mà khiến người khiếp sợ, thấy hắn bị thương cũng bình thường, người vẫn còn có tinh thần, đôi mắt trợn tròn, không ngất không ngã.

“Tao con mẹ nó hôm nay phải giết mày!” Liêu Huy một tay bưng trán bị đập đến chảy máu, một tay chỉ vào Hình Minh mắng to, “Mày là cái loại không biết suy nghĩ, đê tiện!

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 23

Edit & Beta: Direct Kill

“Tao con mẹ nó hôm nay phải giết mày!” Liêu Huy một tay bưng trán bị đập đến chảy máu, một tay chỉ vào Hình Minh mắng to, “Mày là cái loại không biết suy nghĩ, đê tiện!

Liêu Huy thấy Hình Minh đã ở trong lòng Ngu Trọng Dạ, nhất thời bắt không được cậu, liền đem tóc mái vén lên, lộ ra cái trán đã nhuốm máu nói: “Anh rể, anh nói xem bây giờ nên làm sao.”

Máu chảy đầy mặt nhìn cực kỳ dọa người, nhưng thực ra vết thương cũng chỉ rách khoảng 3 cm do bị một vật sắc bén đập vào, so với lão Trần lúc trước ngã xuống đất bất tỉnh tại chỗ, đã xem như là may mắn lớn rồi.

“Còn đứng như trời trồng như thế làm gì.” Thủ hạ của Liêu Huy dù vớ vẩn nhưng vẫn có rất nhiều người, đều là những tên độc ác như lang sói, bây giờ bọn chúng đứng trong phòng này, lại lại còn xách gậy theo. Nhìn đám người đang đứng vây quanh không ít, Ngu Trọng Dạ cười khẽ, vỗ vỗ vai Hình Minh, hời hợt nói: “Đi xin lỗi Liêu tổng đi.”

Ngu Trọng Dạ nếu không cứu cậu, với tính khí của Liêu tổng Thịnh Vực chắc chắn sẽ đánh cậu đến khi không lết nổi mới thôi. Hình Minh cầu cứu ngẩng mặt lên nhìn Ngu Trọng Dạ, lại không nhìn ra trên mặt của hắn đến cùng có ý muốn giúp đỡ mình không, cặp mắt kia như cũ bình tĩnh mà thâm thúy, lạnh lùng nhưng cũng ám muội, Hình Minh do dự một chút, cuối cùng vẫn là thuận theo mà đến gần Liêu Huy.

https://thuviensach.vn

Còn chưa kịp há mồm, đã nghe thấy người đàn ông phía sau nói, quỳ xuống.

Âm thanh Ngu Trọng Dạ thâm trầm sâu dày, mang theo cảm giác ngột ngạt.

Người ta nói dưới đầu gối nam nhi có vàng, nhưng bây giờ vì bảo toàn tính mạng nên không thể không quỳ, nhưng Hình Minh vẫn do dự, phiền phiền nhiễu nhiễu, nửa ngày, mới chậm chạp gập đầu gối, quỳ xuống trước mặt Liêu Huy.

“Liêu tổng ——— ”

Con vịt đã cho vào nước sôi thì không thể bay, nhưng vẫn có thể mổ người một cái, Liêu Huy sớm không thể đè nén được lửa giận, còn chưa đợi Hình Minh quỳ xuống hẳn, đã vung tay cho cậu một cái tát.

Một tát này lực rất lớn, khiến cả đầu Hình Minh vang lên những tiếng “Ong”, như bị một tiếng sấm nổ ở bên tai. Ánh mắt cậu mở to, cả khoang miệng đầy mùi máu tanh, cậu kinh ngạc nhiều hơn là tức giận, trước đây vì điểm thi, vì thành tích, hoặc vì những chuyện nghịch ngợm gây sự, Hình Hoành cũng sẽ lấy dây lưng quất cậu, cậu nhanh chân, chạy trốn, hoặc dựa vào lí lẽ biện luận mà cãi, dù thế nào cũng chống chế lại… Nói chung sống chừng hai mươi năm, chưa từng để cho người nào có thể tùy ý đánh mình.

Hình Minh nuốt xuống ngụm nước bọt đầy máu, ngẩng đầu, lạnh lùng nhìn Liêu Huy, hàm răng cắn chặt đến mức vang lên tiếng ken két.

Ánh mắt quấn lấy người vừa đánh cậu như muốn đánh trả lại cho hắn một cái, Liêu Huy ngại một bàn tay còn chưa đủ, giơ tay liền muốn đánh Hình Minh cái nữa.

Giọng nói Ngu Trọng Dạ đúng lúc truyền tới: “Được rồi.”

https://thuviensach.vn

Cánh tay Liêu Huy miễn cưỡng dừng lại giữa không trung, không dám đánh xuống cái nào nữa, chỉ thuận thế đem hai tay giơ qua đỉnh đầu, làm ra một tư thế đầu hàng, chậm rãi lui về phía sau hai bước, “Nếu anh rể đã lên tiếng, em đương nhiên sẽ nể tình anh. Chỉ là,” dừng một chút, Liêu Huy xoay người, bày ra bộ mặt hung ác, “Em tuyệt đối sẽ không để mình bị đánh vô ích như thế.”

“Cậu muốn mượn danh chương trình đài Minh Châu, ” Ngu Trọng Dạ khẽ mỉm cười, làm ra dáng vẻ nhượng bộ, “Có thể.”

“Em chỉ muốn chương trình tốt nhất.”Bây giờ nói chuyện tài trợ, Liêu Huy hơi có cảm giác thoả mãn. Sự kiện kêu gọi đầu tư quảng cáo cho đài Minh Châu chưa tiến hành, mà chương trình ‘Nếu như yêu mỹ nhân’ còn có cả nguồn dự trữ tài chính khổng lồ, sự thâm niên lão luyện của tổ chế tác và tài nguyên dồi dào cho chương trình, nghe nói rằng có một công ty hàng tiêu dùng nhanh trong nước dự định ra giá mười hai triệu để đấu thầu, mặc dù không biết thực hư thế nào, nhưng qua đó có thể thấy rằng rất nhiều người đang muốn đầu tư vào đó. Mười hai triệu đối với Thịnh Vực mà nói cũng chỉ như muối bỏ bể, nhưng Liêu Huy lười cùng với mấy tên nhà giàu mới nổi kinh doanh rượu hay sữa tranh giành, trước đây hắn có đề cập qua chuyện hợp tác hai lần nhưng Ngu Trọng Dạ đều không phản ứng, lúc này tự mình mở miệng, cuối cùng cũng coi như không quá mất mặt mũi của chính mình.

Ngu Trọng Dạ nói: “Đương nhiên là tốt nhất.”

Ánh mắt nguy hiểm của Liêu Huy hơi thu lại: “Muốn em ra giá mười hai triệu?”

Ngu Trọng Dạ nói: “Năm mươi triệu.”

“Năm mươi triệu?” Liêu Huy nửa tin nửa ngờ, “Nếu như yêu mỹ nhân’ có giá trị 50 triệu?”

https://thuviensach.vn

“Tôi chưa nói có phải ‘Nếu như yêu mỹ nhân’ hay không, tôi chỉ nói chương trình ‘tốt nhất’. Những chương trình nổi tiếng của trung tâm giải trí hiện nay, doanh thu các hạng mục và quảng cáo báo lại đều có con số trăm triệu, chuyện này rất bình thường. Tuy mang đến sự nổi tiếng của các hình ảnh thương hiệu, nhưng danh tiếng và khán giả khẳng định ít hơn nhiều so với chương trình tin tức, hiện tại chương trình giá trị 50 triệu, nhưng có triển vọng lên đến 2 tỉ.” Ngu Trọng Dạ khẽ rũ mắt xuống, liếc mắt nhìn Hình Minh một cái, “Tầm nhìn Đông Phương’ sẽ là chương trình tốt nhất đài Minh Châu.”

Câu nói này như ngọn lửa thiêu đốt trong lòng cậu, Hình Minh không thể không có phản ứng. Cậu ngửa mặt lên, đem ánh mắt vừa nóng bỏng vừa nghi hoặc nhìn về phía Ngu Trọng Dạ. Mà Ngu Trọng Dạ ánh mắt đã thu về, vẫn là gò má anh tuấn mà lạnh nhạt, cũng không biết tại sao, dưới ánh đèn chợt xa chợt gần của khách sạn, tựa như ảo giác, khiến cho người không dám lại gần, nhìn cũng không thấu.

“Chút tiền lẻ này em đương nhiên có thể bỏ ra, có trở về hay không cũng không đáng kể, coi như vứt xuống sông. Nhưng anh bạn nhỏ này hôm nay phải dạy bảo cẩn thận mới được, không phải vì em, mà là thay anh rể.” Thịnh Vực Liêu tổng có thể có địa vị ngày hôm nay, chắc chắn không phải người ngu ngốc, hắn nghe hiểu được ý tứ Ngu Trọng Dạ, nhưng vẫn nuốt không trôi cơn giận này, “Người truyền thông tối kỵ nhất là ‘họa là từ miệng mà ra’, anh rể ở trong giới này nhiều năm như vậy, gặp sinh, gặp tử, cũng gặp qua người sống không bằng chết rồi, không phải không hiểu đạo lý trong đó, tính tình anh bạn nhỏ này quá lỗ mãng, đối với đài Minh Châu không phải chuyện tốt.”

Ngu Trọng Dạ nở nụ cười, bầu không khí giương cung bạt kiếm lúc nãy nương theo tiếng cười của hắn giảm đi không ít, hắn nói, người của tôi, tôi sẽ dạy bảo.

https://thuviensach.vn

“Nếu anh rể đã nói như vậy, em còn có thể nói cái gì đây? Chuyện này cứ như vậy xong, ok.” Liêu Huy nở nụ cười âm u lộ ra hàm răng trắng sáng, nhìn như đã nhún vai bỏ qua rồi, quay người muốn đi —— nhưng mới đi được hai bước, hắn đột nhiên quay đầu lại, dùng tốc độ cực nhanh đoạt lấy cây gậy trong tay thuộc hạ, giơ tay ném về phía đầu Hình Minh.

Tất cả mọi người đều phản ứng không kịp, gồm cả Hình Minh, Liêu Huy dùng hết sức ném một gậy này, không đem cậu đập chết là không yên.

Bên tai vang lên tiếng gió vù vù, sắc mặt Hình Minh trắng bệch, hoảng sợ mở to hai mắt, thấy một vật thể màu đen bay đến trước mặt, nhưng vật kia đến gần đập vào đầu cậu bỗng nhiên dừng lại ——

Ngu Trọng Dạ đúng lúc giơ tay, dùng cánh tay hắn thay cậu đỡ một gậy này.

Tiếng đồ vật bằng sắt cùng thân thể va chạm vào nhau phát ra một tiếng động doạ người, như là tiếng xương tay bị gãy, nhưng Ngu Trọng Dạ vẫn cố gắng chống đỡ không cho Liêu Huy có cơ hội, hắn khẽ cau mày, ánh mắt bình tĩnh mà nhìn đối phương, từng chữ từng chữ nói: “Tôi nói, để tôi dạy bảo.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 24

Edit & Beta: Direct Kill

Liêu Huy phẫn nộ bỏ đi, nhóm người vừa mới bước ra khỏi phòng khách sạn, Hình Minh liền bị Ngu Trọng Dạ đẩy lên trên giường.

Lực tay Ngu Trọng Dạ rất lớn, Hình Minh hầu như vô lực phản kháng, theo bản năng giãy giụa hai cái sau đó nằm yên, mặc cho Ngu Trọng Dạ đem quần áo của cậu thô bạo mà gỡ bỏ, cởi ra.

Cậu bị lột đến trần như nhộng, như lột vỏ trái cây vậy, không giữ lại chút nào mà loã lồ. Hai tay Hình Minh chống lên giường, gối quỳ xuống, sau đó đưa lưng về phía Ngu Trọng Dạ. Ánh đèn của khách sạn sáng mờ mờ càng khiến da cậu trông trắng hơn, trắng như không hề nhiễm tạp chất, gần như trong suốt.

Đột nhiên, một cái dây lưng đánh xuống lưng Hình Minh, làn da trắng xanh lập tức hiện lên vết máu rõ ràng.

Ngu Trọng Dạ nói “dạy dỗ” cũng không phải nói suông, dây lưng trong tay lên lên xuống xuống, mỗi một lần xuống đều dùng hết sức quất vào lưng Hình Minh, Hình Minh trong đau đớn bỗng nhiên cảm thấy thoải mái, dường như nội tâm cậu không thấy chút kinh hoảng nào, không cam lòng cùng phẫn uất đều tìm được nơi phát tiết ra ngoài—— rất nhiều người đã nói, nói cậu không đủ nghe lời, không đủ ngoan ngoãn, cuối cùng, dù sao cũng là tên không cha không được giáo dục đầy đủ.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh trên lưng đã bị tróc da, máu đầy khắp lưng, nhưng Hình Minh trước sau cắn răng không kêu một tiếng, toàn bộ cơ thể vững vàng không lay động, chỉ có tính khí ẩm ướt hồng hào ở trong quần, theo nhịp quất nhẹ nhàng chuyển động theo.

Bị quật khoảng chừng hai mươi cái, bọn họ lại hành động giống lần thứ nhất, người đàn ông kia dùng dây đeo ghìm lại cổ của cậu, từ phía sau tiến vào.

Miệng huyệt chưa đc làm trơn, hạ thân khô khốc bị xâm chiếm, Hình Minh không tự chủ được bài xích chống lại, hai cánh tay đang khua loạn xạ không may đụng phải cánh tay bị thương của Ngu Trọng Dạ.

“Thầy, tay thầy…” Vật kia của Ngu Trọng Dạ mới đi vào được một nửa, Hình Minh vẫn còn duy trì chút lý trí, rất sợ làm đối phương tức giận.

“Không quan trọng lắm.” Ngu Trọng Dạ dùng một tay đã có thể nâng Hình Minh lên, ôm trọn cậu vào trong ngực mình. Hắn mạnh mẽ mà đỉnh vào, đem vật cứng của mình đâm vào nơi sâu nhất.

Hình Minh quay lưng lại với Ngu Trọng Dạ ngồi ở trong ngực của hắn, đẩy miệng vết thương phía sau lưng ma sát qua lại với lồng ngực Ngu Trọng Dạ, đau đớn cùng khoái cảm điên cuồng đan dệt, cậu vụng về hầu hạ, cố gắng tách ra hai chân, nâng lên rồi lại ngồi xuống, khiến cho tính khí trong huyệt đâm vào càng sâu, cho dù vật kia đã tiến vào hết cỡ bên trong, quá bá đạo, nhưng cảm tưởng lúc nào cũng có thể phá nát bên dưới của cậu.

Tính khí mềm mại trong huyệt lúc thì mạnh mẽ đâm tới, lúc lại đánh vòng ma sát, Ngu Trọng Dạ đột nhiên lấy tay nhấn giữ sau gáy Hình Minh, cưỡng ép cậu cúi đầu, nhìn nơi hai người đang giao hợp.

Hình Minh không thể không cúi đầu, hình dáng của đồ vật bên dưới Ngu Trọng Dạ thât sự rất doạ người, hành trụ màu tím sậm, bên ngoài còn có những gân xanh dữ tợn, nó ở giữu hai chân cậu nhanh chóng tiến vào rút ra,

https://thuviensach.vn

thỉnh thoảng biến hóa góc độ, ma sát phần thịt bên dưới trở nên kiều diễm ướt át, gắng sức phối hợp phun ra nuốt vào.

Tính khí của cậu từ lâu cũng đã dựng lên thẳng tắp, linh khẩu ẩm ướt sáng bóng, chất lỏng trong suốt không ngừng chảy ra.

Hình ảnh như vậy thật khiến người ta ngượng ngùng, cũng làm người ta phấn khởi. Hình Minh thoải mái liên tục rên rỉ.

Nhưng mà trò ân ái này kết thúc sớm hơn so với ngày thường, sau khi Hình Minh đầu hàng tước vũ khí không bao lâu, Ngu Trọng Dạ cũng đem tinh dịch nóng rực bắn vào trong cơ thể cậu.

Hình Minh đứng dậy mặc quần áo, đơn giản chỉnh sửa lại cả người một chút, sau đó gọi điện thoại nhờ người trong khách sạn mang đến hộp cứu thương. Cậu tỉ mỉ kiểm tra cánh tay phải bị thương của Ngu Trọng Dạ, sau đó cắt băng gạc thành một dải dài, thay hắn băng bó cầm máu trên cánh tay, thủ pháp vô cùng thành thạo lão luyện.

“Nếu như thầy không yên lòng, ngày mai có thể đi bệnh viện chụp X quang kiểm tra lại, tuy nhiên em chắc chắn xương cổ tay của thầy bị gẫy nhẹ, may là thầy đã từng là quân nhân nên trên tay có cơ bắp, nếu như đổi lại là người bình thường, bị ném như vậy nhất định sẽ nát xương, có đi băng bó kịp thời thì sau này hồi phục lại vẫn sẽ không được như lúc ban đầu.”

“Tôi quên mất, em từng là sinh viên ngành y.” Ngu Trọng Dạ cúi đầu nhìn đôi mắt Hình Minh, ánh mắt nóng bỏng tình dục đã trở nên băng lãnh, những vết bẩn do làm tình cũng đã rửa sạch, hai người họ nhìn qua không thể tầm thường hơn như giám đốc với nhân viên, thầy giáo với học trò, từ đầu đến chân xa lạ hợp quy tắc, từ trong ra ngoài theo lễ nghĩa khách khí, “Nghĩ như thế nào lại dấn thân vào ngành nghề tin tức này?”

https://thuviensach.vn

“Em nhớ khi thầy đứng lớp em đã trả lời qua rồi, ” Hình Minh hết sức chăm chú mà điều chỉnh cái nẹp, muốn cố định cánh tay giúp Ngu Trọng Dạ, “Thời đại này tính ra có còn mấy người trong lòng mang lý tưởng tin tức, lẽ nào bỏ y theo văn còn thiếu sao?”

Ngu Trọng Dạ nhìn như không tin lời của cậu: “Đã có lý tưởng tin tức, vì sao lúc trước không trực tiếp lựa chọn ngành nghề chuyên nghiệp liên quan đến nó.”

Hình Minh ngừng tay đang làm việc, cẩn thận suy nghĩ trong chốc lát, nói: “Mẹ em không thích.”

“Tại sao?”

“Có câu châm ngôn ‘Người lạnh lùng, có trái tim cô độc’, dường như đang nói chính em vậy, ” Hình Minh lại cúi đầu, kiên nhẫn quấn băng gạc cố định nẹp trên cánh tay, sau đó quấn từng vòng băng bó cánh tay bị thương của đối phương, “Cũng không tại sao cả, mẹ em cho rằng làm phóng viên tin tức là ngành nghề có độ nguy hiểm cao, với tính tình này của em không sớm thì muộn sẽ bị người khác làm thịt.”

Lời này cũng không phải giả dối, Ngu Trọng Dạ nở nụ cười: “Ba em đâu?.”

Tay Hình Minh bỗng run lên một cái, đặc biệt rõ ràng.

Ngu Trọng Dạ lại hỏi: “Không muốn nói?”

“Cũng không phải, mất nhiều năm rồi, không có gì đáng nói.” Hình Minh tự biết mình chạy không thoát khỏi đôi mắt diều hâu của Ngu Trọng Dạ, vì vậy quyết tâm ngẩng mặt lên, thoải mái nhìn hắn: “Em không muốn mượn danh Thịnh Vực tài trợ.”

https://thuviensach.vn

Cánh tay đã được băng bó xong xuôi, Ngu Trọng Dạ nhìn qua như mệt mỏi, hơi nhắm mắt lại: “Lại nháo cái gì.”

“Không nháo…” Một đêm này quá nhiều sự việc xảy ra, dằn vặt lâu như vậy mà trời còn chưa sáng, Hình Minh lo lắng Ngu Trọng Dạ thấy mình không biết cân nhắc, vội vàng bổ sung một câu, “Thực ra em muốn thứ khác.”

“Ồ?” Ngu Trọng Dạ mở mắt ra, biểu tình lộ ra cảm giác hứng thú, “Hôm nay lại còn chủ động mở miệng, muốn cái gì?”

Hình Minh vốn định về phải nịnh bợ lão Lâm để lão trả lại đồng hồ, nhưng cậu thực sự không dám phá tâm trạng của đài trưởng Ngu, đoán không ra đài trưởng Ngu đang nghĩ gì, cho nên không thể không vừa lo lắng đề phòng vừa tính kế so sánh, đắn đo bây giờ mình nói chuyện kia liệu có ảnh hưởng đến tương lai sau này, nói cậu sợ sệt đắc tội lão Lâm, không bằng nói sợ khi trở về công ty không có chỗ để nhờ cậy.

Có một bài ca dao đường phố truyền nhau đặc biệt đúng đắn thế này: người được chiều chuộng đều không sợ hãi.

“Em muốn một bức tranh.” Hình Minh dừng một chút, “Vạn mã tề âm, ở trong triển lãm tranh hôm nọ.”

“Em biết tác giả của bức tranh kia là ai?”

“Em không biết.” Hình Minh lắc đầu, lúc đó đầu óc cậu mải để ý chuyện khác, thật sự không biết.

Nhưng cậu phát hiện ánh mắt Ngu Trọng Dạ trở nên hơi kỳ quái, tựa như dò sét lại tựa kinh ngạc, hoài nghi, hiếm thấy đôi mắt ấy toát ra tia tâm tình như thế, mặc dù khó nhìn thấy, nhưng lại chân thực tồn tại.

https://thuviensach.vn

Hình Minh thản nhiên nhìn lại, mãi đến tận khi ánh mắt Ngu Trọng Dạ dần dần biến hóa, vẫn tiếp tục bình tĩnh không gợn sóng.

Hình Minh đứng dậy cáo biệt, chuẩn bị trở về phòng mình, không ngờ lại nghe thấy Ngu Trọng Dạ nói: “Đêm nay em lưu lại.”

Lúc này Hình Minh quả thật không dám rời khỏi Ngu Trọng Dạ, Thịnh Vực Liêu tổng tiếng xấu làm đủ mọi chuyện lan xa, không chắc cậu chân trước bước ra khỏi cửa, chân sau có bị đối phương túm lấy chặt luôn không, thả con săn sắt bắt con cá rô.

“Nhưng em… Không có cách nào nằm xuống được.” Hình Minh xoay người, vết thương trên lưng lúc này đau đến lợi hại.

“Lại đây.”

Hình Minh nghe lời mà bò lên giường, tránh né cánh tay phải bị thương của Ngu Trọng Dạ, dán lên người hắn. Hai mông cậu hướng lên trời, không biết xấu hổ mà nằm trên người một nam nhân, đúng lúc người đàn ông kia hạ thấp ánh mắt, vì vậy hai người liền thuận lý thành chương hôn môi, môi nguội lạnh và lưỡi ấm nóng, người tiến tôi lui, cũng không thể nói là triền miên thích ý được.

Sau khi hôn xong, Ngu Trọng Dạ dùng cánh tay bị thương nhẹ nhàng mơn trớn vết thương sau lưng Hình Minh, một tay khác lại nâng lên cằm của cậu, nói: “Sau này không cho phép.”

Cái gì không cho phép? Không cho phép cái gì? Không cho phép ngang ngược, không cho phép đánh người, không cho phép đã ở cùng hắn lại bò lên giường người khác?

Hình Minh không hiểu lắm ba chữ “không cho phép” kia đến cùng ngậm mấy tầng ý tứ, chỉ gật đầu một cái nói, vâng.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 25

Edit & Beta: Direct Kill

Buổi trưa ngày thứ hai, Hình Minh bị ánh nắng bên ngoài hắt vào khiến cậu tỉnh giấc, mở mắt ra đã thấy bức tranh ‘Vạn mã tề âm’.

Bức họa đối diện với giường lớn của khách sạn, Ngu Trọng Dạ đã không ở trên giường nữa. Hình Minh ảo não bản thân lại ham ngủ không tuân theo đồng hồ sinh học, đứng dậy đi vào phòng tắm tắm rửa qua bằng nước lạnh cho tỉnh táo, không thể không nói đêm qua ở trên giường thật thoải mái, cậu ngồi trên người Ngu Trọng Dạ lên xuống, đạt tới cao trào hết lần này đến lần khác, cả người lâng lâng như đang đứng trên đỉnh núi.

Sữa tắm hương bạc hà khiến cho cả người mát lạnh sảng khoái, Hình Minh quay lưng về phía gương soi đằng sau, không khỏi mắng một tiếng, mẹ nó.

Lão cáo già kia ra tay cũng quá ác đi, trên lưng cậu bây giờ có muôn hình vạn dạng, da thịt trắng như tuyết càng làm nổi bật vết roi máu đỏ, nhìn rất nát, rất thảm.

Tắm xong, Hình Minh quấn khăn đi ra khỏi buồng tắm, trở lại trước bức tranh ‘Vạn mã tề âm’.

Người vẽ không có ký tên, mà chỉ giữ lại câu thơ “Vạn mã tề âm”, nét chữ tương đối khá, ngang ngược ngông cuồng, có góc có cạnh. Hình Minh không cận thị, nhưng không nhịn được ghé sát mặt lại gần hơn để quan sát, mắt hơi khép lại tỉ mỉ xem xét dòng thơ kia… Càng xem càng cảm thấy kỳ

https://thuviensach.vn

lạ, càng nhìn càng cảm thấy giống như đã gặp đâu đó rồi, sau đó cậu đột nhiên quay người đi đến bàn đọc sách —— đêm qua những trang giấy mà Ngu Trọng Dạ luyện chữ còn lưu ở trên bàn.

Nét bút sắc sảo phóng khoáng giống nhau, chỉ là bây giờ đài trưởng Ngu dùng bút ngày càng thành thục nội liễm, nét bút thanh tao trang nhã, nhưng vẫn phóng khoáng như thường.

Bức họa này hẳn là tác phẩm từ nhỏ của hắn.

Hình Minh nhất thời giật mình đến sững sờ, chỉ cảm thấy tay chân lạnh lẽo, nửa ngày mới lấy lại được một chút sức sống. Nhớ lại đêm qua ánh mắt Ngu Trọng Dạ nhìn mình, đột nghiên cảm thấy hối hận, cậu thật sự không biết tác giả bức tranh này là ai, bằng không chắc chắn sẽ không mở miệng yêu cầu, bây giờ thì hay rồi, hắn sẽ thấy mình là loại người đã giả tạo còn ra vẻ thanh cao, sợ đông sợ tây gián tiếp nịnh nọt hắn.

Qua loa ăn cơm trưa, có người bên Thịnh Vực gọi điện thoại cho cậu, nói Ngu tổng bị thương nhẹ, ngồi máy bay riêng trở về sớm, dặn cậu thay mặt hắn tham gia những hoạt động còn lại của ‘Đêm Thịnh Vực’.

Hình Minh gật đầu đáp ứng, suy nghĩ một chút, lại hỏi mấy câu tưởng chừng bâng quơ về bức tranh ‘Vạn mã tề âm’.

Người kia trả lời cậu, bức họa đó ở triển lãm tranh lúc đầu đã được người khác mua, nhưng không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, Ngu tổng tự mình ra giá gấp đôi, mua lại bức tranh.

Cúp điện thoại, lòng hiếu kỳ của Hình Minh nổi lên, bèn lên mạng tìm hiểu xem trung bình một bức tranh của đài trưởng Ngu bán được bao nhiêu tiền, kết quả bị dọa cho nhảy dựng lên.

Cậu vẫn luôn biết bút mực của Ngu Trọng Dạ rất đáng giá, nhưng cũng không liệu đến nó lại có giá trị như thế, không trách người ở trong hiệp hội

https://thuviensach.vn

mỹ thuật kia ngóng ngóng trông trông mà cầu hắn viết một bức chữ, khách khí đến mức quên mất chính mình cũng là hoạ sĩ, lễ phép như con trai hắn vậy.

Ngu Trọng Dạ phái người truyền lời với Hình Minh, lại không tiết lộ buổi chiều hắn phải diễn thuyết trước sự chú ý của hàng trăm người trong giới truyền thông.

Vốn người được mời là hắn, mà giờ khắc này người lại không ở hiện trường, thân là đại biểu đài Minh Châu, đương nhiên Hình Minh bị người dẫn chương trình mời lên phát biểu.

Mãi đến tận khi người dẫn chương trình đọc tên của cậu, ánh mắt của mọi người giống như đèn pha đều tập trung nhìn về phía mình, Hình Minh mới biết ngoài việc thay mặt đến tham dự mình còn có nhiệm vụ khác, thầm nghĩ hành động khiến người ta bất ngờ không kịp đề phòng này quả nhiên là phong cách của Ngu Trọng Dạ, hơn nửa là cố ý.

Người ngồi đây đều là những ông chủ trong giới truyền thông, ngành nghề kiệt xuất, Hình Minh tự biết phân lượng không đủ, giả bộ khách khí nhún nhường một chút, sau đó mới tự nhiên hào phóng mà đi lên trên bục. Cậu từ nhỏ đã rất tự tin, chưa bao giờ sợ mấy cảnh tượng hoành tráng đông người, càng là nhiệm vụ nhận lúc lâm nguy, càng có thể phát huy vượt xa người thường, phút trước còn ở bên dưới như quân nhân đào ngũ, phút sau đã có thể ở trước mặt hàng ngàn người có chức quyền thoải mái mà diễn thuyết, trời sinh chính là loại người sống trong ánh mắt ngưỡng mộ của mọi người.

Hình Minh dạo một vòng ngang dọc kim cổ, lại không quên đề cập đến hiện thực, từng câu từng chữ đều hoàn mỹ, không đánh mất phong độ truyền thống của người trong giới truyền thông.

https://thuviensach.vn

Cậu trong tiếng vỗ tay hân hoan của hàng trăm người nói câu cuối cùng, trân trọng tài năng, giữ lòng trắc ẩn.

Hôm đấy tại cuộc gặp gỡ của những người trong giới truyền thông hót lên một tiếng làm kinh người, những hoạt động mấy ngày còn lại của Hình Minh càng như cá gặp nước. Liêu Huy không lộ mặt, sự tình không vỡ lở ra, cậu không chỉ bàn bạc xong xuôi với nhà tài trợ, còn quyết định đáp ứng mấy người trở thành đại nhân vật trong chương trình của họ.

Tham dự hội nghị đều là người truyền thông, một hồi náo động giới truyền thông như thế, việc quan trọng đương nhiên là muốn có thêm nhiều tin tức. Buổi tối, Hình Minh gọi điện thoại cho Nguyễn Ninh, từ xa điều khiển chỉ huy tổ công tác, sau đó nằm nhoài trên giường lớn khách sạn tìm đọc tin tức, nghĩ đến việc có khả năng Ngu Trọng Dạ cũng chăm chú xem mình diễn thuyết tại hội nghị kia, đột nhiên cũng có chút sợ. Hắn ghét bỏ hết thảy việc cậu bị quay hình chụp ảnh, ngại cái miệng này môi quá mỏng quá mức ác liệt, ngại làn da kia quá trắng đến nhạt nhẽo, may mà đại đa số mọi người đều dễ quên chuyện cũ, tốt bụng, cũng mù quáng tin vào những lời nói hoa mỹ, lại lười suy nghĩ, bọn họ khó có thể bỏ sót việc bỏ đá xuống giếng, nhưng cũng rất quen với việc thêu hoa trên gấm, họ dường như đã quên đi sự việc rầm rộ thuê diễn viên đóng thế, trái lại khen ngợi cậu là thần tượng mới trong giới truyền thông, là tấm gương sáng của người trẻ tuổi trong giới.

Hình Minh nhờ người quen mang bức tranh ‘Vạn mã tề âm’ về nhà, nghĩ nghĩ trong nhà không có người nhận, trực tiếp gửi đến địa chỉ của Hướng Dũng, còn cậu thì được mời ở lại bởi một người nổi tiếng trong ngành tài chính của tỉnh này, vì thế đành nán lại hai ngày sau mới đi máy bay trở lại. Vừa xuống máy bay, việc đầu tiên làm chính là đến chỗ cha dượng lấy lại bức họa.

Hai bậc thang một bước chân, tâm trí chỉ nghĩ đến bức họa, dưới chân bước vội vàng, còn chưa vào cửa, đã nghe thấy trong phòng một loạt các

https://thuviensach.vn

tiếng động vang lên.

“Ông đem nhà hàng bán đi để tài trợ cho nó? Con mẹ nó ông có bị bệnh không?! Đến cùng ai mới mẹ nó là con ruột của ông?!”

Một tiếng rống như sấm rền bên tai, người nói chuyện là Hướng Tiểu Ba, con ruột Hướng Dũng. Mới được cảnh sát thả ra đã không an phận, hắn ta nhấc lên một đôi mắt đục ngầu, nhìn thấy Hình Minh từ ngoài cửa tiến vào, trong mũi phát ra âm thanh hừ hừ quái gở: “Kìa! Ông già, con trai yêu quý của ông đến rồi kìa!”

Khuôn mặt hay dáng dấp của Hướng Tiểu Ba đều giống mẹ, thân cao hơn mét tám, dáng người khá đẹp, nhưng thưởng thức thực sự không được tốt lắm, hắn ăn mặc rất quê mùa, nhưng vẫn luôn ảo tưởng bản thân đẹp trai nhất. Hơn nữa lông mày hắn liền với mi tâm, rõ ràng là hung tướng, mắt trái còn có một vết sẹo hết sức rõ ràng, dài năm, sáu cen-ti-mét, đó là do năm học lớp 11, bị Hướng Dũng lấy giày đinh đập vào —— Hướng Dũng coi Hình Minh như con đẻ, nâng lên sợ ngã ngậm lấy sợ tan, nhưng mỗi khi đối với con ruột của mình lại lạnh lùng ra tay, không kiêng dè chút nào.

Sau lần đó, Hướng Tiểu Ba bị Hướng Dũng đưa đến ký túc của trường học, không thi nổi đại học liền trực tiếp bước chân vào xã hội sớm, suốt ngày ăn uống, chơi gái, đánh bạc, du thủ du thực(1), nhìn bạn bè mà hắn kết giao, kỳ thực đều là loại gặp yếu thì kiêu căng hống hách, gặp mạnh thì nhu nhược, sợ hãi tột cùng. Hình Minh rất không thích người anh này của mình, rõ ràng, Hướng Tiểu Ba đối với cậu cũng ghét cay ghét đắng, hắn đem sự bất hạnh của đời mình toàn bộ quy tội cho hồ ly tinh cùng đứa con ghẻ mà hồ ly tinh mang tới —— hận, hận đến thấu xương, hận đến ngày ngày lý sự mài đao, soàn soạt vang lên.

(1) Du thủ du thực: chỉ những người nay đây mai đó, sống lông bông, không ổn định, nay ở chỗ này, mai ăn chỗ khác.

https://thuviensach.vn

Trong nhà khắp nơi bừa bãi, cái tủ bát đã không ở chỗ vốn có nữa, hiển nhiên bị người ta đập vỡ.

Hướng Dũng thấy Hình Minh vào nhà, lập tức giấu đi vẻ khốn quẫn trên mặt, hàm hậu nở nụ cười, nói cho cậu biết hai năm qua chuyện làm ăn của quán càng ngày càng khó khăn, đơn giản liền đem quán cơm bán đi, tiền bán quán kia vừa vặn có thể đem ra tài trợ chương trình của cậu. Hình Minh còn chưa mở miệng, Hướng Tiểu Ba lại nổi trận lôi đình: "Tôi con mẹ nó mới mượn ông hai mươi vạn mở quán đánh bạc, ông không cho, còn để tài trợ cái chương trình bỏ đi của nó, ông cư nhiên lại bán đi quán ăn này?!"

Lời này nói ra khỏi miệng, khí còn không thuận, giơ tay liền đẩy ngã ba hắn một cái.

Hướng Dũng dường như không ngờ con trai lại đẩy mình, ngã nhào một cái xuống đất, máu mũi chảy ra.

Con đánh cha, sẽ bị trời phạt. Bên ngoài đột nhiên trở trời, một tiếng sấm thật to vang lên, Hình Minh đỡ Hướng Dũng từ trên mặt đất đứng dậy, vỗ vỗ vai Hướng Tiểu Ba: "Anh đi ra đây với tôi."

"Dựa vào cái gì tao phải ra ngoài với mày?" Hướng Tiểu Ba trợn tròn mắt, lại giãy vai, "Làm sao? Mày tới cho tao mượn hai mươi vạn?"

"Tôi cho anh tiền." Hình Minh liếc mắt một cái cũng không nhìn Hướng Tiểu Ba, chỉ dùng ánh mắt hơi nhu hòa động viên cha dượng, quay đầu liền đi ra ngoài cửa, "Đi ra!"

Thời kỳ trưởng thành của Hướng Tiểu Ba tương đối dài, đối với lời nói của mọi người không bao giờ chịu nghe, nhưng lại tưởng câu này của Hình Minh là thật, lập tức men theo câu nói mịt mờ hơi tiền, ngoan ngoãn đi theo. Xuyên qua hành lang chật hẹp, lại quẹo qua mái hiên ẩm ướt, vừa mới

https://thuviensach.vn

há mồm nói tiếng “Này”, liền bị Hình Minh xoay người một cái, vung quyền đánh thẳng vào mặt.

Hai người mặc dù chiều cao xấp xỉ, nhưng không có chuẩn bị gì nên không chịu nổi, Hướng Tiểu Ba chưa kịp đánh Hình Minh đã bị mất chủ động, bị cậu dùng khuỷu tay kẹp cổ, thô bạo mà đè lên trên tường. Hình Minh trầm mặt xuống, các đường nét trên gương mặt tuấn mỹ căng ra hết mức, lạnh giọng nhắc nhở: “Đối với ba mày hiếu thuận một chút!”

Hướng Tiểu Ba không hô hấp được, khuôn mặt đỏ lên căng ra, hắn thở hổn hển như trâu vừa mới cày xong, đứt quãng mở miệng: “Mày bây giờ… đã biết bật lại sao? Lớp 11… Lớp 11 năm ấy… Con mẹ nó mày… mày còn…”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 26

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh buông tay, thả Hướng Tiểu Ba ra, trào phúng mà nhếch khóe miệng, nói, tôi chưa quên. Anh suýt chút nữa bị ba anh đánh gãy chân, tôi làm sao có thể quên đây.

Hình Minh nói với Ngu Trọng Dạ là mình ủ rũ ngóng người, kỳ thực cậu nơi nào ủ rũ ngóng trông, mạnh mẽ kiêu ngạo, khí chất băng lãnh vương tử giữa hai lông mày liếc mắt một cái là rõ mồn một, nhiều nhất cũng chính là hồi cậu mới vào Hướng gia, người ở dưới mái hiên, thoáng nhẹ cúi đầu.

Hướng Tiểu Ba từ lần gặp đầu tiên đã thấy Hình Minh không vừa mắt. Trong phim truyền hình không phải vẫn thường diễn sao? Con ghẻ nắm chặt góc áo hồ ly tinh, cúi đầu phục tùng, khúm núm, mọi cử động đều thấp hơn người khác một bậc, đáng đời bị người khác khinh thường. Mà Hình Minh hoàn toàn không như vậy. Cậu đứng ở nơi đó, lông mày cùng ánh mắt lạnh lẽo, không nhanh không chậm, tựa như chỉ có mình là phượng hoàng, người khác đều là gà rừng.

Hướng Tiểu Ba cậy bản thân lớn tuổi hơn, hơi một tí lại muốn bắt nạt đứa em trai từ trên trời rơi xuống này, ngày đó thậm chí nảy sinh ý nghĩ bất chợt, ra lệnh bắt Hình Minh khẩu giao cho mình. Hình Minh bị dâm uy của anh trai bức bách không từ chối, hầu hạ đến ân cần chu đáo, lúc bắt đầu hai người bọn họ hoàn toàn lén lén lút lút, tận lực trốn tránh, sau đó quen thói trắng trợn không kiêng dè, mãi đến tận một ngày nào đó Hướng Dũng đột nhiên đang đi làm nửa đường vòng về nhà, bắt được tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Hướng Dũng e ngại thân phận cha dượng nên không dám giáo dục Hình Minh, không thể làm gì khác hơn là ra tay với con ruột của mình, ông vớ được cái gì liền đánh cái đó, Hướng Tiểu Ba bị chiếc giày của mình đập nào khiến mắt trái bị thương, máu me đầy mặt. Hắn suýt chút nữa mù một con mắt, thiếu chút nữa cũng bị đánh chết tươi.

Để tránh việc hai anh em không cùng huyết thống đi nhầm vào con đường lạc lối, Hướng Dũng quyết định, đuổi đứa con đang học lớp 11 của mình ra khỏi nhà, đưa đến ký túc xá của trường để sinh hoạt.

“Tôi biết chú Hướng ngày đó sẽ về nhà.” Ánh đèn u ám trong hành lang, Hình Minh nói ra lời mà năm đó khi Hướng Tiểu Ba rời khỏi nhà chưa kịp nói ra, âm u nở nụ cười, “Giúp một thằng ngu cắn cắn nuốt nuốt vài cái thì tính là gì? Cái khiến người ta buồn nôn, chính là cùng tên ngu xuẩn như anh dưới một mái hiên, sớm chiều ở chung.”

Hướng Tiểu Ba đương nhiên nổi giận, lập tức quyết định dùng ngôn từ bẩn thỉu nhất, mạnh mẽ nhất đáp trả.

“Mày biết ba tao tại sao đánh tao mà không đánh mày không? Bởi vì mày không phải con ruột của ông ta, mày từ trước đến nay đều là người bên ngoài! Ông ta đối tốt với mày vì chột dạ, vì áy náy, vì ông ta cóc ghẻ đòi ăn thịt thiên nga! Mày cho rằng khi đó hai người bọn họ hàng ngày bôn ba là vì tìm luật sư thay ba mày lật lại án hả? Dẹp mẹ đi! Khi ba mày còn ở trong nhà tù, ba tao đã lột trần mẹ mày ra làm thịt rồi! Đúng rồi, mày đã nghe mẹ mày rên rỉ trên giường như thế nào chưa? Tao thì nghe qua không biết bao lần rồi, tao đây còn tận mắt thấy. Có phải trên đùi mẹ mày có vết bớt đúng không? Mẹ mày toàn thân ngoại trừ vết bớt trên đùi cùng nhúm lông đen phía dưới, còn lại đêu là tinh dịch, vừa trắng vừa bóng, bà ta uốn éo người giống như rắn, rên rỉ vừa dâm vừa tiện, đừng nói là ba tao, ngay cả tao đây cũng không chịu được… Thương thay cho ba mày không có phúc khí, tao đây vẫn chưa nghĩ không thông, lão ta không ở nhà tận hưởng người vợ như hoa như ngọc của mình, tại sao lại muốn đi ra ngoài tìm đàn bà…”

https://thuviensach.vn

Mỗi câu mỗi chữ của Hướng Tiểu Ba, đều như mũi dao đâm thẳng vào tim Hình Minh. Hình Minh không cử động nữa mà ngẩn người tại đó, dường như đã máu me đầm đìa, đau đớn đến chết lặng. Đột nhiên, cậu cử động người, nhào tới Hướng Tiểu Ba. Cậu dùng trọng lượng toàn thân áp chế đối phương, lấy lại ưu thế, sau đó dùng cẳng tay gắt gao kẹp chặt cổ Hướng Tiểu Ba.

Hốc mắt của cậu đỏ đến doạ người, ngay cả con ngươi cũng lộ ra sắc máu.

Đây là đôi mắt chỉ có kẻ muốn giết người mới có.

Xương cổ mềm mại bị đè tưởng chừng như sắp gẫy, Hướng Tiểu Ba hoàn toàn nói không ra lời, hai mắt hắn trắng dã, đầu lưỡi duỗi thẳng ra, giống như quỷ sắp tắt thở.

Ngoại trừ ý nghĩ muốn Hướng Tiểu Ba câm miệng, Hình Minh tai không thể nghe, mắt không thể thấy, dường như đánh mất tất cả tri giác, nhưng cậu thình lình cảm thấy sau gáy tê rần, như là bị thứ gì đập vào.

Buông tay ra, quay đầu lại, thấy Hướng Dũng đang lúng ta lúng túng đứng ở phía sau, trên tay còn cầm một cây chổi nhựa quét nhà.

Hướng Dũng thấy Hình Minh quay đầu lại, lập tức giải thích với cậu, vừa nãy ông kéo cậu lại, gọi tên cậu, nhưng cậu hoàn toàn không có phản ứng, cho nên bất đắc dĩ, mới lấy chổi nhựa đánh cậu.

Kỳ thực rất nhẹ, hoàn toàn không so được với trận đòn ngày xưa ông đánh Hướng Tiểu Ba, nhưng Hướng Dũng không hiểu sao vẫn rất căng thẳng, thật sự không giống một người cha đang dạy bảo con chút nào.

Hình Minh nhìn thẳng vào dáng vẻ lọm khọm của người đàn ông đã lớn tuổi, lúc sau nhìn thấy từ đằng xa phía sau ông, một người phụ nữ da trắng dung mạo xinh đẹp đang đi tới.

https://thuviensach.vn

Cậu lại nghe thấy trong lồng ngực vang lên những tiếng lạch cạch, rất đáng sợ.

Đường Uyển khi còn trẻ là giáo viên dạy thể dục, bây giờ vào ở trong khu phố này, lại là giáo viên hướng dẫn khiêu vũ cho những người phụ nữ trung niên. Bà cùng hai người phụ nữ cùng tuổi cười cười nói nói, song song đi tới, nhìn qua thực trẻ hơn so với hai người kia, mặt mày thoải mái vui vẻ, vóc người thướt tha, thực sự như là tiên nữ, không ăn không uống, không già không chết.

Nhưng khi ánh mắt của bà nhìn thấy con trai mình, vui sướng trong nháy mắt liền biến mất, gương mặt kiều mị kéo dài, nụ cười chợt tắt, không còn là tiên nữ duyên dáng nữa, mà biến thành một bà mẹ mang đầy đau khổ.

Hình Minh vẫn luôn biết rằng, cậu như một cái rào chắn xấu xí của cái nhà này, khiến người trong nhà luôn tồn tại cảm giác bất an, cậu mỗi khi về nhà mọi ngươi đều như lâm đại địch, tựa như bầu trời đang quang đãng đột nhiên xuất hiện một đám mây đen.

Ai cũng muốn trải qua tháng ngày thoải mái, nhưng cậu không thoải mái, nên cậu khiến cho tất cả mọi người đều không thoải mái.

Hướng Tiểu Ba vừa thấy Đường Uyển liền gọi, mẹ. Giọng nói hắn ta nghe vào đặc biệt oan ức, giống như con trai đang khóc lóc kể lể với mẹ, Hình Minh nó thật sự điên rồi!

“Chớ nói nhảm!” Hướng Dũng rầy một tiếng với hắn, ngược lại nói với Hình Minh, “Tiền tài trợ thực sự không phải ngay một lúc mà có được, nếu như số tiền bán quán này không đủ, chú còn có biện pháp khác…”

“Chú Hướng.” Hình Minh lắc đầu, vực lại tinh thần, khách khí, “Chút tiền kia cháu đã lo xong rồi, chú chỉ cần chăm sóc mẹ cháu thật tốt, và cũng quan tâm đến bản thân mình nữa.”

https://thuviensach.vn

Trở về phòng lấy đi bức tranh ‘Vạn mã tề âm’, Hình Minh cáo biệt Hướng Dũng và Đường Uyển, bỗng nhiên tâm huyết dâng trào dự định đi dạo chợ hải sản.

Vừa mới nghĩ xong thì trên trời vang lên tiếng sấm, mưa nhẹ nhàng đổ xuống, bây giờ đã gần đến giờ cơm tối, cậu ngày hôm nay như bị chọc trúng chỗ ngứa, đặc biệt muốn ăn ốc móng tay, thịt heo béo ngậy, chưng, luộc, rán lúc nào cũng có thể ăn được, nhưng mà rượu đế nhắm với ốc móng tay, thần tiên mới hưởng cuộc sống như thế.

Vội vội vàng vàng ra khỏi cửa, trong người không mang đủ tiền lẻ, Hình Minh ngồi xổm tại một quán hàng rong bán ốc móng tay, một bên nâng bức tranh giá trị kia, một bên nhiệt tình khua môi múa mép, vì mấy đồng tiền lẻ mà cùng người cò kè mặc cả. Lúc sau người bán hàng bị cậu lải nhải đến hết cách, thở dài, người đài Minh Châu các cậu ai cũng keo khiệt thế hả.

Hình Minh nở nụ cười, đôi mắt híp lại cong cong rất dễ nhìn. Cậu nói, chú đã nhận ra tôi, còn không giảm giá cho tôi sao.

Mua xong ốc cùng rượu đế, trời không có dấu hiệu nào lại mưa lớn hơn, rào rào, mưa tầm tã trút xuống. Hình Minh không né không tránh, chỉ đứng ở giữa đường mờ mịt nhìn chung quanh, hoàn toàn không biết mình đi như thế nào lại đến nơi này, cũng hoàn toàn không biết bây giờ nên đi hướng nào.

Cậu vốn muốn gọi điện cho Tô Thanh Hoa, kết quả liếc mắt lại thấy bức họa trên tay mình, ma xui quỷ khiến liền bấm số Ngu Trọng Dạ.

Cậu nói, thầy, đêm nay em có thể đến đó không?

Ngu Trọng Dạ nghe thấy trong điện thoại truyền đến tiếng mưa rơi và tiếng còi xe, hỏi cậu, em đang ở đâu?

https://thuviensach.vn

Hình Minh liền giương mắt nhìn chung quanh, mất công tốn sức từ trong mưa lớn nhìn về phía biển tên đường, sau đó mới báo lại tên hai con đường giao nhau.

Ngu Trọng Dạ nói, chờ.

DK: Ở đây có lỗi edit một chút. Hình Minh thích ăn ốc móng tay chứ không phải trai biển như chương 19 mình đã edit. Mình cũng đã sửa lại chương 20 rồi, rất xin lỗi mọi người.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 27

Edit & Beta: Direct Kill

Trong túi nhựa có hai chai rượu Lô Châu Trần Khúc, mười mấy đồng một chai, không thể nói nó có hương vị đặc biệt gì, nhưng khi Hình Hoành còn sống thường uống loại rượu này, Hình Minh không rành lắm về rượu phẩm, không biết được giá cả của rượu ngũ lương hay rượu xái cái nào mắc hơn, chỉ cảm thấy rượu đế này có hương vị đơn giản, cay nồng mà kích thích, vừa uống vào trong miệng, như nuốt phải dao phải lửa, dần chảy xuống tàn phá ruột và dạ dày, mạnh mẽ thiêu đốt.

Bây giờ trong ngực cậu nghẹn một bụng tức, cần gấp loại rượu kích thích như thế một chút.

Cậu ngồi ở rìa đường chờ xe của Ngu Trọng Dạ, đợi mãi không thấy đến, bèn dùng răng cậy nắp một chai, sau đó tu ừng ực như uống nước lạnh.

Uống đến khi chai rượu Trần Khúc sắp thấy đáy, một chiếc xe màu đen mới phá mưa bụi mà đến —— vẫn là chiếc xe kia, có lẽ là đài trưởng Ngu xưa nay quen vật cũ, không cho lão Lâm đổi xe.

Trời mưa càng lúc càng to, Hình Minh cả người ướt đẫm, loạng choạng đứng lên, tưởng rằng trong xe chỉ có mình lão Lâm, không ngờ rằng Ngu Trọng Dạ cũng ngồi ở phía sau.

Hình Minh mở cửa sau xe, ngồi vào, Ngu Trọng Dạ liếc cậu một cái, hỏi: “Lại đánh nhau với người ta?”

https://thuviensach.vn

Hình Minh nhất thời sững sờ, Ngu Trọng Dạ đã nhấc tay nhéo hai má ẩm ướt của cậu: “Em đều viết trên mặt hết rồi.”

Lão cáo già ánh mắt quá độc, Hình Minh không chối cãi, thành thật thừa nhận: “Tên đó ra tay trước.”

Ngu Trọng Dạ cười: “Đánh thắng?”

Hình Minh gật đầu: “Ừm.”

“Đánh thắng là được rồi, còn buồn phiền cái gì?”

“Em muốn cùng thầy uống rượu.” Hình Minh không muốn nói về mấy chuyện không hay trong nhà, giơ lên túi nhựa đang cầm trong tay, “Nhưng nếu thầy chỉ uống Lafite, vậy thì không có biện pháp rồi.” Vào lúc này hắn cậu đã bị rượu làm cho mụ mị đầu óc, nếu như là lúc bình thường tỉnh táo, có cho tiền cậu cũng không dám nói chuyện như thế với Ngu Trọng Dạ, thật sự cậu rất sợ người đàn ông này, cũng không phải bởi vì đối phương là đài trưởng.

Không ngờ Ngu Trọng Dạ lại vui vẻ đáp ứng, khẽ nhếch môi dặn dò lão Lâm, tìm chỗ.

Nơi uống rượu là Ngu Trọng Dạ chọn, nhưng lại không quá giống nơi Ngu Trọng Dạ chọn. Quán ăn cũng coi như lớn nhưng lại nằm trên con đường trong hẻm nhỏ của một chợ đêm, đầy dầu mỡ, hỗn độn, nửa trong nhà nửa ngoài trời, mưa lớn như thế nhưng quán vẫn rất đông khách, bên trong đã ngồi đầy người. Bên ngoài thì có chỗ, nhưng chỉ có một cái bàn nhựa vô cùng đơn giản, trên đỉnh đầu là một cái ô to màu đỏ để che mưa, coi như đối phó.

Ông chủ quán mặt rỗ, nhìn lại có chút quen mặt, thấy Ngu Trọng Dạ từ trên xe xuống, lập tức chào đón nồng hậu, nhiệt tình như lửa mà kêu một

https://thuviensach.vn

tiếng “Chú Ngu”, sau đó nện một quyền vào vai lão Lâm, nhìn qua chắc có quen biết với hai người họ.

Ông chủ mặt rỗ nhận túi ốc móng tay từ Hình Minh, hỏi cậu có kiêng hành, gừng, tỏi gì không, sau đó nói sẽ chế biến cho họ một bàn thức ăn thật ngon.

Hình Minh nhìn bóng lưng đang bận bịu của ông chủ mặt rỗ, kinh ngạc hỏi Ngu Trọng Dạ: “Thì ra thầy cũng đến những chỗ như thế này sao.”

“Tình cờ.” Ngu Trọng Dạ dưới cây dù che mưa kiếm một chỗ ngồi, sau đó ngồi xuống.

Thì ra ngày xưa ông chủ mặt rỗ này là đầu bếp trong quân đội, sau này xuất ngũ liền mở quán ăn, cũng coi như đi theo nghiệp cũ. Ông chủ cùng lão Lâm ở bên trong ôn chuyện, cây dù che mưa màu đỏ chỉ đủ cho Ngu Trọng Dạ và Hình Minh ngồi.

Trong khi chờ nhân viên phục vụ mang món ăn lên thì trước tiên cứ làm chén rượu cái đã, Hình Minh vặn nắp chai, rót cho Ngu Trọng Dạ nửa chén —— bỗng nhiên nhìn thấy tay Ngu Trọng Dạ còn đang quấn băng, lúc này mới nhớ tới cánh tay phải bị thương của hắn, tuy chỉ là nứt xương nhẹ không cần bó thạch cao, nhưng cũng không nên uống rượu mạnh.

Thấy Ngu Trọng Dạ nâng chén liền uống, Hình Minh vội vàng cản lại, nói: “Thầy, em quên mất tay thầy còn đang bị thương, hôm nay không nên tìm thầy uống rượu.”

Ngu Trọng Dạ uống một hơi cạn sạch, đặt chén xuống, nhìn như không để ý chút nào cười cười: “Liều mình cùng em vậy.”

Lời này nói ra. Nhưng Hình Minh lại cảm thấy khó chịu trong lòng, chỉ đành nhếch môi, lộ ra hàm răng trắng đều, cười giống như trẻ con.

https://thuviensach.vn

Một nữ phục vụ đúng lúc bưng thức ăn lên bàn, rượu đế hầm ốc, một đĩa lớn, hương thơm đặc trưng bốc lên. Hình Minh liếc mắt nhìn nữ phục vụ một cái, bây giờ cậu cảm thấy cả người thoải mái, hoàn toàn quên mất chuyện của mẹ khiến cậu khó chịu lúc nãy, ngắm núi là ngắm núi, ngắm người đẹp là ngắm người đẹp, khách quan mà đánh giá thì dáng dấp cô nàng này cũng không tệ.

Những hạt mưa lớn như hạt đậu lốp đốp đánh vào cây dù che mưa, Hình Minh tự mình uống một chén rượu, sóng mắt mơ hồ, mặt hồng như hoa đào, đầu lưỡi luôn lưu loát lúc này trở nên chậm chạp, không còn sự mạnh mẽ ác kiệt như ngày thường nữa, bắt đầu nói nhảm mấy câu.

Đa số thời điểm khi Hình Minh nói chuyện, Ngu Trọng Dạ đều đảm nhiệm vai trò người nghe. Thời còn là học sinh thì mọi người thường coi cậu như một quái nhân, cậu với những người cùng tuổi hiếm có đề tài nói chuyện, nhưng lại có thể cùng các vị giáo sư, viện trưởng nói chuyện đến quên trời quên đất. Cậu lúc thì hùng hồn công kích người của đài truyền hình, lúc lại nói chuyện về bản thân mình, xem thường chủ nghĩa lý tưởng như thế nào, đắc ý khoe khoang thành tích của bản thân trong quá khứ, còn nói cả thời điểm khốn khó nhất mình từng trải qua ——

Không phải sự việc thuê diễn viên đóng thế khiến cậu suýt mất việc, mà là sự việc phỏng vấn một giáo viên vùng nông thôn có tật nói lắp, đó là người giáo viên duy nhất dạy học cho bọn trẻ ở nơi thâm sơn cùng cốc đó, nghèo khó bền vững, tâm huyết nửa cuộc đời đều đặt lên các em nhỏ nơi ấy.

Một nhóm học sinh của thầy ngồi ở trong trường quay, vị giáo viên già lần đầu tiên đối mặt với ống kính, mỗi câu trả lời nhìn qua như đang cân nhắc suy nghĩ cẩn thận, kì thực đang dùng phát âm nửa sống nửa chín của mình cật lực che giấu tật nói lắp. Hình Minh còn nhớ lúc ấy mình đã hỏi người đó, thầy không có tư chất hành nghề giáo viên, cũng không phù hợp

https://thuviensach.vn

với quy định về giáo viên, có bao giờ thầy dạy các em nhỏ học sai kiến thức, hủy hoại mầm non tương lai?

Câu hỏi lạnh lùng lại có phần cay nghiệt, hết thảy như phủ nhận nỗ lực dã tràng xe cát, vị giáo viên già kia không nói ra được một câu hoàn chỉnh, ông thất kinh, lắp ba lắp bắp, cuối cùng tuyệt vọng nhìn nhóm học sinh của mình dưới đài, nước mắt chảy ra.

Hình Minh nói với Ngu Trọng Dạ, đôi mắt đục ngầu chảy đầy nước mắt ấy đã ám ảnh cậu, đến nay vẫn không có biện pháp để quên đi.

Bên trong ô nhỏ bật lên vài bóng đèn, không quá sáng, hắt lên thức ăn bóng mỡ vàng óng, lại hắt lên khuôn mặt Ngu Trọng Dạ làm nổi bật lên đường viền sắc xảo mà tao nhã.

Tim không tự chủ được mà đập thình thịch, Hình Minh đột nhiên im lặng, nhíu mày, mím chặt đôi môi. Những lời này cậu chưa từng cùng bất kỳ kẻ nào nói qua, ngay cả người thầy Tô Thanh Hoa cậu coi như cha cũng không có, huống hồ lại là Ngu Trọng Dạ chỉ có mối quan hệ về thể xác. Cậu thức tỉnh, nghĩ mà sợ, rượu vào quả là quá nguy hiểm.

Cơm nước no nê, tạm biệt ông chủ mặt rỗ, Hình Minh cùng Ngu Trọng Dạ trở lại trên xe.

Bên trong xe không gian chật chội, quần áo lúc nãy bị xối ướt vẫn chưa khô hoàn toàn, tỏa ra mùi đặc trưng nhàn nhạt của nước mưa. Ẩm ướt nhưng không làm người khó chịu, Hình Minh đã ngà ngà say, tự cởi áo của mình, không đợi Lão Lâm khởi động xe, chủ động bò ngồi ở trên người Ngu Trọng Dạ.

Hình Minh tách hai chân, cúi đầu, nhìn chằm chằm người đàn ông trước mắt, đối với lão Lâm đang ngồi ở phía trên nói: “Lão Lâm, lão xuống xe hút điếu thuốc đi.”

https://thuviensach.vn

Hình như đài trưởng Ngu hôm nay không có hứng thú lắm, thái độ thờ ơ: “Lão Lâm, lái xe.”

Hình Minh kỳ quái, trước đây cậu không tình không nguyện, lão hồ ly cố tình cưỡng bức, nhưng bây giờ cậu chủ động, lão hồ ly này lại không chịu cho. Cậu không phục, vì vậy cố chấp, chủ động cởi quần Ngu Trọng Dạ, lần mò vật nóng đang ngày càng trướng lên vì tình dục.

Động tác quá lớn, không để ý phía trên, “Ầm” một tiếng, lại va đầu vào trần xe.

Hình Minh vốn đang mê đắm trong tình dục, bị đập một cái bất ngờ không còn kiêu ngạo nữa, gào một tiếng “Đau”, sau đó nhẹ nhàng mà co quắp tiến vào trong lòng Ngu Trọng Dạ.

Ngu Trọng Dạ cười to, lấy tay nhẹ nhàng xoa sau gáy Hình Minh, dặn dò lão Lâm, ngày mai sẽ đổi xe.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 28

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh bị tiếng mưa bên ngoài làm cho tỉnh giấc, phản ứng đầu tiên là vui mừng, may cậu uống ít rượu nên không nôn trên xe, lần trước bị Lão Lâm dùng vòi phun nước rửa xe chào hỏi một lần, quả thực nghĩ lại mà kinh.

Say rượu đau đầu là điều không thể tránh được, Hình Minh đem cả khuôn mặt vùi vào trong nước lạnh, mạnh mẽ thở một hơi dài. Xoa xoa khuôn mặt một chút, xem xét phòng ngủ tối hôm qua, phát hiện bố cục của phòng xa lạ, cả người phấn chấn, không phải phòng ngủ Ngu Trọng Dạ.

Chủ nhân của căn phòng này chắc hẳn là một người rất đam mê giày, phòng lớn như thế nhưng toàn giá để giày, nhìn sơ qua cũng có giày chạy đua của hãng Nike phiên bản limited cùng các cup danh dự được đặt chung một chỗ, giày chạy đua cơ bản toàn loại mới, các cup danh hiệu đạt được cũng rất đa dạng. Hình Minh suy đoán, đây chắc là phòng của con trai Ngu Trọng Dạ, Ngu Thiếu Ngả.

Thiếu niên không biết tư vị sầu.

Ngu Thiếu Ngả tình cờ về nước nên ở lại, cậu thiếu niên được nước Mỹ nuôi lớn đặc biệt chú trọng chuyện riêng tư, bởi vậy Phỉ Bỉ chỉ quét dọn chứ không động vào thứ gì, nếu có lau chùi qua đồ vật sẽ trả về nguyên chỗ cũ, Hình Minh tiện tay lật qua lật lại một quyển album đặt ở trên bàn, là một album ảnh đã cũ, bên trong chủ yếu là ảnh chụp chung một người phụ nữ xinh đẹp bế một bé trai hoặc là hình cậu bé kia chụp ảnh một mình, mỗi

https://thuviensach.vn

bức ảnh đều có dòng chữ xiêu xiêu vẹo vẹo ghi “Con yêu mẹ”, người phụ nữ xinh đẹp kia chắc là người vợ Hồng Nghê, còn cậu bé kia chính là Ngu Thiếu Ngả, có thể bên trong album từ đầu tới cuối chưa từng xuất hiện hình ảnh của Ngu Trọng Dạ, và cậu nhóc cũng không nhắc tới một chữ, nhưng Hình Minh vẫn mẫn cảm mà ý thức được, hai cha con họ tình cảm có lẽ không được tốt lắm.

Bức hình cuối cùng là tấm ảnh chụp hồi lễ tốt nghiệp trung học, bấy giờ cậu nhóc đã bắt đầu trưởng thành, đứng giữa một đoàn thiếu niên quần trắng nhưng vẫn rất nổi bật, kiên cường anh tuấn, không kém chút nào. Liếc mắt một cái có thể nhận ra là cậu ấm cả đời ngậm thìa vàng, mũi cao, mặt nhỏ, dáng người thẳng tắp, khuôn mặt đầy vẻ kiêu căng ương bướng, nhưng chỉ cần nhìn vào đôi mắt cậu, thì không ai có thể chán ghét được.

Đường viền khuôn mặt của Ngu Thiếu Ngả có thiên hướng giống mẹ hơn, chỉ có đôi mắt cực kỳ giống Ngu Trọng Dạ, uyển chuyển sâu xa, Hình Minh không khỏi âm thầm tán dương đôi mắt này, lão hồ ly kia mặc dù phẩm hạnh không tốt, nhưng gen di truyền thì không thể xoi mói được.

Bỗng nhiên nghe thấy ngoài cửa sổ vang lên một tiếng động thật lớn, Hình Minh thả quyển album đang cầm trên tay xuống, đi ra ngoài.

Mưa càng ngày càng trở nên dữ dội, trước biệt thự cây hòe cổ vì mưa lớn mà đổ xuống, chắn ngay trước cửa. Phỉ Bỉ ra ngoài mua đồ, gọi điện về nói mưa lớn và nước ngập nhất thời không có cách nào trở về, Ngu Trọng Dạ liền cho cô nghỉ một ngày.

Bị cơn mưa lớn này cản trở công việc không chỉ có mình Phỉ Bỉ, đài trưởng Ngu của chúng ta hôm nay có hẹn cùng thị trưởng Vương leo núi, cũng bị mưa lớn trì hoãn, dặn dò thư ký đổi lịch sang ngày khác.

Hình Minh nghe thấy, nhất thời quên mất đây chỉ là cách làm thân của những người có chức có quyền, kết bạn với mục đích mưu lợi riêng, lại

https://thuviensach.vn

tưởng bọn họ muốn đi leo núi thật, nhỏ giọng lẩm bẩm, người lớn tuổi mới thích mấy hoạt động như leo núi.

“Có lý.” Ngu Trọng Dạ nghiêm trang gật đầu, xoay mặt nhìn Hình Minh, “Vậy thì vận động với em vậy.”

Bên ngoài đất trời tối tăm, sấm vang chớp giật, thân thể hai người đàn ông trần trụi bị khí trời ác liệt vây trong phòng ngủ, quần nhau ở trên giường.

Tính khí cương cứng đặt nhẹ nhàng trước miệng huyệt đang mấp máy, nhưng không nóng lòng xâm nhập, Ngu Trọng Dạ cúi người tới gần Hình Minh, ngón tay niết má cậu, cưỡng bách ngẩng mặt lên, nhưng hắn không hôn môi cậu, mà lại chôn mặt vào hõm cổ, liếm hầu kết vì nuốt nước bọt mà khẽ rung lên của cậu.

Thời khắc này Ngu Trọng Dạ mạnh mẽ như một người thợ săn. Bình thường sẽ không dễ dàng xuất kích, nhưng một khi xuất kích, sẽ khiến con mồi không thể chống đỡ được. Hắn ngậm lấy cuống họng Hình Minh, một bên dùng hàm răng tinh tế tìm tòi gặm cắn xương cổ, một bên giúp cậu thủ dâm.

Yết hầu mềm yếu thất thủ, Hình Minh bó tay chịu trói, như con mồi sắp chết không thể động đậy, bắp thịt toàn thân căng thẳng cao độ. Một tay cậu gắt gao nắm chặt vỏ chăn, một tay còn lại nắm chặt lấy vai Ngu Trọng Dạ, móng tay như muốn khảm sâu vào da thịt hắn. Cậu càng căng thẳng, càng có thể cảm nhận rõ ràng chuyển động của hàm răng Ngu Trọng Dạ, sức ép trên cổ ngày càng tăng.

Cổ đã bị cắn chảy máu, yết hầu mỏng manh dường như lúc nào cũng có thể bị xé rách. Nguy hiểm vạn phần.

Mãi đến tận khi Hình Minh bắn tinh xong nằm xụi lơ trên giường, Ngu Trọng Dạ mới động thân tiến vào, không cần đỉnh tới lần thứ hai, Hình

https://thuviensach.vn

Minh bị đau mà thức tỉnh, cả người khẩn trương lên. Phía sau cậu co rút lại, bắp thịt dưới chân căng cứng, quắp chặt lấy eo Ngu Trọng Dạ.

“Thầy… Quá lớn —— ”

Ngu Trọng Dạ ngăn chặn môi Hình Minh, ẩm ướt cùng cậu hôn môi, nhẹ giọng dụ dỗ, bảo bối, thả lỏng.

Sau khi xong việc Hình Minh mềm nhũn nằm trong lồng ngực Ngu Trọng Dạ, cúi đầu thở hổn hển, toàn thân vô lực. Ngu Trọng Dạ dùng cánh tay bị thương ôm lấy Hình Minh, ngón trỏ của tay còn lại luồn vào trong miệng Hình Minh, tinh tế miêu tả hàm răng của cậu, sau đó liên tục quấy rối chiếc lưỡi.

Nước bọt trong miệng đọng lại, không nuốt xuống được, dọc theo ngón tay thon dài của Ngu Trọng Dạ chảy ra khóe miệng. Bộ dạng nước miếng chảy ròng như thế khiến cho Hình Minh cảm thấy lúng túng, nhẽ nhếch gò má, đem nước bọt trên tay Ngu Trọng Dạ liếm hết.

Chân trời đột nhiên vang lên một tiếng sét, Hình Minh bây giờ mới nhớ tới bức tranh ‘Vạn mã tề âm’ của mình, cuống lên: “Tranh của em!”

Tránh thoát cái ôm của Ngu Trọng Dạ, nhảy xuống giường, Phỉ Bỉ không có ở đây, cậu không cần ngại ngùng che đậy, vì thế không kiêng kị mà để thân thể trần truồng chạy tới chạy lui.

Cậu đã cố ý thay đổi khung tranh chuyên dụng khác, thế mà cái khung này chất lượng lại không được tốt, có khe hở, bức tranh đang đẹp đẽ bị ướt hơn nửa. Hình Minh ảo não không thôi.

Ngu Trọng Dạ đứng dậy ra khỏi phòng ngủ, nhìn như không hiểu tại sao Hình Minh lại ủ rũ, xoa xoa tóc của cậu, sau đó niết nhẹ khuôn mặt: “Ướt cũng ướt rồi, một bức tranh thôi mà.”

https://thuviensach.vn

Tạm thời không đề cập tới giá trị của bức tranh này, chỉ là cảm giác nhìn một vật đã nhất kiến chung tình trước nay chưa từng có, Hình Minh vẫn cúi đầu ủ rũ: “Thầy cũng không thể vẽ thêm cho em một bức khác.”

Ngu Trọng Dạ nâng tay nhấc lên khuôn mặt của Hình Minh, nhàn nhạt nói: “Tại sao không thể.”

Trong thư phòng, Hình Minh bị Ngu Trọng Dạ đặt ở trên bàn sách mặt hướng xuống đất.

Cậu vốn đã chân dài mông cong, tư thế này lại càng khiến cho cho phần eo của cậu chìm xuống, cái mông vểnh cao lên, cảnh xuân bên dưới chỉ cần liếc mắt một cái là rõ mồn một. Miệng huyệt vẫn còn hồng hồng ẩm ướt, trong mắt Ngu Trọng Dạ có lẽ là món ăn ngon miệng, nhưng với cậu, lại cực kỳ không thoải mái.

Vết dây quật trên lưng chưa lành lại hoàn toàn, trên lưng lúc xanh lúc trắng, trắng đỏ quyện với nhau, có vết thương từ mông kéo dài đến tận dưới đùi. Bàn tay Ngu Trọng Dạ bắt đầu du ngoạn trên lưng Hình Minh, xoa đi nắn lại, kéo sát vào rồi lại đẩy ra, âm thanh nghe ra có chút ít tiếc hận: “Ra tay nặng quá.”

Hình Minh mặt đỏ tới mang tai, không có cách nào thản nhiên chấp nhận chuyện bên dưới của mình bị một người đàn ông nhìn kỹ như vậy, giãy dụa muốn đứng lên.

Ngu Trọng Dạ dùng cánh tay phải bị thương nhấn giữ đầu Hình Minh, cánh tay trái bình thường không dùng cầm lấy bút vẽ, nói, đừng nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 29

Edit & Beta: Direct Kill

Ngòi bút mềm mại tiếp xúc với tấm lưng trắng nõn, mỗi lần bút chuyển động như có một luồng điện chạy qua khiến lòng người cảm giác ngứa ngáy không yên. Cả người Hình Minh nổi đầy da gà, không tự chủ được hô hấp, lưng phía sau cũng cong lên, du hành theo nét vẽ của Ngu Trọng Dạ, cả người cậu căng như súng đã lên nòng, khiến mỗi một đốt xương sống trên lưng đều có thể thấy rõ ràng.

Chấm mực, khởi bút, hành bút, thu bút, Ngu Trọng Dạ dùng bút như thường, ở trên lưng Hình Minh vẽ từng nét một, lại tùy ý điểm thêm vài nét, chẳng mấy chốc một đàn tuấn mã cứ thế mà hiện ra.

Bây giờ, thứ Hình Minh nghĩ tới không phải gương soi ở trong nhà tắm, mà là cửa sổ ở trong phòng ngủ. Cậu muốn mượn cánh cửa sổ sát đất thăm dò quan sát hình vẽ trên lưng mình lúc này.

Mưa vẫn rơi không giảm, không gian bên ngoài mờ mịt, khiến người ta không nhận rõ được ban ngày hay đêm đen. Đoán rằng thứ mà lão hồ ly này vẽ trên lưng là ngựa, dùng sức quay đầu nhìn một chút, quả thực có thể nhìn thấy mấy cái móng ngựa cùng đuôi ngựa đang tung bay, mông và vết roi trên eo bị các đường nét che giấu, hoàn mỹ hòa cùng bức họa làm một chỉnh thể, còn có những vết thương đã kết vảy, cũng được tô điểm thêm vài nét bút, thành những đoá hoa xinh đẹp, màu đỏ tươi kinh diễm.

Chỉ cần nhìn một góc đã có thể hiểu toàn cảnh, vẽ thật sự rất đẹp.

https://thuviensach.vn

Đại khái dùng thuốc màu đặc thù nào đó, trong chốc lát đã vẽ xong, Hình Minh liền muốn đứng dậy mặc quần áo vào.

Ngu Trọng Dạ nói: “Không cho mặc.”

Đài trưởng Ngu đã nói không cho mặc thì không thể mặc được, đành phải để mông trần chim lạnh, Hình Minh cảm thấy cả người không dễ chịu, liền giả vờ quay lưng lại, làm bộ xem xét giấy bút trên bàn sách. Cậu hỏi: “Chỉ có tranh, sao không đề cập tới chữ?”

“Chữ gì?”

“Gần đây em gặp nhiều xúi quẩy, chữ nào may mắn một chút.”

Suy nghĩ một chút, cậu tự mình đề bút, trên giấy tuyên thượng lưu lại một câu: Xuân phong đắc ý mã đề tật(1).

(1) Một câu thơ trong bài thơ tứ tuyệt Đăng khoa hậu của Mạnh Giao:

Tích nhật ác xúc bất túc khoa,

Kim triêu phóng đãng tứ vô nhai.

Xuân phong đắc ý mã đề tật,

Nhất nhật khán tận Trường An hoa.

Dịch thơ:

Eo hẹp ngày xưa khỏi kể ra

Sớm nay thoả chí nức lòng ta

Gió xuân thả sức cho phi ngựa

Ngày trọn Trường An xem hết hoa

https://thuviensach.vn

Mực không rời giấy, dường như một lần đưa bút mà thành. Nhìn vào những chữ này có thể thấy được sự cứng cỏi, kiên cường, đầu bút lông như có gân cốt, nhưng còn phải xem đặt ở nơi nào đã —— nếu như đặt cùng với chữ của Ngu Trọng Dạ, kiên cường gặp kiên cường hơn, tài hoa gặp tài hoa hơn, lập tức trở nên xấu xí.

Ngu Trọng Dạ liếc mắt một cái nhìn chữ Hình Minh, cười cười: “Có chút bản lĩnh.”

“Khi còn bé bị cha em bắt luyện qua chữ.” Hình Minh cúi đầu, tóc mái che đi đôi mắt, bút lông rơi trên giấy trắng, cẩn thận nhất bút nhất họa mà viết, “Hồi đó học không cẩn thận, không luyện cho thật đẹp.”

“Không quan trọng lắm.” Ngu Trọng Dạ tới gần Hình Minh, duỗi tay nắm chặt tay đang cầm bút của cậu, nói, “Để tôi dạy em.”

Cánh tay Hình Minh không dùng sức nữa, để mặc cho Ngu Trọng Dạ cầm tay uốn nắn, đúng như dự đoán, đài trưởng Ngu chỉ bằng một cánh tay thương tổn vẫn có thể hóa thứ tầm thường thành thần kỳ, những nét bút trên giấy tuyên thành bỗng trở nên có hồn, dạt dào, đẹp đẽ.

Hình Minh mừng rỡ, quay đầu lại nhìn Ngu Trọng Dạ, ai biết khoảng cách giữa hai người quá gần, vừa mới quay mặt sang, môi đã đụng phải môi.

Hai người đều không nhắm mắt, mặc cho bốn cánh môi nhẹ nhàng dán vào nhau, hơi thở đan xen.

Bầu không khí vi diệu, tựa như hai trái bong bóng, động một cái liền bùng nổ. Nửa ngày, Hình Minh như bị thần xui quỷ khiến khẽ vươn đầu lưỡi, nhẹ nhàng liếm lên môi Ngu Trọng Dạ.

Lần thứ nhất chỉ như chuồn chuồn lướt nước, nhưng Ngu Trọng Dạ không phản ứng chút nào, ánh mắt như trước thâm trầm lạnh nhạt, Hình

https://thuviensach.vn

Minh đánh bạo liếm láp thêm một chút, lần này cậu dùng đầu lưỡi tỉ mỉ miêu tả hình dáng môi của hắn. Rất đẹp.

Cáo già vẫn thờ ơ không động lòng, Hình Minh cảm thấy như tự chuốc nhục nhã, đầu lưỡi muốn rút trở lại. Không ngờ ánh mắt Ngu Trọng Dạ đột nhiên trở nên hung ác, đầu lưỡi ức hiếp tiến tới, thừa dịp chui vào khoanh miệng của cậu.

Hai người càng hôn càng sâu, môi lưỡi dây dưa qua lại, thân thể cùng thân thể ma sát sinh nhiệt, Ngu Trọng Dạ vén lên áo ngủ màu đen, để tính khí đang lớn dần vì tình dục trở về trong cơ thể Hình Minh.

Khó có thể tưởng tượng được đài trưởng đài Minh Châu luôn phong độ nhẹ nhàng khoan thai lại điên cuồng cùng người khác dâm loạn như vậy, bàn ăn, hành lang, sàn nhà, ghế sô pha… Hắn làm ở khắp nơi trong nhà, cưỡng bách đối phương bày ra đủ loại tư thế khó mà tưởng tượng nổi.

Chân trời xẹt qua một tia chớp, tính khí Ngu Trọng Dạ đi vào nơi sâu xa nóng bỏng bên trong Hình Minh, Hình Minh móng tay lún sâu vào bắp vai cường tráng của Ngu Trọng Dạ; ngay sau đó lại một tiếng sét, che lấp đi tiếng thét đạt đến cao trào, Hình Minh sảng khoái đến cả người co giật.

Cũng không biết đã trải qua thời gian bao lâu, Ngu Trọng Dạ rốt cục đình chỉ động tác, thỏa mãn mà nằm trên ghế sô pha, áo ngủ màu đen che đi cơ thể trắng mịn như đá cẩm thạch, hắn nhắm mắt, khuôn mặt hiện ra nét trầm tĩnh mà mệt mỏi.

Trong huyệt, vật cứng cuối cùng cũng rời khỏi thân thể, Hình Minh mất công tốn sức mà đứng lên, nhìn vết bẩn khó chịu giữa hai chân mình, muốn lên lầu tắm rửa một chút, mặc thêm một bộ quần áo.

Mới vừa bước được mấy bậc lên cầu thang, mắt cá chân đột nhiên bị một bàn tay nóng bỏng giữ chặt.

https://thuviensach.vn

Quay đầu lại đối mặt với một đôi mắt.

Đây là đôi mắt của loài động vật ăn thịt hoặc chỉ có người điên mới có đôi mắt ấy, bạo ngược, huyết tinh, mờ mịt, đáy mắt tựa như không hề có thứ gì, chỉ còn sót lại dục vọng nguyên thủy. Cậu bị đôi mắt này nhìn đến sống lưng phát lạnh, đột nhiên cảm thấy sợ hãi.

Hình Minh giãy dụa bò lên cầu thang, lòng nói nếu như không trốn chạy, sớm muộn cũng bị lão cáo già đang phát điên này giết chết ở trên giường. Nhưng cậu cố sức làm sao cũng không cách nào rút được mắt cá chân từ bàn tay Ngu Trọng Dạ, đành phải nhấc lên chân còn lại, dùng hết sức đạp vào ngực Ngu Trọng Dạ —— bàn chân cùng lồng ngực va chạm vào nhau, phát ra một âm thanh đáng sợ. Hình Minh còn lo lắng mình dùng sức đạp quá nặng, ấy vậy mà Ngu Trọng Dạ nửa bước không lùi, lại còn nắm lấy bắp chân của cậu, dùng sức kéo một cái.

Cứ như vậy bị túm xuống, đầu cậu va phả bậc thang, hoa mắt choáng váng, xương cốt khắp người đau đớn như muốn vỡ nát, không còn khí lực bò lên nữa.

Ngu Trọng Dạ dùng trọng lực toàn thân đè lên người Hình Minh, lấy khủyu tay ghìm lại cổ của cậu, không nói một lời lần thứ hai từ phía sau tiến vào.

Chân trời lại có một trận sấm sét. Trời mưa hết một ngày, cả thành phố như sắp bị nhấn chìm đến nơi.

Tính khí thô bạo tại bên trong hẻm nhỏ ướt át đi vào rút ra, Ngu Trọng Dạ không nói một lời, Hình Minh thất thanh rên rỉ.

Bọn họ từ đầu tới cuối hoàn toàn không có nói chuyện, giống như động vật thời kỳ động dục, nguyên thủy mà phóng túng.

Hai người như mất trí, mất hồn, trúng độc của nhau.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, trong phòng vang lên tiếng thét của phụ nữ.

Cây hoa hòe trước cổng vẫn chưa được chuyển đi, Phỉ Bỉ vượt mưa trở về, mở cửa vào nhà. Có thể cô hoàn toàn không nghĩ tới sẽ nhìn thấy hai người đàn ông trên cầu thang điên cuồng làm tình, choáng váng.

Ngu Trọng Dạ vẫn còn mặc áo ngủ trên người, nhưng Hình Minh cả người trần như nhộng. Tính khí vẫn khảm sâu trong cơ thể đối phương, Ngu Trọng Dạ nắm chặt hai mông Hình Minh, không cho cậu giãy dụa nhúc nhích, né tránh trốn chạy, bình tĩnh nhìn người đang đứng ở cửa: "Đi ra ngoài."

Nhưng Phỉ Bỉ vẫn trợn mắt lên, không nhúc nhích.

Vì vậy Ngu Trọng Dạ dùng tiếng Anh nhấn mạnh một lần nữa, cút khỏi nhà này ngay.

Bị người ngoài quấy rối làm mất hứng thú, đài trưởng Ngu không đợi Phỉ Bỉ nghe lời cút khỏi biệt thự, liền bỏ qua Hình Minh. Hắn buộc lại áo ngủ màu đen, bước lên cầu thang, khả năng là đi phòng sách luyện chữ, cũng có thể trở về phòng ngủ chợp mắt.

"Tôi không biết… Trước đây cũng có người tới đây… Nhưng tôi chưa từng thấy như vậy…"

Đứng ở cửa lắp ba lắp bắp nói ra sự thật. Cô ở đây làm việc đã ba năm, nhìn đủ người đến người đi, nhưng đài trưởng Ngu là một người nghiêm túc, ưu nhã, nội liễm, cô chưa từng thấy hắn nổi giận bao giờ, cũng chưa từng thấy cảnh tượng hương diễm xấu hổ như vậy.

Hình Minh quay lưng lại phía Phỉ Bỉ đang ngơ ngác, đầu óc chậm rãi tỉnh táo, liêm sỉ dần dần trở về, cậu bắt đầu sàng lọc hình ảnh trong đầu, nhớ lại chính mình bắt đầu từ khi nào thay đổi, từ khi nào mặc kệ đời đến đến đâu hay đến đó, trở nên không biết xấu hổ như thế. Mà hình ảnh thì mơ

https://thuviensach.vn

hồ, ký ức thì khô khốc, cậu cố gắng nhớ lại một lúc lâu vẫn không tìm ra manh mối, chỉ có thể nói với Phỉ Bỉ đang ở phía sau lưng, có thể lấy cho tôi bộ quần áo hay không.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 30

Edit & Beta: Direct Kill

Lần thứ hai Ngu Trọng Dạ xuống lầu, Hình Minh đã quần áo chỉnh tề, đang ngồi ở trên ghế sô pha ăn mì. Mì là do Phỉ Bỉ nấu, theo dặn dò không được nấu mặn, không thêm đồ ăn, nước dùng chỉ có một bát con, điểm thêm vài cọng rau, nhưng Hình Minh vẫn ăn như hùm như sói, cậu bị Ngu Trọng Dạ lăn qua lộn lại cả ngày, trong bụng chỉ còn lại toàn nước.

Hình Minh khi thì cúi đầu xem điện thoại di động, khi thì tập trung tinh thần nhìn chằm chằm màn hình ti vi, một chút cũng không ý thức được Ngu Trọng Dạ đang đi tới phía mình, mãi đến khi có một bàn tay sờ lên trán cậu mới phản ứng được, như thỏ con bị hoảng sợ run nhẹ một cái.

Ngu Trọng Dạ buông mí mắt, vén tóc mái Hình Minh lên, trán đã bị sưng một cục lớn, may mà không ảnh hưởng gì đến khuôn mặt. Hắn kêu Phỉ Bỉ lấy túi chườm đá đến.

Ngu Trọng Dạ cầm túi chườm đá thoa lên trán Hình Minh, nói với cậu, tự mình ấn đi.

Hình Minh liền để bát đũa xuống đè lấy túi chườm đá, nói tiếng, cảm ơn thầy. Hai người nhìn qua như từ địa ngục về tới nhân gian, thần trí đều đã thanh tỉnh.

Ngu Trọng Dạ hỏi cậu: “Đang xem cái gì?”

https://thuviensach.vn

Trong ti vi đang chiếu tập mới của chương trình ‘Minh Châu kết nối’. Đây là tập đầu tiên sau khi ‘Minh Châu kết nối’ ngưng phát sóng để điều chỉnh lại, Hình Minh thôi làm, Trang Lôi trở về, trong đài ngoài đài đều tính là một việc lớn.

Nhận chức lại sau khi sinh xong, Trang Lôi vẫn đi theo con đường tình cảm, phong cách cá nhân như trước, ôn hòa, dịu dàng, giọng nói lẫn hơi thở đều nhẹ nhàng, nếu tâm tình kích động cũng chỉ khẽ run rẩy nghẹn ngào —— nhưng Hình Minh cảm thấy, loại giọng nói nhu nhược mềm mại này thích hợp rên rỉ ở trên giường hơn là dẫn chương trình.

Đội thi Nam Cực đại diện cho Trung Quốc mới hoàn thành nhiệm vụ thi đấu ở nước ngoài, sau khi đạt được hai giải thưởng về phát hiện khoa học chiến thắng trở về nước, hai ngày trước còn gặp gỡ chủ tịch nước và được trao tặng bằng khen. Đây là tin tức quan trọng nhất và cũng là lớn nhất gần đây, truyền thông trắng trợn đưa tin gọi họ là “Những vị thần Nam Cực”, quần chúng vây xem tâm tình đặc biệt tăng vọt, mà trong nhiều kênh truyền thông chỉ có ‘Minh Châu kết nối’ nhạy bén giành trước, là chương trình đầu tiên mời được các thành viên trong đội đến trường quay. Trang Lôi chuẩn bị coi như đầy đủ, hỏi mấy vấn đề cơ bản đều xoay xung quanh chuyến hành trình của đội Nam Cực, các loại tin đồn thú vị từ khi họ bước chân đến nhà ga Trung Sơn, hoặc tầng tầng khó khăn mà đội phải trải qua.

Cô hỏi đội trưởng, từ một “Hỗn tiểu tử” từng gây rắc rối bao lần trưởng thành thành trụ cột của nhóm nghiên cứu khoa học quốc gia; cô hỏi một thành viên trọng yếu khác trong nhóm, hỏi cậu ta có biết trước khi xuất phát ba cậu đã gặp phải bệnh nặng, có biết hay không khi cậu đang bước vào tháng thứ ba của cuộc thi thì ông buông bỏ nhân gian.

Một câu từ tận đáy lòng, một câu tràn đầy tình cảm, hai vấn đề được hỏi đều có mục đích cụ thể, cũng lại có hiềm nghi của ngu dân.

https://thuviensach.vn

Tập hôm nay của chương trình mục đích tuyên dương chủ nghĩa yêu nước cùng tinh thần chịu khó tiến lên phía trước, Trang Lôi dẫn chương trình khóc lóc nức nở, hoa lệ phân trần, so với phim điện ảnh Hollywood lấy bối cảnh âm nhạc còn nhuốm đẫm bi tình hơn… Người thường xem trò vui, người trong nghề xem hư thực, Hình Minh miễn cưỡng cảm thấy chủ đề lần này cô đã hoàn thành tốt.

Tuy nhiên cậu không hiểu, đến cùng có gì mà phải khóc.

Nhưng dường như khán giả đối với những hành động giả dối này lại rất đồng tình. Có một ứng dụng chuyên thống kê tỉ lệ người xem ti vi tại thời điểm thực, gọi là “Dã Bảng”, có lúc không chờ được CCTV(1)công bố dữ liệu, sẽ trực tiếp dùng phần mềm này. Hình Minh tự nhận mình là người hẹp hòi, chương trình mới chiếu được một nửa đã lên kiểm tra rating của ‘Minh Châu kết nối’, kết quả làm cậu không khỏi cau mày, chưa từ bỏ ý định, lại lên mạng tra xem phản hồi của mọi người với chương trình tập nay.

(1) CCTV – Sofres Media Research Limited, gọi tắt là CSM, do CTR Nghiên Cứu Thị Trường và Kantar Media Group hợp tác thành lập công ty liên doanh dành riêng cho việc nghiên cứu thị trường xem TV chuyên nghiệp và nghe đài phát thanh, cung cấp thông tin đáng tin cậy cho đại lục Trung Quốc và ngành công nghiệp phương tiện truyền thông Hồng Kông dịch vụ khảo sát tỉ lệ người xem chương trình không bị gián đoạn. Hoạt động nghiên cứu truyền thông của CSM liên quan đến lĩnh vực truyền hình, khảo sát xếp hạng radio, nghiên cứu thể thao và truyền thông, nghiên cứu phương tiện truyền thông mới, nghiên cứu phương tiện truyền thông. CSM có mạng lưới kiểm tra phát thanh và truyền hình lớn nhất thế giới.

Một người phê bình đột nhiên xuất hiện. Người này trước đây từng viết một bài dài chỉ trích phong cách dẫn chương trình của Hình Minh, nói cậu máu lạnh, cay nghiệt, cậy tài khinh người không hề có lòng thương hại, thậm chí “nói trúng tim đen” mà vạch ra, loại phong cách dẫn chương trình

https://thuviensach.vn

này được hình thành từ sự thiếu hụt hạnh phúc tuổi thơ. Lúc này hắn ta lại không khiến người ngạc nhiên chút nào khen ngợi Trang Lôi khiến cho 'Minh Châu kết nối' trở lại quỹ đạo, lần thứ hai cường điệu sự ôn hòa và sâu sắc của cô chẳng hề mâu thuẫn, khán giả cần chính là cảm giác chân thực, xã hội cần là mọi người quan tâm, quá mức sắc bén là biểu hiện của sự không có giáo dục, một người dẫn chương trình tốt không nên hùng hổ dọa người, khẩu chiến với khách quý.

Điểm mấu chốt là, dù chưa điểm tên gọi họ, nhưng từng câu từng chữ đều rõ ràng nhắm thẳng vào Hình Minh.

Liếc qua những bình luận ở phía dưới, thế mà mọi người còn hùa theo phụ họa.

Chưa xem hết những bình luận kia, Ngu Trọng Dạ đã xuất hiện. Tỉ lệ người xem ti vi không giảm ngược lại còn tăng, trong lòng Hình Minh như có một tảng đá lớn, rất khó chịu, không nhịn được hỏi: "Thầy thấy phong cách của Trang Lôi thế nào?"

Thời điểm này đã gần đến lúc kết thúc 'Minh Châu kết nối', Ngu Trọng Dạ nhìn lướt qua màn hình TV, khen Trang Lôi nói: "Miệng nam mô bụng bồ dao găm, quản được đài." Thấy Hình Minh không nói lời nào, hỏi ngược lại cậu: "Em thì sao, thấy thế nào?"

Cách dẫn nhẹ nhàng, thâm thúy nhưng lại tinh tế, huống hồ quản được đài, trấn được tàng long ngọa hổ đài Minh Châu, đây là một câu khen ngợi qua mức. Hình Minh đột nhiên ghét bỏ túi chườm đá quá lạnh, để tay xuống, trầm mặc chốc lát mới nói: "Cô ta khóc quá nhiều."

Ngu Trọng Dạ khẽ cười một tiếng, hỏi: "Nếu như chương trình này em dẫn, sẽ hỏi những câu gì?"

"Em sẽ hỏi là một số phương tiện truyền thông nước ngoài từng chụp được bức ảnh các thành viên của đội làm thí nghiệm hành hạ một con hải

https://thuviensach.vn

cẩu đến chết có thật hay không, em sẽ hỏi có phải do hoàn cảnh phong bế, lạnh lẽo, đè nén dẫn tới 'hiệu ứng Lucifer'(2), gây ra thương tích cho hai thành viên trẻ tuổi trong đội." Lời này ít nhiều cũng khiến cho không ít người tức giận, kỳ thực các đề tài liên quan tới đội tuyển Nam Cực đã được Hình Minh bắt đầu chuẩn bị sớm từ hai tháng trước khi đội tuyển về nước, tin tức quan trọng nhất có tác dụng trong thời gian nhất định, cậu bén nhạy ý thức được lúc này thành tích của đội Nam Cực có thu hoạch khá dồi dào, đã là tin tức không nhỏ nữa, liền tìm hiểu điều tra tư liệu của các thành viên trong đội, có một người lớn lên rất đẹp trai, đây quả thực là khuôn mặt khó tìm thấy trong thời đại làm đẹp nhân tạo ngày càng bùng nổ. Để tránh bị tụt lại phía sau, cậu tìm hiểu các tư liệu ở nước ngoài, làm một loạt các cuộc điều tra sâu. Không nghĩ tới "sự kiện thuê diễn viên ngoài" lại nổ ra, không công nhượng tiện nghi cho Trang Lôi.

(2) Hiệu ứng Lucifer: Làm thế nào để một người tốt trở thành ma quỷ " (The Lucifer Effect – Understanding How Good People Turn Evil) được một nhà tâm lý học người Mỹ Philip Zimbardo công bố trong cuốn sách năm của mình năm 2007, Hiệu ứng Lucifer đề cập đến một tình huống cụ thể dưới bầu không khí, cách suy nghĩ, hành vi, nhân cách, thể hiện bên ác, phản ánh bản chất "ác"của con người là do con người thực hiện trong một tình huống cụ thể, hoặc trực tiếp gây ra bởi hoàn cảnh. Zimbardo đã mô tả chi tiết trong cuốn sách lần thí nghiệm đầu tiên của mình ở nhà tù Stanford.

"Hai thành viên của đội bị thương bởi vì máy bay trực thăng gặp trục trặc, đội thi đã bác bỏ tin đồn đó rồi. Tin tức của em so với Tân Hoa xã còn nhanh hơn." Ngu Trọng Dạ cười cười, nắm lên bàn tay đang cầm điều khiển TV của Hình Minh, nhấn ngón tay của cậu, chuyển sang đài khác.

Màn hình TV từ 'Minh Châu kết nối' chuyển qua 'Phi thường nhân sinh'.

Chương trình được ghi lại từ trước, bây giờ Lạc Ưu đã không phải là người của đài Đông Á.

https://thuviensach.vn

Lão Tôn đài Đông coi như một tay dạy dỗ Lạc Ưu, có thể nói tận sức tận lực. Nhớ lại hai năm qua tại những buổi dạ hội trọng đại của Đông Á, dẫn chương trình nam đều là một mình Lạc Ưu độc chiếm, một đám hoa đán của Đông Á bị an bài làm nền cho hắn, hình ảnh có một không hai như vậy chỉ có ở Vệ thị, may mà Lạc Ưu cũng là người có phong độ, khí thế của hắn nghiền nát vị mỹ nữ dẫn chương trình chỉ có ngực lớn không có đầu óc. Đông Á chuyên tâm chuẩn bị, bỏ ra số tiền lớn để đào tạo, thời gian năm năm khiến cho hình ảnh của biên tập viên Lạc trở nên hoàn mỹ, mới dám điều chỉnh thời gian phát sóng của 'Phi thường nhân sinh', đối đầu với 'Minh Châu kết nối'. Trước đó còn không quên tận lực lên men "sự kiện thuê diễn viên ngoài", qua đó chèn ép Hình Minh, chèn ép đài Minh Châu.

Đáng tiếc, đài Đông Á đến cùng cũng không so được với đài Minh Châu giàu nứt đố đổ vách, lão Tôn đến cùng cũng không so được với tên cáo già lòng dạ thâm trầm, ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, không chỉ không chèn ép được đối thủ cạnh tranh, mà đứa con cưng của đài còn bị người khác mang đi.

Hình Minh hiểu, nếu như Lạc Ưu không rời Đông Á, nếu như mình không rời 'Minh Châu kết nối', hai người bọn họ sẽ trực diện đối kháng, tựa như cao thủ võ lâm quyết đấu, ngươi nắm đao, ta giữ kiếm, từ nơi sâu xa, ắt phải xảy ra một trận chiến.

Suy nghĩ một chút, lại hỏi Ngu Trọng Dạ: "Thế còn Lạc Ưu?"

Ngu Trọng Dạ cúi đầu liếc mắt nhìn Hình Minh một cái: "Em không bằng cậu ta."

Lời này nếu như xuất phát từ miệng người khác, vẫn còn có thể cười cho qua chuyện, nhưng người nói ra câu nói kia cố tình lại là lão hồ ly. So với câu "quản được đài" càng làm cho lòng người khó chịu gấp trăm lần, Hình Minh hai tay nắm chặt thành nắm đấm, móng tay đâm vào lòng bàn tay.

https://thuviensach.vn

Cậu nghe thấy xương cốt cả người đều kêu “Rắc rắc”, vừa định cất tiếng nói, chuông cửa đúng lúc vang lên.

Muộn như vậy còn có khách tới. Dường như Ngu Trọng Dạ đã sớm biết, nhàn nhạt nói với Hình Minh: “Em tránh đi một lát.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 31

Edit & Beta: Direct Kill

Vị khách không mời mà tới chính là Lâm Tư Tuyền.

Lâm Tư Tuyền bước qua bậc cửa mà vào, mới đầu chỉ là bàn về công việc, nói về giải thưởng Golden Microphone năm ngoái, đàm luận việc dẫn chương trình "Thời sự Trung Quốc" bị Lạc Ưu cướp mất, sau đó đề tài liền trật. Hắn khóc.

Hình Minh đương nhiên đã từng ước mình giống như Lâm Tư Tuyền, hết thảy biên tập viên dẫn chương trình đều ước ao giống như Lâm Tư Tuyền, mà ước ao cũng chỉ là ao ước, hắn là người được ông trời phú cho, âm sắc quá tốt, trầm ấm, giữ hơi tốt, mạnh mẽ, độc đáo, nghe nói Lâm Tư Tuyền ngày thường cũng rất bảo vệ cổ họng của mình, cay chua không động, rượu thuốc lá không dính, trước khi đi ngủ đều ngậm một miếng lê, mỗi ngày còn uống thuốc Đông y làm nhuận cổ họng.

Đây là việc đáng làm khi trở thành "Cổ họng quốc dân" của khán giả, nhưng Hình Minh phát hiện, thì ra "Cổ họng quốc dân" khóc lên cũng không được êm tai lắm.

Lâm Tư Tuyền một bên khóc một bên nhiều lần cường điệu, tôi đã theo ngài mười năm…

Giọng nói của Ngu Trọng Dạ mặc dù ôn hòa nhưng lại thiếu kiên nhẫn, cũng không thể nào tiếp tục hỏi Lâm Tư Tuyền, chỉ qua loa mà an ủi, được rồi, được rồi.

https://thuviensach.vn

Hình Minh lúc đầu trốn ở tầng hai, nghe thấy tiếng khóc của Lâm Tư Tuyền nhịn không được từ cầu thang ló đầu ra ngoài, chỉ liếc mắt một cái liền khiến cậu hãi hùng khiếp vía —— cậu cơ hồ không nhận ra vị này là biên tập viên Lâm.

Ngẩng lên gương mặt gầy nhỏ sưng đỏ vì khóc, Lâm Tư Tuyền quỳ một chân trên đất, có thể thấy râu ria mọc đầy dưới cằm. Sự nho nhã, đoan chính, phong độ mê người ngày xưa, tất cả đều không còn sót lại chút nào. Hắn vẫn tiếp tục khóc, không phải loại nửa khóc nửa giấu trong lòng, mà tiếng khóc đặc biệt thảm thiết khiến người thương xót, nấc lên từng hồi, giống như người vợ bị chồng ruồng bỏ chốn thâm cung, không còn xót lại chút hình tượng.

Một người đàn ông tại sao có thể khóc thành như vậy. Hình Minh càng không lọt mắt Lâm Tư Tuyền.

Cũng càng xem thường chính mình.

Ý tứ của Ngu Trọng Dạ rất rõ ràng, đàn ông vừa phải làm chồng, làm cha, phải chịu gánh nặng gia đình, mọi thứ tiểu tiết đều có thể đặt sang một bên.

“Ngu tổng… tôi không phải người có dã tâm lớn, bây giờ dẫn chương trình ‘Thời sự Trung Quốc’ mười một giờ đối với tôi mà nói không khác nhau, mười năm này tất cả mọi chuyện của tôi đều nghe ngài an bài…” Nam nhân này khóc nước mắt sáng lên lấp loá, giọng mũi dày đặc, “Tôi chỉ muốn biết… Ngài có phải đã có những người khác?”

Hình Minh nhìn thấy, Ngu Trọng Dạ nắm cằm của Lâm Tư Tuyền nhấc lên, tư thế giống hệt như lúc làm với mình, hắn không hề trả lời vấn đề của Lâm Tư Tuyền, chỉ nói, được rồi, khóc nữa cổ họng sẽ hỏng.

Ngu Trọng Dạ cúi người tới gần Lâm Tư Tuyền, nhìn như muốn hôn môi của hắn, nhưng khi hai môi cách nhau chỉ còn chút xíu đột nhiên dừng lại,

https://thuviensach.vn

hướng về phía cầu thang nơi Hình Minh đang đứng liếc mắt một cái.

Hình Minh vì nhìn trộm mà chột dạ, hoang mang lùi về sau, đại khái là đụng phải thứ gì đó, phát ra âm thanh leng keng.

“Không muốn tránh thì đừng tránh. Xuống đây đi.” Ngu Trọng Dạ thẳng người lên, âm thanh nâng cao lên, biểu tình lạnh nhạt, tâm địa sắt đá.

Hình Minh biết lời này là đài trưởng Ngu tự nói, lại không biết tại sao lại muốn cậu gặp Lâm Tư Tuyền vào lúc này. Tình địch gặp nhau, lưỡi kiếm thấy máu? Bọn họ cũng không tính là tình địch, tuy nhiên cả hai giống nhau ở chỗ đều là người bại hoại đê tiện, ai cũng không cao quý hơn so với ai.

Hình Minh đi thang máy xuống lầu, đi ra từ cửa sau.

Gió lạnh một đường thổi, về đến nhà, ngay lập tức liền vọt vào nhà tắm.

Vội vàng soi gương, cuối cùng cũng coi như nhìn thấy rõ ràng Ngu Trọng Dạ vẽ gì trên lưng mình. Một con ngựa, không chỉ dùng nét vẽ súc tích truyền thống, còn pha tạp thêm những đường nét cẩn thận của Tây Âu, làm cho con ngựa này lúc động lúc tĩnh, đặc biệt ngang tàng anh tuấn.

Tiền xa phúc, hậu xa giới(1), Lâm Tư Tuyền chính là chiếc “Tiền xa”, khúm núm, cẩn thận, thê thảm, ốm đau bệnh tật, xác thực rung lên một hồi chuông cảnh báo cho cậu. Hình Minh nhìn chằm chằm bản thân thật lâu trong gương, trên cổ có thương tích, trên lưng có tranh vẽ, cậu nhất định phải chữa khỏi thương tổn, cũng nhất định phải rửa đi bức tranh này, phải xóa đi hết thảy dấu ấn Ngu Trọng Dạ lưu ở trên người.

(1) Xe đi trước dò đường nếu gặp nhiều nguy hiểm, xe đi sau có thể rút kinh nghiệm tránh đi chỗ nguy hiểm đó.

Hình Minh mở vòi nước, cúi đầu dội nước lạnh xuống, lại dùng xà phòng và khăn mặt hết sức kỳ, nhưng dù cho da có bị kỳ rách, vẫn không rửa sạch

https://thuviensach.vn

được, chắc chắn lão hồ ly kia cố ý, căn bản dùng loại thuốc màu không xóa được.

Giằng co một canh giờ mới đi ra khỏi nhà tắm, đột nhiên cảm thấy cả người quay cuồng, bước đi giống như bay. Hình Minh tìm cặp nhiệt độ, dùng rượu sát trùng lau sạch, nhét vào phía dưới đầu lưỡi. Sau năm phút, nhìn thấy vạch ở cặp nhiệt độ hiện tới gần bốn mươi độ, thế mà tâm tình khó giải thích được buông lỏng.

Cậu không mất thứ tự, không ném đi linh hồn, bên trong không độc ác, chỉ là mắc mưa lại bị dằn vặt một ngày, nên bị bệnh. Bệnh đến thiên kinh địa nghĩa.

Trong nhà không có sẵn thuốc tây, không cách nào khác, uống nước, ngủ, chết thì khiêng đi.

Từ trong tủ lạnh lấy ra túi chườm đá, Hình Minh lảo đảo, đi về phía giường lớn. Xoay người, đem túi chườm đá đặt lên trán, nghĩ đến câu nói của Ngu Trọng Dạ “Em không bằng cậu ta”, dần dần ngủ mất.

Ngày thứ hai Hình Minh thức dậy sớm, âu phục giày da tự mình chỉnh sửa đặc biệt gọn gàng sạch sẽ, lái xe tới đài Minh Châu.

Vườn Minh Châu tuy lớn, nhưng chỗ để xe bên trong không tính là quá nhiều, một ít người tư lịch kém cỏi đều phải đem xe của mình đỗ ở khu bên ngoài vườn, chỉ có những người nổi danh như Hình Minh mới có chỗ chuyên đỗ xe trong khu vườn, tuy nói ngày trước suýt chút nữa bị đuổi ra khỏi đài, thế nhưng nơi đỗ xe bé nhỏ kia vẫn bảo lưu lại cho cậu.

Cùng bảo an bãi đậu xe chào hỏi, Hình Minh giảm tốc độ đi chậm, chuẩn bị vào khu đậu xe, nhưng một chiếc Ferrari màu đỏ đã ngang nhiên chiếm chỗ nguyên bản thuộc về cậu.

https://thuviensach.vn

Chiếc Ferrari hiển nhiên gây sự chú ý cực lớn, từ khi Hình Minh đến tới này, lần đầu tiên thấy chiếc xe bắt mắt như vậy trong vườn nhỏ Minh Châu. Đài Minh Châu giàu nứt đố đổ vách, đặc biệt là người dẫn chương trình bên trung tâm giải trí, quanh năm chạy sô, bổng lộc mò đến không ít, không phải mua không nổi, mà là ngầm ước định, không ai dám lái xe như thế vào vườn Minh Châu.

Có vài thứ quá lộ liễu, sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, bên trong đài truyền hình đều là tinh anh, không ai sẽ phạm phải sai lầm ngu ngốc như vậy.

Hình Minh lái một chiếc xe BMW 320 màu trắng, trả góp, không có lý do gì đặc biệt, chỉ là cậu yêu thích xe nước Đức, thứ hai là sĩ diện hão.

Mắt thấy chỗ đỗ xe bị chiếm, cậu không còn cách nào khác phải đem xe ra bãi đậu xe, dừng ở bên ngoài vườn.

Vì sự việc kia nên tốn một chút thời gian, bước vào đại sảnh làm việc thì đã muộn hơn so với thường ngày. Phát hiện các thành viên của tổ mình đang đóng gói thu nhập đồ, Hình Minh cau mày, hỏi bọn họ, làm sao vậy.

Nguyễn Ninh chạy tới nói, sáng sớm trung tâm tin tức tới thông báo, bọn họ chuyển nơi làm việc, khu vực làm việc của tầng này toàn bộ thuộc về biên tập thanh viên mới.

“Biên tập viên mới? Ai?” Hình Minh trong lòng đã có một cái tên.

“Lạc Ưu, hắn bây giờ đang ở trong phòng làm việc của đài trưởng, lão Trần bảo sếp nếu đến thì tới đó.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 32

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh đứng ở trước cửa phòng làm việc của đài trưởng, không đi vào.

Cửa khép hờ, có thể nghe thấy tiếng người bên trong chuyện trò vui vẻ, đầu tiên là giọng nói lão Trần: “Chú Ngu, tôi mới vừa nhìn thấy Lão Lâm đi lấy xe, liếc mắt còn không dám nhận, chú đổi xe mới? ”

Ngu Trọng Dạ “Ừ” một tiếng, không tiếp tục cùng lão Trần nói, ngược lại hỏi một người khác: “Lão gia tử gần đây vẫn khỏe chứ?”

“Ông ngoại vẫn còn rất khỏe mạnh, ông cũng thường nhắc đến thầy, ông nói nhiều năm như vậy dám thắng ông trên bàn cờ, cũng chỉ có một mình thầy.” Là giọng nói của một người thanh niên còn trẻ, âm thanh đặc biệt chuẩn tiếng phổ thông, âm sắc không dày không mỏng, cực kỳ dễ nghe.

Ngu Trọng Dạ cười vui cởi mở: “Ngày khác sẽ hẹn lão gia tử chơi cờ, vẫn quy củ cũ, nhượng chú ấy hai quân —— không cho chơi xấu.”

“Vâng, ” người thanh niên trẻ tuổi cũng cười, “Em trở lại sẽ chuyển lời với ông ngoại, chuẩn bị tiếp khách. Sau khi về hưu mỗi ngày nếu không luyện viết thư pháp, thì cũng là viết sách, cực kì nhàn rỗi.”

Lão Trần hoàn toàn không chen lời vào được, trong phòng làm việc hai nam nhân cứ thế nói chuyện phiếm. Hình Minh đứng ở cửa, buồn bực chán ngán nhưng cũng không đi vào.

https://thuviensach.vn

Mãi đến tận khi Ngu Trọng Dạ nâng cao giọng nói: “Ở bên ngoài đứng đủ lâu rồi đó, vào đi.”

Hình Minh đẩy cửa ra, tầm mắt lướt qua hai thân ảnh quen thuộc, sau đó dừng lại trên khuôn mặt của người mới ——

Ánh mắt cậu đột nhiên sáng ngời, văn phòng của đài trưởng đài Minh Châu tuyệt đối không phải là loại xuề xòa đơn giản, nhưng người này quả thực quá mức chói sáng loá mắt, huy hoàng toả sáng.

Lạc Ưu.

Lạc Ưu nhìn thấy Hình Minh vào phòng, chủ động đứng lên, nghênh đón, đùa giỡn nói: “Đây không phải là Hình Minh, người so với minh tinh còn đẹp trai hơn sao, ngưỡng mộ đã lâu.”

Người này đứng lên vóc dáng rất cao, trước đây bên trong màn ảnh nhìn không ra hắn lại cao như vậy, cảm thấy tướng mạo tuấn mỹ tinh xảo là được rồi, lại còn tiện nghi về chiều cao nữa. Hình Minh nhìn thẳng vào Lạc Ưu, mặt không hề cảm xúc, không chút nào ân cần: “Chiếc xe Ferrari trong bãi đậu, là của anh?”

Lạc Ưu ngược lại cư xử rộng lượng, giơ một tay ra trước mặt Hình Minh: “Trước đây chúng ta là vì làm việc cho chủ, sau này phải cùng tiến cùng lùi, nở nụ cười liền quên hết thù oán, thế nào?”

Vì bày tỏ sự hữu hảo, Lạc Ưu kiên trì mười phần, trên mặt vẫn luôn mang theo nụ cười mà đưa tay ra, nhưng Hình Minh mắt lạnh theo dõi hắn, không nhúc nhích.

Mấy phút đồng hồ trôi qua, cậu mới cho phản ứng. Đang trước mắt đài trưởng Ngu cùng Trần chủ nhiệm, nhưng không nắm lấy tay, chỉ “bốp” một tiếng vỗ bỏ tay của đối phương: “Hân hạnh.”

https://thuviensach.vn

Không thèm đem ghế ngồi cho Hình Minh, lão Trần đơn giản báo một tiếng tình hình di chuyển chỗ làm, sau đó bắt đầu khích lệ Lạc Ưu, thao thao bất tuyệt một hơi, nói lo lắng Lạc Ưu mới đến cần thời gian thích ứng, không nghĩ tới phải dẫn luôn 'Thời sự Trung Quốc', trí nhớ hắn cực kỳ tốt, phản ứng lại nhanh nhạy, những từ ngữ chuyên môn đặc biệt khó đọc trong các tin tức đều được hắn đọc một cách trơn tru, có thể cùng đạo diễn hoàn toàn chưa quen biết ăn ý ngầm phối hợp, thậm chí từ đầu tới cuối còn chưa từng liếc mắt nhìn máy nhắc chữ(1)…

(1) Máy nhắc chữ (tiếng Anh: Teleprompter) là một thiết bị hiển thị nhắc nhở người phát biểu bằng một văn bản hay diễn văn trình bày dưới dạng văn bản hiển thị điện tử.

"Đều là kiến thức cơ bản, những người chuyên nghiệp đều có thể làm được, không chỉ một mình cháu." Lạc Ưu khiêm tốn, tiện đà tỏ thái độ, "Thuở còn đang là sinh viên cháu thực sự mong được vào đài Minh Châu, 'Thời sự Trung Quốc' có tỉ lệ người xem cao nhất, 'Minh Châu kết nối' sức ảnh hưởng rộng nhất, là chương trình Trung Quốc tốt nhất."

Lão Trần nói chen vào: "Bây giờ không phải nên thông cáo, 'Thời sự Trung Quốc' do Tiểu Lạc dẫn sao?"

Hình Minh không tự chủ được ngoắc ngoắc khóe miệng, thần thái xem thường, lão Trần phản ứng hoàn toàn là chuyện bé xé ra to, dẫn chương trình thời sự là công việc vô vị nhất đài Minh Châu, máy móc như thế làm gì, ai mà không biết.

Ngu Trọng Dạ tựa hồ chú ý tới phản ứng Hình Minh, không đáp lời lão Trần, phản đối cậu nói: "Kế hoạch của 'Tầm nhìn Đông Phương' tối hôm qua tôi đã xem."

Hình Minh hơi giật mình, tối hôm qua? Tối hôm qua không phải hắn đang cùng vị biên tập viên Lâm ngọt ngào đáng yêu kia trải qua đêm xuân

https://thuviensach.vn

sao?

Từ lần lên tiếng trước của đài trưởng Ngu, lão Trần cũng không đặc biệt gây khó dễ Hình Minh nữa, tổng biên tập làm việc hiệu suất cao, nửa ngày đã thông qua đề tài cho cậu.

Hình Minh ở "Đêm Thịnh Vực " nhưng vẫn từ xa chỉ huy tổ của mình, thêm vào đó Tô Thanh Hoa có mặt ở tại nơi để quản lý, các thành viên trong tổ tăng giờ làm việc cuối cùng cũng coi như hoàn thành đồng thời, dùng chủ đề nói về bệnh HIV/AIDS để làm đề tài chương trình, không nói khoa trương, ngay cả phụ đề và nhạc nền cũng đều được làm đến hoàn mỹ, bây giờ nếu quay cả chương trình cũng thừa sức.

Những người có nhiều năm kinh nghiệm của tổ chuyên môn đánh giá xem qua sau đó cảm thấy có thể thông qua được, gửi lên cho lão Trần, lão Trần căn bản không dám nói thêm ý kiến, trực tiếp gởi bản sao cho Ngu Trọng Dạ.

Lát sau có cuộc hẹn với thị trưởng Vương, Ngu Trọng Dạ để lão Trần và Lạc Ưu ra ngoài trước, còn một mình Hình Minh ở lại. Hỏi cậu, liên quan tới những ứng cử viên dẫn chương trình 'Thời sự Trung Quốc', ý của cậu thế nào?

Hình Minh nói, em kiến nghị nên cạnh tranh công bằng, tỷ như ra kỳ hạn một tháng, hai người thay phiên nhau dẫn chương trình, để khán giả bỏ phiếu lựa chọn. Hai người dẫn chương trình hàng đầu phân cao thấp với nhau, tuy ngoài mặt là đấu tranh với nhau nhưng không hẳn không là động lực khích lệ người kia, tạo nên nhiều thành tựu, đây chắc chắn là chuyện tốt.

Hình Minh lời nói đẹp đẽ, nhưng thực ra có tư tâm, Lạc Ưu khí thế mạnh mẽ, nhưng mới tới có thể không quen, cậu muốn hai người bọn họ đi tranh

https://thuviensach.vn

công đoạt sủng, đỡ ảnh hưởng tới chương trình ‘Tầm nhìn Đông Phương’ của mình.

“Vậy thì nghe lời em.” Ngu Trọng Dạ đứng dậy ra sau bàn làm việc, đi đến trước mặt Hình Minh, “Kế hoạch không có gì sai, đầu cuối có cải tiến. Có điều em mới trở về, có thể hoàn thành nó hay không?”

“Làm người thì không thể lười biếng, huống hồ em còn không bằng người ta, là con chim ngốc đòi học bay.” Hình Minh vốn không muốn ôm oán, vậy mà lại bật thốt lên, sau đó tự mình suy xét lại, cảm thấy không giống oán giận, mà như đang hờn dỗi.

“Đây là đang tức giận sao.” Ngu Trọng Dạ nhẹ sờ mặt Hình Minh, cảm thấy trán cậu nóng hầm hập, liền nhấc cằm của cậu lên, “Ủy khuất?”

Hình Minh đối diện với đôi mắt Ngu Trọng Dạ, quét qua mí mắt của hắn, Lâm Tư Tuyền kia khóc lóc ầm ĩ trước mặt hắn nhưng đến cuối cùng cũng không thu lại được gì. Bản chất của giao dịch là mưu lợi, anh cho tôi lấy cả hai cùng vui, ngàn vạn không nên tính toán với người không nên tính toán, tơ tưởng đến người không nên tơ tưởng, tỷ như, ái tình.

Vừa đáng buồn vừa đáng thương.

Hình Minh vẫn còn thất thần, Ngu Trọng Dạ đã mở ra cổ áo được cài lại cẩn thận, khiến vết thương nửa chặn nửa che hoàn toàn lộ ra ngoài. Hắn đặt đôi môi lên, nhẹ nhàng mút vào vết tích ái dục kia, sau đó nâng gáy Hình Minh, cánh môi ma sát qua tai, hai má, cánh mũi, cằm, ôn nhu cẩn thận, không để xót chỗ nào, cuối cùng mới dừng lại trên môi của cậu.

Đầu lưỡi Ngu Trọng Dạ cạy ra hai hàm răng đang đóng chặt, tiến vào khoang miệng ướt át ấm áp của Hình Minh, liếm láp lợi cùng khoang miệng. Hình Minh mới đầu trợn tròn mắt, đầu lưỡi không phối hợp, nhưng chống lại không quá năm giây, liền nhắm mắt lại, thuần phục.

https://thuviensach.vn

Chống lại là xuất phát từ bản năng, thuần phục là phát ra từ chân tâm. Cậu yêu thích nụ hôn này.

“Nghỉ ngơi dưỡng bệnh cho tốt, có thời gian chăm chỉ.” Ngu Trọng Dạ cười cười, dùng ngón cái lau đi nước miếng rơi bên môi mà Hình Minh không kịp nuốt xuống, đùa bỡn xoa xoa bờ môi cậu, sau đó mới quay người rời đi.

Đài trưởng Ngu có hẹn với thị trưởng Vương, chỉ để lại Hình Minh ngồi ở phòng làm việc của hắn, đối với nụ hôn kia, một bên dư vị một bên ảo não.

Đúng như dự đoán, Hình Minh vừa mới trở lại văn phòng, tổng biên tập liền gọi điện thoại tới, nói lãnh đạo đối với chương trình của cậu rất mong đợi, dự định thừa dịp ngày nghỉ mồng một tháng năm, để ‘Tầm nhìn Đông Phương’ phát sóng liên tục ba tập cùng một chuyên đề trong khung giờ vàng, thứ nhất là để khởi động làm nóng trước, thứ hai là thử xem phản ứng và danh tiếng ảnh hưởng của chương trình.

Hình Minh nhìn lịch một chút, nói cách khác, cậu còn hai tuần lễ nữa, để làm ra ít nhất ba tập của chương trình.

Giống như chương trình thời sự cỡ lớn, không thể thiếu hai mươi, ba mươi người biên đạo, năm, sáu người bên hậu kỳ, nhưng bây giờ trên tay cậu binh thì ít lương thực thì hiếm, chương trình mới vừa chứng thực tài trợ vượt tập mở đầu, giữa đài coi trọng vẫn cứ không đủ, mỗi người phải lấy một chọi mười, làm hết sức mình.

Hình Minh đối với chuyện này không lo lắng lắm, kế hoạch cho tập mới đã được chuẩn bị đâu vào đấy, nhưng một chuyên đề nhỏ, còn phải cân nhắc đến vấn đề tiếp nối sau chủ đề đầu tiên.

Đưa mấy văn kiện phiền phức cho Nguyễn Ninh sắp xếp, nói cho cậu ta biết nơi làm việc tạm thời của tổ, giao cho cậu ta, dẫn dắt hai thành viên là

https://thuviensach.vn

sinh viên tốt nghiệp khóa này, sưu tầm những đề tài đang hot trên mạng.

‘Tầm nhìn Đông Phương’ so với ‘Minh Châu kết nối’, tồn tại rất nhiều điểm khác biệt, khác biệt lớn nhất đó chính là một chương trình thì quay trước một chương trình thì phát sóng trực tiếp, phát sóng trực tiếp tuy là khó xử lý, tuy nhiên cũng có lợi, thí dụ như có thể liên tục liên hệ trực tiếp tới các phương tiện thông tin đại chúng, weibo, webchat và tương tác trực tiếp với khán giả.

Nguyễn Ninh vui vẻ nhận việc, đồng thời cũng nhanh mồm nhanh miệng, bất ngờ tung thông tin đài trưởng Ngu mới đổi xe, trước kia là chiếc Mercedes 600 bây giờ đổi thành Bentley Mulsanne, không gian bên trong xe, chà chà.

“Còn có, sếp, anh có biết ông ngoại của vị ‘nhân gia’ kia là người nào không.” Nguyễn Ninh dùng ánh mắt hướng lên áp phích quảng cáo trên tường, vị “Nhân gia” kia đương nhiên là Lạc Ưu, tinh thần tám chuyện của cậu chuẩn bị khai hỏa, đè thấp âm lượng, kề sát vào tai Hình Minh, nói ra một cái tên trước kia hầu như mỗi ngày đều có thể nghe thấy trên ‘Thời sự Trung Quốc’, cậu ta nói, đừng nói đài trưởng Ngu, ngay cả ba vợ của đài trưởng Ngu cũng phải kiêng kỵ ba phần.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 33

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh gần đây vẫn muốn làm chương trình, liên quan tới vấn đề đồng tính luyến ái. Trước đây cậu cũng đã nghĩ qua vấn đề này, còn báo lên cho tổng biên tập để tuyển chọn đề tài, kết quả bị một vị lãnh đạo đeo mắt kính còn dày hơn cả đít chai rượu trả về, lưu lại năm chữ: Cần cực kỳ thận trọng.

Sau đó đành thôi không nghĩ về ý tưởng này nữa.

Nụ hôn đầu khi mười lăm tuổi, sau khi đánh cầu xong thì một nữ sinh chạy đến đưa cho cậu chai nước khoáng, thình lình ấn lên môi cậu một nụ hôn; đêm đầu tiên năm mười chín tuổi, đối mặt với nụ hoa chờ nở của cô bạn gái là hoa khôi trường, mặc dù cậu không quá nóng lòng với chuyện này, nhưng vẫn có thể cương, có thể kéo dài, có thể đạt được sảng khoái. Những năm gần đây, Hình Minh chưa bao giờ nghi ngờ bản thân không phải là thẳng nam, vẫn thẳng từ đầu đến cuối, không thể nào cong được.

Thân ở cơ quan truyền thông lớn nhất Trung Quốc, vai chịu trách nhiệm quốc gia, ngực ôm tình cảm con người, đương nhiên không thể tùy theo tính tình làm bừa, khiêu chiến giới hạn của truyền thông, huống hồ phòng biên tập đã ra mục tiêu, tiết mục mới phải ổn thỏa, tuyệt đối không thể đi nhầm đường.

Nhưng gần đây ý tưởng kia luôn hiển hiện trong đầu, như măng mọc sau mưa, chà xát mà muốn chui ra khỏi đầu hóa thành hiện thực.

https://thuviensach.vn

Có bức tường thành ‘Minh Châu kết nối’ ở phía trước, chỉ còn cách “Đi nhầm đường” mà tìm kiếm sự đột phá; hơn nữa cậu cũng hiếu kì, một nam nhân có thể đạt đến cao trào khi kích thích tuyến tiền liệt, liệu có thể hay không chân chân chính chính cùng một nam nhân khác yêu nhau.

Vừa hay Nguyễn Ninh dẫn đầu tổ nhỏ đi khảo sát tình hình có tiến triển, hai ngày nay trên internet có một tin tức gây được rất nhiều sự chú ý, một người tên là Thôi Hạo Phi sinh viên năm thứ ba đại học cầm dao uy hiếp giảng viên của mình, nhưng thế đứng của hắn lại mất cân bằng nên bị rơi từ lầu cao xuống, may nhờ mạng lớn, cắm đầu ở đống bùn nhão của luống hoa, không chết.

Theo như một người biết chuyện kể lại, cậu sinh viên năm ba đại học vì là “Đồng tính luyến ái” mà mọi người xa lánh kỳ thị, bị vô cớ đoạt đi một suất đi giao lưu quốc tế nên mới ghi hận trong lòng đối với giảng viên của mình. Một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời, trên mạng một nhóm người lớn dùng ngòi bút làm vũ khí, kịch liệt biện luận, mà cũng tình cờ, Thôi Hạo Phi và đài Minh Châu có thể coi như từng gặp gỡ qua, ba năm trước, khi mới vừa tròn mười bốn tuổi, cậu ta đã nhận được giấy thông báo trúng tuyển đại học hơn nữa còn là thủ khoa, vì thế nên được mời lên ‘Minh Châu kết nối’, cùng với “Nhóm thiếu niên thiên tài” phỏng vấn riêng.

Thầy giáo muốn tố cáo sinh viên, sinh viên muốn tố cáo trường học. Một bên là trường đại học số một số hai toàn quốc, một bên là thiên tài mười bốn tuổi đã vào đại học, hiệu ứng chồng chất khiến tin tức ngày càng được quan tâm bàn luận sôi nổi, Hình Minh lại muốn tìm thời cơ thích hợp đổ thêm dầu vào lửa một chút, không chừng ngày mùng một tháng năm sắp tới có thêm chủ đề mới để bàn luận.

Phía bên trường đại học không hồi đáp lại, vượt qua giai đoạn nguy hiểm, thiếu niên kia cũng nói năng thận trọng. Thôi Hạo Phi sau khi bị thương được đưa vào bệnh viện Phổ Nhân, người trong bệnh viện vì bảo vệ

https://thuviensach.vn

việc riêng tư của người bệnh, cố tình tăng thêm bảo an, không cho các ký giả tiến vào sinh sự. Nghe đâu bị đuổi ra ngoài không ít, tuy là vua không ngại, nhưng cũng rất khó ở trong bệnh viện to lớn này tìm được chính xác phòng bệnh, chần chờ thăm dò, lập tức sẽ bị lòi đuôi ngay.

Nhưng Hình Minh không phạm phải sai lầm ngớ ngẩn như thế, bệnh viện Phổ Nhân cậu rất quen thuộc, là bệnh viện tổng hợp hàng đầu trong nước, hồi còn học đại học cậu có thực tập ở đây.

Hình Minh gọi điện thoại cho một nữ bác sĩ của bệnh viện, là bạn đại học của cậu, Lý Mộng Viên. Hồi còn học đại học cô đối với Hình Minh đuổi tận không buông, nhất nhất biểu thị không phải cậu thì không lấy chồng, không hề có một chút dịu dàng rụt rè nào của nữ sinh. Kỳ thực Lý Mộng Viên rất xinh xắn, mi thanh mục tú cũng coi như dễ nhìn, nhưng Hình Minh lại không thích, xưa nay đối xử lạnh như băng. Lý do rất đơn giản, thẳng nam hảo nữ sắc, Lý Mộng Viên không phải hoa khôi trường.

Dụ được số phòng của Thôi Hạo Phi, Hình Minh đem BMW đỗ ở dưới tầng hầm để xe của bệnh viện, khoác thêm một chiếc áo của sinh viên thực tập trong bệnh viện, mở cửa xuống xe.

Dễ dàng đi vào đại sảnh phòng khám bệnh, quen cửa quen nẻo dự định đi thang máy lên tầng trên, một bảo an đột nhiên hướng chỗ cậu đi tới, khuôn mặt đầy vẻ hoài nghi.

Ầm một tiếng!

Trong đại sảnh của phòng khám bệnh, một người đàn ông ngã gục xuống, thân thể đổ ầm xuống đất. Hắn ta đi cùng với hai nam nhân nữa, đều là dáng dấp người làm công, nói người vừa ngã xuống buổi trưa gặp phải tai nạn xe cộ, ban đầu nhìn như không việc gì, chỉ là da đầu bị trầy nhẹ, còn nói khoác với mọi người xung quanh mình xảy ra chuyện như thế nào và

https://thuviensach.vn

cãi cọ đàm phán với người chủ xe ra sao, đang nói chuyện đột nhiên sắc mặt trắng bệch, run chân ngã xuống đất.

Lúc này nam nhân ngã xuống đất đã hơi tỉnh, chắc là vừa sợ hãi vừa không có tiền, cố chấp bướng bỉnh nói đầu mình không có chuyện gì, giãy dụa từ dưới đất bò dậy, ho khan ra máu, nhưng nhất quyết không chịu xem bệnh.

Thấy người tới trên đầu có quấn vải trắng, y tá tiếp đón kéo xuống một tấm thẻ đánh số, nói trước tiên đăng ký, sau đó chụp CT não, Hình Minh vội bước nhanh về phía trước, chỉ đạo: “Không còn kịp rồi, lập tức mổ ngực giải phẫu.”

Như đáp lại câu nói này của cậu, vừa dứt lời, gã đàn ông liền ngã xuống. Lúc này khuôn mặt gã đã tái như màu tro, trên trán chảy ra mồ hôi lạnh, máu tràn khỏi khóe miệng.

Hình Minh lâm nguy không loạn, lúc này hít sâu một hơi, quỳ xuống hô hấp nhân tạo cho người kia, vẫn luôn đợi bên bệnh viện mang cáng cứu thương đến.

“Người bệnh xương sườn gãy, ho ra máu, bị sốc, tai nạn xe cộ khiến cho khoang ngực tổn thương theo hiện tại đã là hai giờ, trong ngực xuất huyết rất nguy hiểm cho tính mạng.” Hình Minh bình tĩnh mà lau vết máu bên miệng, chạy tới chỗ bác sĩ cấp cứu thông báo vài câu.

Lúc sau khi quay lại, nhân viên an ninh kia đã hoàn toàn thu hồi lại ánh mắt căm thù cùng nghi ngờ, cười với cậu, thành khẩn hàm hậu.

Hình Minh cũng hơi nhếch khóe miệng, sống lưng thẳng tắp, hướng cửa thang máy đi. Hướng đi chính là phòng săn sóc đặc biệt tiếp nhận bệnh nhân nội trú.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 34

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh tại phòng săn sóc đặc biệt gặp được Thôi Hạo Phi, dáng người cao gầy, lông mày rậm rạp, ngũ quan thanh tú, mặc dù hình thể đơn bạc, nhưng đôi mắt sáng trong, cùng với thiếu niên thiên tài năng động trong video giống nhau, rất phù hợp với tưởng tượng của cậu.

Nhìn thương thế có vẻ không nặng lắm, cậu ta đang xem một quyển sách, thấy Hình Minh tiến vào, liền đem sách khép lại, đặt ở tủ cạnh đầu giường. Ngẩng đầu lên, hơi nâng cằm, phách lối hỏi: “Anh đẹp trai, anh ở phòng nào, sao trước đây tôi chưa từng thấy?”

Hình Minh đi thẳng vào vấn đề, tự giới thiệu mình, mới vừa nói bản thân đến từ đài Minh Châu, Thôi Hạo Phi liền cười lạnh, cậu ta kéo kim truyền đang ghim ở cánh tay ra, dùng mũi kim nhuốm máu vung hai cái đến chỗ Hình Minh: “Cút xa một chút, tôi bị bệnh HIV.”

Hình Minh không phải chưa từng thấy người bị bệnh HIV. Trước đây ‘Minh Châu kết nối’ có mời tới một kẻ nghiện mắc bệnh HIV được cảm hóa, giai đoạn cuối. Ngoài ba mươi, nhìn vừa già vừa gầy, tứ chi thối rữa bưng mủ, cả người mang theo ý vị khiến người người muốn nôn. Hắn biết cái chết đã cận kề với mình, từ đầu đến cuối tâm tình đặc biệt bình tĩnh, nói, những năm này tôi đã nhận hết đủ loại khinh thường, đủ biết lòng người nóng lạnh, hiện tại chỉ hy vọng có người nguyện ý ôm tôi một cái.

Hình Minh liền đi lên phía trước, dưới sự kinh hô của toàn bộ khán giả trong trường quay, ôm hắn một cái.

https://thuviensach.vn

Hình Minh cùng bác sĩ Lý, người đã thầm mến mình nhiều năm nói chuyện qua về bệnh tình của Thôi Hạo Phi, biết cậu ta bị bệnh viêm gan B, không phải HIV, huống hồ cậu liếc mắt một cái đã nhìn ra, dù sao cũng chỉ là một đứa trẻ nhỏ, lão hổ giấy ra oai, phô trương thanh thế, doạ người.

“Đúng lúc, anh cũng có bệnh, dạ dày bị loét, viễn thị cường độ thấp, còn có chứng bệnh hưng cảm.” Hình Minh kéo một cái ghế nhựa, ngồi ở trước giường bệnh, cầm lấy một quả táo tây trên tủ đầu giường chưa gọt vỏ, chà chà lau lau qua, cắn một miếng.

Thôi Hạo Phi hừ mũi một tiếng, thả xuống kim tiêm, quyết định mặc kệ không mở miệng.

Không kể đối phương hỏi cái gì cũng bày ra bộ dạng “Tâm bất biến giữa dòng đời vạn biến”, cuộc nói chuyện hoàn toàn không có cách nào tiến triển, Hình Minh quyết định tìm cách khác, liếc mắt thấy quyển sách đặt trên tủ đầu giường có tiêu đề —— (Tuyển tập các mẫu đề thi toán và phương pháp giải), cậu hơi lộ ra nở nụ cười: “Nếu như em dự định tham gia cuộc thi toán học dành cho sinh viên toàn quốc, chúng ta có thể thảo luận một chút.”

Thôi Hạo Phi cuối cùng cũng chịu mở miệng, hơi liếc mắt một cái: “Anh là một phóng viên tin tức còn hiểu mấy cái này?”

Hình Minh nói: “Hiểu sơ sơ.”

Hai chữ này cũng không phải là khiêm tốn, hồi đại học cậu là thành viên chủ lực trong lớp, ra nước ngoài thi đấu còn có thể mang giải thưởng trở về, mà dòng đời xô đẩy, hai năm không chạm qua sách vở, thình lình động đến, khó tránh khỏi mới lạ.

Hình Minh nói về kinh tế học và các vấn đề trong quân sự một chút, Thôi Hạo Phi im lặng lắng nghe, đôi mày rậm dần dần dãn ra, sắc mặt cuối cùng cũng coi như tốt hơn một chút: “Thật sự không ngốc lắm ha.”

https://thuviensach.vn

Hình Minh quả thực muốn cười, luôn nghĩ "Người khác đều ngu ngốc, chỉ có mình ta giỏi giang" không thể quen thuộc hơn được, cậu thanh niên này quả thật có chút thú vị.

Đi đường vòng cứu quốc mới là mục đích chính, nên bắt đầu tán gẫu sâu hơn với cậu ta, chỉ sợ không cẩn thận nói hớ, cậu đúng lúc cắt đề tài chính, không chỉ yêu cầu Thôi Hạo Phi tiếp nhận phỏng vấn, còn mời thiếu niên này tới chương trình 'Tầm nhìn Đông Phương'.

Cũng không biết có phải do cùng "giới" hút nhau hay không, Thôi Hạo Phi thái độ càng ngày càng mềm, mặc dù vẫn không đáp ứng, nhưng không còn bộ dạng xù lông nhím, ngôn ngữ ngông cuồng, gặp ai quát nấy nữa. Cậu ta thẳng thắn, mình bị bệnh viên gan B không có liên quan với người đồng tính nào, do ngày đó tâm trạng tự nhiên dâng trào, đến một quán ở ven đường xỏ lỗ tai(1).

(1) Theo quy định của cộng đống Gay thế giới thì đeo hoa tai ở tai phải là ngầm thừa nhận mình là người đồng tính. Ở đây chắc bạn nhỏ Phi đeo khuyên tai bên phải rồi.

Nhưng không ai tin.

Tin vịt không ngừng truyền đi, bệnh viêm gan B cũng dần biến thành HIV, con đường lây nhiễm do hiến máu cũng biến thành quan hệ tình dục với người đồng tính. Cái gì gọi là miệng người đáng sợ? Trường đại học đứng đầu toàn quốc chính là minh chứng rõ nhất cho câu nói đó.

Thiếu niên có kiêu ngạo của thiếu niên, Thôi Hạo Phi hời hợt kể xong câu chuyện của chính mình, trực tiếp hỏi: "Nếu tôi tham gia chương trình của anh, có thể khiến cho thành kiến và kỳ thị của mọi người biến mất? Thay đổi tình trạng hiện này của toàn thể người đồng tính ở nước ta?"

Hình Minh tỉ mỉ suy nghĩ một chút, sau đó trả lời, không thể. Tính cách của cậu vẫn luôn lạnh lùng, nói dễ nghe một chút thì rất là thực tế, thực tập

https://thuviensach.vn

ở bệnh viện hồi đó, chưa bao giờ dùng lời nói dối có thiện ý để an ủi tâm lý cho bệnh nhân, sau này bỏ y theo văn cũng chưa bao giờ cam kết bất cứ điều gì với những người được phỏng vấn.

“Vậy còn muốn tôi ở đó làm gì? Chiếm WC, ngồi không hưởng tiền? Lấy lòng mọi người, qua mắt thiên hạ?” Thôi Hạo Phi đảo mắt, vung quyển đề thi toán học về phía Hình Minh, không khách khí chút nào hạ lệnh đuổi khách.

Hình Minh cũng không dây dưa nhiều, tiện tay đoạt được quyển sách nặng như viên gạch trong tay đối phương, vứt về trên tủ đầu giường, cậu đứng dậy nói, em sẽ tham gia chương trình của anh thôi, ngày mai anh lại tới.

Hình Minh bước ra đại sảnh phòng khám bệnh, đi xuống nhà xe ở dưới tầng hầm, bỗng nghe thấy tiếng người gọi từ phía sau.

Quay đầu lại, một chiếc Bentley chậm rãi chạy tới, người vừa nãy gọi cậu chính là lão Lâm. Xe két một tiếng dừng ở trước mặt Hình Minh, Lão Lâm thò đầu ra, kêu cậu lên xe.

Hình Minh thoáng cúi người xuống, đem mặt ghé sát vào cửa kính, nói với Ngu Trọng Dạ đang ngồi ở phía sau: “Em lái xe đến, xe đang đỗ ở trong bệnh viện.”

Ngu Trọng Dạ không nói lời nào, ngược lại lão Lâm đang ngồi ghế lái săn sóc quan tâm: “Chìa khóa xe đưa cho tôi, lát nữa tôi sẽ cho người lái về.”

Nếu Lão Lâm đã nói như vậy, Hình Minh đành từ bỏ ý định chống lại, như bé ngoan leo lên xe. Mấy ngày nay cậu không thấy Ngu Trọng Dạ, đối với tình cảnh của mình bây giờ cũng nhận thức tỉnh táo, là tiểu tình nhân bí mật của đài trưởng, hơn nữa không phải “duy nhất” mà là “một

https://thuviensach.vn

trong”(những tình nhân), trên đài cùng nhau hợp tác, xuống đài lại cùng nhau lên giường, gọi thì mới được đến, đuổi thì phải đi.

Trên xe, Lão Lâm chà chà than thở, không tiếc từ ngữ ca ngợi: “Chú Ngu, biên tập viên Hình thật sự quá đẹp trai! Mặc cái gì cũng đều tôn dáng, mặc cái gì cũng giống hàng hiệu, chỉ cần nhìn thấy bóng lưng, tôi đã thấy như hạc giữa bầy gà, đích thị là cậu Hình.”

Lão Lâm lúc nói lời này, Ngu Trọng Dạ liền quay đầu nhìn Hình Minh đang mặc một thân áo trắng dài. Xem xét đánh giá chốc lát, đưa tay nắm chặt hàm dưới, đem mặt của cậu kề sát với mặt mình.

Hình Minh không dám động, chỉ hơi ngước mắt nhìn lại Ngu Trọng Dạ. Ánh mắt Ngu Trọng Dạ hôm nay không giống với ngày thường, không giống ở chỗ nào thì không nói ra được, nếu như làm một phép so sánh, thì giống như sao sáng giữa bầu trời đêm, Hình Minh một hồi lâu mới ý thức được, loại ánh mắt này có lẽ là “Kinh diễm” chăng.

Nửa ngày, Ngu Trọng Dạ khẽ gật đầu: “Thực sự rất đẹp.”

Hình Minh không phải chưa từng được người khác khen qua, nhưng nghe Ngu Trọng Dạ khen như thế lại có chút khó chịu, điếc không sợ súng hỏi một câu: “Người đẹp, hay quần áo đẹp?”

Ngu Trọng Dạ liền nở nụ cười. Bàn tay của hắn đi ra phía sau gáy Hình Minh, xoa xoa sau lưng cậu.

“Ngồi lên.”

Hình Minh nghe lời ngồi lên người Ngu Trọng Dạ —— không gian bên trong Bentley đúng là rộng rãi sang trọng, so với chiếc xe trước kia thoải mái hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ cởi nút áo sơ mi Hình Minh, đem chiếc áo bác sĩ cùng sơmi kéo xuống phía sau, lộ ra một đôi vai trắng nõn và cơ ngực cân xứng. Quần áo không hoàn toàn bị cởi hẳn ra, ống tay áo blue trở thành dây thừng, Ngu Trọng Dạ đem hai tay Hình Minh buộc ở phía sau.

Vào lúc này lão Lâm đột nhiên mở miệng: “Bí thư Hồng có vẻ nhớ cháu lắm rồi, không bằng để Thiếu Ngả trở về, sau khi cậu chủ tốt nghiệp cũng không thể ở Mỹ mãi được.”

Ngu Trọng Dạ một bên đùa bỡn đầu v* Hình Minh, dùng đầu ngón tay trêu csót, xoa nắn, một bên nói: “Hoàn cảnh trong nước không thực sự tốt, tiểu tử này tính tình ương bướng, trở về nhất định gây sự.”

đầu v* bị chà đạp đến cứng ngắc, giống như hạt san hô, đỏ sẫm tinh xảo, Hình Minh thoải mái hừ một tiếng, lại mất tập trung, nghĩ cáo già có lẽ tới thăm cha vợ. Hồi cậu còn thực tập tình cờ gặp Hồng Vạn Lương đến bệnh viện Phổ Nhân chữa trị, ông ở phòng bệnh đặc biệt chỉ dành cho cán bộ cao cấp hoặc khách nước ngoài, khi nhập viện mọi thông tin đều được phong tỏa, mặc dù có người ngứa mồm để lộ tiếng gió, thì ở bệnh viện cũng chỉ nghe phong thanh, không thể thấy người.

Nhưng khi đó đúng dịp gặp may, Hình Minh đã từng có cơ hội gặp mặt Hồng Vạn Lương, cảm giác giống như một vị trưởng bối trong nhà, mộc mạc, từ ái, ôn hoà như gió xuân.

Trên người có một nam nhân ngồi lên, nhưng Ngu Trọng Dạ vẫn dễ dàng nâng một chân lên, đầu gối đỉnh vào giữa hai chân Hình Minh, nhiều lần đè ép ma sát tính khí cậu. Hình Minh rất nhanh đã cương cứng, đẳng trước quần dần phồng to lên.

Tiếng thở dốc càng lúc càng lớn, thình lình Ngu Trọng Dạ ôm siết lấy cậu, cúi đầu cắn lấy một bên ngực, cậu liền nhẹ nhàng hô lên một tiếng.

https://thuviensach.vn

Lão Lâm coi như không nghe, không nhìn thấy gì, nói tiếp: “Thế thì làm sao giải thích với bí thư Hồng? Không để Thiếu Ngả về nước, sợ là ông ấy sẽ liều cái mạng già với chú mất.”

“Đợi Lão tiên sinh có thể sống đến ngày đó sẽ bàn sau.” Ngón tay Ngu Trọng Dạ lướt qua bên eo Hình Minh, âm thầm tiến quân xuống hạ bộ, mở ra cúc quần cậu.

Mà Hình Minh còn đang thất thần, nghĩ thầm, quan hệ của hai người này quả nhiên giống với lời đồn, không quá tốt.

Có lẽ là biết Hình Minh đang suy nghĩ gì, Ngu Trọng Dạ nắm chặt cằm cậu, dùng ánh mắt cảnh cáo: “Chuyện không nên nghĩ, thì đừng nghĩ.”

Hình Minh không dám nghĩ nữa, mặc cho Ngu Trọng Dạ gặm mút đầu v*, xoa nắn bắp đùi, đùa bỡn tính khí, nhào nặn hai mông, vừa nhẹ nhàng vừa mạnh mẽ. Hình Minh lúc thì thoải mái thở gấp, lúc lại đau đớn rên rỉ, quyến rũ chết người, hoàn toàn không để ý tới lão Lâm —— kỳ thực quá nửa là cố ý. Lão khiến tôi lúng túng oan ức không thoải mái, tôi cũng dốc hết sức lực mà khiến ông phải buồn nôn.

Trên đường về có đi qua phố sách, Hình Minh đột nhiên tỉnh táo, kêu Lão Lâm dừng xe ở ven đường. Cậu dùng sức thoát khỏi hai ống tay áo đang trói sau lưng, cấp tốc mặc quần áo vào, ba bước thành hai chạy vào phố, mua ba cuốn sách đề thi mẫu toán học. Sau đó trở lại trên xe, cẩn thận thương lượng với người bên cạnh: “Thầy, buổi tối em phải xem mấy quyển sách này.”

Ý tứ là không thể cùng đài trưởng Ngu về nhà, nhưng Ngu Trọng Dạ lại lạnh nhạt đáp lại: “Đi đến chỗ tôi xem.”

Vẫn chưa đi vào, nhưng đã khiến người dục sinh dục tử, Hình Minh ở trong xe được Ngu Trọng Dạ xoa nắn chỗ đó, chơi đến khi quần lót ướt

https://thuviensach.vn

đẫm, eo mỏi chân run, quy đầu sau khi bắn rồi, vẫn tí tách chảy ra chất lỏng trong suốt, dường như không thể khống chế.

Bentley trở lại biệt thự, Hình Minh ôm eo xuống xe, trên mặt vẫn cười, nhưng trong lòng hơi tức giận, nếu như lão hồ ly này không anh tuấn như thế, hành vi như vậy quả thực chính là dâm loạn.(Mê trai đẹp trong truyền thuyết đây mà:v)

Như dê vào miệng cọp, đêm nay khẳng định không được yên ổn. Hình Minh tắm qua, thay đổi quần áo, một bên đọc sách trên bàn học của Ngu Thiếu Ngả, một bên chờ đài trưởng Ngu thú tính bùng phát.

Nhớ tới hôm mưa lớn kỳ lạ ấy, cậu sống sót sau tai nạn, lòng vẫn còn mang sợ hãi.

Nửa đêm 12 giờ đã điểm, Ngu Trọng Dạ luyện xong thư pháp, từ phòng sách đi vào phòng của con trai mình.

Thấy Hình Minh còn đang ở dưới đèn múa bút thành văn, hỏi cậu: “Muốn phỏng vấn cậu học sinh đồng tính kia?”

Đài trưởng Ngu mắt sáng như đuốc, Hình Minh đành phải thừa nhận, đối phương còn không có gật đầu, bản thân lại bắt đầu sốt ruột.

Ngu Trọng Dạ đáy mắt sóng lớn không sợ: “Em đây là đang lãng phí thời gian, tổ kiểm duyệt sẽ không thông qua đâu.

“Ngày trước trong đài cũng đã từng làm chương trình tương tự, sư phụ em chủ trì. Bây giờ xã hội tiến bộ, sao lại không cho phép?”

“Một chương trình mới, mấy tập đầu phát sóng rất quan trọng, huống hồ phong cách dẫn chương trình của em không thích hợp.” Ngu Trọng Dạ dừng lại, lộ ra ánh mắt như đang đùa trẻ nhỏ, “Muốn Trung Quốc cũng có một George Donaldson. Em còn quá kém đấy.”

https://thuviensach.vn

George Donaldson, là người dẫn chương trình talk show đang ‘hot’ nhất tại Mỹ. Hắn cay nghiệt, sắc bén, công kích chính khách, châm biếm những chuyện trái tai gai mắt, hắn đánh rắn phải đánh giập đầu, đánh người phải làm người mất mặt, thậm chí câu nói của hắn có thể thúc đẩy pháp luật. Trang Lôi đã định hướng đi theo con đường tình cảm, Tô Thanh Hoa có thể nắm cũng có thể thả, tùy theo tính tình của y, hồi đó Hình Minh mới vừa tiếp nhận ‘Minh Châu kết nối’ bắt chước theo Donaldson, nhưng không dám gióng trống khua chiêng, chỉ có thể cẩn thận bắt bí. Không ai phát hiện, ngay cả Tô Thanh Hoa cũng không phát hiện ra, càng không nghĩ tới lại bị Ngu Trọng Dạ một lời vạch trần.

Hình Minh không phục, vẫn muốn tranh cãi, cậu hỏi trước đây không lâu trong thành phố có hoạt động tiêm vắcxin phòng bệnh viêm gan B cho người trưởng thành, tại sao nhân viên lại đem những người đồng tính đặt ngang với những người bị nhiễm HIV là nhóm người nguy hiểm, đó có thể tính là một loại kỳ thị không, hay nước ta chừng mười năm trước loại bỏ tư tưởng đồng tính luyến ái là một loại bệnh, mà vẫn bị phân loại thành rối loạn tính hướng giới tính “Người không cùng loại”, “Có thể điều trị được”, thế có tính là ý thức tư tưởng lạc hậu không?

“Những chuyện đó diễn ra rất nhiều rồi.” Hình Minh tự cho là hùng hổ doạ người, nhưng trong mắt Ngu Trọng Dạ căn bản không là gì cả, “Người viết báo bản chức là phải đưa tin khách quan, chứ không phải thay trời hành đạo.”

“Em cũng là đưa tin khách quan.” Hình Minh chống chế, đột nhiên chuyển đề tài, nhìn như không quá quan trọng mà nói, “Thầy, ngày đó trong tiết của thầy, có người từng hỏi em tại sao lại bỏ y theo văn lựa chọn ngành báo chí, lúc đó em đã không nói thật. Thầy biết tại sao không?”

Ngu Trọng Dạ hỏi ngược lại: “Tại sao.”

https://thuviensach.vn

Hình Minh tự mình gợi chuyện, lại không trả lời, chỉ là cau mày, mím môi, lẳng lặng nhìn đối phương.

Ngu Trọng Dạ cũng nhìn cậu, giây lát, nhẹ nhàng thở dài: “Làm anh hùng, chứ không cần làm liệt sĩ.” Hắn xoa xoa tóc cậu, nắm cằm, hôn nhẹ lên trán cậu sau đó nói: “Ngủ ngon.”

Đêm đó, đài trưởng Ngu không áp đảo, cởi sạch, không tách ra hai chân của cậu, mà xuyên vào giữa hai chân, Hình Minh quả thực thụ sủng nhược kinh. Cậu một đêm không nhắm mắt, đọc bù lại các công thức toán học, thỉnh thoảng lại đem câu nói của Ngu Trọng Dạ nghiền ngẫm một chút, e sợ bỏ sót huyền cơ gì trong đó.

Đêm đã khuya, cả thành phố đều chìm trong giấc ngủ, chỉ có cậu nội tâm không thể nào bình tĩnh được.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 35

Edit & Beta: Direct Kill

Thức trắng một đêm ôn lại các kiến thức toán học và các dạng đề thi, lần thứ hai gặp lại Thôi Hạo Phi, Hình Minh rõ ràng đã có niềm tin hơn nhiều, còn cùng cậu ta vùi đầu nghiên cứu "Vấn đề cải cách thời gian nghỉ hưu của công chức". Hình Minh không nhắc một lời nào tới chương trình của mình, Thôi Hạo Phi cũng không chủ động nói tới, nhưng hai người vẫn hiểu ngầm ý nhau, nếu không thì sao có câu ngưu tầm ngưu, mã tầm mã đây, người thông minh vẫn luôn yêu thích giao thiệp với người thông minh.

Lúc Hình Minh gần đi, Thôi Hạo Phi đột nhiên mở miệng: "Thật ra anh cũng là gay đúng không."

Hình Minh không chút nghĩ ngợi, lập tức phủ nhận: "Anh không phải."

"Không phải? Anh định lừa ai?" Thôi Hạo Phi liếc mắt một cái, thần sắc hoài nghi, "Anh nhìn chân anh đi, đẹp như vậy nhưng lại không khép kín được, còn có cặp mông, cũng không phải hình dạng của thẳng nam."

Hình Minh theo bản năng cúi đầu nhìn bên dưới mình.

"Lừa anh thôi." Thôi Hạo Phi trên giường bệnh ngửa mặt cười to, phất tay nói, "Anh ngày mai trở lại đi."

Lần thứ ba Hình Minh gõ cửa phòng bệnh của Thôi Hạo Phi, thái độ của cậu đột nhiên thay đổi, cậu ta bấm chuông ở phía trên đầu giường của mình, đồng thời la to, đuổi Hình Minh cút ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Sau khi rời khỏi bệnh viện, tâm tình Hình Minh bỗng nhiên chán nản, trở về văn phòng lại nghe Nguyễn Ninh báo cáo, đề tài gửi lên trên bị trả trở về, người của phòng biên tập vẫn giữ nguyên ý kiến, chương trình mới tuần kế tiếp phải đáp ứng hai chữ, ổn thỏa.

Hình Minh quay người bỏ đi, rõ ràng là muốn đến phòng biên tập ba mặt một lời.

Lãnh đạo phòng biên tập tên là Vương Bạc Chu, trước đây trong trung tâm tin tức mọi người gọi hắn là Vương Phong Tử (Vương điên rồ), sau đó lại đổi thành biên tập Vương. Biên tập Vương tốt nghiệp khoa triết học trường đại học Bắc Đại, dáng vẻ khá giống với các phần tử tri thức lạc hậu, đeo mắt kính, đầu đã hói. Tuy nói ngày thường nghiêm túc thận trọng, có nề nếp, nhưng tục truyền lại rằng khi còn trẻ cũng là một người gan dạ không sợ bất cứ điều gì, những năm 80 ngày đó hắn tự mình vác theo camera đi ra tận tiền tuyến. Một người một ngựa thâm nhập vào địa phận Afghanistan cùng người dân địa phương kháng chiến chống quân đội Liên Xô đồng thời còn ôm súng trường bắn xe tăng địch, mang về những bức ảnh chân thực so với Liên đoàn báo chí(1)chụp còn quý giá hơn.

(1) Liên đoàn Báo chí (tên tiếng anh Associated Press viết tắt AP), là một thông tấn xã của Hoa Kỳ lớn nhất trên thế giới. Với phóng viên báo và phóng viên ảnh làm việc trong hơn 200 văn phòng trên khắp hành tinh, AP là một trong những nguồn cung cấp tin tức lớn nhất cho thế giới. AP cung cấp tin tức, ảnh chụp, ảnh đồ họa và những dịch vụ phát thanh cho hơn 1700 tờ báo và khoảng 6000 radio và đài truyền hình ở Hoa Kỳ.

Một tên hậu bối hùng hổ dọa người như cậu, biên tập Vương dĩ nhiên tức giận, cậu ta là đồ đệ của ai? Dám làm càn mà nói chuyện như vậy? Tô Thanh Hoa? Khó trách! Tô Thanh Hoa ngoại trừ ngông cuồng còn có cái gì? Cũng chỉ dạy con cháu mình sai lầm thôi!

https://thuviensach.vn

Hình Minh hai đêm rồi chưa được chợp mắt, hai mí mắt như sắp muốn đánh nhau tới nơi, lại bị tiểu tử họ Thôi tính kế với mình, tâm trạng đã chạm đến cực điểm, vừa nghe thấy lời này lệ khí lập tức bốc lên đến đỉnh đầu, những lời nên nói, không nên nói đều bộc phát hết ra. Cuối cùng biên tập Vương bị cậu làm cho tức đến suýt nữa bệnh tim tái phát, đôi tay run run vội vơ lấy lọ thuốc Bảo Tâm Hoàn đổ ra để uống.

Biết nói nữa không khéo chết người thật, Hình Minh đành phải câm miệng, lui ra văn phòng tổng biên tập, ầm một tiếng đóng cửa vào.

Lão Trần nhìn thấy Hình Minh sầm mặt từ phòng tổng biên tập đi ra, ngoài cười nhưng trong không cười vỗ vỗ vai cậu, nói, không có gì, thả lỏng, thả lỏng. Chiều nay cậu nên cho các thành viên trong tổ tan tầm sớm để nghỉ ngơi đi, mỗi ngày ở bên trong phòng làm việc chịu đựng, cũng không mang lại ích lợi gì.

“Tại sao?” Hình Minh mặt đầy ngờ vực, không hiểu được, cũng không cần người quan tâm. Khi cậu bước ra khỏi văn phòng tổng biên tập đã tỉnh táo lại, Vương Bạc Chu không vừa mắt Tô Thanh Hoa, nhưng từ bản chất mà nói, người điên cùng người cuồng chỉ cách một đường thẳng, bọn họ điên lên giống nhau, cuồng lên cũng gần như, chỉ là lý tưởng của bọn họ không đúng thời nữa, thân thể cũng đã dần cạn kiệt.

Hình Minh vừa cảm thấy kính trọng vừa cảm thấy đồng tình.

“Tại sao? Tiệc sinh nhật mà, tôi đã xin phép chú Ngu, đài trưởng nói lần này mọi người chuẩn bị cho chương trình mới cũng thật cực khổ, tìm một cơ hội cho họ ăn mừng giải tỏa cũng tốt.”

Nhớ tới lão Trần trước đây cũng đã từng đề cập đến, nhưng cậu quên mất ngày mai đã là sinh nhật của mình, cậu bận rộn đến cả người thân cũng không nhận, còn thời gian đâu mà nhớ tới những thứ vụn vặt này.

https://thuviensach.vn

“Thả lỏng một chút, cả ngày đen mặt trừng mắt, đó là hình tượng lạnh lùng của cậu hả?” Lão Trần vỗ nhẹ vai Hình Minh, lưu lại một câu “Đêm nay chú Ngu xong việc cũng sẽ xuất hiện”, liền đi.

Hình Minh trở lại phòng làm việc của mình, vừa đi vào bên trong, Nguyễn Ninh đã chạy tới xin chỉ thị: “Sếp, buổi tiệc sinh nhật tối nay sẽ quẩy đến tận sáng, tổ chúng ta có nên chuẩn bị lễ vật gì không?”

Hình Minh xoay người, nhìn thấy một tổ chừng hai mươi người đang ngóng trông mà nhìn cậu, ai cũng tha thiết mong chờ. Có đen, có gầy, lần này quả thực ai cũng khổ cực rất nhiều, mỗi người đều tối muộn mới về, ở trong phòng làm việc quyết khô máu.

Trong lòng cậu trở nên ấm áp, khuôn mặt vẫn luôn cau có cuối cùng cũng trở nên hòa hoãn một chút: “Không cần tiêu pha chuẩn bị gì, đừng quậy quá khuya là được, tôi sẽ về sớm một chút, ngủ một giấc là ổn thôi.”

“Nhưng mà… sếp…” Nguyễn Ninh nhất thời phạm phải sai lầm, “Ngày mai không phải sinh nhật Lạc Ưu sao…”

Hình Minh lập tức hiểu được, ngày trước gây họa, ngày sau sẽ gặp quả báo, người như lão Trần làm sao có thể cạn một chén rượu là bỏ qua được lỗi lầm, chỉ đợi cơ hội dồn người ta vào chỗ chết, còn phải chỗ chết không lối thoát.

Hình Minh gặp biến không sợ hãi, thuận theo Nguyễn Ninh nói, tiện tay tặng quà như cà vạt chẳng hạn sau đó chúc mừng anh ta, chưa kịp nói xong, nhấc mắt liền thấy một người đang hướng phía mình đi tới.

Hình Minh rất hiếm khi bị một người nam nhân làm cho kinh diễm —— đương nhiên nữ nhân cũng không dễ dàng —— từ bé đến giờ, tính ra cũng chỉ có ba lần. Lần đầu tiên là lúc còn rất nhỏ, có lẽ là mới vừa vào tiểu học, trên ti vi nhìn thấy cầu thủ bóng rổ Michael Jordan phi thân chặn bóng, bước lên không trung như đang bước trên mặt đất, cậu ngồi đó trợn mắt há

https://thuviensach.vn

mồm kinh động như nhìn thấy siêu nhân; lần thứ hai là tới Minh Châu đài tìm tổ trưởng hậu kỳ tính sổ, trong đám người liếc mắt một cái nhìn thấy Ngu Trọng Dạ; lần thứ ba chính là hiện tại.

Lạc Ưu đi tới chỗ cậu.

Lạc Ưu mặc một thân đồ trắng áo sơ mi kết hợp với quần tây, nam nhân mặc màu trắng rất an toàn, nhưng lại rất kén người, đặc biệt là một thân đồ trắng như vậy, nếu như người hơi già một chút mặc, sẽ nảy sinh cảm giác tầm thường và quê mùa, tựa như tiếp tân hoặc người chủ trì trong đám cưới.

Nhưng Lạc Ưu không biết. Hắn nổi bật sáng chói như những chiếc đèn trên sân khấu, được treo trên cao, tỏa ra thứ ánh sáng rực rỡ.

“Buổi tối anh có tới không?” Lạc Ưu trực tiếp đi tới chỗ Hình Minh, khách khí nói, “Dù nói thế nào đi chăng nữa, tôi cũng nợ anh một lời xin lỗi. Tối nay tôi sẽ tự nhận phạt ba chén đầu tiên, sau đó chúng ta không say không về.”

“Sợ là không đi được.” Hình Minh cũng khách khí đáp lại, “Công việc còn rất nhiều, mồng một tháng năm này tôi còn phải chuẩn bị cho chương trình lên sóng, không còn lại mấy ngày nữa.”

“Nhưng tôi nghe lão Trần nói, chúng ta cùng ngày sinh nhật?” Lạc Ưu nhướn mày nở nụ cười, giọng nói cũng thoáng nâng lên, “Không nhân cơ hội này, cùng nhau ăn mừng một bữa? Thầy Ngu cũng sẽ tới.”

Cả phòng mọi người đang im lặng làm việc nên đều có thể nghe thấy được câu nói đó, Nguyễn Ninh trước tiên “A” một tiếng, những người khác cũng tựa như được tháo nút chai, ồn ào bàn luận.

Trên người Lạc Ưu có mùi nước hoa hơi nồng, cùng với tiếng “thầy” đồng thời đâm vào trong ngực cậu, Hình Minh hơi nhíu nhíu mày, đối với

https://thuviensach.vn

bốn phía đang hóng chuyện mắt điếc tai ngơ, chỉ nói: “Tôi không thích náo nhiệt. Với lại, công việc quả thật rất nhiều.”

Lạc Ưu không miễn cưỡng nữa, đem ánh mắt hướng về phía Nguyễn Ninh, cười hỏi cậu ta: “Anh chàng đẹp trai này, biết lái xe không?”

“Chắc là biết, em có giấy phép lái xe nhưng đi không được nhiều lắm.” Nguyễn Ninh cười ngại ngùng, “Ngượng tay cực kì.”

“Không có chuyện gì, biết đi là được. Anh lát nữa mở tiệc nhưng lại không thể phân thân, phụ tá của anh cũng chưa tới đây nhận chức.” Lạc Ưu lấy chìa khóa xe trong túi ra, vứt cho Nguyễn Ninh, “Anh có đồ vật phải đưa cho thầy Ngu, làm phiền em đi lấy hộ anh một chút.”

Nhìn rõ ràng biểu tượng “ngựa chồm” của chìa khóa xe, Nguyễn Ninh hưng phấn đến choáng váng, hét lên: “Ferrari! Anh không sợ em va chạmlàm xước sao?”

“Va chạm làm xước gì đều tính cho anh!” Lạc Ưu dửng dưng mà cười, giơ tay vỗ vai Nguyễn Ninh một cái, “Địa chỉ sẽ đưa cho em sau, mau đi đi.”

Không cùng Lạc Ưu tiếp tục khách sáo nữa, Hình Minh quay người đi vào phòng làm việc của mình, cằm khẽ nâng, sống lưng thẳng tắp, cả người tinh mỹ tựa gốm sứ.

Trung tâm tin tức mấy trăm người, không thể mời hết mọi người được, nhưng không đi cũng được hưởng sái ánh sáng của hắn, hiếm khi mới được tan tầm sớm về nhà. Khu làm việc rộng lớn rất nhanh không có một bóng người.

Chạng vạng sáu giờ, ráng chiều bên ngoài cửa sổ đỏ rực, chim vẫn cứ kêu, chó vẫn cứ sủa, Hình Minh một mình ở trong phòng làm việc tăng ca, phê duyệt nội dung kịch bản của chủ đề HIV/AIDS.

https://thuviensach.vn

Mười rưỡi tối, ngoài trời tối đen như mực, chim đã về tổ, chó cũng về chuồng. Hình Minh xử lý xong bản kế hoạch từ đầu tới cuối, quyết định hôm nay không thức đêm nữa, muốn tìm một chỗ thoải mái để nghỉ ngơi.

Khi đang làm việc điện thoại luôn để chế độ im lặng, thấy mấy cuộc gọi nhỡ đều là của Hướng Dũng, Hình Minh chăm chú nhìn điện thoại di động một hồi lâu, sau đó lục lại nhật ký cuộc gọi. Cậu vốn muốn tới chỗ của Tô Thanh Hoa, nhưng do thân thể Tô Thanh Hoa không tốt lắm, chắc hẳn lúc này đã ngủ. Hình Minh nhất thời không còn nơi nào để đi, đành phải lái xe lần mò chung quanh.

Cũng không biết tại sao, lại lái xe đến cửa hàng lớn gần chợ đêm, chiếc ô nhựa màu đỏ ngay lập tức đập vào mắt.

Ông chủ mặt rỗ nhận ra Hình Minh, lập tức chọn cho cậu một chỗ ngồi trống. Muốn thưởng cho bản thân vào ngày sinh nhật, Hình Minh gọi một bát mì thịt, dặn dò không bỏ hành, luộc mì sợi cũng phải dai.

Rõ ràng không động đến một giọt rượu nào, nhưng cả người luôn có cảm giác lâng lâng khó tả, hai mắt không mở ra nổi. Thừa dịp mì thịt còn chưa có bưng lên, cậu liền gục xuống bàn, nhắm mắt lại từ từ ngủ gật.

Ông chủ mặt rỗ tự mình phụ vụ cậu, lại phát hiện ra người đã ngủ, dùng khí lực lớn đẩy một chút, vẫn ngủ gục ở trên bàn, không nhúc nhích.

Đẩy gọi đều vô dụng, một bát mì nóng hổi sắp nguội đến nơi rồi, nhưng người vẫn không chịu tỉnh, ông chủ mặt rỗ có chút bận tâm, lại không dám ra tay nặng sợ đắc tội, vì vậy liền gọi điện thoại cho lão Lâm, đùa giỡn phủ đầu trước kêu lão đến đem người về.

Khi nghe điện thoại lão Lâm vẫn đang lái xe, lái chiếc Bentley mới đổi, một đường thẳng đến tiệc sinh nhật Lạc Ưu.

https://thuviensach.vn

Sau khi cúp điện thoại, lão Lâm báo cáo với Ngu Trọng Dạ nói Hình Minh đang ở chỗ Mặt Rỗ, quá nửa là đã uống say rồi, gọi làm sao cũng không tỉnh.

Ngu Trọng Dạ hỏi Lão Lâm, ngữ khí rất nhạt: “Nghe nói hôm nay lại gây chuyện với người khác?”

Lão Lâm biết Ngu Trọng Dạ nói tới ai, cười cười: “Tôi cũng là nghe người ta nói, biên tập viên Hình ở trong phòng làm việc của biên tập Vương cãi cọ một hồi, mọi người đều nhìn thấy, không biết tốt xấu như thế, ảnh hưởng đến hình tượng quá nhiều.”

Ngu Trọng Dạ nhắm mắt lại ngửa mặt ra đằng sau, dưỡng thần chốc lát, nói, đi xem.

“Giờ cũng đã gần đến nơi. Biên tập viên Lạc nếu thành tâm mời chú, không đi có phải là quá không tốt sao.” Lão Lâm đi theo đài trưởng Ngu nhiều năm như vậy, biết rõ tính cách hắn, đề nghị, “Nếu không cứ như vậy đi, chú Ngu, tôi trước tiên đưa chú tới tiệc sinh nhật, chỗ MC Hình tôi lo là được —— ”

Ngu Trọng Dạ ngắt lời Lão Lâm nói: “Trước đi đến chỗ Tiểu Hình.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 36

Edit & Beta: Direct Kill

Mì thịt được đặt ở trên bàn, mùi hương chua cay hòa lẫn với mùi thịt phả vào không khí, Hình Minh nằm gục trên chiếc bàn nhựa không tính là sạch sẽ lắm, thật ra cậu không ngủ. Có người đẩy cậu, có người gọi cậu, cậu đều có thể nghe thấy, cũng đều cảm nhận được.

Không ngủ, nhưng không muốn tỉnh.

Thời niên thiếu ngông cuồng, lúc nào cũng giành được thắng lợi, trải qua cảm giác từ một người đứng trên tiếng tung hô của mọi người mà đi đến khi gần như chết chìm trong tiếng phỉ nhổ của người khác, nếu như còn giữ cho mình dáng vẻ "Mọi người đều say mình ta tỉnh", chẳng phải quá ngu ngốc không biết trời cao đất rộng là gì hay sao.

Không hối tiếc việc mình làm, cũng không khoe khoang tự phát, Hình Minh hiếm khi muốn thả lỏng trái tim luôn cứng rắn, chỉ muốn lười biếng một chút. Nhắm mắt lại, xung quanh mông lung, bỗng nhiên cảm thấy có người bế mình lên, còn cực kỳ nhẹ nhàng nhẫn nại ôm cậu vào lòng, như đối xử với trẻ con, với nữ sinh. Cậu một người cao mét tám lăm, thể trạng cân xứng, ngực và bụng cũng coi như có chút bắp thịt, có thể đem cậu nhẹ nhàng mà ôm vào trong ngực như vậy, người này chắc hẳn phải có cánh tay mạnh mẽ, vóc dáng cao to, đôi vai cường tráng.

Hình Minh cảm thấy chưa bao giờ thả lỏng cùng an ổn như lúc này, càng không muốn mở mắt ra, cậu hơi cuộn mình, ở trong ngực đối phương tìm một tư thế thật thoải mái, lần này ngủ thật.

https://thuviensach.vn

Kỳ quái là, rõ ràng mệt đến cực điểm, nhưng khi đầu vừa đụng vào gối, cậu liền tỉnh lại. Hình Minh mở mắt ra, thấy Ngu Trọng Dạ ở bên giường đứng dậy muốn đi.

Theo bản năng mà giơ tay giữ lại, kéo ống tay áo đối phương, bốn mắt nhìn nhau, không nói câu nào.

Người bên ngoài thường cho là cậu tâm địa sắt đá lạnh lùng tàn nhẫn, không chỉ lạnh lẽo cứng rắn, còn có vẻ thành thục già dặn hơn tuổi, thật ra trong một số thời điểm, thành thục chỉ là giả bộ thành thục, cường hãn là giả vờ cường hãn, thí dụ như động cơ của cậu vào lúc này đặc biệt ấu trĩ: Tuyệt không thể để cho lão Trần cùng Lạc Ưu đắc ý.

Lão Lâm còn ở bên ngoài chờ, Ngu Trọng Dạ cũng không định lưu lại, lông mày hắn hơi phiền chán mà nhíu lại, giơ tay đẩy Hình Minh, Hình Minh vẫn kiên nhẫn mà nắm chặt, nắm lấy bàn tay Ngu Trọng Dạ, đem ngón tay hắn đưa vào trong miệng. Say sưa liếm mút, còn dùng đầu lưỡi, liếm từ đầu ngón tay đến tận kẽ, đem ngón tay của hắn từng tấc từng tấc liếm ẩm ướt, ngay cả vết chai ở lòng bàn tay cũng không để sót.

Đốt ngón tay Ngu Trọng Dạ thon dài, lòng bàn tay cùng ngón tay che đi một tầng hơi lạnh từ vết chai nơi bàn tay, nhưng da trên mu bàn tay lại nhẵn nhụi như tơ nhung. Hình Minh quả thực mê muội bàn tay này, nó giống với Ngu Trọng Dạ, trải qua sự đẽo gọt của năm tháng càng lâu, vẻ đẹp càng thành thục.

Sắc mặt Ngu Trọng Dạ vẫn như cũ, lần thứ hai đẩy Hình Minh ra. Hình Minh như muốn trả thù tàn nhẫn cắn lên, dùng hàm răng cắn ngón trỏ và ngón giữa, chống đỡ hàm dưới của mình, dùng khoang miệng ấm áp ướt át bao lấy chúng.

Ngu Trọng Dạ ngón tay đè lên lưỡi Hình Minh, đầu ngón tay để tại nơi sâu xa trong cổ họng cậu. Có lẽ là cảm thấy thú vị, ngón tay của hắn bắt

https://thuviensach.vn

đầu hoạt động, ở trong khoang miệng Hình Minh xen vào lại rút ra, dùng hành động khiến người dễ dàng liên tưởng đến hoạt động khác va chạm với hàm dưới cậu, quấy rối đầu lưỡi.

Nước bọt dính khắp tay, đài trưởng Ngu rốt cục động tình.

“Thầy, ” Hình Minh được voi đòi tiên, “Em muốn.”

Ngu Trọng Dạ không nói lời nào, như là ngầm đồng ý, Hình Minh đang định dạng chân ngồi lên, Ngu Trọng Dạ lại nói: “Quay lưng lại.”

Mừng rỡ không phải ngồi đối diện cùng lão hồ ly này, Hình Minh nghe lời mà xoay người, ngồi xổm trên bắp đùi của hắn.

Bức họa trên lưng không tẩy được lộ ra, đầu ngựa dũng mãnh, hai chân tinh kiện, thật sự sống động.

Hình Minh tự mở rộng cho mình, ngón tay không nặng không nhẹ mà đâm vào, gel bôi trơn cho hơi nhiều, dọc theo đáy chậu cùng cánh mông chảy xuống, giữa hai chân lưu lại một mảng ẩm ướt, lấp lánh ngấn nước. Sau khi làm xong công tác mở rộng, cậu đỡ vật cứng của Ngu Trọng Dạ, để quy đầu đang trướng đỏ ngay giữa động khẩu. Hít sâu một hơi, cực kỳ thận trọng mà ngồi xuống ——

Vật cứng cứ thế tiến vào, phần thịt trên lưng trong nháy mắt đau đớn đến vặn vẹo, từ từ tiến vào, con ngựa trên lưng như đang tung vó, vô cùng sống động.

Hành lang gặp phải vật cứng xâm lấn, không cách nào khống chế mà co rút lại, Hình Minh đau đến lập tức thanh tỉnh, bản năng phản ứng muốn chạy trốn.

Nhưng cậu chạy không được. Ngu Trọng Dạ hai tay vững vàng giữ lấy eo, nhấn cậu ngồi hẳn xuống ——

https://thuviensach.vn

“Đau quá…” Hình Minh thất thanh kêu lên, vẫn còn muốn giãy dụa, Ngu Trọng Dạ đã ngồi dậy, lực cánh tay của hắn thật kinh người, cầm lấy hai mông Hình Minh, để cậu trên người vận động. Hắn dùng lồng ngực nóng bỏng dính sát phía sau lưng lạnh lẽo của Hình Minh, ghé vào lỗ tai cậu thì thầm: “Ngoan một chút, lập tức thoải mái.”

Ngu Trọng Dạ nắm hai mông Hình Minh, đem cậu nâng lên lại thả xuống, dương v*t vừa rời khỏi, lại lần nữa xen vào. Hình Minh ban nãy toàn thân còn cứng ngắc, mà bị làm như thế này chưa tới mấy lần liền mềm nhũn, bên trong đũng đạo ấm áp chất lỏng chậm rãi phân bố, tính khí vốn đang chôn ở bên trong giờ có thể tiến lùi dễ dàng. Ngu Trọng Dạ liền để cậu động.

Hình Minh đứng dậy, ngồi xuống, một bên thủ dâm, một bên ra sức biểu hiện, cao trào đến trước khiến cậu kìm lòng không đặng khẽ rên, hai vai rung động, phần thịt trên lưng phút chốc căng thẳng, sau đó ưu mỹ mà mở ra.

Ngựa trên lưng tựa như đang sống. Ngu Trọng Dạ vẫn nhìn.

Hai người không nói chỉ làm, im lặng vật lộn, trong lúc đó điện thoại di động Ngu Trọng Dạ vang lên nhiều lần, vẫn cứ kêu, kêu mãi, đến tận khi đầu dây bên kia xác nhận không có người nghe, mới hoàn toàn dừng lại.

Thời điểm Ngu Trọng Dạ phóng thích Hình Minh từ lâu đã sức cùng lực kiệt, nghĩ sinh nhật Lạc Ưu chắc cũng sắp kết thúc, mới cho phép chính mình xụi lơ ngã xuống. Ngu Trọng Dạ ôm lấy Hình Minh thấm mồ hôi phía sau lưng, để cậu nằm ở trên người mình, gò má Hình Minh liền dựa vào lồng ngực Ngu Trọng Dạ, dùng ngón tay dính tinh dịch của mình, phác hoạ đường viền ngực hắn.

Trong không khí mùi mồ hôi và mùi tinh dịch trộn lẫn, hai người thỉnh thoảng nhìn nhau một cái, dùng ánh mắt sâu tối nhất, sau đó ẩm ướt hôn

https://thuviensach.vn

môi, chỉ là vẫn không nói lời nào.

Cứ như vậy lẳng lặng ôm nhau một lúc lâu, cuối cùng là Ngu Trọng Dạ mở miệng trước: “Hôm nay ở phòng tổng biên tập lại náo loạn?”

“Ừm.” Hình Minh gật đầu, âm mưu ấu trĩ của cậu đã thực hiện được, cảm thấy cũng lừa không được đôi mắt cáo già, chuyện khác nói sau đi.

“Sao lại hiếu chiến như vậy.” Ngu Trọng Dạ nở nụ cười, trong lời nói nghe không ra ý trách cứ, “Có chuyện gì sao?”

“Không có.” Hình Minh chống người lên, quyết đoán mà lắc đầu, nhưng đối đầu với đôi mắt Ngu Trọng Dạ, liền đổi giọng, “Có một chút.”

Có thể vừa mới được hầu hạ thoải mái, ánh mắt Ngu Trọng Dạ bao dung mà lười biếng, hiển nhiên khá là thoả mãn. Loại ánh mắt này ở khía cạnh nào đó như khích lệ Hình Minh, cậu quyết định không thèm đến xỉa một lần, ăn ngay nói thật, “Có rất nhiều.”

“Muốn cái gì?” Ngu Trọng Dạ lau cái trán đầy mồ của Hình Minh, bóp bóp cằm cậu, xem ra là muốn cho cậu một phần lễ vật, hoặc là nói một sự bồi thường.

Câu nói này Hình Minh đợi cả buổi tối.

“Lão Lâm … có một chiếc đồng hồ.” Cậu đã cố không đắc tội với tâm phúc của đài trưởng, một lòng chỉ muốn được trả lại di vật của cha mình, “Đó là ba em… ba em…”

Tiếng nói im bặt đi, Hình Minh đột nhiên nghẹn ngào, đây là nơi nào, cậu đang là bộ dạng gì, cậu vừa nãy còn ngồi trên dương v*t của một người đàn ông dùng hết sức lấy lòng. Cậu thực sự không nên đề cập đến Hình Hoành vào lúc này.

https://thuviensach.vn

“Thôi.” Con ngươi mất đi ánh sáng, ánh mắt mất đi sự tập trung, Hình Minh cúi đầu ủ rũ. Mãi đến tận khi Ngu Trọng Dạ giống như đã thông suốt gật gật đầu, nói, tôi biết rồi.

Hình Minh đầu tiên là kinh ngạc, tiện đà cảm kích, suýt chút nữa chảy nước mắt: “Thầy…”

Ngu Trọng Dạ không tiếp lời, chỉ nâng lên chân Hình Minh, ôm lấy bờ vai cậu, bọn họ nằm nghiêng mặt đối mặt, tư thế này với Hình Minh mà nói rất ngại ngùng khó xử, mà với Ngu Trọng Dạ lại rất thuận tiện đi vào.

Huyệt động nóng bỏng ướt át, lập tức chặt chẽ bao lấy hấp thụ. Ngu Trọng Dạ cũng không thẳng lưng đánh đưa, ngược lại ôm Hình Minh vào trong ngực, cúi đầu hôn trán, sống mũi cùng đôi môi… Lúc đầu nụ hôn còn nhẹ nhàng, nhưng khi công hãm tới đôi môi đối phương, lại gần như thô bạo mà mút vào cắn xé.

Hai môi quấn quít dây dưa, Ngu Trọng Dạ xoa xoa cánh môi bị cắn nát của Hình Minh: “Sau này tính khí nên sửa một chút.”

“Vâng.” Dư vị cao trào vẫn còn, lúc nói chuyện tính khí trong huyệt cũng rung động theo, như vuốt nhẹ vách ruột, loại cảm giác vừa ngứa ngáy vừa khó chịu này làm đầu óc người choáng váng, vô cùng thỏa mãn. Hình Minh hai mí mắt đã muốn đánh nhau, chỉ có thể liên tiếp gật đầu, bỗng đôi mắt đang mê man lại trợn tròn lên, không yên tâm xác nhận, “Nhưng em cảm thấy mình không sửa được —— nếu như em không đổi được thì sao?”

Ngu Trọng Dạ khẽ cau mày, nhìn như hoàn toàn nghiêm túc suy tư một chút, “Không đổi được thì không đổi.” Hắn nhẹ nhàng nở nụ cười, dùng cánh tay mạnh mẽ ôm eo Hình Minh, làm cho hai người sít xao dây dưa, nơi kết hợp càng chặt chẽ. Hắn để Hình Minh, ngậm lấy nơi đó đi ngủ.

Sự thả lòng cùng an ổn đã trở lại. Hình Minh lần thứ hai tiến vào giấc ngủ.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 37

Edit & Beta: Direct Kill

Ngày thứ hai Hình Minh tỉnh dậy muộn, thời điểm tỉnh lại đã chẳng biết Ngu Trọng Dạ đi đâu, thành ra trên giường lớn chỉ có một mình cậu.

Hình Minh nằm bất động, eo mỏi cổ đau, cậu nhìn lên trên trần nhà, hồi ức đêm qua lại ùa về.

Ký ức trong đầu bây giờ chỉ toàn là môi, tay cùng tính khí của Ngu Trọng Dạ, Hình Minh đến bây giờ vẫn cảm thấy cả người choáng váng, linh khẩu càng không tự chủ được ướt át, rõ ràng lại có phản ứng. Lão hồ ly kia ở trên người cậu: tạo ra quá nhiều vết tích chỉ thuộc về một mình hắn, tuấn mã trên lưng, dấu hôn và dấu răng trên cổ, còn có cả tinh dịch đã khô cứng lại ở động khẩu giữa hai chân. Chúng dường như có ý nghĩa khác như một loại hình phạt, như một bản tuyên cáo, chỉ ra những sai lầm của cậu.

Ngủ một giấc tỉnh, lý trí khôi phục lại, Hình Minh đột nhiên cảm thấy bản thân đêm qua ngu ngốc như thế nào, đặc biệt ấu trĩ, đặc biệt vô vị. Cậu thở dài, đứng dậy đi vào phòng tắm. Dòng nước lạnh như băng chảy xuống, đẩy ra hai cánh mông, cẩn thận tẩy rửa hạ thân của mình, có lẽ không biết tiết chế mà ma sát quá lâu, bên dưới sưng đỏ dị thường, chạm đến đau rát.

Rửa mặt xong xuôi, ăn mặc chỉnh tề, lúc xuống lầu vừa vặn gặp Phỉ Bỉ. Phỉ Bỉ thấy cậu muốn ra khỏi cửa, liền nhanh nhẹn cản lại, nói Ngu tổng bảo cậu ở lại, nghỉ ngơi cho bệnh khỏi hẳn đã.

https://thuviensach.vn

Hình Minh tự mình sờ lên trán, hình như vẫn còn sốt nhẹ, nhưng cậu không nghe lời, thừa dịp Phỉ Bỉ không chú ý liền chạy ra ngoài. Bên phía phòng biên tập không phê duyệt chủ đề của cậu, kẻ đã sắp đồng ý phỏng vấn lại lật lọng, lưu lại ở căn phòng của tòa nhà xa hoa lạnh lẽo này cậu hoàn toàn không có linh cảm gì, phải đi ra ngoài hóng mát một chút.

Mở cửa ra khỏi nhà, mùi hoa cỏ mới mẻ thấm vào lòng người. Hình Minh phát hiện, nhân viên quản lý đang bận rộn bên những luống hoa những bồn cây xanh không phải là Đào Hồng Bân nữa, mà là một khuôn mặt mới.

Hồi còn là một phóng viên cậu đã dưỡng thành một thói quen, trong túi lúc nào cũng phải có một hộp thuốc lá, không phải để cho mình, chỉ là khi thấy đối tượng cần phỏng vấn, thì trước tiên sẽ mời người ta điếu thuốc. Hình Minh gọi một tiếng "Sư phụ" với người mới kia, khách khí mời thuốc lá, hỏi: "Lão Đào trước kia làm ở đây đâu rồi?"

Người mới kia trả lời Hình Minh, nói Đào Hồng Bân tạm thời ở nhà chăm sóc con của đồng hương, tạm thời bảo hắn đến làm hộ.

Hình Minh tiếp tục hỏi: "Không nói bao giờ trở lại sao?"

"Cái này thì khó nói, còn phải xem đồng hương của lão Đào bao giờ trở về nữa." Đối phương dừng lại, suy nghĩ chút, bổ sung, "Đồng hương của hắn họ Thôi, con trai hắn chính là người thiếu niên cầm dao chém giảng viên của mình sau đó nhảy lầu, cậu nói xem, tên nhóc đó thông minh như vậy, sao không biết làm cho cha nó bớt lo được."

Người này nói, đồng hương lão Đào nghe được con mình còn muốn tham gia phỏng vấn cái chương trình khỉ gió gì đó, cảm thấy quá mức mất mặt, ngay ở trong phòng của bệnh viện kêu phải chém chết nó, mà tên nhóc kia cũng không phải dạng vừa, lập tức nhảy xuống giường bệnh vung quyền cùng ba nó đánh nhau, khiến một đám y tá đều trợn mắt ngoác mồm,

https://thuviensach.vn

nói thế gian hiếm có người nào như hai cha con họ, cha không quan tâm con, con không phụng dưỡng cha, cẩn thận bị trời phạt.

Tìm mòn gót giày mà không thấy, Hình Minh không khỏi nở nụ cười, nghiêm túc nói cám ơn với người mới, quay người đi.

Không đi được bao xa, liền gọi điện cho Đào Hồng Bân, hỏi hắn tình huống gia đình của Thôi Hạo Phi. Đào Hồng Bân đúng lúc đang ở bệnh viện, tìm nơi yên tĩnh cùng Hình Minh trò chuyện.

Hắn nói cho cậu biết, ba của Thôi Hạo Phi tên là Thôi Văn Quân, người ta nói hảo hán không hảo thê, kẻ lười biếng lại cưới được vợ hiền, Thôi Văn Quân xem như ứng với vế đầu, vợ của hắn đẹp nhưng không hiền lương, khi con còn rất nhỏ đã bỏ nhà đi cùng với người khác. Hai cha con sống nương tựa lẫn nhau, nâng đỡ cùng nhau vượt qua khỏi cuộc sống bần cùng, Thôi Văn Quân ngậm đắng nuốt cay một mình nuôi con khôn lớn, Thôi Hạo Phi trước giờ vẫn luôn rất hiếu thuận.

Hình Minh nhớ tới ba năm trước trong tập phỏng vấn Thôi Hạo Phi của ‘Minh Châu kết nối’, thủ khoa đại học mười bốn tuổi đối mặt với ống kính, bĩu môi, nhún vai, giả vờ hời hợt, hỏi em tuổi thơ có gì tiếc nuối không á? Không tiếc nuối, hai năm không đọc sách đến trường, hai năm không phải đóng học phí, thật tốt.

Hình Minh từ trong hồi ức tỉnh lại, nghe Đào Hồng Bân tiếp tục nói, hình như là mấy tháng trước Thôi Hạo Phi lén lén lút lút dẫn theo một cậu trai khác về nhà, kết quả bị ba cậu tại chỗ đánh đập. Thôi Văn Quân thành thật an phận cả đời, không thể hiểu được chuyện đàn ông lại yêu thích đàn ông được, dưới cơn thịnh nộ suýt chút nữa đánh chết con trai mình tại chỗ. Ông cho rằng loại yêu thích này chính là bệnh, sau khi tìm hiểu nhiều nơi, cưỡng bách Thôi Hạo Phi đi trị liệu bệnh đồng tính luyến ái này. Từ một cậu nhóc hoạt bát vui vẻ, từ đó về sau liền thay đổi, trở nên trầm mặc ít nói,

https://thuviensach.vn

hành vi quá khích, lần này có thể cầm dao đi chém thầy giáo, cũng có thể do ảnh hưởng của biện phá trị liệu xung điện kia.

Hình Minh hai mắt sáng ngời, nhờ Đào Hồng Bân đem điện thoại đưa cho Thôi Hạo Phi.

Đầu bên kia điện thoại truyền đến âm thanh trò chuyện của hai nam nhân, nghe không rõ lắm, mơ hồ chỉ có thể nghe thấy một câu: thì ra người dẫn chương trình mà chú luôn nói tới là anh ta.

Lần này nhận điện thoại, thái độ Thôi Hạo Phi rốt cục cũng mềm ra, cậu ta thổ lộ, cậu nói hết, nói cậu hận mẹ mình đến chết, ba vì không muốn cậu bỏ học, quỳ trên mặt đất mong bà ta cho mượn tiền để đóng học phí, lại bị gã đàn ông mới quyến rũ bà ta dùng mọi cách hạ nhục, giội một chậu nước bẩn vào người; cậu nói cậu chưa bao giờ oán hận ba mình, chỉ là sợ ông coi mình như quái vật, mất đi người thân duy nhất.

Một cậu thiếu niên dùng giọng điệu bi thương đến nao lòng, hoàn toàn không hợp với tuổi nói, anh không hiểu được, mọi người đều không hiểu được.

Giống như thứ tình cảm khiến người nhìn vào cảm thấy kinh hãi, Hình Minh trầm mặc chốc lát, sau đó gằn từng chữ, thành tâm bảo đảm, cho anh một cơ hội, chứng minh chúng ta như nhau.

Hình Minh có nhiệm vụ, cậu về quê của Thôi Hạo Phi tìm Thôi Văn Quân, nếu như cha cậu ta thành tâm thông cảm, cậu ta mới tham gia chương trình. Nhiệm vụ này tùy theo linh cảm, Hình Minh ngồi xe buýt về nhà, không chờ đợi nổi liền dùng điện thoại di động sửa chữa đề tài tuyển chọn, điều chỉnh kịch bản phỏng vấn.

Thời điểm Hình Minh vừa ý nhất cũng như hưởng thụ nhất chính là khi làm việc, ở thời đại vàng thau lẫn lộn đóng vai như một người im lặng, quan sát muôn hình muôn vẻ người, nghe qua vô số sự việc. Ngu Trọng Dạ

https://thuviensach.vn

nói người viết báo nhất định phải khách quan, cậu liền tận lực tỉ mỉ xác thực khách quan. Đồng tính luyến ái cực kỳ nhạy cảm với chuyện chữa bệnh là một chủ đề thật thú vị, liên quan tới kinh tế cùng pháp luật, có thể rút lui, có thể được sử dụng tốt, so với chủ đề khô khốc về một người đồng tính luyến đã phải trải qua những chuyện gì, rõ ràng càng khách quan công chính.

Hoàn thành hết thảy điều chỉnh, nâng mặt nhìn bên ngoài cửa sổ, mới phát hiện đã đến trạm dừng rồi.

Thời tiết hôm nay rất đẹp, có gió nhẹ, các chồi lá bàng trước gió khẽ rung rinh, xanh rờn.

Hình Minh xuống xe bus, tâm tình không tệ mà đi bộ, cậu có tự tin là kịch bản gốc sẽ được phê duyệt qua, nhưng điều kiện tiên quyết là biên tập Vương phải gật đầu cái đã.

Vương Bạc Chu là người có tính khí cố chấp, ba mươi tuổi dám một mình ra tiền tuyến, gánh đất vác súng bảo vệ tổ quốc, có thể không cố chấp sao? Cứ việc nhìn cách biên tập Vương đối với mình, đối với Tô Thanh Hoa chửi ầm lên, nhưng Hình Minh đối với người đàn ông này vẫn có ấn tượng tốt, cũng vì chính mình không biết nặng nhẹ mà bây giờ cảm thấy hối hận.

Hình Minh gọi điện thoại cho người trong đài, hỏi địa chỉ nhà biên tập Vương, dự định trực tiếp tới cửa, chịu đòn nhận tội. Không chuẩn bị rượu hay thuốc lá, cũng không có ở bên trong phong thư nhét một xấp tiền dày, chỉ mua một chút hoa quả cùng thực phẩm dinh dưỡng, đó là phép lịch sự, không phải đút lót.

Hình Minh nhấn chuông cửa, vợ của biên tập Vương ra mở, người phụ nữ này có chút quen mặt, mặc một chiếc áo khoác bằng vải lanh khá cũ, tóc dài đơn giản búi lên.

https://thuviensach.vn

Hình Minh tự giới thiệu bản thân, ngoan ngoãn mà kêu đối phương một tiếng "Sư mẫu", hỏi, thầy Vương có nhà không ạ?

Vợ biên tập Vương bắt chuyện mời cậu vào cửa, cười nói, ngày hôm nay là ngọn gió nào? Khách quý đến nhiều như vậy.

Hình Minh thả xuống lẵng hoa quả và túi thực phẩm, hỏi Vương sư mẫu, còn ai đến nữa?

"Đài trưởng Ngu của các cậu đó, từ khi hắn nhận chức đến giờ đây là lần đầu tiên đến đây, nhưng vẫn không làm ông già nát rượu nhà tôi cảm động." Vương sư mẫu pha trà cho Hình Minh, cười trêu chọc người bạn đời già của mình, nhưng nhìn ra được, đối với việc người có địa vị cao như đài trưởng Ngu lại nhân nhượng người có địa vị thấp tự mình đến nhà, bà cũng vô cùng mừng rỡ. "Đài trưởng của các cậu thật trẻ tuổi, cũng thật anh tuấn, hoàn toàn không giống như một đài trưởng, hắn cũng vừa mới đi thôi, lão Vương đi tiễn, chắc là hai người còn đi trên đường tán gẫu một chút, cậu nếu không có việc gấp, thì ngồi chờ ông ấy về."

Hình Minh suy nghĩ một chút, thoái thác mình còn có chuyện quan trọng, đứng dậy cáo từ.

Rời đi Vương gia, Hình Minh dùng di động gửi cho Nguyễn Ninh một tập tài liệu, sau đó liền gọi một cuộc điện thoại, nói cho cậu ta biết đem chủ đề mới cùng kịch bản sao ra gửi cho tất cả các tổ viên, trưởng phòng biên tập đã gật đầu, mọi người chuẩn bị một chút, cử ra mấy người, xế chiều thứ hai cùng cậu đi công tác.

Vì tiệc sinh nhật điên đảo một đêm, Nguyễn Ninh lúc này còn đang mê mê tỉnh tỉnh, hỏi: "Với tính khí của biên tập Vương làm sao có thể gật đầu? Lại nói, hôm nay không phải được nghỉ sao, làm thế nào anh gặp được ông ta?"

Hình Minh đúng sự thực đáp: "Không có, không thấy."

https://thuviensach.vn

Nguyễn Ninh càng khó mà tin nổi: “Sếp, thế sao anh làm được?”

Hình Minh đột nhiên nở nụ cười. Rất hiếm khi thoải mái thẳng thắn thể hiện cảm xúc như vậy, trên đường cái người đến người đi tấp nập bật cười, khiến mọi người chung quanh chú ý.

“Không có gì.” Hình Minh vẫn cứ đang cười, cười đến mắt ngọc mày ngài, như trẻ nhỏ được cho quà, “Rảnh rỗi kết thiện duyên đi.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 38

Edit & Beta: Direct Kill

Chờ công tác sắp xếp thỏa đáng, Hình Minh lại khôi phục giọng nói lạnh lùng như ngày thường, hỏi Nguyễn Ninh: “Tiệc sinh nhật có vui không?”

“Có, đặc biệt vui ấy.” Nguyễn Ninh liên tiếp báo ra mấy cái tên, những cái tên này mấy năm gần đây thường xuyên xuất hiện trong các chương trình tài năng của đài Đông Á, không kể đến những người lâu năm trong ngành, hoặc những vị khách quý, còn có cả một ca sĩ trong nhóm nhạc Pop người Anh, trước đây cực kỳ nổi tiếng, bay một mình sang đây để dự tiệc trước sự trầm trồ của mọi người.

Toàn khách mời nổi tiếng, một bữa tiệc sinh nhật nho nhỏ quy mô gần bằng lễ hội mùa xuân rồi.

Hình Minh không khỏi suy nghĩ, siêu sao nhạc pop hay thiên hậu xem ra cũng không phải tài nguyên của Đông Á, mà do Lạc Ưu quen biết họ. Không biết trước dòng dõi bối cảnh Lạc Ưu, còn tưởng rằng là hắn ở đài Đông Á chiếm nhiều món hời lớn, bây giờ xem ra, những năm này, không biết là Đông Á nâng Lạc Ưu hay Lạc Ưu đem thành tựu về cho Đông Á, thật khó nói.

Hình Minh mơ hồ suy nghĩ, Nguyễn Ninh nói tiếp: “Những người này đều là bạn bè của Lạc Ưu, hình như cũng muốn nhân cơ hội này cùng đài Minh Châu chúng ta nói chuyện hợp tác, nhưng Ngu tổng từ đầu tới cuối lại không lộ diện.”

https://thuviensach.vn

Cơ hội đàm phán thương mại lại bị chính mình quấy phá, Hình Minh đột nhiên thẹn thùng sự ấu trĩ của mình, không được tự nhiên ho nhẹ một tiếng, nói sang chuyện khác: “Hắn kêu cậu đưa cho thầy Ngu thứ gì đó đúng không?”

“Là một chiếc đồng hồ.” Nguyễn Ninh chà chà mà than thở, “Cũng phải hơn hai mươi mấy vạn đấy.”

Hình Minh nhất thời lâm vào trầm mặc ngắn ngủi, cậu đối với đồng hồ hầu như không có hứng thú, chỉ là không hiểu, sinh nhật Lạc Ưu tại sao lại phải tặng đồ cho Ngu Trọng Dạ?

“Sếp, ” Nguyễn Ninh nghe thấy đầu bên kia Hình Minh không nói lời nào, tiếp tục nói, “Em phát hiện Lạc Ưu người này không như vẻ ngoài bình dị gần gũi của hắn, có vẻ tiểu lý tàng đao, Ngu tổng đêm qua không lộ mặt, hắn trước mặt người khác thì cười cười nói nói, nhưng sau khi họ đi thì cả người âm trầm, em còn lén lút nhìn thấy hắn nhăn mặt với lão Trần, lão Trần thế mà lại như con trai hắn không dám lên tiếng.”

Cúp điện thoại của Nguyễn Ninh, Hình Minh liền quăng Lạc Ưu ra sau đầu, gọi điện cho Tô Thanh Hoa, nói với y về đề tài mới của mình. Cậu lên kế hoạch xế chiều thứ hai sẽ mang một người trong tổ đi công tác, những người còn lại ở trong đài để hoàn thành gấp chương trình, trước ngày mồng một tháng năm phải cho ra sản phẩm của ba tập, thời gian cấp bách đến chết người, chỉ có Tô Thanh Hoa ở trong tổ chỉ đạo, cậu mới yên tâm.

Trời vừa mới hửng sáng, Hình Minh lái xe đi đón Tô Thanh Hoa, chở y tiến vào vườn Minh Châu.

Mới bước vào phòng làm việc, Nguyễn Ninh liền thông báo cho cậu đi đến phòng tổng biên tập, cười hì hì nháy mắt, nói biên tập Vương muốn gặp anh.

https://thuviensach.vn

Hình Minh mang theo đề tài mới cùng kịch bản mình đã chuẩn bị đi, một mực cung kính đưa lên, sau đó cả người đứng thẳng như cán bút, chậm chậm đợi đối phương giáo huấn.

“Thứ sáu tới nhà, làm sao không ngồi lâu một chút?”

“Nghe sư mẫu nói chú đang bận, cháu không dám trì hoãn thời gian của chú.”

“Tới thì tới, còn mang quà làm gì.” Biên tập Vương đẩy kính mắt, tinh tế thẩm duyệt kịch bản mà Hình Minh mang tới, hỏi, “Tập kịch bản này thay đổi rất tốt, chính mình tự làm?”

“Cũng không tính là chính mình tự làm, vẫn là làm theo dạy bảo của chú, hoàn thiện một chút.”

Lời vừa ra khỏi miệng, Hình Minh liền phát hiện bản thân mình đã thay đổi, trở nên chắc chắn, và chân thật. Trước đây cậu xem thường việc cúi đầu trước người khác, cho dù phải cúi đầu, cũng đều giảo hoạt tính kế hết cả —— cúi đầu mang ý nghĩa thỏa hiệp, thỏa hiệp mang ý nghĩa yếu thế. Cậu thà chết cũng không muốn yếu thế.

Nhưng hiện tại cậu cư nhiên nguyện ý, vẫn dáng người thẳng tắp chờ đối phương mở miệng, thành khẩn mà khiêm tốn.

Chốc lát, biên tập Vương lắc đầu, thở dài, nói đề tài này quá mức nguy hiểm, mà thế giới này đến cùng là của các cậu, tuổi trẻ các cậu, làm càn, không chịu thua cũng không sợ chết, không chừng có thể thực sự tạo được đột phá.

Sau đó hắn liền gật đầu, phất tay, nói được, vung tay phê duyệt đề tài cùng kịch bản, tôi chúc ‘Tầm nhìn Đông Phương’ mã đáo thành công, một tiếng hót khiến người người kinh sợ.

https://thuviensach.vn

Hình Minh ra khỏi văn phòng tổng biên, ở cửa khắc chế không nổi nội tâm kích động, nắm chặt tay. Người chưa kịp đi xa, liền nghe thấy tiếng biên tập Vương chém gió với đồng nghiệp, giọng điệu đắc ý dào dạt: "Thuốc lá này là chú Ngu từ Anh quốc mang về cho tôi, ngày hôm trước, chú ấy còn tự thân châm cho tôi…"

Hình Minh cười cười, lòng nói tính cách của người này không phải quá cứng nhắc, đôi khi giống như trẻ con, chỉ có thể thuận theo, không thể nghịch được.

Trở lại văn phòng, đem nhiệm vụ phân công xong xuôi, liền đẩy xe lăn của Tô Thanh Hoa, dẫn y đi dạo trong vườn Minh Châu.

Tô Thanh Hoa đã lâu không bước vào vườn Minh Châu, vẫn luôn cau mày híp mắt, dường như không quá nhận ra những chỗ trước kia mình từng quen thuộc.Vườn Minh Châu giống như thành phố này, một nửa còn duy trì nét đẹp cổ điển tao nhã ban đầu, một nửa đã bắt đầu phát triển, hóa thành cốt thép, hoàn toàn thay đổi. Hình Minh đẩy Tô Thanh Hoa lung tung không có mục đích mà đi dạo, dẫn y ngắm hoa, xem cây, xem những dãy nhà có niên đại gần hai năm mới vụt lên từ mặt đất thành những tòa nhà cao chọc trời.

Nửa đường, Hình Minh nhìn thấy giày da của Tô Thanh Hoa bị tuột dây, liền quỳ gối trước người của y, cúi đầu thay y buộc lại.

Buộc chặt dây giày, Hình Minh ngẩng mặt lên, từ dưới mà nhìn lên Tô Thanh Hoa. Cậu có lúc không dám nhìn thẳng y. Về bản chất Tô Thanh Hoa là một người có rất nhiều cảm xúc, dễ buồn dễ vui, nhưng trời sinh có đôi mắt màu khói xám tạo nên cảm giác vô cùng u buồn, sau khi bị thương, trên mặt cũng thường có một loại thần sắc bi tráng mà thê lương, khiến người khác không đành lòng mà nhìn.

https://thuviensach.vn

Có lẽ là hôm nay trời rất đẹp, những tia sáng chiếu qua tán cây lọt xuống dưới, rọi sáng một bên tóc mái đã bạc, khóe mắt đầy nếp nhăn, khiến cho khuôn mặt trải qua đủ đắng cay ngọt bùi đặc biệt yên tĩnh an tường. Hình Minh lẳng lặng nhìn Tô Thanh Hoa, tâm tư không khỏi trở lại hơn mười năm trước, ba mình cùng nam nhân này ôm đàn ghi ta nghêu ngao hát: Chính ở nơi đây đêm trước, người mời ta lên thuyền nhỏ…

Tô Thanh Hoa cũng hơi cúi đầu nhìn Hình Minh, đột nhiên y nhìn thẳng vào phía trước, thần sắc từ bình tĩnh chuyển thành vặn vẹo. Hình Minh đứng lên, quay đầu lại, phát hiện Ngu Trọng Dạ đang đi tới phía mình.

Ngu Trọng Dạ cùng Tô Thanh Hoa quen biết nhau đã lâu, hiếm khi gặp mặt, liền giữ y ở lại cùng nhau ăn tối.

Chỉ cần tưởng tượng ra cảnh ba người cùng ngồi ăn trên một bàn, Hình Minh liền cảm thấy lúng túng, Ngu Trọng Dạ có thể không ngại nhiều lần bị chỉ thẳng mặt mắng, nhưng Tô Thanh Hoa không hẳn có thể thoải mái.

Huống hồ trong lòng cậu còn có quỷ, giấy không thể gói được lửa, ánh mắt của Ngu Trọng Dạ mỗi khi nhìn về phía cậu, thường nóng bỏng đến mức khiến cho cậu da tróc thịt bong, giống như muốn nướng chín cậu ngay tại chỗ.

Hình Minh không muốn đi, đành nói phải đi công tác, trên thực tế cậu cũng thật sự phải đi công tác, nhưng thái độ của đài trưởng Ngu không cho ai được biện bạch gì.

Lần này thay đổi địa điểm, không phải quán của ông chủ mặt rỗ nữa, mà là một gian phòng kiểu Nhật.

Cửa chính có gắn những bóng đèn quả quýt tỏa ra ánh sáng hòa nhã ấm áp, mới nhìn qua thì nhà hàng có vẻ không lớn lắm, nhưng đi sâu hơn vào bên trong mới phát hiện nơi đây như động không đáy vậy. Toàn thể gian bếp được mở rộng cho thực khách có thể nhìn thấy được, chỗ khác được

https://thuviensach.vn

thiết kế điển hình theo phong cách kiểu Nhật, cổ điển lại tao nhã, theo quan điểm của văn học thì nhà hàng này như một bài thơ cú cách điệu, vừa nhìn liền biết tiêu tốn một khoản không nhỏ.

Người không nhiều, ở không gian chung của nhà hàng có một số thực khách đang ngồi, dùng tiếng Nhật trò chuyện.

Ông chủ nơi này là người Nhật, nhưng tiếng Trung còn lưu loát hơn so với không ít người Trung quốc. Nhìn qua hắn có vẻ quen biết với đài trưởng đài Minh Châu, nhiệt tình dẫn ba người tiến vào phòng riêng, hỏi Ngu Trọng Dạ, có muốn lấy rượu mà hắn đã cất giữ nơi này từ lâu không?

Ngu Trọng Dạ hỏi ý tứ Tô Thanh Hoa, Tô Thanh Hoa liền nói: “Đài trưởng Ngu quá coi trọng rồi, rượu quý giá như thế, dân chúng bình thường như chúng tôi uống không quen.”

“Hà tất phải quan tâm đến đồ đệ mình làm gì, ” Ngu Trọng Dạ bày ra tư thế rộng lượng, khẽ cười nói, ”Cùng anh là được rồi.”

Trong nhà hàng không có loại rượu trắng mà Tô Thanh Hoa thích uống, ông chủ đành phải đích thân đi đến cửa hàng tiện lợi gần đó mua về. Tô Thanh Hoa khi còn trẻ cũng không tính là khỏe khoắn gì cho cam, thường hay bị bệnh, sau này lớn tuổi lại trải qua vụ tai nạn kia, bây giờ gầy đến mức chỉ còn da bọc xương, ngày thường gen được thừa hưởng từ lão Mao không lộ ra trước mắt người đời, nhưng khi đã ngồi lên bàn rượu thì lại bộc lộ rõ nhất.

Vodka 90 độ vẫn chưa nhằm nhò gì, thì rượu Lão Bạch 70 độ tính là cái gì, lời chưa nói được vài câu, đồ ăn cũng chưa đưa lên, hai người liên tiếp chạm cốc, chốc lát đã uống hơn nửa bình.

Khí áp rất thấp, bầu không khí quái dị, hai người này chắc hẳn không có đề tài nào để tán gẫu. Hình Minh miệng đắng lưỡi khô, sống lưng căng cứng, tai bay vạ gió, hai lão già này không thoải mái, tại sao lại liên lụy

https://thuviensach.vn

mình cũng không dễ chịu? Cậu nuốt một ngụm nước bọt để thấm giọng, đứng dậy tự rót cho chính mình một chén rượu đế.

Ngu Trọng Dạ lên tiếng cản cậu: “Không cho phép uống.” Nghiêng người về phía trước, nhấc tay sờ trán, kiểm tra nhiệt độ thân người cậu: “Trán còn chưa hết nóng đâu.”

Động tác tay của người này rất kỳ diệu, mang theo ý vị tình sắc, ngón tay từ trán cậu trượt lên huyệt thái dương, sau đó thuận theo đường viền bên má trượt xuống cằm của cậu, ngón tay ấm áp khơi lên dòng điện nhỏ, Hình Minh rùng mình một cái, vội vàng xoay mặt né tránh.

Ánh mắt Tô Thanh Hoa liền đâm thẳng đến đây, Hình Minh không dám đón nhận ánh mắt đó, như học sinh gian lận trong thi cử tại buổi họp phụ huynh bị nêu tên, hoang mang hoảng loạn ngắt lời nói: “Sư phụ, ngài uống ít thôi.”

“Sư phụ em đúng ra phải uống nhiều một chút.” Ngu Trọng Dạ nói, “Dạy dỗ được đồ đệ tốt như vậy, dù sao cũng nên uống chúc mừng phải không.”

“Minh Minh thật sự rất giỏi, thông minh, nỗ lực cũng hết mình” Tô Thanh Hoa thuận miệng nói tiếp, tận lực ca ngợi đồ đệ của mình, “Xuất thân không phải chuyên nghiệp, nhưng cũng không thua những người xuất thân chính quy là mấy, trời sinh chính là người làm trong giới truyền thông này.”

Ngu Trọng Dạ gật gật đầu, cười nhìn về phía Hình Minh: “Bắt đầu mặc dù muộn, nhưng sức kiên nhẫn có đủ.”

Đề tài nói chuyện đã kéo tới trên người mình, may mắn đúng lúc nhân viên phục vụ đưa đồ ăn lên. Bát đĩa tinh xảo, mùi thơm của thức ăn lan tỏa khắp phòng, Hình Minh kín đáo thở phào một hơi, thầm nghĩ, ba người ba cái miệng, nếu như đều được thức ăn lấp kín, thì dành chỗ đâu cho lời nói.

https://thuviensach.vn

Thời gian Hình Hoành vào tù Tô Thanh Hoa cũng chạy đôn chạy đáo khắp nơi giúp đỡ, so với Đường Uyển còn nóng ruột khẩn trương hơn, chỉ tiếc phóng viên báo lá cải tuổi còn quá trẻ, nhiều lần muốn lật lại bản án, nhưng không thành, lúc đó y còn chưa gia nhập đài Minh Châu, cũng còn lâu mới có được sự ảnh hưởng từ 'Minh Châu kết nối'. Hình Minh đối với sư phụ mình vừa cảm kích, vừa mang theo một loại tâm tình phức tạp. Những người dẫn chương trình sau này ai cũng đều có lý tưởng giống nhau, nhiệt huyết được một thời gian rồi cũng nguội dần, không ai tạo nên tiếng vang được.

Xương cột sống của Tô Thanh Hoa bị bại liệt, ngón tay cũng thường co giật ngứa ngáy, thời điểm nghiêm trọng thậm chí ngay cả đũa cũng không cầm được. Từ trước đến giờ Hình Minh luôn săn sóc sư phụ mình rất chu đáo, giống như bây giờ hai người đang cùng ăn trên một bàn, thấy Tô Thanh Hoa gắp tôm đều bị rơi xuống, cậu lập tức gắp đồ ăn vào bát mình, lột bỏ hết vỏ và đầu tôm, sau đó gắp cho y.

Cậu ngồi ở bên người Tô Thanh Hoa, Ngu Trọng Dạ đối diện, khi làm những hành động quan tâm đến sư phụ cậu có thể cảm thấy rõ ràng cặp mắt Ngu Trọng Dạ đang liên tục nhìn chằm chằm vào mình. Rất nóng.

Tô Thanh Hoa ánh mắt lần thứ hai liếc về phía cậu, lúc này so với vừa nãy còn sắc bén hơn, xen lẫn hoài nghi, cùng nghi kỵ không rõ. Hình Minh giả vờ như thường, kì thực tim đã đập như trống bỏi, thịch thịch thịch, cậu cảm giác trong ngực mình như phát ra âm thanh. Cậu thay Tô Thanh Hoa chuẩn bị các món ăn xong xuôi, liền đứng lên, muốn thừa dịp quan hệ của mình với Ngu Trọng Dạ còn chưa bại lộ hoàn toàn, mau trốn đi.

"Ngu tổng, tôi buổi tối còn phải đi công tác." Một ngày sư, chung thân phụ, "Sư phụ" hai chữ ý nghĩa không cần nói cũng biết, ở trước mặt Tô Thanh Hoa, xưng hô của cậu với Ngu Trọng Dạ cũng phải thay đổi.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ tự mình uống nửa chén, không nhìn Hình Minh cũng không đáp lời, Hình Minh ngồi không xong, đi cũng không được, đành phải đứng ở trước người của hắn, nói thêm một câu: “Các thành viên trong tổ của tôi đều đã đi rồi, tôi thân là người dẫn đầu không đi, không được.”

Khoảng chừng mấy phút sau, Ngu Trọng Dạ rốt cục nhấc mắt nhìn về phía Hình Minh, khóe miệng mang chút ý cười: “Sáng mai để lão Lâm đưa em ra sân bay —— hiện tại, ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 39

Edit & Beta: Direct Kill

Rượu vào lời ra, cuộc nói chuyện trở về quỹ đạo, hai lão già này vẫn chưa chịu động đũa, ngược lại hứng thú trao đổi, tán gẫu chuyện cũ, thời sự, quốc gia thiên hạ, trên trời dưới đất. Khi nào quan điểm của cả hai không hợp lại cãi cọ đôi câu, Tô Thanh Hoa mặt đỏ tới mang tai, Ngu Trọng Dạ nhẹ nhàng tựa mây gió, bọn họ hoàn toàn đã quên bên người còn có một thanh niên tâm trạng như đứng trên đống lửa, ngồi đống than.

Nghe hai người đàn ông thần thương khẩu chiến, thỉnh thoảng cười to vài tiếng, cơ thể Hình Minh căng cứng, cúi đầu ăn cơm, có vẻ tất cả đều diễn ra như thường, nhưng vẫn có chỗ nào đó mơ hồ không đúng.

Một bữa cơm kết thúc, Tô Thanh Hoa đã say đến cả mặt đều đỏ như gan heo, miệng nói mê sảng, ngay cả Hình Minh cũng không nhận ra. Lão Lâm chu đáo, phái một tài xế trẻ tuổi trong đài lái xe đưa Tô Thanh Hoa về nhà, dặn dò đối phương phải cẩn thận chăm sóc, đem người an toàn về đến nhà.

Sau khi đưa Tô Thanh Hoa đi, tâm tình thấp thỏm cả buổi tối của Hình Minh cuối cùng cũng coi như được thả lỏng, cùng Ngu Trọng Dạ ngồi vào Bentley.

Tô Thanh Hoa khi còn trẻ cực kỳ ghiện rượu, người ta thường gọi với biệt danh “Tô năm cân”, nghĩa như tên, một hơi có thể uống năm cân rượu trắng mà không ngã. Nghĩ có người có thể cùng “Tô năm cân” đối ẩm mà không bị rơi xuống hạ phong, Hình Minh không khỏi xoay mặt nhìn Ngu Trọng Dạ —— Ngu Trọng Dạ ngửa mặt dựa vào phía sau ghế nhắm mắt

https://thuviensach.vn

dưỡng thần, ánh trăng chiếu vào trên cửa sổ xe, lọt qua cửa sổ hắt lên mặt hắn, phải chăng vì thế mà khuôn mặt lạnh lùng uy nghiêm ngày thường lúc này lại nhu hòa hơn rất nhiều, đường viền khuôn mặt nhẹ nhàng êm dịu.

Hình Minh cảm thấy kinh diễm, vội vàng nhìn sang hướng khác, lung tung nịnh nọt nói: “Thầy, tửu lượng của thầy thật tốt.”

“Chỉ là không dễ dàng để người khác lên mặt.” Nhìn sắc mặt Ngu Trọng Dạ không việc gì, kỳ thực không như Tô Thanh Hoa say đến quên hết, hắn đưa tay ra kéo Hình Minh vào trong lồng ngực mình, thỉnh thoảng lại xoa bóp nhắt nhéo một cái, nhẹ nhàng âu yếm.

Một khi Tô Thanh Hoa không ở đây, Hình Minh liền tình nguyện đóng vai sủng vật, như mèo con được ăn no trở nên ngoan ngoãn, không giãy giụa, yên tĩnh nằm rạp người trên đầu gối chủ nhân. Mới vừa rồi một màn của Ngu Trọng Dạ và Tô Thanh Hoa cùng bàn đối ẩm khiến cậu thật tò mò, lão hồ ly này cùng sư phụ mình mặc dù nhìn quan hệ có vẻ không thân, nhưng rõ ràng giao tình không cạn, vậy hắn có thể cũng quen biết cha mình là Hình Hoành? Một vài vấn đề cứ quanh quẩn trong lòng, nhưng không hỏi được, cũng không dám hỏi.

Đêm nay sơ hở trăm chỗ, cậu nên cẩn thận khâu lại, dốc lòng bù đắp, không thể phạm thêm sai lầm nào khác.

“Chú Ngu, dạ dày chú đã như vậy, sau này ngàn vạn không thể uống rượu như thế.” Lão Lâm vừa lái xe vừa quở trách ông chủ mình, giao tình đều là cùng một chiến hào tích lũy mà thành, rõ ràng là thân phận chủ tớ, cũng chỉ có lão dám nói thế với hắn.

Hình Minh nói chen vào hỏi: “Tình hình thế nào ạ?”

Lão Lâm trả lời: “Đại bộ phận dạ dày đều bị cắt bỏ, phẫu thuật khoảng chừng mười năm trước, cấm hút thuốc cấm uống rượulà điều bắt buộc.”

https://thuviensach.vn

Bản thân Hình Minh bị đau dạ dày, lúc phát tác thống khổ không thể tả, cậu giờ mới hiểu được, ngày đó trong quán của ông chủ mặt rỗ, câu nói "Liều mình cùng em vậy" thì ra không phải là nói quá.

Ngu Trọng Dạ vẫn nhắm mắt, khuôn mặt bình tĩnh không phản đối: "Hiếm khi cùng bạn cũ uống rượu, cao hứng."

Lão Lâm quay lại câu chuyện, yếu ớt thở dài: "Tô lão sư thay đổi cũng nhiều quá, suýt chút nữa không nhận ra được."

Ngu Trọng Dạ không có trả lời, nhìn như đang ngủ.

Bóng đêm dày đặc, Bentley sang trọng, cứ như thế thẳng một đường mà chạy. Lão Lâm tiếp tục chà chà than thở, hầu như không dừng lại mà nói liên tục, năm đó Tô lão sư tư thế oai hùng cỡ nào, một nhân tài vừa hăng hái vừa nhiệt tình, bây giờ bao nhiêu năm không gặp, không ngờ y lại trở nên gầy còm thiếu sức sống như vậy, một người đang có triển vọng lại tự bóp nát tương lai mình…

Xe phía trước vô cớ thắng gấp, Lão Lâm phản ứng nhanh, phanh xe lại đồng thời xoay vô-lăng, Ngu Trọng Dạ vẫn luôn không lên tiếng lúc này đột nhiên mở miệng, đừng nói nữa.

Lão Lâm thức thời câm miệng, Hình Minh cũng thu hồi tư tưởng không an phận, lặng yên cuộn tròn trong lòng Ngu Trọng Dạ —— mùi rượu trên người Ngu Trọng Dạ hòa lẫn với mùi nước hoa, mùi rượu nồng đậm, mùi nước hoa lạnh lẽo, không được dễ ngửi cho lắm.

Chờ Bentley trở lại biệt thự, Ngu Trọng Dạ vẫn đang nhắm mắt dưỡng thần, khí tức lâu dài trầm ổn, giống như thật sự đang ngủ. Hình Minh nhìn chằm chằm gò má Ngu Trọng Dạ chốc lát, đến cùng không dám đánh thức hắn, đành phải bế hắn xuống xe, để Lão Lâm đi về trước.

https://thuviensach.vn

Uống một trận đã đời, sau khi tan cuộc thì cũng đã muộn, Phỉ Bỉ sớm đã đi ngủ. Hình Minh sợ đánh thức người, rón rén đem Ngu Trọng Dạ đưa vào phòng ngủ.

Trong phòng ngủ không mở đèn, chỉ có ánh trăng xuyên qua khe hở của rèm cửa hắt vào, nhưng không đủ sáng, Hình Minh tay mới vừa đặt lên công tắc đèn, đã ý thức được người sau lưng tỉnh rồi ——

Một bàn tay chạm lên tay cậu đang đặt ở công tắc, dường như không muốn cậu mở đèn lên, bàn tay kia từng ngón từng ngón đẩy tay cậu ra, sau đó lại nắm chặt vào trong lòng bàn tay mình.

Có lẽ là bởi say rượu làm loạn, nhiệt độ lòng bàn tay của nam nhân này nóng đến dọa người, mu bàn tay Hình Minh như bị hâm nóng, một dòng điện chạy qua, tín hiệu nguy hiểm này làm bản năng cậu muốn chạy trốn.

Nhưng không còn kịp nữa rồi. Một bàn tay khác xoẹt qua sau gáy, tựa có tựa không nắm lấy cổ họng của cậu, Hình Minh bị một đôi bàn tay vững vàng giữ lại, bên tai vang lên giọng nói thâm trầm khàn khàn: Đừng cử động.

Bình thường Ngu Trọng Dạ không nói chuyện như vậy, này chắc hẳn một nửa do rượu, một nửa là bị tình dục thiêu đốt.

“Thầy, sáng mai em còn phải bay…”

Ngu Trọng Dạ dùng hai tay đem cậu khóa lại, ngực kề ngực đem cậu áp chế, lại dùng mũi nhẹ nhàng trêu chọc vùng da nhạy cảm phía sau, hơi thở nóng rực tiến vào trong cổ cậu. Trong bóng tối, lòng bàn tay của hắn còn đang ấm lên, lồng ngực phập phồng kịch liệt, hô hấp càng lúc càng gấp…

Cổ họng Hình Minh lạnh lẽo, cảm thấy sợ hãi, mặc dù nhìn không thấy người, nhưng cậu bây giờ như dê nằm dưới miệng cọp mẫn cảm, mỗi một tấc da thịt, mỗi lỗ chân lông đều cảm thụ được được sự nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

“Vốn là đêm nay nên đi, bây giờ đã chậm trễ ——— ”

Đột nhiên, cậu bị Ngu Trọng Dạ nắm chặt hai tay, dùng sức quật ngã. Lực tay đối phương quá lớn, cả người cậu cơ hồ đều bị hất bay, sau đó rơi xuống đất, gáy đập một cái thật mạnh lên sàn nhà.

Hình Minh bỗng nhiên bị quảng ngã bối rối, trợn mắt lên không nhúc nhích, một bóng đen đã hướng về phía cậu đè xuống, bắt đầu xé quần áo của cậu.

“Rẹt” vài tiếng, sơmi liền bị xé rách. Hình Minh phí công phản kháng hai lần liền giơ tay đầu hàng, Ngu Trọng Dạ xé nát áo của cậu, sau đó tiếp tục cởi quần. Bắp đùi hắn cưỡng ép để vào giữa hai chân Hình Minh, đè ép dương v*t cậu, dùng vật cứng của mình ma sát da thịt cậu.

Dục vọng cứ thế mà bị khơi gợi lên, Hình Minh cảm nhận được rõ ràng người đàn ông này sắp không đợi được nữa, vật bên dưới vừa cứng rắn lại nóng như lửa, để ngay dưới bụng cậu.

Mà Ngu Trọng Dạ chậm chạp không có tiến vào.

Hai nam nhân ở trong bóng tối đối mặt, hai chân dây dưa, thân thể trần truồng.

Có lẽ là do căn hộ của ai đó bên cạnh đột nhiên bật đèn, khiến ngoài cửa sổ một vệt sáng chợt lóe, Hình Minh đối mặt với ánh mắt Ngu Trọng Dạ, lập tức nhớ tới đêm mưa hôm ấy hai người ý loạn tình mê đến mất khống chế. Ký ức ngày đó thực sự không quá đáng nhớ, khiến cho nhịp điệu hô hấp của cậu hoàn toàn rối loạn, con ngươi trong mắt hoảng loạn di chuyển.

Nhưng mà đối thủ của cậu ngay cả mí mắt cũng không động một cái, cứ như vậy nhìn cậu, yên tĩnh giống như vực sâu không đáy.

https://thuviensach.vn

Hình Minh nhận mệnh. Cậu cả người không một mảnh vải che thân nằm trên mặt đất, đem hai chân nâng cao, mở ra, điều chỉnh một tư thế thích hợp để đối phương thuận lợi tiến vào, vốn tưởng rằng tối nay làm sao cũng khó thoát một kiếp, không nghĩ tới cáo già cư nhiên lại lâm trận lui binh, thả cho cậu một con ngựa.

Ngu Trọng Dạ nắm tay Hình Minh, dẫn dắt bàn tay xoa thân thể của chính mình, xoa xoa cần cổ tinh xảo, cơ ngực cường tráng, cơ bụng rắn chắc, cuối cùng hắn nhấn tay Hình Minh vào trong quần, từng ngón từng ngón nắm chặt lấy nhau, khiến cho bàn tay cậu như nắm trọn tính khí của hắn.

dương v*t trong tay bỗng nhiên động, giống như rắn, tay Hình Minh run một cái, ngón tay cũng cứng ngắc bất động, Ngu Trọng Dạ liền nhíu nhíu mày: “Sững sờ cái gì.”

Chuyện thủ dâm như này một người đàn ông trưởng thành đương nhiên đã từng trải qua, Hình Minh phản ứng lại, bắt đầu động tay thay Ngu Trọng Dạ vuốt ve. Cậu cầm lấy dương v*t nóng rực tráng kiện đè ép xoa nắn, đến cả từng đường gân nổi lên đều được an ủi một lần, còn dùng đầu móng tay gẩy gẩy lỗ nhỏ phía bên trên.

Ngu Trọng Dạ dùng tay còn lại tách hai chân Hình Minh ra, để một chân cậu gác trên vai mình, men theo nhịp điệu cũng giúp cậu ui ủi vật nhỏ đang cương cứng, sau đó đem tinh dịch nóng rực bắn đầy tay.

Sau khi giải quyết xong dục vọng, Ngu Trọng Dạ nâng gáy Hình Minh lên, có lẽ cảm thấy vừa rồi mình dùng sức hơi quá, ngón tay luồn vào trong tóc khẽ xoa, sau đó cúi đầu hôn lên trán một cái. Ngu Trọng Dạ đứng dậy, bật đèn, lấy một cái áo ngủ màu đen khoác lên người. Mặt tàn bạo khi nãy của hắn haofn toàn biến mất, lại bày ra thái độ lạnh nhạt, đi thư phòng luyện chữ, quay đầu lại liếc mắt nhìn Hình Minh một cái, nói một câu.

https://thuviensach.vn

“Đêm nay em ngủ trong phòng Thiếu Ngả.”

Đêm nay Hình Minh ở phòng của Ngu Thiếu Ngả trằn trọc trở mình, cửa không khép hoàn toàn, cậu cẩn thận nghe ngóng động tĩnh bên ngoài. Nhưng đài trưởng Ngu dường như một đêm không về, chỉ ở trong thư phòng luyện chữ.

Sáng sớm ngày thứ hai, lão Lâm đã chờ ở cửa lớn từ sớm. Lúc này Ngu Trọng Dạ cuối cùng cũng coi như ngủ, Hình Minh mặc áo sơ mi của Ngu Thiếu Ngả, một mình dùng qua bữa sáng, lên xe, dặn dò Lão Lâm trước tiên chở mình về nhà lấy hành lý, sau đó mới đi sân bay.

Trước khi rời đi, Hình Minh ngửa đầu liếc mắt nhìn cửa sổ lớn của phòng ngủ Ngu Trọng Dạ, âm thầm vui mừng lúc này đi công tác quả thực quá đúng lúc, gần vua như gần cọp, không bao giờ có thể đoán được lão cáo già đang nghĩ gì, trốn đi vẫn là tốt nhất.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 40

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh xuống máy bay ngay lập tức đón xe, trên đường đi chịu xóc nảy hơn hai tiếng đồng hồ, trực tiếp chạy tới công ty bốc xếp hàng Hồng Tinh nơi Thôi Văn Quân làm việc. Nhưng một người nhân viên tạp vụ nói cho Hình Minh, cậu đã tới chậm, lão Thôi xin tạm nghỉ để giải quyết công chuyện, một tuần sau mới có thể trở về.

'Tầm nhìn Đông Phương' từ khi bắt đầu đã định phải phát sóng trực tiếp, mà phim ngắn của chương trình làm cực kì trọng yếu, không phải nói sửa là có thể sửa được. Hình Minh tính toán thời gian, nếu bây giờ chờ Thôi Văn Quân trở về mới bắt đầu khẳng định không kịp, quyết định tìm phòng làm việc ở địa phương này cho cả đoàn quay phim, quay được cảnh nào trước thì quay, sau này trở về đài Minh Châu biên tập lại.

Chuẩn bị rời công ty bốc xếp hàng Hồng Tinh, vị nhân viên tạp vụ kia lặng lẽ tiến đến trước mặt Hình Minh, nói với cậu anh ta cũng có thể giúp được. Hình Minh mỉm cười đưa cho anh điếu thuốc, thoải mái cho đối phương cách thức liên hệ với mình.

Nguyễn Ninh không rõ, nói sao sếp lại tùy tiện như vậy.

Lần đi công tác này Hình Minh vẫn luôn cảm thấy trong người không quá thoải mái, chương trình cần chuẩn bị gấp gáp nên không để ý tới, cậu không phản ứng những lời nói vô nghĩa của Nguyễn Ninh, móc ra một vỉ thuốc hạ sốt trong túi, lấy hai viên bỏ vào trong miệng, trực tiếp nhai nát sau đó mượn nước bọt nuốt xuống. Nguyễn Ninh nhìn thấy, líu cả lưỡi. Cho

https://thuviensach.vn

nên mới nói không thể nhìn mặt mà bắt hình dong được, trong mắt người cậu là “Ice prince” vừa lạnh lùng lại kiêu ngạo, kỳ thực tính cách có hơi tùy tiện, đặc biệt qua loa, yêu công việc hơn yêu chính bản thân mình.

Hình Minh kêu Nguyễn Ninh thuê một chiếc xe Van, ban ngày lân la ngầm hỏi thăm người dân địa phương về phòng khám bệnh tâm lý làm trái quy tắc ngày đó, buổi tối mọi người thống nhất ở một ‘khách sạn tiện nghi’ bên đường, khỏi nói một sao cũng không có, đến cả khách sạn Bảy Ngày cũng không bằng. Phí sản xuất chương trình không dễ kiếm, thép tốt phải dùng làm lưỡi dao.

Chịu đựng mấy ngày cực khổ, Hình Minh ở trong phòng nhà trọ lục xem tất cả video, tư liệu sống, ảnh tuy nhiều, nhưng có thể sử dụng lại rất ít, không có thu hoạch gì.

Bảy giờ tối, đúng giờ xem ‘Thời sự Trung Quốc’, hôm nay đến ngày Lạc Ưu dẫn chương trình, hắn đang liên hệ với phóng viên ngoại cảnh của chương trình.

Không nghi ngờ chút nào, Lạc Ưu là người dẫn chương trình có khí chất giống thần tượng nhất của đài Minh Châu, nếu dấn thân vào vòng giải trí, khẳng định tiền đồ vô lượng, theo lí thuyết một người quá nổi bật như thế, kỳ thực không quá thích hợp dẫn một chương trình quan trọng mang tính xã hội – chính trị như thời sự. Nhưng Lạc Ưu lại đi ngược với nhận định đó. Hình Minh từ đầu tới cuối đều dùng ánh mắt xoi mói đánh giá kỹ lưỡng đối phương, nhưng cậu phát hiện người này căn bản không phạm một sai lầm nào, hình tượng quá hoàn hảo, giọng nói trầm ấm, quả thực rất có duyên dẫn chương trình.

Hình Minh ở cùng Nguyễn Ninh trong một gian phòng, hỏi cậu ta: “Trên mạng nói thế nào?”

https://thuviensach.vn

Nguyễn Ninh một bên bấm điện thoại di động một bên trả lời: “Khán giả hôm qua bắt đầu bỏ phiếu, ngày hai tám sẽ kết thúc. Bình luận thì vẫn giống như trước, tuy có tiếc cho biên tập viên Lâm, nhưng đa số vẫn mong ‘Thời sự Trung Quốc’ đổi người mới.”

“Không phải có một tháng để bỏ phiếu sao? Hươu chết vào tay ai còn chưa chắc.” Nói thì nói như thế, Hình Minh vẫn thay Lâm Tư Tuyền âm thầm lo lắng một phen, nhìn qua hắn có vẻ lành ít dữ nhiều.

“Sếp, anh biết không, ” Nguyễn Ninh để điện thoại di động xuống, ghé sát đầu lại gần, “Ba năm trước Lạc Ưu đã muốn gia nhập đài Minh Châu, còn không biết trời cao đất rộng là gì nói muốn dẫn chương trình ‘Minh Châu kết nối’, kết quả mọi người trong trung tâm tin tức đều đồng ý nhưng chú Ngu lại không chấp thuận, để cho hắn ở lại đài Đông Á tiếp tục tôi luyện.”

“Cậu ở chỗ nào biết nhiều chuyện bát quái như vậy?” Hình Minh không tin, nhấc mắt nhìn màn ảnh ti vi.

Trong màn ảnh Lạc Ưu trầm ổn hào phóng, kỹ năng dẫn chương trình thành thục điêu luyện.

Nguyễn Ninh lần đầu được đi công tác, rất hưng phấn, chưa tới hừng đông hai, ba giờ thì không ngủ yên, ì ì èo èo nói chuyện không ngừng. Mà Hình Minh so với cậu ta còn hưng phấn hơn, hơn nửa thời gian ở cùng nhau, Nguyễn Ninh đều không thấy được Hình Minh, bởi vì cậu tự giam mình ở trong phòng vệ sinh cùng Tô Thanh Hoa nói chuyện điện thoại, chắc sợ làm phiền người ta.

Trong điện thoại, Tô Thanh Hoa nhắc nhở Hình Minh, thời gian là vàng bạc, nếu như ‘Tầm nhìn Đông Phương’ bị kiểm duyệt nội dung chương trình, cậu đừng mong có thể vươn mình lên được trong cái vòng tròn luẩn quẩn này.

https://thuviensach.vn

Hình Minh trong lòng không chắc chắn, nhưng ngoài miệng vẫn như cũ giữ lời thề son sắt như lời bảo đảm của người lính, cậu nói mình nắm chắc, mọi phương diện có thể khống chế được, Thôi Văn Quân nhất định phải phỏng vấn, cho dù không phỏng vấn được cậu cũng đáp ứng Thôi Hạo Phi, nhất định đưa ba cậu ta trở về.

“Đài trưởng của cậu hình như rất coi trọng cậu thì phải.” Tô Thanh Hoa bất thình lình nói một câu như vậy, âm cuối như có như không nâng lên, không biết đang dò hỏi hay chỉ thuật lại.

“Cũng bình thường ạ, lãnh đạo coi trọng chương trình mới, thường cho hậu bối như chúng con lời khuyên.” Hình Minh không dám chính diện trả lời, ấp úng.

Tô Thanh Hoa cũng không truy hỏi, chuyển đề tài, bắt đầu khen ngợi Lý Mộng Viên. Khi đó Lý Mộng Viên chính là người không cần mặt mũi chỉ cần lòng nhiệt tình, ban đầu cô lặng lẽ theo đuôi Hình Minh đi thăm hỏi Tô Thanh Hoa, sau đó không cần Hình Minh đi cùng cô tự mình đi, giúp Tô Thanh Hoa xoa bóp cánh tay và hai chân, còn đun thuốc Đông y bồi bổ cho người bệnh. Sau đó Hình Minh biết được không để cho cô chuẩn bị hay đến thăm nữa, cô chỉ nhẹ nhàng mỉm cười, nói mình nguyện ý vì cậu mà đánh đổi cả thanh xuân, không cần đền đáp gì cả.

Tô Thanh Hoa nói, mới ngày hôm qua, Lý Mộng Viên lại đến thăm y, quả đúng là một cô gái vô cùng tốt, hồi đại học khuôn mặt còn béo tròn mũm mĩm, bây giờ ngũ quan đã nảy nở phát triển, xinh đẹp như hoa.

Tô Thanh Hoa ý tại lời nói Hình Minh đương nhiên nghe hiểu được, nhưng cậu không thuận ý của đối phương, nói Hung Nô chưa diệt, việc lớn chưa thành, trước mắt vẫn lấy sự nghiệp làm trọng.

Ngắt điện thoại, Hình Minh đi ra phòng rửa tay, trở về trước bàn đặt laptop. Trong đầu cậu hiện lên khuôn mặt của một cô gái tràn trề sức sống

https://thuviensach.vn

tuổi trẻ, tuy nhiên mi là mặt, mày là mắt(1), thế nên không thể nói là xinh đẹp hay không, càng nói không được có thích hay không.

(1) Ý chỉ không nhớ rõ khuôn mặt của cô gái kia.

Ngay sau đó, cậu đột nhiên lại nghĩ tới Ngu Trọng Dạ.

Hình Minh khó giải thích được cảm thấy lo lắng, tiện tay mở một trang web tâm lý kiểm tra về vấn đề đồng tính, đại thể họ la người nhìn qua có vẻ cẩu thả, nhưng lạilà người có nề nếp, đặc biệt thích làm dáng. Hình Minh chọn một phần so sánh chính thức, nhanh chóng làm qua phần câu hỏi, làm xong đối chiếu đáp án, phát hiện nhiều năm như vậy nhận thức của mình vẫn chưa bao giờ sai lệch, đúng như dự đoán, thẳng nam.

Hình Minh cũng từng là một phóng viên, gánh đao dài pháo ngắn, chạy ngược chạy xuôi, cho tới hôm nay cậu vẫn cảm thấy rằng công việc phóng viên so với người dẫn chương trình có ý nghĩa hơn, nhưng người dẫn chương trình càng nổi tiếng, sẽ càng có địa vị, có địa vị nghĩa là có quyền lên tiếng, Hình Minh không quá quan tâm mỗi ngày có cần bận áo vest, quần tây, giày da hay không, nhưng cậu cần nói, cần nói năng sao cho thật khí phách.

Bởi vì có giao tình cùng Đào Hồng Bân, chờ Thôi Văn Quân lên xe ra về, Hình Minh liền liên hệ với ông ta, còn thuận lợi hẹn gặp một lần.

Ban đầu Hình Minh mang theo ba bốn nhân viên công tác quay phim, nhưng khi nhìn thấy Thôi Văn Quân trong nháy mắt, liền đổi chủ ý. Cậu xa xa nhìn thấy một người đàn ông lớn tuổi trung thực, so với Đào Hồng Bân còn già hơn, so với Đào Hồng Bân còn mộc mạc chất phác hơn, cùng biết bao người nông dân hàng ngày vẫn bán mặt cho đất bán lưng cho trời giống nhau, bọn họ trời sinh e ngại máy quay, vừa thấy cảnh tượng hoành tráng sẽ nắm chặt tay, rất sợ lòi dốt.

https://thuviensach.vn

Có thể là do cậu trời sinh sức quan sát nhạy bén, cũng có thể do có kinh nghiệm làm việc tạo nên, Hình Minh ý thức được, Thôi Văn Quân là đối tượng phỏng vấn mà một khi đã mất đi tín nhiệm với mình, chắc chắn sẽ không có cơ hội làm cho ông mở miệng.

Cậu kêu nhân viên trở lại phòng trọ, một mình vén ống tay áo sơ mi đi lên phía trước, cùng đốc công lên tiếng chào hỏi, sau đó giúp Thôi Văn Quân dỡ hàng trên xe xuống. Một bao phân bón hóa học gần tám mươi cân, xe chở hàng có giới hạn tải trọng hai mươi tấn, mà liếc mắt nhìn qua, ít nhất cũng phải chở gấp đôi.

Cùng Thôi Văn Quân dỡ hàng còn có hai công nhân khác, bọn họ vừa thấy Hình Minh đi tới, đều ngừng việc trong tay nhìn cậu, quá gây chú ý, giống như minh tinh vậy.

Chỉ có Thôi Văn Quân không nhấc mắt, mãi đến tận khi xe hàng nhiều thêm một người cùng hắn chuyển hàng, mới phản ứng lại. Hắn ngẩng đầu liếc mắt nhìn Hình Minh một cái, nói, quần áo của cậu thật đẹp.

Hình Minh liền đem chiếc sơ mi Armani đang mặc trên người cởi ra, vứt ở một bên, dưới mặt trời chói chang chỉ mặc áo ba lỗ làm việc.

Hai người phối hợp hiểu ngầm, trên dỡ dưới chuyển, còn có thể nói chuyện phiếm dăm ba câu. Thêm một người là thêm một cánh tay, tiểu tổ dỡ hàng hôm nay kết thúc công việc sớm hơn thường ngày, mãi đến tận khi dỡ xong bao phân bón hóa học cuối cùng, Hình Minh một chữ cũng chưa đề đến sự việc muốn Thôi Hạo Phi tham dự chương trình của mình, cậu mời tất cả các công nhân bốc xếp hàng uống bia, một thùng bia Beck’s, mát lạnh sảng khoái. Trở lại nhà trọ, giày cũng không cởi vừa đặt mình xuống đã ngủ thiếp đi, cái cậu Nguyễn Ninh cùng phòng không biết lăn qua lộn lại làm gì gây nên động tĩnh lớn, cậu liền phát hỏa, túm gì đập đó.

https://thuviensach.vn

Mắt thấy kỳ hạn ngày mồng một tháng năm sắp đến, chương trình còn thiếu một tập, không thấy báo cáo gì, trong đài liên tục gọi điện tới hỏi thăm tiến độ. Một tổ người đi công tác đều cuống lên, ngay cả Nguyễn Ninh đêm nào cũng nấu cháo điện thoại cùng bạn gái cũng cảm thấy sốt ruột, thế nhưng Hình Minh vẫn không nhanh không chậm, liên tục ba ngày theo Thôi Văn Quân đi khắp nơi dỡ hàng.

Ngày thứ nhất cầu kinh nghiệm, hỏi hắn kỹ xảo của ‘môn đạo dỡ hàng’, ngày thứ hai tán gẫu việc nhà, hỏi hắn trong nhà có mấy người, tiền lương nhiều hay ít, ngày thứ ba mãi đến khi kết thúc công việc vẫn là Thôi Văn Quân mở miệng trước. Thôi Văn Quân nhìn thấy Hình Minh ăn một loại thuốc viên như ăn đường, không cần uống nước, cứ như vậy nhai mấy miếng rồi nuốt xuống, không nhịn được hỏi: “Cứ như vậy uống thuốc sao?”

Mặc dù đã hạ sốt, nhưng toàn thân không chỗ nào không đau đớn mệt mỏi, loại thuốc hạ sốt này có cả công hiệu giảm đau nhưng xem ra cũng không hữu dụng gì. Thật ra là ngại đi rót nước phiền phức, nhưng Hình Minh lại nghiêm túc giải thích cho mọi người, nói để cả viên như vậy nuốt xuống dễ làm tổn thương thực quản, nhai càng nát càng lợi cho hấp thụ, cũng có thể giảm bớt kích thích dạ dày.

Thôi Văn Quân lại hỏi: “Không đắng sao?”

Hình Minh gật đầu: “Đắng.” Dừng một chút, còn muốn kiếm cớ cho sự lười biếng của mình: “Là người thì nên nếm chút đắng, quá thoải mái cũng không có ý nghĩa lắm.”

“Cho nên cậu không cần làm người dẫn chương trình, chạy tới đây làm công nhân?”

Hình Minh cười cười, trước mặt Thôi Văn Quân lôi ra toàn bộ đồ vật trong túi, bên trong có điện thoại di động, ví da, một vỉ thuốc viên cùng

https://thuviensach.vn

một cây bút máy, nói, không có bút ghi âm, không có camera mini, tôi chỉ muốn đến nói chuyện hàn huyên với chú.

Ba ngày cùng làm việc khiến người khác có cảm tình, Thôi Văn Quân không đề phòng với người phóng viên này nữa, hắn nói cho Hình Minh có lúc mình làm công nhân bốc xếp, có lúc lại lái máy kéo, một ngày thu nhập cũng được khoảng một trăm đồng, mà một lần điều trị bệnh đồng tính cho con trai phí dụng là hơn năm vạn.

Hình Minh khẽ cau mày: “Không ăn không uống, một năm rưỡi đều làm không công.”

Một đứa con trai trong miệng của cha mình có bao nhiêu xuất sắc? Thôi Hạo Phi thông minh, hiền lành, tiết kiệm, cần cù, hiếu thuận, các loại phẩm chất tốt đẹp đều hội tụ trên người cậu ta, Thôi Văn Quân nói đến con trai mình là thao thao bất tuyệt, Hình Minh kiên trì lắng nghe, thi thoảng cũng khích lệ hắn dăm ba câu. Hai người trò chuyện vui vẻ, bầu không khí vô cùng hòa hợp, Thôi Văn Quân cười tươi đến nỗi các nếp nhăn trên trán đều dãn ra, mỗi sợi tóc bạc đều lấp lánh toả sáng, nhưng hắn vẫn cho rằng tình yêu cùng giới là một loại bệnh tật, cũng khẳng định rằng chuyện xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài.

Đối với một số người trong thế giới này mà nói, xu hướng tình dục là vấn đề sống còn, không có lý giải, không có thoái nhượng, chỉ có sự phân biệt rạch ròi, một bước không thể vượt qua. Hình Minh cảm thấy mình không có cách nào thuyết phục nổi đối phương, quyết định đổi cách nói chuyện.

“Chú biết cầm dao chém người phải ngồi tù bao nhiêu năm không?” Cậu hù dọa hắn.

Khuôn mặt chất phác của Thôi Văn Quân đột nhiên đơ ra, sau đó thất thanh khóc lớn.

https://thuviensach.vn

Hình Minh xúc động, đây là nước mắt của một người cha. Cậu biết mình hoàn toàn có thể thừa thắng xông lên, có thể dọa hắn, lừa hắn, có thể nói khoác mình đã cứu tính mạng của cả nhà Đào Hồng Bân ra sao, cũng có thể mượn theo chuyện xưa thâm nhập, dẫn dắt sự kích động của quần chúng nhân dân can thiệp tư pháp, khiến cho con trai hắn không phải đi tù.

Nhưng cậu không nhẫn tâm. Cậu kính trọng một người cha như vậy.

Hình Minh quyết định không hạ đao vào nơi mềm yếu nhất của đối phương nữa, lưu lại phương thức liên hệ của mình và Nguyễn Ninh, nói cho hắn biết, nếu như thay đổi chủ ý bất cứ lúc nào cũng có thể gọi điện tới, không tìm được cậu, có thể tìm người khác cũng được.

Mang theo cảm giác tràn ngập thất bại trở lại nhà trọ, Nguyễn Ninh nói trong đài lại gọi điện tới thúc giục, lần này là lão Trần, kêu cậu dù thế nào cũng phải mau chóng gọi điện thoại trả lời, nói bọn họ không quay lại, tập đầu tiên của ‘Tầm nhìn Đông Phương’ sẽ không được lên sóng.

Hình Minh “Ừ” một tiếng, không gọi cho lão Trần mà lại tìm số của Ngu Trọng Dạ, trên tay cậu kỳ thực còn có một phương án dự trù khác, mà tiến độ kéo dài thành như vậy, làm sao cũng phải đưa cho lãnh đạo một câu trả lời.

“Thầy, khả năng đề tài lại phải thay đổi…”

Hình Minh vừa căng thẳng vừa áy náy, lo lắng thấp thỏm cẩn thận tìm từ, nhưng thái độ của đài trưởng Ngu vẫn là như vậy, không thương cảm không ôn tồn, không hề có cảm giác gì, hắn nói, em không làm được sẽ đổi người khác. Hắn hỏi cậu, không làm được?

Hình Minh cứng người, tiến thoái lưỡng nan, trả lời làm sao cũng không được.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, Nguyễn Ninh từ bên ngoài chạy vào, hấp ta hấp tấp gọi cậu: Sếp!

Hình Minh có cảm giác muốn đem điện thoại di động phi thẳng lên mặt Nguyễn Ninh, nhưng một câu nói tiếp theo của đối phương làm cho cậu trong nháy mắt đổi giận thành vui.

“Sếp… Thôi Văn Quân, điện thoại của anh bận nên gọi điện cho em, hắn giống như… giống như đã đổi ý.”

“Thầy…” Hi vọng lại một lần nữa nhóm lên, Hình Minh kích động âm thanh run rẩy.

“Không làm được thì đừng trở về.” Bên kia điện thoại Ngu Trọng Dạ khẽ cười một tiếng, “Đi đi.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 41

Edit & Beta: Direct Kill

Thôi Văn Quân vẫn luôn do dự không biết có nên cho con trai mình tham dự chương trình không, nhưng hắn nói ra tên một bệnh viện, chính là nơi Thôi Hạo Phi phải tiếp nhận điều trị bệnh đồng tính bằng phương pháp sốc điện. Mấy ngày đằng đẵng nằm vùng ở nhà dân bây giờ mới có lợi, khiến cho cả tổ đội dễ dàng tìm ra nơi đó, bệnh viện tư nhân này không chỉ có quy mô có thể sánh ngang với các bệnh viện công lập khác, trang web chính thức còn đăng lên tờ chứng nhận được bệnh viện công nổi tiếng nào đó trao quyền đặc biệt cho phép kinh doanh, cùng một số bức ảnh của những bác sĩ có tiếng trong nghề. Nhiều ngày như vậy, Hình Minh rốt cục cũng ngửi được mùi tin tức, như sói ngửi được mùi thịt, phản ứng đầu tiên là hưng phấn.

Cậu để cho Nguyễn Ninh dùng giọng mũi nói chuyện, giả mạo thành một người đồng tính, mang theo camera mini đi tới bệnh viện kia tiến hành ngầm hỏi. Không nghĩ tới tên ngốc này kỹ năng diễn xuất lại tệ đến vậy, không biết nói ra câu nào làm lộ chân tướng, vừa mới vào viện không tới mười phút đã khóc gọi điện thoại tới, nói người trong bệnh viện hoài nghi mình không phải đến để điều trị bệnh đồng tính, lúc này đã bị bắt lại.

Bị đuổi đi, bị vây đánh, bị bắt tại chỗ, loại chuyện này xảy ra đối với phóng viên là rất bình thường, nhưng Nguyễn Ninh lại như đại cô nương lên kiệu, không hề có kinh nghiệm ứng đối. Bảo an nơi đây là một tên đại ca của bang phái nào đó, Hình Minh kêu cậu ta một chữ cũng không được hé lộ, cậu sẽ lập tức tới đó.

https://thuviensach.vn

Hình Minh nhờ các đồng nghiệp quyên góp chút tiền mặt, thầm nghĩ trước tiên dùng tiền đem sự việc lắng xuống đã, ít nhất cũng không để ai bị thương. Cậu tiến vào bệnh viện, trực tiếp đi đến khoa tâm lý, còn chưa nói rõ thân phận đã phát hiện ra một sự thật, hộ lý y tá ở nơi này tất cả đều không nhận ra cậu.

Dẫn chương trình cho đài lớn, cộng thêm nửa năm kinh nghiệm phóng viên trước đó, đến cùng cũng không so được với các diễn viên ca sĩ hay xuất đầu lộ diện trên TV, Hình Minh ánh mắt chợt lóe lên, nổi giận đùng đùng hướng về phía một bác sĩ cố vấn tâm lý đang mặc áo khoác trắng, cậu hất hết các vật trang trí trên bàn xuống đất, bắt chước khẩu âm của dân bản xứ, la to: Bạn tôi ở đâu, sao lại bắt cậu ta!

Hình Minh nhập diễn quá tốt, không để ý người xung quanh khuyên can vẫn như trước nổi giận, cậu vỗ ầm ầm xuống bàn, nói người bạn nối khố của mình bị bắt giữ vô cớ, cậu ta thay mình tới đây tìm hiểu, thực chất xu hướng tình dục của cậu ta bình thường, mà bản thân cậu mới có vấn đề.

Câu chuyện ngày càng trở nên rắc rối khiến cho người trong viện cũng hoài nghi, nữ bác sĩ tâm lý nhìn Hình Minh, hỏi cậu, anh có vấn đề gì, nói thử ra xem?

Hình Minh giọng nói cay nghiệt, nhíu mày hỏi ngược lại, tôi còn chưa có quyết định có nên ở đây khám bệnh hay không, cô có bản lĩnh gì, nói tôi nghe một chút?

Nữ bác sĩ lấy ra một tấm bằng tư vấn tâm lý đã được nhà nước chứng nhận, thái độ mềm xuống, nói chỉ là mời bạn cậu ngồi chơi một chút, lần này bệnh viện cẩn thận như vậy, chủ yếu là sợ chữa nhầm người.

Thấy Nguyễn Ninh từ một căn phòng bệnh đi ra, thái độ Hình Minh cũng mềm xuống, khen đối phương liếc mắt một cái có thể phân biệt thẳng nam

https://thuviensach.vn

với đồng tính, làm việc rất kỹ càng, bản thân rất yên tâm. Nói xong còn đối với cô ta nở nụ cười.

Người ưa nhìn dễ dàng khiến cho người khác sinh ra ấn tượng tốt, nữ bác sĩ tâm lý cười đến cảnh đẹp ý vui, thái độ niềm nở, cùng Hình Minh có qua có lại mà trò chuyện dăm ba câu, sau đó giảng giải một chút, hỏi cậu đã bao giờ quan hệ với người cùng giới chưa.

Hưng phấn nhất thời quyết định, Hình Minh không ngờ tới đối phương còn có thể hỏi đến vấn đề này, đành phải tự biên tự diễn. Để tránh lộ ra sơ hở, cậu nhanh chóng sắp xếplại ngôn ngữ trong đầu, cơ hồ không lưỡng lự mà nói: Tôi thích một người đàn ông, nhưng cũng không biết đó có phải là cảm giác yêu thích hay không, hắn là lãnh đạo của tôi, chừng bốn mươi tuổi, có vợ có con, anh tuấn mà thâm trầm. Hắn đối với tôi như gần như xa, lúc lạnh lúc nóng, khi hắn lạnh nhạt với tôi, tôi vừa cảm thấy buồn vừa khó chịu, nhưng khi hắn nhiệt tình hôn môi, tôi sẽ không khống chế được mà xuất hiện phản ứng sinh lý…

Một lời nói, tình rất chân ý rất thật, mỗi một tiếng thở dài, mỗi một lần ngắt câu đều căn đo chuẩn xác, bản thân Hình Minh cũng suýt chút nữa tin là thật.

Hình Minh bày tỏ, bản thân bức thiết khát vọng thoát khỏi sự đau khổ này, trở lại làm một người bình thường.

Cái gì mà chất truyền dẫn thần kinh, cái gì mà sự hưng phấn, cái gì mà khai thông tâm lý, cái gì mà trị liệu sốc điện, toàn những thuật ngữ chuyên ngành được tuôn ra, diễn như đúng rồi, nhưng cuối cùng vẫn tựu chung lại một chữ, tiền.

Nguyễn Ninh nhìn ra ý đồ của Hình Minh, lập tức lên tiếng cản cậu, Hình Minh phóng tới ánh mắt như dao găm, ra hiệu cậu ta câm miệng, đi đến đại sảnh của phòng khám bệnh chờ. Cậu làm bộ cùng đối phương mặc

https://thuviensach.vn

cả, cuối cùng cũng bàn bạc xong xuôi với vị bác sĩ tâm lý kia, trả tiền mặt tại chỗ, không cần hóa đơn, chi tiêu một nghìn năm trăm để thử nghiệm với phương pháp trị liệu tổng hợp chuyên về chữa bệnh đồng tính, xem có hiệu quả không để quyết định lần sau còn đến trị liệu nữa.

Nguyễn Ninh ở đại sảnh bệnh viện chờ, gần hai giờ sau Hình Minh mới xuất hiện lần nữa.

Khuôn mặt cậu vặn vẹo, sắc mặt trắng bệch, liếc mắt không nhìn thấy Nguyễn Ninh, vội vã đi ra khỏi cửa, nhưng mới vừa bước ra khỏi cửa đã ngã xuống.

Nguyễn Ninh theo sau, nhìn thấy Hình Minh hai tay chống đỡ quỳ trên mặt đất, trán cau lại, trên cánh tay nổi đầy gân xanh. Cậu bắt đầu nôn khan, như muốn đem lục phủ ngũ tạng nôn hết ra.

Một cậu nhóc đi cùng mẹ bước qua người Hình Minh, cô ta vừa mới hỏi người qua đường, khoa tâm lý đi như thế nào? Cậu trai nhìn so với Thôi Hạo Phi còn nhỏ tuổi hơn, chừng mười bốn, mười lăm tuổi, mặc kệ mẹ mình khẩn trương cấp thiết, cậu ta đều bày ra bộ dạng lạnh lùng, khuôn mặt chán đời.

Cậu trai cúi đầu nhìn kỹ Hình Minh, ánh mắt nguy hiểm mang theo cả tâm ý đối địch, Hình Minh cũng ngửa mặt lên, xuyên qua hai bàn tay mà nhìn cậu ta.

Mẹ cậu thì luôn mồm lẩm bẩm, điều trị rồi sẽ giống như mấy đứa con trai bình thường, tất cả rồi sẽ lại tốt đẹp…

Hình Minh đem cánh tay đang muốn dìu cậu của Nguyễn Ninh đẩy ra, tự mình run rẩy đứng lên.

Cậu hơi nhếch khóe miệng, mồ hôi trên trán nhỏ giọt xuống gương mặt tràn ngập ý tứ thắng lợi và nụ cười bí ẩn, Hình Minh dùng tay mở cổ áo, từ

https://thuviensach.vn

bên dưới kéo lên một vật nhỏ màu đen. Ý cười trên mặt càng sâu thêm, cậu nói với Nguyễn Ninh, tôi làm được rồi.

Hình Minh để các thành viên trong tổ mang theo tư liệu quay được cùng những bức ảnh chụp được bên ngoài của bệnh viện tư kia trở lại biên tập và chỉnh sửa, còn mình thì không về đài Minh Châu vội. Cậu và Thôi Hạo Phi còn có một lời hứa, dù thế nào cũng phải khuyên bảo ba cậu ta hồi tâm chuyển ý.

Kế hoạch tuyên truyền cho ‘Tầm nhìn Đông Phương’ đã bắt đầu, liên tục một tuần các phương tiện truyền thông lớn đều đăng tin, mỗi ngày sau khi kết thúc ‘thời sự Trung Quốc’ sẽ chiếu một đoạn video ngắn giới thiệu, rất rộn ràng, rất cẩn thận, phủ sóng hơn 90% các chương trình quảng cáo của đài, vé đã bán được hơn một phần ba. Tám giờ bốn mươi phút tối ngày 30 tháng 4 sẽ bắt đầu phát sóng trực tiếp tập đầu tiên của ‘Tầm nhìn Đông Phương’, tuy nhiên, ngày 29 tháng 4, chương trình mới được đưa lên để kiểm duyệt và thông qua. Chuyện này ở đài Minh Châu trước nay chưa từng có, huống hồ bây giờ người dẫn chương trình còn chưa trở lại.

Trung tâm tin tức không liên hệ với Hình Minh, bắt đầu tìm kiếm chuẩn bị phương án khác, lão Trần lại cố ý giấu diếm, chỉ nói chú Ngu đã biết rồi, không có chuyện gì. Mãi đến tận chiều ngày 30, vẫn không liên lạc được với Hình Minh, lửa đã cháy đến chân, trung tâm tin tức lúc này mới cuống cuồng, sự việc kinh động đến tận văn phòng của đài trưởng.

Lạc Ưu bấy giờ mới tự đề cử mình, chủ động đề nghị cứu giúp, hắn nói với Ngu Trọng Dạ, trong lúc kiểm duyệt hắn đã vô tình nhìn được cuộn phim, đối với quy trình của chương trình cũng coi như biết rõ, huống hồ hắn còn là người làm trong giới truyền thông, đối với sự việc gây chấn động toàn quốc của Thôi Hạo Phi, mọi diễn biến đều chú ý.

Lão Trần nhân cơ hội quạt gió thổi lửa, nói nếu là chương trình thu trước, người dẫn chương trình đến muộn một hai giờ là điều bình thường,

https://thuviensach.vn

dù sao mấy người bọn họ nổi tiếng một chút là trở nên kiêu căng ngạo mạn, tự cho mình là nhất, nhưng đây là phát sóng trực tiếp, có nhất đến đâu đi chăng nữa cũng không thể để cho chương trình mới tập đầu tiên đã bị phát sóng muộn.

So với lão Trần từng chữ từng câu trong lời nói đều ẩn chứa sự châm chọc, Lạc Ưu nói chuyện vẫn khách khí, những câu những lời đều men theo tình hình hiện nay. Hắn khen film cuộn làm thực sự rất tốt, không thể không kể đến công lao của thầy Tô và Hình Minh; còn nói mình trước kia ở đài Đông Á đã có chút kinh nghiệm dẫn chương trình phát sóng trực tiếp, chủ đề tốt như vậy, chương trình tốt như vậy, trong đài ngoài đài nhiều ít cũng có hàng trăm con mắt đang nhìn, không thể bởi vì thiếu mất người dẫn chương trình, mà cứ như vậy tạm dừng được.

Ngu Trọng Dạ kiên trì nghe xong liền gật đầu, đồng ý cho Lạc Ưu đi chuẩn bị.

Mười phút trước khi chương trình bắt đầu, Hình Minh mới mang theo Thôi Văn Quân xuất hiện trước phòng quay. Uống nước cũng mắc răng, đó là châm ngôn của những người xui xẻo, tuy nhiên cậu cũng được coi là may mắn, bỏ qua chuyện giao thông tắc nghẽn, đường phố náo loạn, cuối cùng cũng chạy được đến đây.

Hình Minh cả người đầy mồ hôi, vừa đi vào cửa chính vừa khoác âu phục, lúc này ca-ra-vat mới vừa đeo lên cổ, cổ áo dựng thẳng lên trông giống hệt lưu manh. Cậu một bên thắt caravat, một bên gấp rút chạy đến trường quay, xa xa đã nhìn thấy người dẫn chương trình thay thế vị trí của mình. Lạc Ưu đứng trước cửa phòng quay, khuôn mặt tinh xảo như ngọc, trang điểm cũng quá hoàn hảo.

Lạc Ưu khí định thần nhàn, nếu như đứng bất động quả thật giống như người mẫu nam trong tạp chí. Hắn cùng Ngu Trọng Dạ đứng chung một

https://thuviensach.vn

chỗ, thỉnh thoảng khẽ gật đầu phụ họa hai cái, giống như đang tiếp thu ý kiến, vài lãnh đạo bộ ngành của trung tâm tin tức cũng ở bên cạnh họ.

Hắn vốn nổi danh là người có trí nhớ tốt, đọc qua một lần là nhớ, dẫn chương trình Lạc đã sớm chuẩn bị xong xuôi, hắn xem xong lời trong kịch bản gốc liền cùng mấy vị khách quý trò chuyện, ngoại trừ Thôi Hạo Phi bởi vì không thấy ba mình nên có vẻ như không quá phối hợp —— cậu ta có dường như không muốn tham gia chương trình nữa —— tất nhiên những người khác không đồng ý.

Bỗng một trận tiếng bước chân dồn dập từ xa đến gần, Lạc Ưu men theo âm thanh ngẩng mặt lên, hơi lộ ra biểu tình khó tin, hiển nhiên cũng rất kinh ngạc khi vào lúc này lại nhìn thấy Hình Minh.

Hình Minh cũng nhìn Lạc Ưu, chỉ liếc mắt một cái liền có cảm giác giương cung bạt kiếm. Một người ghét đối phương tu hú chiếm tổ chim khách, một người vẫn còn ngạc nhiên khi đối phương tới quá đột ngột, hai người đồng thời nhìn về phía Ngu Trọng Dạ, đồng thời cất tiếng gọi: “Thầy!”

Ngu Trọng Dạ không lên tiếng, trầm mặc nhìn chăm chú vào hai người trẻ tuổi trước mắt, cuối cùng hắn dời ánh mắt về phía Hình Minh, hỏi: “Không có vấn đề?”

Lời này không thể nghi ngờ là một loại ngầm đồng ý, Hình Minh nhếch miệng lên “Vâng” một tiếng, sau đó liền hướng đến phía sau hậu trường chạy đi.

Chuyên gia trang điểm theo phía sau cậu, muốn dặm một chút phấn nền để lên hình.

Hình Minh quay đầu lại, liếc mắt nhìn Lạc Ưu một cái, đối với chuyên gia trang điểm nói, tôi không cần.

https://thuviensach.vn

Cậu quay đầu liền đi, còn chưa kịp bước vào sảnh chính, đã bị Ngu Trọng Dạ kéo lấy cánh tay. Ngu Trọng Dạ đem Hình Minh kéo đến trước mặt, cởi ca-ra-vat trên cổ cậu ra, đem ca-ra-vat đang xiêu xiêu lệch lệch thắt lại thật hoàn chỉnh, thấy Hình Minh hơi sửng sốt mà bất động, hắn nhàn nhạt nhíu mày, "Còn không mau vào đi."

Trong trường quay đạo diễn đã cùng khán giả diễn luyện nhiều lần, kiên trì căn dặn lúc nào có thể vỗ tay, lúc nào nên im lặng, trường thương đoản pháo đã đầy đủ, tất cả mọi vị trí đều hoàn tất, khách quý của chương trình cũng như khán giả trong trường quay cũng đã ổn đinh trận địa sẵn sàng nghênh đón quân địch, kể cả Thôi Hạo Phi lúc đầu còn không chịu xuất hiện. Hai cha con trên chương trình hóa giải hiềm khích lúc trước, chắc là khán giả vô cùng vui mừng trước cảnh tượng này.

Hình Minh lúc chưa lên đài đã len lén liếc nhìn trên bục, tổ đạo diễn đều là những người quen mặt đã có kinh nghiệm, ngay cả thiết bị trong trường quay dường như cũng là máy móc mới được trong đài đặt mua từ Đức về. Đài Minh Châu chưa bao giờ thiếu tiền, ngay cả một chương trình ti vi không nổi tiếng cũng được sử dụng thiết bị tối tân. Cậu đột nhiên có cảm giác vui mừng, so với khi mới bắt đầu một mình cậu phải bước đi từng bước khó khăn, bây giờ xem ra, trong đài đối với 'Tầm nhì Đông Phương' có vẻ vô cùng coi trọng.

Sau khi chiếu xong tiêu đề của chương trình, đạo diễn hiện trường liền phất tay ra hiệu cho Hình Minh, Hình Minh nhẹ nhàng nhắm mắt lại, vừa yên lặng đếm ngược, vừa nhớ lại.

Thời gian đếm ngược trong nháy mắt, hồi ức lại khó giải thích được rất dài. Mỗi lần sau khi chương trình phát sóng, có người khen ngợi, có người công kích, nâng người nâng cậu vào trong mây, giẫm người lại hận không thể giẫm nát xương cậu dưới đế giày. Cậu cay nghiệt, hư vinh, còn hay dồn ép người khác, Hình Minh không dám nhận mình là người tốt trong giới truyền thông, thậm chí không dám nhận mình là người tốt. Nhưng cậu ít

https://thuviensach.vn

nhất không phải loại người miệng đầy lời nhân nghĩa, kì thực lời nói rỗng tuếch thường thấy trong đài Minh Châu hoặc trong giới truyền thông.

Máu thịt của cậu là do ba cậu tạo nên, tính tình của cậu cũng giống ba mình.

Nghĩ đến Hình Hoành, cảm xúc Hình Minh bỗng chập trùng, mạch máu trên huyệt thái dương đột nhiên co giật.

Trong trường quay ánh đèn đột ngột tắt hết, sau đó lần thứ hai sáng lên.

Đã lâu không dẫn chương trình trực tiếp, người nhiều, ánh đèn lộng lẫy.

Hình Minh mắt nhìn phía trước, bình tĩnh mỉm cười, nơi này là Tầm nhìn Đông Phương, còn ta là Hình Minh.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 42

Edit & Beta: Direct Kill

Ngu Trọng Dạ không xem xong tập phát sóng đầu tiên của ‘Tầm nhìn Đông Phương’, sau khi chương trình bắt đầu mười phút, màn hình LED vừa được bật lên, hắn đã rời khỏi trường quay.

Có thể là phát sóng trực tiếp, nhưng đã trải qua xử lý của hậu kỳ chế tác, nhiều lần điều chỉnh sửa chữa. Video hoàn thành, cái nên che đã che, nên cắt đã cắt, mặc dù như thế, người quen biết Hình Minh chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhìn ra, cái vị có lá gan cực lớn này là người dẫn chương trình của Tầm nhìn Đông Phương. Khi video vừa mới nộp lên cho bên kiểm định, Ngu Trọng Dạ đã sai thư ký đi đến tổ bình luận tin tức ngầm hỏi bản gốc. Để xem.

Bầu trời dần tối lại, bóng đen như một tấm vải tơ lụa từ từ buông xuống, hai bên đường dài đều là đèn điện sáng lóa, phượng đã đến mùa nở rộ, nhuộm đỏ cả một con đường. Chiếc Bentley màu đen lặng lẽ hòa vào dòng xe cộ trên đường, Lão Lâm tay cầm vô-lăng, hết sức chuyên chú nhìn thẳng phía trước.

Ngu Trọng Dạ ngồi phía sau nhắm mắt dưỡng thần, nhìn qua có chút mệt mỏi, buổi sáng hắn mới bay về, bỏ ra ba ngày rưỡi qua lại Los Angeles, cùng ông trùm về phim hoạt hình nơi đó nói chuyện hợp tác, tiện đường thăm con trai một chút. Đàm phán tạm thời gác lại, nhưng kênh thiếu nhi của đài Minh Châu thì phải cải cách.

https://thuviensach.vn

“Tôi đây, trong đài cũng coi như có chút nhân duyên, mọi người hay tìm gặp nói chuyện tán gẫu.” Lão Lâm ở đài Minh Châu có phòng nghỉ ngơi riêng, khi đài trưởng không gọi lão làm việc lão sẽ đi lại quanh đài, người trong đài tất nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội cùng lão tán gẫu, lấy lòng.”Hôm nay trong chương trình ‘Tầm nhìn Đông Phương, Lạc thiếu không phải có công rất lớn sao?”

“Lạc Ưu đứa nhỏ này rất có tiềm năng, trình độ chuyên nghiệp vẫn là thứ yếu, quan sát hoàn cảnh, nhận thức cơ bản, ở đài Đông Á mài giũa, thoát thai hoán cốt.” Có thể lấy được sự tán thưởng của đài trưởng không phải là điều dễ dàng. Hai chương trình hai phong cách khác biệt, Lạc Ưu đều thành thạo điêu luyện, ‘Thời sự Trung Quốc’ nhã nhặn lịch thiệp lại không mất đi sự hòa hợp, ‘nếu như yêu mỹ nhân’ thì không cần giọng khách át giọng chủ vẫn nổi bật, thỉnh thoảng còn ngẫu hứng thoát ly kịch bản gốc, năng lực quan sát tuyệt đối thuộc trình độ hàng đầu trong nghề.

“Nếu không về phía ông lớn đại diện cho công ty hoạt hình bên Mỹ kia để Lạc thiếu sai người liên hệ? Lạc thiếu gia thế bối cảnh có, mọi phương diện đều có nhân mạch, lần trước chúng ta đặc biệt may mắn… mời được ca sĩ nước Anh đến đài không phải cũng nhờ Lạc thiếu sao.”

“Không vội.” Hôm nay là ngày mùng một tháng năm, có rất nhiều công ty đang tuyển người, dọc ven đường trống kèn vô cùng ầm ĩ. Ngu Trọng Dạ như trước nhắm mắt trầm ngâm, không có chút nào vội vàng, “Giá cổ phiếu tăng mạnh chỉ là tạm thời, việc thu mua tin tức không phải lần đầu tiên, lần nào cũng có vấn đề. Dù sao cũng chỉ là một hãng phim hoạt hình, vẫn chưa có đủ khả năng để mở thêm các sản phẩm liên quan như đồ chơi hay game, mức giá của họ đưa ra có hơi cao. Thị trường Trung Quốc bây giờ ngày càng phát triển phồn thịnh, sẽ có lúc bọn họ phải cúi đầu.”

“Tuy nhiên Lạc thiếu cũng là người cực kỳ hiểu chuyện, hôm qua cậu ta có đi tới bệnh viện Phổ Nhân thăm bí thư Hồng, nghe đâu hai người trò

https://thuviensach.vn

chuyện rất vui vẻ,Lạc thiếu người này như một viên thuốc vui vẻ vậy, suýt chút nữa bệnh gan của lão nhân gia cũng chữa khỏi.”

Ngu Trọng Dạ mở mắt ra: “Lão lại nhận đồ gì của người ta?”

“Cũng không có gì.” Lão Lâm không cố gắng che giấu khuyết điểm của mình, cười cười nói, “Lần trước Lạc thiếu có tặng chú một chiếc đồng hồ đeo tay, cậu ta cũng tặng tôi một chiếc. Loại phổ thông thôi, nhưng tôi chỉ nhận, không dám đeo.”

Chiếc đồng hồ trên cổ tay Ngu Trọng Dạ có giá trị không nhỏ, hắn đối với thói xấu của Lão Lâm rõ như lòng bàn tay, nhưng hoàn toàn không có ý định can thiệp, chỉ dặn dò một tiếng, “Thu liễm một chút.”

“Biên tập viên Hình mấy ngày qua quả thực đã quá liều mạng, nghe nói khi cậu ta trị liệu bằng phương pháp sốc điện thì liên tục nôn mửa, suýt chút nữa ngất tại chỗ.” Lão Lâm như trút được gánh nặng, nhanh chóng chuyển đề tài lên người Hình Minh, lão nghe nói, là nghe người ta nói, đúng là bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, ngươi thêm dầu ta thêm dấm, dần dần nội dung câu chuyện đi quá xa so với lúc ban đầu.

Ngu Trọng Dạ khẽ cau mày: “Quá liều mình.”

“Nếu như cứ an bình yên ổn, không đói thì cũng nghèo. Bản thân trải qua sóng gió, ngược lại sẽ mau chóng trưởng thành.” Lão Lâm cười cười, “Chờ chương trình quay xong, tôi sẽ đi đón cậu Hình đến đây.”

Ngu Trọng Dạ “Ừ” một tiếng.

“Vậy tôi sẽ chờ ở bên ngoài, muộn một chút đưa cậu ta trở về?” Lão Lâm đã ở bên cạnh Ngu Trọng Dạ nhiều năm qua, biết rõ đối phương yêu ghét thứ gì, dù sao cũng là đối tượng bao dưỡng, đài trưởng Ngu không có thói quen lưu người lại ngủ qua đêm—— ít nhất quá khứ không có.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ không lên tiếng.

“Trước đây đều đưa về, tôi là nói mấy người như biên tập viên Lâm,” Dừng một chút, lão Lâm bổ sung, “Bí thư Hồng ở đây.”

Ngu Trọng Dạ vẫn không nói gì, một lúc lâu mới lên tiếng: “Trước tiên đi đón người đã.”

Tập một phát sóng trực tiếp của ‘Tầm nhìn Đông Phương’ kết thúc, Hình Minh kết thúc quay hình, việc đầu tiên làm là sai Nguyễn Ninh đi điều tra tỉ lệ người xem ti vi, Nguyễn Ninh nói quá bùng nổ sếp ơi, không thua kỳ mới nhất của ‘Minh Châu kết nối’ là bao, đặc biệt phản hồi trên internet, video quay lại phương pháp trị liệu sốc điện cho đồng tính luyến ái một khi được truyền ra ngoài liền khơi ra bàn tán sôi nổi, trang web của chương trình trên mạng có lượt truy cập rất cao, danh tiếng cũng được củng cố.

Hình Minh cầm lấy điện thoại của Nguyễn Ninh, lướt qua các bình luận, lời khen ngợi như thủy triều, tuy nhiên cũng có vài dòng không lọt tai. Đặc biệt vẫn người tự xưng là nhà phê bình kia, khi chương trình trực tiếp kết thúc chưa tới mười phút, hắn đã soạn ra một đoạn văn dài, công kích năng lực kiểm soát của Hình Minh không mạnh, nhịp điệu nói chuyện quá nhanh, video chuẩn bị cũng để lấy lòng mọi người, ngay cả dáng vẻ của Hình Minh cũng không lọt vào được cặp mắt xanh của hắn ta, hắn nói cậu quá đẹp, vì thế khi ngồi với những người dân bình thường sẽ tạo nên cảm giác xa cách, không thân thiện không quan tâm tới khách mời, khó có thể có được sự hợp tác tốt.

Trong giới truyền thông này có lưu hành một câu nói, số mệnh của người truyền thông là sự hiểu lầm.

Nguyễn Ninh thấy sắc mặt của Hình Minh từ trời quang chuyển sang mây mù, sợ cậu đập luôn điện thoại của mình tại chỗ, liền nỗ lực dùng câu nói cũ rích kia để an ủi cậu.

https://thuviensach.vn

Hình Minh thầm mắng chó má, đem điện thoại ném trả lại cho Nguyễn Ninh.

Trong vòng hai tuần phải gấp gáp chuẩn bị hai tập của chương trình, mỗi tập có thời lượng phát sóng là 55 phút, nào ai biết sau lưng gian khổ khó có thể tưởng tượng ra sao. Không xoi mói mà đánh giá, chương trình bước đầu xem như đã đạt được thành công lớn. Để chúc mừng, Hình Minh quyết định mời mọi người ăn khuya, nhưng bữa ăn mới tiến hành được một nửa, người có công lớn nhất lần này đã biến mất không thấy tăm hơi.

Điện thoại di động của cậu đột nhiên vang lên, trên màn hình hiện số điện thoại của lão Lâm.

Ngồi trên chiếc xe Bentley, trái tim cậu vẫn còn đập rất mạnh, Hình Minh bây giờ mới bắt đầu nhớ lại biểu hiện của mình khi đang phát sóng chương trình, sau đó lại cảm thấy buồn nản, dần dần tỉnh lại, cậu đã cướp lời hai lần, tốc độ nói vẫn còn quá nhanh, sự ăn ý giữa khách mời và người dẫn chương trình vẫn chưa thực sự ăn khớp, thật có chút giọng khách át giọng chủ.

Đối với lần phát sóng trực tiếp này, dẫn chương trình Hình tự đánh giá mình, không quá thành công, không đáp ứng được như mong đợi.

An toàn tới nơi, Hình Minh mở cửa xuống xe, lão Lâm cằn nhằn cả đoạn đường cậu một câu cũng không nghe rõ, nên khi nghe câu cuối cùng mà lão nói cũng không hiểu gì.

Lát nữa nếu như cần dùng xe, nhớ gọi điện thoại cho tôi.

Bước vào cổng biệt thự, liền trực tiếp đến phòng ngủ của đài trưởng Ngu, nhưng người không có ở đó, hẳn là đang trong phòng đọc luyện chữ. Hình Minh tự giác đi tắm trước, đem toàn thân trên dưới, ngay cả móng tay cũng được cọ rửa đến không dính một hạt bụi. Cậu lấy khăn tắm bọc quanh người, ra khỏi phòng tắm.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ vừa vặn từ ngoài cửa tiến vào, liếc mắt nhìn Hình Minh đang ngồi ngay ngắn trên giường, hỏi cậu: “Thân thể tốt hơn chưa?”

Mười ngày không gặp mặt, Hình Minh ngẩng đầu nhìn Ngu Trọng Dạ đang bước dần về phía mình, khách sáo gật đầu như cùng bạn cũ tương phùng sau bao năm: “Chỉ là cảm mạo bình thường thôi, đã sớm khỏi rồi.”

“Vậy giờ hỏi đến việc trị liệu sốc điện kia. Người trong trung tâm ta chết hết rồi hay sao? Tôi không cổ vũ việc điều tra ngầm như vậy, đặc biệt còn lấy bản thân làm vật thử nghiệm.” Ngu Trọng Dạ giơ tay, vỗ nhẹ sau gáy Hình Minh, “Tuổi trẻ, thiếu cân nhắc, suy nghĩ không đứng đắn.”

Thế vị đài trưởng của chúng ta bắt nạt thiếu nam tròng ghẹo thiếu nữ, chẳng lẽ là đúng đắn? Hình Minh quả thực nghẹn lời, suy nghĩ một chút, phản kích nói: “Còn không là thầy ép, cáo già.”

“Em nói cái gì.” Ngu Trọng Dạ cúi người đến gần Hình Minh, nâng cằm của cậu lên. Hắn hơi híp đôi mắt, nhìn như không vui dõi theo cậu.

‘Tầm nhìn Đông Phương’ phát sóng lần đầu đã đạt được thành công như vậy, Hình Minh có chút đắc ý vênh váo, không ngờ không sợ chết mà còn nhắc lại: “Cáo già ——— ”

Ngu Trọng Dạ cúi đầu chặn lại môi cậu.

Đột nhiên không kịp chuẩn bị.

Thoáng chốc cửa thành đã thất thủ, Hình Minh ban đầu dự định chống lại, cậu võ trang đầy đủ, cả người từ cổ đến đầu ngón chân đều căng thẳng, toàn thân như bị đóng băng vừa lạnh lại vừa cứng, mà Ngu Trọng Dạ lại dùng đầu lưỡi ôn nhu nóng bỏng như lửa cậy mở đôi môi len vào tận bên trong cùng, liếm mút thiêu đốt, cậu không thể chống đỡ được nụ hôn sâu như vậy, thân thể dần dần mềm nhũn.

https://thuviensach.vn

Sau khi kết thúc nụ hôn sâu kia, Ngu Trọng Dạ vẫn nắm hàm dưới Hình Minh, khẽ cau mày nhìn cậu: “Em mắng nữa đi.”

“Lão già chết tiệt —— a…”

Lời nói của Hình Minh khó mà nói hết được, lần thứ hai bị Ngu Trọng Dạ hôn lên.

Nhất thời đánh mất cảnh giác, bị đối phương cắn vào đầu lưỡi, tàn nhẫn dùng hàm răng mài qua vài lần.

Khoang miệng lẫn niêm mạc bị mút phá, đầu lưỡi cũng bị cắn ra máu, mãi đến khi gần như thở không ra hơi mới được thả ra, cả miệng lúc này đều là mùi vị của máu.

Ngu Trọng Dạ lại hỏi: “Không mắng nữa?”

Mặc dù đầu lưỡi đã bị hành hạ thảm hại, nhưng Hình Minh vẫn muốn mắng, mơ hồ nói không ra lời mà mắng “Lão lưu manh”, cảm thấy âm thanh không được êm tai cho lắm, cuối cùng cũng coi như ngậm miệng.

Đài trưởng Ngu vẫn luôn giữ một khuôn mặt nghiêm túc lúc này rốt cục cũng phải bật cười, hắn đem Hình Minh ôm vào trong lồng ngực, hôn gò má của của cậu sau đó cúi xuống bên tai, hỏi: “Khi bị sốc điện có đau hay không?”

“Không đau.” Con vịt sắp chết còn mạnh miệng, “Chỉ như kiến cắn một cái.”

“Khi đó em nghĩ cái gì?”

Mới vừa rồi hai người còn hôn nhau nồng nhiệt, thắt lưng bên dưới của Ngu Trọng Dạ tự nhiên lỏng ra, bên trong áo ngủ màu đen là một thân thể

https://thuviensach.vn

ấm áp cường tráng, không một chút quần áo dư thừa nào. Hắn cầm lấy tay Hình Minh, mở ra vạt áo ngủ từ từ đi vào.

Ngón tay dưới sự dẫn dắt lướt qua nơi rừng rậm, trượt xuống phía dưới, đụng đến một vật đang cứng ngắc nóng bỏng, cơ hồ trong nháy mắt, quy đầu càng căng trướng, hành thân đỏ sậm. Mặc dù không đến nỗi như hôm bị sốc điện, nhưng di chứng điện giật vẫn phải có, lòng bàn tay Hình Minh chảy đầy mồ hôi, bản năng hồi hộp run rẩy, không nhịn được trốn về sau.

Dùng một cánh tay khác siết chặt đối phương không cho lùi về phía sau, Ngu Trọng Dạ đồng thời dùng ánh mắt bức bách: “Nhớ tôi sao?”

Hình Minh suy đoán, lão hồ ly này tám phần mười đã biết phân đoạn mình trả lời vị bác sĩ tâm lý trong video quay ngầm kia, lúc đó cậu không cảm thấy có gì không đúng, sau khi trở lại càng suy nghĩ càng cảm thấy kỳ lạ. Dòng điện chạy qua da đầu phút chốc như muốn nổ tung, cậu thật sự muốn hắn, như ngày hạn muốn mưa rào, muốn hai người khi làm tình, phải cuồng nhiệt hết mình.

Ngu Trọng Dạ tiếp tục đè ép hỏi: Có nghĩ tới không?”

Hình Minh thề thốt phủ nhận: “Không, không nghĩ.”

Ý cười trên mặt Ngu Trọng Dạ càng sâu thêm, nắm chặt ngón tay Hình Minh, dẫn dắt nó an ủi phía dưới mình. Tiếng hít thở của hắn dần trở nên lộn xộn, dường như đang rất thoả mãn: “Vậy thì là nhớ nó.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 43

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh kéo khăn tắm, ngửa mặt nằm ở trên giường, tự giác tách ra hai chân. Nhìn dáng hình trần trụi của người đàn ông đang hướng về phía mình, cảm giác da đầu tê dại như chạm vào điện, như vạn con kiến bò qua. Rất không thoải mái.

Cậu lui về phía sau, mãi đến tận khi phía sau lưng đụng phải thành giường, không thể lui được nữa.

Ngu Trọng Dạ bắt được mắt cá chân của Hình Minh, đem hai chân dài nhấc lên cao rồi mở rộng hơn. Hắn luồn ngón tay dính đầy dịch bôi trơn ra phía sau, ngón tay giữa chặn ngay động khẩu Hình Minh, tựa như mài mực mà nhẹ nhàng di chuyển.

Rõ ràng không phải lần đầu tiên, nhưng loại tiếp xúc kỳ dị này vẫn khiến cơ thịt nơi bắp đùi Hình Minh co rút lại, toàn thân nổi da gà.

“Đừng sợ.” Ngu Trọng Dạ nhấc cao mông Hình Minh, ngón tay giữa thăm dò vào trong động khẩu, nhẹ nhàng xoay tròn, “Sẽ thoải mái thôi.”

Ngu Trọng Dạ đỡ tính khí, dùng phần đầu thô to phía trước mở đường, tiến vào ba phần lại lui ra hai phần, từng chút từng chút đi vào thân thể Hình Minh.

Phía bên trong vách kịch liệt co rút như muốn chống lại sự xâm nhập, Hình Minh đau đến mồ hôi chảy đầm đìa, hai đùi căng cứng như bị chuột

https://thuviensach.vn

rút. Cho dù đã bôi trơn đầy đủ, nhưng phía bên trong vách ruột vẫn như trước khô khốc, đây là bản năng của cơ thể sinh ra sau dư âm của việc trị liệu sốc điện để chống cự phản ứng.

Ngu Trọng Dạ lần thứ hai kiên nhẫn rút ra, kiên nhẫn đợi tới khi miệng huyệt thả lỏng hết cỡ mới tiếp tục đi vào, từ từ tiến vào bên trong.

Thái độ của đối phương khác thường cũng khiến cho cả người Hình Minh không dễ chịu gì, cậu vừa ngượng ngùng lại vừa ngạc nhiên, biết là lão hồ ly này bình thường thâm trầm uy nghiêm lại còn nho nhã lễ độ, nhưng khi ở trên giường chưa bao giờ săn sóc quan tâm quá như vậy, nếu như không phải chơi đùa như vậy thì chắc hẳn bây giờ trên lưng cậu đã chằng chịt dấu vết, cho dù là mèo có chín cái mạng, sau khi bị hắn dày vò qua, mạng nhỏ cũng chăng còn dư lại được bao nhiêu.

“Có đau hay không?” Ngu Trọng Dạ hơi nhíu mày, sắc mặt nghiêm túc, nhưng bên trong sự nghiêm túc này lại cảm nhận thấy được mấy phần ôn nhu, càng nhìn càng thấy vô cùng xa lạ.

Bị đôi mắt đó nhìn chằm chằm khiến hai gò má không hiểu sao bỗng nhiên nóng lên, nhất thời quên mất phía dưới mình đang bị va chạm đến đau rát, Hình Minh quay mặt đi, tận lực tránh khỏi việc tiếp xúc với ánh mắt của đối phương.

Ngu Trọng Dạ nắm lấy khuôn mặt đang muốn tránh né, cưỡng bách tên ngốc này đối diện cùng với mình.

Nâng mặt của cậu, hôn lên trán cậu, mi tâm, hai mắt, chóp mũi, đôi môi, Ngu Trọng Dạ nói, nhìn tôi, nhìn tôi.

Hình Minh dưới những cái hôn tỉ mỉ ấm áp dần dần thả lỏng, thân thể không kịch liệt phản kháng như trước nữa, tính khí trong huyệt cuối cùng cũng coi như có thể đi vào hơn nửa. Ngu Trọng Dạ thẳng lưng đánh đưa hai lần, dừng lại hỏi, thích không.

https://thuviensach.vn

Điểm nhạy cảm lúc trước khiến cậu dục tiên dục tử bỗng biến mất không thấy tăm hơi, thay vào đó là một loại cảm giác đau đớn khô khốc, Hình Minh nói không ra lời, chỉ dùng sức lắc đầu đáp lại.

Cơ thể Ngu Trọng Dạ hơi lui về phía sau, khiến cho phân thân trượt ra một ít, sau đó thoáng nghiêng phần eo, dùng quy đầu nhiều lần sát ma sát vào phía trong vách, hỏi, như vậy, thích không.

Một người nghiêm túc hỏi, một người nghiêm túc trả lời, dường như hai người không cảm thấy được sự thú vị trên chiếc giường lớn này, ngược lại giống như một hội nghị thương thảo về chính trị dân chủ hoặc là nghiên cứu thảo luận về học thuật, Hình Minh vừa cảm thấy khó chịu, lại vừa cảm thấy buồn cười, cậu im lặng nhìn thẳng vào mắt Ngu Trọng Dạ, rồi đột nhiên nở nụ cười.

Ngu Trọng Dạ dừng lại động tác, cúi người sờ sờ mặt Hình Minh: “Cười cái gì?”

Hình Minh nhịn cười, lắc đầu: “Không có gì.”

Ngu Trọng Dạ khóe miệng nhếch lên: “Xem ra là được rồi.”

Hắn đem Hình Minh từ trên giường kéo lên, ôm cậu ngồi ở trên chân mình, không tiếp tục chậm trễ nữa, mà dùng lực từ dưới mạnh mẽ đâm lên.

Thân thể của cậu lần thứ hai tiếp nhận tính khí của người đàn ông này, bên trong ướt át, kết hợp với gel bôi trơn, khiến cho mỗi lần đưa đẩy đều phát ra tiếng động đầy dâm mỹ. Hai người vừa triền miên hôn môi, vừa đưa đẩy hoạt động phía bên dưới, dư vị quen thuộc lúc trước mất đi nay đã lấy lại được. Hình Minh dùng hai chân khóa chặt lấy vòng eo Ngu Trọng Dạ, hai tay thì quấn lấy cổ hắn, dùng hết khí lực toàn thân leo lên người đối phương. Hai viên bi của cậu co rút lại, dương v*t rung động, linh khẩu trướng đến vừa bóng vừa tròn, nhìn qua như muốn bắn.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ đột nhiên nắm lấy quy đầu của cậu, dùng ngón tay che lại lỗ nhỏ ẩm ướt. Dục vọng không được phát tiết, sắc mặt Hình Minh trở nên thống khổ, mang theo tiếng khóc nức nở rên rỉ.

“Minh Minh,” Ngu Trọng Dạ dán môi lên tai Hình Minh, gọi nhũ danh của cậu, nhẹ giọng dỗ dành, “Cùng ra, có được hay không.”

Tiếng nói vừa mới rơi xuống đất, lại một trận tiến công tiếp theo, Ngu Trọng Dạ nghiền nát thời gian trì hoãn, đánh xuyên thời gian gấp gáp, vật cứng ở trong động khẩu liên tục rút ra đâm vào, ngón tay buông ra. Trong nháy mắt lỗ nhỏ trên quy đầu được thả ra, Hình Minh bỗng thấy cả người như bị ném lên không trung, cậu cảm nhận rõ ràng tính khí trong huyệt khẽ giật một cái, sau đó là tiếng nói trầm ấm của một người đàn ông: “Đến rồi.”

Hình Minh bắn ở trên bụng Ngu Trọng Dạ, Ngu Trọng Dạ thì lại bắn trong cơ thể của cậu, hàng trữ nhiều ngày nương theo khoái cảm nóng bỏng tiết ra, tứ chi hai người quấn quýt ngã xuống.

Thông thường Hình Minh bắn khá sớm, chưa bao giờ được cùng nam nhân này trải nghiệm dư vị đạt đến cao trào. Không thể không nói, loại khoái cảm này vừa mới mẻ lại mãnh liệt, còn kèm theo một loại cảm giác thân mật khó mà diễn tả bằng lời. Trong huyệt tính khí đã mềm hơn, nhưng dư vị cao trào vẫn còn, Hình Minh hoàn toàn kiệt sức, nằm ở trên người Ngu Trọng Dạ. Hai thân thể trần trụi chặt chẽ dính lấy nhau, dòng chất lỏng màu trắng từ mông chảy dọc xuống, toàn thân cậu thoải mái đến run rẩy, gần mười phút sau vẫn không ngừng được.

Ngu Trọng Dạ một tay ôm lấy tấm lưng ẩm ướt của Hình Minh, một tay lau đi nước bọt chảy bên môi Hình Minh chưa kịp nuốt, hắn cúi ngươi hôn một cái lên đầu cậu, cười hỏi: “Thoải mái như vậy?”

Cười đến chọc người tức giận, hiển nhiên cũng rất thỏa mãn.

Hình Minh không chút khí lực đáp lời, mềm nhũn “vâng” một tiếng.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ tách ra, từ bên trong tủ đầu giường lấy ra một chiếc đồng hồ, đưa cho Hình Minh.

Một chiếc đồng hồ Longines đã cũ, mạ vàng 10K, mặt ngoài làm bằng thủy tinh, dây đeo đồng hồ cùng mặt ngoài trải qua sự mài giũa của thời gian khó tránh khỏi lưu lại một vài dấu vết.

Hình Minh từ trên giường ngồi dậy, chăm chăm nhìn chiếc đồng hồ, mỗi vết xước trên chiếc đồng hồ này đều có liên quan đến một chuyện xưa nào đấy, từ lâu đã khắc lên nơi sâu xa của ký ức. Đây là đồng hồ của cha cậu.

Hình Minh nhận chiếc đồng hồ từ tay Ngu Trọng Dạ, hai mắt đột nhiên hoa lên, ngẩng mặt lên nhìn Ngu Trọng Dạ, hình dáng người đàn ông ấy lúc này đã bị lồng trong màn sương mù.

Ngu Trọng Dạ giơ tay vỗ vỗ phía sau lưng Hình Minh, ôm cậu vào trong lồng ngực, an ủi nói, đứa ngốc, tại sao khóc.

Hình Minh nắm thật chắc đồng hồ của cha mình, úp mặt vào lồng ngực Ngu Trọng Dạ, lắng lặng rơi lệ. Tâm tình bình tĩnh một chút, cậu chuyển động đôi mắt, liền nhìn thấy trên tủ đầu giường còn có một chiếc đồng hồ khác.

Là đồng hồ A. Lange & Sohne của Đức, kiểu dáng tao nhã khiêm tốn, tuy nhiên bên trong lại ẩn chứa dáng vẻ bất cần, lơ là nhưng cũng thẳng thắn thô bạo, so với những loại đồng hồ có dáng vẻ cổ điển, tao nhã, hiển nhiên tôn lên khí chất đàn ông hơn.

Ngu Trọng Dạ nói, việc khẩn cấp sắp xếp cho Lạc Ưu dẫn chương trình ‘Tầm nhìn Đông Phương’ là do an bài của đạo diễn Lục, so với người bình thường chỉ làm việc ở trường quay trước màn ảnh và chuẩn bị công tác bên trong hậu trường, cậu ta cũng thường xuyên cùng các thành viên trong tổ đi dò xét thông tin ở bên ngoài, đào được chủ đề nóng cho chương trình của mình, vừa có sự mới mẻ, cũng có ý nghĩa.

https://thuviensach.vn

“Cậu ta so với em có kinh nghiệm hơn, cũng biết tiết chế hơn.”

Hình Minh biết, hai tiếng ‘cậu ta’ trong miệng Ngu Trọng Dạ là chỉ Lạc Ưu.

“Nhưng người được hoan nghênh hôm này, là em.” Chương trình lần đầu phát sóng trực tiếp lại bị người khác ngồi mát ăn bát vàng, Hình Minh không thể giả mù sa mưa được, cũng đặc biệt chịu không nổi phê bình, mình rốt cuộc không bằng Lạc Ưu chỗ nào?

Bàn tay Ngu Trọng Dạ mơn trớn trượt theo sống lưng Hình Minh, dừng lại phía trên mông của cậu. Hắn sờ sờ phần xương cụt, cười hỏi: “Đuôi đã vểnh lên trời rồi?”

Cũng không nhìn xem bản thân có giá trị mấy trăm ngàn, Hình Minh tự biên tự diễn mà đem chiếc đồng hồ Lạc Ưu tháo xuống vất trên mặt đất, sau đó đem lấy chiếc đồng hồ mà Hình Hoành để lại đeo vào cho Ngu Trọng Dạ. Chính cậu cũng từng đeo qua chiếc đồng hồ này, nhưng cổ tay có hơi nhỏ và da lại quá trắng, nên khó tránh khỏi thiếu đi cảm giác không có sức sống.

Hình Minh nhìn chằm chằm tay Ngu Trọng Dạ một lúc lâu, sau đó kề sát mặt xuống, nhẹ nhàng cọ sát vào mu bàn tay Ngu Trọng Dạ. Khuôn mặt hiện ra vẻ hết sức hài lòng, vừa có xương cốt vừa có bắp thịt như vậy quả thực rất mị lực, xứng với chiếc đồng hồ này.

Ngu Trọng Dạ vẫn nhìn cậu, một đôi mắt sâu thẳm như biển xanh.

Hình Minh không chú ý tới ánh mắt ấy, cậu nắm chặt lấy cánh tay mang đồng hồ, tham lam thân cận. Khí tức trên người Ngu Trọng Dạ làm cậu trở nên hoảng hốt, mùi nước hoa cao cấp, cùng với mùi khó nói sau trận vật lộn vừa trải qua, dường như còn có một loại mùi vị cô đơn mà chỉ người đàn ông này mới có, tất cả mùi vị đó khiến cho đầu lưỡi cậu có một cảm giác thơm ngon ngọt ngào, giống như vị của rượu vang đỏ.

https://thuviensach.vn

Hắn như một cơn gió độc, chỉ vô tình tiến vào là có hàng tá những chiếc bẫy ngọt ngào bủa vây, khiến đầu óc choáng váng, ý loạn tình mê.

Như có như không ma sát phía bên dưới, sau đó bị đẩy ngã ở trên giường. Ngu Trọng Dạ mở ra chân Hình Minh, động thân mà vào. Hai người lại làm thên một lần, cáo già ở trên giường trí tưởng tượng quả thật rất phong phú, có thể nghĩ ra đủ trò mà giày vò cậu, dằn vặt rất lâu.

Một hồi cận chiến, thay đổi ba tư thế, nhưng lại không hôn một cái nào.

Hạ thân tiếp nhận sự xâm nhập thô bạo, càng khát khao hôn môi ngọt ngào. Hình Minh hoài niệm khoang miệng ẩm ướt ấm nóng của Ngu Trọng Dạ, ngóng trông một cái hôn ướt át. Nhưng mỗi khi cậu ngửa đầu muốn hôn, đều sẽ bị Ngu Trọng Dạ nhấn xuống, như dập tàn thuốc, dập tắt khát vọng của cậu. Một lần lại một lần.

Một lần nữa trở lại trên giường đài trưởng Ngu, loại bỏ nhân tính trở về thú tính, chốc chốc tàn nhẫn đẩy hạ thân xuống Hình Minh, đồng thời đem mặt của cậu gắt gao nhấn bên trong hai chân.

Hình Minh suýt chút nữa nghẹt thở, không nhúc nhích được cũng gọi không ra hơi, nước mắt nước miếng không kiềm chế được chảy xuống. Khiến gối nằm ướt một mảng lớn.

Lần thứ hai bắn tinh, Ngu Trọng Dạ ngồi ở trên giường, phủ thêm áo ngủ, buộc thắt lưng. Hắn nhìn từ trên cao mà nhìn xuống.

Hình Minh thở hồng hộc, nửa sống nửa chết nằm phục ở trên giường, hai chân giữ một tư thế quá lâu nên không đóng lại được, miệng huyệt tựa miệng trẻ nhỏ hơi mấp máy, từ từ đẩy ra chất lỏng trắng đục bên trong.

Phía sau tấm lưng trắng nõn, con ngựa kia đã bị mờ đi hơn nửa, mực màu loang lổ, không chỉ không mỹ quan, còn có chút khiếp người.

https://thuviensach.vn

“Mặc quần áo vào.” Ngu Trọng Dạ lấy một cái áo sơmi, quay người ném qua Hình Minh, giống như lần đầu tiên ngủ tại nơi đây, cất tiếng nói, “Em đã mệt rồi, trở về nghỉ ngơi thật tốt đi.”

Hình Minh chống đỡ thân người, hơi sững sờ, chợt nghe hiểu. Ngu Trọng Dạ biểu đạt đơn giản lại rõ ràng, chính là muốn đuổi cậu ra ngoài.

Biên tập viên Hình từ trước đến nay không phải dạng người dựa dẫm người khác, huống chi cậu cũng không cần thiết vì chút chuyện nhỏ này mà khóc lóc van nài, nhanh chóng từ trên giường bò lên, đưa lưng về phía Ngu Trọng Dạ mặc quần áo, sau đó đi đến trước mặt Ngu Trọng Dạ, cười nói ngủ ngon, thoải mái bước ra cửa phòng.

Ba giờ sáng, đêm đã khuya. Căn biệt thự ở rất xa trung tâm thành phố, sừng sững như pháo đài yên tĩnh. Đi ra khỏi khu nhà dành cho người giàu, mùi lá cây hỗi hợp với mùi thơm của hoa hòa quyện, bị từng trận gió lạnh thổi, phất qua mặt Hình Minh. Cậu giơ tay phủi đi cánh hoa rơi trên đầu, tiện tay thăm dò trên trán, hình như là có chút sốt nhẹ.

Hình Minh gọi điện thoại cho Lão Lâm, Lão Lâm ngay lập tức xuất hiện, dường như đối với việc ra về của cậu buổi tối hôm nay sớm có dự liệu.

Ngồi trên xe, Hình Minh một đường trầm mặt, không cùng Lão Lâm tiếp lời. Lão Lâm cũng không ngại hơn nửa đêm bị người đánh thức, vẫn một bên lái xe, một bên nhàn nhã ngâm làn điệu Hỗ kịch dân gian, cái gì “Hối hận không nên nhầm lẫn nối giáo cho giặc”, cái gì mà “đáng tiếc một bầu máu nóng của ta đã gửi gió bay về phía đông”.

Kịch tên là ‘Nơi nào tiếng đàn gặp dòng nước’, kể về chuyện Thái Ngạc trốn tránh Viên Thế Khải, Hình Minh càng nghe càng cảm thấy được không thoải mái, cũng không nói lên được tại sao không thoải mái. Cậu cảm thấy tất cả đều sai rồi, nhưng lại giống như tất cả đều không sai, có lẽ quá mức tập trung vào một vở kịch, bản thân liền không cao minh lắm.

https://thuviensach.vn

Cậu cứ như vậy mà suy nghĩ miên man, rốt cục khi gần đến chỗ ở, mới nặng nề dựa vào ghế xe mà ngủ.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 44

Edit & Beta: Direct Kill

Chương trình đặc biệt phát sóng liền ba ngày từ ngày mùng một tháng năm, cả số lượng người xem lẫn danh tiếng đều toàn thắng, xem như là khởi đầu thuận lợi. Nhưng ngày đầu phát sóng trực tiếp vẫn mắc một số sai sót, đồng hồ tính giờ bị ngắt nhầm, việc này trong chương trình phát sóng trực tiếp là điều tối kỵ. Vừa bắt đầu cuộc họp tổng kết chương trình, Tô Thanh Hoa đã mắng xối xả, Hình Minh trong lòng vẫn còn sợ hãi, cho nên khi cuộc họp vừa kết thúc, liền phân công cho ba thành viên trong tổ, ghi thừa ra mấy tập chuẩn bị của chương trình, đề phòng nghiêm ngặt sự cố phát sóng trực tiếp.

Dạo này đài trưởng Ngu không tìm cậu, có lẽ do quá bận, bản thân Hình Minh cũng không tự tìm tới cửa, lần trước nửa đêm bị Ngu Trọng Dạ đuổi về nhà, khiến cho mấy đêm đều không ngủ được, nhức đầu hai ngày, sau đó thì cũng ổn cả.

Cậu dùng nửa năm kỳ hạn, lập quân lệnh trạng(1)không sinh(sống) tức chết.

(1)Ngày xưa, (trong những tác phẩm điện ảnh Trung Quốc) chúng ta thường bắt gặp một số tình huống các vị tướng lĩnh trước giờ ra trận phải lập quân lệnh trạng, nếu xuất binh mà bại trận thì phải chịu xử trảm, có khi còn bị tru di tam tộc.

Hình Minh đau đầu không uống thuốc mà khỏi bệnh còn có một nguyên nhân khác, gần đây cả đất nước Trung Quốc đang có một sự kiện chấn

https://thuviensach.vn

động.

Thành phố Sán Đầu thuộc tỉnh Quảng Đông gần đây đã xác nhận chẩn đoán một bệnh nhân đầu tiên mắc phải căn bệnh MAV viêm cơ tim độc tính, trạng thái biểu hiện lâm sàng của người bệnh cùng các chứng bệnh viêm cơ tim phổ thông tương tự, nhưng bệnh phát triển rất nhanh, các bệnh viêm cơ tim thông thường sẽ không lây lan, nhưng loại vi khuẩn MAV này lại có thể thông qua khoảng cách gần lây lan qua đường hô hấp, một khi mắc phải, tỉ lệ tử vong cực cao. Tỉnh Quảng Đông là nơi đầu tiên xuất hiện dịch bệnh MAV, sau đó lây lan ra các tỉnh phía nam Trung Quốc.

Sự kiện lớn như vậy đương nhiên được giới báo chí rất quan tâm, nhưng Hình Minh cũng chỉ từ Lý Mộng Viên mới nghe nói tới. Bệnh viện Phổ Nhân là một trong những bệnh viện tổng hợp đứng đầu cả nước, nên tất nhiên sẽ phải điều động một số nhân viên y tế đi trợ giúp khu vực có dịch bệnh. Lý Mộng Viên hỏi ý Hình Minh, có muốn mình báo danh hay không.

Trên mạng đã có chút phong thanh, một số thông tin nói rằng đây là bệnh nan y không thuốc nào chữa được, mắc phải chắc chắn sẽ chết, cũng có thông tin nói rằng đây chỉ là bệnh thông thường, căn bản không chết người được, thậm chí còn có thông tin cho rằng đó là do người Mỹ châm ngòi chống lại hoạt động quân sự của nước ta… Tin tức ngầm che ngợp bầu trời, nhưng tập thể dòng chủ lưu của giới báo trí truyền thông vẫn chưa lên tiếng.

Hình Minh cảm thấy được đây là một cơ hội tốt. Cậu muốn mình là người đầu tiên ăn cua(2).

(2) Chỉ những người dũng cảm, dám tiên phong đi đầu.

Cậu gửi bản báo cáo đề tài mới cho lão Trần, bị bác bỏ tại chỗ, lão Trần nói Bộ Y tế đã ra chỉ thị, đối với các tỉnh thành có dịch bệnh phía nam, yêu cầu các phương tiện truyền thông không tung tin đồn, tin vịt, ổn định tâm

https://thuviensach.vn

dân, làm sai sẽ bị xử lý. Lão Trần còn hỏi cậu, đài trưởng Ngu có biết chuyện này hay không?

Hình Minh nóng lòng mong chuyện lần này sẽ thành, dự định tiền trảm hậu tấu, cho nên nói dối rằng đài trưởng đã biết rồi.

Lão Trần có thể đoán được Ngu Trọng Dạ chắc hẳn vẫn chưa biết gì, nhưng cố ý làm bộ tin lời Hình Minh nói, cười híp mắt dặn dò, cậu phải chú ý đến bản thân.

Bản thân Hình Minh có nền tảng về y học, có thể biết được việc đáng làm thì phải làm, liền chọn thêm hai phóng viên không sợ chết, một lần nữa đi vào con đường nguy hiểm.

Không nghĩ tới tiến vào rồi, lại không ra được, mang mặt nạ phòng độc, hoàn thành toàn bộ phỏng vấn, nhưng cả tổ đội đều bị bệnh viện giữ lại khám xét, ngay cả điện thoại cũng bắt giao nộp.

Đối phương nói không nhận được thông báo của bộ ngành cấp trên, tình hình bệnh dịch liên quan đến nhiều vấn đề, nghiêm cấm đưa tin, yêu cầu bọn họ giao ra toàn bộ nội dung đã quay hoặc chụp, đồng thời tiếp tục công tác khám xét.

Hình Minh không đồng ý. Nhưng không đồng ý thì không đi được. Lúc này Hình Minh mới đoán được lão Trần căn bản không đánh tiếng lên với cấp trên bệnh viện. Lão ta đúng là Thái Âm, vẫn chơi trò mượn đao giết người, ước gì tâm cơ của lão cũng bị nhiễm dịch bệnh để chết ở nơi này đi.

Mấy người bị giam ở bên trong một phòng khám nhỏ hẹp, bên ngoài một hàng giường di động được đặt ở hành lang, số lượng người lây nhiễm căn bệnh MAV ngày càng nhiều, chỉ có giường ngủ thôi thì không đủ.

Bên trong gian phòng tràn ngập mùi thuốc khử trùng. Bốn vách tường vang trở lại âm thanh kêu rên của những bệnh nhân, chấn động đến mức

https://thuviensach.vn

khiến màng nhĩ Hình Minh cũng vang lên ong ong. Một phóng viên trong tổ đột nhiên ôm ngực, nói mình không thở được.

Vẻ mặt Hình Minh không hề có chút cảm xúc nào, kỳ thực trong lòng cũng hoảng loạn.

Mượn cớ đi vệ sinh, Hình Minh lặng lẽ nhét năm trăm đồng vào tay tên bảo vệ vẫn kè kè đi theo mình, lừa hắn nói rằng bạn gái chờ cậu báo lại tin tức, có thể hay không mượn điện thoại di động của đối phương dùng một lát?

Bảo vệ sợ gây phiền toái, thu tiền còn mạnh miệng, chỉ có thể gọi cho bạn gái, không được gọi cho người khác.

Hình Minh cầm lấy điện thoại di động, phản ứng đầu tiên là báo cảnh sát, nhưng nghĩ lại thì, đây là ý tứ cấp trên, xã hội Trung Quốc người trị cũng như pháp trị, nếu lúc này báo cảnh sát chẳng khác nào tự chui đầu vào lưới. Số điện thoại cậu có thể nhớ không nhiều lắm, Hướng Dũng là một người, Tô Thanh Hoa cũng coi như là một người, mà sự tình trong nghề truyền thông, Hướng Dũng hiển nhiên không thể làm gì được, nếu gọi cho Tô Thanh Hoa lại sợ y quá mức lo lắng, nghĩ tới nghĩ lui, trong đầu chỉ còn sót lại số của Ngu Trọng Dạ.

Mở điện thoại lên, cậu gọi Ngu Trọng Dạ là “Tiểu Ngu”, cậu nói, ở bên ngoài làm việc vất vả mới cảm thấy, đặc biệt yêu em, đặc biệt nhớ em, khi nào anh trở về sẽ mua cho em một chiếc nhẫn kim cương cỡ lớn, chúng ta kết hôn.

Ngu Trọng Dạ nghe ra trong lời nói của cậu có điểm bất thường, hỏi cậu, em đang ở nơi nào?

Bảo vệ vẫn đứng bên cạnh như hổ rình mồi, Hình Minh không dám ăn ngay nói thật, chỉ có thể quanh co lòng vòng: “Không ở phía nam, phía nam hiện giờ quá nguy hiểm, lúc đến đây sống, lúc trở về có khi đã chết.”

https://thuviensach.vn

Miệng thì nói hưu nói vượn, nhưng không quên tận dụng mọi thứ mà lan truyền tin tức trọng yếu, bảo vệ thúc giục cậu nhanh cúp điện thoại, Hình Minh liền phẫn nộ ngắt điện thoại, sau đó bị áp giải trở về phòng khám.

Sau hai mươi phút, người trong bệnh viện đến thông báo, mấy người có thể đi.

Buổi sáng thứ hai Hình Minh mang theo nội dung trân quý đã quay và chụp được trở lại vườn Minh Châu, một chút cũng không dám tham ngủ, sáng sớm liền hẹn đạo diễn, dự định sắp tới sẽ làm một tập của chương trình có liên quan đến căn bệnh MAV.

Mới nói chuyện được một nửa, đã bị người đến thông báo rằng đài trưởng muốn gặp. Ngu Trọng Dạ nhìn cậu, bắt cậu giải thích tại sao lại tự ý hành động như vậy, mang theo phóng viên thâm nhập vào hiểm cảnh.

Hình Minh nói khoác không biết ngượng, nói đám người của Bộ Y tế quả thực đều là một lũ ngu ngốc, nhiều người nhiễm bệnh tử vong như thế, giấu không được mà cũng không che giấu nổi, càng che đậy càng giấu đầu hở đuôi, càng dễ dàng gây nên khủng hoảng, còn không bằng thoải mái làm một chương trình để sáng tỏ, MAV quả thực đáng sợ, nhưng Hình Minh nghĩ ngợi, có chút lo lắng: “Áplực từ phía Bộ Y tế… Làm sao bây giờ?”

Ngu Trọng Dạ nhàn nhạt liếc cậu một cái: “Áp lực tôi lo, không cần em bận tâm.”

Ngu Trọng Dạ không trách cậu tiên trảm hậu tấu, ngược lại còn giúp đỡ cậu thực hiện chương trình, Hình Minh thực sự cảm kích. Sau đó lão Trần trong lúc vô tình lỡ nói ra một câu, phá vỡ sự dương dương tự đắc, ảo tưởng của cậu.

Trước khi cậu xuất phát đến khu vực có dịch bệnh lấy thông tin, lãnh đạo đã đến đây giao thiệp, đài trưởng Ngu tỏ thái độ, người truyền thông dựa trên lợi ích thiết thân của nhân dân, Minh Châu đài sẽ không che giấu tình

https://thuviensach.vn

hình bệnh dịch, nếu như tập phát sóng tới ‘Tầm nhìn Đông Phương’ không làm, thì ‘Minh Châu kết nối’ nhất định cũng sẽ làm.

Hình Minh vội vàng tổ chức sản xuất chương trình, ở trong đài làm việc suốt đêm, không nghĩ tới vừa mới vào nhà vệ sinh để rửa mặt cho tỉnh táo, ra đến cửa đã gặp được Lâm Tư Tuyền dậy sớm làm việc. Hôm nay ‘Thời sự Trung Quốc’ đến phiên của Lạc Ưu dẫn, chứ không phải hắn.

Lâm Tư Tuyền là một người nghiêm túc, hai chữ nghiêm túc, có lúc không khác nào khô khan.

Nghe nói hắn mười năm như một ngày, kiên trì dậy sớm luyện giọng, mỗi lần trước khi lên dẫn chương trình, mỗi bài viết hắn đều sẽ tự mình đối chiếu, vừa trầm bổng vừa du dương, từng chữ từng câu luyện tập nhiều lần, giống như tiếng phát thanh trên loa thể dục buổi sáng ở các trường đại học. Mỗi khi người dẫn chương trình nói sai, từ phát âm sai gọi là “đinh ốc”, thường thì đã làm nghề dẫn chương trình này hoặc nhiều hoặc ít đều đã từng ăn qua ‘đinh ốc’, chỉ có Lâm Tư Tuyền phát âm chính xác đến từng giây, phong cách trầm ổn hơi thở mạnh mẽ, hành nghề mười năm, chưa bao giờ phạm sai lầm.

Hình Minh cảm thấy tự thẹn với lòng, cậu ham mới mẻ thiếu nhẫn nại, công tác đơn điệu ngày qua ngày như vậy, cậu không làm được.

Ngày nghỉ lễ, trong đài không có nhiều người như ngày thường, hai người hỏi thăm một chút, Hình Minh trước tiên cám ơn đối phương nhờ đạo diễn tới giúp tổ nhóm của mình, lại hỏi: “Thầy Ngu hôm nay có đến không ạ?”

“Nghe Lão Lâm nói, trời vừa sáng đã cùng Lạc Ưu đi ra ngoài. Ngu tổng muốn thành lập một công ty kỹ thuật số truyền thông mới, hệ thống truyền hình kỹ thuật số này sẽ thách thức rất nhiều đến thẩm quyền và lợi ích của các đài phát thanh và truyền hình địa phương, ngài ấy muốn làm gương đi

https://thuviensach.vn

đầu, thừa dịp địa phương còn chưa có tạo áp lực, trước tiên đánh đòn phủ đầu đến chào hỏi người ta trước.” Lâm Tư Tuyền hơi suy tư một chút, nói, “Bây giờ suy nghĩ lại, Ngu tổng không đem Lạc Ưu đến đây đào tạo ngay từ ban đầu, hắn cũng cân nhắc chuyện này ngay từ đầu.”

Lâm Tư Tuyền có thể nghĩ được chuyện này, Hình Minh đương nhiên cũng rõ ràng.

Gây dựng sự nghiệp đã khó, giữ vững sự nghiệp càng khó hơn. Sau khi đài trưởng Ngu tiếp nhận công việc, Minh Châu đài càng ngày càng được mở rộng, phá vỡ chính lề thói cũ trước đây, đổi lấy chính là vàng ròng bạc trắng. Mà muốn làm người đầu tiên ăn cua cũng không phải chuyện dễ dàng, lúc nào cũng như gió nơi trung tâm bão, bốn phương tám hướng đều có áp lực như con quái vật muốn cắn nát người.

Cũng may môi trường làm việc ở Trung Quốc cũng thật đặc biệt, mối quan hệ giữa các cá nhân phức tạp, ý tứ là có phúc cùng hưởng, có họa cùng chịu.

Hình Minh không khỏi bội phục. Lạc Ưu là một nhân tài, không chỉ ở phương diện trình độ chuyên nghiệp, hắn được đài Đông Á bỏ ra không biết bao nhiêu tài nguyên để trở thành người tỏa sáng, không thể xoi mói mặt nào, thế nhưng được lợi lại là lão hồ ly họ Ngu kia, mượn đối thủ mài đao cho mình, sau đó liền thu hồi lại, coi như không có việc gì.

“Nói thật, tôi rất hâm mộ cậu.” Lâm Tư Tuyền thấy Hình Minh không nói lời nào, tự mình nói tiếp, “Tôi ở đài Minh Châu, mười năm làm công việc dẫn chương trình, đạo lý nghịch thủy hành chu’(chèo thuyền ngược dòng)rõ ràng hiểu, thế nhưng hiểu là một chuyện, có dám hay không lại là một chuyện khác. Như cậu thế lại tốt, một tay lo liệu thu tập thông tin và biên tập chương trình, mỗi một tập của chương trình đều là một bài học để rèn luyện, sau mỗi một tập chương trình đều có thể thay da đổi thịt.”

https://thuviensach.vn

“Cũng không thể nói như vậy.” Hình Minh trời sinh rất ít khi đồng cảm với người khác, không biết an ủi người, ánh mắt của cậu dao động, thái độ rõ ràng qua loa, “Với giọng nói như của anh Tuyền, người dẫn chương trình toàn quốc này liệu có mấy ai sánh được với anh.”

“Nếu như không thể lưu lại ‘Thời sự Trung Quốc’, tôi có lẽ sẽ rời đài Minh Châu, lui về học tập và nghiên cứu thêm.” Lâm Tư Tuyền không hề phát hiện người đối diện mình đang suy nghĩ làm sao để kết thúc cuộc nói chuyện nhạt nhẽo này, cười khổ lắc đầu, “Tôi không phải là người có thiên phú như cậu hoặc Lạc Ưu, tôi vừa tốt nghiệp đại học liền gia nhập đài Minh Châu, làm việc vặt hai năm, tình cờ đảm nhiệm vai trò người hâm nóng không khí cho chương trình giải trí. Kỳ thực tính tình của tôi không làm được việc này, mỗi lần đều như muốn vất hết mặt mũi để lên đài, kết quả chỉ cảm thấy buồn nôn. Ngày đó khi tôi hát và nhảy múa cho chương trình xong liền ở bên ngoài luyện thêm kiến thức cơ bản, vừa vặn Ngu tổng đi ngang qua nhìn thấy, ngài ấy lúc đó nói với đài trưởng Lôi là bạn thời đại học một câu như thế này ‘Chàng trai này không thích hợp với chương trình giải trí, mà kiến thức cơ bản cũng tạm ổn, nếu có cơ hội cho cậu ta thử sức với công việc phát thanh bên đài tin tức xem sao.”

Trên Baidu bách khoa có tài liệu đầy đủ của đài trưởng đài Minh Châu, khi nào thì từ quan chức chuyển sang nghệ sĩ, khi nào thì bỏ văn theo kinh doanh, mà Hình Minh phát hiện, mình đối với Ngu Trọng Dạ vẫn không biết gì cả.

Cậu nhìn Lâm Tư Tuyền, rốt cục cũng lộ ra một chút biểu tình hứng thú.

“Một câu nói ảnh hưởng tới nửa đời của tôi, về tình về lý, Ngu tổng đều là ân nhân của tôi.” Lâm Tư Tuyền đắm chìm trong trong hồi ức của mình, tựa như nước mắt tràn đầy bờ mi, nửa ngày mới yếu ớt thở ra một hơi, “Người mới cười, người cũ khóc. Bây giờ nói chuyện này, còn có tác dụng gì nữa?”

https://thuviensach.vn

Người bên ngoài nếu là nghe thấy đoạn đối thoại này, chắc rằng đều sẽ lý giải thành ơn tri ngộ, nhưng Hình Minh thì biết gốc rễ sâu xa. “Người mới” cậu đột nhiên sinh ra chút cảm giác đồng tình với “Người cũ” Lâm Tư Tuyền, tình huống của mình và đối phương càng không giống nhau, cùng là bò lên giường, nhưng cậu bụng dạ khó lường, có mưu đồ khác, còn hắn, nhân gia nhưng là một khoảng nỗi lòng, chỉ vì báo ân.

Suy nghĩ một chút, cậu nói, hiện tại khán giả bỏ phiếu còn chưa có kết quả, anh chưa chắc sẽ phải rời ‘Thời sự Trung Quốc’.

Lâm Tư Tuyền lắc đầu: “Hơn nửa tháng nay, số lượng bình chọn trên mạng đều duy trì khoảng cách giữa 37 và 28, làm sao có thể vãn hồi đây?”

Hình Minh gật đầu, khẳng định nói: “Có thể vãn hồi.”

Hi vọng mịt mờ, Lâm Tư Tuyền âm thanh mệt mỏi, tựa hồ cũng không tin: “Nếu như cậu gặp phải tình huống như tôi, cậu sẽ làm thế nào?”

Hình Minh hơi một suy nghĩ, nói: “Tôi chỉ cần năm giây.”

Hình Minh nói với Lâm Tư Tuyền, nếu như đạo diễn hình ảnh nguyện ý phối hợp, làm bộ sai lầm, để giải thích, đồng thời âm thanh cũng phải điều chỉnh, hình ảnh gãy vỡ, như vậy chỉ cần 5 giây là đủ rồi.

Chỉ cần 5 giây, cũng chỉ có thể 5 giây, dài quá dễ trở thành sự cố phát sóng trực tiếp, ai cũng gánh không nổi cái nồi này, ngắn quá khán giả căn bản không phản ứng kịp, 5 giây sau, anh liền nhanh chóng đến dập lửa, ngẫu hứng dẫn dắt một đoạn, trở lại với bảng bình chọn kia, đổ thêm dầu vào lửa như thế—— mặc dù không thể cân bằng được lượt bình chọn, nhưng không đến nỗi không có hi vọng. Anh Lâm dù sao cũng được gọi là “cổ họng quốc dân”, mười năm làm nghề phát thanh tin tức, giọng nói lẫn khuôn mặt, tuyệt đối đã trở nên quen thuộc với đại bộ phận khán giả, mượn cơ hội này đem thói quen xào thành tình cảm, tám chín phần mười sẽ thành.

https://thuviensach.vn

Tình cảm là cái gì? Là chỉ trong tay người mẹ hiền, là tấm lòng sắc son thấu trời xanh, là giữa mùa hoa rơi gặp được người. Nói chung, những mỹ từ bi thương kia, quần chúng rất dễ mềm lòng.

Lâm Tư Tuyền tại chỗ hít vào một ngụm khí lạnh, trợn mắt há mồm nhìn Hình Minh, tiểu tử này lá gan cũng quá lớn đi, trước mặt mấy triệu khán giả chơi lớn như vậy, không sợ chơi không nổi sao?

Lúc trước Lạc Ưu trong ngàn vạn tiếng tung hô mà ra nhập đài Minh Châu như là quân địch hung hăng được tiếp thêm viện binh, phải nhường chương trình là tử hình, khán giả bỏ phiếu là hoãn tử, hiện tại mắt thấy thời gian thụ án tới gần, đưa đầu rụt đầu đều là một đao, còn không bằng liều chết một phen.

Hình Minh chính là nghĩ như vậy.

“Em chỉ nói như thế, đây là đang mạo hiểm ngay dưới mí mắt của mấy triệu người, còn phải xem đạo diễn có nguyện ý hay không.”

Hình Minh nói chuyện hời hợt, đối với thái độ hợp tác của đạo diễn lại không hề lo lắng, quy định trong đài không tính quá nghiêm khắc, dù sao con người cũng không phải thánh hiền không bao giờ làm sai chuyện gì, sai lầm giống nhau đều là phạt tiền, viết kiểm điểm. Tất nhiên cũng có thưởng cho những người dũng cảm, may mắn là mấy năm này biên tập viên Lâm giao lưu với rất nhiều người, trong đài ngoài đài, còn có những người coi hắn như anh em không tiếc cả tính mạng mà giúp đỡ, đây cũng là điều mà Hình Minh không có.

Mượn cớ chuẩn bị chương trình mới, cậu lên tiếng chào hỏi Lâm Tư Tuyền sau đó rời đi.

Tám giờ tối thứ năm ‘Thời sự Trung Quốc’, tám giờ bốn mươi ‘Tầm nhìn Đông Phương’, Hình Minh một lòng một dạ chuẩn bị chương trình của mình, không lưu ý động tĩnh bên ấy của Lâm Tư Tuyền.

https://thuviensach.vn

Đợi đến khi phát sóng trực tiếp kết thúc, cùng Tô Thanh Hoa trở về phòng làm việc của mình, mới nghe mấy người đồng nghiệp nói chuyện với nhau ‘thời sự Trung Quốc’ hôm nay gặp sự cố, tuy nhiên người dự bị dẫn hôm nay lâm nguy không loạn, cơ trí gỡ rối, trên mạng đã tràn ngập lời khen ngợi. Ngay cả cấp trên của đài Minh Châu cũng lên tiếng biểu dương Lâm Tư Tuyền quả cảm nhạy bén, trình độ nghiệp vụ vững vàng.

Hình Minh dùng di động lướt qua các bình luận trên mạng, nhếch miệng cười, đều nằm trong dự liệu, rất tốt.

Trước kia phòng làm việc bị Lạc Ưu chiếm mất, sau đó toàn bộ thành viên trong tổ phải chuyện đến phòng khác. Tất nhiên không được đẹp đẽ sạch sẽ như chỗ cũ, nhưng ít ra cũng có một điểm tốt hơn, bên cửa sổ bàn làm việc của cậu có thể phóng tầm mắt thấy được hồ nước nhân tạo ở trong vườn Minh Châu, gọi là “hồ Trường Tâm”, bên cạnh là tòa nhà dùnglàm studio sản xuất các chương trình. Vườn Minh Châu không hổ danh được chính phủ trợ giúp số tiền lớn, muốn núi có núi, muốn nước có nước, cái đài truyền hình khác đều đỏ mắt với một bảo địa phong thủy như thế.

Trong phòng làm việc, Tô Thanh Hoa mở máy tính phát lại tập một của ‘Tầm nhìn Đông Phương’, chỉ dạy một vài chi tiết nhỏ cho học trò của mình, y nói y đối với các sự kiện được giới báo chí quan tâm hiểu rất rõ, ba tập vừa rồi đều nói về những chủ đề nóng nhất hiện nay, đề tài mở đầu “Trường đại học kỳ thị học sinh đồng tính”, có thể dẫn dắt từ từ, dần dần đi sâu vào, nhưng cậu đối với nhịp điệu trên trường quay vẫn có chút không quen dẫn đến việc nôn nóng, vấn đề đưa ra cũng qua cứng nhắc.

Tô Thanh Hoa còn lấy ví dụ cụ thể, trong quá trình chương trình phát sóng trực tiếp, Thôi Hạo Phi cùng Thôi Văn Quân hai cha con họ ôm nhau khóc lóc, Hình Minh lại dùng một câu nói khiến đạo diễn phải mau chóng lia ống kính đến ghế khán giả, tâm tình cậu quá mức cứng rắn, thậm chí còn lộ ra một chút thiếu kiên nhẫn, người bên ngoài xem, đặc biệt lạnh lùng.

https://thuviensach.vn

“Con không thiếu kiên nhẫn.” Hình Minh biện giải, đây cũng không phải là loại chương trình nói chuyện tình cảm, không cần thiết phải đánh ra bài ôn nhu gì cả. Tôn chỉ của chương trình là nghi vấn, là thúc giục, là tra hỏi, phản ứng của cậu là hợp tình hợp lý.

Rõ ràng là một bộ chiến sĩ trừng mắt lạnh lẽo, còn cố tình bày ra bộ dạng trách trời thương tâm địa người thi nhân, Tô Thanh Hoa nói, đừng bao giờ bày ra dáng vẻ cao cao tại thượng để đi cảm hóa khán giả, không quan tâm phong cách dẫn của cậu là gì nhưng đã là người dẫn chương trình đều nên biết cách tuỳ thời lựa lời, tình cảm khoan dung và nhân nhượng khán giả là cần thiết.

Ngu Trọng Dạ muốn cậu kiềm chế, Tô Thanh Hoa muốn cậu khoan dung, Hình Minh một mực không nghe lọt tại. Phong cách dẫn của cậu mặc dù không theo sư phụ, nhưng lại mừng rỡ khi nghe y quở trách phê bình mình, cậu bày ra bộ dạng đáng yêu mà cười cười: “Được, sư phụ cứ tiếp tục dạy bảo con, nhưng tiếp thu được hay không thì con không biết được.”

Tô Thanh Hoa nhẹ nhàng thở dài, giơ tay sờ sờ trán Hình Minh, nói: “Nhìn cậu sắc mặt không được tốt, có phải bị bệnh hay không?”

“Người quá rảnh rỗi mới dễ dàng sinh bệnh.” Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng quay đầu lại vẫn lấy hai viên thuốc ra ăn như ăn đường. Từ lúc trở về từ khu vực dịch bệnh, Hình Minh liền ý thức cơ thể không giống như bình thường, nhưng cậu chỉ thấy đây là một chuyện nhẹ không tính là gì, một lòng chỉ muốn vượt qua tập tiếp theo của chương trình.

Hai người đang lúc trò chuyện, điện thoại di động Hình Minh đột nhiên vang lên.

Tiếng chuông reo một lần rồi ngừng, trong chốc lát lại tiếp tục vang lên, Hình Minh không nhận điện thoại, cũng không ngừng liếc mắt nhìn màn hình di động.

https://thuviensach.vn

Lại là Lão Lâm.

Tô Thanh Hoa hỏi Hình Minh, sao không nhận điện thoại?

Hình Minh vừa sợ đài trưởng đài trưởng Ngu quở trách mà đến, lại sợ trước mặt sư phụ lộ ra sơ sót, đơn giản đóng máy, lắc đầu nói, gọi nhầm thôi ạ.

Ở trong phòng làm việc đến tận hừng đông, Hình Minh lái xe chở Tô Thanh Hoa đi, về nhà liền xông tới phòng tắm, sau đó nằm trên sô pha nghỉ ngơi bốn lăm phút, tinh thần phấn chấn thức dậy.

Khách quý hôm nay là một vị chuyên gia về bệnh truyền nhiễm được hưởng ưu đãi trợ cấp từ nhà nước. Tổ tiết mục để bày tỏ sự kính trọng đã cử cả tài xế đến, nhưng Hình Minh quyết định vẫn là tự mình lái xe tới thì hơn, cùng lão tiên sinh đi dạo vườn, một bộ lôi kéo làm quen, nói chuyện liên hồi.

Lão tiên sinh là một người khỏe mạnh, có thể vừa đi vừa trò chuyện, khen vườn Minh Châu đẹp, còn nói xem qua chương trình Hình Minh trước đây có dẫn là ‘Minh Châu kết nối’, không nghĩ tới tuổi còn trẻ, lại sắc bén như vậy.

Hình Minh một đường cười theo, nói mấy tập đầu của chương trình, không dám sắc bén, quá sắc bén sau này khách quý sẽ không dám đến nữa.

Khi gần tới thời gian phát sóng trực tiếp, Hình Minh được Nguyễn Ninh xuống nhắc nhở, dự định đi thang máy lên.

Cửa thang máy mở ra, trước mặt là Lạc Ưu. Hình Minh khẽ chau mày, ngày hôm nay vẫn là ngày nghỉ do nhà nước qui định, trong đài cũng chỉ có chương trình của cậu, không biết người này tại sao lại xuất hiện vào lúc này.

https://thuviensach.vn

Lạc Ưu giơ tay vỗ vỗ vai Hình Minh, nở nụ cười với cậu, khoe hàm răng trắng biểu hiện sự thân thiện.

Hình Minh liếc mắt liền nhìn thấy cổ tay Lạc Ưu đeo chiếc đồng hồ kia. Toàn thân cậu đều phát run, từ đỉnh đầu đến bàn chân đều nguội lạnh.

Chiếc đồng hồ mạ vàng cổ điển tao nhã, là đồng hồ của ba cậu, đồng hồ của Hình Hoành.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 45

Edit & Beta: Direct Kill

Đài Minh Châu như hai cây đài thảo đang lên, nhân viên trong đài đều là những người thích hóng chuyện. Động tĩnh không nhỏ, khiến cho những đồng nghiệp đang tăng ca đều nháo nhác chạy ra xem trò vui, như không khí trong túi bóng bị buộc kín tràn ra ngoài.

Đáng tiếc không đến kịp, bọn họ chưa kịp nghe đầu đuôi câu chuyện, chỉ kịp nhìn thấy Hình Minh vung tay đánh Lạc Ưu.

Lạc Ưu sinh ra đã ngậm lấy thìa vàng, trong trường học được thầy cô giáo quý mến nâng đỡ, khi làm việc luôn có thói quen lãnh đạo, dường như chưa bao giờ nghĩ tới thật sự có người dám đánh mình, nhất thời do dự không tránh, liền bị một đấm trúng mặt. Hình Minh vóc dáng cao hơn hẳn một chút, cú đấm này cũng không khách khí, Lạc Ưu lảo đảo lui về phía sau một bước, lùi vào trong thang máy.

Hình Minh không ham chiến, quay đầu bước đi, cậu không thấy Lạc Ưu buồn nôn, thậm chí cũng không thấy Ngu Trọng Dạ buồn nôn. Cậu buồn nôn chính mình.

Cậu hiểu sai ý, biểu đạt tình cảm cũng sai, vốn là một sự giao dịch anh mua tôi bán, nên…

“Này, Hình Minh.”

https://thuviensach.vn

Chưa đi được mấy bước, đã nghe thấy sau lưng Lạc Ưu gọi cậu, Hình Minh quay đầu lại.

Lạc Ưu đứng ở cửa thang máy, lấy đồng hồ trên cổ tay xuống, nở nụ cười với Hình Minh. Khóe miệng bị rách, hai má cũng bị bầm tím, mà cười lên vẫn cứ dễ nhìn như thế, hắn ngay trước mặt Hình Minh vung tay ra ngoài, chiếc đồng hồ vẽ ra một đường sáng vòng cung, theo động tác tay của hắn bay ra ngoài cửa sổ.

Tầng thứ hai mươi, phía dưới là hồ nhân tạo.

Hình Minh lập tức ngây ngẩn cả người, sự sững sờ này người bên ngoài cũng có thể nhìn thấy rõ, không chỉ có thể nhìn thấy, còn có thể nghe thấy. Dường như trong nháy mắt xương cốt toàn thân đều như bị đóng băng lại, đụng vào liền nát. Kèn kẹt, một đống phế tích.

“Sếp, phát sóng trực tiếp sắp bắt đầu.” Nguyễn Ninh không dám đụng vào cậu, chỉ run run mà nhắc nhở một tiếng, cậu ta sợ Hình Minh sẽ không quan tâm chuyện gì nữa mà lao vào cùng Lạc Ưu liều mạng, cũng sợ sếp mình nhảy xuống từ cửa sổ tầng hai mươi—— nhìn qua giống như cậu có dự định này vậy.

Dường như tất cả mọi người chung quanh đều ôm tâm tình xem kịch vui chờ mong, hai đại nhân vật này bây giờ mà vật ra đánh nhau, thì có biết bao nhiêu náo nhiệt.

Nhưng Hình Minh không làm những người kia toại nguyện, chỉ sững sờ, không động thủ lần thứ hai.

Mãi đến tận khi Lạc Ưu quay người đi, cậu vẫn sững sờ đứng ở chỗ cũ. Linh hồn dường như bay ra khỏi người nửa phút, giờ mới hồi lại, cố gắng mỉm cười gượng gạo nhưng càng giống như sợ hãi hơn, hướng tới một chiếc thang máy khác, trở lại đại sảnh quay chương trình.

https://thuviensach.vn

Điều làm cho người lo lắng nhất là phong độ của cậu trên chương trình. Nhưng hôm nay 'Tầm nhìn Đông Phương' lại làm cho người ta kinh hỉ. Hình Minh tốc độ nói thả chậm, thái độ ôn hòa, cậu trên chương trình hiếm thấy bày ra thái độ lắng nghe chứ không phải tư thái tra hỏi như mọi khi. Những vị khách quý được mời đến vốn ban đầu có chút lo lắng, bây giờ dỡ xuống cảm giác phòng bị càng nói chuyện càng hăng say, ngay cả những nhân viên công tác ở đó đều không hẹn cùng cho là, đây là tập phát sóng thoải mái nhất của chương trình kể từ khi ra mắt.

Tô Thanh Hoa ngồi ở dưới đài quan sát cảm thấy vui mừng, đệ tử của y đã trưởng thành thật rồi, không còn là tên nhóc dũng khí hơn người, nhưng không vừa ý thứ gì thì sẽ toạc móng heo nói ra nữa.

Hình Minh cảm thấy bản thân mình hôm nay phát huy rất tốt, cậu hoàn toàn quên mất Ngu Trọng Dạ, cũng quên mất Hình Hoành, phủi đi cái gọi là tình tình ái ái, thị thị phi phi, cậu rạng ngời rực rỡ.

Chỉ là trước khi chương trình kết thúc mấy phút, sắc mặt Hình Minh đột nhiên trở nên trắng bệch, cậu phất tay ra dấu với đạo diễn, ý là đối phương nhanh chóng chèn quảng cáo vào.

Trường quay sau khi cậu phất tay với đạo diễn, tối tăm đến quỷ quái, yên tĩnh đến lạ thường.

Cậu cái gì cũng không nhìn thấy, cái gì cũng không nghe thấy.

Tim rất khó chịu. Nếu như làm một phép so sánh, thì loại khó chịu này, giống như trong trái tim cậu có trộn hàng ngàn mảnh vỡ của thủy tinh, chúng đang chạy toán loạn bên trong, như muốn đem toàn bộ lồng ngực cậu đục thủng.

Hình Minh một tay ôm ngực, một tay vịn lấy chiếc bàn trước mặt, cật lực chống đỡ chính mình không ngã xuống đất, nhưng lại không khống chế được, từng chút từng chút quỳ xuống.

https://thuviensach.vn

Hiện trường trở nên rối loạn, may mà đạo diễn đã đúng lúc đổi ống kính, trước màn ảnh khán giả chỉ nhìn thấy quảng cáo, sau đó sẽ trực tiếp thấy phụ đề chương trình. Nhân viên công tác vội lên đài dìu cậu, lại bị Hình Minh đẩy ra xa. Cậu giãy dụa mò trong túi thuốc viên, còn chưa kịp tìm thấy, cả người đã hoàn toàn mất đi ý thức.

Việc xảy ra ngay tại đài Minh Châu như thế, lời đồn nhất định sẽ có. Một người uốn lưỡi năm phút đồng hồ, truyền miệng chi thuật, câu chuyện vốn được giấu kín đều thành câu chuyện cười mọi người đều biết.

Truyền đến tai Ngu Trọng Dạ, chuyện cười này liền bị ngắt đầu bỏ đuôi, chỉ còn dư lại đoạn nghe lên là sởn tóc gáy.

Nói chuyện Hình Minh, nói cậu và Lạc Ưu vì một chiếc đồng hồ cũ mà ra tay đánh nhau, trước khi phát sóng trực tiếp kết thúc bỗng nhiên ngất xỉu ngã xuống đất, đợi đến lúc đưa lên xe cứu thương, thì tim đã ngừng đập.

Một chuyện khác chính là về Lâm Tư Tuyền, nói hắn ngày đó chạy vào giúp đỡ kịp thời là do tự biên tự diễn, giữa đã nổi lên một vài lời đồn, may mà trước mắt không có người nào đủ lá gan để truyền ra bên ngoài.

Biên tập Lâm luôn trầm ổn nhạy bén có lẽ sẽ che mắt được tất cả mọi người, chỉ có điều không thể che mắt được Lạc Ưu. Ngẫm lại cũng đúng, binh giả quỷ đạo, hai phe đối chọi, một bên bỗng nhiên đắc thế, một bên khác dù cho bịa đặt, cũng cần phải tìm ra sơ hở của đối phương.

Huống hồ, hắn cũng chưa chắc có thể giấu diếm được Ngu Trọng Dạ. Mười năm, quá thân cận quá quen thuộc, mỗi tiếng nói hành động đều thể hiện tâm tư, múa rìu qua mắt thợ.

Ngu Trọng Dạ biết lời đồn này là do ai thổi lên, lão Trần có thể cũng biết, nhưng hai người ngầm hiểu ý, đều không nói toạc ra.

https://thuviensach.vn

Lạc Ưu là người đầu tiên nhận sai, không vì cái gì khác, chỉ vì chiếc đồng hồ này. Hắn nói đó là đồng hồ của đài trưởng Ngu, ý tứ của hắn rất thành khẩn, rất đơn thuần, cũng rất dễ hiểu: đài trưởng Ngu là người thầy mà hắn kính phục, là trưởng bối mà hắn ngưỡng mộ, hắn như những đôi nam nữ si tình muốn trao đổi tín vật, trao đi một chiếc đồng hồ đẹp đẽ, lẽ thường cũng nên nhận cái khác trở về, mãi đến tận khi ở cửa thang máy không hiểu sao bị ăn một đấm, lúc đó mới phản ứng đây có thể là đồng hồ của Hình Minh.

Lạc Ưu không đề cập tới tình hình bình chọn bây giờ đã đảo lộn rất nhiều, gương mặt thành khẩn tha thiết, không một chút nào sợ như thế không phù hợp thân phận lời nói của hắn.

Bởi vì quá thành khẩn, quá thanh thuần, Ngu Trọng Dạ đương nhiên không thể trách hắn.

Hắn vỗ nhẹ vai Lạc Ưu, cam kết sự cố của chương trình ‘Thời sự Trung Quốc’ có thật hay dàn dựng, trong đài nhất định sẽ điều tra rõ ràng.

Gần như cùng lúc đó, trải qua hai ngày cấp cứu Hình Minh rốt cục cũng thoát khỏi nguy hiểm, từ phòng chăm sóc đặc biệt của bệnh viện chuyển qua phòng dành cho cán bộ cao cấp.

Hơn chín giờ tối, có gió không mây, bầu trời lúc này tựa như một tấm bảng màu. Một chiếc Bentley màu đen phóng như bay trên đường, đi tới bệnh viện Phổ Nhân.

“Chỉ trách miệng tôi quá lắm chuyện, là tôi gây ra họa.” Dọc theo đường đi, Lão Lâm luôn miệng kiểm điểm, “Buổi tối đó chú cùng mấy vị lãnh đạo uống nhiều rồi, tôi vốn muốn gọi cho biên tập viên Hình tới xem một chút, nhưng cậu ta lại không nhận điện thoại, sau vẫn là Lạc thiếu tới đưa chú trở về. Lúc đó nhận chiếc đồng hồ của cậu ta tôi đã đề cập đến vấn đề này, không nghĩ tới cậu ta thật sự dám lấy và vất đồng hồ của chú đi như vậy.”

https://thuviensach.vn

“Thôi.” Ngu Trọng Dạ thần sắc rất nhạt, nhìn qua tựa không để ý, “Đều là trẻ con, tranh đoạt háo thắng cũng khó tránh khỏi.”

“Buổi tối đó tôi thực sự bị dọa, tôi còn tưởng rằng bệnh dạ dày của chú lại bị tái phát.”

“Dù sao cũng có tuổi rồi.” Ngu Trọng Dạ khẽ lắc đầu, “Kể ra cũng kỳ quái, cùng người mình thích uống rượu, ngàn chén không say, cùng người không thích uống, một chén gục.”

Trung Quốc có văn hóa trên bàn rượu thế này “Cùng quân cùng tận một chén rượu”, một chén kém duyên, hai chén tình mỏng, khi nào mọi người đều gục trên bàn rượu, mới xem như là bạn thân tri kỷ. Ngu Trọng Dạ đối với cải cách gần đây của đài Minh Châu đã đắc tội với không ít các đài địa phương, vốn là tới cửa thỉnh tội, há có thể giả vờ giả vịt, không vào chỗ chết.

“Lần cuối cùng chú uống rượu, là lúc đi cùng biên tập viên Hình và Tô lão sư, lần trước nữa…” Lão Lâm dừng lại, cố nhớ, nói tiếp, “Vậy coi như là mấy năm trước.”

“Văn nhân ghiền rượu. Sự tình thành là tốt rồi.”

“Những chuyện bên ngoài đều đã giải quyết xong, chuyện trong đài gần đây… là sự kiện kia?”

“Gọi lão Trần đến, loại chuyện này, hắn có thể giải quyết được.” Thành phố đã bước vào mùa xuân, Bentley chạy qua con đường trồng toàn cây ngô đồng, đèn đường cùng bóng cây đan xen vào nhau, mặt Ngu Trọng Dạ cũng tranh tối tranh sáng, “Bất kể là ai, tình cờ xảy ra sự cố có thể tha thứ, nhưng cố tình dàn dựng thì tuyệt đối không cho phép.”,

“Có thể biên tập viên Lâm sẽ đến cầu tôi giúp đỡ, chú Ngu, lúc ấy tôi nên nói thế nào đây?”

https://thuviensach.vn

“Lão nói cho hắn biết, chủ động nghỉ việc, Trang Lôi còn đang dưới trướng của tôi, chỉ cần cô ta nguyện ý, vị trí của cô ta sẽ giữ vững ở đài Minh Châu. Nếu như cậu ta không đồng ý, sự tình sẽ vỡ lở, vợ chồng bọn họ hai người không một ai được ở lại đài.”

Trước mặt mấy trăm triệu khán giả mồm mép bịp người, may mà không gây ra sự cố gì, nghe ra lần này đài trưởng Ngu thực sự tức giận, Lão Lâm không dám nhiều hơn nữa vì Lâm Tư Tuyền nói chuyện, chỉ thở dài nói: “Biên tập viên Lâm cả đời chưa tranh đấu với ai bao giờ, cũng có lúc bí quá hóa liều, làm ra loại chuyện như vậy.”

“Tiểu Lâm không có lá gan này, người nghĩ kế không phải cậu ta.” Ngu Trọng Dạ nhắm mắt lại, nhìn như không muốn nói chuyện nữa, chỉ nghe qua hắn nhỏ giọng mắng một tiếng, tên nhóc con.

Cũng không biết mắng là ai.

Bentley chạy vào tầng dưới đỗ xe, có thang máy thẳng lên phòng bệnh dành cho cán bộ cấp cao.

Cơ sở vật chất đầy đủ tiện nghi, trong ngoài cũng không khác gì khách sạn cao cấp là mấy, nếu không có đài trưởng đài Minh Châu nói một câu, người như Hình Minh căn bản không thể tiến vào nơi như thế này.

Ngu Trọng Dạ đẩy cửa ra, Hình Minh đang nằm trên giường bệnh, máy thở vừa mới rút ra chưa được bao lâu, một gương mặt tái nhợt bình tĩnh, ngủ đến tường an vững vàng.

Ngu Trọng Dạ đến gần Hình Minh, ngồi ở bên giường của cậu, rũ mắt xuống nhìn cậu. Cũng không biết tại sao, nhìn qua cậu đặc biệt mệt mỏi như muốn dính cả người vào gối, khiến người không đành lòng đánh thức cậu.

Tên nhóc con.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ duỗi tay sờ tóc Hình Minh, không nghĩ tới người ngủ trên giường giấc ngủ quá nông, mới chỉ chạm nhẹ vào một cái, đã tỉnh rồi.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 46

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh tỉnh dậy.

Ban ngày thực ra cậu cũng có tỉnh qua một lần, dùng mấy câu nói đuổi khéo Hướng Dũng đang bày ra vẻ mặt khổ đại thâm cừu và Đường Uyển đang khóc sướt mướt đi, lại tiếp tục nhắm mắt ngủ tiếp. Mệt. Quá mệt mỏi. Bác sĩ nói đây là chứng bệnh viêm cơ tim cấp tính dẫn tới tình trạng ngất xỉu, chỉ thiếu một chút nữa, cậu đã có thể bị đột tử tại buổi phát sóng trực tiếp, gây ra bi kịch trong mắt người thân mình, hoặc là, trở thành trò cười cho kẻ thù.

Vào thời khắc thập tử nhất sinh, Hình Minh cố gắng nhớ lại, kết quả cậu tiếc nuối phát hiện, người thân dường như không có một ai, còn kẻ thù thì đủ loại người từ già đến trẻ, vì vậy cậu quyết định, cố gắng sống sót, hơn nữa còn phải sống thật tốt, đó là cách trả thù tốt nhất cho những người kia.

Lần thứ hai tỉnh lại, đầu tiên nhìn là nhìn thấy ánh nắng mặt trời, thứ hai là nhìn thấy Ngu Trọng Dạ.

Hình Minh tiếp tục nhìn chằm chằm vào Ngu Trọng Dạ, mí mắt cũng không nháy một cái, phảng phất tựa như không quen biết hắn. Ánh mắt Ngu Trọng Dạ ôn nhu dừng tại sườn mặt cậu, chạm đến bên người, Hình Minh lại có vẻ nghi hoặc mà chần chờ, lạnh lùng nhưng khẽ run rẩy, không phải sợ, cũng không phải giận, không nói được là loại tâm tình gì.

https://thuviensach.vn

Trên đời này chỉ có đứa ngốc mới, cùng kỹ nữ giảng trung trinh, cùng hung đồ luận đạo nghĩa, cùng tham quan nói chuyện liêm khiết, còn muốn gây nên sóng lớn, lấy được sự tán thành, khơi gợi lòng đồng cảm. Cậu cũng là một trong những loại người đó, mưu toan cùng vị đài trưởng Ngu này nói chút chuyện yêu đương tình cảm.

Nửa ngày, Hình Minh mới gọi một tiếng: “Ngu tổng.”

Ngu Trọng Dạ khẽ mỉm cười, cánh tay đang xoa đầu Hình Minh liền buông xuống: “Làm sao? Đây là cố tình muốn cùng tôi xa lạ?”

Hình Minh suy nghĩ một chút, dùng tốc độ nhanh nhất ước lượng được mất, sửa lời nói: “Thầy.”

Cách xưng hô đã đổi, nhưng cảm giác xa cách vẫn tồn tại như cũ. Ngu Trọng Dạ nói cho Hình Minh, sự cố của ‘Thời sự Trung Quốc’ hôm đó là do có người cố tình bày trò, đạo diễn đã bị trực tiếp đuổi việc, cậu nên khuyên biên tập viên Lâm chủ động xin nghỉ việc.

Hình Minh từ trên giường bệnh ngồi lên: “Đó không phải là chủ ý của Lâm Tư Tuyền, là ——— ”

“Câm miệng.” Ngu Trọng Dạ không khách khí ngắt lời cậu, “Sẹo lành quên đau, lần trước sự việc thuê diễn viên đóng thế tôi còn nhớ, nếu có lần sau nữa, em cũng giống vậy.”

Giống nhau cái gì? Giống nhau phung phí thêm thanh xuân, bồi đắp chân tình, cuối cùng dù có cố gắng đến đâu vẫn bị đuổi ra khỏi cửa? Cậu chỉ bị bệnh, chứ không bị ngốc, Hình Minh quyết đoán mà ngậm miệng.

Thấy tiểu tử này tuy rằng đã im lặng nhưng vẫn bày ra vẻ mặt không phục, Ngu Trọng Dạ cười cười, giơ tay vuốt mặt cậu, nói: “Gầy.” Làn da dưới tay lạnh lẽo mịn màng, như tấm vải lụa thượng hạng, ngón tay Ngu

https://thuviensach.vn

Trọng Dạ trượt vào cổ áo của Hình Minh, nhào nặn da thịt mềm mại phía sau gáy, hơi thở của hắn nóng rực, ánh mắt ám muội, “Không phục?”

Thành thực mà nói, cáo già đã khơi lên ham muốn của cậu, nhưng Hình Minh lại không phối hợp mà trốn về phía sau, đột nhiên duỗi cánh tay, bấm lên chuông nhỏ phía đầu giường.

Chẳng mấy chốc sẽ có người tiến vào, chắc rằng sẽ e ngại thân phận của Ngu Trọng Dạ nên không dám làm gì, nhưng người bước vào củalại là một cô gái trẻ, không phải y tá trực ban, là một nữ bác sĩ mặc áo khoác trắng.

Mặt tròn mắt to, dáng người nhỏ nhắn. Cô gặp người liền cười, hai má như hai trái táo tây căng mọng, khuôn mặt trắng nõn như lòng trắng trứng gà phơi phới thanh xuân.

“Đây là bạn thời đại học của em, Lý Mộng Viên.” Hình Minh dùng ánh mắt giới thiệu Lý Mộng Viên, sau đó giới thiệu Ngu Trọng Dạ, “Đây là… Lãnh đạo của tôi…” Người dẫn chương trình luôn nhanh mồm nhanh miệng hiếm thấy nói lắp, còn phải để lãnh đạo của mình tự giới thiệu.

“Ngu Trọng Dạ.” Ngu Trọng Dạ nhìn cô gái trẻ, mỉm cười.

Lý Mộng Viên cũng cười, đôi mắt to tròn cong lại như trăng lưỡi liềm, ngọt ngào kêu một tiếng, Ngu tổng.

Hình Minh ý muốn để Lý Mộng Viên đuổi Ngu Trọng Dạ ra ngoài, không ngờ, hai người này lại nói chuyện cùng nhau. Ngu Trọng Dạ thái độ thân thiết, hỏi Lý Mộng Viên công tác có bận bịu lắm không, hiện nay đang làm ở khoa nào, bác sĩ hướng dẫn là ai?

Lý Mộng Viên đáp lại từng câu hỏi một. Hai người trò chuyện vui vẻ.

“Viện trưởng và chủ nhiệm của cô tôi đều quen biết, bác sĩ thực tập ở bệnh viện cũng không phải chuyện dễ dàng gì. Cô là bạn của Tiểu Hình, có

https://thuviensach.vn

khó khăn gì có thể tìm đến tôi.”

Trước khi đi Ngu Trọng Dạ có nói với Lý Mộng Viên như vậy.

Hình Minh ở trong bệnh viện gần một tháng, ‘Tầm nhìn Đông Phương’ là chương trình đầu tiên dám phá vỡ sự im lặng, lên tiếng về căn bệnh MAV. Những phương tiện truyền thông chính thống cũng bắt đầu rục rịch, toàn quốc trên dưới một lòng, cùng vượt qua cửa ải khó khăn, tỉ lệ lây nhiễm MAV đã giảm xuống trông thấy.

Các tập tiếp theo của chương trình đều đã được quay xong trước đó, Hình Minh trong lúc rảnh rỗi liền lôi điện thoại ra nghịch, nhưng trong lòng vẫn mong sớm được trở lại trường quay.

Cái người tự xưng là nhà phê bình luôn lấy việc chê bai cậu ra làm trò vui nay lại khen ngợi, cũng không phải là khen, chỉ nói là ‘Tầm nhìn Đông Phương’ cuối cùng cũng coi như khá khẩm hơn, bởi người dẫn chương trình rốt cục đã biết hai chữ khiêm tốn, thong dong viết như thế nào, tin tức lớn như MAV rất dễ đưa tin sai lầm, hoặc là mù quáng tin rằng chuyện không có gì quá khẩn cấp hoặc là quá phận lo lắng, nhưng biểu hiện của Hình Minh vô cùng khéo léo, tự nhiên.

Kết thúc phần bình luận cuối cùng hắn cũng nói một câu coi như đáng mong đợi, ý là: Khúc đường ai để yên hàn cho ai? Tránh điều lỗi, mặc đời xoi mói!.(1)

(1) Hai câu thơ trong bài ‘Ly tao’ của Khuất Nguyên, đại ýlà đừng ai bỏ lỡ cơ hội tìm ra cách đúng để giải quyết vấn đề.

Hình Minh ngại người này phí lời quá nhiều, liền lên mạng tản bộ một vòng. Ban ngày nghe các y tá bàn luận với nhau về một bộ phim đang ‘hot’ hiện nay, dàn diễn rất chất lượng, nam chính tướng mạo, dáng vẻ cũng bằng được bảy tám phần Lạc Ưu, nhưng cốt truyện lại vẫn máu chó như thường, nói về một cô gái nghèo đối chọi với một anh đẹp trai nhà giàu, vừa gặp đã

https://thuviensach.vn

thương, gặp bao nhiêu thăng trầm trong tình yêu, cuối cùng xoay chuyển tình thế, tất cả đều kết thúc viên mãn.

Các cô gái quả thực dễ dàng bị loại phim rẻ tiền kiểu này thu hút, các cô nói rằng đó là ước mơ của mọi cô gái, Hình Minh lại cho rằng đó là mơ giữa ban ngày. Bởi vì có mấy người dễ dàng trèo không mà lên như thế, có chút tình cảm đây cầu còn không được.

Tim mơ hồ liền đau.

Lý Mộng Viên hầu như mỗi ngàylại đến thăm cậu, có lúc nói chuyện sôi nổi, có lúc lại chỉ im lặng ngồi bên cạnh, nâng cằm nhìn cậu, ánh mắt chuyên chú, không nói tiếng nào.

Ngu Trọng Dạ đi lần đó rồi không còn đến lần nào nữa, thái độ của Hình Minh với Lý Mộng Viên vẫn luôn lạnh lùng hết mức, ánh mắt không mang theo nhiệt độ mà liếc nhìn cô, hỏi, sao cậu còn chưa đi? Tật xấu thời học sinh vẫn còn kéo dài đến nay, thẳng thắn ra mà nói chính là tự luyến, cậu luôn cảm thấy các nữ sinh nhìn mình như thế chắc hẳn có mưu đồ gì.

Lý Mộng Viên cười cười: “Mình không xin được bên bệnh viện, ai ngờ cậu lại đi trước mình một bước như thế, thập tử nhất sinh kiếm được cái hóa đơn mệnh này, cảm giác thế nào?”

Hình Minh để điện thoại di động xuống, nhắm mắt lại, một bộ đóng cửa từ chối tiếp khách.

Lý Mộng Viên vẫn giả ngu không đi, nói mình sớm biết đối phương chủ động liên hệ là muốn số phòng bệnh Thôi Hạo Phi, Hình Minh là người biết tận dụng vẻ đẹp của mình để mê hoặc các cô gái, nhưng cô cũng không đến nỗi ngớ ngẩn như vậy.

Hình Minh mở mắt ra, nhìn đối phương.

https://thuviensach.vn

Lý Mộng Viên nói: “Cậu còn nhớ Hạ giáo sư, Hạ Trí Viễn từng dạy chúng ta không?”

“Là Hạ giáo sư bị mắc bệnh ung thư gan sao?” Hình Minh gật đầu, “Nhớ. Có chuyện gì vậy?”

“Mình có một việc liên quan tới thầy ấy muốn mời cậu và các thành viên trong tổ chương trình hỗ trợ. Nhưng chuyện này rất dễ đắc tội với người khác.” Lý Mộng Viên dừng lại chốc lát, như có như không bổ sung, “Đắc tội tới người tài trợ cho chương trình của cậu.”

Chuyện là như vầy.

Hạ Trí Viễn được một công ty dược phẩm mời đến để nghiên cứu phát triển một loạt thuốc mới, là thuốc generic(2)có tính đột phá, mua hạng mục nghiên cứu bỏ dở của công ty dược nào đó bên nước Mỹ, chủ yếu nhắm vào điều trị bệnh ung thư gan. Tuy nhiên, ông chủ của công ty dược phẩm này và Liêu Huy lại không ưa gì nhau, đã thế còn hẫng tay trên đại hạng mục điều trị bệnh ung thư gan của Thịnh Vực, hợp tác với trung tâm điều trị ung thư hàng đầu nước Mỹ, trước mắt thí nghiệm lâm sàng đã làm được ba lần, nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì sẽ thành công lấy được giấy phép bán ra thị trường.

(2) Thuốc generic (thuốc gốc) là thuốc tương đương sinh học với biệt dược gốc về các tính chất dược động học và dược lực học, được sản xuất khi quyền sở hữu công nghiệp của biệt dược đã hết hạn, nhờ đó thường được bán với giá rẻ.

Thịnh Vực thù mới hận cũ muốn thanh toán một thể, có ý định thực thi giá trên trời lũng đoạn, ác ý cạnh tranh cản trở, bức bách nhà đầu tư rút vốn, khiến cho việc đầu tư nghiên cứu hai lần tiếp theo của công ty dược phẩm bị đè ép, hiện đã đối mặt với nguy cơ phá sản.

https://thuviensach.vn

“Kỳ thực thuốc này ở nước Mỹ đã tiến hành được ba lần thử nghiệm lâm sàng, hiệu quả trị liệu cùng tính an toàn cũng tương tự như Sorafenib(3), mà một khi thành công được bán ra thị trường, giá thuốc có thể chỉ bằng một phần mười so với Sorafenib. Bản thân Hạ giáo sư căn bản không có khả năng đào đâu ra mấy trăm triệu tiếp tục làm thử nghiệm lâm sàng, do đó không lấy được giấy phép bán thuốc, nhưng thầy ấy không muốn hạng mục tốt như vậy lại bị ngưng lại, thầy cùng mấy người học trò cũ chúng tôi tại phòng thực nghiệm tự mình chế dược, tiếp cận giá thành phẩm gần nhất bán cho các bệnh nhân bị bệnh ung thư giai đoạn cuối.” Lý Mộng Viên nói, từ đâu đó móc ra một hộp màu trắng to bằng bao thuốc lá, đưa cho Hình Minh.

(3) Là một loại thuốc điều trị bệnh ung thư gan.

Hình Minh nhận lấy xem xét, đây là thuốc tự chế, hộp đóng gói mặc dù có vẻ đơn sơ, nhưng mà công dụng, phương pháp sử dụng cùng những điều cần chú ý khi sử dụng thuốc được ghi đầy đủ, rõ rõ ràng ràng.

Lý Mộng Viên tiếp tục nói: “Hạ giáo sư ở trên mạng đã lập một diễn đàn, ngoài ra còn có một nhóm QQ, ngoại trừ bệnh nhân của thầy, còn có những bệnh nhân ung thư gan giai đoạn cuối nghe đồn về danh tiếng mà đến, bọn họ ở chỗ Hạ giáo sư mua được thuốc tự chế giá rẻ, phản ứng sau khi uống thuốc hầu như là bệnh tình xấu đi chậm lại, thời gian sống kéo dài. Nhưng giấy không được bọc lửa, hai tháng trước diễn đàn trên mạng bị người tố cáo, Hạ giáo sư bị tội danh sản xuất thuốc phi pháp.”

Xuất thân là người học y, Hình Minh đương nhiên biết, người mắc bệnh ung thư gan của Trung Quốc có tỉ lệ cao nhất trên thế giới, trước mắt trên thị trường thuốc trị liệu cho căn bệnh này vô cùng có hạn, đặc biệt là ung thư gan giai đoạn cuối sẽ chỉ sống được tầm 3-7 tháng, lấy thời gian sống của bệnh nhân làm chỉ tiêu chính, thì bệnh nhân có thể kéo dài tuổi thọ mấy tháng, đủ để chứng minh thuốc có hữu hiệu hay không. Nếu thuốc của Hạ giáo sư có thể bán ra thị trường, không nghi ngờ gì nữa, nó sẽ là một sáng

https://thuviensach.vn

kiến tiên phong cho các phân tử nhỏ để điều trị chính xác bệnh ung thư gan, ban ơn cho ngàn vạn người bệnh.

Hành y tế thế. Phổ cứu chúng sinh.

Hình Minh nhớ mang máng, vị giáo sư kia khi hướng dẫn học sinh làm nghiên cứu khoa học, diện mạo gầy gò nho nhã, tóc bạc da mồi nhưng tay không có vết chai nào, ông vừa dạy bọn họ tiết đầu vừa mỉm cười nói ra tám chữ kia.

Dưới đài không mang theo ác ý, nhưng vẫn ầm ầm ĩ ĩ cười vang. Hình Minh cũng cùng mọi người ngoắc ngoắc khóe miệng, vị thầy giáo này là một viên 'nhân tâm', vừa nóng, vừa tinh khiết.

"Có khó khăn tìm chính phủ, có oan khuất tìm cảnh sát." Hình Minh thần thái lạnh lùng, giọng điệu lạnh nhạt, "Người viết báo có trách nhiệm là đưa tin tìm ra chân tướng sự thật, không phải vì dân giải oan, càng không thể xen vào tư pháp công chính. Nếu như cậu cảm thấy được đây là một tin tức hấp dẫn, có thể gửi bài tới 'Tầm nhìn Đông Phương."

Cậu không nghĩ ở thời điểm mấu chốt này mình nên gây thêm chuyện nữa. Nếu như 'Tầm nhìn Đông Phương' làm về nội dung này, cho dù cẩn thận tránh né cùng Thịnh Vực liên luỵ, cậu cũng bị cái tên Liêu Huy kia giết không còn một mẩu.

Huống hồ còn có Ngu Trọng Dạ. Không trêu chọc nổi, trốn tránh cũng không được.

Cái gì là ái tình, cái gì là lý tưởng, phim tình cảm lừa gạt nữ nhân, phim võ hiệp lừa gạt nam nhân, không biết kiếm khách hành hiệp trượng nghĩa thường chết sớm, thằng hề tham sống sợ chết ngược lại có thể sống ngàn năm hay sao. Cậu quyết định, chuyện này mặc ai yêu ai quản, chính mình cứ giữ yên bổn phận, những chuyện khác chỉ là hư không.

https://thuviensach.vn

Lý Mộng Viên nói: “Có thể Hạ lão sư sẽ phảilĩnh mười mấy năm án phạt ____ ”

Hình Minh lạnh giọng cắt lời: “Vậy thì tìm luật sư.”

Lý Mộng Viên một mặt oan ức, hình như còn muốn giải thích thêm điều gì đó, nhưng Hình Minh đã nằm xuống giường, xoay người, nhấc chăn lên che đầu.

Nói là mặc kệ sự đời, kết quả lại là một đêm trằn trọc trở mình.

Đề tài này có rất nhiều chuyện để bàn đến. Có thầy thuốc bảo đảm lại không chi trả được, quốc gia đối các công ty nghiên cứu phát minh tân dược nâng đỡ không nhiều, phân đoạn phê duyệt dược phẩm hà khắc dài dòng, chi phí làm ra thuốc lại có giá trên trời… Điểm nào cũng có thể khai quật được, trong phòng bệnh đen như mực, Hình Minh trợn tròn mắt, chăm chăm nhìn lên trần nhà, máu trong người như có vô số con sâu nhỏ bò ngang dọc, vừa nhột vừa ngứa.

Vì không ngủ được, nên khi trời vừa tờ mờ sáng cậu đã mò dậy, Hình Minh gạt y tá xuống giường, lén lút chạy đến khu phòng đọc của cán bộ cao cấp, muốn tra một chút tư liệu.

Phòng đọc trang trí cực kỳ trang nhã, quét tước lau dọn cũng sạch sẽ, trên vách treo rất nhiều quốc hoạ của các danh gia và thư pháp, mặt bàn nền đất đều không nhiễm một hạt bụi. Không có người nào, chỉ có một lão tiên sinh đang phơi nắng đọc sách, hai y tá trẻ tuổi đứng bồi ở hai bên.

Lão tiên sinh gầy mà không cao, mặc lên người bộ quần áo rộng thùng thình màu xanh da trời cho người bệnh, nhưng tinh thần sảng khoái, khuôn mặt nhân hậu.

Từng gặp mặt một lần, cho nên Hình Minh liếc mắt một cái liền nhận ra người này.

https://thuviensach.vn

Ông ta là cha vợ Ngu Trọng Dạ, Hồng Vạn Lương.

Lời của tác giả: Hiện nay, không có thuốc điều trị bệnh ung thư gan tốt hơn so với Sorafenib., Nghiên cứu, phát triển dược phẩm ở nước ta không thể so sánh với nước ngoài, chi tiết là bịa đặt để phục vụ nội dung câu truyện, mong mọi người thông cảm.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 47

Edit & Beta: Direct Kill

Hồng Vạn Lương đang cầm một quyển sách trên tay để đọc, nhưng vẫn kêu y tá mang đến cho mình một quyển sách mới, tên sách là ‘Cải cách y tế đất nước’.

Y tá không tìm được, nhưng Hình Minh, lanh tay lẹ mắt giữa những giá sách nhanh chóng xác định vị trí, lấy sách xuống. Cậu đi lên, đưa cho Hồng Vạn Lương.

Hồng Vạn Lương đọc sách chăm chú, khi nhận sách cũng không ngẩng đầu lên, chỉ khách khí nói tiếng “Cảm ơn”. Mãi đến tận khi y tá đi lấy sách trở về một lần nữa, ông mới ý thức được bên cạnh nhiều hơn một người.

Hình Minh chủ động tự mình giới thiệu, nói mình đến từ đài Minh Châu, tên là Hình Minh, là một người dẫn chương trình tin tức.

Không nghĩ tới ông bố vợ và con rể này khẩu khí nói chuyện lại giống nhau như đúc, Hồng Vạn Lương hòa ái nở nụ cười nói, từng xem qua Hình Minh dẫn chương trình ‘Minh Châu kết nối’, người trẻ tuổi có suy nghĩ thật mới lạ, bản thân mình cũng coi như là khán giả trung thành của cậu.

Tác giả của ‘Cải cách y tế đất nước’ xuất thân từ phóng viên, ngôn ngữ sắc bén, lời văn đều có thái độ tra hỏi, hắn cường điệu trong sách “Bất kể là trả nợ tài chính, vẫn phải có bảo hiểm y tế, người nghèo Trung Quốc phải có thuốc miễn phí”. Liên quan tới chuyện này, Hình Minh cùng Hồng Vạn Lương tiến hành thảo luận chiều sâu, suy nghĩ hai người cơ bản đều nhất trí

https://thuviensach.vn

như nhau, nhưng những chi tiết nhỏ của vấn đề vẫn phải triển khai tranh luận.

Người dẫn chương trình sống bằng miệng lưỡi, lãnh đạo sống bằng tâm nhãn, nhưng lời nói lại không thể lưu loát bằng, Hình Minh trổ tài ăn nói của mình, tuôn ra một loạt dòng suy nghĩ trong lòng, sau đó bé ngoan nhanh nhẹn thả xuống cho đối phương bậc thang, nói tiếng xin lỗi, bí thư Hồng, là cháu tuổi trẻ quá hẹp hòi, là cháu quá khích.

Nhưng Hồng Vạn Lương không hề tỏ ra không vui khi bị chống đối, còn cười hỏi Hình Minh có thể đánh cờ vây không. Hình Minh thừa nhận rằng mình có biết một chút, nhưng chỉ có thể coi là nước cờ dở cái sọt, khi còn bé bị ba mình ép buộc học qua mấy năm, nói là có thể phát triển trí thông minh. Cậu vừa chơi đã đạt đến cấp 3, 4 trình độ nghiệp dư(1), nhưng vẫn cứ không chuyên tâm, ảnh hưởng đủ mọi chuyện, Hình Hoành thường phê bình con trai mình rằng học vấn thì không giỏi, tài lẻ cũng không có, nhưng cậu đem trình độ đánh cờ của mình ra để doạ lão tiên sinh là có thể được rồi.

(1) Đẳng cấp của cờ vây phân biệt trên 2 hệ thống riêng biệt. Đó là hệ thống đẳng cấp nghiệp dư và đẳng cấp chuyên nghiệp:

Nghiệp dư:

– Cấp (級): Từ người mới bắt đầu chơi đến người chơi trung bình được chia thành nhiều cấp. Cấp mạnh nhất thường là cấp 1, càng yếu, số cấp càng cao. Chữ “cấp” thường được viết tắt là k

Ví dụ: Nếu thang nghiệp dư có 30 cấp từ 1 đến 30 thì cấp yếu nhất là 30k, cấp mạnh nhất là 1k.

– Đẳng (段): Ký hiệu là d; chỉ những người có sức cờ mạnh, phát triển các kĩ năng ở mức độ cao, sử dụng các thao tác nhuần nhuyễn. Trái với

https://thuviensach.vn

kyu, khi càng mạnh số đẳng càng cao. Ví dụ: 2d thì mạnh hơn 1d và 4d mạnh hơn 2d.

Nghĩ đến Hình Hoành lại nhớ đến chiếc đồng hồ kia, tiện đà lại nghĩ tới Ngu Trọng Dạ, lòng cậu như dao cắt.

Hồng Vạn Lương không ý thức được sắc mặt người trẻ tuổi trước mắt mình bỗng nhiên thay đổi, ông ngứa nghề khó nhịn, dặn dò y tá đi tìm một bộ cờ vây đến, còn chủ động cùng Hình Minh nói chuyện về Ngu Trọng Dạ, ông nói hai mươi năm trước, đài trưởng của các cậu thường theo tôi chơi cờ, nhưng tôi hiện tại già rồi, sắp về hưu, bị đài trưởng các cậu ghét bỏ.

Thời điểm chơi cờ lại càng có cơ hội để hàn huyên, đa số thời gian là Hồng Vạn Lương hỏi, Hình Minh đáp, từ công tác đến sinh hoạt, việc không lớn không nhỏ, đề tài có lúc còn kéo tới trên người Ngu Trọng Dạ, Hình Minh đầy một bụng tò mò, nhưng cậu không dám hỏi.

Trên bàn cờ hai người vừa đánh hoà nhau, Hồng Vạn Lương chưa hết thòm thèm, hẹn ngày thứ hai tái chiến.

Hình Minh dùng một tiếng "Hồng bí thư đi thong thả" tiễn Hồng Vạn Lương đi, trong lòng có hơi xúc động, đều nói đời người chỉ sống có một lần, vạn vật trên đời như giấc mộng huyền ảo, mà giống Hồng Vạn Lương sống đến tuổi này cũng xem như đáng giá. Bản thân là một người đàn ông không có gia thế bối cảnh gì, chỉ từ một công nhân của xí nghiệp quốc doanh đến Chủ tịch công hội, Bí thư Đảng bộ; từ Thị trưởng cấp thành phố đến Bí thư Tỉnh ủy,Ủy viên dự bị Cục Chính trị, chỉ còn có một năm nữa là có thể công thành về hưu. Không quản sự bình dị gần gũi của lão tiên sinh là thật hay giả, ít nhất khiến cho người ta cảm giác thoải mái.

Ba ngày liên tiếp, Hình Minh bồi Hồng Vạn Lương chơi cờ, trên bàn cờ, cậu phải vắt óc chỉ để thua nửa mục(2), gắng không để cho đối phương

https://thuviensach.vn

nhìn ra tâm tư. Mỗi ngày trở về phòng bệnh đều đã mệt bở hơi tai, còn phải ứng phó với tên anh hờ Hướng Tiểu Ba không biết từ đâu chui ra nữa.

(2) Cờ vây có mục đích duy nhất là chiếm được nhiều "đất", càng rộng càng tốt. Mỗi điểm trong vùng đất sẽ được tính là một "mục", kết thúc ván cờ ai nhiều "mục" hơn sẽ thắng.

Hướng Tiểu Ba đến. Hình Minh có thể đuổi khéo cha mẹ mình, nhưng lại đuổi không nổi cái tên dính người còn hơn cao da chó này. Hắn ta mua trái cây còn có cả hoa tới thăm, nhưng trái cây thì đã héo, hoa thì hình như là hái ven đường.

Hai ngày đầu, Hướng Tiểu Ba biểu hiện còn có chút chấp nhận được, đuổi đi bà cô y tá Hình Minh vốn không vừa mắt, hỏi han ân cần, bám người. Nhưng chống đỡ không được ba ngày liền lộ nguyên hình.Hắn ta thật ra là đến để vay tiền.

Điện thoại được chuyển, Hướng Dũng nói quanh co, Đường Uyển cũng nói quanh co, Hướng Tiểu Ba ở một bên thúc giục: Bố mẹ mau nói nhanh với nó đi.

Hướng Dũng cuối cùng mở miệng, ông nói hiện nay anh trai con đã nghĩ thông suốt, muốn tự mình mở một quán bar, đã mời chuyên gia thiết kế quán, giấy phép kinh doanh và mấy thứ lặt vặt chẳng mấy chốc sẽ được cấp, hiện tại chỉ còn thiếu chút tiền… Tiền bán quán trước kia còn dư chú đều đã cho nó mượn, anh của con hiếm thấy quyết tâm làm chuyện đứng đắn, muốn mượn tiền của chú và con, có được hay không.

Hình Minh kêu một tiếng "chú Hướng ", mặt không thay đổi kiên trì lắng nghe, đúng là cha con thân thiết, nhớ khi Hướng Dũng tới thăm bệnh bày ra bộ dáng muốn nói lại thôi, cậu chỉ muốn bật cười.

Hướng Tiểu Ba cứ tưởng rằng có Hướng Dũng và Đường Uyển ra mặt giúp đỡ, Hình Minh sẽ bé ngoan lấy tiền ra giúp mình. Không ngờ tính toán

https://thuviensach.vn

sai lệch, trong điện thoại Hình Minh khách khí lễ độ, nhưng sau khi cúp điện thoại, cậu vẫn một mực chắc chắn là mình không có tiền.

Hướng Tiểu Ba nhặng lên: “Mày có nhà ở riêng, đi xe riêng, mày còn nói là không có tiền, định lừa cháu mày à?”

Hình Minh nhún vai một cái, phòng ở là thuê, tiền vay để mua xe còn chưa trả hết, trong túi còn mấy trăm, muốn lấy thì anh cứ lấy đi.

Hướng Tiểu Ba giận tím mặt, giống như con khỉ đang diễn xiếc, bắt đầu không giữ mồm giữ miệng: “Thời đại này có đài truyền thông nào mà không có một chân ở trong nhà nước, không có tội? Chỉ bằng gia cảnh như mày mà cũng được làm biên tập viên? Nếu hôm nay mày không cho tao mượn tiền, có tin tao đem chuyện đồi bại của cha mày, còn có chuyện của tao và mày nói cho đối thủ của đài mày không?!”

Các y tá cùng nhau chạy vào, đám người hộ lý thì đứng ngoài cửa hóng chuyện. Hướng Tiểu Ba đòi tiền không biết xấu hổ, mồm miệng oang oang, thái độ Hình Minh vừa khinh bỉ vừa cường ngạnh, ngay cả một cái móng tay cũng không muốn cho hắn.

“Anh câm miệng cho tôi——” bác sĩ đã ngàn vạn dặn dò, người bị bệnh viêm cơ tim như cậu phải tránh những tình huống khiến tâm tình kích động. Bản thân Hình Minh cũng ý thức điều này, vừa mới quát to vài tiếng, liền cảm thấy hô hấp không thoải mái, ngực như bị búa nện vào.

Hướng Tiểu Ba đột nhiên ngậm miệng.

Hắn không biết từ lúc nào trong phòng bệnh xuất hiện một nam nhân khác. Hình Minh cũng không biết.

Khí tức quá mạnh mẽ, ánh mắt như bị ánh sáng mạnh chiếu thẳng vào. Hướng Tiểu Ba tuy quanh năm nợ nần, nhưng cũng có một chút năng lực,

https://thuviensach.vn

có thể nhận biết người, còn nhận biết rất chuẩn, chỉ một cái liếc mắt, hắn khẳng định nam nhân này có thân phận không tầm thường.

Hướng Tiểu Ba hỏi: ” Vị này là… là lãnh đạo?”

Ngu Trọng Dạ khẽ gật đầu: “Tôi là đài trưởng đài Minh Châu.”

Tính toán vị trí của người này trong công ty, tâm tư Hướng Tiểu Ba trong nháy mắt như được tiếp thêm sức sống, tiếp tục hỏi: “Em trai tôi bị tai nạn trong lúc làm việc lại còn vào ngày nghỉ lễ, có tính là tai nạn lao động hay không?”

Ngu Trọng Dạ mỉm cười: “Tính.”

Hướng Tiểu Ba mượn thêm bậc thang bò lên, mười phần vô lại: “Vậy chúng tôi là người nhà của nó có được tiền bồi thường không?”

“Cục lao động có tiêu chuẩn giám định tai nạn lao động, trong đài cũng có biện pháp bồi thường tương ứng.” Ngu Trọng Dạ không nhìn hắn, chỉ nhìn Hình Minh, “Nhưng xuất phát từ áy náy cá nhân, tôi có thể bồi thường cho em ấy.”

Ngu Trọng Dạ kêu Hướng Tiểu Ba ra ngoài tìm tài xế của mình là Lão Lâm, Hướng Tiểu Ba sung sướng đi ra ngoài, không trở về làm vướng chân người nữa. Tưởng có kịch hay để xem nhưng chỉ là chuyện bồi thường nhạt nhẽo, đám quần chúng đều giải tán đi. Trong phòng bệnh lúc này chỉ còn sót lại hai người.

Ngu Trọng Dạ hỏi Hình Minh: “Con trai của cha dượng em?”

Hình Minh gật đầu: “Cặn bã.”

Ngu Trọng Dạ lại hỏi: “Em nói bản thân mình lúc trẻ người non dạ, là cùng với hắn?”

https://thuviensach.vn

Việc đã đến nước này, nghĩ những lời vừa rồi Ngu Trọng Dạ đều nghe thấy được, Hình Minh không chối cãi, lần thứ hai gật đầu: “Ừm.”

Ngu Trọng Dạ híp hai mắt lại, mặc dù không nói lời nào, nhưng trong con ngươi lộ ra hàn ý, giống như ánh mắt của loài động vật ăn thịt.

“Chuyện trong nhà em có chút phức tạp… Quên đi.” Hình Minh không muốn nợ đối phương một ân tình, nhưng trước mắt tức ngực khó thở, thực sự không có tinh thần cùng đối phương nói qua nói lại, chỉ nói, “Tiền này, em sẽ trả lại.”

Ngu Trọng Dạ liếc mắt nhìn Hình Minh một cái, hiếm thấy thuận theo sự cương quyết của cậu, cũng không ép buộc: “Đợi khi nào xuất viện thì trả cũng được, không trả nổi thì không cần gấp.”

Hình Minh tỉ mỉ suy nghĩ một chút, thật sự không trả nổi. Hư vinh là sâu nhọt trong xương tủy cậu, vẫn luôn gặm cắn cậu mười năm nay. Ở nơi trung tâm thành phố thuê một căn nhà hai phòng ngủ một phòng khách, lái xe của một hãng nổi tiếng, tất cả quần áo đều là hàng hiệu, được cắt may thủ công tỉ mỉ nếu không thì là hàng của Ý hoặc Anh, cái gì lông dê, tơ tằm, lông dê pha tơ tằm, làm cho cậu mỗi khi xuất hiện trước màn ảnh đều ánh sáng bắn ra bốn phía, như chim khổng tước.

Hình Minh cúi đầu, rầu rĩ không vui một hồi lâu, nỗ lực khuyên bảo bản thân yên tâm thoải mái, sau đó vịn cạnh giường ngồi dậy. Vừa rồi bị Hướng Tiểu Ba không nhẹ không nặng mà náo loạn như thế, lúc này chút sức lực cuối cùng như bị lấy đi, trong lồng ngực như có âm thanh kỳ quái, đập loạn một hồi giờ chỉ còn lại tạp âm.

Ngu Trọng Dạ hỏi cậu, đi đâu.

Hình Minh trả lời, nhà vệ sinh. Tự mình cầm ống truyền dịch, hít sâu một hơi, chậm rãi đi vào phòng vệ sinh. Trong quá trình cậu cực lực tránh né cùng ánh mắt Ngu Trọng Dạ tiếp xúc. Cậu rất chán ghét bản thân mình

https://thuviensach.vn

trở nên ốm yếu trong mắt nam nhân này, nản lòng lại thất bại, suy yếu lại vô năng, chẳng còn chút tinh thần nào, còn đâu khổng tước kiêu ngạo nữa, rõ ràng như chó rơi xuống nước.

Phòng vệ sinh dành cho cán bộ cao cấp cũng rất sạch sẽ, sáng sủa so với phòng bình thường, nơi rửa mặt có chậu bằng đá, ngay cả bồn cầu cũng có mùi thơm của tinh dầu cam. Hình Minh khó khăn đem mình dịch đến trước bồn cầu, còn chưa kịp lấy ra gia hỏa của mình đầu óc đã choáng váng. Cả người run rẩy vì lạnh, cậu cúi thấp đầu, trên trái nổi lên một tầng mồ hôi lạnh, đột nhiên, phía sau có một cánh tay nắm lấy eo cậu, bộ ngực rộng rãi làm nơi dựa vững chắc.

Một tay khác của Ngu Trọng Dạ luồn vào bên trong áo bệnh của Hình Minh, thay cậu móc súng ra, nhẹ nhàng nâng đỡ.

Lòng bàn tay ấm áp vuốt ve hành thân trắng mịn, Hình Minh giật mình một cái, chỉ cảm thấy linh khẩu hơi nóng lên, đang mắc tiểu đột nhiên bị động tác xuất hiện này doạ trở lại hơn nửa.

Mặt cậu đỏ tới mang tai, hoảng sợ, lúng túng không biết làm thế nào.

Ngu Trọng Dạ để cằm lên cổ của cậu, đôi môi dán vào lỗ tai nóng bỏng, cười nói: “Làm sao, đi tiểu cũng không được?”

Âm thanh dễ nghe như vậy, trầm thấp ôn nhu, mang theo một chút khàn khàn đặc trưng nơi cổ họng. Thôi. Trước mặt nam nhân cậu đã từng trải qua đại họa, từng bối rối, từng xúc động, cần gì phải câu nệ để đổi lấy mấy điểm mặt mũi. Phải biết mặt mũi thứ này, ngoại trừ mua dây buộc mình, căn bản không có ý nghĩa gì khác. Hình Minh đem mình hoàn toàn tiến vào trong ngực Ngu Trọng Dạ. Thả lỏng.

Đợi cậu đi vệ sinh xong, Ngu Trọng Dạ rửa tay cho cậu, rồi ôm Hình Minh, bế về bên giường bệnh.

https://thuviensach.vn

Sau khi gáy Hình Minh tiếp xúc với gối, mắt cậu vẫn không nháy lấy một cái nhìn chằm chằm Ngu Trọng Dạ, nhìn hắn thay mình đắp chăn, treo bình nước truyền lên giá.

Các y tá không dám ở bên ngoài phòng của cán bộ cao cấp chơi đùa, căn phòng ở tầng cao nhưng ngoài cửa sổ cũng không có tiếng chim hay tiếng gió, trong phòng ngoài phòng đều đặc biệt yên tĩnh. Ngu Trọng Dạ đặt tay trên đầu Hình Minh, xoa xoa cái trán hơi nóng, sau đó xoa xuống mặt của cậu. Đài trưởng Ngu vẫn bày ra thái độ bề trên, nhưng ánh mắt tựa như biến hóa, không còn là yên tĩnh không gợn một tia sóng, ngược lại còn rất bao la. Hình Minh hoàn toàn không nhận rõ đôi mắt này là thể hiện cảm xúc vui mừng hay phẫn nộ.

Hai người nhìn nhau, im lặng.

Nửa ngày, Ngu Trọng Dạ cực không dễ làm người phát hiện thở dài, nói ra mấy cái tên, đều những nhà thơ nhà văn nổi tiếng đương thời, hoặc là những người có công lao lớn với đất nước, đây đều là những đại nhân vật không bao giờ chấp nhận tham gia các chương trình.

“Để thân thể suy yếu như thế này thật không đáng. Trước tiên nghỉ ngơi thật tốt, mấy tập sau của chương trình sẽ để họ kể về lịch sử hoặc phỏng vấn trực tiếp, sư phụ em cũng có chủ ý này.”

Mục đích ban đầu của chương trình ‘Tầm nhìn Đông Phương’ là lựa chọn các chủ đề có tính chất đặc biệt, kết hợp với các tin tức nóng và nhân vật, tiến hành thâm nhập đưa tin cùng bình luận. Nhưng câu nói này của Ngu Trọng Dạ có ý tứ rất rõ ràng, chương trình vẫn là của cậu, cậu muốn nghỉ ngơi thì nghỉ ngơi, không muốn nghỉ ngơi liền làm mấy tập phỏng vấn khách mời, chủ đề không chuyên sâu, nội dung cũng được người khác quyết định sẵn, kịch bản người khác viết, cậu chỉ cần đứng trước đài máy móc, làm trò mèo là được.

https://thuviensach.vn

Hình Minh đương nhiên nghe hiểu. Giao thiệp chính là năng suất lao động, đây là chuyện của người giàu với người giàu, bây giờ lại không chút nào tiếc rẻ đem toàn bộ cho một hậu bối vô danh tiểu tốt như cậu. Săn sóc nhiều? Quan tâm nhiều? Nhiều nên muốn cậu khóc lóc tiếp thu, hạ mình cúi đầu, tạ chủ long ân.

Cho dù dứt bỏ mấy chuyện hư hỏng trong đài, Hình Minh cũng không chấp nhận sự an bài như thế, ngày hôm qua cậu đã gọi điện thoại cho Nguyễn Ninh, dặn dò các tổ viên tiếp tục tích cực tuyển chọn tìm kiếm đề tài, sau đó để Tô Thanh Hoa xem qua xác nhận, ngựa không ngừng vó làm việc.

Sự việc của Hạ Trí Viễn cũng có trong báo cáo.

“Thay đổi như thế, mục đích ban đầu của chương trình đều sửa lại, cùng với những nhân vật phỏng vấn kia khác nhau ở chỗ nào.” Hình Minh làm bộ không hiểu ý tốt của Ngu Trọng Dạ, lắc đầu nói, “Nói rằng cho em thời gian nửa năm, ‘Tầm nhìn Đông Phương’ tự em lo liệu, tỉ lệ người xem ti vi cũng do em phụ trách, còn lập quân lệnh trạng.”

Ngu Trọng Dạ nói: “Không tính nữa.”

Hình Minh nhíu mày: “Sao lại vậy? Đường đường là đài trưởng, ý kiến lại thay đổi xoành xoạch?”

Ngu Trọng Dạ vẫn không khoan nhượng, dùng nụ cười và giọng điệu như đối phó với trẻ con nói: “Thân thể em còn chịu được?”

Hình Minh cương quyết không phối hợp: “Làm sao không thể chịu được? Mấy ngày nay ngày nào em cũng cùng Hồng bí thư chơi cờ, trên bàn cờ đấu trí đấu dũng, đều ngang kèo nhau.”

Ngu Trọng Dạ bỗng cau mày: “Em cùng lão tiên sinh gặp mặt?” Không đợi Hình Minh đáp lời, lại hỏi: “Hai người hàn huyên chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

“Không có gì, việc nhà mà thôi. Hồng bí thư rất khách khí, hẹn em ngày mai lại đến chơi tiếp, dường như có ấn tượng không xấu với em.” Hình Minh có thể phát hiện Ngu Trọng Dạ không thoải mái, cố ý ngoảnh mặt làm ngơ, nói tiếp, “Còn có một việc, tiệc tối về việc từ thiện của Thịnh Vực, em sẽ đi tham gia.”

Ba tập thử nghiệm đầu tiên của ‘Tầm nhìn Đông Phương’, tỉ lệ người xem ti vi và danh tiếng trên mạng đều không tệ, Liêu Huy hài lòng với số tiền đầu tư 50 triệu mà mình đã bỏ ra, quyết định lấy danh nghĩa làm từ thiện để củng cố thêm, mời mấy ca sĩ đến hát hò, thuận tiện khao tổ chương trình một bữa. Người bên Thịnh Vực trực tiếp đem thư mời đến đài Minh Châu, Nguyễn Ninh ở trong điện thoại đều hồi báo hết cho Hình Minh.

“Em muốn tham gia?” Ngu Trọng Dạ đã sớm biết chuyện này, lạnh lùng nhìn chằm chằm Hình Minh, “Không cho đi.”

Hình Minh thuận lý thành chương phản kháng: “Tầm nhìn Đông Phương’ công đầu là do em, em nên đi, cũng phải đi.”

“Đừng tiếp xúc nhiều với lão tiên sinh, cũng chớ đi chọc vào Liêu Huy.” Ngu Trọng Dạ đè người Hình Minh xuống, lông mày nhíu chặt hơn, sắc mặt càng khó coi, “Em không cùng một thế giới với bọn họ, em chơi không nổi đâu.”

Hình Minh vẫn không muốn cùng Ngu Trọng Dạ một chỗ ở khoảng cách gần như vậy, cậu lại muốn lặp lại như lần trước, gọi Lý Mộng Viên đến đem đối phương đuổi ra ngoài. Nhưng ngón tay còn chưa kịp chạm vào chuông bấm, đã bị Ngu Trọng Dạ giành trước một bước nắm chặt.

Cậu có thể cảm nhận được năm ngón tay Ngu Trọng Dạ dùng sức rất mạnh, cứng như thép, dẻo như dây leo len lỏi vào khe hở giữa tay cậu, nắm chặt lấy tay cậu như muốn không bao giờ tách rời, khóa lại, mười ngón tay đan xen lẫn nhau.

https://thuviensach.vn

Lúc này không thể gọi y tá tới, Hình Minh phản ứng cũng nhanh, mau chóng bắt lấy dây lưng đối phương. Không nghĩ tới lại một lần nữa bị hắn bắt ngượclại, nhấn ở trong quần. Ngu Trọng Dạ cau mày, ánh mắt lạnh lùng bức bách: “Làm gì.”

“Mịa nó.” Hình Minh dùng ánh mắt chống đối nhìn chằm chằm đối phương, nhất thời giãy không ra khỏi cánh tay Ngu Trọng Dạ, đành nương theo tay hắn, hướng về phía hạ bộ chen chúc. Cậu giang rộng chân ra, một chân nâng lên, một chân đặt ở trên eo Ngu Trọng Dạ.

Hình Minh nở nụ cười xinh đẹp, cười đến hấp dẫn vạn phần, thái độ lả lơi.

“Ngu tổng, ngài còn nhịn được? Tôi thấy ngài đã cứng rồi này.”

Hình Minh nói xong những lời này, bản thân cậu cũng thấy nổi da gà, buồn nôn, bức màn sương của Ngu Trọng Dạ đã bị vén lên đến đỉnh điểm, ánh mắt giống như kẻ săn mồi lại xuất hiện.

Thân thể trẻ tuổi trong bộ quần áo rộng thùng thình của bệnh nhân cầu tình, cái gì lễ nghĩa liêm sỉ, đều là xiềng xích mịt mờ. Ngu Trọng Dạ giơ tay kéo ống truyền dịch của Hình Minh, mũi kim cắt lên da thịt trắng nõn, tràn ra một đường máu đỏ sẫm.

Hắn cúi đầu cắn chặt môi Hình Minh—— không phải hôn, là chân chính kết hợp răng trên răng dưới, giày vò lôi kéo, tàn nhẫn mà cắn. Hình Minh miệng lưỡi bị cắn đến bật máu, Ngu Trọng Dạ dời đi trận địa, gặm cắn xong cằm của cậu, liền công kích xuống cổ họng.

Bị xâm phạm như vậy chắc chắn sẽ mang đến thống khổ, Hình Minh ở khoảng không nuốt một ngụm nước miếng, xương cổ bị Ngu Trọng Dạ ngậm lấy gian nan giật giật, cổ họng khô khốc. Nhiệt độ cơ thể cậu đột nhiên tăng lên, tim đập loạn, hô hấp cũng gần như đình chỉ, ngày hôm nay nhiều lần ngỗ nghịch thánh ý, thật ra thì vẫn sợ đến hoảng loạn.

https://thuviensach.vn

Mà đa số người như thế đều chết trong im lặng.

Số cậu xem ra còn may mắn chán.

Ngu Trọng Dạ rốt cục dừng lại loại xâm phạm bạo lực này. Hắn chống đỡ cánh tay nằm ở phía trên Hình Minh, không nói, chỉ dùng ánh mắt đe dọa. Hai người lần thứ hai rơi vào tâm tình vi diệu, anh tới tôi chặn, Hình Minh sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng ròng. Nhưng cậu vẫn cố ngẩng đầu lên, khóe miệng trước sau ngậm lấy một tia quá phận ung dung cười, không giãy dụa không chống cự không cầu xin tha thứ, giống như liệt sĩ. Thấy chết không sờn.

Cuối cùng Ngu Trọng Dạ đứng dậy, đẩy cửa đi.

Mặt rồng giận dữ.

Lão Lâm đang ngồi ở trong Bentley chờ đợi. Thấy Ngu Trọng Dạ xuất hiện, vội vàng xuống xe mở cửa cho hắn.

“Tiền đã được giao, người cũng giáo dục một chút. Sau này chắc chắn không dám làm như vậy.” Giao tình nhiều năm đã luyện thành một bộ mắt hỏa nhãn kim tinh, Lão Lâm nhìn ra hôm nay đài trưởng Ngu có chút khác lạ, giống như sướng vui đau buồn toàn bộ đều bị đánh đổ ở trên mặt, khiến người vừa xem đã hiểu ngay.

Bình thường người này quản lý mọi chuyện rất tốt, không bày ra cảm xúc gì, đạo lí đối nhân xử thế biết bao thạo đời. Lão nghĩ, đài trưởng Ngu hiếm khi mất kiểm soát như thế, hơn nửa cùng tên nhóc con kia có liên quan.

Lão Lâm khởi động động cơ, nói tiếp: “Ban ngày không thích hợp vớt, trong đài bí mật khó giữ, sự việc về chiếc đồng hồ kia không biết sẽ truyền đi như thế nào. Buổi tối mới có thể phái người âm thầm tìm kiếm, nhưng trời quá tối, e là không dễ tìm như vậy ——”

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ đột nhiên ngắt lời Lão Lâm nói: “Không tìm nữa.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 48

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh ở trong bệnh viện thực sự rảnh rỗi không chịu được, liền kêu tất cả thành viên trong tổ của mình đến. Cậu trịnh trọng nói lời xin lỗi với tất cả, bản thân mình làm gián đoạn tiến độ công việc của mọi người.

Khách sáo được ba câu đã lại chứng nào tật nấy, cậu bắt đầu cùng mọi người thương lượng việc chọn đề tài, nói muốn thừa dịp mức độ quan tâm về MAV chưa tiêu, làm một chủ đề tương đương về cải cách y học, trên tay mình đang nắm được một phần nội dung rất hay.

Ngày nằm viện cuối cùng, Lạc Ưu xuất hiện ở khu phòng bệnh dành cho cán bộ cao cấp, không phải vì Hồng Vạn Lương xuất viện, mà là đến thăm Hình Minh. Mặt trời đã lên cao chói chang, hắn đẩy cửa vào, hai tay trống trơn, vừa vào cửa liền cười nói, không mang quà đến, tôi đoán hoa tươi trái cây hay đồ dùng các thứ, mấy ngày cậu đã nhận đến phát chán rồi. Giữa trưa, rèm cửa sổ nửa mở nửa khép, phòng bệnh vốn cũng không coi là tối tăm lắm đột nhiên sáng ngời. Bên ngoài có mấy y tá xì xào bàn tán “Thật đẹp trai “, không phải nắng mà sao vẫn cứ chói chang.

Đại đa số mọi người cho là, so với việc bày tỏ cảm xúc thoải mái, thì khắc chế là một loại phản ứng cảm xúc cao cấp hơn. Hình Minh từ trên giường ngồi dậy, nhìn chằm chằm vào Lạc Ưu.

Hai người tận lực khắc chế sự kích động của bản thân không vung tay đánh cho đối phương một quyền.

https://thuviensach.vn

Có hiệu quả rõ ràng. Bọn họ chuyện trò vui vẻ.

Tán gẫu qua thời gian nửa ấm trà, Lạc Ưu thẳng thắn, đồng hồ là do hắn tự ý cầm.

“Thực ra phong cách làm việc của chúng ta rất giống nhau.” Cầm, ném, không tìm trở về, những việc này trong mắt Lạc thiếu gia đều không đáng nhắc tới, hắn cười cười, còn rất thân thiện mà nói, “Người thuộc chòm sao bạch dương một khi kích động liền hiếu chiến, có thù ắt phải trả, chúng ta xem như hòa nhau rồi. Chỉ đáng tiếc Lâm Tư Tuyền, anh ta vốn có thể dẫn chương trình ‘Tin tức đêm khuya’ lúc mười một giờ, nhưng hiện tại thì đã quá muộn, phải nghỉ việc rồi.”

“Anh ta vốn cũng có ý định đào sâu học lại.” Hình Minh tuy cảm thấy tiếc hận cho một người luôn cẩn cẩn trọng trọng như biên tập viên Lâm, nhưng lại không thể hiện ra, không thay đổi sắc mặt, “Người có chí riêng. Không phải người nào cũng giống chúng ta, tranh danh đoạt lợi, bụng dạ nham hiểm.”

Lạc Ưu cười to. Đứng dậy, chuẩn bị đi. “Bây giờ cũng đã muộn rồi, tôi tới thăm anh một chút rồi đi. Tám giờ tối là phát sóng trực tiếp ‘Thời sự Trung Quốc’, mười giờ rưỡi phải đăng ký đi Los Angeles, rời đi sân bay còn phải lập tức nhập tổ, quay chương trình ‘Nếu như yêu mỹ nhân’ ở Los Angeles số đặc biệt. Thời gian là ba ngày, có thể phải quay đến nửa đêm.”

Hình Minh hỏi: “Mấy chục tiếng liền không ngủ, không nghỉ ngơi chút nào?”

Lạc Ưu hỏi ngược lại: “Đổi lại là anh, anh sẽ nghỉ ngơi?”

Hình Minh suy nghĩ một chút: “Không biết.”

‘Nếu như yêu mỹ nhân’ là chương trình dành cho mùa hè, để lôi kéo thêm người xem tổ chương trình khua chiêng gõ trống rất sôi nổi. Một tập

https://thuviensach.vn

mà có đến 500 người trong tổ chế tác, quả là đầu tư lớn. Để tránh kéo dài tiến độ, Lạc Ưu quay phát sóng trực tiếp liên tục hai ngày ‘Thời sự Trung Quốc’ sau đó không ngừng không nghỉ bay sang nước Mỹ. Hình Minh thật sự bội phục, nhân phẩm tạm thời không bàn tới, ít nhất Lạc Ưu không giống như dạng người phải dựa vào người khác nuôi mình. Hắn ở chương trình ‘Nếu như yêu mỹ nhân’ cũng không phải là bình hoa di động, từ chọn mời khách quý đến phân đoạn kịch bản, hắn đều có đầy đủ quyền lên tiếng, cũng đều có thể “nhất châm kiến huyết(1)” chỉ ra sự cố, cực kì nhanh chóng.

(1) Nhất châm kiến huyết. Chỉ châm một mũi là thấy máu. Một câu ngắn mà chỉ được chỗ trọng yếu

Lạc Ưu trước khi ra cửa, dừng bước lại, quay đầu nói: “Đến Los Angeles, tôi sẽ nói cho thầy Ngu biết, anh xuất viện.”

Hình Minh lúc này mới nhớ tới, hai ngày nay Ngu Trọng Dạ cũng ở Los Angeles, không biết là đến thăm con trai hay bàn chuyện làm ăn.

Lần trước cậu trêu đến mặt rồng giận dữ, đài trưởng Ngu từ hôm đó chưa xuất hiện ở phòng bệnh thêm lần nào nữa, liên quan tới hoạt động của đài trưởng, đều là các thành viên trong tổ đến thăm bệnh, nghe bọn họ thuận miệng câu được câu chăng.

Lạc Ưu đi rồi, Hình Minh bịt kín chăn, đột nhiên cảm thấy cả người ủ rũ không có sức sống, muốn mau chóng ngủ một giấc.

Ai tới ai lui, ai đạp mây ai cưỡi sóng, đều không thể đảo lộn sóng tâm của mình.

Cậu tự nói với bản thân, không cần quan tâm.

Sau khi xuất viện hai ngày, Hình Minh tràn đầy tinh thần tham gia party do Liêu Huy tổ chức. Bữa tiệc này cho phép người tham dự mang theo

https://thuviensach.vn

người đi cùng, đa số các thành viên trong tổ bao gồm cả Nguyễn Ninh đều có đôi có cặp, từng người từng người, âu phục giày da thơm nức, hôm nay hiếm thấy ai cũng ra dáng như vậy. Hình Minh không phải một thân một mình, thời khắc cuối cũng trước khi bữa tiệc bắt đầu, cậu gọi điện thoại cho Lý Mộng Viên.

Hai người đồng hành, đều là vì tập mới cho chương trình sắp tới, mượn gió bẻ măng.

Liêu tổng Thịnh Vực giàu nứt đố đổ vách, bao toàn bộ khách sạn năm sao Lâm Giang, khách quý như mây, khoảng trống phía bên ngoài sân cỏ có người chuyên châm ngòi đốt pháo hoa. Trên bầu trời khói cùng ánh sáng hòa quyện với nhau, cả một con đường Giang Đô được ánh sáng soi rọi.

Minh tinh và danh nhân tùy ý cũng có thể thấy được, mãi đến tận khi tiến vào sảnh chính của buổi tiệc, Hình Minh mới phát hiện, ở đây còn có một người cậu đã quen biết từ lâu, Vệ Minh, người sắp được thăng chức thành cục trưởng cục công an thành phố.

Mười hai năm, từ Đội phó Đại đội Cảnh sát hình sự đến phó Cục trưởng Cục Công an. Thăng lên cũng khá nhanh.

Khoảng chừng một năm trước, Hình Minh có lần từng phỏng vấn Vệ Minh, thời gian rất ngắn, ngắn đến cơ hồ có thể bỏ qua. Lần phỏng vấn kia bị Hình Minh phá hỏng. Trở lại sau đó, cậu bị Tô Thanh Hoa ngồi xe lăn chỉ vào mũi mắng to.

Lúc đó đồng thời đang có sự kiện trọng đại án oan được rửa tội, người họ Kiều nào đó bị vu oan giá hoạ “Người mang tội giết người” xử tù chung thân, sau khi ngồi tù mười năm lại được thấy ánh mặt trời, khiến toàn dân chấn động. Đại hội toàn quốc được tổ chức, Vệ Minh vừa là “Cảnh sát nhân dân ưu tú của quốc gia”, cũng là người đại diện cho nhân dân, phái đoàn nơi hắn ở, rất nhiều phóng viên đã bao vây tác nghiệp.

https://thuviensach.vn

Vệ Minh hùng hồn phân trần, hắn nói lần này đệ trình nghị án để tìm cách ngăn chặn sự can thiệp tư pháp, bản thân hắn vẫn luôn tận sức với sự xoay chuyển sai lầm về khái niệm điều tra tội phạm "Nghi ngờ tội phạm" và "Án mạng tất phá", không thể để cho "Địa phương hóa" cùng "Sự phẫn nộ của dân chúng" phán quyết công lý… Lưu loát nói một hơi dài, cuối cùng hắn kiêu ngạo kếtluận, trong suốt sự nghiệp phá án của mình, hắn chưa từng xử qua một vụ án oan nào, không bắt sai người tốt.

Phóng viên đứng đó đều vỗ tay hưởng ứng.

Một đám phóng viên giơ micro gào khóc đòi ăn, nhưng chỉ có Hình Minh được trả lời phỏng vấn. Bởi vì Vệ Minh cảm thấy người trẻ tuổi này nhìn rất quen mắt.

Có chút tích cực nhưng lại không đúng lúc mà sửa sang cổ áo của mình, Hình Minh đem đống câu hỏi đã được chuẩn bị sẵn vất ra sau đầu, chỉ hỏi Vệ Minh một vấn đề, anh thật sự không bắt qua một người tốt nào sao?

Hai vai Vệ Minh run rẩy, xoa xoa mũi, trả lời, cậu hỏi tôi đã từng bắt qua người tốt chưa à? Đáp án đương nhiên là, không có.

Cánh vai run rẩy cùng động tác xoa mũi đều là biểu hiện của người nói dối. Hình Minh không chút biểu tình nhìn chằm chằm Vệ cục phó, không nhanh không chậm tiếp tục đặt câu hỏi, cho nên, anh thật sự chưa bao giờ bắt nhầm người tốt sao?

Lần này Vệ Minh không trả lời. Micrô của Hình Minh nhanh chóng bị một người đàn ông đột nhiên cướp đi.

Mặc dù là bản án cũ mười năm trước, nhưng ký ức Hình Minh vẫn như cũ chưa phai. Cậu từ tận xương tủy đã không phải là người rộng rãi gì, rất dễ ghi hận.

https://thuviensach.vn

Cậu nhớ tới vụ án cưỡng dâm, người bị hại tên là Ân Hiểu Khiết, từng là nữ thực tập của nhật báo kinh tế, vì chuyện làm việc chính thức mà có đến qua nhà cậu mấy lần, mỗi lần đều mang theo bao lớn bao nhỏ, vô cùng lịch sự. Hình Minh từng gặp qua Ân Hiểu Khiết hai lần, miệng rộng mắt to ăn mặc tùy tiện, có năm, sáu phân cá tính, nhưng không thể gọi là mỹ nữ được. Cô ta gọi Hình Hoành là sư phụ, gọi Đường Uyển là sư nương. Mồm lúc nào cũng dẻo quẹo, nhưng Hình Hoành luôn không nể tình phê bình cô ta chuyên môn không tinh, không thích hợp làm trong nghề truyền thông này.

Hình Hoành vì bệnh tim đột ngột dẫn đến đột tử ở nhà tù Ngưu Lĩnh, vụ án cưỡng dâm hai năm trước lại một lần nữa bị báo đài đào lên. Ân Hiểu Khiết đang tiếp nhận phỏng vấn thì ai thán, muốn khiết nhưng không được khiết nữa rồi, tôi không hận sư phụ mình, chỉ mong thầy ở thế giới khác được mạnh khỏe, kiếp sau làm người tốt.

Tựa như đức Phật đang phổ độ chúng sinh. Thể hiện cỡ nào sự khoan dung độ lượng của mình, giống nữ bồ tát sống.

Lúc đó Ân Hiểu Khiết đã công tác ở đài Minh Châu, từ người bị hại của vụ án cưỡng dâm lắc mình biến thành dẫn chương trình cho kênh tin tức nước ngoài. Không quá mấy năm trong một lần công tác gặp gỡ và quen biết người chồng hiện tại của mình, thuận lợi gả sang nước Mỹ, người ta đồn rằng chồng cô ta là một phú thương Hoa kiều, đối với nữ biên tập có giọng nói ngọt ngào trên ti vi vừa nhìn đã nhất kiến chung tình. Ân Hiểu Khiết cứ thế không vướng bận gì mà kết hôn, cuộc sống có thể nói hạnh phúc, giúp chồng dạy con, nhà biệt thự, xe hàng xịn, tình cờ trên đường phố mua đồ cũng có người trả trước xách sau. Tên tuổi của cô ta cũng dần nhạt nhòa trong lòng công chúng.

Đối với vụ án của Hình Hoành, sau khi Viện kiểm sát tạm giam, Bộ Công an bắt đầu chuẩn bị cho việc truy tố, thu thập chứng cứ lần hai. Kỳ thực cũng không có chứng cứ gì mới cần thiết bổ sung, Vệ Minh đã xem

https://thuviensach.vn

xét bao quát bản ghi chép về chứng cứ cũng như những vật chứng tìm được, Ân Hiểu Khiết trong quá trình bị người xâm phạm đã liều mạng phản kháng, bị Hình Hoành dùng bạo lực đánh đập gây nên những vết thương nhẹ, vết thương được chụp ảnh lại, bên trong móng tay của cô ta có DNA của Hình Hoành, cùng với vết cào trên mặt của Hình Hoành hoàn toàn trùng khớp, âm hộ cũng có tinh dịch của Hình Hoành…

Hai tháng trước khi Bộ Công an khởi tố vụ án, mỗi ngày Đường Uyển đều mang theo Hình Minh ngồi xổm canh giữ trước cửa nhà Vệ Minh. Bà tin chắc chồng mình vô tội, chỉ cần Vệ Minh xuất hiện, bà liền lôi kéo năn nỉ, có thể điều tra lại cẩn thận một chút hay không? Có lẽ hai người đều đồng ý quan hệ với nhau nhưng lại bị ả kia vu hại, e rằng bọn họ là thông dâm.

Đường Uyển không dám nói to, âm thanh vẫn luôn kìm nén nơi cổ họng, cho nên Vệ Minh thường không nghe rõ bà nói cái gì, đôi khi phải hỏi lại lần nữa.

Đường Uyển là người phụ nữ vô cùng xinh đẹp. Vệ Minh mặc dù ngại mỗi ngày bị người ngồi xổm trước nhà lôi kéo mình, nhưng chưa từng nặng lời với người phụ nữ này một câu. Có một lần, hắn nắm chặt vai Đường Uyển, sau đó vuốt tay nói, đừng tốn tiền tìm luật sư nữa. Làm lại từ đầu đi tìm một người đàn ông khác, vụ án này ván đã đóng thuyền, không ngóc đầu lên được.

Hình Minh luôn kề sát bên bà. Ánh mắt của Vệ Minh nhìn chằm chằm vào Đường Uyển, như ánh mắt của một con sói đang nhìn chằm chằm vào miếng thịt cừu trên thớt.

Trước cửa nhà Vệ Minh thỉnh thoảng cũng có người qua kẻ lại. Bọn họ nghe ngoáng phong thanh, thu hồi ánh mắt đồng tình, bắt đầu chỉ chỉ chỏ chỏ.

https://thuviensach.vn

Bàn tay Đường Uyển đặt sau lưng con trai, mạnh mẽ túm lấy áo cậu, làm cho Hình Minh rất khó ngẩng đầu lên, thật giống con rùa rụt đầu. Đường Uyển sợ gặp phải người quen. Chồng của bà coi như đã xong, giờ chỉ còn lại mỗi đứa con này, bà cảm thấy bản thân mình có thể bị mất mặt, nhưng tương lai của Hình Minh ngàn vạn không thể bị hủy hoại như vậy.

Thời gian này nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn, Hình Minh ban ngày lên lớp, buổi tối theo Đường Uyển đi tìm Vệ Minh. Sau đó Đường Uyển theo Hướng Dũng, bỏ qua việc giải oan cho chồng. Nhưng Hình Minh vẫn theo thói quen thường đi vòng vòng, không đi được mấy bữa, Vệ Minh đã không thấy tăm hơi. Cả nhà hắn đều chuyển đi.

Nghe nói, Vệ Minh bị điều ra ngoài thành phố, đi đến trạm công an đường sắt, nhận chức trưởng phòng kiêm bí thư đảng ủy nơi đó.

Ra đi liền bặt vô âm tín, mấy năm gần đây mới trở về một chuyến.

Vệ Minh một đường thăng cấp, Ân Hiểu Khiết gả vào hào môn, tất cả những người có liên quan đến vụ án đều có cuộc sống tốt đẹp, chỉ có người phóng viên nhiệt huyết cương trực trong một đêm thanh danh đều mất sạch.

Hình phạt liên quan đến “tình dục” thường không quá nặng nề, nhưng điều quan trọng là hủy hoại danh tiếng. Vào lúc ấy mọi người thuần phác thiện lương nhận thức hạn hẹp, dưới đũng quần mỹ nhân không phải hồng thủy (kinh) thì cũng là mãnh thú. Người như Hình Hoành lúc nào cũng tỏ vẻ chính trực ngay thẳng thế mà lại vướng vào đũng quần mỹ nhân, càng nên băm thây vạn đoạn.

Vụ án cưỡng dâm này liên luỵ ra nhiều vụ án khác, một người làm chứng hai người làm chứng rồi lên đến ba người, các chứng cứ mới dây dưa móc nối nhau dần dần bị lôi ra, bởi vậy, các bài báo của phóng viên Hình viết trước đây tại ‘Nhật báo kinh tế’ đều trở thành chó má. Các cơ quan cùng xí

https://thuviensach.vn

nghiệp trước đây từng bị ông thẳng thắn vạch trần chuyện xấu nay dồn dập đi ra trả đũa, lên án Hình Hoành dọa dẫm chưa toại, còn chấp bút bôi đen.

Hình Minh từ lúc mới đầu đối với cha mình không chút nghi ngờ hết lòng tin tưởng dần trở nên nửa tin nửa ngờ. Sau khi Hình Hoành qua đời một quãng thời gian rất dài, cậu oán, cậu hận, cậu nơm nớp lo sợ, trốn trốn tránh tránh, nhục nhã khi nghe bất luận người nào đề cập đến cái tên Hình Hoành. Cậu chỉ cần một câu nghe không vừa tai liền cùng người động thủ, thậm chí ngày Hình Hoành đột tử ở trong nhà tù, cậu còn ở trong trường thi múa bút thành văn, không muốn đi gặp cha mình lần cuối. Ba người thành hổ, người đàn ông vốn anh tuấn cao lớn, chân thành trượng nghĩa đã chết dần chết mòn trong những lời phỉ nhổ của mọi người. Còn cậu, toàn bộ tuổi thơ của mình bị người đời chỉ trỏ khinh bỉ, Hình Hoành trở thành cái nhọt trong lòng cậu, chất độc trong máu, làm sao cũng thể không sạch sẽ. Âm ỉ đau đớn.

Mãi đến tận khi Hình Minh học năm thứ hai đại học y, Tô Thanh Hoa mới đưa cho cậu một bức di thư. Thư này y đã cầm từ rất lâu rồi, đến giờ vẫn luôn không tìm được cơ hội thích hợp lấy ra, hơn nữa Đường Uyển cũng đã thông báo, tất cả đồ vật của Hình Hoành có thể thiêu liền thiêu, không thể thiêu liền ném, người chết sẽ thoải mái, nhắm hai mắt lại cố gắng trải qua, người còn sống phải tiếp tục sống. Thi đại học, có việc làm, cưới vợ, sinh con, đó không phải là đang sống hay sao? Đường Uyển khẩu khí tràn ngập oán hận, cái chết của chồng mình vẫn bám dai như đỉa, tạo thành rào cản ngăn cách con trai cùng bà.

Hình Hoành có thói quen viết bản thảo tin tức, nên Hình Minh đã quá quen thuộc với chữ viết của cha mình.

Di thư viết trước khi vụ án cưỡng gian xảy ra hai tháng. Hình Minh bừng tỉnh nhớ tới, cùng thời gian không sai biệt lắm, cha mình muốn cùng mẹ ly hôn, lời ông nói khi đó cũng tương đồng với những lời ở trong bức thư, lần này đắc tội với nhân vật lớn, ông không muốn liên lụy đến hai mẹ con cậu.

https://thuviensach.vn

Chuyện cũ bị mây mù che lấp nhiều năm, đột nhiên mở ra lỗ thủng, mọi chuyện bỗng trở nên rõ ràng. Đọc xong di thư của cha mình, Hình Minh lúc ấy vẫn là một sinh viên trường y bày ra một mặt bình tĩnh mà nhìn Tô Thanh Hoa, một lúc lâu sau, cậu một bên khóc một bên cười, bộ dạng đặc biệt là buồn cười. Cười vì cha mình vô tội, khóc là vì hối hận bản thân mình, cậu nói, sư phụ, nhiều năm qua con là thằng khốn nạn như vậy.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 49

Edit & Beta: Direct Kill

Liêu Huy đương nhiên ngồi ở bàn chủ trì. Hai bên có hai người ngồi, bên trái là Vệ Minh xưa nay cùng với Liêu gia rất thân cận, người ngồi bên phải có chút lạ lẫm. Cả đầu bị tẩy và nhuộm thành màu bạc, tướng mạo gầy gò, cử chỉ tao nhã, giữa chân mày có một vết sẹo nhỏ màu đỏ thẫm, trông giống như Quan Công, không nhìn kỹ còn tưởng là đang cau mày hình chữ xuyên, càng tôn lên đôi mắt đằng đằng sát khí, khiến người nhìn vào không rét mà run. Hắn tên là Hồ Thạch Ngân. Một câu rất khó giải thích thân phận của người này, không rõ ràng mà nói, hắn ở trong giới tập hợp được một đám tay chân theo mình, được gọi là "Tân tương quân", rõ ràng mà nói, trong quá khứ, thời kỳ hoàng kim của hắn được ví như Đỗ Nguyệt Sanh(1)vậy.

(1) Là một trùm xã hội đen ở Thượng Hải.

Lúc còn trẻ tuổi "mấy ra mấy vào", chỉ dựa vào một con dao phay tay trắng dựng nghiệp, mọi người gọi là "Hồ Tứ Gia"."Tân tương quân" là khi hắn thu nhận thêm mấy tên đàn em nữa, Hồ Thạch Ngân mang theo bọn họ làm mưa làm gió ở khu vực trung du Trường Giang, nghe đâu đã giết qua người rồi, còn có không ít việc làm bất chính, nhưng mấy năm gần đây tẩy trắng, lên phía bắc đặt chân vào giới giải trí, xuôi nam đầu tư bất động sản, cũng kiếm được đầy bát đầy chậu.

Lão đại hắc bang và trưởng cục công an ngồi chung một bàn, không rút đao thấy máu, ngược lại nâng cốc nói chuyện vui vẻ. Cũng chỉ có Liêu Huy

https://thuviensach.vn

có khả năng này, một mình cân hai, ai cũng dưới trướng hắn.

Hình Minh ngồi bên bàn này, cùng với Lý Mộng Viên ăn mặc rất tinh tế nhưng không được cậu khen lấy một câu, đôi mắt trước sau chỉ nhìn chằm chằm bàn của Vệ Minh, lòng đã sớm nghe nói Thịnh Vực có quan hệ với hắc bạch lưỡng đạo, lần này đến đây coi như không uổng.

“Sếp, đài chúng ta cùng với đại diện công ty hoạt hình bên Mỹ đã bàn bạc xong xuôi rồi, nếu không có gì xảy ra thì hai ngày nữa có thể ký hợp đồng!” Nguyễn Ninh cúi đầu vuốt điện thoạt nửa ngày, đột nhiên ồn ào lên tiếng.

Hình Minh liếc mắt lườm Nguyễn Ninh một cái. Tên nhóc này đưa bạn gái đến đây lại không thèm quan tâm, chỉ hưng phấn chát chít với bạn bè trên mạng. Cậu và Lạc Ưu chưa bao giờ là bằng hữu, cũng không thêm WeChat của nhau, nhưng Nguyễn Ninh lại tự ý thêm vào. Cậu ta nhìn thấy bức ảnh của Lạc Ưu với bạn bè của hắn, tải thẳng xuống rồi post lên nhóm chat, mặt mày hớn hở nói trong đài lần này chơi lớn, nhìn dáng vẻ, chắc hẳn lúc này Lạc Ưu cùng các đồng nghiệp đi công tác đã đạt được kết quả như mong muốn.

Hình Minh cũng lôi điện thoại di động ra, mở WeChat của nhóm mình, thấy Nguyễn Ninh đã post lên mấy tấm hình, bởi vì chụp ở trụ sở của công ty phim hoạt hình tại California, nên khung cảnh đặc biệt ngọt ngào, đặc biệt dễ thương ngây thơ. Nào là gấu chó ôm hũ mật ong, nào là các nàng công chúa mỹ lệ nhấc váy theo một góc độ hoàn mỹ, nào là siêu nhân robot có thể tùy ý biến hình diệt trừ kẻ xấu. Hình Minh đối với nhưng nhân vật tưởng tượng đó chưa bao giờ hâm mộ. Cậu luôn là người cứng rắn, không thú vị, cũng không hiểu được thú vui tao nhã trong đời.

Rõ ràng còn có mấy người nước ngoài mũi cao mắt sâu đi cùng, nhưng trong cái khung cảnh đẹp như mơ này mọi thứ đều đang thu hẹp lại chỉ còn hai người họ. Lạc Ưu hơi ngửa mặt, Ngu Trọng Dạ thoáng rũ mắt, Lạc Ưu

https://thuviensach.vn

tươi sáng phấn chấn, Ngu Trọng Dạ thành thục anh tuấn, bọn họ ở trong căn phòng bằng gỗ sơn đủ loại màu sắc nhìn nhau cười. Có chút gì đó giống cha con, lại có chút giống như tình nhân.

Hình Minh liền tắt điện thoại.

Ngửa cổ, lấp đầy bằng một ngụm rượu. Thứ chất lỏng tràn quá trong cổ họng, lục phủ ngũ tạng như bị thiêu đốt. Cay quá.

Trong bữa tiệc, Liêu Huy tự mình đến bàn của bọn họ chúc rượu. Hắn tự biên tự diễn kéo một cái ghế từ bàn khác lại, xen vào ngồi ngay giữa Hình Minh và Lý Mộng Viên.

“Bên cậu làm một tập cho ‘Tầm nhìn Đông Phương’ có chủ đề liên quan đến bệnh ung thư gan đi.” Liêu Huy dặn dò Hình Minh, “Sắp xếp chủ đề thế nào, cắt ghép ra làm sao đều tùy bên cậu, tôi chỉ cần biết 50 triệu tiền đầu tư của tôi không bị đổ xuống biển là được. Sang năm Thịnh Vực có mấy dự án lớn, có liên quan một chút đến công ty dược.”

Lúc này quả nhiên không uổng công. Vừa hay Liêu Huy chủ động nhắc tới, Hình Minh liền biết thời biết thế gật đầu, thuận ý theo đối phương nói tiếp: “Còn phải phiền Liêu tổng cung cấp thêm chút tư liệu.”

Liêu Huy hài lòng nhấp một ngụm hết nửa chén rượu, xoay đầu, mắt đối mắt với Lý Mộng Viên, hỏi: “Bạn gái cậu?”

Hình Minh không muốn thừa nhận nhưng cũng lười giải thích, chỉ nói, một người bạn.

Liêu Huy đánh giá Lý Mộng Viên từ trên xuống dưới, nở nụ cười khó hiểu: “Anh rể tôi biết chưa?”

Hình Minh vẫn chưa trả lời, cả người mất tự nhiên run một cái.

https://thuviensach.vn

Dưới bàn, tay của Liêu Huy đột nhiên âm thầm luồn vào trong quần cậu. Cực không an phận, đông xoa tây bóp, dùng sức trêu chọc.

Hình Minh cố nén một trận kích động buồn nôn, bất động thanh sắc như trước. Cậu hôm nay đến đây chỉ để nói lời khách sáo, không phải đến gây sự. Binh đến tướng không chắn, nước đến đất không chặn, không phản ứng chính là phản ứng tốt nhất. Tay người này đương lúc nhàn rỗi muốn giúp mình thoải mái, cớ sao không làm.

Hình Minh phản ứng khác với dự liệu khiến hứng thú của Liêu Huy cũng nhạt dần. Từ lúc Hình Minh đi vào, hắn vẫn chờ đợi một cơ hội. Hắn đã sớm an bài người dưới tay mình là Hồ Thạch Ngân quan sát không rời Hình Minh. Chỉ cần Hình Minh dám ở đây động thủ trước, người kia chắc chắn sẽ đánh cậu đến kêu cha gọi mẹ. Vốn là lâu lắm mới xuống núi, chỉ cần có tiền cấp cho hắn, hắn sẽ ra tay mà không quan tâm đến điều gì khác.

Liêu Huy càng ngày càng chán, buông tha Hình Minh, chuyển hướng sang Lý Mộng Viên: “Tôi dẫn em gái đi khiêu vũ nhé.”

Lý Mộng Viên cười duyên xua tay: “Tôi không biết khiêu vũ.”

“Người trẻ tuổi, không biết là chuyện thường, chỉ là cùng thư dãn một chút.” Liêu Huy hào phóng khoát tay, bắt chuyện với Nguyễn Ninh đang ngồi cùng bàn, “Mấy anh em cũng nên đi đi, cùng nhau chơi vui vẻ một chút.”

Một nửa người trên bàn đều chạy đi khiêu vũ, chính giữa thảm cỏ có một ban nhạc nước ngoài người da đen, một bên nhảy một bên hát, liên tục vẫy tay về hướng bọn họ. Một đám đông hỗn loạn vui đùa, Liêu Huy đột nhiên không khiến người chú ý mà ghé sát đầu về phía Hình Minh. Hắn dán vào lỗ tai của cậu, phun ra một hơi thở ấm nóng mập mờ, “Lão già không thỏa mãn được cậu?” Hắn lè lưỡi, liếm vành tai và hai má Hình Minh, tiếng nói thô khàn, lộ rõ bản thân đang động tình.

https://thuviensach.vn

Hắn nói, “Cậu biết ai có thể thỏa mãn được mình mà.”

Nói là khiêu vũ, chẳng bằng nói là quần ma loạn vũ. Một trận hò hét ầm ĩ dưới tiếng nhạc kết thúc, Nguyễn Ninh rời hàng ai về chỗ nấy, nhưng Lý Mộng Viên lại bị Liêu Huy lôi đi, nhìn không ra thực sự khó chịu, cứ như vậy ỡm ờ theo sát đối phương ngồi ở bàn chính.

Liêu Huy tuy khiến người buồn nôn. Nhưng rất biết cách lấy lòng người đẹp. Chưa đầy mấy câu, Lý Mộng Viên liền bị chọc cho khanh khách cười không ngừng được, như nụ hoa mơn mởn trong tiết trời mùa xuân.

Tận đến giờ phút này Hình Minh mới cảm thấy việc mình làm có chút sai lầm rồi. Giả như cậu đến đây một mình, có thể đi có thể ở có thể qua loa có thể liều mạng, dù sao mình cũng là một người đàn ông, nói sao cũng không gặp chuyện gì quá nguy hiểm, nhưng bây giờ không được. Cậu còn có một người là Lý Mộng Viên. Hình Minh còn nhớ khi còn học với Lý Mộng Viên, cô từng thổ lộ với mình. Dùng lời của cô nói với cậu thì, ái tình cô đối với cậu là sấm sét không một tiếng động, chỉ liếc mắt một cái liền nhất kiến chung tình, nguyện làm bông hoa xa lạ cả đời theo đuổi anh.

Mặc dù Hình Minh không muốn cô đơn phương theo đuổi mình như thế, nhưng cũng không muốn một cô gái như hoa như ngọc bị tên ác ma dâm tà kia tán tỉnh.

Vì vậy cậu cũng bưng chén rượu đi tới, đáp lễ Liêu Huy một chén, liền thuận ý của đối phương, ngồi cùng ở bàn chủ.

Hình Minh hướng Vệ Minh tự giới thiệu mình. Khách khí. Mang theo ý cười.

“Xin chào.” Đường đường là cục phó Vệ nhưng vẫn còn nhớ tới cậu phóng viên vô danh tiểu tốt kia, cũng cười.

https://thuviensach.vn

Món ăn chính là thịt bò, người phục vụ bưng dao dĩa lên, sáng loáng dưới ánh sáng bóng đèn, nhìn rất sắc bén.

Trên bàn tiệc, Liêu Huy hỏi Vệ Minh, nghe nói gần đây anh vừa làm một cái vụ án lớn?

“Bộ công an tuyên bố lệnh truy nã cấp A, thời gian ba năm lẩn trốn nhiều tỉnh, khiến cho vụ án cưỡng dâm giết người lên đến 32 vụ, những nữ nạn nhân bị hại không ai sống sót —— tất cả đều là những cô gái trẻ tuổi xinh đẹp.” Ánh mắt Vệ Minh đột nhiên biến hóa, lộ ra sự hung bạo, khiến mấy vị mỹ nữ cùng bàn phải nhẹ giọng kinh ngạc thốt lên.

“Đừng sợ. Đã lọt lưới.” Vệ Minh khẩu khí rất đắc ý, bởi vì đây là vụ án số một bộ công an định tính đốc thúc, hung phạm cũng sa lưới trên địa bàn của hắn. “Tội cưỡng gian là loại tội bẩn thỉu đê hèn vô sỉ nhất trong các loại tội, quả thực những tên như thế không thể xem như là người, chỉ có thể coi là cầm thú.”

“Có loại còn cầm dao chém nam nhân, thì đối phó với nữ nhân có tính là gì.” Hồ Thạch Ngân biểu thị đồng ý. Phụ nữ là những đóa hoa phải được trân trọng. Theo lời mọi người đồn đại thì vị đại ca xã hội đen này có cơ số tình nhân, hắn đối với mỗi người phụ nữ đều rất trượng nghĩa, cũng không phải chỉ đối với người đẹp, dù cho ăn bác gái bán đồ đầu đường ngã sấp xuống trước mặt hắn, hắn cũng sẽ tự mình dìu đi.

Hình Minh mất tập trung. Ánh mắt đặt lên người vị mỹ nữ ngồi đối diện mình, vì đóng một bộ phim cổ trang mà gặp may trở nên nổi tiếng, khi mặc vào lớp trang phục cổ trang khiến người kinh diễm, nhưng bây giờ thì cũng không quá xuất sắc, dáng người gầy như que củi, da dẻ có chút nhợt nhạt.

Mấy tờ báo lá cải cả ngày chỉ biết đưa tin vô căn cứ, lúc thì nói cô ta là bạn gái chính thức của Liêu Huy, lúc lại nói là tình nhân của một gia chủ khác ở Thịnh Vực.

https://thuviensach.vn

Mỹ nữ chú ý tới ánh mắt Hình Minh, lập tức nở nụ cười ngọt ngào, lộ ra chiếc răng khểnh duyên dáng. Đúng là người đẹp với người đẹp, thiên tính hút nhau.

Mắt đi mày lại chỉ trong nháy mắt, đã bị Liêu Huy nhìn thấy. Hắn lấy ngón tay gõ gõ mép ly rượu đỏ, tà tà nhếch lên khóe miệng, nửa thật nửa giả nói với vị mỹ nữ kia: “Thu cái răng nanh của em lại, nhìn thật ngu ngốc.”

Mỹ nữ thu hồi ánh mắt đang cười với Hình Minh. Thức thời mà ngậm miệng, cúi đầu.

“Tôi trước đây cũng từng làm qua một vụ án cưỡng dâm, ấn tượng rất sâu đậm. Phạm nhân họ Hình, không phải họ Hình(邢) thông thường, mà là Hình(刑) trong từ hình phạt, khai đao hành hình.” Vệ Minh nói tới chỗ này giả đò dừng lại một chút, quay đầu nhìn về phía Hình Minh, “Biên tập viên Hình, cậu cùng với phạm nhân kia cùng họ đúng không?”

Hình Minh hơi nổi lên ý cười. Cũng không đáp lời, cậu tự biết không thể tiếp tục để những ánh mắt xung quanh trêu chọc, đành phải cúi đầu thưởng thức món ăn.

Bá Nhân vì ta mà chết(2). Mỹ nữ có chiếc răng khểnh thật đáng yêu, đáng tiếc lại không được cười.

(2) Nguyên văn là: Ta không giết Bá Nhân, Bá Nhân lại bởi vì ta mà chết: câu này xuất hiện từ một điển cố. Vào thời Tấn Trung Tông, trọng thần trong triều là Vương Đôn khởi binh làm loạn, kỳ huynh (anh họ) Vương Đạo và cả gia tộc bị dính líu, ở ngoài cung chờ tội. Chu Bá Nhân vào cung, Vương Đạo xin giải thích nhưng Chu Bá Nhân không để ý. Tích cực nói với hoàng đế là Vương Đạo có tội, nhưng cũng dâng sớ xin tội cho Vương Đạo. Vương Đạo không biết nên ghi hận trong lòng. Sau này Vương Đôn nắm quyền to, hỏi thăm Vương Đạo có muốn giết Chu Bá

https://thuviensach.vn

Nhân hay không, Vương Đạo không nói gì, rốt cuộc khiến Chu Bá Nhân bị giết. Sau đó Vương Đạo tìm được tấu chương trước kia của Chu Bá Nhân trong kho, mới bừng tỉnh hiểu ra, khóc lóc nức nở: “Ta không giết Bá Nhân, Bá Nhân lại bởi vì ta mà chết, trong tăm tối, chỉ có bằng hữu là tốt.

Hình Minh dùng khăn giấy ung dung thong thả lau chùi lưỡi dao, nghe cục phó Vệ tiếp tục nói.

“Ở bề ngoài là phóng viên vì dân chờ lệnh, trên thực tế là loại cướp gà trộm chó, sự tình thấp hèn gì cũng làm được.” Vệ Minh cười ha ha, “Sau đó phạm nhân kia bị tái phát bệnh tim, đột tử ở trong tù. Hình như vợ hắn vội vội vàng vàng đi lấy người khác, ngay cả đến kiểm tra thi thể cũng không làm.”

Ngón tay đột nhiên buông lỏng, khăn giấy từ lòng bàn tay trơn tuột, rơi trên mặt đất. Hình Minh căn bản không ý thức được, vẫn như cũ giống như người mắc bệnh sạch sẽ miệt mài lau chùi dao. Dùng lòng bàn tay của cậu. Dùng ngón tay của cậu.

“Nghe bằng hữu của tôi là quản giáo ở nơi đó nói, khi phạm nhân kia ngã xuống, đầu hắn cắm vào bên trong cái bô đựng phân. Nói thế nào nhỉ, đúng là ác giả báo, ngẫm lại thì hại một cô gái vô tội như vậy, thì chết như thế vẫn chưa đền hết tội, có làm cách gì cũng không khiến người tha thứ được.” Cục phó Vệ nhẹ giọng thở dài, một lời nói hợp tình hợp lý.

“Căn bản mức hình phạt quá nhẹ, không thể khiến mọi người bớt phẫn nộ được!”

“Đúng vậy, đáng đời chết đi!”

…

Mấy vị mỹ nữ ngồi cùng bàn hóng chuyện bắt đầu nhao nhao lên, như những con chim cánh cụt náo nhiệt, bọn họ đối với những kẻ phạm tội như

https://thuviensach.vn

thế vô cùng căm phẫn, ánh mắt hiện lên vẻ xem thường, giọng điệu chán ghét.

Vào lúc này Cục phó Vệ nhắc lại chuyện xưa hiển nhiên là có ý đồ riêng. Liêu Huy cũng vẫn đang chờ cơ hội đó của hắn.Biên tập viên Hình người từng vì không vừa ý với người khác mà thẳng tay đập chai rượu lên đầu người ta bây giờ lại bình tĩnh đến khác thường, cậu một mình chống lại ánh mắt khinh bỉ và những tiếng la mắng chán ghét của mọi người, còn nở nụ cười đến là xinh đẹp rực rỡ.

Chiếc dao cắt thịt bò đã được xử lý sạch sẽ, lưỡi dao sắc bén. Hình Minh tay giấu dưới bàn, ngón tay lướt qua lưỡi dao. Từng chút. Từng chút.

Bàn tay đầy vệt máu.

Cậu không hề hay biết.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 50

Edit & Beta: Direct Kill

Tiệc tối tiến hành được một nửa, nghe đâu sau khi kết thúc party còn có các tiết mục phụ đặc biệt hấp dẫn, chưa tới ba, bốn giờ sáng thì sẽ chưa tan. Nhưng Hình Minh bây giờ đã cực kỳ mệt mỏi, không còn tinh thần đâu mà tiếp tục phụng bồi nữa. Cậu đứng lên, chào hỏi Liêu Huy, cùng toàn bộ những người cùng bàn, thân thể hơi lảo đảo, nở nụ cười khiêm tốn, thể hiện sự lễ độ.

Đợi cả một buổi tối nhưng không có chuyện gì xảy ra, Liêu Huy cũng mệt mỏi. Hắn dặn dò Hình Minh liên hệ với thư ký của mình, từ bên Thịnh Vực lấy tài liệu về thuốc chữa bệnh ung thư gan, cố gắng khiến 'Tầm nhìn Đông Phương' càng ngày càng trở nên phổ biến hơn.

Hình Minh dương thịnh âm suy, đứng nghiêm: "Cảm ơn Liêu tổng quan tâm, nhưng tôi đã cố hết sức rồi."

Trước mặt mọi người trong buổi tiệc, khách có tình, chủ có nghĩa, vừa đẹp đẽ lại náo nhiệt. Đối phương khách khí thành như vậy, Liêu Huy đến cùng không thể cưỡng ép trở mặt, hừ mũi một tiếng, phất tay nói: "Đi đi."

Hình Minh nắm tay Lý Mộng Viên thoải mái bước ra khỏi khách sạn. Quả thật chuyến này đi không uổng công. Kẻ thù muốn thấy cũng đã thấy, tư liệu cần đã tới tay, quan trọng nhất là, mang theo một cô gái tốt đẹp ra ngoài, có thể mười phân vẹn mười mà đưa trở lại. Hình Minh hết sức hài lòng với bản thân đêm nay, nhưng cũng cảm thấy chưa bao giờ mệt mỏi như thế. Bữa tiệc vừa rồi tựa như một bộ phim thương mại, cậu đã trải qua

https://thuviensach.vn

nhưng âm mưu động trời, xung đột cẩu huyết, tầng tầng nguy cơ và đảo ngược tình thế, chỉ còn thiếu khuyết một kết cục nhẹ nhàng hạnh phúc.

Giờ khắc này, Lý Mộng Viên thướt tha đứng trước mặt cậu, đôi mắt ẩn tình mà ngước nhìn người cô đã thích bấy lâu.

Vốn cô cũng là một người có dáng vẻ không chê vào đâu, nay chỉ hơi tốn tâm tư vào trang phục một chút, vẻ đẹp lại càng được tôn lên.

Hình Minh đọc không hiểu nội dung trong ánh mắt Lý Mộng Viên, nhìn quanh rồi quay về bên người cô nói, tuần này ngày nào cậu rảnh, chúng ta đi thăm sư mẫu.

Lý Mộng Viên gật gật đầu, ánh mắt vẫn chưa rời đi, vừa thẳng thắn lại mãnh liệt, tràn đầy mong đợi chân thành.

Trêu bầu trời trăng sáng vằng vặc, lác đác điểm xuyết ánh sáng của một vài ngôi sao, đường lớn lúc này đã thưa thớt người hơn, một vài người túm năm tụm ba đi với nhau. Khung cảnh của trung tâm thanh phố lúc nào cũng rực rỡ tráng lệ, cách đấy mấy chục mét là khu Lãnh sứ quán, thiết kế có phần mang phong cách châu Âu. Khung cảnh lãng mạn nhẹ nhàng như được sắp xếp từ trước. Hình Minh rũ mắt xuống, nhìn Lý Mộng Viên. Ánh mắt không lạnh lùng nghiêm nghị như thường ngày, nhưng trên mặt hoàn toàn không nở nụ cười. Cậu đã cười suốt cả một buổi tối, khuôn mặt cứng hết lại.

Một thằng nam độc thân hơn năm nay, đang do dự chi bằng cứ đơn giản thuận nước đẩy thuyền, đưa bộ phim đến cái kết viên mãn, thì một chiếc xe Bentley đúng lúc này xuất hiện trong tầm mắt của cậu. Hình Minh không cận thị, nhưng bóng đêm quá dày, đèn đường lại mờ mịt, không thể thấy rõ biển số xe.

Phản ứng đầu tiên, đây là xe Ngu Trọng Dạ. Phản ứng thứ hai lại lập tức phủ nhận, không phải, không thể nào là hắn. Đài trưởng Ngu bây giờ đang

https://thuviensach.vn

ở Los Angeles, bên người còn có tên Lạc Ưu đáng ghét lúc nào cũng kè kè bên cạnh, chuẩn bị cùng người đại diện của công ty hoạt hình đáng ghét kia ký tên.

Mong đợi cả một buổi tối của Lý Mộng Viên dường như dần dần lụi tàn. Chiếc xe kia từ xa đến gần, tim Hình Minh càng ngày càng đập như trống bỏi, cậu vội vội vàng vàng ngăn một chiếc taxi lại, hoang mang hoảng loạn bảo cô vào trong xe.

Đêm khuya, lốp xe ma sát với mặt đất đặc biệt bén nhọn. Bentley đen dừng trước người cậu.

Sau khi cửa sổ xe hạ xuống một khuôn mặt cực kỳ anh tuấn và quen thuộc xuất hiện, không nói lời gì đã ra lệnh: “Lên xe.”

Trái tim vừa nãy còn nhảy loạn lúc này lại đột ngột dừng lại, Hình Minh sững sờ bất động, đầu óc trống rỗng mà nhìn Ngu Trọng Dạ.

Ngu Trọng Dạ không nhịn được: “Sững sờ cái gì.”

Đứng trong gió hỗn độn hồi lâu mới hoàn toàn tỉnh táo lại, Hình Minh nghe lời mở cửa, ngồi vào trong xe. Cậu vốn muốn phản kháng, đột nhiên lại bỏ qua, một đêm này cậu đều là ngụy trang, thuận theo cùng ẩn nhẫn, không còn hơi sức đâu mà lo chuyện khác nữa.

Đài trưởng Ngu tới không sớm không muộn, vừa vặn đem người bắt đi. Hình Minh thầm nghĩ, cáo già xuất hiện vào lúc này, quá nửa là sợ mình làm hỏng việc của hắn, sợ đường đường là người của đài Minh Châu lại ở trước mặt các vị tai to mặt lớn làm hắn mất mặt. Cậu nhún vai một cái, thoải mái nói, thầy, hôm nay em không gây sự gì.

Ngu Trọng Dạ không lên tiếng, nắm chặt tay Hình Minh, giơ lên trước mắt mình.

https://thuviensach.vn

Ai cũng không nhìn thấy, không chú ý đến vết thương, vết cắt còn rất mới, lòng bàn tay cơ hồ đã bị cắt nát. Máu chảy xuống từng dòng, nhất thời không ngừng được, khiến cho cổ tay áo sơmi đều bị nhuộm đỏ. Ngu Trọng Dạ híp đôi mắt, nhìn vết thương trên tay Hình Minh một chút sau đó quay sang nhìn Hình Minh, dường như muốn nổi giận.

Bản thân Hình Minh cũng sợ hết hồn, vài giây sau mới phản ứng nhớ tới tay mình bị cắt, ngay sau đó cảm giác đau đớn liền ùa đến. Cậu chưa từng có khuynh hướng ngược đãi tự mình hại mình, chỉ là do ở lúc dưới bàn ăn hoàn toàn không ý thức được chuyện gì xảy ra.

Ngu Trọng Dạ thả tay Hình Minh ra, âm thanh hơi nâng lên: “Lão Lâm, đi bệnh viện.”

Nhớ tới khuôn mặt Vệ Minh, lời nói của Vệ Minh, trái tim Hình Minh lần thứ hai đau đớn, dường như cả người đều bị băm nát ra thành những mảnh vụn. Cậu ủ rũ, bất đắc dĩ xua tay: “Bây giờ trong bệnh viện chỉ còn lại các bác sĩ thực tập, bọn họ còn không có chuyên nghiệp bằng em đâu.”

Lời này chưa chắc đã là sự thật, cái tính khí ngang ngược không coi ai ra gì này một chút cũng không thay đổi. Ngu Trọng Dạ khẽ cười: “Thế thì về nhà đi.”

Mấy năm nay, “Nhà” đối với Hình Minh mà nói, vẫn là một khái niệm tương đối xa lạ.

Một đời người, nếu tính dài ra thì sống được 3 vạn ngày, 3 vạn ngày đó không nằm ngoài bốn chữ ăn, mặc, ở, đi lại. Lái BMW, mặc những bộ quần áo xa xỉ, sống ở nơi trung tâm thành phố ngay cạnh khu trung tâm thương mại tấp nập, ăn uống thì không nói làm gì rồi. Hình Minh ở căn nhà thuê trọ của mình chưa bao giờ xuống bếp, thứ nhất là cho bớt chút công việc, thứ hai là một người mà làm một bàn thức ăn cũng chẳng có ý nghĩa gì. Xuyên, Lỗ, Việt, Hoài Dương(1), ngọt chua cay đắng, đó đều là mối quan

https://thuviensach.vn

tâm của người khác, sinh hoạt của người khác. Còn cậu từ lâu đã hình thành thói quen giải quyết bữa ăn của mình ở các cửa hàng tiện lợi hoặc các quán ăn nhanh. Trong nhà kệ bếp quanh năm đều là lạnh lẽo.

(1) Văn hóa ẩm thực truyền thống của Trung Quốc có lịch sử lâu dài. Tứ Xuyên, Sơn Đông, Quảng Đông, Giang Tô và là bốn nhánh chính tạo đầu lịch sử, Sau đó, biểu tượng của món ăn địa phương là Chiết Giang, Phúc Kiến, Hồ Nam cũng đã dần dần được biết đến. Ở đây 'Xuyên, Lỗ, Việt, Hoài Dương' thì Xuyên chính là Tứ Xuyên, Lỗ là giản xưng của tỉnh Sơn Đông, Việt là tên gọi khác của tỉnh Quảng Đông, còn Hoài Dương là khu vực hạ lưu giữa sông Hoài Hà và sông Dương Tử, trong đó có tỉnh Giang Tô.

Không có lúc nào cảm nhận được hơi ấm từ căn bếp trống trải kia, không thể gọi là nhà được.

Men theo dòng suy nghĩ, cậu trở về đối diện với ký ức ở Hướng gia khi mẹ mình tái giá.

Hồi đó Hình Minh mới vừa vào cấp ba, Hướng Tiểu Ba đã bị đuổi khỏi nhà, hôm đó thầy giáo Thiên cho tan học sớm hơn nửa giờ, Hình Minh chạy về nhà, vừa vào trong nhà đã nghe thấy trong phòng bếp truyền đến một trận âm thanh kỳ quái. Men theo tiếng động đến gần, cậu bắt gặp cặp mông ngăm đen của Hướng Dũng đang quấn quýt lấy bắp đùi trắng như tuyết của Đường Uyển, Hướng Dũng thở hổn hển như trâu, Đường Uyển yêu kiều từng trận, bọn họ tựa vào bàn ăn không ngừng đưa đẩy. Như đang trải qua một hồi động đất. Hình Minh sửng sốt vài giây, chợt không nói tiếng nào bỏ chạy, nhưng đôi vợ chồng đang nhiệt tình làm chuyện đáng khinh kia vẫn phát hiện ra. Thất tình lục dục là điều cơ bản của con người, nhưng Hướng Dũng cảm thấy rất lúng túng, Đường Uyển cũng quẫn bách theo. Hình Minh tự nhận mình là đứa trẻ hiểu rõ sự đời, không nên ảnh hưởng đến sinh hoạt của cha mẹ. Cho nên không quá hai ngày, cậu đã chủ động xin cha dượng muốn chuyển đến trọ ở trường.

https://thuviensach.vn

Từ trường học về nhà chỉ cần đạp xe khoảng mười phút. Hướng Dũng không nói hai lời đáp ứng.

Nghỉ đông và nghỉ hè vừa đến, Hình Minh cùng với những học sinh ở nơi khác vì lý do nào đó không thể về nhà cùng nhau viết đơn gửi lên nhà trường, xin được ở lại trường. Cậu giải thích với Hướng Dũng, không trở về nhà vì để an tâm chuẩn bị cho cuộc thi tiểu phẫu ở trường, lý do đường hoàng, đối phương cũng không có nguyên nhân gì để can thiệp. Quanh năm sống ở bên ngoài một mình như vậy, nhưng Hình Minh vẫn luôn rất dư dả để tiêu xài. Hướng Dũng thường đến thăm cậu, ban đầu còn mua những đồ dùng hàng ngày cho cậu, sau này đắn đo khó chọn được đồ cậu yêu thích, liền đơn giản trực tiếp đưa tiền.

Bọn họ chưa bao giờ hỏi cậu sao nhiều cuộc thi như vậy, bọn họ cũng chưa bao giờ hỏi cậu có muốn về nhà hay không.

Một nơi mà không ai nhớ, hình như cũng không thể gọi là nhà.

Nghĩ bậy nghĩ bạ một đường, chẳng mấy chốc đã đến nơi. Ngay trước mặt Lão Lâm, Ngu Trọng Dạ ôm cậu xuống xe. Hình Minh không giãy dụa, cũng không cảm thấy có gì lạ lùng cả, hai chân của cậu đã hướng nam nhân này mở ra nhiều lần, da mặt cũng bị nam nhân này mài giũa càng ngày càng dày. Cậu ủ rũ tựa vào ngực Ngu Trọng Dạ, bị hắn ôm vào biệt thự, ôm vào buồng tắm.

Ngày cả quần áo cũng không để ý đã cởi hay chưa, Ngu Trọng Dạ liền đem Hình Minh đè ở cửa kính buồng tắm có vòi hoa sen, cương quyết nắm chặt tay của cậu, đè xuống, hôn.

Ban đầu Ngu Trọng Dạ chỉ hôn nhẹ nhàng phớt qua, sau đó càng ngày càng tiến sâu vào. Hắn ngậm lấy đầu lưỡi cậu êm ái cắn mút, liếm láp, cắn đến khắp người Hình Minh đều ngứa ngáy, mười phần thăm dò xâm nhập vào nơi sâu xa, hắn hung ác ôm ấp cướp đoạt.

https://thuviensach.vn

Hình Minh nhắm mắt lại, hưởng thụ đôi môi đã lâu không gặp, thờ ơ mà đáp lại.

Nước nóng đổ ập xuống, vết máu nơi lòng bàn tay được rửa sạch. Triền miên trong nụ hôn dài, bàn tay bị thương tổn dần dần cùng mười ngón tay Ngu Trọng Dạ giao hợp, kỳ quái là, một chút cũng không đau.

Hơi nóng và nước như khiến phòng tắm thu hẹp lại, buồng tắm hiển nhiên so với phòng ngủ càng trêu ghẹo người động tình. Hình Minh đã sớm không chịu nổi loại trêu chọc này, tự mình đem quần áo ướt dính trên người cởi ra, tiện tay cởi luôn quần áo của Ngu Trọng Dạ. Mở ra cúc áo, ngón tay sát qua điểm nhô ra trước ngực đối phương, hô hấp Ngu Trọng Dạ bỗng nhiên mất khống chế —— Hình Minh đột nhiên có chút đắc ý nghĩ, lão hồ ly này thế mà cũng biết động tình.

Tay Ngu Trọng Dạ xoa cánh mông Hình Minh, nâng một chân cậu lên, khiến cho hạ thân của cậu cùng hạ thân của mình chặt chẽ kết hợp. Hắn một bên cẩn thận hôn cổ, hai má, vành tai, một bên phát ra âm thanh hòa lẫn hơi nước nhẹ nhàng gọi, lúc thì gọi cậu là “Minh Minh” lúc thì lại gọi “Bé cưng”.

Cùng với cách gọi Lâm Tư Tuyền một người đoan trang, được biết đến như “cổ họng quốc dân” hoàn toàn bất đồng, giọng nói Ngu Trọng Dạ sâu dày có hình có khối, còn mang theo một loại độc nào đó khiến cho người nghe không thể chạy trốn đâu được, như một tấm lưới được dệt rất vững chắc, dễ như ăn cháo liền đem Hình Minh vây khốn. Cậu rốt cục tâm vô tạp niệm, không hề đề phòng mà tập trung vào.

Hai nam nhân thân thể trần truồng, xoa bóp, ôm ấp, hôn môi, bên trong phòng kính một màn sương mù.

Sau khi ‘tắm’ xong vòi hoa sen, phủ thêm áo ngủ trở lại phòng. Ngu Trọng Dạ dặn dò Phỉ Bỉ mang hộp thuốc tới. Phỉ Bỉ sau khi học được nhiều

https://thuviensach.vn

bài học, lần này đến không ngạc nhiên, không trợn tròn mắt sát phong cảnh, chỉ khi đưa hòm thuốc đến tiện mồm hỏi một câu: “Muốn tôi đến băng bó sao?”

Ngu Trọng Dạ lắc đầu: “Để tôi.”

Dùng ôxy già tỉ mỉ bôi lên miệng vết thương để khử trùng, sau đó dùng băng gạc nhẹ nhàng quấn lấy bàn tay và ngón tay bị dao cắt qua. Toàn bộ quá trình đài trưởng Ngu mặt không hề biểu lộ cảm xúc, cũng không nói một lời, vẫn luôn rũ đôi mắt bị hàng lông mi dày đặc bóng tối che đậy, giống như tức giận chưa tiêu, cũng giống như không phải. Thật sự không đoán biết được tâm tình hắn.

Sau khi tâm trạng hỗn loạn ở nhà tắm rút đi hơn nửa, Hình Minh không khỏi thấp thỏm, nhìn chằm chằm bàn tay trái đang bị băng bó của mình, cáo già thế mà làm việc rất tỉ mỉ, băng bó đến vô cùng hoàn mỹ.

Mãi đến tận khi vết thương được xử lý xong xuôi, Ngu Trọng Dạ mới hỏi, làm tổn thương ở nơi nào?

Hình Minh há mồm đáp, dao cắt thức ăn bị rơi xuống đất, khi cậu nhặt lên không may bị thương.

Lời này sợ quỷ cũng không tin. Ngu Trọng Dạ hơi khẽ cau mày, hỏi, có liên quan tới Liêu Huy?

“Không phải. Không có.” Hình Minh lắc đầu, không quan tâm đối phương tin hay không, kiên trì nói là chính mình làm tổn thương.

Nói xong liền quay mặt đi, vết thương trên tay không quan trọng gì, nhịn được, cũng nhất định phải nhịn. Hắn không hi vọng người bên ngoài có thể hiểu được nỗi đau của mình.

https://thuviensach.vn

Nửa ngày, ngón tay Ngu Trọng Dạ lướt qua má Hình Minh, nắm cằm của cậu kéo tới trước mặt mình. Hai người mặt đối mặt. Mãi đến tận khi trong đôi mắt Ngu Trọng Dạ có nhiều hơn thứ gọi là ham muốn, sau đó hôn phớt lên mí mắt Hình Minh một cái, nói: “Vẫn là Minh Minh của chúng ta hiểu chuyện.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 51

Edit & Beta: Direct Kill

Hai chữ “hiểu chuyện”, đối với cậu mà nói, chính là đã trải qua lần lượt từng đợt “tên đã lên dây lại bị đứt” giáo huấn, học được bài học dù cho có bị đánh gãy răng cũng phải ngậm cả răng cả máu mà nuốt xuống. Cổ họng Hình Minh khô khốc ngứa ngáy, nhưng trên mặt ý cười càng ngày càng lớn, cộng thêm với khuôn mặt tái nhợt, khiến nụ cười kia càng chói mắt. Cậu cọ cọ mặt vào ngực Ngu Trọng Dạ, cố gắng bày ra bộ dạng ngoan ngoãn ôn nhu: “Không có ai thương em, nếu không hiểu chuyện thì biết làm sao bây giờ.”

“Em nói tôi nghe, phải thương em làm sao mới tốt đây.” Bên trong lời này rõ ràng có ý tứ trách cứ, Ngu Trọng Dạ dung túng mà nở nụ cười. Hắn nhấc tay đem bàn tay bị thương của Hình Minh nhẹ nhàng nắm lấy, sau đó đưa tới bên môi, ngậm lấy đầu ngón tay của cậu từng cái từng cái một hôn xuống.

Đầu ngón tay truyền tới cảm giác mềm mại lại ngứa ngáy, giống như dòng điện nhỏ, nhanh chóng chạy dọc toàn thân. Hình Minh trong lòng run sợ một hồi, thân thể trở nên cảnh giác. Lúc này thái độ của cáo già dường như càng trở nên nguy hiểm hơn. ‘Mỗi lần ngã là một lần bớt dại’, cậu là con ếch trong nồi nước sôi(1), sinh ra từ sự mẫn cảm, chết đi trong sự tưởng bở.

“Toàn bộ công sức của các nhân viên trong tổ phấn đấu mấy ngày nay, ‘Tầm nhìn Đông Phương’ mới có khởi đầu tốt như vậy, không thể bởi vì

https://thuviensach.vn

nguyên nhân từ phía em mà kiếm củi ba năm thiêu một giờ. Em muốn mau chóng trở lại quay chương trình, hai tập tiếp là theo sự chỉ bảo của thầy, em phải trở lại để phỏng vấn họ.” Hình Minh giương mắt nhìn Ngu Trọng Dạ, biểu thị bản thân chấp nhận sắp xếp của đối phương, dự định vừa tĩnh dưỡng thân thể vừa làm chương trình.

Ngu Trọng Dạ ngược lại có chút không tin tưởng, nắm cằm Hình Minh nâng lên: “Ngoan như vậy?”

“Tuy nhiên, tiệc tối vừa rồi Liêu tổng đã đề nghị với em, hắn hi vọng tập tiếp theo của ‘Tầm nhìn Đông Phương’ sẽ gián tiếp tuyên truyền loại thuốc gan mới mà Thịnh Vực sắp bán.” Sau đó ngắt ra một chút, mới bổ sung thêm câu, “Hơn nữa em gần đây đúng lúc tìm kiếm được một vụ việc thú vị, có liên quan đến thuốc gan.”

Hình Minh trong lòng hiểu rõ, không có sự đồng ý của Ngu Trọng Dạ, vụ việc của Hạ Trí Viễn không thể đưa lên ‘Tầm nhìn Đông Phương’, không có Ngu Trọng Dạ che chở, cậu có cho thêm mười lá gan cũng không dám động tới Liêu Huy.

Nói về sự việc của Hạ Trí Viễn, cậu chỉ hời hợt kể ra quan hệ giữa Thịnh Vực và vị giáo sư kia, phải biết lùi một bước để tiến hai bước, một mặt tỏ thái độ cũng nên tôn trọng bên phía nhà tài trợ, đáp ứng nguyện vọng của họ; một mặt lại cường điệu vụ án này là một chuyện cực tốt để cắt thành tin tức, sự đối đầu giữa đạo đức và pháp luật như chuyện này rất có thể khơi ra sự tranh luận và suy nghĩ của khán giả. Mấy năm này, cải cách y học cùng những sự cố chữa bệnh vẫn là điểm nóng trên khắp cả nước, quá đỏ sẽ trở nên xám, nhưng phàm là những vấn đề có tương quan đến y dược, có ầm ĩ đến thế nào cũng đều ngại không đủ. Bác sĩ gặp sự cố, bệnh nhân có oan ức, nói lớn thì, nó có quan hệ tới dân sinh bách tính, nói lớn hơn nữa thì, nó có liên quan đến ổn định quốc gia.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng mới đánh ra lá bài tình nghĩa, Hạ Trí Viễn là ân sư thời đại học của cậu, tuy nhiên cũng lập tức thay đổi thái độ, bản thân có thể đứng ở phía lập trường của đài trưởng đài Minh Châu để suy tính, chỉ cần đối phương cho là không thích hợp, cậu sẽ không nể mặt tình thầy trò, kiên quyết từ bỏ đề tài này.

Một lời nói, đặc biệt thức thời. Hoặc nói là, đặc biệt hiểu chuyện.

Một mạch nói xong suy nghĩ của mình, Hình Minh thấp thỏm chờ Ngu Trọng Dạ phản ứng. Không dám quang minh chính đại nhìn thẳng vào ánh mắt của đối phương, chỉ dám thỉnh thoảng len lén liếc mắt một cái —— đôi mắt cáo già quá độc, tâm tư của hắn giấu hết đi nơi nao rồi?

Thánh thượng không hạ chỉ xuống, thì dù chủ đề này được thổi phồng ra như bông hoa, cũng đều là toi công. Nhưng mà thánh ý quá khó dò, Ngu Trọng Dạ hơi khẽ cau mày, trầm mặc một lúc lâu.

Một lát sau, mới nói: “Về phía Liêu Huy em không cần lo lắng, làm chương trình chú ý đúng mực, còn có,” dừng lại chốc lát, đài trưởng Ngu giơ tay ra phía sau gáy của cậu vỗ nhẹ một cái: “Cũng nên để ý sức khỏe của mình.”

Đây coi như là… Đồng ý?

Hình Minh lén lút thở ra một hơi. Vượt qua được ngọn núi còn lớn hơn cả Liêu Huy này, chợt cảm thấy tinh thần sảng khoái, nụ cười trên mặt suýt nữa không đè xuống được, nhưng cậu vẫn cố gắng nhẫn nhịn, tiếp tục đóng vai ngoan ngoãn: “Tuy nhiên bây giờ nói những chuyện này vẫn còn hơi sớm, dù sao cũng phải xong một tập ghi hình trò chuyện phỏng vấn, mới chuẩn bị làm tiếp được.”

Ngu Trọng Dạ nhíu mày: “Một tập?”

https://thuviensach.vn

“Nếu không thì… hai tập?” Hình Minh ngửa cằm lên, cò kè mặc cả.”Kỳ thực bệnh viêm cơ tim cũng không tính là gì cả, em không cần nghỉ ngơi lâu như vậy.”

Ngu Trọng Dạ khóe miệng hơi động, không cho thương lượng: “Vậy thì một tháng.”

Trộm gà không thành còn mất nắm gạo, thời gian nghỉ ngơi vô duyên vô cớ tăng lên gấp đôi. Hình Minh không dám cùng lãnh đạo tranh luận nữa. Cậu hơi cuộn tròn thân thể, nhẹ nhắm mắt, đem mái tóc ướt nhẹp chôn vùi trong lồng ngực Ngu Trọng Dạ, tùy ý để đối phương vuốt ve phía sau gáy và sau lưng ——giống như đang vuốt lông cho thú cưng của mình, làm người rất có cảm giác hưởng thụ, nhưng cũng rất khó yêu thích.

“Cho nên trải qua chuyện kia?” Vật nhỏ cùng mình đã chiến tranh lạnh mấy ngày gần đây, hôm nay thái độ cuối cùng cũng coi như khiến người hài lòng. Ngu Trọng Dạ nhấc cằm Hình Minh lên, dùng giọng điệu xác nhận hỏi, “Không cùng tôi giận dỗi nữa?”

Hình Minh biết “Chuyện kia” là chuyện nào.

Trong nháy mắt chiếc đồng hồ bay ra ngoài của sổ, cậu cảm giác trong lòng như có tảng đá lớn rơi xuống, một cảm giác không thoải mái. Người khởi xướng đã thừa nhận rõ ràng, bây giờ mình còn tính toán thì có vẻ quá nhỏ mọn. Huống hồ nhân gia Lạc công tử rốt cuộc có phải người bên gối của đài trưởng Ngu hay không, Hình Minh suy nghĩ không ra cũng không có cơ sở để suy nghĩ.

Không có, chỉ là không muốn mà thôi. Trong lòng cậu còn có ý niệm khác. Việc nhìn thấy Vệ Minh xuất hiện chỉ mới gần đây, nhưng lại cắm rễ trong lòng chừng mười năm, từ lâu đã thâm nhập quấn chặt lấy thân thể cậu.

https://thuviensach.vn

Vừa được che chở lại không trả công, vậy thì có chút ngang ngược không biết lý lẽ. Hình Minh bận rộn gật đầu không ngừng, cảm thấy có gì đó không đúng, lại lắc đầu, e sợ lời nói và ngôn ngữ cơ thể không đủ tỏ rõ thái độ của mình, liền đưa mặt đến gần, chủ động hôn môi Ngu Trọng Dạ.

Đôi môi hai người nhẹ nhàng dán vào, Hình Minh dùng đầu lưỡi phác hoạ hình dáng môi Ngu Trọng Dạ, sau đó chậm chạp muốn đem đầu lưỡi đưa vào trong miệng đối phương.

Ngu Trọng Dạ thờ ơ không động lòng, hai cánh môi uyển chuyển không rõ phong tình mà đóng chặt, ngay cả mí mắt cũng không động đậy.

Hình Minh phẫn nộ lui lại, suy nghĩ một chút, không cam lòng kề sát mặt lại gần, giống như chim nhỏ mổ lên môi Ngu Trọng Dạ.

Vẫn không phản ứng. Dục vọng của đài trưởng Ngu tới cũng nhanh mà đi cũng gấp, thái độ của hắn lúc này, cùng nam nhân ôn tồn nóng bỏng trong phòng tắm khi nãy như hai người khác nhau.

Hình Minh không giận dỗi nổi, một bên kiên nhẫn mà nỗ lực lấy lòng đối phương tiếp nhận nụ hôn này, một bên đem dây lưng của áo ngủ trên người cởi ra, bên trong không mặc gì cả, chỉ có cơ ngực cân xứng cùng đôi chân thon dài. Thân thể dường như còn dư tồn nhiệt độ của cơ thể người kia, tính khí bán mềm buông xuống giữa hai chân.

Vừa rồi bọn họ không làm đến giai đoạn cuối. Trong phòng tắm, lão hồ ly này rõ ràng động tình, tách hai mông của cậu, cùng cậu hôn môi, ngón tay dính sữa tắm nhắm vào bên dưới đưa đẩy, đi vào gần nửa, kết quả lại lùi ra. Bên trong phòng tắm hơi nước tràn ngập, nước ấm quanh phòng, mà nhiệt độ Ngu Trọng Dạ càng cao hơn, dương v*t hắn to dài nóng bỏng, cứng đến nỗi khiến người ta sợ hãi, nhưng cuối cùng rút thương mà không chịu đi vào, chỉ là chà xát thôi.

https://thuviensach.vn

Bình thường, Hình Minh đối với tình ái chẳng hề quá yêu thích, ban đêm hiếm có mộng xuân, sáng sớm cũng không thường tự xử, "Băng vương tử" trước sau như một, lãnh cảm với tất cả. Dưới cái nhìn của cậu, loại chuyện trao đổi này không nằm ngoài hai mục đích, vì sinh con, vì sảng khoái. Nhưng giờ khắc này tâm lý cậu sinh ra sợ hãi, loại này sợ hãi có thể là đối với Liêu Huy, có thể là đối với Vệ Minh, cũng có thể chính là đối với Ngu Trọng Dạ.

Cõi đời này, quan hệ giữa người với người là mối quan hệ biện chứng. Người mẹ mang thai cung cấp chất dinh dưỡng cho đứa con của mình bằng cuống rốn, kẻ nợ tiền và người đòi nợ đưa nhau lên tòa cũng phải có giấy vay nợ, vợ chồng người yêu tất phải có dây tơ hồng của Nguyệt Lão, đồng hương gặp đồng hương, ắt cũng bởi hai chữ "số phận" khiến nước mắt lăn dài trên má…

Nhưng mà cậu cùng Ngu Trọng Dạ chẳng có gì cả.

Chỉ có tình dục.

"Thầy, thầy không nhớ em sao? Không muốn em sao?" Hình Minh hỏi như không hỏi, bàn tay lần mò vào bên trong quần Ngu Trọng Dạ. Sợ hãi vết thương lần nữa rách ra, các vết thương đã ngừng chảy máu. Đêm nay cậu phải chịu đựng mới nhặt được mạng nhỏ từ quỷ môn quan trở về, bây giờ đặc biệt khát vọng xâm phạm, để tránh mình "vượt sát" một lần nữa thì thật sự hỏng.

Ngu Trọng Dạ nhấn giữ cái tay kia của Hình Minh, tiếng nói trầm thấp, ngậm lấy ý tứ nhắc nhở hàm xúc: "Đừng nhúc nhích."

Hình Minh không dám động. Sững sờ trừng hai mắt nhìn Ngu Trọng Dạ, đôi môi hơi miết, gương mặt oan ức khó chịu không thoải mái. Đến cùng bởi vì bị bệnh hơn nửa tháng, nam sắc nữ sắc tất nhiên không tiếp xúc, nên khi hai người thân thể không hề có kẽ hở mà thân cận, cậu đã cương.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ lạnh nhạt nhìn Hình Minh mấy phút, sau đó nâng đỡ phía sau gáy của cậu, dùng sức hôn. Nụ hôn thông thường nhưng còn có hàm nghĩa khác. Giống như một cuộc chạm trán nhỏ, đón lấy đều là củi khô bốc lửa, oanh oanh liệt liệt.

Hình Minh rốt cục thỏa mãn mà nhắm mắt lại, chỉ cảm thấy đầu lưỡi Ngu Trọng Dạ so với thường ngày càng săn sóc hơn, ôn nhu liếm mút cổ họng cậu, sau đó men theo cằm, cần cổ cùng xương quai xanh, một đường nhẹ nhàng cắn mút, tinh tế liếm láp.

Ngu Trọng Dạ gặm cắn đầu v* Hình Minh, lấy tay an ủi tính khí cậu, không cần dùng nhiều công sức, đầu v* cậu đã cứng rồi, tính khí càng cứng hơn.

Đầu lưỡi tuột xuống tiếp, khéo léo dừng ở nơi nhạy cảm, sau đó tiến nhập vào vùng rừng núi rậm rạp.

Hình Minh ngửa cổ rên rỉ. Ngu Trọng Dạ vậy mà đang mút thứ kia của cậu.

Hình Minh không quá yêu thích khẩu giao. Trước kia bạn gái nghĩ làm như thế cậu sẽ vui lòng, nhưng lại bị cậu không khách khí chút nào cự tuyệt tại chỗ. Xét ở phương diện này, sức tưởng tượng của cậu từ trước đến giờ bần cùng, thủ đoạn cũng chỉ biết mấy bài cơ bản, cậu không muốn tốn tâm tư lấy lòng người khác, cũng không cần người khác tới lấy lòng mình.

Nhưng khoang miệng Ngu Trọng Dạ không thể nghi ngờ quả thực quá mỹ diệu.

Hắn chặt chẽ bao vây lấy quy đầu cậu, dùng đầu lưỡi quét xung quanh linh khẩu, ngay cả vùng đáy chậu đều ôn nhu liếm qua, đem nơi da thịt bí ẩn liếm đến đỏ sẫm ướt át.

https://thuviensach.vn

Ốm đau khắp người như được quét đi sạch sành sanh, loại an ủi này quả thực khiến Hình Minh thoải mái muốn khóc. Cậu không tự chủ được men theo nhịp độ phun ra nuốt vào của Ngu Trọng Dạ, nâng eo đánh đưa. Tâm nói mình quả nhiên vẫn là thẳng, trước chỉ dùng phía sau nên không dễ chịu, súng ống đằng trước mới được vuốt ve một chút, lập tức không kềm chế được.

Điểm giới hạn không có dấu hiệu nào đến, Hình Minh đột nhiên cảm thấy bụng dưới căng thẳng, bắn.

Sảng khoái đến mơ màng, nhưng cũng sợ đến hồn phi phách tán. Tuy là trước đây không có kinh nghiệm, nhưng trực giác cùng thường thức đều nói cho cậu biết, vạn tuế gia là không thể hầu hạ người, càng không thể để người bắn vào trong miệng của hắn như thế.

Nhưng điều không thể lại trở thành có thể, hình như là giận thật. Ngu Trọng Dạ mặt không hề cảm xúc, duỗi tay nắm chặt hàm dưới Hình Minh, khiến cho hai gò má cậu hãm sâu, hai cánh môi không thể khép vào được. Hắn cúi đầu liền che môi của mình lại, ngậm lấy tinh dịch chưa nuốt xuống đút vào trong miệng Hình Minh.

Hình Minh hô hấp không thoải mái, theo bản năng đỉnh đầu lưỡi không phối hợp, còn dùng tay khước từ chống lại. Ngu Trọng Dạ liền đem cánh tay bị thương đang lộn xộn tóm chặt lấy, càng thô bạo mà hôn cậu, cắn cậu, gặm nuốt cậu, mãi đến tận khi chất lỏng trong miệng đều đẩy qua hết.

Tinh dịch và huyết dịch lẫn vào nước bọt, một nửa ngậm trong miệng Hình Minh, một nửa thuận theo nơi hai người đang dây dưa, trượt ra khóe môi, chảy xuống cằm.

Bàn tay bị nắm quá chặt, vết thương trên tay bị nứt ra, lớp vải băng bó đã chuyển sang màu hồng nhạt.

https://thuviensach.vn

Chứng bệnh viêm cơ tim không dễ khỏi như thế, cho dù đã xuất viện nhưng thỉnh thoảng vẫn cảm thấy tức ngực khó thở, huống hồ lúc này phải tiếp nhận một nụ hôn như thế. Nụ hôn kết thúc, cả người Hình Minh đơ ra, khuôn mặt đỏ bừng, thở dốc nằm trên giường, miệng đầy mùi vị tanh ngọt quái lạ.

Ngu Trọng Dạ rũ mắt nhìn cậu, nói: “Nuốt.”

Hình Minh cuống họng giật giật, nghe lời mà đem thứ trong miệng toàn bộ nuốt xuống, nhưng cũng suýt nữa không nhấc lên được sức sống. Đầu óc mờ mịt, thân thể nhẹ nhàng, sống dở chết dở nghỉ ngơi nửa ngày, cậu đột nhiên mắng ra một tiếng: “Cáo già…”

Ngu Trọng Dạ cư nhiên rất hài lòng mà nở nụ cười. Ngực đè ngực, nắm cằm Hình Minh, lần thứ hai hôn xuống cái miệng còn đang hùng hùng hổ hổ.

“Hôm nay bỏ qua cho em.” Nụ hôn nhẹ nhàng đi qua, Ngu Trọng Dạ dùng tay lau chất lỏng dính bên môi Hình Minh, đem cậu ôm vào trong ngực, “Nhớ em. Ngủ đi.”

———————————————-

(1) Câu chuyện con ếch và nồi nước sôi: Có một chú ếch được thả vào một nồi nước lạnh. Nồi nước không hề đậy vung và sau đó được đặt lên một cái bếp. Ban đầu, nước vẫn còn lạnh thì chú ếch không hề có phản ứng gì. Nhiệt độ của nồi nước tăng lên từ từ khiến chú ếch thích nghi dần và không hề nhận ra có sự thay đổi.Càng về sau, nồi nước càng trở nên nóng hơn, nhưng chú ếch vẫn không hề để ý đến điều đó, vì nhiệt độ chỉ tăng từ từ mà thôi. Cuối cùng, đến lúc nước sôi thì chú ta mới bắt đầu cảm thấy không thoải mái, nhưng lúc này đã muộn rồi. Chú ếch đã bị luộc chín trong nồi nước.

https://thuviensach.vn

Đây là một câu chuyện kinh điển về sự thay đổi. Vì nồi nước cứ nóng lên từ từ khiến chú ếch không hề để ý đến và cuối cùng là bị chết trong nồi nước sôi. Giả sử, nếu thả chú ếch đó vào nồi nước sôi ngay từ đâu và không đậy vung thì chắc hẳn chú ếch sẽ cố dùng hết sức lực mà nhảy ra cho bằng được.Cuộc sống con người cũng thế. Chúng ta đã quen với những việc thường ngày đã xảy ra và không hề muốn thay đổi, hay thậm chí sợ sự thay đổi, sợ tiếp nhận cái mới. Nhưng thực tế thì cuộc sống của chúng ta thay đổi hàng ngày và nếu chúng ta không chú ý đến những thay đổi này, ta sẽ trở tay không kịp.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 52

Edit & Beta: Direct Kill

Đưa lưng về phía Ngu Trọng Dạ. Nằm nghiêng trên chiếc giường rộng lớn chết tiệt, trước mắt vẫn là cái cửa sổ sát đất đầy oan nghiệt, được bóng đêm dày nặng ngoài cửa sổ tôn lên càng trở nên rạng rỡ sáng lóa, không phải gương cũng tựa gương.

Hình Minh co người lại, như một con tôm luộc. Thân thể hoàn toàn khảm trong lồng ngực Ngu Trọng Dạ, bị đôi cánh tay cường tráng vòng lấy từ phía sau. Cậu và Ngu Trọng Dạ đều không mảnh vải che thân, chỉ dùng chăn phủ lên, phía sau lưng lạnh lẽo dán chặt vào lồng ngực rộng rãi ấm áp, cái mông an vị trên bắp đùi của hắn.

Ngu Trọng Dạ tính khí chôn ở bên trong khe đùi cậu, mặc dù bán nhuyễn không cương, nhưng vẫn rất kinh người, nặng trình trịch.

Lần đầu tiên, vật này yên tĩnh như vậy. Ngày thường nó tung hoành ngang dọc, nóng bỏng cường hãn, mỗi khi làm lại đem cậu chỉnh đến chết đi sống lại, còn chưa biết thế nào là đủ.

Hình Minh nhìn chằm chằm hai thân thể trần truồng trong gương, bắt đầu hồi tưởng lại bộ dạng bản thân mấy tháng trước lần đầu tiên nằm trên chiếc giường này, mới nhớ lại một chút thôi đã thấy hai tai nóng hổi. Tất cả đều là trò hề chết người.

Lúc đó cậu đối với đài trưởng Ngu kính nể rất nhiều, chỉ cầu một việc làm yên ổn, kế thừa y bát(1)của cha mình, ngoài ra, tuyệt không có ý đồ

https://thuviensach.vn

không an phận.

(1) Y bát, vốn là từ trong Phật giáo, y là áo cà sa hoặc pháp y của chủ trì hoặc phương trượng, bát là chỉ đồ dùng của các nhà sư. Y bát sau này trở thành từ chỉ nghề nghiệp hoặc là chức vị. Ví dụ như, một người tiếp nhận chức vị của sư phụ, thì sẽ nói người đó tiếp nhận y bát. Hoặc con trai kế thừa nghề nghiệp của cha, cũng gọi là truyền thừa y bát của cha.

Bên ngoài cửa sổ là bóng đêm sâu thẳm. Bên trên của căn biệt thự này, cực kỳ trống trải, không có kiến trúc chống đỡ tầm mắt, bầu trời xa xăm nhìn không sót một thứ gì, mơ hồ có thể thấy được những đám mây màu xám đậm đang lơ đãng trôi trên bầu trời.

Gió thổi. Mây bay. Tâm động.

Không vững vàng. Càng ngày càng không vững vàng.

Trong lòng sóng cuộn không ngừng, cho nên làm sao cũng không ngủ được. Cả buổi tối Hình Minh đều nhìn cửa sổ sát đất ngẩn người, nhớ đến Lạc Ưu, đến Lâm Tư Tuyền, nhớ tới Hướng Dũng ngăm đen và Đường Uyển trắng mịn, cáo già hiếm thấy tha cậu một lần, ngược lại bản thân cậu, cả đầu đều là hình ảnh xấu xa nam dâm nữ xướng, không biết thời gian trôi qua bao lâu, bỗng nhiên cảm thấy nam nhân phía sau cũng tỉnh rồi.

Bên ngoài trời vẫn còn tối. Chắc cũng khoảng ba, bốn giờ sáng.

Ngu Trọng Dạ sau khi đứng lên không vội vàng xuống giường, chỉ bật đèn, cúi đầu, nhìn người bên gối. Hình Minh có thể cảm nhận ánh mắt Ngu Trọng Dạ rơi trên mặt mình, cậu nhắm mắt lại, giả bộ bản thân còn chưa tỉnh ngủ.

Ngu Trọng Dạ thấy khuôn mặt ngây thơ của Hình Minh bao bọc trong chăn ngủ say, nhẹ nhàng vuốt tóc của cậu, đứng dậy đi vào buồng tắm, sau khi ra khỏi buồng tắm cũng không quay trở lại trên giường.

https://thuviensach.vn

Nghe động tĩnh, chắc là đi thư phòng luyện chữ.

Bên cạnh thiếu mất một người, lẽ ra nên cảm thấy tự tại hơn nhiều. Nhưng cậu lăn qua lộn lại chỉ nghĩ lung tung, ở trên giường giằng co bốn mươi, năm mươi phút, rốt cục bò dậy đi vào buồng tắm tẩy rửa. Cả đêm ngủ rất ít, sau khi tắm rửa, súc miệng, đánh răng xong càng không muốn ngủ. Cậu rời phòng ngủ đi đến thư phòng, đúng như dự đoán, Ngu Trọng Dạ đang ở trước bàn đọc sách, mặc dù không luyện chữ, nhưng cũng đang nhấc bút vẽ tranh.

Trên người mình còn đang khoác hờ chiếc áo ngủ lỏng lẻo, nhưng đài trưởng Ngu nơi này đã âu phục giày da thẳng thớm, dù bận nhưng vẫn bày ra dáng vẻ ung dung. Ngu Trọng Dạ thấy Hình Minh tiến vào cũng không nói chuyện với cậu, ngược lại là Hình Minh tự mình di chuyển chiếc ghế, dời đến gần đối phương ngồi xuống, nằm phục ở trên ghế dựa, lẳng lặng nhìn.

Ngu Trọng Dạ vẽ là tiên nhân cùng ngưu, kết cấu có chút giống tranh chúc thọ, cũng là 1.5 feet vuông, mà nét bút điêu luyện, hiển nhiên không phải tác phẩm tiện tay vẽ bừa.

Hình Minh nhìn một hồi, không nhịn được hỏi: “Mỗi ngày đều luyện sao?”

“Có thời gian sẽ động bút.” Ngu Trọng Dạ bút không rời giấy, cũng không ngẩng đầu lên, “Em cũng nên luyện chữ thử xem, ít nhất có thể khiến cho tính tình hòa hoãn hơn một chút.”

“Tính khí em đã thay đổi hơn nhiều rồi mà. Nhân viên của em đều có thể chứng minh.” Hình Minh suy nghĩ một chút, quyết định vỗ một cái mông rõ to nịnh nọt, “Vẫn là thiệt thòi thầy Ngu phải dạy bảo một người như em.”

https://thuviensach.vn

“Chỉ tức giận thôi mà đã cắt đứt tay mình,” Ngu Trọng Dạ cuối cùng cũng ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn cánh tay thương tổn của Hình Minh, khẽ cười một tiếng, “Quả thực vẫn chưa được dạy bảo tốt.”

Hình Minh ủ rũ, không lên tiếng. Không muốn bào chữa, không muốn nghĩ đến chuyện đau lòng trên bàn ăn lúc trước nữa. Cố gắng khiến tâm lắng xuống, đưa ánh mắt nhìn vào những tờ giấy vẽ trên bàn. Phát hiện, không biết bắt đầu từ khi nào, trên người Ngu Trọng Dạ có loại hơi thở quen thuộc mà đã lâu cậu chưa cảm nhận được, cho dù lần đầu tiên nhìn cảm thấy người đàn ông này rất giống ba cậu Hình Hoành, cho dù hai người họ đều anh tuấn cao lớn, cũng đều là người của giới truyền thông.

Phát hiện này làm cho cậu vừa cảm thấy mới mẻ, cũng kèm theo cảm giác sợ sệt.

Ngu Trọng Dạ vẫn chăm chú với bút mực trên tay mình, nên không để ý đến phản ứng của Hình Minh. Bút lông nhẹ nhàng đưa trên giấy Tuyên Thành, vẽ ra một đường dài, tựa như chiếc khăn lụa vắt ngang qua dòng sông, một chút tiếng vang cũng không có.

Hình Minh quan sát một lúc liền cảm thấy chán nản, lặng lẽ đi ra khỏi thư phòng, xuống lầu.

Liếc mặt một cái nhìn thấy Lão Lâm, đang ngồi ở đại sảnh uống cà phê do Phỉ Bỉ pha.

Đài trưởng Ngu mặc dù có dáng vẻ thời thượng tây âu, nhưng thói quen lại tương đối lạc hậu kiểu Trung Quốc, uống trà nhiều hơn cà phê, thứ ‘nước đen’ vừa đắng vừa chát này là Phỉ Bỉ chuẩn bị thay Hình Minh.

Lão Lâm thấy Hình Minh đi tới phía mình, nói một tiếng “Chào buổi sáng”, đúng là sớm thật, trời mới vừa tảng sáng.

https://thuviensach.vn

“Hôm nay biên tập viên Hình khí sắc nhìn không tệ nha.” Đôi mắt quét một vòng quanh người Hình Minh, Lão Lâm cười hì hì nói, “Vạt áo bị tuột kìa.”

Hình Minh thuận theo ánh mắt Lão Lâm cúi đầu, nhìn thấy dây lưng áo ngủ bị tuột, vạt áo mở rộng, lộ ra cổ, ngực và cơ bụng, thậm chí từ góc độ của Lão Lâm còn có thể nhìn thấy bộ phận bên dưới của cậu.

Bên trong cậu không mặc gì. Thân thể mềm mịn cọ sát với vải lụa, đặc biệt thoải mái.

Cả một buổi tối nhưng không ngủ được mấy, phản ứng có chút chậm chạp, Hình Minh không cảm thấy xấu hổ, ngược lại tỉ mỉ quan sát thân thể của mình, dấu hôn trên ngực dày đặc, vì da dẻ quá trắng cho nên đặc biệt dễ thấy —— cậu vẫn luôn không hài lòng lắm với màu da của bản thân, quá trắng, đặc biệt gần đây còn bị sút cân, khiến cho cậu càng trở nên trông yếu đuối đáng thương.

Thấy Hình Minh vẫn mở ra vạt áo không phản ứng, Lão Lâm nhịn không được nhìn thêm mấy lần. Lão nghĩ mãi vẫn không hiểu, hồi đó khi đi bộ đội, Ngu Trọng Dạ hoàn toàn bình thường, không thể hiện mình thích nam nhân. Lại nói đến mấy người cầu sủng, vì lợi nên bò lên giường, những năm này lão nhìn nhiều lắm rồi, mà vị biên tập viên Hình này, thật lòng mà nói không có điểm nào nổi bật hơn so với những người khác.

Nếu phải cố gắng tìm ra thì là làn da trắng hơn một chút, khuôn mặt đẹp hơn một chút, còn có vòng eo nhỏ nhắn, cái mông hình như cũng cong vểnh hơn…

Hình Minh nhìn mình chằm chằm, Lão Lâm nhìn chằm chằm Hình Minh. Đúng lúc đó Ngu Trọng Dạ từ trên lầu đi xuống, nhìn thấy cảnh này.

Ngu Trọng Dạ liếc mắt nhìn Lão Lâm một cái: “Lão làm gì mà đờ người ra thế.”

https://thuviensach.vn

Đem cuộn tranh trên tay đặt xuống, Ngu Trọng Dạ với tay túm Hình Minh đến trước người mình, nhìn thân thể nửa che nửa mở của cậu một lúc lâu, mới thay cậu buộc chặt dây áo ngủ lại, nói: “Đổi bộ quần áo khác, nhanh lên.”

Hình Minh bé ngoan lên lầu, đi vào phòng của Ngu Thiếu Ngả. Quần tây áo sơ mi lúc trước của cậu đều được Phỉ Bỉ thu dọn treo trong tủ quần áo của Ngu Thiếu Ngả, rất nhiều lần, cậu ngủ trên giường của Ngu Thiếu Ngả, còn trực tiếp dùng quần áo của Ngu Thiếu Ngả, cậu nhóc vẫn còn là thiếu niên nhưng áo phông và sơ mi đều rộng rãi, chiều cao xấp xỉ, mặc tạm một lúc cũng không sao.

Sắp xếp xong quần áo của mình, mặc vào, Hình Minh liếc thấy những chiếc cúp, giày chơi bóng còn có ảnh chụp được đặt trong phòng ngủ, bỗng cảm thấy đối với vị thiếu gia tên nghe rất êm tai này có chút hổ thẹn, một thiếu niên rực rỡ như ánh mặt trời, thế nhưng căn phòng ngủ của mình lại trở thành nơi che giấu chuyện xấu của cha mình.

Trở lại trên bàn ăn, Hình Minh cùng Ngu Trọng Dạ ngồi đối diện với nhau, Lão Lâm không có ngồi chung bàn ăn cơm, lên tiếng chào hỏi Hình Minh, sau đó liền quay lại Bentley ngồi chờ. Nghe ý tứ Lão Lâm, lão tới đón đài trưởng Ngu tới sân bay. Hạng mục mà đài trưởng Ngu và công ty nước Mỹ cùng hợp tác hợp tác mới chỉ bàn bạc được một nửa, còn phải mau chóng tới Los Angeles, thương lượng xong xuôi nửa còn lại.

Lão Lâm đi lên, Ngu Trọng Dạ đem bức họa buổi sáng mình mới hoàn thành kia giao cho lão, dặn dò nói: “Lát nữa, lão đưa Tiểu Hình đi tặng bức tranh này cho Tứ Gia. Thuận tiện chuyển lời cho hắn, chờ tôi trở về sẽ đích thân đến nhà thăm hỏi.” Quay đầu lại liếc mắt nhìn Hình Minh một cái: “Nhớ chuyển lời tới Tứ Gia, đây là anh bạn nhỏ của tôi ở trong đài, nếu em ấy có chuyện gì không hiểu, hắn cứ việc dạy bảo.”

https://thuviensach.vn

Lão Lâm bước ra cửa, đi. Hình Minh vẫn cúi đầu, trong lòng thầm cân nhắc, "Tứ gia" trong miệng Ngu Trọng Dạ, không phải Ung Chính trong kịch Thanh xuyên, mà là Hồ Thạch Ngân đêm qua mới xuất đầu lộ mặt.

Phỉ Bỉ nấu ăn đặc biệt ngon, kiểu Trung Quốc hay kiểu tây đều là sở trưởng, cô tinh ý cân nhắc đến việc Hình Minh mới ra viện không lâu, một bàn bày đầy món ăn, đặc biệt đều là đồ ăn thanh đạm. Sức ăn của Ngu Trọng Dạ không hề lớn, mới ăn được mấy miếng đã buông đũa xuống, nói với Hình Minh: "Buổi tối đến đây đi, em mới khỏi bệnh, buổi chiều bình thường còn phải tiến hành huấn luyện thuyền buồm nữa."

Bạn bè của đài trưởng tất nhiên không cần phải nói, chắc là hai người này có quen biết nhau, Hình Minh "Ồ" một tiếng, rũ mắt, lấy thìa khuấy cà phê trong ly không ngừng. Trải qua một buổi tối mãnh liệt hôm qua, có chút ý tứ miễn cưỡng. Suy nghĩ một chút nói: "Buổi tối em còn có chuyện khác."

Ngu Trọng Dạ cúi đầu uống trà, đôi mắt nghe thế cũng không nhấc lên một chút: "Hoãn lại."

"Nhưng em đã hẹn cùng bạn đi thăm sư mẫu." Cũng may còn có Lý Mộng Viên làm bia đỡ đạn, Hình Minh không chút hoang mang mà từ chối, "Cũng là vì đề tài cải cách y học sắp tới."

"Bạn học?" Ngu Trọng Dạ nhìn thẳng vào Hình Minh, đuôi lông mày thoáng nâng lên, lộ ra biểu tình hứng thú, "Là tiểu cô nương họ Lý kia?"

Hình Minh chỉ "Vâng" một tiếng, không giải thích nhiều. Cậu tự cảm thấy không cần thiết, cho tới bây giờ, cậu và Lý Mộng Viên vẫn luôn duy trì mối quan hệ bạn học thuần khiết. Chỉ có điều, phàm mỗi khi Tô Thanh Hoa đề cập sự tình với cậu, về ân hay về hiếu, vẫn rất đáng giá để cậu suy tính. Nếu lạc hoa hữu ý, sư phụ còn rất vui vẻ, thì lưu thủy cũng không nên vô tình.

https://thuviensach.vn

Hình Minh tự nhận mình có tư tưởng rất thoáng, không quan trọng bạn gái mình có phải là xử nữ hay không, cũng không ngại vợ tương lai trước mình còn có người đàn ông khác, theo đó cũng nên suy nghĩ ngược lại, mong muốn người phụ nữ của mình sẽ không để ý cậu trước đây từng có một quãng thời gian không lấy làm vẻ vang gì với một người đàn ông. Ngay từ khi bắt đầu cậu đã luôn giữ một suy nghĩ, đợi đến khi cháy nhà mới ra mặt chuột, sóng gió lắng xuống, một ngày nào đó vạn vật lại đua nở, sinh hoạt của cậu sẽ trở về quỹ đạo bình thường, cưới vợ sinh con, ngậm kẹo đùa cháu, giống như những gì người cha đã mất và sư phụ mà cậu luôn tôn trọng mong muốn, thuận đi hết con đường nhân sinh còn lại.

Một ngày kia khi nào thì đến? Một ngày kia rồi sẽ đến.

“Nếu em đã kiên trì muốn tuần sau trở về ‘Tầm nhìn Đông Phương’, thì nhân vật phỏng vấn không bằng mời Hồ Thạch Ngân đi. Tuy nhiên có thể mời Tứ Gia được hay không còn phải xem bản lĩnh của em đã, hắn và Liêu Huy cũng không tính là người cùng một con đường, cùng hắn tiếp xúc nhiều đối với em có lẽ sẽ lợi, nhiễm chút khí giang hồ, có thể át đi mùi chua mà sư phụ em truyền cho.”

Cái gì trên tay giết mấy chục mạng người, cái gì mà một năm rửa tiền hơn tám tỉ, tất cả đều là lời đồn càng truyền càng hoang đường, càng ngày càng được thổi phồng. Mà hiển nhiên, công chúng đối với nhân vật như vậy khẳng định luôn muốn tìm hiểu đến ngọn đến ngành, huống hồ ngay cả Ngu Trọng Dạ cũng nguyện ý gọi một tiếng “Tứ Gia”, nghĩ tới điều này hắn đáng giá nên gặp một lần, trò chuyện đôi chút. Kết giao nhiều bạn bè bớt gây thù hằn. Hình Minh không phải không hiểu ý tứ Ngu Trọng Dạ, uống chén rượu, kính điếu thuốc, rồi khách khí kêu một tiếng “Tứ Gia”, nếu đã đắc tội Liêu tổng Thịnh Vực, không thể đắc tội thêm một người nữa.

Nhưng Hình Minh không vui khi người khác dùng loại khẩu khí này để nói về sư phụ của cậu. Nghiêm mặt, không nói lời nào, thậm chí còn nhấc

https://thuviensach.vn

ống tay áo lên ngửi một cái, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, chua sao? Chua chỗ nào?

“Phần tử trí thức mười người thì bên trong chín người chua, còn có một người là cực kỳ chua, chính là sư phụ em.” Ngu Trọng Dạ nhếch nhếch khóe miệng, vươn tay ra cầm lấy bàn tay bị thương của Hình Minh, nắm vào trong tay mình khẽ xoa, “Lão Tô là người có năng lực, nhưng khả năng này hắn bây giờ không sử dụng được, cũng sẽ không dạy đệ tử mình.”

Hồ Thạch Ngân năm nay gần 60, nhưng cũng giống như Ngu Trọng Dạ, nhìn không ra tuổi, nói hắn hơn bốn mươi có thể, nói hắn ba mươi cũng được. Nào giống Tô Thanh Hoa, mái tóc đã bạc gần nửa, mười ngón nhăn nheo, khuôn mặt khắc khổ. Lịch sử chỉ dành cho người chiến thắng viết lên, quy tắc do kẻ mạnh lập ra, ngay cả thời gian mà người ta lúc nào cũng nói là công bằng, tựa hồ cũng đối với người thắng kẻ mạnh ưu đãi hơn.

Hình Minh tâm trạng trầm trọng, vốn muốn tranh cãi hai câu, cuối cùng vẫn là ngậm miệng. Nhớ tới buổi tối đó đài trưởng Ngu thịnh nộ bỏ đi, cậu bây giờ nghĩ lại vẫn sợ, Ngu Trọng Dạ đã cho cậu bậc thang để leo lên, cậu tuyệt không thể tiếp tục không biết cân nhắc như vậy.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 53

Edit & Beta: Direct Kill

Ngu Trọng Dạ dường như nhìn ra Hình Minh có tâm sự, hỏi cậu: “Làm sao vậy? Còn cảm thấy khách mời không phù hợp?”

Hình Minh chưa bao giờ làm người phỏng vấn. Kể ra số cậu cũng may, làm phóng viên nửa năm sau đó tiếp nhận luôn vị trí của Trang Lôi, trực tiếp làm ở ‘Minh Châu kết nối’, cái gì mà “Toàn cảnh, đa chiều” cậu không cần bận tâm, tiến thẳng vào làm chương trình thời sự tin tức, đào móc chiều sâu, thảo luận chiều rộng, khác xa so với các chương trình bình thường khác. Cho nên cậu vẫn luôn đối với loại chương trình phỏng vấn kiểu này có chút thành kiến. Người dẫn chương trình và khách quý toàn trao đổi qua lại với nhau, chủ đề thì xoay quanh một người, nội dung không nổi bật tất cả đều dựa vào bên hậu kỳ. Loại phương thức biểu hiện cổ xưa quê mùa này, nội dung căn bản không có chiều sâu.

“Nếu người dẫn chương trình không có tố chất, mới phải dựa vào hướng dẫn của đạo diễn, nhưng cuộc nói chuyện không đúng, có cắt nối biên tập tốt đến thế nào cũng vô dụng. Loại chương trình hỏi đáp rất thử thách năng lực khống chế của người dẫn chương trình, cũng có thể giúp em nâng cao năng lực chuyên môn.” Ngu Trọng Dạ nhìn Hình Minh một chút, “Về phương diện này em có thể học hỏi một ít từ Tiểu Lạc. Ba năm trước cậu ta còn không bằng em bây giờ.”

Đây không phải là lần đầu tiên Hình Minh nghe người đang ngồi bên mình nói về ưu điểm của Lạc Ưu. Lần trước nghe một vị đạo diễn thổi

https://thuviensach.vn

phồng Lạc Ưu, nói hắn ở đài Đông Á rèn luyện ba năm, bây giờ tích lũy được rất nhiều kỹ năng và kinh nghiệm phỏng vấn trực tiếp, có thể tùy tiện hỏi, tùy tiện tán gẫu, không bị ngập ngừng hay chững lại. Xét về tuổi của hắn, có thể có chuyên môn và kỹ năng vững vàng như vậy thực sự không dễ dàng.

Loại chương trình phỏng vấn này Lạc Ưu quả thật rất am hiểu, khi ở đài Đông Á hắn dẫn chương trình 'Phi thường nhân sinh' cũng thuộc loại chương trình này, thứ hạng và hiệu ứng có khi còn đuổi sát 'Minh Châu kết nối', nhưng sau khi hắn đi, tiếp nhận chương trình này là một dẫn chương trình nữ không thành thạo và cũng không có duyên bằng hắn, khiến cho 'Phi thường nhân sinh' càng ngày càng đi xuống, từ đó thất bại hoàn toàn.

"Lần này đi Mỹ, Tiểu Lạc khiến tôi thay đổi hoàn toàn cái nhìn. Làm việc chắc chắn, nhân cách tốt đẹp, cùng với bối cảnh này đó của cậu ta hoàn toàn không liên quan. Bỏ qua gia cảnh một bên, em vẫn là không bằng được với cậu ta."

Ngu Trọng Dạ khen ngợi Lạc Ưu như vậy, nhưng Hình Minh lần này đã bình tĩnh lại. Cậu bắt đầu tỉnh dần. Cô nam và cô nam ở cùng với nhau trên một đất nước xa lạ, cùng ở chung một phòng, đặc biệt Lạc Ưu còn luôn lộ rõ sự ái mộ của mình với người kia, thấy thế nào cũng không giống như là giả. Cậu lúc trước còn vướng bận chuyện bọn họ đã lên giường với nhau chưa, bây giờ nhớ lại đột nhiên cảm thấy bản thân mình đặc biệt vô vị.

Mê muội như thế với tiểu tình tiểu yêu, tiểu si tiểu oán, đến cùng không nên là con trai của Hình Hoành.

Hình Minh biết cáo già dùng phép khích tướng. Nhưng chiêu này quả thực hữu hiệu. Cậu hào phóng nở nụ cười, không phải chỉ là Hồ Tứ Gia sao, trở về tập tiếp theo của'Tầm nhìn Đông Phương', là cậu.

https://thuviensach.vn

Vì hiện tại hai người đã coi như tiêu tan hiềm khích lúc trước, tâm tình không còn khúc mắc gì nữa, Hình Minh gió cuốn mây tan cố gắng ăn cho no, cảm ơn Phỉ Bỉ vì bữa sáng, còn chủ động muốn đưa Ngu Trọng Dạ đến sân bay.

Mới lên xe được không lâu, điện thoại di động liền vang lên.

Hình Minh lôi điện thoại ra liếc mắt nhìn, dãy số hiển thị là Lý Mộng Viên. Đang ngồi bên cạnh Ngu Trọng Dạ, nên Hình Minh không dám nhận điện thoại, chỉ qua loa gửi đi một tin nhắn, ý là hiện tại không tiện gọi điện trả lời, mong đối phương chờ đến khi có thời gian, cậu sẽ gọi điện cho cô.

Cậu và Ngu Trọng Dạ ngồi gần nhau, nên khi nhắn tin theo bản năng liền chếch chếch người, che che dấu dấu, hành động có chút lén lút. Hình Minh đem điện thoại bỏ vào trong túi, vừa quay đầu, bắt gặp ngay cặp mắt thâm sâu của Ngu Trọng Dạ. Cậu đột nhiên cảm thấy chột dạ, cố ý nói lảng sang chuyện khác: “Thầy bay đi bay lại giữa nước Mỹ và Trung Quốc, ngủ ít như vậy, lại còn chênh lệch múi giờ, không cảm thấy mệt mỏi sao?”

Ngu Trọng Dạ nhắm mắt lại, ngửa đầu dựa vào đằng sau: “Mệt.”

Phảng phất như nhắm mắt một cái liền ngủ, Hình Minh nghiêng đầu, tỉ mỉ ngắm nhìn gương mặt tinh tế của Ngu Trọng Dạ.

Khí trời tháng sáu, buổi sáng mới bảy tám giờ ánh nắng mặt trời đã chiếu qua cửa sổ xe, nhìn thấy cả những hạt bụi nhỏ bé đang nhảy nhót trong làn nắng sớm, một cảnh tượng thật yên bình. Thường những người đã bước qua tuổi bốn mươi, rất khó khiến họ nguyện ý đón dương quang chiếu thẳng vào khuôn mặt, bởi vì lỗ chân lông chắc chắn sẽ bị soi rõ, khiến khuôn mặt càng hiện rõ lên những dấu vết của năm tháng. Có thể Ngu Trọng Dạ không biết. Đường viền khuôn mặt của hắn quá hoa mỹ, da dẻ cũng quá tốt, tựa như tấm vải nhung thượng hạng không thể soi mói màu sắc hay chất lượng, hoàn toàn tìm không ra một chút dấu vết tháng năm.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ nhắm mắt lại, khẽ chau mày, nhìn quả thực mệt mỏi, hiếm khi thấy hắn lộ ra vẻ mặt đó.

Cậu không khỏi nghĩ đến một năm trước lúc mình mới vào đài Minh Châu, khi cùng Hướng Dũng nói chuyện phiếm, ông có hỏi, đài trưởng của cháu là hạng người gì?

Cậu cơ hồ không nghĩ ngợi chút nào, đã bật thốt lên, mỹ nhân.

Gần như trong lúc đó, cử chỉ của cậu có chút điên rồ, nhưng quả thật hắn quá đẹp, khuôn mặt nếu nhạt một chút thì tựa như nấu canh bỏ ít muốn, nếu đậm một chút lại tựa như yêu nhân, ngắm nhìn vẻ đẹp của hắn tựa như đang thưởng thức sơn hào hải vị, một khi quay trở lại cơm canh đạm bạc lần nữa, liền cảm thấy tất cả đều vô vị.

Bất kể là vì để cho đài Minh Châu không bị mất mặt hay bởi vì Hình Minh, dù gì đài trưởng Ngu cũng đã vứt bỏ hạng mục lớn trên tay mà trở về, đạo lý tri ân báo ân cậu vẫn hiểu. Những tích tụ tràn đầy trong lòng cũng bị loạt tình cảm mềm mại này đánh tan, Hình Minh thẳng người lên, tới gần Ngu Trọng Dạ, một cánh tay vòng qua sau đầu Ngu Trọng Dạ, ngón tay trỏ và ngón tay giữa đặt lên trán hắn, ngón tay cái kìm ở hai bên huyệt thái dương. Cậu thoáng dùng sức ấn xuống, xoa bóp giúp hắn.

Lực đạo rất chính xác, theo động tác Hình Minh xoa bóp, lông mày Ngu Trọng Dạ dần giãn ra một chút, khóe miệng khẽ nhếch: “Tay nghề được đó.”

“Đó là đương nhiên. Em thường xoa bóp cho sư phụ mà, “một lần thì lạ, hai lần là quen”, em đã quen thuộc từ lâu.” Hình Minh trượt ngón tay xuống, từ huyệt ấn đường của Ngu Trọng Dạ dời đến huyệt cốt cao phía sau tai, bàn tay linh động, ngón tay khéo léo bấm huyệt.”Thầy công tác bận rộn khổ cực, nhưng cũng nên chú ý thân thể.” Lời này nghe vào có vẻ là lấy lòng, nhưng đây là lời thật tâm của cậu.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ nhắm mắt lại hưởng thụ Hình Minh xoa bóp, hỏi: “Em còn làm gì giúp y nữa?”

“Đấm vai, nắm tay, bóp chân. Đặc biệt là chân, mấy năm nay sư phụ bại liệt, thường xuyên phải xoa bóp mới có thể phòng ngừa các cơ thịt teo rút, cũng có tác dụng rất tốt với những người trung niên bị mắc bệnh xương khớp”

“Ngày mai bảo Lão Lâm đi tìm một hộ công. Không cho phép em tiếp tục làm những việc này.”

“Vâng.” Hình Minh ngoài miệng đáp ứng, kỳ thực lại không phục, lòng nói cáo già quản cũng quá rộng rồi đó.

Cậu vươn mình khóa ngồi trên người Ngu Trọng Dạ, nhanh tay thay đổi phương pháp đấm bóp. Bàn tay thuận theo hai gò má Ngu Trọng Dạ nhẹ nhàng xoa xuống dưới, ngón tay rơi xuống huyệt phong trì, gia tăng lực đạo xoa bóp.

Bởi vì ngồi kiểu này, nên tư thế xoa bóp đặc biệt nhẹ nhàng chậm rãi, tựa như đang mặt đối mặt ôm nhau.

Sáng sớm mới vừa tắm rửa, không có mùi mồ hôi, trên cổ tay còn mang theo hương thơm của sữa tắm, là mùi đàn hương hỗn hợp với trà cao sơn, mùi thơm nhàn nhạt và khí tức của Hình Minh hòa hợp làm một. Ánh mặt trời càng mãnh liệt, loại hương vị dễ ngửi này càng bị khí nóng đun sôi, tựa như bàn tay nhỏ xinh, như làn khói nhẹ, luôn lởn vởn quanh chóp mũi Ngu Trọng Dạ trêu chọc, không khí bị kéo căng ra như dây đàn vô hình.

Đột nhiên, dây đàn đứt.

Nam nhân vẫn luôn nhắm mắt bỗng nhiên mở mắt ra, bắt lấy cổ tay của đối phương.

https://thuviensach.vn

Hình Minh bị động tác bất thình lình dọa sợ hết hồn. Trong giây lát này, ánh mắt của Ngu Trọng Dạ cậu không thể quen thuộc hơn, hung tàn và khát máu, dường như muốn đem người treo lên hòng ăn tươi nuốt sống.

Vóc dáng cậu tuy cao, nhưng chẳng là gì so với Ngu Trọng Dạ, Ngu Trọng Dạ nâng bắp đùi Hình Minh lên, khiến cho hai chân của cậu càng mở rộng, dường như đem cả người cậu nhấc lên.

Ngón tay cách một lớp quần tiến vào kẽ mông Hình Minh, nhẹ vuốt ve đè ép, như muốn cùng cả lớp vải vóc kia đồng thời đâm vào bên trong huyệt động chặt chẽ nóng rực. Ngu Trọng Dạ liếc mắt một cái nhìn chằm chằm Hình Minh, dùng ngữ khí thương thảo nói chuyện: “Bé cưng, cởi quần ra, có được hay không.”

Có câu nói “Quá tam ba bận”, lão hồ ly này đêm qua cùng cậu dây dưa hai lần nhưng không đi vào, có thể chịu đến nhường này thật không dễ dàng gì. Nhưng trong bụng Hình Minh lúc này tích trữ một ý nghĩ xấu xa, tưởng tượng ra cảnh đối phương ăn quả đắng. Cậu hơi dẩu miệng, cố ý đáp ngược lại với tâm tư của đài trưởng Ngu: “Thầy nói tha cho em.”

“Ngày hôm qua, ” Ngu Trọng Dạ không chút hoang mang, nếu cậu đã không nghe lời ngon ngọt thì phải sử dụng biện pháp cứng rắn, cưỡng ép mở cúc quần Hình Minh ra, “Không phải ngày hôm nay.”

“Nhưng em vẫn còn đang bị bệnh.” Hai tay Hình Minh không phối hợp mà ngăn cản lại, “Bác sĩ đã căn dặn, để khôi phục hoàn toàn thì phải nghỉ ngơi trên giường ít nhất ba tháng, đồng thời yêu cầu không được tiến hành sinh hoạt chuyện kia.”

Ngu Trọng Dạ dừng lại động tác trong tay, cau mày hỏi: “Sẽ đột tử sao?”

“Chắc là không đâu.” Hình Minh không dám nói đến mức quá nghiêm trọng, rất sợ cáo già một lời tàn nhẫn ra lệnh, liền tạm dừng phát sóng ‘Tầm nhìn Đông Phương’, thứ mà cậu vất vả mãi mới thuyết phục được. Đành

https://thuviensach.vn

phải ngắt lấy đúng mực, cẩn thận trả lời, “Thế nhưng trong người sẽ cảm thấy buồn bực, tim đập nhanh, thậm chí có thể ngất.”

“Không chết là được. Nếu hôn mê Lão Lâm sẽ trực tiếp đưa em đi bệnh viện.” Đài trưởng Ngu cảm thấy bản thân có được câu trả lời hài lòng, hành động càng không đứng đắn, hô hấp của hắn trở nên dồn dập, ánh mắt khiến người sợ hãi, hắn cắn mũi và cằm Hình Minh, một tay nâng lên cặp mông của cậu, một tay hơi dùng sức cởi bỏ dây lưng, sau đó lột quần Hình Minh xuống một chút.

Hậu đình bỗng cảm thấy mát lạnh, không kịp bảo vệ nốt chiếc quần lót, nửa bờ mông trắng nõn đã phơi ra ở bên ngoài. Ngu Trọng Dạ cố gắng trì hoãn nhịp điệu mạnh mẽ, nắm lấy mông Hình Minh đem cậu ôm vào trong lồng ngực mình. Một tay tiếp tục nhào nặn thưởng thức, một tay nhấn xuống sau gáy Hình Minh, môi cùng môi lửa nóng va chạm, hai hàm răng đập vào nhau. Ngu Trọng Dạ không nói lời nào đem đầu lưỡi xâm nhập vào bên trong, cuốn lấy lưỡi đối phương vào trong miệng mình dây dưa, nhiều lần lật tới lật lui.

Một cái hôn mà cũng thô bạo mạnh mẽ như vậy, xem tình hình này phản kháng là điều không thể. Hình Minh mặc dù bị hôn đến gần như nghẹt thở, nhưng trong lòng lại cảm thấy hết sức nực cười, hôm qua ban đêm rõ ràng mình muốn, cáo già lại làm bộ không chịu cho, bây giờ sắp sửa đi xa, lại vội vã không nhịn nổi.

Càng nghĩ càng cảm thấy đắc ý dào dạt, càng nghĩ càng cảm thấy hãnh diện, nên thuận thế ôm sát cổ Ngu Trọng Dạ, đầu lưỡi ở trong miệng đối phương liếm láp, nóng bỏng mà đáp lại nụ hôn này.

Bên trong xe tràn ngập những âm thanh ẩm ướt tình sắc, dây dưa cắn phá đầu lưỡi Hình Minh. Ngu Trọng Dạ nếm được trong miệng có mùi máu tanh, càng thêm hung tàn mà cắn chặt lưỡi cậu, tính khí trong quần bây giờ hoàn toàn tỉnh dậy. Hắn dùng một tay cởi quần mình, vật kia như thú dữ

https://thuviensach.vn

xổng chuồng nhảy ra ngoài, cứng rắn mà chặn lại hai đùi lớn của Hình Minh.

Hai mắt đỏ quạch, tựa như đang phun ra một luồng nhiệt khí, lớp da mềm trong đùi non của Hình Minh bị tàn nhẫn thiêu đốt, khiến cậu đột nhiên tỉnh táo lại.

Lão Lâm còn đang ở trên xe.

Hồng trần điên đảo, ban ngày tuyên dâm.

Tình dục thực sự là một thứ tồi tệ, nó mê loạn tâm trí người, lấy đi tôn nghiêm, hại người không ít.

Hình Minh không muốn bị người ngoài nhìn thấy ‘đông cung sống’ như vậy, tỉnh táo lại bắt đầu phản kháng. Dù sao cũng là một người đàn ông thân cao mét tám, Ngu Trọng Dạ không kiềm giữ được cậu, liền buông Hình Minh ra, hỏi Lão Lâm, mấy giờ máy bay cất cánh?

Hắn vừa mới buông lỏng hai tay bị mình kiềm chế, người trong lồng ngực đã mềm nhũn mà ngã xuống, nằm trên đầu gối của mình.

Lão Lâm ngầm hiểu trong lòng, nói, chúng ta xuất phát sớm, tôi sẽ dừng xe xuống làm điếu thuốc, trì hoãn nửa giờ nữa vẫn tới kịp.

Ngu Trọng Dạ rũ mắt xuống nhìn Hình Minh. Tên ngốc này đang mở to miệng, nặng nề thở gấp, bày ra một khuôn mặt tái nhợt không đủ dưỡng khí, trên trán chảy đầy mồ hôi.

Hắn xác thực muốn ăn cậu. Dùng mắt, dùng môi, dùng tay, dùng dương v*t. Hơn nữa không phải ăn tươi nuốt sống. Mà là không hề kẽ hở khảm tiến vào thân thể nóng bỏng của cậu, tinh tế giày vò, từ từ nhấm nuốt. Cho đến khi tất cả đều tan chảy vào trong bụng hắn, từ thể xác đến tâm hồn, chỉ có thể dành cho hắn mà thôi.

https://thuviensach.vn

“Nửa giờ.” Ngu Trọng Dạ mở một con đường, “Không đủ.”

Từ khi phát bệnh đến khi khỏi bệnh, tính ra không quá nửa tháng, viêm cơ tim cấp tính quả thực không dễ khôi phục, Hình Minh cảm thấy trái tim mình đập quá mạnh, sợ hãi mình lại bị ép buộc ở nhà tĩnh dưỡng. Suy nghĩ một chút, vừa không muốn tiện nghi tài xế của đài trưởng, nhưng cũng không dám khiến đài trưởng mất hứng, cắn răng, bò lên người hắn, bắt đầu cò kè mặc cả: “Em bây giờ muốn làm đến cùng, nhưng không cần nghỉ ngơi một tháng. ‘Tầm nhìn Đông Phương’ sang tuần sau khôi phục lại phát sóng trực tiếp, có được hay không?”

Ngu Trọng Dạ bất động thanh sắc nhìn Hình Minh nửa ngày, bỗng khuôn mặt giãn ra, nở nụ cười: “Lão Lâm này, Tiểu Hình càng ngày càng giống lão thích cãi cọ ăn vạ với ngươi khác.”

“Còn không phải bởi vì biên tập viên Hình được nhiều người yêu thích sao.” Lão Lâm cũng cười, chỉ thiếu chút nữa là nói ra bốn chữ “Thị sủng mà kiêu”.

“Được người yêu thích.” Ngu Trọng Dạ nhìn gò má Hình Minh, duỗi tay nắm chặt cằm của cậu kéo tới gần, quan sát một lúc lâu, mới khẽ gật đầu, “Là được nhiều người yêu thích.”

Ý cười trên mặt thu liễm lại, vẫn là một thái độ vui buồn khó dò, tư thái uy nghiêm.

“Thầy,” Hình Minh biết nam nhân vào lúc này đặc biệt không thoải mái, huống hồ đã là “Ba lần đến cửa nhưng không vào”(1), vì vậy muốn tìm cho đối phương, cũng là tìm cho chính mình một cái thang để leo xuống, “Em giúp thầy… ra nhé.”

Đây là câu truyện xảy ra khi Đại Vũ trị thủy. Vì trị thủy, Đại Vũ từng ba lần đến cửa nhà mà không dám vào. Lần thứ nhất khi về nhà, nghe được tiếng thê tử của ông kêu đau khi sinh con, còn có tiếng khóc của trẻ con.

https://thuviensach.vn

Thủ hạ khuyên ông vào xem, ông sợ làm lỡ việc trị thủy, không có đi vào; lần thứ hai khi về nhà, con trai đang ngồi trong lòng thê tử vẫy tay với ông, lúc đó là thời điểm xây dựng công trình căng thẳng khó khăn, ông chỉ đành vẫy tay lại với con, rồi vội vã rời đi. Lần thứ khi về nhà, con trai đã hơn 10 tuổi, chạy tới bên cạnh cha muốn cùng ông vào trong nhà. Đại Vũ thâm tình xoa xoa đầu con trai, nói cho con mình, thủy chưa trị bình, không có thời gian về nhà, sau đó lại vội vàng rời đi,.

Ngu Trọng Dạ ngửa đầu dựa vào sau, nhìn như vô cùng mệt mỏi mà nhắm mắt lại: “Ừm.”

Ban ngày ban mặt không có thời gian, bây giờ nếu dừng xe, thì dừng nơi nào cũng không quá thích hợp, Ngu Trọng Dạ không nói chuyện nữa, Lão Lâm liền chạy xe Bentley đến sân bay. Hình Minh quỳ gối giữa hai chân Ngu Trọng Dạ, nằm rạp người xuống, trước mắt là tính khí to dài đang cương cứng, nắm trong tay, nhiệt khí bốc lên.

Dùng bàn tay xoa nắn dương v*t, há mồm ngậm vào quy đầu tím sậm phía trước, tinh tế hàm trụ liếm mút, hàm răng nhẹ nhàng gặm cắn trên quy đầu.

Lông mày Ngu Trọng Dạ không khỏi nhíu chặt lại, cánh tay nhấc lên, năm ngón thon dài đan vào bên trong mái tóc Hình Minh.

Khi thì liếm láp cưng chiều, lúc lại khẽ cắn hành trụ, Hình Minh đỏ mặt, kìm nén, ra sức biểu hiện, thậm chí cơ thịt hai gò má đều đã tê rần, vật trong tay vẫn sừng sững như trụ chống trời, một chút dấu hiệu tiết ra cũng không. Quy đầu lần thứ hai tiến đến nơi sâu xa trong cổ họng, cậu không ngừng kêu khổ, khó chịu muốn nôn ra, Ngu Trọng Dạ chợt rút dương v*t ra, nhạt tiếng nói: “Quay lưng về phía tôi, ngồi lên.”

Hình Minh mới vừa quay lưng lại, liền bị một đôi tay mạnh mẽ nâng lên, vòng qua ngực cậu, phía sau lưng dựa vào một bộ ngực vững chãi, xuyên

https://thuviensach.vn

qua lớp áo sơmi mỏng manh, dường như có thể cảm nhận được mạch đập có nhiều nhịp điệu mà nhảy lên.

Vỗ "Bốp" một phát vào mông Hình Minh, Ngu Trọng Dạ nói: "Chân khép lại, kẹp chặt."

Hình Minh đem quần trong quần ngoài cởi xuống đến đầu gối, khép chặt hai đùi, kẹp lấy tính khí của Ngu Trọng Dạ.

Vật cứng giữa hai chân lên xuống theo biên độ nhỏ, run run, Hình Minh hơi cúi đầu, cùng mười ngón Ngu Trọng Dạ đan xen, giày vò quy đầu đối phương.

Khoái cảm giao hợp rất bí ẩn, hai nam nhân không hôn môi nữa, như không có chuyện gì xảy ra mà tán gẫu dăm ba câu.

"Ngã khi đang ở trong đài coi như là tai nạn lao động, em ở trong nhà, khi nào tĩnh dưỡng tốt thì trở về."

"Ừm."

"Bị bệnh nên đừng tự mình lái xe, muốn đi nơi nào thì gọi cho Lão Lâm."

"Ừm."

"Hạng mục bên Mỹ sắp thành công rồi, một tuần nữa sẽ trở lại."

"Ừm."

"Chăm sóc bản thân thật tốt, ở nhà chờ."

"Ừm." Làm tình kiểu này thật không dễ dàng gì, Hình Minh một đường chỉ gật đầu, nghe đến đó mới vừa thở dốc vừa hỏi, "Chăm… Chăm sóc tốt cái gì?"

https://thuviensach.vn

“Chăm sóc đằng trước thật tốt.” Khí tức Ngu Trọng Dạ không loạn, vuốt ve khí cụ bán cứng của Hình Minh, lại đem hai cánh mông đẩy ra, dùng tính khí của mình cọ vào huyệt động của cậu.”Phía sau cũng phải chăm sóc tốt.”

Tới gần sân bay, Ngu Trọng Dạ nâng hai mông Hình Minh lên, tăng nhanh nhịp điệu đâm rút. Hình Minh cũng phối hợp mà nghiêng người về phía trước, nằm phục trên vách ngăn, làm cho toàn bộ hậu đình lộ ra ngoài, để nam nhân phía sau có thể dễ dàng đâm rút, sảng khoái tràn trề mà bắn ra.

Có lẽ do cái miệng đỏ hồng đằng sau quá mức dụ người, Ngu Trọng Dạ đem cả người đặt trên lưng Hình Minh, tính khí nhắm thẳng miệng huyệt, hướng bên trong tàn nhẫn chen vào.

“Đau quá!” Hình Minh ăn đau kêu lên, ở trong lòng mắng to, lão hồ ly này nói không giữ lời, lúc trước là ai nói “Chỉ cọ không vào” hả!

Hậu đình quá mức chặt chẽ, hết lần này tới lần khác muốn vào mà không được, Ngu Trọng Dạ không thể không từ bỏ ý định tiến vào, đành khép chặt hai mông Hình Minh kẹp lấy dương v*t của mình, nhiều lần ma sát tại nơi nhô lên giữa hai ngọn núi. Sau mấy chục lần, hắn mạnh mẽ xoay cổ Hình Minh lại, tựa như muốn bẻ gẫy cổ cậu, phát tiết lấp kín môi đối phương.

dương v*t càng lúc càng nóng bỏng ướt át, đùi lớn và hậu đình bị thô bạo va chạm, thân thể Hình Minh liên tiếp đụng phải vách ngăn, cũng không biết chỗ tài xế Lão Lâm ngồi có thể nghe thấy, cảm thụ nhiều ít gì không. Loại dính dấp này khiến người cảm thấy không thoải mái, hậu môn bị vật cứng ma sát mang đến khoái cảm kỳ lạ cùng cảm giác đói khát. Ngoại trừ ban đầu giao dịch, phần lớn thời gian Ngu Trọng Dạ đều yêu thích bắn bên trong.Cậu cũng rất hưởng thụ cảm giác chạm đến khoái cảm. Ví như như lúc này.

https://thuviensach.vn

Cậu cùng nam nhân trước mặt trao đổi nước bọt trong miệng, một mặt chịu đựng tinh dịch nóng bỏng của hắn.

Xuống xe trước, Ngu Trọng Dạ lấy ngón tay lau đi tinh dịch dính trên người mình, đem một ít bôi lên phân thân Hình Minh, còn lại lau trên môi cậu. Hai cánh môi đều bị hắn cắn nát, cùng người trong bức họa có phần tương tự.

Đài trưởng Ngu hài lòng. Lão Lâm hạ tấm chắn xuống, cho dù bên trong Bentley có hiệu quả cách âm tốt thế nào, lão một đường không thở gấp, không nói một lời. Quay đầu lại, nhìn khuôn mặt ửng hồng nhễ nhại mồ hôi của người trẻ tuổi ngồi phía sau một chút, quan tâm mà đưa ra một tờ giấy. Hình Minh thoải mái tiếp nhận giấy ăn, xoa xoa mặt, rất nhanh khôi phục lại bộ dạng thường ngày, mày kiếm mắt lạnh, khuông mặt lạnh lùng, tựa như chưa có chuyện gì phát sinh.

Lão Lâm hỏi cậu, đi chỗ nào?

Cậu nói, về nhà.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 54

Edit & Beta: Direct Kill

“Cái kia…” Lão Lâm muốn nói lại thôi, nhìn có vẻ bứt rứt lắm, nhưng Hình Minh không lưu tâm, lấy điện thoại ra gọi điện cho cấp dưới của mình. Trước tiên liên hệ với Nguyễn Ninh, bảo cậu ta thông báo cho mọi người, tuần sau ‘Tầm nhìn Đông Phương’ sẽ trở về hình thức thu hình phỏng vấn, cuối tuần này đừng ai mong được nghỉ ngơi. Tiếp đến liên hệ với hai biên tập trẻ tuổi bên tổ tiết mục, bọn họ vừa nghe thấy liền kích động, họ đều chưa từng làm chương trình talk show như thế bao giờ, nên cảm thấy nóng lòng muốn thử.

Cuối cùng là gọi điện cho Tô Thanh Hoa, một mực cung kính thỉnh giáo, làm sao mới có thể làm chương trình kiểu này thật tốt.

Tô Thanh Hoa trầm mặc, sau đó cảm khái, cậu không làm được.

Kỳ thực Hình Minh cũng tự mình biết mình, cậu không quá giỏi trong việc cùng người khác trò chuyện tán gẫu. Đừng nói trò chuyện, từ nhỏ đến lớn mỗi lần viết văn cậu đều tích chữ như vàng, ngắn gọn đủ ý, phú, tỉ, hứng(1)cái nào có thể tiết kiệm đều tiết kiệm.

(1) Kinh Thi là một bộ tổng tập thơ ca vô danh của Trung Quốc, một trong năm bộ sách kinh điển của Nho giáo. Ở đây ‘phú, tỉ, hứng’ là ba thủ pháp ở trong Kinh Thi, có hiệu quả nghệ thuật ảnh hưởng rõ rệt đến văn học đời sau. Trong Thi tập truyện, Chu Hy giải thích về “phú”, “tỉ”, “hứng” như sau “Phú là trình bày sự việc rồi viết thẳng ra. Tỉ là lấy vật kia so sánh với vật này. Hứng là trước nói một vật khác để dẫn đến lời của thơ”. Nói

https://thuviensach.vn

một cách dễ hiểu thì “phú” là thể trần thuật, “tỉ” là ví dụ so sánh, “hứng” là qua một vật, một việc để gợi hứng cho bài thơ.

Nghề phóng viên có câu châm ngôn thế này, dưới ngòi bút có tài sản vạn ngàn, dưới ngòi bút có chê khen đủ cả, dưới ngòi bút có thị phi đúng sai, dưới ngòi bút có sinh mệnh con người.

Dưới ngòi bút có thể chứa đựng nhiều thứ như vậy, nhưng mà Hình Minh ở nơi này, bình thường cũng chỉ viết vài dòng là đã xong, ngắn gọn đến gần như lạnh lùng. Có lúc viết bản thảo, cậu lập ra một dàn ý để nắm lấy trọng điểm, sau đó, liền ném cho các nữ đồng nghiệp bên phụ trách xuất bản tin tức chau chuốt, nghe nói là học chuyên ngành tiếng Trung, nhưng lắm khi mấy cô này làm đến ‘chín quá hóa nẫu’, cậu lại phải cất công làm lại.

Viết tin tức lâu ngày nên tính cách cũng dần thờ ơ lạnh nhạt, giờ lại phải theo người tán gẫu hỏi chuyện hiển nhiên không thích hợp.

Tô Thanh Hoa nói tiếp, đài trưởng Ngu nói thân thể cậu không tốt, muốn cho cậu làm hai tập trò chuyện với khách mời, tôi vốn không tán thành. Thứ nhất là mục đích chính của chương trình bị trật khớp, thứ hai là cậu không làm được, làm một chương trình tùy tiện lấy lệ qua mắt khán giả như thế, còn không bằng đóng cửa nghỉ ngơi một quãng thời gian. Nhưng đài trưởng các cậu nói rằng ý là để cho cậu tự mình lựa chọn, hắn còn kêu tôi hỏi cậu, muốn tập trung vào một thứ hay mở rộng vốn kiến thức của mình, tập trung vào một công việc sẽ khiến cậu trở thành một nhân viên tốt nhất, còn mở rộng vốn kiến thức sẽ giúp ích cho chính cậu.

Hình Minh nhất thời nói quanh co. Cậu sợ bại lộ dã tâm của mình.

Tô Thanh Hoa còn nói, hai ngày trước nhìn thấy Lương Nghiễn, bây giờ các phương tiện truyền thông phát triển không ngừng, người làm truyền thông giấy phải khổ sở giãy dụa trong ngành, đài Minh Châu từ lâu đã

https://thuviensach.vn

không phải là đài Minh Châu của năm đó. Trước khi y rời đi đã từng khuyên hắn ta nên bỏ việc, nhưng đáng tiếc anh ta không có nghe.

Tô Thanh Hoa yếu ớt thở dài, Hình Minh rơi vào im lặng.

Hiện tại đài Minh Châu không có các chương trình talk show, nhưng trước đây từng có, tên là ‘Trò chuyện với người nổi tiếng’, mặc dù không phải chương trình át chủ bài như ‘Minh Châu kết nối’, nhưng cũng từng được rất nhiều người khen ngợi, có thể coi là một chương trình nổi tiếng. Người dẫn chương trình của ‘Trò chuyện với người nổi tiếng’ tên là Lương Nghiễn, cái tên thật khó viết, nhưng cách dẫn chương trình của hắn rất thu hút mọi người, rõ ràng là tiến sĩ chuyên ngành kỹ thuật, lại thông kim bác cổ, so với những người uyên bác còn uyên bác hơn gấp vạn lần, giống như Ngu Trọng Dạ từng nói, nhìn cử chỉ lời nói là biết ngay thành phần tri thức. Lương Nghiễn cũng là người dẫn chương trình hiếm thấy, nhưng đáng tiếc khi đó Hình Minh còn đang là một phóng viên quèn chạy khắp phố này ngõ kia để thu thập tin tức, hai người căn bản không có gặp nhau, sau này cậu tiếp nhận ‘Minh Châu kết nối’, thì ‘Trò chuyện với người nổi tiếng’ lúc đó đã ngưng phát sóng.

Ấn tượng của Hình Minh về chương trịnh kia là không cùng người dân làm bạn, người dẫn chương trình và khách quý đều rất thâm trầm, nội dung nói chuyện đều là những thứ trên trời dưới biển, các chủ đề của chương trình đều là văn hóa xã hội, vừa làm người xem cảm thấy kính nể, cũng làm họ cảm thấy lo lắng, khó hiểu.

Tình cờ nghe được biên đạo trong đài đang phun tào, mọi người nói chuyện say sưa về chương trình ‘Câu hỏi của Đôn Ki-hô-tê’, lúc đó đối tượng phỏng vấn là một vị đạo diễn điện ảnh họ Chu.

Nghe đồn rằng vị đạo diễn họ Chu kia có một sở thích rất khác lạ, sáng sớm mỗi khi thức dậy, ông ta đều khoanh chân xếp bằng ngồi thiền, ngước nhìn những đám mây biến ảo khi mặt trời bắt đầu mọc, có lúc có thể nhìn

https://thuviensach.vn

đến giữa trưa, có lúc có thể xem hết cả ngày. Lương Nghiễn sau khi nghe nói như thế liền đem theo ekip của mình đến đó, cùng với sóng vai ngồi dưới trời xanh ngắm mây trắng, lúc thì đàm luận về thứ triết học mười người nghe thì có đến chín người không hiểu, lúc thì lại cùng nhìn lên bầu trời, không nói câu nào. Một hồi phỏng vấn huyền diệu khó hiểu, nhân viên công tác vây quanh đã bắt đầu ngủ gà ngủ gật, nhưng hai người lại như tìm được tri âm tri kỷ, ôm nhau rơi lệ.

Sau đó vị Chu đạo diễn vốn đang ngủ đông mấy chục năm kia, một chốc chuyển hình xuống biển, bộ phim ông ta tự mình nhào nặn vỡ kỷ lục bán vé trong nước, còn thuận lời giành được giải thưởng Oscar ở hạng mục phim nước ngoài xuất sắc nhất; cùng lúc ấy ở trong nước Lưỡng Nghiễn đang cùng lão Trần nổi lên xung đột, hai bên như nước với lửa nhất quyết không chịu cúi đầu, cuối cùng phẫn hận bỏ đi làm cho bên truyền thông mạng về sản xuất video và dịch vụ trực tuyến, mấy tập sau đó, bởi vì lượt view vô cùng thê thảm, làm chưa được bao lâu đã bị sa thải.

Hai ngày trước báo mạng liên tục đưa tin về hắn, cả người bẩn thỉu, đầu tóc bù xù, phanh ngực, vô định đi trên đường, mọi người nghi ngờ thần kinh hắn xảy ra vấn đề, nhìn tiêu đề tin tức mà giật mình, nhưng hầu như không có người nào để ý tới.

Bởi vì vị Chu đạo diễn kia mới kết hôn với một nữ diễn viên trẻ hơn mình gần 30 tuổi, công thành danh toại, vợ đẹp con ngoan, không chút nào quan tâm đến bài đăng giật tít câu view của báo đài.

Chu đạo diễn đối diện với những ‘trường thương đoản pháo’ của các phóng viên vây quanh mình, cười híp mắt nói, vợ hắn đang trong thời kỳ đầu của giai đoạn thai nghén nên mỗi đêm phải đi vệ sinh rất nhiều lần, tất cả đều do hắn chăm sóc, đến nỗi đồng hồ sinh hoạt của hắn đại loạn, chỉ có thể lựa chọn ngủ nhiều vào ban ngày. Nhìn người này bản thân phải gánh vác tất cả công việc gia đình nhưng cả người vẫn tỏa ra cảm giác ngọt

https://thuviensach.vn

ngào, Hình Minh nghĩ, hắn có hay không từng nghĩ lại thời gian si ngốc ngày trước, dành cả ngày ngồi thiền ngước nhìn những đám mây trên trời.

Đôn Ki- hô- tê quay lưng lại với cối xay gió, những nghi hoặc trong lòng cậu đã có lời giải đáp.

Treo điện thoại của Tô Thanh Hoa, Hình Minh có chút mê man. Trước kia cả người cậu như phát ra điện, đấu đá lung tung, gặp ai đánh nấy. Nhưng thật ra chỉ là nhập môn chưa đủ sâu, không biết sợ là gì. Bây giờ trải qua biến cố của 'Tầm nhìn Đông Phương', phải giãy dụa cố gắng để tồn tại, mỗi một chi tiết sáng tạo nhỏ đều phải trải qua biết bao gian khổ mà có được, biết mình thua người một bậc là thua ở chỗ nào, cậu nhất thời lâm vào sương mù mờ mịt.

Chỉ có một thứ cậu có thể rõ ràng, bản thân mình không phải là thành phần tri thức toàn thân bốc mùi như trong miệng Ngu Trọng Dạ vẫn nói. Cậu có dã tâm, cũng có dục vọng. Dã tâm giúp người trưởng thành, dục vọng khiến người có ý chí tiến lên, đều là thứ tốt.

Lão Lâm không nói nữa, khởi động động cơ, chở Hình Minh rời khỏi sân bay. Nhưng không chở cậu về biệt thự của Ngu Trọng Dạ. Hạ xuống tấm chắn, đi qua khu trung tâm mua sắm của thành phố, rồi giảm tốc độ xuôi về, đem xe đỗ dưới tầng hầm của trung tâm Quốc Kim IFC.

Hình Minh đối với "Shopping mall" này có ấn tượng rất sâu sắc. Bởi chính tại nơi đây cậu bị cái người gọi là "người đi săn hôn nhân" liếc mắt một cái nhìn trúng, bắt về ghi hình 'Duyên tới là em', một đêm thành danh.

Mấy người đi săn hôn nhân này không chỉ miệng lưỡi trơn tru, đầu óc cũng linh hoạt, mắt như đuốc hỏa, hiểu rõ những người thường tới nơi này tiêu phí chỉ gồm có hai loại, một là những nam trung niên lớn tuổi bụng phệ đầu hói, còn lại là những thiếu nữ mơn mởn thanh xuân. Nếu mấy cô thiếu

https://thuviensach.vn

nữ kia đi một mình dạo phố giết thời gian ở nơi đây, thì chính là đối tượng tốt nhất.

Bạn gái trước của Hình Minh cũng là một mỹ nữ, trong lúc rảnh rỗi rất thích đi dạo ở khu trung tâm IFC này. Mỗi khi muốn đi dạo phố, cô phải tốn đến hơn hai tiếng đồng hồ trang điểm ăn vận thật xinh đẹp, đến nơi cũng không mua đồ, chỉ là đi xung quanh nhìn nhìn sờ sờ, tình cờ gặp đồ được thử thì mặc một chút, đã có thể vui mừng cả ngày. Nhưng mấy cô nhân viên bán hàng ánh mắt cũng cực kỳ tinh tường, liếc mắt một cái đã có thể phân ra được loại người cao thấp thế nào, mặc dù không đến nỗi tại chỗ đuổi người đi ra ngoài, nhưng nụ cười trên mặt lại khiến người ta cảm thấy tự ti mặc cảm.

Mắt chó coi thường người khác. Bạn gái Hình Minh giẫm trên đôi giày Valentino cao gót, mồm miệng liến thoắng mắng người. Kỳ thực bằng vào dáng vẻ xinh đẹp và thân thể mơn mởn của cô, chỉ cần liếc mắt một cái, cũng có thể trêu hoa ghẹo nguyệt. Ngoài trường học, các đại gia lắm tiền nhiều của ngóng trông theo đuổi cô không ít, nhưng vị cô nương này do dự một một thời gian dài, cuối cùng vẫn quyết định coi ái tình cao hơn tất cả, đối với người bạn trai nghèo rớt mùng tơi của mình trung trinh nhất quán.

Hình Minh rất cảm động. Nhưng thời điểm chia tay một chút cũng không do dự.

Lão Lâm dẫn Hình Minh vào một cửa hàng nổi tiếng chuyên kinh doanh đồng hồ, Hình Minh lúc này mới phản ứng được mục đích của đối phương. Một nhân viên bán hàng âu phục thẳng thớm nam tính không biết có phải hay không đã nhận ra được người dẫn chương trình của đài Minh Châu, trên mặt luôn mang một nụ cười mập mờ, nhìn cậu chằm chằm.

Từ bên trong nụ cười này Hình Minh đọc ra được vị không thơm mà cậu từng biết, bỗng nhiên tỉnh ngộ, thằng cha này tưởng cậu được vị đại gia bên cạnh bao dưỡng.

https://thuviensach.vn

Hình Minh quay đầu liếc mắt nhìn Lão Lâm một cái. Cũng không thể trách được ánh mắt vụng về của tên nhân viên này. Lão Lâm ăn mặc rất lịch lãm, cử chỉ cũng phóng khoáng, nếu là người tài xế khác mà đem những chiếc đồng hồ giá trị hơn trăm ngàn này cầm ở trong tay, hẳn không toát mồ hôi cũng run như cầy sấy. Mà Lão Lâm một biểu tình hờ hững. Thân là tâm phúc của đài trưởng Ngu, mưa dầm thấm đất những năm này, nhiều ít lão cũng lây nhiễm mấy phần phong độ của đài trưởng Ngu, từng ấy thôi đã đủ doạ người rồi.

Cúi đầu nhìn nhìn những chiếc đồng hồ xa hoa trong tủ kính, Hình Minh hỏi Lão Lâm: “Là ý tứ của thầy Ngu?”

“Thích cái gì thì chọn, cái lần trước rơi xuống nước thật sự tìm không thấy.” Lão Lâm gật gật đầu.

Tiền tài là vậy ngoài thân, lúc trước cắn răng bò lên giường đài trưởng Ngu, bỏ qua một bên nội tâm đen tối, dã tâm cùng dục vọng bản thân, trong người cậu vẫn luôn cuồn cuộn chảy dòng máu lý tưởng cao thượng và chính nghĩa đến muộn. Hình Minh không có ý định muốn Ngu Trọng Dạ tặng cậu đồ vật gì, cũng không nghĩ tới Ngu Trọng Dạ sẽ nhờ Lão Lâm tặng đồ vật cho mình. Cậu bắt đầu nhớ lại biểu hiện trên giường, trên xe của mình trong hai ngày vừa qua, rất vô vị phát hiện, đối phương có vẻ như yêu thương dâng trào, kì thực vẫn là dục vọng mãnh liệt quá đi.

Tuy nhiên, chuyện tặng quà thế này chỉ có ‘ái phi, ái thiếp’ mới có đãi ngộ như vậy, ít nhất cũng chứng minh đài trưởng Ngu quả thật coi trọng cậu, coi trọng ngoại hình của mình cũng như phía bên dưới. Hình Minh không trực tiếp từ chối, hiếm khi vạn tuế gia mới ban thưởng, nói như vậy không khỏi quá phạm thượng, vì vậy cậu giả vờ giả vịt bận rộn lựa chọn đồng hồ trong tủ kính, tìm cớ nói: “Những cái này tôi đều không thích, đợi khi nào thầy trở về, tôi sẽ tự mình đòi với thầy ấy.”

https://thuviensach.vn

Lão Lâm vốn muốn mượn gió bẻ măng, nghe Hình Minh cắn chữ rất nặng, hiển nhiên vẫn còn có chút căm tức. Vì vậy không miễn cưỡng nữa, đi theo phía sau cậu, bước ra cửa tiệm.

Ngồi trở lại bên trong xe Bentley, Hình Minh trầm mặt, ánh mắt của tên bán hàng kia vẫn còn ám ảnh với cậu, vừa có ý trào phúng, cũng có ý không cam. Bình tĩnh mà xem xét, đối phương lớn lên cũng không kém so với mình là bao, ngũ quan góc cạnh, chân dài mông cong, âu phục giày da dáng dấp trông rất giống người dẫn chương trình, giọng nói cũng vô cùng có từ tính.

Cho nên, nếu như không phải được đài trưởng Ngu ưu ái rất nhiều, dựa vào cái gì có người ngồi ở trường quay phát sóng trực tiếp, có người phải đứng ở sau quầy bán hàng?

Hình Minh cảm thấy sống lưng từng trận phát lạnh. Nỗ lực bình ổn tâm tình, hỏi Lão Lâm: “Gần đây trong đài có chuyện gì không.”

Lão Lâm cười cười, đánh vô-lăng: “Cũng không có động tĩnh gì lớn, tuy nhiên trên internet lại có.”

Hình Minh cầm điện thoại di động lên tìm kiếm, mới vừa nhập từ khóa “đài Minh Châu”, đề xuất tìm kiếm đã nhảy ra ý—— ‘Đài Minh Châu – Chân tướng sau ‘làn sóng nghỉ việc’.

Chuyện là trước khi Lâm Tư Tuyền nghỉ việc đã lên weibo viết một bài dài như lời chia tay. Hành văn giản dị, tình cảm chân thành, tuy có tâm ý ai oán, nhưng không có từ ngữ nào thiếu lịch sự, chủ yếu là đối với sự nghiệp mười năm làm biên tập viên của mình lưu luyến không nỡ, dồn nén trong ngực, đến nay đã tràn ra thành những dòng tâm tình này. Hình Minh bỗng có cảm giác mèo khóc chuột, đọc xong trong lòng chua xót, cũng biết nguyên nhân khiến hắn không nỡ bỏ công việc này, chính là vì người kia.

https://thuviensach.vn

Ai biết đôi lời tâm sự bình thường này lại như gọt nước làm tràn ly. Tuy rằng "cổ họng quốc dân" từ trước đến giờ rất biết điều, nhưng hắn dường như đã quên mới hôm trước hắn ở trước mặt mấy trăm triệu khán giả cứu giúp người khác, danh tiếng như được củng cố thêm một bậc, cho nên đông đảo quần chúng nhân dân thay hắn ôm lấy bất bình, mũi nhọn nhắm vào chủ nhiệm trung tâm tin tức là lão Trần, cái gì mà qua cầu rút ván, cái gì mà nam phiêu nữ xướng, nhiều câu quả thật rất khó nghe.

Tuy nhiên lão Trần dường như một chút cũng không đem việc này để ở trong lòng, trung tâm tin tức không công khai phát biểu thanh minh, bóc trần sự thật rằng tất cả mọi chuyện Lâm Tư Tuyền làm đều là dàn dựng, cũng không ngầm dựa vào các mối quan hệ với bên trên, xoay chuyển tình hình dư luận.

Lão Lâm nói, mấy người trên mạng muốn nháo, cứ để cho bọn họ nháo một trận đi. Trang Lôi còn ở trong đài. Đây là chút mặt mũi đài trưởng Ngu muốn để lại cho đương gia hoa đán, cũng là phần tình cảm bảy năm với biên tập viên Lâm.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 55

Edit & Beta: Direct Kill

Lão Lâm nói tiếp: “Biên tập viên Lâm nghỉ việc, vợ hắn còn chưa chắc có giữ được ghế không kìa. Hơn nữa, gần đây còn có một vị đạo diễn phim tài liệu mới rời đi. Chính là đạo diễn của chương trình ‘Đây là Trung Quốc’ đó.”

Kênh CCTV-9 đài Minh Châu có cho ra mắt series phim tài liệu, mùa đầu còn chưa trải qua bàn tay nhào nặn của đài trưởng, mặc toàn bộ ý tưởng và nghệ thuật ẩn chứa bên trong đều vô cùng tốt, nhưng sau khi phát sóng tập đầu tiên không gây được tiếng vang cho lắm. Bình thường, phim tài liệu thường khai thác các vấn đề trong cuộc sống ở mọi góc độ chân thực nhất, nhưng chủ đề lần này quá rộng lớn, khiến khán giả không muốn quan tâm.

Sau khi chương trình được chuyển giao qua tay Ngu Trọng Dạ, hắn lập tức tổ chức lại kế hoạch, chụp poster cho mùa thứ hai. Nhỏ thì từ lời mở đầu đến âm nhạc chương trình, lớn thì là quay phim và tuyên truyền, mỗi chi tiết nhỏ đều được chăm chút kĩ lưỡng, trước đã tốt nay còn tốt hơn. Mùa thứ hai bởi vậy đạt được thành công lớn, vừa có được danh tiếng, lại kiếm được tiền lời. Mùa thứ ba sắp tới đang được đẩy mạnh công tác chuẩn bị, không nghĩ tới sắp tới thời gian mấu chốt lại gặp trở ngại.

Ngày nay internet phát triển như vũ bão, tiếng xấu nhanh chóng bị truyền xa, đến cả đài Minh Châu cũng không thể nào tránh khỏi. Thời buổi loạn

https://thuviensach.vn

lạc, Hình Minh có chút đứng ngồi không yên, hỏi Lão Lâm: Tại sao đạo diễn ‘Đây là Trung Quốc’ lại nghỉ việc?”

Lão Lâm hời hợt: “Hình như cũng là cùng với chủ nhiệm Trần của các cậu có chút xích mích.”

Lại một trang hảo hán ngã xuống dưới lưỡi đao của lão Trần, liên tưởng tới việc bản thân mình từng trải, Hình Minh khá không thoải mái: “Thầy Ngu… Không biết việc này?”

“Biết chứ. Dự tính số tiền đấu thầu của ‘Đây là Trung Quốc’ là 80 triệu, trải qua các hoạt động mở rộng của Trần chủ nhiệm, kết quả vượt mức dự tính hơn hai trăm triệu.” Dừng một chút, Lão Lâm cường điệu một câu, “Thành tích này chú Ngu đương nhiên rất hài lòng. Đạo diễn kia là tự mình biết khó mà lui.”

Một câu nói nhẹ nhàng, nhưng lại khiến tâm tình Hình Minh chìm tới đáy. Không quan tâm đài trưởng Ngu có thủ pháp viết thư pháp phiêu dật cỡ nào, vẽ tranh tinh xảo ra làm sao, bản chất của hắn vẫn là thương nhân. Thương nhân lãi nặng khinh ly biệt. Lúc cần vứt bỏ thì thì sẽ vứt bỏ, không có chút nào lưu luyến.

Cậu bỗng đổi chủ ý: “Trước tiên không trở về chỗ thầy Ngu nữa, đưa tôi đến đài đi.”

Lão Lâm hỏi: “Cuối tuần còn tới đài?”

“Trong trung tâm tin tức có không ít người làm thêm tăng ca, bây giờ trong đài nhất định có người.” Hình Minh học bộ dạng Ngu Trọng Dạ ngửa đầu dựa ra đằng sau, nhắm mắt lại, “Trễ một chút chú tới đón tôi, đi đến chỗ Hồ Tứ Gia.”

Xuống xe, lên lầu, chưa kịp bước vào phòng làm việc của mình, đã bắt gặp một đám người đang đứng chắn ở trước cửa phòng biên tập. Hình Minh

https://thuviensach.vn

liếc mắt nhìn đám bọn họ, đủ loại người tụ tập nơi đây, nam thanh, nữ tú, toàn bộ đều lộ một khuôn mặt không rành thế sự, thanh xuân phấn chấn. Suy nghĩ một chút mới nhớ, đài Minh Châu đã ký một cam kết về "Chương trình hỗ trợ người truyền hình dành cho sinh viên" với một số trường đại học nổi tiếng ở Trung Quốc, những người này chắc hẳn cũng đều đã tốt nghiệp sau đó đến đài thực tập.

Mấy người có tuổi đời lâu năm trong đài đều là những tên trộm gà(1). Hy vọng rằng nhân viên sẽ ăn cỏ, sữa sẽ được vắt, các chương trình sẽ được hoàn thành, và lợi ích sẽ được tạo ra. Cho nên mỗi khi có nhân viên mới vào thực tập, mấy người đó đều tốn cả giờ đồng hồ đề lải nhải về chủ nghĩa giáo dục lý tưởng. Có lúc cũng có tác dụng dọa dẫm một chút.

(1) Trộm gà: Nguyên văn là tặc kê (鸡贼), phương ngữ Bắc Kinh, ý chỉ những người keo kiệt.

Lúc này lão Trần đang đứng giữa đám người bắt đầu chém gió thành bão.

"Những thứ được yêu thích đã thay đổi, mấy năm đầu thịnh hành các chương trình thực tế tìm kiếm tài năng trên cả nước, hai năm nay thì là các chương trình xoay quanh người nổi tiếng, các anh các chị có thấy, màn hình TV bây giờ không phải các anh Hàn Quốc đẹp trai thì cũng là các em gái nước Mỹ nóng bỏng, mười chương trình thì có đến chín chương trình chẳng có nghĩa lý gì. Đài Minh Châu chúng ta không đi theo trào lưu, bản thân đài Minh Châu đã là trào lưu thịnh hành rồi. Mà đài Minh Châu cũng có tôn chỉ riêng của mình, đó là phải luôn làm việc có nghĩa, nhưng việc có nghĩa đó phải kiếm được tiền."

Lão Trần nói xong mặt mày hớn hở, thái độ đắc ý có thừa. Cho dù cùng lão Trần chất chứa oán hận đã lâu, nhưng Hình Minh không thể không thừa nhận, người này mặc dù là khối u ác tính nằm trong trung tâm tin tức, nhưng khối u này đích thị có thể kiếm tiền.

https://thuviensach.vn

Gần đây đài Minh Châu đang bị hãm sâu vào làn sóng tin đồn nghỉ việc, nhưng chủ nhiệm trung tâm tin tức, thân là người phải đứng nơi đầu sóng ngọn gió hứng chịu mũi nhọn từ phía dư luận lại không một chút nào mảy may lo lắng.

Tựa như thực sự không có gì đáng lo lắng cả.

Doanh trại nơi Ngu Trọng Dạ từng làm lính, mỗi khi đến mùa tốt nghiệp hàng năm, bộ phận nhân sự của đài Minh Châu mỗi ngày đều có thể nhận được số lượng CV như tuyết rơi, có quan hệ thì dựa vào quan hệ, không có quan hệ thì cố mà cưỡng ép để tìm ra quan hệ sau đó lại dựa vào quan hệ, những thanh niên thiết tha ôm ấp lý tưởng lại đem thân hiến vào cái nghề này. Người trước ngã xuống, người sau tiến lên. Không oán không hối.

Trở lại văn phòng, Hình Minh mở máy tính ra điều tra tư liệu, lật qua lật lại một ít chủ đề phỏng vấn sưu tập được trong tay, vì buổi tối còn phải chuẩn bị cùng Hồ Thạch Ngân đàm luận. Nguyễn Ninh cũng tới. Từ "Khi nào gọi mới tới" tiến bộ thành "không gọi cũng tới", trong miệng luôn lải nhải "Sếp ơi, sếp à", đi theo làm trợ lý giúp đỡ.

Liên quan tới Hồ Thạch Ngân, có hai chuyện mà chỉ nghe người ta đồn đại còn không biết thực hư thế nào.

Một là vào có một hôm, Thủ tướng đến địa phương thị sát công việc, xe quân cảnh mở đường, toàn bộ phố xá yên tĩnh không tiếng người, bỗng từ đâu hiện ra một Hồ Tứ Gia, lái một chiếc Jeep ghẻ, nghênh ngang đi ngang qua chiếc xe có cắm cờ đỏ của thủ tướng.

Còn có một tin đồn nói người này mặc dù không chuyện ác nào không làm, nhưng đối xử với phụ nữ vô cùng tốt, không phải do hắn háo sắc hay trình độ nông cạn. Nghe đồn Hồ Thạch Ngân từng tự mình mang thủ hạ đi giải quyết một đường dây vượt biên buôn bán phụ nữ. Kết quả, chính phủ

https://thuviensach.vn

cũng vào cuộc, vốn Hồ Thạch Ngân bị phán xử bắn. Nhưng niệm tình công lao của hắn, cuối cùng vẫn thả ra.

Đều là chuyện xưa từ mấy chục năm trước bị người nhai đến phát ngán, lại còn đề cập tới luật biên giới quốc gia, nên không có cách nào phát sóng. Hình Minh còn chưa có chính thức bắt tay vào làm chương trình đã bắt đầu cảm thấy chóng mặt, đối mặt với rất nhiều chuyện cũ nửa thât nửa giả, trong đầu cậu loạn như cào cào, thật không biết mình đến phải nói chuyện gì với hắn.

Hôm qua một đêm không ngủ, đầu óc càng mụ mẫm hơn, gọi một tiếng Nguyễn Ninh, kêu cậu ta đi mua cho mình một ly cà phê.

Nguyễn Ninh còn chưa trở về, một người đã cầm một cốc cà phê đi vào phòng làm việc của cậu, không phát ra một chút tiếng động nào.

Hình Minh ngẩng đầu, thấy rõ dáng vẻ của người mới đến, ánh mắt lập tức co rút lại. Lâm Tư Tuyền bị ép nghỉ việc dù sao cũng có liên quan tới Hình Minh, loại cảm giác như thiếu nợ người khác làm cậu rất không thoải mái.

Dường như đã có chuẩn bị khi đến, nên nhìn tinh thần của Lâm Tư Tuyền không có gì là mất ổn định, mặc dù không đến nỗi mặt mày hồng hào, nhưng cũng mất đi tinh thần uể oải suy sụp ngày trước. Hắn đem ly cà phê bằng giấy đặt ở trước mặt Hình Minh, cười hỏi: “Liều mạng như vậy?”

“Tuần sau chương trình sẽ trở lại.” Hình Minh tiếp nhận cốc cà phê, gật gật đầu, “Không liều mạng không được.”

Lâm Tư Tuyền kinh ngạc trừng mắt: “Viêm cơ tim cấp tính không phải bệnh vặt đâu, thân thể cậu có thể phát sóng trực tiếp?”

Hình Minh lắc đầu: “Không phải phát sóng trực tiếp, cũng không làm tin tức chiều sâu, làm hai tập talk show, tận dụng mọi thời cơ, xem như là đã

https://thuviensach.vn

cố hết sức.”

Lâm Tư Tuyền nhìn chằm chằm Hình Minh nhìn nửa ngày, bỗng nhiên không khỏi gật gật đầu, nở nụ cười: “Ngu tổng cũng thật là, loại chương trình này cũng cho cậu thử nghiệm.”

Ánh mắt Lâm Tư Tuyền rất kỳ quái, rất xa lạ. Đầu tiên là hai con mắt tắt lịm ánh sáng gắt gao nhìn chằm chằm cậu, dường như muốn đâm thủng da thịt, khoét sâu vào tận trong xương tủy, sau đó khi cậu không hề phòng bị thì ánh mắt đó lại phân tán, thoả mãn. Hình Minh bị Lâm Tư Tuyền nhìn đến da đầu tê rần, suýt chút đánh đổ cốc cà phê trong tay.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 56

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh và Lâm Tư Tuyền cứ như thế mắt đối mắt, nhìn thẳng vào nhau, dùng ánh mắt hà khắc đánh giá đối phương. Mang theo biểu cảm không chịu thua và tâm lý bất mãn.

Ngày thường "cổ họng quốc dân" anh tuấn lịch lãm, nhưng có lúc đầu tóc, lại xơ xác như cỏ khô héo rũ. Hôm nay Lâm Tư Tuyền nhìn rất khác ngày thường, rõ ràng mặt mày vẫn vậy, quầng thâm dưới mắt vẫn còn, nhưng đột nhiên nhìn linh hoạt, phong tình lạ thường, như cây khô gặp xuân chín, bắt đầu đâm chồi nảy lộc. Hình Minh không biết thế nào lại nghĩ đến một cụm từ, hồi quang phản chiếu(1). Cậu nhìn chằm chằm đối phương hồi lâu, cảm thấy chuyện này không có chút ý nghĩa nào cả, mới đưa ánh mắt dời đi. Có chút chột dạ hỏi: "Sao anh lại tới đây?"

(1) Hồi quang phản chiếu: Những người bị đẩy tới chân tường thường làm được những điều kỳ diệu.Ngọn nến khi chỉ còn một cục sáp nhỏ vô định hình mới là lúc nó cháy sáng rực rỡ nhất. Nó bốc cháy bằng toàn bộ phần thân thể còn sót lại của mình, tạo thành một ngọn lửa vút cao và có độ nóng khủng khiếp trước khi tắt phụt và hoàn toàn chìm vào bóng đêm tịch mịch. Con người cũng vậy, trước giây phút đối mặt với sinh – tử, con người thường trở nên khỏe mạnh và minh mẫn lạ thường. Người xưa đã quan sát thấy hiện tượng đó và gọi nó bằng cái tên – Hồi quang phản chiếu.

"Thừa dịp hai ngày nghỉ ít người đến thu dọn đồ đạc, nhiều người, sợ không bỏ được."

https://thuviensach.vn

“Anh là đã quyết định đi rồi, thế còn chị Lôi thì tính sao?”

Ngày đó Lâm Tư Tuyền viết những lời tâm tình trên weibo không thể coi như nổ một quả pháo với đài Minh Châu được, nhưng tin tức về “làn sóng nghỉ việc” vẫn còn đang oanh tạc trên mạng. Đài trung tâm tin tức Minh Châu là nơi ăn thịt người, bình thường có vẻ như thiên hạ thái bình, nhưng trải qua một hồi sóng gió thế này, hoặc nhiều hoặc ít địa vị của Trang Lôi trong đài Minh Châu sẽ bị lung lay.

“Cô ấy đương nhiên muốn ở lại trong đài.” Lâm Tư Tuyền vừa nói vừa cười, cũng không biết là câu nói nào lại chọc hắn cười như vậy, “Cô ấy cũng hi vọng tôi có thể dựa vào các mối quan hệ để có thể ở lại trong đài.”

“Nếu không nỡ, tại sao không thử lưu lại?” Hình Minh kỳ thực không hiểu được đối phương sao lại “Cấm khẩu” như vậy, từ ngày viết những dòng tâm tình kia, người đàn ông này từng muốn vì nghề dẫn chương trình mà hiến dâng trọn đời, từng dòng từng chữ đều cho thấy sự lưu luyến. “Nếu không thể lưu lại đài Minh Châu, vậy đi đến đài khác không tốt sao? Đông Á? Thượng Thị?”

Lâm Tư Tuyền lắc lắc đầu: “Tôi quả thực lưu luyến, nhưng ngày ấy tôi viết những dòng kia không phải vì lưu luyến. Tôi phải cho những khán giả ủng hộ tôi ngần ấy năm một câu trả lời thích đáng, cũng phải tự cho mình một câu trả lời.”

Hình Minh trầm mặc chốc lát, không giỏi an ủi người, chỉ nói: “Anh không hối hận là tốt rồi.”

“Quan hệ giữa chúng ta không tính là thân quen lắm. Cậu không vừa mắt tôi, tôi đây có thể cảm nhận được.” Không chờ Hình Minh biện giải, Lâm Tư Tuyền nhún vai một cái, tự nhiên nói tiếp, “Tôi xem tập đầu tiên của ‘Tầm nhìn Đông Phương’, mới hiểu được, tại sao Ngu tổng đối với cậu đặc biệt như vậy… Kém quá xa, thật sự kém quá xa…”

https://thuviensach.vn

Hắn nói, hắn đã trồng trong hậu viện của biệt thự Ngu tổng hai cây lười ươi, mỗi lần đến đều sẽ hết lòng chăm sóc, thời kì sinh trưởng cần thiết của cây lười ươi khoảng chừng mười lăm năm, hắn vẫn luôn trông chờ cây đó có thể đơm hoa kết trái, nhưng đáng tiếc chỉ còn mấy năm, cuối cùng vẫn không giữ được nó…

Hắn nói, Ngu tổng làm việc thường mất ăn mất ngủ, có lúc mệt đến cực hạn, đầu sẽ đau, dạ dày cũng đau, khi ngài ấy bị nhức đầu, cậu hãy nhẹ nhàng xoa bóp cho Ngu tổng, khi ngài ấy đau dạ cậu nhớ phải dặn dò Phỉ Bỉ nấu những món ăn nhẹ, uống thuốc đúng giờ…

Hắn nói, loại sữa tắm có mùi thơm nhàn nhạt dịu nhẹ là hắn mua về khi xuất ngoại công tác, Ngu tổng chỉ dùng sữa tắm đó không dùng loại nào khác nữa…

Hắn nói, cửa sổ sát đất trong phòng ngủ của Ngu tổng đặc biệt thần kỳ, vào đêm khuya, từ một số góc độ, cậu sẽ thấy rõ bản thân mình phản chiếu trong đó, dục vọng, mê luyến, oan ức, không cam lòng… Toàn bộ cảm xúc trên mặt đều hắn in trên đó…

Hình Minh không biết tại sao Lâm Tư Tuyền nói những chuyện này như đang bàn giao di chúc cho mình, nói rất nhiều.

Nhưng sau đó cậu đã tường tận.

Càng kể Lâm Tư Tuyền càng thất thố, cơ hồ nghẹn ngào, tôi hỏi cậu, ngày đó người ở trên lầu hai nhà Ngu tổng trốn tránh, chính là cậu đúng không?

Cà phê đã lạnh. Không thêm đường không thêm sữa, vị đắng đặc biệt gắt. Hình Minh cúi đầu, chậm rãi uống một ngụm cà phê, ngậm tại yết hầu, sau đó đầu lưỡi đảo một vòng để vị đắng tràn ra khắp khoang miệng, mới nuốt xuống. Cậu ngẩng mặt lên, nhìn chằm chằm đôi mắt trong vắt ngấn lệ, một lúc lâu sau, mới trả lời, phải

https://thuviensach.vn

Vào lúc này Nguyễn Ninh mua cà phê trở về, tiếng gõ cửa như xé ngang không khí trong căn phòng ngột ngạt.

Lâm Tư Tuyền giơ tay lau lau đôi mắt, mỉm cười với Hình Minh, xoay người đi ra ngoài.

Nguyễn Ninh bưng hai ly cà phê bước vào cửa, thấy Lâm Tư Tuyền đi ra ngoài, khuôn mặt tràn đầy vẻ kinh ngạc: “Biên tập viên Lâm mới đến đài sao? Sếp à, anh ta không nói gì với anh chứ?!”

“Có thể nói cái gì?” Hình Minh không hiểu sao bỗng nhiên buồn bực mất tập trung, mặt lạnh đáp lại, “Cùng đồng nghiệp chia tay không được sao.”

Nguyễn Ninh càng kinh ngạc hơn. Cậu ta nói lúc sếp nhỉ dưỡng bệnh, trong đài đã loạn cào cào lên rồi. Không biết ở đâu phát sinh ra lời đồn đại, biên tập viên Lâm nghỉ việc không phải vì đi ăn máng khác, cũng không phải không chịu được tranh chấp cùng Lạc Ưu, mà là anh ta tự tạo sự cố phát sóng trực tiếp trên truyền hình, trung tâm tin tức quyết định không nuông chiều loại hành vi gian dối này. Nhưng sau đó lại nghe nói, sự cố phát sóng trực tiếp sự kia có người đứng sau anh ta chỉ điểm. Xúi bậy giết người cũng là phạm tội. Phỏng chừng biên tập viên Lâm muốn cá chết lưới rách, đem người khởi xướng ra trước ánh sáng, có họa cùng chịu, có khi sẽ không đến nỗi phải nghỉ việc.

Nhưng đáng tiếc, không thành.

Lâm Tư Tuyền đem đầu đuôi sự tình nói cho Trang Lôi, Trang Lôi lập tức chạy đi nói cho lão Trần, lão Trần tìm mấy nhân viên làm việc trong buổi phát sóng trực tiếp hôm đó nói chuyện, sự việc qua tay nhiều người, liền bị truyền ra ngoài. Biên tập viên Lâm từ trước đến giờ không tranh với đời, nhân duyên cũng không tệ, cho nên mọi người đều cảm thấy được anh ấy rất vô tội, kẻ đáng chết mới là cái tên khởi xướng kia. Một lần nữa trong đài lại không đàn áp được dư luận, mọi người đều thỉnh cầu cho Lâm Tư

https://thuviensach.vn

Tuyền được xử một cách khoan hồng, cuối cùng vẫn là đài trưởng Ngu tự mình gọi người vào phòng làm việc nói chuyện, đàm đạo cả một buổi trưa. Nội dung nói chuyện không ai biết, nhưng mà sau khi biên tập viên Lâm rời khỏi văn phòng của đài trưởng đã không khống chế được khóc rống lên, toàn bộ khu làm việc đều nghe thấy được.

Nguyễn Ninh yếu ớt thở dài, hình ảnh kia quả thực khiến người ta không đành lòng, bởi sếp không tưởng tượng nổi, người xưa nay luôn trầm ổn tao nhã như biên tập viên Lâm hôm đó khóc đến tan nát cõi lòng, đến tuyệt vọng như thế nào đâu.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 57

Edit & Beta: Direct Kill

Lần trước sự kiện thuê người đóng thế tạo nên ảnh hưởng xấu, đã đẩy cậu đến trước quỷ môn quan, tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc, phải dùng hết toàn bộ khí lực vận may và khả năng của mình, mới đem sự nghiệp biên tập viên của mình cứu trở về, thế nhưng đến tận bây giờ rễ cắm vẫn chưa sâu. ‘Tầm nhìn Đông Phương’ là một chương trình tập trung vào các sự kiện nóng trên đất nước, phần tin tức chuyên sâu về các vấn đề đời sống nhân dân, tạo độ tin cậy đối với giới truyền thông là rất quan trọng, mà bản thân người dẫn chương trình có ảnh hưởng rất lớn đối với độ tin cậy của công chúng dành cho chương trình. Huống hồ trong đài Minh Châu, bao nhiêu con mắt, bấy nhiêu cái mồm, địa vị của Lâm Tư Tuyền cùng cậu vốn cũng không giống nhau, một người làm cho người ta thương, một người khiến người ta ghét, nếu gây thêm một hồi phong ba nữa, dù cho đài trưởng Ngu nguyện ý mở cho cậu một con đường, chính cậu cũng không còn mặt mũi lưu lại.

Lâm Tư Tuyền vốn có thể cá chết lưới rách. Hình Minh nghĩ, nếu như có tên nào dám cướp người phụ nữ của ông, cướp công việc của ông, nếu không đâm hắn tám đao sáu động, ông đây không thoải mái, cũng tuyệt đối không cho hắn dễ chịu.

Tim từng trận lạnh lẽo, cậu có chút run rẩy hỏi: “Trong đài mọi người đều biết là chủ ý của người nào sao?”

https://thuviensach.vn

“Không biết, chắc cũng chỉ có số ít biết thôi. Lão Trần dường như ngầm muốn đem sự tình làm lớn, nhưng đài trưởng Ngu tự mình hạ lệnh cấm khẩu xuống dưới, tất cả những người biết chuyện không được tiết lộ nửa chữ.” Nguyễn Ninh mở nắp ly cà phê đang cầm trong tay, nhấp một hớp cà phê nhiều sữa nhiều đường thấm giọng, tiếp tục bát quái, “Buổi tối hôm đó sau khi đi ra từ văn phòng đài trưởng, biên tập viên Lâm lên weibo tuyên bố nghỉ việc, nói là muốn trau dồi thêm kiến thức, sau đó quay trở về trường học, giáo thư dục nhân(dạy học).Hôm sau anh ấy đến trung tâm tin tức, kết quả bị Trang Lôi cho một cái bạt tai trước mọi người trong đài——sếp, anh thử nói xem, Trang Lôi và biên tập viên Lâm nhìn kiểu nào cũng không giống một cặp vợ chồng ân ái, cô ta có phải thật sự cùng lão Trần có một chân hay không?”

Hình Minh lạnh giọng quát Nguyễn Ninh: “Không thấy tận mắt sự việc, đừng đi khắp nơi nói lung tung.”

Nguyễn Ninh đúng lúc im tiếng, nghi hoặc mà liếc mắt nhìn Hình Minh một cái, lẳng lặng lui ra ngoài văn phòng.

Lâm Tư Tuyền nói những cố gắng chỉ là một chấm đen trên người con báo đốm, mười năm, hơn ba nghìn ngày, bao nhiêu cảm xúc trải qua bao nhiêu triền miên mãnh liệt, lão hồ ly kia thực sự là tâm địa sắt đá, đối với một tiểu tình nhân hiểu chuyện như thế, làm sao có thể không động tâm chút nào được?

Hình Minh thay Lâm Tư Tuyền cảm thấy đau lòng. Hắn vô ý giao du với kẻ xấu, khuấy lên một cơn bão tranh luận, cuốn luôn hắn vào bên trong vòng xoáy, triệt để dìm xuống.

Cà phê đã lạnh phân nửa. So với loại rượu nặng còn khó uống hơn.

Hơn bốn giờ chiều, Lão Lâm đúng giờ gọi điện báo, trong điện thoại nói là đã liên hệ được với Hồ Tứ Gia, muốn đón cậu đi đến đó. Hình Minh thả

https://thuviensach.vn

tờ câu hỏi phỏng vấn đã chuẩn bị trong tay xuống, qua một buổi trưa đầy cảm xúc lẫn lộn, chuyện gì cũng làm không vào. Cậu kêu Lão Lâm đỗ xe ở bên ngoài cách nơi này hai con đường, khi rời đài Minh Châu đến chỗ Bentley, cùng lén lén lút lút giống như mấy tên trộm.

Tình ngay lý gian, cậu không dám trắng trợn thể hiện với mọi người mình là tân sủng của đài trưởng. Một chút cũng không vinh quang.

Hồ Thạch Ngân thường hay đi thuyền buồm mỗi khi muốn nghỉ ngơi thư dãn, có một khu nghỉ mát mà hắn thường đến, tên là "Thủy Ngạn Hương Đài". Tên có chút tầm thường, nhưng phần cứng phần mềm đầy đủ mọi thứ, dùng câu nói đang lưu hành hiện này thì là, rất có bức cách(đẳng cấp và phong cách).Ở trên sân thượng nơi có thể phóng tầm mắt ngắm biển rộng trời xanh, Hình Minh gặp được Hồ Thạch Ngân.

Chắc là hắn ta mới từ dưới nước lên. Cái người mà cậu gặp ở bữa tiệc với người đang nằm phơi nắng này nhìn không giống nhau lắm. Mái tóc bạc bị ánh tà dương nhuộm đỏ, ướt nhẹp dính sát bên mặt, áo tắm bó sát lộ rõ vóc dáng của người đã có tuổi, bắp thịt có chút lỏng lẻo, bụng cũng hơi ưỡn ra. Hình Minh chú ý tới Hồ Thạch Ngân hai bên trái phải ôm hai em gái, một người vóc dáng hơi đẫy đà, một người lại hơi gầy gò, ngũ quan của em gái đẫy đà kia rất đẹp, còn em gái gầy gò kia khí chất toát ra trên người cũng không đùa được, cả hai đều đang cười ngọt ngào, ngọt đến phát ngán.

Ban ngày trên thuyền phấn đấu, buổi tối trên giường chiến đấu, Hoàn phì Yến sấu, "nhuyễn ngọc ôn hương"(1).

(1) – Hoàn phì Yến sấu: Hoàn ở đây là chỉ Dương Ngọc Hoàn hay còn gọi là Dương Quý Phi, còn Yến là chỉ Triệu Phi Yến, hay còn gọi là Hiếu Thành Triệu hoàng hậu, là hoàng hậu thứ hai của Hán Thành Đế triều đại nhà Hán. Câu thành ngữ này nói đến vẻ đẹp đẫy đà của Dương Ngọc Hoàn, trong khi Triệu Phi Yến được biết đến với thân hình nhẹ nhàng uyển

https://thuviensach.vn

chuyển như bay như lượn tựa tiên nữ. Kiểu như “mỗi người một vẻ mười phân vẹn mười”.

–Nhuyễn ngọc ôn hương:miêu tả người con gái trẻ tuổi thân thể trắng nõn mềm mại, toát ra hơi thở thanh xuân ấm áp

Hình Minh đem bức thư pháp mà Ngu Trọng Dạ vẽ đưa lên, khách sáo hai câu. Hồ Thạch Ngân tiếp nhận cuộn tranh, mở ra liền khép lại.

“Làm phiền chú Ngu phí tâm.” cười như không cười nói tiếp, “Đài trường của các cậu bận bịu như vậy, nhưng vẫn bỏ công vẽ tranh, bức tranh chữ này quả thực đúng là vô giá.”

Hình Minh cảm thấy rất thú vị. Ngu Trọng Dạ gọi Hồ Thạch Ngân là Tứ Gia, Hồ Thạch Ngân lại gọi Ngu Trọng Dạ là chú Ngu, một người là gia, một người là chú, thân phận loạn hết cả lên.

Đối tượng phỏng vấn bình dị gần gũi, nhưng cuộc nói chuyện diễn ra vẫn rất khó khăn, bởi vì trong nội tâm cậu từ lúc Lâm Tư Tuyền rời đi, vẫn không thế nào bình tĩnh được. Tán gẫu với Hồ Thạch Ngân về sở thích như lái thuyền hoặc đánh golf, Hình Minh căn bản không thể chen lời vào được. Tán gẫu mấy chuyện trên thương trường sát phạt, cậu cũng biểu hiện ra sự non nớt. Múa rìu trước cửa nhà Lỗ Ban(2), Hình Minh nhất thời quên sạch những thứ mình định phỏng vấn, nửa ngày không nặn ra được một câu nói. Mặt cậu đỏ tới mang tai, thầm mắng mình ngu xuẩn, nếu như đổi lại là Lạc Ưu ngồi ở đây, tình cảnh gian khó nhất đều có thể biến thành nhẹ nhàng, nhất định sẽ không khó coi như vậy.

(2) “Múa rìu trước cửa nhà Lỗ Ban” ý phê phán thái độ của người tài cán chưa được bao nhiêu, chưa có gì xuất sắc mà dám khoe khoang trước mặt bậc thầy đại tài.

Nghĩ nát óc chủ đề để nói chuyện nhưng quả thật quá mệt mỏi. Hình Minh chịu đựng hơn bốn mươi phút, đã cảm thấy mệt bở hơi tai. Nhìn một

https://thuviensach.vn

chút hai em gái xinh đẹp đang ngồi hai bên, nghĩ tới nghĩ lui, cùng vị Hồ Tứ Gia càng già càng dẻo dai này, vẫn là nên tâm sự chuyện phong hoa tuyết nguyệt thì hơn.

Hồ Tứ Gia quả nhiên cảm thấy hứng thú hơn.

Cậu cùng hắn nói chuyện về nữ nhân. Tại sao đàn ông lại có người không thích phụ nữ. Nhiều cô gái rất đẹp, mỹ mạo, da trắng, thân thể mềm dẻo. Hắn nói, tôi thật không hiểu đài trưởng của mấy người làm sao lại không thích.

Cậu cùng hắn nói chuyện về ái tình. Khi còn trẻ thì hắn ai cũng nhiệt tình, kỳ thực khi cậu đến tuổi này của tôi thì sẽ rõ, cõi đời này nào có ái tình, chỉ có người cũ đi người mới đến, như khi vừa mở bình rượu ngon, đảo mắt một cái đã biến thành loại trà phổ thông đâu đâu cũng có. Hình Minh nghe mà sởn cả tóc gáy.

Trước khi rời đi, Hình Minh nói hi vọng Hồ Tứ Gia thứ hai đến đài để quay chương trình. Không mấy ngày nữa 'Tầm nhìn Đông Phương' sẽ lên sóng, thời gian eo hẹp, làm thế nào cũng phải giải quyết nhanh chóng mọi chuyện, quyết tâm 'vào trận'.

Không ngờ vị thần long thấy đầu không thấy đuôi này lại dễ dàng gật đầu như thế, dường như cậu đã để lại chút ít ấn tượng với hắn. Hắn liếc mắt đánh giá Hình Minh, nói một câu làm cậu cảm thấy nhụt chí, ánh mắt chú Ngu quả nhiên không sai, tên nhóc nhà cậu thực sự quá xinh đẹp.

Ra khỏi khu nghỉ dưỡng của Hồ Thạch Ngân, Lão Lâm hỏi cậu: "Về nhà ai?"

Hình Minh suy nghĩ cẩn thận về câu hỏi của lão Lâm, mới phát hiện lúc trước mình đã phạm vào một sai lầm lớn không thể tha thứ, cậu coi tòa nhà xa hoa băng lãnh không chút hơi ấm con người kia là "nhà".

https://thuviensach.vn

Lão Lâm thấy Hình Minh không nói lời nào, liền nói cho cậu biết, chú Ngu thuê một vị bác sĩ dinh dưỡng, chuyên môn chăm sóc các bữa ăn sinh hoạt hàng ngày cho cậu, để cậu an tâm dưỡng bệnh.

Nhà có nghĩa là gì? Không phải mấy trăm mét vuông của tòa biệt thự cao cấp, không phải là một người đàn ông bỗng nhiên đối với tiểu tình nhân của hắn tâm huyết dâng trào.

Bây giờ cậu chỉ muốn xem hai câu lười ươi kia.

Hình Minh trả lời Lão Lâm: “Về nhà của thầy Ngu.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 58

Edit & Beta: Direct Kill

Trở lại biệt thự của Ngu Trọng Dạ, Hình Minh chào tạm biệt Lão Lâm, không đi vào bên trong biệt thự, mà quay người đi vào bên trong hoa viên. Lối vào nhỏ hẹp tĩnh mịch, giàn tường vi leo nở rộ trong đêm, tươi tốt rậm rạp, nhìn ra được ngày thường Đào Hồng Bân chăm sóc tỉ mỉ như thế nào, toàn bộ hoa viên ngâm mình trong sương đêm, mơ hồ tựa tiên cảnh.

Đào Hồng Bân đang chuẩn bị trở về nhà, thấy Hình Minh xuất hiện, gọi cậu một tiếng: “Ngu tổng đi sang Mỹ rồi, hai ngày nay không có ở nhà.”

Chắc hẳn đối phương tưởng mình đến tìm lãnh đạo bàn công việc, Hình Minh cũng không nói nhiều, gật đầu: “Tôi biết.”

Hỏi Đào Hồng Bân, quan hệ của cha con Thôi Văn Quân bây giờ thế nào? Mới quay xong chương trình đặc biệt ngày mùng 1 tháng 5, người liền ngã xuống đại sảnh của trường quay, mãi đến tận bây giờ cậu mới có cơ hội hỏi thăm tình hình hiện tại của cha con hai người bọn họ.

Rất tốt. Tên nhóc kia sau chuyện đó đã buông lỏng tâm tình, mà lão Thôi cũng nói rằng ông ấy sẽ cố gắng tìm hiểu về con trai mình nhiều hơn. Đào Hồng Bân nói, sau khi phát sóng tập một của chương trình ‘Tầm nhìn Đông Phương’, mọi người bắt đầu để ý đến vấn đề này, có một công ty thuốc nào đó còn liên hệ với lão Thôi, nguyện ý tiến hành trị liệu miễn phí bệnh gan cho con trai lão, nghe đâu có thể thay nhà bọn họ tiết kiệm được mấy trăm ngàn tiền chữa bệnh.

https://thuviensach.vn

Lại một lần nữa cứu giúp cả nhà người ta. Hình ảnh ngày đó lão Đào mang theo cả nhà quỳ gối trước mặt cậu thanh niên này bỗng chốc ùa về. Giọng điệu của Đào Hồng Bân hết bỗng sức kích động, liên tục nói lắp, nước mắt giàn dụa.

Hình Minh vui mừng. Mỉm cười. Bệnh tật một thời gian dài, nghe được những câu nói này còn hơn uống thuốc cả tháng nay.

Trước đây làm ‘Minh Châu kết nối’, phải lo liệu tin tức khách quan công chính, trong chương trình mỗi từ mỗi câu mỗi lời nói đều phải tỉ mỉ ước lượng, không thể kích động, không thể xúi giục, thậm chí không thể mang vào một chút xíu khuynh hướng tình cảm của người dẫn chương trình. Nhưng Hình Minh so với Tô Thanh Hoa lạc quan hơn, nguyện ý tin tưởng, một khi được thời gian ấp ủ, nếu là chương trình chân chính sau khi phát sóng sẽ tự động ‘lên men’. Khi cậu còn ở ‘Minh Châu kết nối’ từng làm một chủ đề về thế vận hội Paralympic(Thế vận hội dành cho người khuyết tật), nhân vật chính kỳ đó là những người mắc bệnh đao đi thi làm rạng danh tổ quốc, sau khi chương trình phát sóng non nửa năm, ngày nào đó đang đi trên đường, bỗng có một cô bé không quen biết mắc bệnh đao chạy đến ôm lấy eo cậu, sống chết không chịu buông tay. Hình Minh kinh ngạc không thôi, mẹ cô bé phải vội vàng chạy đến để giải thích, bởi sau khi chương trình phát sóng, con gái lớn của cô được một trung tâm phục hồi trẻ em miễn phí tiếp nhận, cô bé được bắt đầu chương trình khôi phục huấn luyện lại từ đầu, làm quen một nhóm bạn bè có hoàn cảnh giống mình, vấn đề khuyết tật tim bẩm sinh của các bệnh nhân bị bệnh đao cũng có thể được chữa trị.

Cô nhóc kia cứ luôn miệng nói, chú là người tốt.

Mãi đến tận khi cô bé bị mẹ dắt đi từng bước một. Cậu vẫn luôn nhìn theo hướng hai mẹ con họ rời đi.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, làm chương trình như vậy, rất có chút ý tứ "Mọi người đều say mình ta tỉnh", sâu sắc chưa chắc có đồng tình, sắc bén tất nhiên có tranh luận. Nguyễn Ninh đã từng kể với cậu, sau khi 'Tầm nhìn Đông Phương' phát sóng tập đầu tiên, không ít người gia trưởng gọi điện thoại tới đài, phản ứng dồn dập, đài Minh Châu là cơ quan truyền thông quốc gia, không dạy người cách chắt chiu tiết kiệm, nhặt được của rơi trả người đánh mất, mà tại sao lại đi phát sóng một chương trình vô nghĩa, vặn vẹo như thế? Người nào người nấy ngôn từ kịch liệt, mắng mỏ chỉ trích, đặc biệt có một vị giáo viên đã về hưu, còn trực tiếp viết thư gửi cho đài trưởng, nói thẳng vấn đề đồng tính luyến ái đi ngược lại với truyền thống đạo đức của dân tộc, ngôn từ phong phú, một xấp thư viết tay gộp lại chắc hẳn cũng phải hơn vạn chữ. Hay ở chỗ ông ta dùng nét bút cực nhỏ để viết, các chữ tựa như chữ thư pháp mềm dẻo đẹp đẽ.

Hình Minh lúc đó còn đang ở trong bệnh viện, đọc xong toàn bộ nội dung của tập thư dày đặc chữ kia, tự mình viết thư hồi âm, cũng dùng loại bút lông chấm mực, lấy đó làm thành ý.

Cầu đồng tồn dị (1), Hình Minh đối với tài ăn nói hành văn của mình vô cùng tự tin, chỉ có chữ viết của mình thì không hài lòng lắm.

(1) Cầu đồng tồn dị: Tức là tìm đến cái chung nhưng vẫn giữ được cái riêng.

Phút chốc, nhớ tới lần từng được Ngu Trọng Dạ nắm tay dạy viết chữ, trong lòng cậu đột nhiên không đánh tự đau.

Sau khi Đào Hồng Bân rời đi, Hình Minh đi vào sâu bên trong hoa viên, mất công tốn sức ở trong màn đêm nhận biết vị trí của hai câu lười ươi kia. Trong ấn tượng của cậu, cây lười ươi bình thường cao khoảng mười mấy mét, còn hai cây đang ở trước mặt, thấp bé lọm khọm, thậm chí còn không mọc được thành tán cây.

https://thuviensach.vn

Hình Minh thở dài một hơi, than thở Lâm Tư Tuyền vừa si vừa ngốc, cây lười ươi ưa nhiệt, lại trồng ở một nơi mùa hè ít nắng, mùa đông ướt lạnh, hai cây này nở hoa kết trái được mới là lạ.

Nhìn chằm chằm vào hai cái cây không có gì đặc biệt này một lúc lâu, ý nghĩ của cậu lại bắt đầu trôi dạt đi tận đâu, tự hỏi có bao giờ Ngu Trọng Dạ mềm nhẹ xoa xoa Lâm Tư Tuyền, thô bạo xâm phạm, có bao giờ khi hai người cãi nhau hắn nổi giận, khi Lâm Tư Tuyền bị thương hắn nhẹ nhàng chăm sóc?

Đáp án tựa hồ là nhất định. Chỉ có điều, cho dù thời điểm thân mật nhất, Lâm Tư Tuyền cũng chỉ dám gọi Ngu Trọng Dạ hai tiếng "Ngu tổng", không dám vượt qua Lôi Trì một bước. Cậu vì hắn cảm thấy không đáng. Nam nhân, có gia có quốc tứ phương, hà tất phải sống uất ức như vậy.

Ngẫm lại chính mình, hình như cũng giống vậy, tựa như năm mươi bước cười một trăm bước.

Đi vào cửa lớn biệt thự, Hình Minh không đến phòng ngủ, mà đi ra phòng khách mở TV, tìm kiếm chương trình 'Phi thường nhân sinh' của đài Đông Á mà trước kia Lạc Ưu từng dẫn. Ngồi trên ghế salông nhìn một hồi, bỗng chú ý đến Phỉ Bỉ hôm nay không bưng trà dâng nước ân cần bắt chuyện như thường ngày nữa, mà đang tần ngần ngồi một mình trong góc phòng, âm thầm rơi lệ.

Hình Minh giơ tay gọi cô lại đây, hỏi làm sao vậy.

Phỉ Bỉ trả lời, buổi chiều cô thấy có một vị bác sĩ dinh dưỡng đến đây, người Đài Loan, cao gầy xinh đẹp, khí chất tao nhã, giọng nói pha trộn giữa giọng Đài Loan và Hồng Kông, bởi vì đài trưởng Ngu từ trước đến giờ không thích nhà đông người, cô tự cho mình thua người kia một bậc, lo lắng bát cơm của mình khó giữ được.

https://thuviensach.vn

Hình Minh cười xì một tiếng. Thì ra ai cũng đều có nỗi sợ người mới thay thế người cũ, hoặc vì tình yêu, hoặc vì lợi ích. Trong lòng cậu nguyên bản đang ngổn ngang trăm mối, kết quả nghe câu chuyện của Phỉ Bỉ lại được an ủi phần nào, nửa đùa nửa thật mà gợi ý cho cô, em đến hỏi cô ta có phải là người Trung Quốc không, nếu như cô ta bảo không phải, lập tức đi đến tố cáo cô ta trước mặt thầy Ngu, nói rằng đường đường là đài trưởng đài Minh Châu, tuyệt đối không thể phạm sai lầm chính trị được(2).

(2) Đài Loan hiện được xem là một trong những vấn đề chính trị nhạy cảm nhất đối với Trung Quốc.

Phỉ Bỉ không hiểu Hình Minh đang nói gì, nước mắt trên mặt chưa khô, đôi mắt lại liếc về phía màn hình TV, chăm chăm nhìn vào Lạc Ưu, khuôn mặt toàn nước mắt. Hình Minh nhìn thấy, chỉ chỉ vào màn hình, hỏi cô, đẹp trai không?

Phỉ Bỉ ngay lập tức gật đầu, ý tứ rành rành, đẹp, cực kỳ đẹp.

Hình Minh lại hỏi cô, người này, đã gặp qua anh ta chưa?

Phỉ Bỉ là một cô gái rất chân thật, một chút cũng không do dự, gật gật đầu.

Hình Minh vốn còn chuyện muốn hỏi, nhưng lời đã tràn ra ngoài cổ họng, đột nhiên lại bị cậu nuốt trở vào. Cậu trào phúng khẽ nhếch khóe miệng, Phỉ Bỉ là người bên cạnh Ngu Trọng Dạ, ngoại trừ bên trong nhà này, cô còn có thể đã gặp hắn ở nơi nào?

Suốt cả đêm, Hình Minh không về phòng ngủ của Ngu Trọng Dạ hay Ngu Thiếu Ngả, cũng không đi đến phòng ngủ tạm cho khách, để tránh lần thứ hai lòi dốt, cậu phải chuẩn bị cho mình thật tốt kiến thức về chương trình talk show lần này. Cậu nghiêm túc ngồi trên ghế sa lông trong phòng khách, chăm chú xem lại chương trình ‘Phi Thường nhân sinh’ của Lạc Ưu. Cậu học tập Lạc Ưu các vấn đề phương thức, ngôn ngữ, thói quen cùng kỹ

https://thuviensach.vn

năng khống chế, thậm chí ngay cả độ cong của khuôn miệng khi mỉm cười, dừng lại trong bao lâu cậu cũng đều lưu tâm, mô phỏng theo.

Thời điểm sáng sớm khi chuông báo thức điện thoại kêu, cậu nằm co ro trên ghế mới chợp mắt được khoảng 40 phút. Nhưng khi tiếng nhạc vang lên, cậu lập tức mở mắt ra.

Hình Minh đứng trước gương trong buồng tắm rửa mặt, khi ngẩng đầu lên, gật mình nhìn bản thân trong gương.

Trong mắt tơ máu dày đặc, hốc mắt hõm sâu, càng làm nổi bật khuôn mặt thon gầy tái nhợt, nhìn qua quả thực không có chút tinh thần nào, vừa thâm trầm vừa lạnh lùng.

Hình Minh lau khô hai tay, lấy điện thoại di động ra, gọi cho Lý Mộng Viên. Cậu nói trong tuần này phải chuẩn bị cho chương trình mới, không thể đến thăm nhà sư mẫu. Nếu như Lý Mộng Viên buổi trưa rảnh rỗi, hai người có thể bỏ ra chút ít thời gian, cùng nhau ăn trưa trong vườn Minh Châu.

Lý Mộng Viên vội vã đáp ứng, vườn Minh Châu cách bệnh viện Phổ Nhân không xa lắm, buổi trưa thứ hai cô có thể đến đây.

Tàn bạo mà phát tiết tự cắt đứt điện thoại, Hình Minh cúi đầu, vỗ nước lạnh lên mặt mình. Một lần nữa xem xét kỹ bản thân mình trong gương. Kỳ quái, mới chỉ có một lát thôi, khuôn mặt đã trở nên tỉnh táo rạng rỡ, hai mắt tỏa sáng. Cậu mở ra cổng lớn của biệt thự, thưởng thức ánh nắng mặt trời buổi sáng sớm, cằm hơi nâng lên, nhẹ nhàng huýt sáo.

Cậu và Lâm Tư Tuyền, thuộc hai dạng người khác nhau.

Nhưng còn chưa kịp bắt xe tới đài Minh Châu, Nguyễn Ninh liền gọi điện thoại tới, nói cho cậu biết, đêm hôm qua Lâm Tư Tuyền xảy ra tai nạn xe cộ.(Không có máu chó nhất, chỉ có máu chó hơn =)))))

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 59

Edit & Beta: Direct Kill

Nguyễn Ninh thông báo cho Hình Minh, Audi của Lâm Tư Tuyền đụng phải xe tải chở dầu, hắn bị văng ra khỏi xe, mặc dù đã đưa đi cấp cứu ngay lập tức, nhưng đến nay sống chết chưa rõ. Nhân viên điều tra hoài nghi vị biên tập viên này là cố ý tự sát, chứ không phải tai nạn bất ngờ. Lý do có hai, một thì mọi người đều biết, biên tập viên Lâm gần đây sự nghiệp gặp khó, gia đình không hòa thuận, đả kích liên tiếp, rất dễ dàng sinh ra ý nghĩ coi thường mạng sống; hai là thời điểm Lâm Tư Tuyền tông xe không có thắt dây an toàn, hơn nữa khi va chạm phát sinh trong nháy mắt, hắn không phanh xe, lại giẫm xuống chân ga. Theo lí một người nam nhân đã lái xe gần mười năm, không thể phạm sai lầm cơ bản như vậy.

Hình Minh lúc nhận cuộc điện thoại này đang chuẩn bị đón xe đến đài Minh Châu, nghe Nguyễn Ninh lải nhải chắc như đinh đóng cột, không chú ý cứ thế đi thẳng xuống giữa lòng đường.

Một chiếc xe Mazda đang chạy như bay tới, khẩn cấp thắng xe. Hình Minh trước xe vẫn đứng sừng sững bất động.

Lốp xe ma sát với mặt đường, phát ra âm thanh bén nhọn, chủ xe mở cửa mắng to. Bên đầu kia điện thoại Nguyễn Ninh nghe thấy tiếng chửi nhau ầm ĩ, hét lên kinh ngạc: “Sếp! Anh không sao chứ!”

Suýt nữa gây đại họa, Hình Minh vẫn nghiêm mặt không nói một lời, ngón tay hơi động liền cúp điện thoại.

https://thuviensach.vn

Mặt trời vừa nãy còn tỏa ánh nắng dễ chịu, giờ khắc này đã lẩn khuất vào những đám mây, khiến tầm mắt người như bị mắc kẹt, quanh thân băng lãnh.

Hình Minh gọi một chiếc xe, ngồi ở ghế trước, báo địa chỉ cho tài xế. Tài xế vừa nghe đến đài Minh Châu đã cảm thấy hưng phấn, cười ha hả lôi kéo Hình Minh hỏi từ đông sang tây, hình như nhận ra cậu là người dẫn chương trình nào đó trong đài. Nhưng từ đầu đến cuối Hình Minh biểu tình lúng ta lúng túng, không muốn phản ứng một chữ. Cậu nhìn mình chằm chằm vào vết sẹo mới lành do bị dao cắt trên lòng bàn tay, bắt đầu nhớ lại Lâm Tư Tuyền ngày đó, nghiền ngẫm nụ cười cùng nước mắt, khi đó người còn chưa có chết, chưa cần nhớ tới giọng nói và dáng điệu, chỉ cần như thế thôi cũng đủ để cậu xác thực con người đối phương lúc đó tỏa ra thứ mùi vị của biệt ly, đó là mùi thê lương và đớn đau.

Đến nay cậu vẫn nhìn không lọt mắt Lâm Tư Tuyền. Quá dính người, xử sự lại dùng dằng, cõi đời này nào có chuyện gì không vượt qua được, hà tất phải buồn phiền ủ thêm sầu, tội gì tự sát. Nhưng cậu vẫn cứ sâu sắc cảm thấy khó khăn.

Vừa vào đài Minh Châu, đã ý thức được bầu không khí hôm nay khác xa với ngày thường, nơi nơi có tai vách mạch rừng, bốn phía đều đang đem chuyện của người ta ra phân tích mổ xẻ. Người đem đến tin tức cho mọi người giờ lại trở thành tin tức trong miệng người khác, chuyện này có bao nhiêu hài hước, bao nhiêu trào phúng. Trước mắt trong đài đang muốn phong tỏa tin tức của vụ tai nạn, muốn chờ đài trưởng trở về sẽ tiếp tục xử lý, nhưng giấy không thể gói được lửa, không tốn thời gian dài, mọi người sẽ đều biết tin tức này, rồi sẽ mau chóng lan ra bên ngoài. Điểm mấu chốt là “cổ họng quốc dân” tự sát, đối với đài Minh Châu, cũng chưa chắc đã là chuyện lớn. Trong trung tâm tin tức mọi người đều đang bàn luận, nhưng chuyện gì cũng phải có cái kết của nó, nên viết báo cáo còn phải viết, nên thu chương trình còn phải thu. Không ai thật sự quan tấm đến sống chết của

https://thuviensach.vn

Lâm Tư Tuyền, ngược lại Trang Lôi trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Các loại tin đồn tầng tầng lớp lớp, ma nha doãn huyết(1), đặc biệt hung tàn, mọi người nói, người có tác phóng khoáng như Trang Lôi muốn tìm một người đàn ông trung thực để dễ quản, sau khi kết hôn tác phong như cũ vẫn không bị kiềm chế, đôi Kim đồng Ngọc nữ này trong mắt người ngoài đã sớm bằng mặt không bằng lòng, quan hệ hôn nhân của bọn họ chỉ còn trên danh nghĩa.

(1) Ma nha doãn huyết (mài nanh, hút máu): thành ngữ chỉ sự hoang dã hung tàn, xuất xứ từ bài thơ 'Thục đạo nan' (đường Thục khó) của Lý Bạch:

"Triều tị mãnh hổ

Tịch tị trường xà

Ma nha doãn huyết

Sát nhân như ma"

(Buổi sớm đến, tránh đàn cọp dữ

Đêm tối sang, trốn lũ rắn dài

Mài răng hút máu ghê thay!

Giết người như chặt cành gai dễ dàng)

Buổi chiều ghi hình, buổi trưa cùng Lý Mộng Viên ăn cơm. Hình Minh mang theo Lý Mộng Viên đi dạo vườn Minh Châu, cậu đi ở phía trước, để cô đi ở phía sau, hai người kẻ trước người sau cách nhau khoảng một mét, nhìn không giống tình nhân, cũng như tận lực giữ một khoảng cách.

https://thuviensach.vn

Dọc theo đường đi, Hình Minh phụ trách mặt than cùng trầm mặc, Lý Mộng Viên phụ trách cười vui vẻ cùng rì rầm. Cô thu toàn bộ sự lạnh lùng của Hình Minh vào đáy mắt, còn rất vui vẻ mà nói cho cậu biết, gần đây mình có đủ điều kiện ở lại trong bệnh viện, bộc lộ tài năng bên cạnh các bác sĩ thực tập khác, quan hệ lao động(2)có thể chuyển từ Cục y tế đến tay người sử dụng lao động.

(2) Quan hệ lao động (mối quan hệ được thiết lập bởi người lao động và người sử dụng lao động): quan hệ lao động là quan hệ pháp lý giữa người lao động và người sử dụng lao động ký hợp đồng lao động theo quy định của pháp luật. Người lao động chấp nhận việc quản lý của người sử dụng lao động, tham gia vào công việc do người sử dụng lao động sắp xếp, trở thành thành viên của người sử dụng lao động, nhận bồi thường lao động và bảo vệ lao động từ người sử dụng lao động.

Bên trong vườn Minh Châu, các studio to nhỏ có đủ, trong đó có một nơi đang phát ra âm thanh cực kỳ ầm ỹ, hình như là một kênh nông nghiệp mới mở nên chưa nhận được sự hưởng ứng của khán giả, đang quay một chương trình về lao động nhập cư.

Đúng là khi tuyệt vọng thì chuyện gì cũng có thể thử, chương trình không ra ngô ra khoai. Một giọng nam khàn khàn tang thương hát một ca khúc lỗi thời: Chỉ cần em quan tâm tôi một chút, tôi nguyện yêu em đến ngàn năm…

Hai người đi đến bên hồ nước duy nhất trong vườn Minh Châu, tạm thời dừng bước. Thời tiết tháng sáu chợt nắng chợt mưa làm người ta không thể phỏng đoán, vào lúc này mặt trời đang ló dạng, gió bên hồ thổi đến nhè nhẹ, hoa tươi từng đám, trong không khí có mùi hương ngọt ngào thanh mát khiến lòng người thư thái, như là mùi hương của tình yêu. Hình Minh ngơ ngác nhìn mặt hồ nửa ngày, đột nhiên quay người, đem Lý Mộng Viên kéo đến trước người mình. Cậu hơi cúi đầu xuống, tỉ mỉ nhìn cô.

https://thuviensach.vn

Lý Mộng Viên như được ánh mắt cổ vũ, đột nhiên kiễng chân, hôn lên.

Hình Minh đầu tiên là sững sờ, tiện đà chủ động đáp lại, đầu lưỡi quấy phá lung tung trong miệng, một nụ hôn vừa hung tàn vừa ngây ngô, muốn chủ động tấn công nhưng lại không có phương pháp gì. Có lẽ lâu không chủ động với người khác, hoặc là không có thói quen.

Sau khi hôn xong, Lý Mộng Viên nhìn như đã choáng váng, ngây người cười đến là si ngốc.

Hình Minh lộ ra biểu tình nghi ngờ, mím mím môi, nâng tay sờ ngực.

Cô gái này coi như đẹp đẽ, mày thanh tú mục, ẩn dưới đó là tình cảm thầm mến, đôi môi căng mọng, mềm mại, như có mật ngọt. Nhưng cậu không chút thở gấp, trong lòng không kinh hoàng, không chút dấu hiệu động tình.

Sau một màn hôn kia, Hình Minh như cũ giữ mặt lạnh, vội giải thích mình phải lập tức trở về đài quay chương trình, không nói lời gì mà đem Lý Mộng Viên quay trở lại.

Địa điểm quay chương trình đổi thành một nơi nhỏ hơn, nhưng quy mô vẫn như cũ, khán giả vẫn nhiệt tình như vậy. Tuy nhiên do không bắt được trọng điểm mà mô phỏng theo Lạc Ưu, Hình Minh mới cùng Hồ Thạch Ngân trò chuyện vài câu, bản thân cậu liền bắt đầu rối loạn. Một đêm chuẩn bị bỗng thành nước chảy về biển Đông, nếu như nói trước đây so chiêu, cậu và Lạc Ưu coi như hai phe đều có thể thắng hoặc thua, nhưng lần trở lại ghi hình này liền không khách khí chút nào đem cậu đánh hiện nguyên hình. Cậu rõ ràng không bằng Lạc Ưu, thậm chí không bằng cả Trang Lôi. Trang Lôi cũng từng dẫn một chương trình talk show, cô ta am hiểu chương trình, dùng phong cách miệng nam mô bụng một bồ dao găm phát huy đến cực điểm, khiến cho những vị khách khó tính nhất cũng phải hạ dao xuống, hết thảy khán giả trong trường quay đều bị thu hút vào lối dẫn dắt của cô, trước

https://thuviensach.vn

kia khán giả quả thực mau nước mắt, khiến cho rating mỗi chương trình cô dẫn đều cao chót vót.

Chương trình quay hơn bốn tiếng, theo lý thì những người dẫn chương trình sẽ càng quay càng quen, nhưng Hình Minh thì ngược lại, càng quay càng không tìm được cảm giác. Sắc bén không thấy, lão luyện đánh mất, cơ trí bị quần áo quấn chặt không lộ ra ngoài, toàn bộ quá trình trò chuyện đều lộ ra dáng vẻ âm u đầy tử khí. Thậm chí cuộc nói chuyện còn chưa có kết thúc, cậu đã kêu mọi người dừng lại, đứng dậy nói với nhân viên đang công tác và khán giả trong trường quay, tôi đi ra ngoài bình tĩnh một chút.

Khi Hình Minh trở lại trường quay, Hồ Thạch Ngân và nhóm người hắn mang tới đã sớm tức giận bỏ đi.

Một người đàn ông đáng lẽ phải ‘chỉ điểm giang sơn’, có thể tới chấp nhận tham gia chương trình đã là nể mặt mũi lắm rồi, thời gian không thể tùy ý để người khác lãng phí như thế.

Vì lần này phỏng vấn không thuận lợi, Tô Thanh Hoa đành phải kéo xuống nét mặt già nua, mời đến đài một ‘ngưu nhân’. Người này là nhà sản xuất rất nhiều chương trình talk show nổi tiếng, còn kiêm luôn cố vấn hình tượng cho người dẫn chương trình, thường thường ông chỉ cần liếc mắt một cái liền biết vấn đề nằm ở đâu, dăm ba câu đã có thể hóa thứ tầm thường thành thần kỳ. Ông nhìn Hình Minh lắc lắc đầu, vỗ vai Hình Minh tận tình khuyên nhủ, tên nhóc này đang vướng vào chuyện ái tình, tuy nhiên cũng không thể đặt hết tâm tư vào nó, phải chú tâm vào công việc.

Bên ngoài trời lập tức âm u đến lợi hại, từng tầng mây xám dầy nặng kéo đến, bầu trời đang quang đãng bỗng chốc bị từng bước xâm chiếm. Ở trong trường quay giằng co hơn nửa ngày, thể lực của Hình Minh đã gần như cạn kiệt, đôi mắt khô nứt chỉ trực sụp xuống, không kịp ra khỏi cửa, đã bị Tô Thanh Hoa chặn ở bên trong giáo dục một hồi, y nói không phải cậu không

https://thuviensach.vn

đủ năng lực, mà rõ ràng là mất tập trung, phạm phải điều tối kỵ nhất là coi thường khán giả.

Tô Thanh Hoa chửi đến trời đất quay cuồng hoàn toàn không để ý ở đây còn rất nhiều nhân viên đang công tác, không lưu lại cho cậu chút mặt mũi nào. Hình Minh biết biểu hiện của mình là vô cùng gay go, chỉ im lặng nghe sư phụ mắng chửi, khiêm tốn tiếp thu phê bình.

Nghe xong Tô Thanh Hoa giáo dục, khi đi ra đã gần mười một giờ đêm. Lão Lâm tới đón Hình Minh trở về biệt thự Ngu Trọng Dạ, người trên xe không nhịn được lắm miệng hỏi, muốn đến xem tình hình của biên tập viên Lâm một chút không.

Đến bệnh viện, Lão Lâm cũng bị bất ngờ, Trang Lôi thân làm vợ lại không lộ mặt, trong phòng bệnh đã có hai người, một là Lạc Ưu, một là Ngu Trọng Dạ. Chắc là sau khi nhận được tin tức, vội vàng từ nước Mỹ chạy về. Ngu Trọng Dạ nhíu lông mày, mím môi, một khuôn mặt lạnh nhạt mệt mỏi, nhưng mơ hồ lại có hai, ba phân tình cảm chân thành. Lạc Ưu yên tĩnh ngồi ở bên cạnh hắn.

Rõ ràng mới hai ngày không gặp, lại như bạn cũ xa cách lâu ngày. Hình Minh hoàn toàn coi Lạc Ưu như không khí, chỉ thẳng mắt nhìn chằm chằm Ngu Trọng Dạ, lòng bàn tay cậu ướt đẫm mồ hôi, hô hấp dồn dập, nhịp tim đập bắt đầu gia tăng tốc độ, thình thịch va vào lồng ngực.

Ngu Trọng Dạ liếc mắt nhìn Hình Minh một cái, nói với Lão Lâm đang đứng ở đằng sau, lão đưa Tiểu Hình trở về đi.

“Em… Tới xem một chút…” Hình Minh cưỡng ép giải thích, cúi thấp đầu, muốn nhìn vào trong phòng bệnh. Cậu quả thực muốn nhìn Lâm Tư Tuyền một chút. Cả ngày này cậu đều có một sự hoảng hốt khó mà bào chữa, chỉ sợ người này chết đi —— hai ngày trước còn nhảy nhót tưng bừng, một người đang sống sờ sờ, làm sao nói chết là có thể chết được.

https://thuviensach.vn

Hình Minh tiến vào trong phòng bệnh, liều chết lao vào trong lòng Ngu Trọng Dạ. Cậu ngẩng mặt lên, bày ra một đôi mắt mê hoặc, sương mù mông lung mà nhìn đối phương.

Ngu Trọng Dạ không biểu cảm gì nói, đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 60

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh vốn định trở về phòng trọ của mình, nhưng Lão Lâm khuyên cậu, nói chú Ngu nhất định là muốn cậu ở nhà chờ. Hình Minh hơi đắn đo suy nghĩ, "Ừ" một tiếng. Cậu quay đầu, đem mặt hướng ra ngoài cửa sổ xe.

Lão Lâm đang nghe FM, kênh radio này cũng là của đài Minh Châu, một năm trước tại lễ mừng thành lập kênh mới, Hình Minh đã nhìn thấy một số người phát thanh viên của kênh radio này, kỳ thực bề ngoài có chút xấu xí, chỉ có thể nghe thanh, không thể thấy người, nhưng cũng có một vài người là do kém may mắn không leo lên được nơi cao hơn mới ở đây. Khi chụp ảnh kỷ niệm, nhóm phát thanh viên radio phải đứng xếp hạng ở cuối cùng hoặc hàng trên đầu, mấy người thấp quá còn phải liều mạng nhón chân mới có thể xuất hiện ở trong khung hình, "chúng tinh củng nguyệt" Trang Lôi đứng ở chính giữa, người chồng mới cưới là Lâm Tư Tuyền đứng ở sau lưng nàng. Một đôi vợ chồng, làm lu mờ tất cả mọi người xung quanh.

Ai nấy đều cố gắng cười. Có mấy người đường làm quan rộng mở, mừng tít mắt, có mấy người lại miễn cưỡng vui cười, ngóng trông cơ hội nhỏ nhoi lọt vào mắt xanh của lãnh đạo, để có thể cho hàng vạn khán giả trên đất nước nhìn thấy mình.

Hình Minh không ở trong đám người đó.

Lúc ấy cậu còn đang là một người từ bỏ sự nghiệp dẫn chương trình giải trí để trở thành một phóng viên, chỉ có tư cách ngồi ở dưới đài. Trong lồng ngực đốt một ngọn lửa không cam lòng, một bên âm thầm cổ vũ bản thân,

https://thuviensach.vn

sang năm, sang năm hàng nghìn hàng vạn khán giả sẽ phải chú ý đến mình; một bên nhắc nhở chính mình, thời điểm nhàm chán chỉ cần vỗ tay, thế là được rồi.

Lão Lâm ngồi ở ghế tài xế nói, là vàng thì ắt sẽ phát sáng, lời này chính là gạt người. Nghề này của các cậu, chỉ có giọng nói hay thôi thì chưa đủ, còn phải có con mắt tinh tường. Điểm này, cậu và biên tập viên Lâm so với bọn họ may mắn hơn nhiều.

Hình Minh trong lòng không phục, hừ một tiếng, vẫn quay mặt ra bên ngoài ngắm nhìn cảnh vật. Vùng này là nơi có nhiều trẻ em vô lang thang và dân ngụ cư sinh sống. Dân ngụ cư là những người mà Hình Minh không thể hiểu được. Lưu dạt đến phía Bắc cũng được, trôi ngang cũng được, trong số họ có thể yên ổn được một chỗ là điều không dễ dàng gì, đa số người ngụ cư đã quên ước nguyện ban đầu của mình, mất phương hướng.

Bất Dạ Thành có chỗ tốt của Bất Dạ Thành, ban đêm, hai bên ven đường đèn điện sáng trưng, hắt lên người đi đường, một đám người giấu trong lòng giấc mộng mà đến nơi đây gào khóc, uống say đến nỗi đi đứng không vững.

Giấc mộng? Là xuân thu đại mộng thì đúng hơn.

Hình Minh đứng trước cửa sổ thủy tinh trong phòng ngủ, trên cửa sổ phản chiếu một khuôn mặt trẻ tuổi vô cùng mất hứng. Mặc cho mọi người ai khóc ai cười, xấu mặt mất mặt, tấm "Gương" này đều thờ ơ lạnh nhạt. Cậu ghét bỏ nó không chỉ mới một hai ngày.

Lâm Tư Tuyền có phải là cũng nghĩ như vậy?

Đang mải suy nghĩ, phía sau truyền đếm âm thanh mở cửa.

"Em vừa mới rời đi, đám người truyền thông đã chen chúc đến." Ngu Trọng Dạ mở miệng, là thanh âm của một người phát ra, nhưng hoa mỹ đến

https://thuviensach.vn

không có hơi ấm, băng lãnh đến không có tình người, “Sự tình của tiểu Lâm không có một chút quan hệ gì tới em. Đừng đem mình kéo vào, cũng đừng tự tìm sự khó chịu.”

Hình Minh quay mặt sang, lẳng lặng nhìn nam nhân trước mắt.

Ngu Trọng Dạ đến gần Hình Minh. Ánh mắt của hắn từ từ buông lỏng, sắc mặt cũng hòa hoãn hơn một chút, hắn đem nút áo sơmi từng cái từng cái một cởi ra, bên môi hiện ra nụ cười ám muội mà mơ hồ, được rồi. Bảo bối, lại đây.

Nhưng Hình Minh cứ đứng chôn chân tại chỗ không nhúc nhích, hai người đối diện với nhau thật lâu, bỗng cậu nhìn đối phương nở nụ cười, cậu nói, hôm nay tôi đã dẫn một cô gái đến đài, tôi muốn trở về cuộc sống bình thường.

“Em thử làm thế xem.” Ngu Trọng Dạ hoàn toàn thờ ơ không động lòng. Trên mặt của hắn lộ rõ vẻ mệt nhọc, khóe miệng khinh thường cong cong, hời hợt hỏi, “Có phải là bác sĩ Lý? Cô ta bây giờ đang làm việc trong bệnh viện nhỉ?!.”

Hình Minh đột nhiên hiểu. Tôn Ngộ Không nhắm mắt một cái có thể cưỡi mây bay mười vạn tám ngàn dặm, đến cuối cùng vẫn không bay ra khỏi lòng bàn tay của phật Như Lai. Lý Mộng Viên ở lại trong bệnh viện, Trang Lôi ngồi chắc ở vị trí của mình nhiều năm, cuối cùng, cậu và Lâm Tư Tuyền ở trong mắt người đàn ông này cũng chẳng hề có sự khác biệt, đều là dùng sắc hầu người, đều là món đồ chơi mặc cho người ta bài bố. Vạn tuế gia được hầu hạ thỏa mãn sẽ ban thưởng cho ngươi, ngay cả những người bên cạnh cũng có thể nhận được lợi ích.

Đơn giản mà nói thì có mới nới cũ là bản tính trời cho con người, chỉ có cậu ảo tưởng một mình mình độc chiếm thánh sủng mà thôi.

Hình Minh cảm thấy buồn cười, cũng cảm thấy buồn nôn.

https://thuviensach.vn

“Tôi không phải thử, tôi bỏ cuộc.” Lời vừa ra khỏi miệng, mới cảm giác tảng đá trong lồng ngực rơi xuống đất, vô cùng khoan khoái thích ý. Thì ra cá chết lưới rách cũng không khó như trong tưởng tượng. Hình Minh nhìn chằm chằm đôi mắt Ngu Trọng Dạ, không lộ ra ngoài nhiều cảm xúc, chỉ là trên mặt mang theo nụ cười mà lặp lại, “Đúng, tôi bỏ cuộc.”

Ngu Trọng Dạ hơi híp đôi mắt. Nhìn qua vẫn không hề bị lay động.

“Từ nhỏ đến lớn tôi chỉ thích phụ nữ. Tôi qua lại với thầy chỉ là muốn lưu lại đài Minh Châu. Nếu như không phải là vì cha tôi, vì sư phụ tôi, thầy nghĩ tôi sẽ nguyện ý ngủ cùng thầy, ” Hình Minh nhún vai, vừa cười vừa nói, “Loại quan hệ buồn nôn như thế này tôi một ngày cũng không chịu được —— “

Ngu Trọng Dạ đột nhiên duỗi tay nắm chặt cuống họng Hình Minh, cánh tay dùng sức vô cùng mạnh, động tác nhanh đến mức không kịp nháy mắt. Hắn đè ép lên động mạch trên cổ, dùng ánh mắt lạnh lùng đến cực điểm: “Đem những lời vừa nói thu hồi lại.”

Đài trưởng Ngu thật sự tức giận. Hình Minh căn bản là không có cách nào thở dốc, xương cổ vang lên những tiếng kèn kẹt như muốn gãy ra, lỗ tai ong ong chấn động. Phảng phất một giây sau cả người cậu sẽ bị bóp nát.

Bản năng sinh tồn khiến cậu liều mạng mà phản kích, cánh tay khua khoắng loạn xa tìm kiếm, bàn tay chạm vào một vật cứng nào đó như bình hoa, không chút do dự túm lấy đập lên đâu đối phương.

Ngu Trọng Dạ đúng lúc buông tay ra, nghiêng người tránh đi. Hình Minh phản ứng, liền đem lọ hoa đập về phía cửa sổ sát đất.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 61

Edit & Beta: Direct Kill

Choang một tiếng, lọ hoa vỡ nát. Nhưng cửa sổ sát đất rất rắn chắc, hoàn toàn không bị sứt mẻ chút nào. Hình Minh lại với tay lấy chiếc ghế tựa, đập lên mặt thủy tinh đang phản chiếu ánh sáng kia. Nhưng lần nữa hoàn toàn vô tác dụng, cậu điên loạn mà phát tiết, hoàn toàn bất chấp hậu quả, tựa như bị tâm tình chán ghét cùng căm hận, phẫn nộ cùng ủy khuất nuốt trọn toàn bộ.

Trận này, cậu nghẹn, kìm nén, nhẫn nhịn, nghẹn đến buồn bực, ức đến đau lòng, nhịn đến toàn thân từ trên xuống dưới mỗi tấc da thịt đều giống như lòng bàn tay của cậu, chằng chịt vết dao cứa, máu me đầm đìa. Cậu cần làm một thứ gì đó để phát tiết loại tâm tình này, bằng không sẽ giống như đê trong mùa lũ, bất cứ lúc nào cũng có thể vỡ.

Ảo thính. Theo tiếng ghế va chạm với cửa sổ thủy tinh, nhiều loại âm thanh vốn bị giấu kín nơi ký ức sâu xa nhất đột nhiên tuôn trào ——toàn bộ thời kỳ trưởng thành của cậu đều cùng một nhịp thở với những thanh âm này, có người ở sau lưng cậu xì xào bàn tán, có người chỉ thẳng vào mặt cậu mà mắng là con trai của tội phạm cưỡng gian, cậu mỗi lần nhìn thấy mẹ mình sẽ xuất hiện âm thanh kỳ lạ, mà mẹ cậu cũng thường vì thế mà thở ngắn than dài…

Những âm thanh này, chúng đồng loạt vang lên.

Phỉ Bỉ ở trong tòa nhà xa hoa quý giá nhưng cũng âm u đầy tử khí này chưa từng nghe thấy tiếng động nào đáng sợ như vậy, vội từ phòng giúp

https://thuviensach.vn

việc chạy bay tới, vừa nhìn thấy cảnh tượng trước mắt đã choáng váng tại chỗ, sau khi đông cứng mất mấy giây, liền la hét vội vàng hỏi Ngu Trọng Dạ có muốn báo cảnh sát hay không.

Ngu Trọng Dạ còn đang nhìn Hình Minh ngang ngược, ngữ khí bình thản nói với người bên ngoài, nơi này không có chuyện của cô.

Ầm một tiếng, cùng lúc với Phỉ Bỉ rời đi, mảnh vụn thủy tinh văng ra tứ phía, cửa sổ sát đất rốt cục cũng tan nát. Hình Minh ném ghế tựa trong tay xuống, nhìn đống thủy tinh rơi đầy dưới đất, thở hồng hộc.

“Ngoan.” Ngu Trọng Dạ đi lên, duỗi tay xoa đầu Hình Minh, nhẹ giọng động viên, “Minh Minh, ngoan.”

Hình Minh giật mình bất động, Ngu Trọng Dạ tiến đến muốn đem cậu ôm vào lòng, vậy mà đối phương lại đột nhiên giãy dụa chống lại, quay người vung quyền nhằm thẳng vào mặt.

Nắm đấm của Hình Minh rơi xuống trên người Ngu Trọng Dạ, Ngu Trọng Dạ cũng không chút khách khí, dồn trọng lượng toàn thân ép xuống đối phương. Bọn họ như hai con mãnh thú, ôm nhau lăn lộn trong đống mảnh vụn thủy tinh, cắn xé lẫn nhau, lôi kéo lẫn nhau, liều chết vật lộn.

Không lâu sau, Hình Minh đã rơi xuống thế hạ phong, không phản kháng được lần hai, triệt để bị chế phục. Ngu Trọng Dạ nắm cổ Hình Minh, đem một bên mặt cậu ấn xuống đống mảnh vỡ thủy tinh. Sơmi trên người bọn họ bị xé rách, nửa thân trên đều là vết máu, có một vài miếng thủy tinh đã cắm vào trong thịt, may mà, phần nhiều là góc tù, chỉ khảm vào mặt ngoài chứ chưa đâm vào bên trong thịt, sau khi lấy ra vết thương sẽ khép lại rất nhanh, không đến nỗi để lại sẹo trên mặt.

Người đàn ông này thời điểm ôn nhu sẽ cực kỳ ôn nhu, như cạm bẫy của người thợ săn hay lời thề của nam nhân trước khi cưới, làm người ta không tự chủ được mà hãm sâu trong đó. Nhưng thời điểm người đàn ông này thô

https://thuviensach.vn

bạo thì như hai người khác nhau. Hình Minh đương nhiên đã lĩnh giáo qua. Cậu dùng một tia sức lực cuối cùng cố gắng chạy trốn, lại phát hiện căn bản không thể động đậy. Sức lực của Ngu Trọng Dạ quá lớn.

Ngu Trọng Dạ vẫn như cũ gắt gao siết cổ Hình Minh. Lồng ngực lên xuống kịch liệt, hơi thở rõ ràng đã rối loạn. Nhưng hắn vẫn trầm mặc như cũ khiến người ta sợ hãi. Hơi thở như những ngọn lửa mơn trớn trên cổ Hình Minh, một đôi mắt trấn tĩnh lạ thường, trong mắt tơ máu rõ ràng, ánh mắt kia thật giống như đang nói, ngày hôm nay hai người bọn họ nhất định phải có một người chết.

Hình Minh thật sự bị dọa.

Lúc gần như sắp tắt thở, Hình Minh giãy dụa mò được một miếng thủy tinh vỡ, không chút nghĩ ngợi liền đâm về phía Ngu Trọng Dạ——ý định ban đầu không muốn thương tổn hắn, chỉ muốn doạ hắn một chút sau đó nhân cơ hội chạy trốn, cậu không chịu được bị ánh mắt như vậy nhìn chằm chằm, cảm giác như mình là dê dưới miệng hổ.

Thế nhưng không ngờ Ngu Trọng Dạ lại không có ý định tránh ra, đầu nhọn thủy tinh cứ thế đâm xuyên qua lòng bàn tay hắn, sau đó bị hắn đoạt đi.

Thủy tinh vỡ bị rút ra, ném về một bên, máu tươi thuận theo ngón tay trắng nõn thon dài chảy xuống, rơi trên mặt Hình Minh.

Ngu Trọng Dạ vẫn như cũ từ trên cao mà nhìn xuống cậu, không nói một lời.

Ý chí của Hình Minh như bị mất hết. Đầu tiên là điên cuồng công kích, tiếp đó là liều mạng phản kháng, như các nhân vật trong võ hiệp lấy một địch mười cuối cùng tiêu hao hết sinh lực. Mệt bở hơi tai.

https://thuviensach.vn

Cá chết lưới rách. Khi quyết định đâm mảnh thủy tinh trong đầu cậu chỉ có một ý niệm như vậy, nhưng bây giờ sự việc đã đi đến mức này, mấy suy nghĩ lung tung lập tức xuất hiện trong đầu cậu.

Có nên thừa dịp tin đồn "Làn sóng nghỉ việc" còn đang huyên náo xôn xao, để đưa ra đơn từ chức? Đài Đông Á có thể nhận cậu hay không? Dựa theo năng lực? Hay bởi vì kiêng kỵ địa vị của đài trưởng đài Minh Châu, mà các đơn vị truyền thông khác sẽ không tha cho cậu. Giá trị của truyền thông giấy đã giảm xuống, tự truyền thông(1)có phải là lối ra đúng đắn? Nhưng cậu thật sự không thành thạo sử dụng mạng xã hội, Wechat không có, Weibo lười thêm V(các tài khoản weibo được xác nhận thân phận thì sẽ có dấu V), quanh năm viết được dăm ba bài, số lượng người theo dõi còn ít hơn cả mấy tấm ảnh, với video mà Nguyễn Ninh hay đăng.

(1) Tự truyền thông (self-media or we media) chỉ các tài khoản phương tiện truyền thông hoạt động độc lập trên các nền tảng như WeChat, Weibo và các nền tảng nhỏ khác – thường do người dùng cá nhân điều hành.

Hình Minh đang nhắm mắt bỗng nhiên mở ra, trong khoảnh khắc cậu nhớ tới cái bô đựng nước tiểu của Hình Hoành trong ngục giam, bỗng nhiên nước mắt tuôn trào.

Có con đường một khi bước lên thì không thể quay lại. Từ khi bắt đầu cậu đã bị vây trong cái vòng tròn dơ bẩn này rồi. Nếu muốn phá cuộc, chỉ có thể được ăn cả ngã về không, đài trưởng Ngu phong độ khí phách, chắc không đến nỗi không niệm tình ngày xưa khoái hoạt, đuổi tận giết tuyệt.

Lý tưởng của cậu còn chưa tắt, còn muốn làm tiếp nghề này, Hình Minh suy nghĩ thông suốt mọi chuyện, bắt đầu nhả ra xin khoan dung: "Thầy Ngu, em…thầy.. ngưỡng mộ, tôn kính thầy… Thầy bỏ qua cho em được không."

https://thuviensach.vn

Nhìn thì như thấu tình đạt lý lắm, kì thực ngôn ngữ lộn xộn không thành câu, cậu nỗ lực làm cho đối phương tin tưởng rằng trên đời này các nam thanh niên trẻ đẹp còn rất nhiều, trong đó có một nhóm đang ở đài Minh Châu, rất nhanh, mới vừa tốt nghiệp xong, chen chúc đến đài này thực tập, trong đám bọn họ ai mà chẳng ôm trong mình chút hi vọng được đi đường tắt, ngóng ngóng trông trông bò lên trên long sàng…

Ngu Trọng Dạ dựng thẳng ngón tay đẫm máu, đặt ở trên môi Hình Minh, nhẹ nhàng "Xuỵt" một tiếng. Máu tươi tràn vào khóe môi sau đó từ từ thấm dần, đọng lại nơi đầu lưỡi, vừa tanh vừa ngọt.

Ngu Trọng Dạ dùng bàn tay dính máu xoa mặt Hình Minh, bắt đầu từ mi tâm, đầu ngón tay nhẹ nhàng lướt dọc từ trên xuống dưới. Lướt qua sống mũi cùng đôi môi, lướt qua yết hầu cùng xương quai xanh, lướt qua lồng ngực cùng bụng dưới.

Hắn ở trên người cậu vẽ tranh. Lại là vẽ ngựa. Lần trước chỉ dùng bút dùng mực, còn bây giờ dùng cả máu.

Liên tục bị vuốt ve xoa nắn, Hình Minh cảm giác đau đầu hoa mắt, tim bắt đầu đập liên hồi. Cậu không chịu được. Ngu Trọng Dạ thật ra chỉ giật giật ngón tay, cũng không phải tận lực trêu chọc, nhưng khiến toàn thân cậu như toả nhiệt, cả người giống như bốc khói ngứa ngáy khó chịu.

Trong lòng còn đang chống cự, thân thể lại không chờ đợi được tước vũ khí trước.

Hình Minh cực kỳ thất vọng phát hiện, thân thể của mình còn khát vọng cùng nam nhân này thân cận nhiều hơn so với trong tưởng tượng.

Ngu Trọng Dạ nửa quỳ trên đất, đem Hình Minh kéo dậy, một tay đỡ lấy sau gáy của cậu, đem cậu ôm vào trong ngực. Hai tay Hình Minh không có chỗ đặt, giang chân ngồi ở bắp đùi Ngu Trọng Dạ, bao tinh hoàn, động nhỏ ma sát với da thịt bên dưới, chỉ cách một lớp vải vóc mỏng manh. Cậu biết

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ vẫn còn muốn mình, nhưng cậu không biết là nên thuận theo hay nên chống lại.

Như tiến hành một loại nghi thức quỷ dị, hai người đàn ông lúc trước còn đánh nhau đến người sống ta chết bây giờ lại đang lẳng lặng ôm nhau. Ngu Trọng Dạ cuối cùng mở miệng.

Hai cánh môi dán vào bên tai cậu, lời ít mà ý nhiều, một chữ, cút.

Hình Minh thở dốc, chỉnh lại áo sơmi đã bị xé rách cùng quần dài vò đến nhăn nhúm, lảo đảo mà đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 62

Edit & Beta: Direct Kill

Sự việc của Lâm Tư Tuyền không có gì bất ngờ khi trở thành chủ đề hot nhất trên các trang báo, nhưng thực chất vụ việc không kinh khủng như trong đài vẫn đồn, Lâm Tư Tuyền tuy bị đụng đến bay ra ngoài, nhưng may mắn được một cây lớn ven đường cản lại, thương thế không nặng, đại nạn không chết.

Có tin đồn do hắn uống rượu say, cũng có tin đồn cho hắn tự sát, trên mạng tin đồn dồn dập, trước tiên kéo ra chút chuyện xưa của Trang Lôi và lão Trần, sau đó còn đào ra được thông tin thời còn học đại học Lâm Tư Tuyền có giao du với bạn trai, nghi ngờ cuộc hôn nhân này chỉ là chiêu trò lừa gạt, cuối cùng kéo ra được cả nguyên đài trưởng đài Minh Châu là Lôi Chí Quần, cũng chính là bạn thời đại học của Ngu Trọng Dạ, vì tham ô nhận hối lộ mà bị kéo xuống ngựa, người tố giác hắn không ai khác chính là tài xế chuyên trách của hắn.

Một vườn Minh Châu rộng lớn, mặt hồ phản chiếu ánh nắng, tòa cao ốc truyền hình rộng rãi tao nhã, lại bị truyền ra những tin đồn tầm thường, ai cũng không sạch sẽ, ai cũng không trong sạch.

Sau khi lý trí trở về, đối với chuyện mình ngang ngược ở nhà đài trưởng, Hình Minh vẫn còn có chút hoảng loạn. Tất cả mọi thứ trong đài đều như thường, nhưng cả đêm cậu đều ngủ không ngon, e sợ đối phương không tha thứ, đưa mình vào con đường chết. Nghĩ tới nghĩ lui, quyết định gửi cho Ngu Trọng Dạ hai tin nhắn, trước tiên thể hiện sự trung tâm, tin nhắn tiếp

https://thuviensach.vn

theo biểu hiện sự quyết tâm, không nhắc tới chút nào về chuyện phong hoa tuyết nguyệt lúc trước của hai người, chỉ nói nhất định không phụ kỳ vọng, làm thật tốt chương trình sắp tới. Thậm chí khi đã viết xong tin nhắn rồi, cậu lại do dự không gửi đi. Một mặt lo sợ bất an, một mặt mang trong lòng may mắn, đã nghe qua chuyện vứt giày chưa? Cậu bây giờ giống như ông chủ nhà trọ tầng dưới, vừa mong chờ vừa sợ hãi chiếc giày thứ hai rơi xuống, như chiếc liềm cứa qua cổ, phát ra tiếng xương cổ gãy vụn.

Liền ba ngày sau đó, chiếc giày mãi không rơi xuống, chỗ đài trưởng Ngu vẫn không có chút tin tức nào, Hình Minh cũng không có cơ hội gặp mặt đối phương một lần. Trong đài tất cả đều bình thường.

Mãi đến tận thứ sáu, Hình Minh đã quyết tâm đặt trái tim mình trở về chỗ cũ, không ngờ đúng lúc này lão Trần lại gọi đến.

Lão Trần gọi Hình Minh vào phòng làm việc của mình, từ lúc Hình Minh công khai đối đầu với lão, đây là lần đầu tiên hai người bình thản ngồi xuống nói chuyện.

Lão Trần không nói hai lời, trước tiên thừa nước đục thả câu. Lời nói sâu xa ra vẻ tìm cậu đến đây vì hai chuyện, một chuyện có chút khó, một chuyện đơn giản hơn, hỏi cậu muốn nghe chuyện nào trước.

“Trước hết nghe chuyện khó đi.” Hình Minh gật đầu, mỉm cười, nguỵ trang khiến cho mọi người cảm giác rất ngoan ngoãn. Nhưng trong lòng cậu biết rõ, có mối thù một khi đã kết chính là cả đời, có loại người một khi đắc tội nhìn đâu cũng không vừa mắt.

Lão Trần thở dài, ý tứ là sự tình nháo thành như vậy, Trang Lôi nhất định không thể ở lại trong đài. ‘Minh Châu kết nối’ lại là chương trình át chủ bài, không thể tùy tiện tìm người dẫn chương trình khác thay thế. Trước mắt chỉ có hai lựa chọn tương đối không tồi, một là để Hình Minh trở về, hai là cho Lạc Ưu dẫn tạm.

https://thuviensach.vn

“Chị Lôi cũng phải đi sao?” Hình Minh thoáng sững sờ, không biết thái độ Ngu Trọng Dạ thế nào, vẫn là đầu sóng ngọn gió nơi này, lão Trần tráng sĩ chặt tay(2). Nhất thời không chắc trong hồ lô đối phương bán thuốc gì, không dám nói nửa lời.

(1)Tráng sĩ chặt tay: thành ngữ, bắt nguồn từ chuyện tráng sĩ bị rắn hổ mang cắn bị thương, liền lập tức cắt đứt cánh tay, để tránh độc tính khuếch tán toàn thân. Ý chỉ người làm việc phải quyết định thật nhanh, không thể chần chờ.

Lão Trần tiếp tục nói: “‘Minh Châu kết nối’ tuy là trọng yếu, nhưng ‘Nếu như yêu mỹ nhân’ cũng là chương trình quan trọng trong năm nay, Lạc Ưu trên tay còn đang phải nắm ‘Thời sự Trung Quốc’, nếu như đồng thời làm cả ba chương trình, chỉ sợ cậu ta lực bất tòng tâm. Cho nên ý tứ trong đài, vẫn là hi vọng cậu có thể trở về.”

Vào lúc này Hình Minh mới kịp phản ứng, lập tức bắt đầu âm thầm tính toán. Ba năm trước, ‘Minh Châu kết nối’ nên là vật trong túi Lạc Ưu. Hắn vốn hướng về con đường chương trình tin tức mà đi, bằng không cũng sẽ không vừa đến đã mở miệng yêu cầu tiếp nhận chương trình ‘Thời sự Trung Quốc’, con đường giải trí tổng hợp rộng thênh thang dát vàng không đi, lại cùng nhau chen chúc trong cái ruột dê nhỏ hẹp nguy hiểm. Hắn ở Đông Á đi con đường giải trí thẳng băng, dẫn các chương trình tổng hợp, trường quay được trang trí không khác gì các bữa tiệc, khách mời lẫn người dẫn chương trình cười vui vẻ nhảy nhót, cùng nhau pha trò, duy nhất có một chương trình có vẻ khá hơn đó là ‘Phi thường nhân sinh’, tuy nhiên chân tình mà nói, đẳng cấp cũng không quá cao. Chỉ vì cái đức hạnh trước mắt là lão Tôn của đài Đông Á, hai năm qua Lạc Ưu đúng là rồng nơi nước cạn, ủy khuất.

Gần hai năm, không ít người dẫn chương trình tin tức muốn chuyển nghề, đóng phim thì đóng phim, làm chương trình giải trí thì làm, sau khi rời đi, tuy nói phải lăn lộn để thích ứng, nhưng giá trị bản thân tăng lên

https://thuviensach.vn

không ít. Chỉ có điều người có chí riêng, anh chê tôi trước cửa có thể giăng lưới bắt chim thanh liêm, tôi chê anh giả ngây giả dại không lộ ra, làm tin tức và làm giải trí, như là tác phẩm nghệ thuật xuất sắc và tiết mục cây nhà lá vườn, không lọt mắt lẫn nhau.

"Ý Trần chủ nhiệm cháu đã hiểu." Hình Minh đột nhiên hỏi, "Thế còn ý tứ thầy Ngu như thế nào?"

Đây là một tin tức tốt, nói không động tâm thì đó là giả. Huyệt thái dương Hình Minh giật lên thình thịch. Lão Trần mới vừa nói ý tứ trong đài, lẽ nào chính là ý của Ngu Trọng Dạ? Chuyện lớn như vậy, cậu không tin một đài trưởng lại không biết, nhớ lại buổi tối ầm ĩ hôm đó tan rã trong không vui, liền cảm thấy cực kì thấp thỏm.

Lão Trần dường như liếc mắt một cái đoán ra suy nghĩ trong lòng cậu, rất mơ hồ ám muội mà cười cười: "Ý tứ tôi mới vừa chuyển, đương nhiên chính là ý tứ của chú Ngu."

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 63

Edit & Beta: Direct Kill

‘Tầm nhìn Đông Phương’ một lần là nổi tiếng, quả pháo thứ hai chuẩn bị khai hỏa. Bên chỗ Hồ Tứ Gia không muốn lại phải tốn thời gian quay lại chương trình, hậu kỳ chỉ có thể nhắm mắt cắt ghép chỉnh sửa. Bản thân Hình Minh cũng không dám xem lại, nhưng vẫn bị Tô Thanh Hoa túm đi, bị ép trả lời câu hỏi, mất mặt hay không?

Hình Minh nhớ tới, lúc ban đầu sáng lập ‘Tầm nhìn Đông Phương’, bản thân tự tìm thành viên cho tổ như đãi cát tìm vàng trong nhóm công nhân tạm tuyển, da trâu thổi một đống, bánh vẽ một chồng(1), mới mời được mấy người có khả năng vào trong đội của mình. Nhưng những người này phần nhiều đều là lính mới, so với các thành viên nòng cốt trong ‘Minh Châu kết nối’ khác nhau một trời một vực.

(1) Da trâu thổi một đống, bánh vẽ một chồng: đều chỉ chuyện bị thổi phồng quá mức

Bỏ dở nửa chừng hay không tuân thủ cam kết đều không phải là tính cách của cậu, nhưng cứ khư khư theo đuổi những thứ khó khăn như thế lại khiến bản thân trở thành kẻ ngốc nghếch, huống hồ ‘Minh Châu kết nối’ là giấc mộng một thời của Tô Thanh Hoa, thẩm thấu mấy chục năm cuộc đời làm biên tập viên và nhiệt huyết tuổi trẻ của y.

Thứ nhất Hình Minh không biết dụng ý của lão Trần như thế nào, thứ hai cậu cũng không biết trong lòng mình thật sự đang nghĩ gì, đơn giản lấy một câu mà các nhà nho xưa hay dùng để chỉ cảm giác của cậu lúc này, đó là

https://thuviensach.vn

dục cự hoàn nghênh, không gật đầu cũng không lắc đầu, không cho cho mình một câu trả lời thỏa đáng. Chủ động thay đổi đề tài: “Thật khó nói, chuyện này đâu có đơn giản?”

“Nhóm thực tập sinh thứ hai đã đến rồi, cấp trên giao nhiệm vụ cho bọn họ phải đi đến từng tổ để thực tập, không đạt sẽ bị sa thải, biểu hiện tốt sẽ được lưu lại, cậu cũng nhận một thực tập đi.” Lão Trần âm thanh đột nhiên nâng cao, hướng về phía ngoài cửa phòng làm việc gọi với, “Tiểu Nam, cháu vào đây đi.”

Một thanh niên theo tiếng đẩy cửa mà vào, nhìn bộ dạng trông như đã đứng ngoài đó từ rất lâu rồi.

Ấn tượng đầu tiên đối với cậu nhóc này rất bình thường, vóc người không cao, hơi gầy, nhiều nhất cũng khoảng một mét bảy lăm, nhưng đến dần mới biết không phải như vậy. Đúng như dự đoán, bên trong Minh Châu đài vĩnh viễn không thiếu trai xinh gái đẹp, giống như trời tháng tư không thể nào thiếu hoa. Cằm có chút hơi nhọn, nhưng mà khẳng định, ngũ quan đặc biệt tinh xảo, có mấy phần đường nét giống Lạc Ưu. Cậu thanh niên xinh đẹp này trước tiên hướng lão Trần lễ phép chào “Chủ nhiệm”, sau đó nhìn thoáng Hình Minh liền bé ngoan nhanh nhẹn mà gọi một tiếng “thầy”.

Hình Minh không muốn nhận học trò, ở ngay trước mặt lão Trần giả bộ như thụ sủng nhược kinh, không dám nhận danh xưng này. Chuyện dạy dỗ cho lính mới, dưới cái nhìn của cậu còn khó nhằn hơn việc có nên nhận làm tiếp ‘Minh Châu kết nối’ nữa không kìa, cũng không phải cảm thấy mình không gánh nổi, mà ngại phiền phức.

“Đứa nhỏ này tên là Nam Lĩnh, là một trong những người nổi bật nhất trong nhóm thực tập sinh năm nay.” Lão Trần cười tủm tỉm giới thiệu, “Được sinh viên vote trực tuyến trên mạng những người đẹp trai nhất trường đó. Tinh thông vài loại ngôn ngữ, thuộc top mười người hát hay nhất trong trường đại học đấy.”

https://thuviensach.vn

Thanh niên Nam Lĩnh này nhìn qua là người có khả năng, không kiêu căng khoe khoang, còn nói mình hâm mộ Hình Minh đã lâu, mỗi khi phát sóng ‘Minh Châu kết nối’ và ‘Tầm nhìn Đông Phương’ đều không bỏ sót bất cứ tập nào.

“Thật lanh lợi.” Đối phương hiển nhiên không thiếu tâm thiếu phổi trẻ con giống như Nguyễn Ninh, Hình Minh đối này người mới này rất hài lòng, không cố gắng khước từ nữa, “Nếu như không sợ mệt và sợ khổ, vậy hãy đi theo tôi.”

Ra khỏi phòng làm việc của chủ nhiệm Trần, định mang theo người mới trở về địa bàn của mình, vừa đi đến chỗ thang máy, đã nhìn thấy một người ở phía đằng xa.

Hình Minh đột nhiên dừng bước. Hoảng hồn. Đài trưởng Ngu là nhân vật như thế nào, uy nghiêm anh tuấn, đương nhiên dù ở bất cứ nơi nào cũng đều lôi kéo sự chú ý của người khác. Ý định ban đầu của Hình Minh là coi hai người chỉ là lãnh đạo và cấp dưới, anh đi đường anh, tôi đi đường tôi, nhưng Minh Châu đài to lớn hơn nữa không thể chết già cũng không gặp gỡ. Cho dù thực tập sinh cùng đài trưởng, cũng sẽ có lúc gặp mặt.

Có đụng mặt nhau không đây?

Bên người Ngu Trọng Dạ cũng có một nam nhân đi theo, giống như người phụ trách bên đài nông nghiệp. Đài Minh Châu kiên quyết cải cách ba năm nay, nhưng không phải lần nào cải cách cũng đạt được hiệu quả rõ ràng, tỷ như lúc này, bị trói buộc bởi áp lực người xem và xu hướng đi lên của các chương trình giải trí quốc gia, chương trình đang tập trung vào vấn đề Tam Nông (nông thôn, nông nghiệp, nông dân) bị đổi thành vấn đề nguồn lực lao động, kết quả khiến khán giả cũ không hài lòng, khán giả mới không quan tâm, tỉ lệ người xem giảm mạnh. Ngu Trọng Dạ chính vì việc này mà phê bình hắn. Bọn họ hình như cũng muốn đi thang máy.

https://thuviensach.vn

Hai người cứ như vậy mặt đối mặt mà đi về hướng đối phương, Hình Minh như gặp đại địch vô cùng sợ hãi, trốn cũng không được mà đi cũng không xong.

Lão Trần lúc này cũng từ trong phòng làm việc đi ra, nhìn thấy đài trưởng Ngu, vội bước nhanh đuổi tới, nói mình có chuyện cần báo cáo.

Lão Trần hỏi đài trưởng Ngu, sáng nay tôi nhìn thấy Lão Lâm, chú Ngu đã đổi Bentley thành Mercedes-Benz rồi sao?

Ngu Trọng Dạ gật đầu, đổi rồi.

Lão Trần biết xưa nay đài trưởng Ngu không thích khoe khoang, nhưng dù sao cũng tiếc, chỉ có Bentley mới xứng với chú Ngu của chúng ta, làm sao nói đổi liền đổi luôn như vậy.

Thang máy đến.

Hình Minh không dám đi vào. Ở trong không gian thang máy chật hẹp, tay chân rất dễ đụng chạm vào nhau, khiến lòng người sinh ra nhiều hồi tưởng. Cậu bày ra một bộ dáng kính trọng, người hơi cong xuống, ra hiệu mời lãnh đạo đi trước.

Thấy Hình Minh đứng ở cửa thang máy bất động, lão Trần bắt chuyện với Hình Minh: “Vào đi thôi.”

Hình Minh không dám nhìn thẳng vào mắt Ngu Trọng Dạ, đứng im, cung cung kính kính chờ ở thang máy bên ngoài: “Chúng tôi sẽ đi chuyến tiếp theo.”

“Thầy ơi, thang máy vẫn còn chỗ trống mà.”

Nam Lĩnh dường như không muốn từ bỏ ý định thấy đài trưởng bắt quàng làm họ, bị Hình Minh lạnh giọng mà ngắt lời: “Tôi nói, đi chuyến

https://thuviensach.vn

tiếp theo.”

Hình Minh làm sao lại không hiểu cơ chứ, Nam Lĩnh bây giờ cũng giống bản thân cậu ngày xưa, tự tin vào khuôn mặt của mình, hiểu chuyện lại thông minh, hận không thể như măng non mọc sau mưa, muốn mau chóng bắt lấy cơ hội ngàn năm này, để đôi cánh được tung bay.

Không an phận. Không an phận kỳ thực không phải là chuyện tốt.

Ngu Trọng Dạ liếc mắt nhìn Hình Minh một cái, trong mắt thật giống như có cậu, lại giống như chẳng có gì, sau đó hắn quay sang nhìn Nam Lĩnh đang bị Hình Minh quát một chút, ánh mắt bỗng nhiên sáng lên, hỏi lão Trần: “Người này nhìn có vẻ lạ. Thực tập sinh?”

Lão Trần nhấn cửa thang máy không cho đóng, gật đầu phụ họa: “Là thực tập sinh xuất sắc nhất trong nhóm thực tập ở đài ta năm nay, điều kiện bẩm sinh xuất chúng, kiến thức cơ bản cũng vững chắc, trên weibo dạo trước rất huyên náo vì có cuộc bình chọn ‘nam thần quốc dân’, cậu ta đứng thứ nhất đó.”

“Nam thần quốc dân, ” Ngu Trọng Dạ liếc nhìn Nam Lĩnh một cái, cười khẽ, “Lai lịch thật lớn. Tên gì?”

“Chú Ngu, em tên là Nam Lĩnh, là Nam Lĩnh trong câu “Việt lĩnh hướng nam phong cảnh dị, nhân nhân truyện thuyết đáo kinh thành”(vượt đèo hướng nam phong cảnh dị, người người truyền thuyết đến kinh thành). Nam lĩnh không chỉ thể hiện sự khiêm tốn lễ phép, mà còn tự tạo cho mình chút quan hệ để bấu víu, “Chú Ngu, giấc mơ từ nhỏ của em chính là được làm việc ở trong đài Minh Châu, em có thể gọi ngài là ‘thầy’ được không?”

“Tên rất hay, nhưng tiếng phổ thông chưa đúng tiêu chuẩn.” Ngu Trọng Dạ không đáp ứng, chỉ hỏi, “Người Tứ Xuyên?”

https://thuviensach.vn

“Tứ Xuyên, Tự Cống.” Nam Lĩnh gật gật đầu. Cậu ta nói chuyện quả thực có chút mùi vị “Xuyên phổ”, nhưng chỉ một chút ít thôi, nên lúc trước Hình Minh không nghe ra được.

“Đều nói Xuyên Du khí hậu nuôi người, quả nhiên.” Nhìn qua tâm tình của đài trưởng Ngu có vẻ rất tốt, ý cười sâu sắc thêm, đôi mắt thâm sâu cũng biểu lộ vẻ tán thưởng, đối với cậu thực tập sinh mới tên Lĩnh Nam này có vẻ rất hài lòng: “Cùng thầy của cậu làm cho thật tốt nhé.”

Hắn không nhìn Hình Minh một cái nào nữa.

Lão Trần buông lỏng tay, cửa thang máy khép lại, đài trưởng Ngu cũng đi.

Nghe thấy câu nói chính miệng đối phương nói ra “Làm rất tốt”, đến đây, cái giày kia rốt cục rơi xuống đất.

Hình Minh trước tiên gọi điện thoại cho Lý Mộng Viên, xác nhận cô cuối tuần này được nghỉ, liền hẹn cô cùng đi thăm vợ của giáo sư Hạ.

Sau đó Hình Minh gọi điện cho Nguyễn Ninh, để hắn giới thiệu hoàn cảnh và công việc cho thực tập sinh mới, thuận tiện hẹn mọi người, cậu muốn mời ăn cơm, coi như là vì người mới bày tiệc đón gió.

Cúp điện thoại, tâm tình của cậu cực kỳ phấn chấn. Mưa ngừng mây tan, quá khứ rốt cục cũng chỉ là quá khứ mà thôi.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 64

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh hẹn Lý Mộng Viên đi thăm vợ của Hạ giáo sư, vì bệnh viêm cơ tim cấp tính làm lỡ một tập của chương trình, do đó lịch làm việc của cậu cũng được thư thả. Ekip quay phim đã chuẩn bị sẵn sàng, nên đi từ trước, Hình Minh gọi một cuộc điện thoại cho Nam Lĩnh, để cậu thực tập sinh mới này cùng đi với mình.

Đầu kia Lý Mộng Viên hoàn toàn chẳng hay biết gì, cộng sự trục lợi coi như một cuộc hẹn hò đoàng hoàng. Sáng sớm rời giường trang điểm, khoác lên người bộ cánh mà mình ưng ý nhất. Giữa mùa hạ, bầu trời cao xanh thẳm, mây trắng hững hờ trôi, một cô gái tươi trẻ như bông hoa chớm nở. Nhưng khi cô hào hứng đi đến địa điểm ước hẹn, đột nhiên phát hiện có thêm một đám người đang đứng ở đây, gương mặt phấn chấn lập tức tối sầm lại. Mất hứng.

Lý Mộng Viên nửa giận hờn nửa thăm dò theo sát Hình Minh nói, lần trước cùng cậu tham gia party ở Thịnh Vực, Liêu Huy vẫn luôn muốn mời ra ngoài chơi, cô có nên đáp ứng hay không?

Không biết bọn họ trao đổi số điện thoại với nhau khi nào, Liêu Huy người này bản tính quá mức hung ác, không biết thương hương tiếc ngọc, lại còn không coi ai ra gì, sao cô không sợ chết dây dưa với hắn như vậy, Hình Minh không dám suy nghĩ xem đến cùng Liêu Huy đối với cô gái này là như thế nào, chỉ lạnh mặt xuống, ra lệnh, không cho đi.

https://thuviensach.vn

Lý Mộng Viên mừng rỡ, những tưởng đối phương bị dấm chua trong người thiêu đốt, say mê mà nhìn Hình Minh. Người bên ngoài đều nhận ra ánh mắt tha thiết, tràn đầy yêu thương của cô gái này, chỉ có Hình Minh ngoảnh mặt làm ngơ. Cậu quay người đi tới chỗ quay phim, cùng đối phương ôm vai bá cổ, bàn giao nhiệm vụ lát nữa nên quay như thế nào.

Từ lúc nụ hôn nhạt như nước ốc kia phát sinh, Hình Minh đã ý thức được có một số việc không đúng. Cậu quả thật có lòng muốn trở về đường ngay, nhưng lại không ngờ rằng bản thân đối với người khác giới bây giờ không có chút xíu cảm xúc nào. Trước kia là do cậu mắt cao hơn đầu, ngại Lý Mộng Viên không đủ xinh đẹp, nên không muốn bước thêm, nhưng bây giờ chỉ cần đối tượng là nữ, ai cậu cũng không thể chấp nhận. Giới hạn mà cậu vẫn luôn bảo vệ bị đánh vỡ, chỉ cần tình cờ cùng nữ đồng nghiệp cấp dưới chạm tay, da thịt cọ sát, cậu đã cảm thấy không dễ chịu chút nào. Cậu ảo não, ủ rũ, ngọn lửa trong lòng cứ như vậy bị chà xát mà bùng lên. Cậu ở trong lòng đã lôi Ngu Trọng Dạ ra mắng một vạn lần.

Đều do lão hồ ly kia làm phía sau nhiều quá, đều do lão già chết tiệt kia hủy sự nghiệp thẳng nam của ông đây.

Đoàn quay phim gõ cửa nhà Hạ giáo sư, ra mở cửa là một người phụ nữ đã có tuổi, vợ của Hạ Trí Viễn, Quý Huệ.

Phu xướng phụ tùy, Quý Huệ cũng từng là giảng viên ở đại học của Hình Minh. Quý Huệ so với Hạ giáo sư trẻ hơn mười tuổi, được bảo dưỡng cẩn thận, quần áo tinh tế, đứng cùng một chỗ với Hạ giáo sư, có chút không cân xứng. Hai người không có con cái, giúp đỡ một nhóm cô nhi bỏ học, ở trường Hình Minh từng gặp Quý Huệ mấy lần, đối với vị giáo sư xinh đẹp lương thiện, phong thái nổi bật này rất có ấn tượng, nhưng mà không bao lâu, Quý Huệ đi kiểm tra phát hiện bị mắc bệnh ung thư gan, sau đó rời trường học.

https://thuviensach.vn

Bệnh ung thư gan như một sát thủ thầm lặng, thời kỳ đầu bệnh trạng không rõ ràng, đến khi phát hiện ra được thì đã chuyển sang giai đoạn cuối mất rồi, mà giai đoạn cuối ung thư gan sẽ đồng nghĩa với việc thời gian sống sẽ rất ngắn, chỉ vỏn vẹn có ba tháng.

Quý Huệ so với những người mắc bệnh ung thư gan khác may mắn hơn nhiều, cho tới bây giờ bấm tay tính toán, bà đã sống chung với nó hơn sáu năm. Có thể nói đó là một kỳ tích.

Lâu ngày sống chung cùng bệnh tật, Quý Huệ bây giờ dĩ nhiên đã khác xưa rất nhiều, cả người gầy thành củi khô không nói, dáng vẻ còn già hơn so với tuổi thật chừng mười tuổi. Nhưng trạng thái tinh thần của bà vẫn rất tốt, nụ cười thường trực trên môi. Bà ân cần bắt chuyện với Hình Minh, cười nói: “Không nghĩ tới các em lại đến sớm như vậy, thành thử trong nhà còn đang hơi bừa bộn.”

Hình Minh ngồi trên chiếc ghế được trạm khắc hoa văn Trung Quốc, tinh tế đánh giá người đã từng là giảng viên của mình. Khuôn mặt và con ngươi của Quý Huệ hiện ra những vệt màu vàng quái dị, đôi tay bị sưng phù, bụng dưới cũng trướng lớn, cùng với thân hình gầy gò tuyệt nhiên không phù hợp —— trong lòng Hình Minh vang lên những tiếng “lộp độp”, khắp người sưng phù và làn da chuyển vàng là một trong những biến chứng của ung thư gan giai đoạn cuối, khả năng là tế bào ung thư đã dời đến ống mật, khiến cho mật không có cách nào bài tiết bình thường, da dẻ toàn thân ố vàng, chướng bụng sưng phù.

Bệnh trạng như vậy vô cùng hung hiểm. Có thể nói là sinh mạng của người này đang cách cái chết không xa.

“Chuyển đi, sống thêm sáu năm, đã đủ rồi.” Quý Huệ dường như đoán ra suy nghĩ trong lòng Hình Minh, gật đầu cười, sau đó chào đón ekip chương trình đang ở phía sau Hình Minh. Không gian trong nhà tuy không lớn,

https://thuviensach.vn

nhưng lại rất sạch sẽ, không khí tràn ngập mùi thuốc, khiến đầu lưỡi không tự chủ được có chút đắng.

Trong phòng khách bày một chiếc bàn trà được trạm khắc tinh xảo, hình được khắc trên đó là hạc trắng trộm đào tiên, ý chỉ nhiều phúc nhiều thọ.

Trong nhà Hạ giáo sư còn có một người, là ông chủ Lưu Trung Dương của công ty trách nhiệm hữu hạn Công nghệ sinh học Khang Nhân, một nam nhân trung niên vóc dáng trung bình, ngũ quan đoan chính, tuy nhiên tướng mạo có chút khắc khổ, hơn nửa chắc hẳn là do sự cố gần đây dằn vặt. Hình Minh gọi hắn là "ông chủ Lưu", hắn khoát tay, nói so với ông chủ, hắn vẫn thích mọi người gọi mình là bác sĩ Lưu hơn. Công ty của bác sĩ Lưu đã bị phá sản, hiện tại chỉ còn trông cậy vào hạng mục đang cầm trên tay này có thể bán đi được, để Hạ giáo sư có thể tiếp tục nghiên cứu tiếp về thuốc. Hắn nói, trong đó tất nhiên sẽ có chút suy tính về kinh tế, nhưng chủ yếu vẫn là muốn giải quyết mối bận tâm đau đáu của mình, nếu Thịnh Vực nhất quyết lũng đoạn thị trường, thì tôi sẽ không công bố hạng mục này.

Lưu Trung Dương hiển nhiên là bạn cũ của Hạ gia, thay Quý Huệ tiếp đón khách khứa, pha trà nóng mời mọi người trong phòng. Quý Huệ không uống thuốc Đông y thay trà, bà nói với Hình Minh: "Lão Hạ đề đã kể qua với cô về em, nói em bỏ y theo văn, đặc biệt có triển vọng."

Hình Minh tự nhiên thấy áy náy, đi thẳng vào vấn đề chính nói, bản thân mình hôm nay đến đây để làm chương trình, là vì mục đích chứ không phải muốn giải oan cho Hạ giáo sư.

"Lão Hạ nhà cô đúng là đã phạm lỗi, người ta xử ra sao thì nên làm vậy." Quý Huệ rất độ lượng, cười nói mình đã xem qua chương trình của Hình Minh, mỗi lần xem đều cảm thấy rùng mình, bởi vì thời điểm khi cậu trò chuyện với khách mời, thường thường khiến cho khách quý vừa tức vừa khóc, lắm khi còn yêu cầu ngưng hắn ghi hình.

https://thuviensach.vn

Tình huống như vậy đã xảy ra mấy lần, cũng không nhiều lắm, bình thường là cậu cố ý xát muối lên vết thương của khác mời, dùng ngôn ngữ cay nghiệt khơi mào tranh luận. Hình Minh lắc lắc đầu, khẽ mỉm cười: “Trước đây em đã quá vội vã, cho rằng khiêu khích chính là dũng cảm, trào phúng chính là sâu sắc. Nhưng bây giờ đã hiểu tốt quá hóa dở, sẽ không phạm sai lầm như thế nữa.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 65

Edit & Beta: Direct Kill

Tiến vào giai đoạn suy nhược của căn bệnh ung thư, Quý Huệ trò chuyện mới khoảng bốn mươi, năm mươi phút, thể lực đã không chống đỡ nổi, Hình Minh lo lắng tình trạng thân thể Quý Huệ, đề nghị sinh viên của bà thay mặt trả lời câu hỏi trên chương trình, nhưng Quý Huệ kiên quyết phải đi.

Chương trình liên quan đến nội dung y tế kỳ này chắc chắn sẽ tạo nên một bước ngoặt. Tập lần trước khách mời là Hồ Tứ Gia không tạo được tiếng vang lớn, rating ở mức trung bình, cậu và Ngu Trọng Dạ còn có một cái ” ước hẹn nửa năm “, phải mau chóng tìm lại cảm giác về chương trình mà mình đã tâm huyết. Hình Minh quyết định nói thẳng ra: “Ở trong chương trình, em không còn là học sinh của cô hay của thầy Hạ nữa, em không thể thiên vị bất cứ bên nào được. Trước mắt, tổ chương trình đã xác nhận mời giáo sư luật học nổi tiếng và lãnh đạo Cục Quản lý Dược phẩm, tự ý chế và bán thuốc gây nên mầm mống vô cùng tai hại, xuất phát từ góc độ của bọn họ, tuyệt đối không thể tán đồng hành vi của thầy Hạ, tổ chương trình cũng đã lên sẵn kịch bản để chương trình thêm hấp dẫn hơn, thời điểm đó không thể thiếu một được miệng lưỡi sắc bén như đao kiếm, em sợ thân thể của cô không chống đỡ nổi.”

“Chuyện này là do cô nguyện ý, lão Hạ làm ra loại thuốc kia mong muốn ban đầu chính là vì cô. Cho nên bây giờ cô vẫn luôn không chịu nhắm mắt ra đi, là bởi vì, cô cũng phải vì ông ấy làm chút gì đó.” Quý Huệ cả người tiều tụy vàng vọt, mà nụ cười vẫn dịu dàng như trước, “Sau đó cô nghĩ, lão

https://thuviensach.vn

Hạ và lão Lưu hợp tác chính là mong muốn thuốc này có thể thành công bán ra thị trường, chỉ cần cô còn chết, thì đó chính là bảng hiệu sống.”

Hình Minh cũng không muốn để bác sĩ Lưu đến chương trình kỳ này, nhưng do là người phụ trách xưởng thuốc, hắn được rất nhiều báo đài quan tâm.

Bác sĩ Lưu và Quý Huệ ngồi song song với nhau, sắc mặt Quý Huệ vàng như nghệ, làm nổi bật lên khuôn mặt đen bóng của bác sĩ Lưu, như quét một lớp nhựa đường—— nhưng đúng lúc lại hết xăng. Mắt hắn nhìn thẳng vào máy quay, cả người toát ra khí thế hùng hổ, mắng: “Cái gọi là thực thi pháp luật chống độc quyền đều mẹ nó là chó má hết!”

Hắn bùng nổ, không phải chỉ vì thuốc trên tay mình nửa đường chết trẻ, mà Thịnh Vực những năm này ỷ vào đằng sau có người chống lưng, không ngừng thay đổi pháp luật để làm lũng đoạn thị trường, chỉ muốn mình mình ăn thịt, để người khác gặm xương. Hắn vạch trần vô số tấm màn đen, nói có quen một người bạn làm trong ngành sản xuất, nghe kể về một chuyện cũ, thuốc C phải cùng thuốc A kết hợp mới có thể sử dụng, Thịnh Vực độc quyền thuốc A, chẳng khác nào đồng thời độc quyền thuốc C, khiến cho ông chủ xưởng thuốc C phải đốt than tự tử.

Bác sĩ Lưu sử dụng từ ngữ kịch liệt, không phải là chuyện giật gân gì, quả thực có một khoảng thời gian, tin đồn về vụ việc này rộ lên. Mà trên thực tế, người làm chương trình đối với khách quý nói nhiều như vậy cầu còn không được, không sợ đối phương đầy bụng bực tức, chỉ sợ đánh ba gậy mà người kia đến một cái rắm cũng không thèm phóng cho. Đặc biệt là bác sĩ Lưu, hùng hồn thuật lại nhưng vẫn không mất đi sự mạch lạc, không cần tận lực giải thích, nhìn qua không giống như đang diễn.

Nhưng mà ‘Tầm nhìn Đông Phương’ là chương trình phát sóng trực tiếp, nếu Quý Huệ phụ trách làm người xem cảm động, thì hắn chính là phụ trách việc lấy lý lẽ làm cho người khác hiểu, nhất định đem tất cả tâm tình

https://thuviensach.vn

tiêu cực giải quyết ổn thỏa. Nhưng nếu hắn thật sự không kìm chế được nỗi lòng, mắng cha chửi mẹ, mắng đảng cộng sản thì cũng thôi, chỉ sợ hắn ngay tại trường quay chửi Liêu Huy, khơi ra bí mật của Thịnh Vực, có thể sẽ tạo thành một hồi sóng gió không cách nào cứu chữa được.

Hình Minh rất không thoải mái. Người ở dưới mái hiên, cậu không thể không chú ý việc đài Minh Châu là đài quốc gia, càng không thể không kiêng dè Thịnh Vực là nhà tài trợ cho chương trình. Biết rõ trong núi có hổ, nếu bỏ dở nửa chừng thì chính là sợ hãi, còn tiếp tục tiến bước thì chẳng khác gì kẻ ngốc. Kinh sợ hoặc ngu ngốc, dù lựa chọn cái nào cũng khiến cho bản thân cảm thấy không thoải mái.

Ekip quay chương trình đã thu dọn đồ đạc xong xuôi, Hình Minh đứng dậy cùng Quý Huệ nói lời từ biệt, mặc dù trước kia hai cô trò quen biết không sâu, nhưng Quý Huệ vẫn thể hiện sự lưu luyến không muốn người đi, không ngừng dặn dò —— giống như người sắp chết, đem hi vọng ký thác vào sinh mệnh trẻ tuổi.

“Sau vườn có luống trồng dưa, bây giờ hãy còn đang non, đợi đến mùa thu nhớ thay cô hái chúng, đây là loại dưa vỏ mỏng ruột ngọt, không hái rất phí.”

Ý là bà không sống tới mùa thu này.

Thời điểm Quý Huệ bàn giao di ngôn khuôn mặt mỉm cười, không oán không buồn, Hình Minh lẳng lặng nghe, Lý Mộng Viên lặng lẽ ở sau lưng bà lau nước mắt.

Đem các thiết bị bỏ vào bên trong xe Van, sau đó trực tiếp lái xe đi tới nhà ăn. Hình Minh kêu Nguyễn Ninh đi thông báo giúp mình, hẹn toàn bộ người trong tổ, đến chỗ mời khách lần trước.

Bên trong đài truyền hình tin tức gì cũng đều lan truyền nhanh chóng so với bên ngoài, không đợi Hình Minh đáp ứng lão Trần, sự việc ‘Minh Châu

https://thuviensach.vn

kết nối’ lại phải đổi người dẫn chương trình đã lan truyền trong trung tâm đến mức sôi sùng sục, các thành viên trong tổ đều bàng hoàng, cứ ngỡ bữa cơm cùng với tổ trưởng lần này là bữa cơm chia tay.

Xuống xe, Nam Lĩnh chủ động tiến đến bên người Hình Minh, nhỏ giọng đề nghị, tập mới của chương trình kỳ này nhất định phải thay người.

Không chút nào tiếc rẻ mà biểu lộ ra dục vọng của bản thân, Hình Minh càng cảm thấy phong cách của người mới này rất quen thuộc, hỏi cậu ta, đây là ý nghĩ của cậu?

Khán giả muốn nghe chân tướng từ chính miệng người trong cuộc nói ra, vậy thì chúng ta sẽ cho họ nghe chân tướng của người trong cuộc đó, nhưng người này không nhất định phải là thật. Nam Lĩnh cười đến diễm lệ bình tĩnh, ý tứ rất rõ ràng, làm giả.

Hình Minh bất động thanh sắc nhìn Nam Lĩnh. Người trẻ tuổi này đẹp đẽ đến chói mắt, đôi mắt, mũi, môi, quá mức tinh xảo, ý thức bản thân của cậu ta hiển nhiên cũng rất mãnh liệt, chen chúc vượt lên trên cả ngũ quan tinh xảo kia.

“Có thể tìm người thay thế bác sĩ Lưu, em có quen biết một người cực kỳ đáng tin cậy —— “

“Cậu xem qua ‘Minh Châu kết nối’ tập có chủ đề về người làm thuê chưa?”

“Xem thì xem … nhưng không xem hết…” Cậu thanh niên xinh đẹp cúi đầu, bày ra biểu tình lúng túng.

Hình Minh cũng đoán mấy lời cậu ta nói là đã xem hết các tập chương trình của mình đều là lời khách khí, bây giờ nhìn lại cậu ta ngay cả sự kiện thuê diễn viên oanh oanh liệt liệt kia cũng không biết, đúng là người tài ba trong tháp ngà, không để ý đến chuyện bên ngoài, bình thường.

https://thuviensach.vn

“Không tìm người đóng thế, xưởng thuốc nhất định còn có lãnh đạo khác hoặc bác sĩ Lưu còn có người nhà.” Hình Minh không biểu hiện nhiều, vỗ vỗ vai Nam Lĩnh, lộ ra nụ cười, “Giao cho cậu, đi tìm bọn họ.”

Vẫn là biên tập viên Hình có thói quen mời người ăn cơm chỗ cũ. Cậu yêu thích nơi đắt tiền, chỗ này đủ đắt. Nguyên liệu nấu ăn phần nhiều là tôm hùm, nhím biển và cua huỳnh đế, không hẳn tất cả mọi người đều có thể ăn được những thứ này, nhưng thời điểm quẹt thẻ số tiền hiện ra cũng đủ để thể hiện thành ý.

Trời đất tối sầm như sắp mưa, gió lớn. Hình Minh đứng ở tầng tám mươi phóng tầm mắt nhìn khung cảnh toàn thành phố, người chen chúc người, đông đúc chỉ có thể nhìn thấy những cái đầu đang di chuyển. Mấy tháng trước cậu cũng từng ở nơi đây mời khách, từ đầu mùa xuân đến giữa mùa hạ, cảnh sắc thay đổi, tâm tình cũng rất khác nhau.

Trước khi đến bữa cơm này, Hình Minh có hỏi qua Tô Thanh Hoa, nếu như mình trở về ‘Minh Châu kết nối’, thì những người ở ‘Tầm nhìn Đông Phương’ sẽ đi theo con đường nào?

Tô Thanh Hoa nói thẳng với cậu, một cây củ cải một cái hố, các thành viên nòng cốt trong ‘Minh Châu kết nối’ đã có đủ, sẽ không tha cho đám binh tôm tướng tép này. Những người này đều là ngươi từ tổ chương trình khác chuyển đến đây, bây giờ lại liếm mặt trở lại, nếu lãnh đạo tổ chương trình bên đó không rộng lượng nhận trở về, vậy bọn họ làm sao có thể có một vị trí tốt ở trong đài Minh Châu, nếu căng hơn nữa, thì cũng chỉ có thể cuốn gói ra đi.

Đạo lý này Tô Thanh Hoa rõ ràng, người bên ngoài cũng đều hiểu, trong đài truyền hình không bảo đảm nhất chính là công nhân tạm tuyển, không có lãnh đạo nào lại đối với một “Phản tướng” mở ra một con đường.

https://thuviensach.vn

Mưa càng ngày càng nặng hạt, dòng người đang chen chúc bỗng phân tán tứ phía, chỉ còn sót lại những hàng cây bên bờ sông ngâm mình trong nước, từ cửa sổ nhìn ra ngoài cảnh vật vô cùng tiêu điều, có cảm giác như nỗi buồn trong "Cây liễu cổ". Trên bàn ăn, mọi người động đũa rất ít, sự trầm mặc khi sắp sửa chia tay càng khiến không khí thêm ngột ngạt. Vẫn là tuổi trẻ gan to, một cô gái chủ chủ động đứng dậy chúc rượu Hình Minh, nói hai ngày nay mình đã nghĩ xong đường lui rồi, rời khỏi đài Minh Châu sẽ về nhà buôn bán, chuyên kinh doanh dầu gội đầu không chứa silicone.

Hình Minh nhớ cô nhóc này có một cái tên khá nam tính, từ kênh nông nghiệp điều tới đây, chính bản thân cậu trong cả tập tài liệu về công nhân tạm tuyển dầy cộp liếc mắt một cái chọn trúng người này, khi đó đối phương cũng không chút nào khó chịu mà ngay tại chỗ đáp ứng gia nhập, lý do là không nhịn được lãnh đạo của chính mình đem chương trình 'Vấn đề Tam nông' đang tốt đẹp đổi thành chương trình về nguồn lực lao động.

Một đám người trẻ tuổi liếc mắt nhìn nhau, sau đó một người tiếp một người đứng lên, đều vươn người chúc rượu, chúc Hình Minh rồi lại chúc lẫn nhau, nói cái gì mà sau này nếu giàu có, chớ quên anh em, nói cái gì mà chúc sếp của chúng ta danh tiếng vang xa, khiến cho 'Minh Châu kết nối' một lần nữa tỏa sáng…

Nhìn mặt mũi ai cũng đều cười vui vẻ, kỳ thực trong lòng thấp thỏm không yên. Thật không dễ dàng phá thiên quân vạn mã mới gia nhập được đài Minh Châu, không nghĩ tới chưa được mấy buổi đã phải gói đồ ra khỏi cửa.

Các thành viên đều chờ cậu uống cạn chén rượu trong tay, mà Hình Minh thì lại chậm rãi nhìn khắp bốn phía, buông chén rượu xuống. Đi hoặc ở đều là vấn đề, đi không trượng nghĩa, ở không sáng suốt, huyệt thái dương cậu như muốn nổ tung, yên lặng mà nhìn kỹ từng gương mặt trước mắt mình. Bọn họ đại thể không chênh lệch với tuổi của cậu lắm, nhiệt huyết, thành khẩn nhưng cũng nóng vội, bọn họ đều cùng mình giống nhau, coi rẻ

https://thuviensach.vn

truyền thống truyền thống không muốn đổi mới, kỳ thực nói thẳng ra chính là gan to, bằng không cũng không đáp ứng gia nhập một chương trình không biết tiền đồ sau này sẽ ra sao, cùng một tên cấp trên ngay cả tính mạng lúc đó cũng khó bảo toàn như cậu. Hình Minh có chút kinh ngạc phát hiện, trí nhớ của chính mình thật ra cũng không tồi lắm. Cậu nhớ hết tên của bọn họ, cùng họ giơ tay quyết chí, nói mong muốn và triển vọng tương lai của cả tổ.

Một lúc lâu, Hình Minh mới mở miệng, “Nếu như đây là rượu chia tay vậy thì tôi không thể uống.” Dừng một chút, hơi nhếch khóe miệng, “Tôi lúc nào nói sẽ về ‘Minh Châu kết nối’?”

Ai muốn tăng lương, ai muốn trở thành nhân viên chính thức, ai muốn giải quyết hộ khẩu để kết hôn mua nhà, cậu nói cậu đều nhớ, chỉ cần làm tốt chương trình, những điều kiện của các anh chị, tôi nhất định đều có thể đáp ứng.

“Sếp! Sếp nói sớm thì chết ai à, dọa chúng tôi sợ mất mật!”

Đám người trẻ tuổi nhảy cẫng lên hoan hô, sau đó tất cả đều vỡ lở ra. Đừng nói gan lớn thì ngay cả lá gan cũng không cần, từng người từng người cầm rượu đứng dậy, quây thành vòng tròn chúc tụng nhau, trong miệng la hét không say không về. Hình Minh thế mà không có cự tuyệt ai, thấy rượu liền tiếp, mỗi khi có một nhân viên đưa rượu tới, cậu đều một hơi cạn sạch. Cơm lửng dạ, rượu lại uống liên tục, Hình Minh đã ngà ngà say, bước chân ra khỏi phòng ăn liền gọi điện thoại cho Tô Thanh Hoa. Kỳ thực Tô Thanh Hoa muốn khuyên đồ đệ của mình quay trở lại, nhưng từ trước đến giờ y không quá phận can thiệp vào sự lựa chọn của cậu, nếu là việc nhỏ thì tùy ý để cậu bay nhảy làm bừa, nếu là chuyện lớn thì tựa như chuồn chuồn lướt nước, nhẹ nhàng điểm một cái.

“Kỳ hạn nửa năm sắp đến, quyết định rồi?” Tô Thanh Hoa nhìn như thuận miệng hỏi, kỳ thực trái tim cũng treo lên theo từng tiếng trả lời của

https://thuviensach.vn

cậu.

“Quyết định, sẽ ở lại ‘Tầm nhìn Đông Phương’.” Hình Minh bị đám cấp dưới bồi uống quá nhiều, huyết dịch khắp người như muốn nổ tung. Tô Thanh Hoa khuyên cậu, đừng nên hành động theo cảm tính.

“Không phải hành động theo cảm tính, thật sự không phải” đẩy ra cửa sổ, để gió mát phả vào qua mặt, Hình Minh nhìn theo dòng sông ngoài cửa sổ, máu trong người chậm rãi lạnh dần. Lần thứ hai cậu xác nhận đáp án của mình, tự lẩm bẩm trả lời, huy hoàng của ‘Minh Châu kết nối’ trước sau gì cũng là của người khác, sư phụ hoặc Trang Lôi, con cũng muốn bản thân đạt đến độ cao như vậy.

Thứ sáu mời toàn bộ nhân viên trong tổ ăn bữa cơm, chủ nhật đã ra chỉ thị tập thể tăng ca, các thành viên chưa tập hợp đủ, mọi người đều chưa kịp chuẩn bị. Nhưng tinh thần của ai cũng dâng cao, người chuyên chạy việc thì chạy việc, người chỉnh sửa video thì chỉnh sửa video, liên tiếp hai mươi tiếng làm việc nhưng không ai oán than nửa câu.

Loại trạng thái như hít thuốc lắc làm việc vẫn luôn duy trì đến tận thứ tư, buổi chiều thứ tư, bên phía Thịnh Vực phái người đến. Bốn năm người, cầm đầu là là một người phụ nữ chừng ba mươi tuổi, tự xưng là giám đốc bộ phận tiếp thị của Thịnh Vực, tên là Candy.

Tên nghe ngọt ngào, nhưng người lại ngược lại không ngọt chút nào. Thân hình to lớn mập mạp, giống như bột đã lên men, mà đầu lại cực nhỏ, mắt híp cằm nhọn, xương mũi nhô cao, trông như có một ngọn núi nhỏ trên mặt. Candy ỷ thế thân phận kim chủ, ngại không gian phòng làm việc của Hình Minh chật chội tối tăm, không chịu ngồi xuống, đi đi lại lại xem xét phòng làm việc như đang đi dạo, không biết tìm kiếm thứ gì xung quanh.

Người Thịnh Vực một đường diễu võ dương oai, vênh mặt hất hàm sai khiến, nhấn mạnh tập mới của chương trình lần này nhất định chỗ nào cũng

https://thuviensach.vn

phải chèn logo của Thịnh Vực, nơi nào cũng phải đọc slogan của Thinh Vực, phần nào cũng phải sắp xếp để quảng cáo của Thịnh Vực được phát sóng…

Chỉ sợ Liêu Huy hiện tại còn chưa biết Hạ Trí Viễn sẽ là nhân vật chính của chương trình kỳ tới, mà chương trình sớm muộn cũng sẽ phát sóng, sự thật cuối cùng cũng phải tiết lộ. Hình Minh chỉ có thể đi một bước xem một bước, trước mắt một lòng chỉ muốn đem vị bồ tát này rước đi. Mới bắt đầu khuôn mặt cậu còn tươi cười tiếp đón, sai Nguyễn Ninh cầm theo quyển sổ nhỏ bên người, qua loa ghi chép. Nhưng bà cô Candy này được voi đòi tiên, đầu tiên là yêu cầu xem trước phim ngắn sẽ phát sóng tập tới của ‘Tầm nhìn Đông Phương’, không đợi người đưa ra câu trả lời, đã còn gọi cả người của bộ phận mình ở Thịnh Vực, yêu cầu trực tiếp tới sửa chữa. Bầu không khí huyên náo dần đông cứng, thành viên trong nhóm chỉnh sửa hai mặt nhìn nhau, không ai dám đắc tội với vị kim chủ lớn nhất này.

Hình Minh đến cuối cùng không thể nhịn được nữa, cùng Candy đập bàn ngay trước mặt mọi người, một bước cũng không nhường, cậu nói, đây là chương trình tin tức của đài truyền hình lớn nhất Trung Quốc, không phải là chương trình của tập đoàn Thịnh Vực mấy người!

Bà cô Candy vẫn luôn lải nhải không ngừng rốt cục ngậm miệng. Im lặng ước chừng năm phút, sau đó cô ta cười lạnh với Hình Minh nói, một khi đã cầm tiền rồi thì trở mặt cũng không được đâu, tính khí của Liêu tổng biên tập viên Hình chắc hẳn cũng biết, tôi hi vọng sau cùng chương trình có thể làm công ty chúng tôi thoả mãn, đây là vì tốt cho mấy người.

Lưu lại câu nói uy hiếp trắng trợn, Candy lộ ra một biểu tình cao thâm khó dò, cùng đám người Thịnh Vực nghênh ngang rời đi.

Sau khi Candy đi, Hình Minh đứng bất động chỗ, thật lâu cũng không trở lại trong phòng làm việc của mình. Muốn lợi tránh hại là bản năng của con người. Hai bên thái dương của cậu như muốn nứt ra, từng cơn đau đớn ập

https://thuviensach.vn

đến—— đây là phản ứng của người thường khi tinh thần quá mức căng thẳng, như bị thú dữ rình rập, dù là ai cũng đều lo lắng.

Một lúc lâu sau, Hình Minh xoa xoa huyệt thái dương đang giật liên hồi, đi đến hậu kỳ của tổ, nói video đã chỉnh sửa xong phải làm lại lần nữa.

Bố trí xong nhiệm vụ tăng ca, trong lòng Hình Minh giận dữ đến hoảng loạn, lê chân bước đi đến phòng làm việc của mình. Bỗng điện thoại đột nhiên vang lên, tên người gọi là Lão Lâm. Hình Minh chăm chú nhìn điện thoại, cắn môi do dự, nửa ngày, vẫn quyết định nhận.

Lão Lâm ở trong điện thoại hỏi cậu buổi tối có rảnh không muốn gặp một chút, còn nói, cái đồng hồ lần trước bị ném vào trong hồ, cuối cùng đã tìm thấy.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 66

Edit & Beta: Direct Kill

Thời điểm chiếc Mercedes Benz chạy ra khỏi cổng bệnh viện Phổ Nhân đã là mười giờ tối. Ngu Trọng Dạ đến thăm Lâm Tư Tuyền, đúng lúc có phóng viên chạy tới, vừa thấy người đứng đầu đài Minh Châu, liền năn nỉ xin chụp hai tấm hình. Lão Trần lúc đó cũng đang ở trong phòng bệnh, đài trưởng Ngu xưa nay vốn không thích ra mặt, lão Trần thấy thế phối hợp bày ra tư thế vỗ tay, cười ha hả nói gần đây đài Minh Châu xảy ra nhiều sự việc, kính xin các vị "dưới ngòi bút lưu tình". Sớm lên tiếng chào hỏi là điều cần thiết, đều là người trong giới truyền thông, cũng đều biết trong giới này có bao nhiêu cái tật xấu, lúc mặt đối mặt thì thân thiện đến độ có thể gọi anh là ba, một khi quay đầu lại thì lật mặt còn nhanh hơn lật sách, coi như không quen biết nhau.

Lâm Tư Tuyền nằm trên giường mỉm cười với ống kính, khí sắc không tệ, nhìn qua như đã suy nghĩ thông suốt, hơi thở nhẹ nhàng, những thứ dĩ vãng cũng đều tan như mây khói.

Con đường ra khỏi bệnh viện Phổ Nhân đặc biệt gồ ghề, mặt đường đầy ổ voi ổ chuột, hai bên đường không bật đèn. Lão Lâm liên tục giẫm chân ga, chiếc Mercedes ngâm mình giữa đêm đen, như thú săn mồi tìm kiếm trong bóng tối.

Lão Lâm nói: "Chú Ngu này, cục trưởng Triệu hôm nay có nhờ người đến ủy thác, cái cậu Nam Lĩnh mới đến đài chúng ta thực tập là người thân của ông ta, nhờ chú chỉ điểm, quan tâm một chút."

https://thuviensach.vn

“Nam Lĩnh?” Ngu Trọng Dạ đối với cái tên này ấn tượng không sâu, phản ứng lúc lâu mới vỗ trán: “Nhớ rồi, là cậu thực tập sinh nhìn giống Lạc Ưu.”

“Chẳng trách nhìn quen mặt, chú nói chuyện này tôi mới thấy như vậy, tuy nhiên, Lạc thiếu sáng láng hơn nhiều.” Lão Lâm cười hỏi: “Chú cảm thấy người mới này thế nào?”

“Chỉ biết cái trước mắt, không nghĩ tới cái lâu dài.” Đài Minh Châu như biển lớn dung nạp trăm sông, hơn nữa còn có nhiều dòng suối nhỏ cũng muốn hội tụ về nơi đây, quanh năm suốt tháng, lúc nào mà chẳng có lãnh đạo uỷ thác người nhà mình đến đài Minh Châu để ‘chăm sóc’, Ngu Trọng Dạ hiện tại rất buồn ngủ, mí mắt dính vào với nhau: “Cậu ta cùng Cục trưởng Triệu có quan hệ như thế nào?”

“Nam Lĩnh không hẳn là người thân của ông ta, nhưng cậu ta có một người chị gái, bị cục trưởng Triệu lừa gạt vợ mình, lén lút nuôi ở bên ngoài.” Lão Lâm bỗng nở nụ cười: “Trùng hợp là tôi từng gặp qua chị gái Nam Lĩnh, có điều chuyện này vẫn là nghe từ lão Vương tài xế của cục trưởng.” Tài xế bắt chuyện tán gẫu với nhau, về khoản này Lão Lâm là chuyên gia rồi, chỉ nghe không nói, còn có thể hoà mình cùng với các tài xế khác.

“Ồ?” Âm thanh Ngu Trọng Dạ hơi nâng lên, tựa hồ hứng thú: “Lão gặp qua?”

Lão Lâm rõ ràng mười mươi đáp: “Hai chị em bọn họ như từ một khuôn đúc ra, cực kì giống nhau.”

“Cục trưởng Triệu đã sắp về hưu rồi mà còn có thú chơi tao nhã này, thân thể ngược lại không tệ.” Ngu Trọng Dạ cười khẽ, “Nếu cậu Nam Lĩnh kia quả thực muốn ở đây để bước lên con đường công danh, thì trước tiên để

https://thuviensach.vn

cậu ta làm phóng viên cho ‘Minh Châu kết nối’ hoặc ‘Tầm nhìn Đông Phương’ đi.”

“Có điều nghe qua ý tứ, thì Nam Lĩnh không muốn chạy tin tức, ngại khổ, ngại mệt, ngại không có tiền đồ, cậu ta muốn hỏi một chút ‘Nếu như yêu mỹ nhân’ còn có vị trí nào có cơ hội lộ mặt không, nếu thực sự không được, thì sắp xếp đọc lời dẫn trong các chương trình quảng cáo cũng được.”

Ngu Trọng Dạ cau mày: “Học hành gian khổ hơn chục năm, còn cầm hai bằng đại học, chỉ vì đọc quảng cáo?”

“Chỉ có thể nói mỗi người có chí hướng riêng, không phải ai cũng giống Hình…” Lão Lâm đúng lúc dừng lại, sợ vạn tuế gia không muốn nghe được cái tên này, cẩn thận nói tránh đi, “Kỳ thực Lạc thiếu mới là người vất vả, vừa kết thúc ‘Thời sự Trung Quốc’, lập tức leo lên máy bay xuất ngoại ghi hình. Cũng may cậu ấy còn trẻ tuổi, mới có thể hai đầu phối hợp hai đầu chạy, liều mạng cả ngày lẫn đêm như thế.”

“Quả thực không dễ dàng gì. Lạc Ưu ở đài Đông Á vừa làm chương trình giải trí vừa làm chương trình tổng hợp, lúc đầu sợ rằng cậu ấy đột ngột chuyển hình như thế sẽ không thích ứng được. Tuy nhiên có vẻ tôi đã lo xa rồi, ‘Nếu như yêu mỹ nhân’ hai tập nữa sẽ đổi người, bên trung tâm giải trí sẽ tìm người khác thay thế, ‘Minh Châu kết nối’ còn phải giao cho cậu ấy.”

“Ý đồ của Lạc thiếu, so với biên tập viên Lâm không khác là bao…” Lão Lâm thở dài, lại không dám thở quá to. Ý đồ của Lạc thiếu gia đối với đài trưởng Ngu, người làm tài xế như lão cũng biết hơn phân nửa. Nhớ tới lần đó, đài trưởng Ngu vì muốn ‘lĩnh tội’ bởi thành lập công ty kỹ thuật số truyền thông mới, cùng người uống rượu đến mức bệnh đau dạ dày tái phát, bất tỉnh nhân sự, Lạc thiếu gia là thiên chi kiêu tử nạm vàng khảm ngọc, thế mà yên lặng bảo vệ ở một bên, gương mặt mê ly ái mộ. Khiến người không đành lòng nhìn.

https://thuviensach.vn

“Trẻ nhỏ khó tránh khỏi có chút tâm tư sai lệch, lại nói, tôi cùng lão gia tử không có cách nào nói rõ được.” Ý đồ của Lạc Ưu Ngu Trọng Dạ dĩ nhiên không phải không biết, nhưng biết rồi cũng đàng giả bộ như không biết. Hắn thường ngày hay đến thăm ông ngoại Lạc Ưu, cùng ông chơi cờ nói chuyện phiếm, lúc đó Lạc Ưu còn nhỏ, trong veo như nước, miễn cưỡng được coi là một cậu thiếu niên, thích dính lấy hắn, luôn miệng gọi “chú ơi”. Không biết tại sao đến một ngày, đột nhiên nhất quyết không chịu gọi nữa.

Vẫn là tuổi trẻ tốt, năng lực lý tưởng khuấy động tâm hồn, năng lực ái tình cháy hết mình, người ta khi đã tới cái tuổi này rồi, thứ có thể lọt vào mắt, có thể để trong bụng, đã sớm không còn nhiều.

“Cái cậu Nam Lĩnh kia không phải là con cưng trên internet sao, cái gì mà mười ca sĩ hàng đầu cơ mà,” những chuyện phiền muộn trong đài cứ lũ lượt kéo đến, đài trưởng Ngu căn bản không có tâm tư để ý đến người khác, “Vậy thì để cho cậu ta tham dự cuộc thi giữa các biên tập viên đi. Nếu đoạt giải quán quân sẽ để cậu ta danh chính ngôn thuận tiến vào ‘Nếu như yêu mỹ nhân’ hoặc đọc quảng cáo, sẵn tiện đào tạo luôn người mới cho chương trình.”

Những tòa nhà cũ không ngừng bị phá đi, nhà mới không ngừng xây cao hơn, cả thành phố bất giác như cao thêm một tầng. Dự án cải tạo thành phố không biết đã ngốn bao nhiêu tiền của. Đường cao tốc cắt ngang khung cảnh, chằng chịt như tơ nhện, chung quanh nhà lầu san sát, chọc thẳng mây xanh. Thành phố này bị dệt thành một chiếc võng. Còn con người chỉ biết say mê đắm chìm vào bên trong mà không biết chính mình đang bị mắc kẹt.

Ngoài cửa sổ đường phố bắt đầu thưa dần, tầm mắt nhìn vào cảnh đêm mông lung, Ngu Trọng Dạ nhận ra con đường mà xe đang chạy không giống ngày thường, hỏi: “Đây là đi nơi nào?”

https://thuviensach.vn

“Đã lâu không cùng chú Ngu uống chút rượu, sẵn tiện tìm chiến hữu cũ tụ họp một chút, sau đó mới nhớ tới tôi là một tài xế sao có thể uống rượu, cho nên nhanh chóng hẹn người khác.” Lão Lâm dừng một chút, mất tự nhiên cười hì hì, “Biên tập viên Hình bây giờ vẫn còn ở trong đài Minh Châu đuổi chương trình, tôi muốn gọi cậu ta ra đây, ít nhất trong bụng cũng phải có chút gì đó lót dạ đã, trở về thức đêm liều mạng cũng không muộn.”

“Lão Lâm, lá gan lão càng lúc càng lớn rồi đó.” Ngu Trọng Dạ âm thanh trầm thấp, nghe không ra là cao hứng hay không cao hứng.

“Kỳ thực chiếc đồng hồ của biên tập viên Hình mấy ngày trước tôi đã phái người tìm được, nhưng đồng hồ đã bị hỏng rồi, nát đến không thể sửa cũng không thể nhìn, tôi sợ cậu ta thấy vật đau lòng, không biết nên nói hay không…”

Lão Lâm theo hắn những năm này, xưa nay sẽ không biết không đúng mực như thế, từ trước tới nay cũng không dám nhiều chuyện như vậy. Ngu Trọng Dạ thấy Lão Lâm ấp a ấp úng, đoán lão Túy Ông chi ý bất tại tửu(1), hơi nhắm mắt, hỏi: “Có chuyện?”

(1) Túy Ông chi ý bất tại tửu: ý của Tuý Ông không phải ở rượu, có dụng ý khác.

Lão Lâm ấp úng: “Cũng không phải chuyện lớn gì…”

Ngu Trọng Dạ không thích úp úp mở mở như thế, trực tiếp hỏi: “Chuyện lớn gì?”

“Con hư tại cha, nhưng cũng là do tên bất tài nhà tôi không có chí tiến thủ, đại học không thi nổi, để cho nó đi lính thì nó ngại khổ không chịu đi, nếu nó có thể có được một nửa sự xuất sắc của Thiếu Ngả thì hay rồi, tôi cũng không đến nỗi sầu thành như vậy. Thế nhưng, suốt ngày cùng một đám bạn bè vớ va vớ vẩn ra vào hộp đêm, đã thế còn khiến cho một tiểu thư

https://thuviensach.vn

bị thương, tôi chỉ muốn, có thể hay không làm phiền chú Ngu cùng cục trưởng Lý chào hỏi, tuổi nhỏ như thế mà có tiền án cũng không tốt lắm…”

Ngu Trọng Dạ không nhịn được “Ừ” một tiếng, ánh mắt của hắn đã bị một thân ảnh ngồi xổm ở rìa đường cái hấp dẫn ——

Hình Minh đến sớm, chờ người chờ đến phát chán, đành cùng với một ông già ngồi đánh cờ tướng trên vỉa hè.

Cũng nhờ Hình Hoành giáo dục nghiêm khắc, Hình Minh từ nhỏ cái gì cũng học qua một chút, cờ vây trình độ nghiệp dư 5d, cờ tướng, nước tượng, loại vận động trí lực này cũng coi như là một loại suy luận. Cậu nhìn thấy mấy ông già ngồi thành vòng tròn chơi cờ, có trù trừ không dám đi, có nóng lòng muốn thử, chắc hẳn muốn gian lận cái gì—— vạch trần âm mưu đầu đường vốn là chủ đề dự định của ‘Minh Châu kết nối’, nhưng trong đài không phê chuẩn, chỉ xem như đây là một đề tài dự bị, thứ nhất bởi vì ngại trò chơi này không có tính phổ cập cao, khả năng sẽ khó có được sự ủng hộ của khán giả; thứ hai trong đài có chương trình về pháp luật cũng từng làm qua đề tài tương tự như vậy, bây giờ lại đào móc lại thì cũng không được hay cho lắm.

Đến gần mới phát hiện, ông già chơi cờ và những người đặt cược này cùng những bọn bịp bơm giang hồ không giống nhau, tâm không đen, tay không cay, một ván cờ công khai giá cả mới thu tiền, nơi đây buổi tối bày nhiều hàng sạp, mọi người có thời gian rảnh rỗi, chơi ván cờ cho đỡ buồn.

Hình Minh quan sát trong chốc lát, cơ bản đã loại bỏ suy nghĩ đối phương là phường lừa dối, bệnh nghề nghiệp không còn, cơn nghiện cờ lại trào ngược lên.

Hồi sơ trung có đọc qua sách dạy tàn cục trong cờ tướng, đối với cách cờ tàn cũng có nghiên cứu qua, Hình Minh thử nghiệm thân thủ, chấp bên đỏ đi trước, kết quả gọn gàng nhanh chóng mà thua hai ván, không có cửa để

https://thuviensach.vn

so. Mặt ngoài thì tỏ ra lạnh lùng không quan tâm, kì thực trong lòng cuống hết cả lên, càng thua càng không cam lòng, càng thua càng không chịu, vì vậy không dám thất lễ nữa, tập trung tất cả tinh thần. Mắt thấy quân cờ hồng trên bàn sắp chiếm hết tiên cơ, vài bước là có thể đưa cờ đen vào chỗ chết, Hình Minh hoàn toàn không ý thức được đã có người đi đến phía sau cậu.

Người kia cúi người, nắm chặt lấy đôi tay đang cầm cờ, dẫn cậu hạ cờ xuống.

Mu bàn tay tiếp xúc với lòng bàn tay của đối phương, một luồng điện quen thuộc nhất thời chạy dọc toàn thân, Hình Minh run rẩy, lỗ tai cũng cùng hơi nóng lên.

“Pháo ba tốt bốn” một chiêu này chẳng khác nào tự giết chết đối phương, đem ưu thế của cờ đỏ nháy mắt giải giải trừ, nói, “Tướng.”

Hình Minh thấp thỏm, quay đầu lại, ngửa mặt lên, nhìn thấy Ngu Trọng Dạ.

Lão già bị người trẻ tuổi này quấy nhiễu một buổi tối, sớm mệt đến lưng mỏi chân đau mắt mờ, la hét “Đèn đường hỏng, không nhìn thấy gì trên bàn cờ” sau đó đứng dậy thu xếp bàn ghế, dự định rời đi. Hình Minh sảng khoái đưa cho đối phương hai tờ một trăm tệ, tính toán sơ sơ, mình thua chừng mười ván, thôi, không cần chấp vặt với đối phương.

Tất cả đều là nhất trứ bất thận(2), đợi ông già đi xa, cơ nghiện cờ của Hình Minh còn chưa tiêu, vừa đi theo Ngu Trọng Dạ trở lại quán quen, vừa chưa từ bỏ ý định mà nói nhỏ: “Thầy Ngu đến thật đúng lúc, em suýt chút nữa đã thắng.”

(2) Nguyên văn là ‘nhất trứ bất thận, mãn bàn giai thâu’ nghĩa là chỉ cần đi sai một nước cờ, sẽ khiến cả ván cờ bị thua.

https://thuviensach.vn

Hai người mặt đối mặt ngồi xuống, Ngu Trọng Dạ cười như không cười nhìn cậu: “Làm sao thắng?”

“Em đều ngả mũ” “Ngả mũ” là thuật ngữ trong tàn cục ván cờ, nếu người không có chút nghiên cứu nào sẽ không biết, “Em đây rõ ràng chiếm ưu thế một phương, tướng bốn tiến một, mã bảy tiến năm, ông cụ mặc kệ là vất mã hay ném xe, đều thua chắc rồi.”

“Ván này bên đỏ thua chắc rồi, giãy dụa nữa cũng không có ý nghĩa.” Ngu Trọng Dạ không cùng người trẻ tranh cãi, cầm lên một chiếc hộp đựng đồng hồ, “Nhìn.”

“Trở về là tốt rồi. Không cần nhìn.” Kỳ thực một khắc kia khi Lạc Ưu ném chiếc đồng hồ này ra ngoài cửa sổ, hai vai cậu đột nhiên như được giải thoát, vừa hổ thẹn vừa thoải mái. Hình Minh vuốt ve chiếc hộp nhiều lần, tâm tư vẫn còn đặt trên bàn cờ lúc nãy, không cam lòng: “Em cờ tướng không tinh, nhưng cờ vây thì tàm được.”

Ngu Trọng Dạ khẽ gật đầu: “Nghe lão tiên sinh nói qua.”

Hồng Vạn Lương khen tài đánh cờ của Hình Minh so với con rể của mình cao hơn, không biết là lão tiên sinh tuổi già, hay tài đánh cờ suy yếu, Hình Minh cả gan làm loạn, ước chiến tại chỗ: “Hôm nào đó thầy cùng em chơi cờ vây, chúng ta đánh ba ván, em chắc chắn cả ba ván thầy đều bại.”

Lời này vừa nói ra, Ngu Trọng Dạ bật cười: “Không biết trời cao đất rộng.”

Ông chủ mặt rỗ là chiến hữu cũ của đài trưởng Ngu, nên tất nhiên đối với đài trưởng Ngu yêu thích là điều hiển nhiên, không cần đối phương gọi đồ, đã tự mình thu xếp một bàn đầy thức ăn, nước dùng mì đều là loại ít dầu ít muối, nhưng vẫn chú ý đến khẩu vị người trẻ tuổi, đặt thêm một đĩa hàu hương tỏi, thêm cả các món ăn lót dạ nữa. việc làm ăn rất tốt, xung quanh

https://thuviensach.vn

các bàn hầu như đã có người ngồi, trong không khí tỏa ra mùi xào nấu. Rất thơm.

“Thầy Ngu cầm kỳ thư họa đều tinh thông, chắc hẳn sáu, bảy tuổi đã bắt đầu học?” Hình Minh lấy tay cầm một con hàu, nắn nắn ngón tay dính nước hàu, thầm cảm thấy buồn cười: Trên bàn đầy vết dầu mỡ, dưới đất nước bẩn tràn lan, ở nơi này, mà đàm luận cầm kỳ thư họa cái gì?

Ngu Trọng Dạ nói: “Không phải.”

Hình Minh hơi suy nghĩ một chút, lại hỏi: “Chẳng lẽ là bí thư Hồng thích chơi cờ, thầy vì muốn người vui lòng, sau đó mới học?”

Lời vừa ra khỏi miệng mới ý thức được bản thân vô lễ, không nghĩ tới Ngu Trọng Dạ thế nhưng không chút nào kiêng kị gật gật đầu, thẳng thắn trả lời: “Đúng.” Dừng một chút, nhẹ nhàng nở nụ cười, “Học để biết thì dễ chứ học để giỏi khó lắm, có thể doạ dẫm lão tiên sinh là đủ rồi.”

Bên dưới dù đỏ, bên trên bàn dài. Đài trưởng Ngu không biết phải nói như thế nào, có thể đã quen cùng thân thể “nói hết”, chứ không quen cùng người nói chuyện giao lưu. Đài trưởng Ngu cũng không thế ăn đồ ăn nơi đây, chỉ kêu ông chủ mang lên hai chai Long Tuyền, không tính là rượu ngon, hẳn cũng không được uống thả cửa, chỉ là ngẫu nhiên nâng chén, tựa như muốn thấm môi.

Dạ dày của đài trưởng Ngu không được tốt, uống rượu chỉ vì thích bồi người, liều mình tiếp đón.

Hỏi thăm tình trạng Lâm Tư Tuyền gần đây, biết hắn đã mau chóng hồi phục, cuối cùng cũng coi như được thở phào nhẹ nhõm —— kỳ thực trong đài rất nhiều người thích nghiền ngẫm loại chuyện kiểu này, còn nhất vịnh tam thán(3), say sưa ngon lành. Thực sự khi không nói chuyện Hình Minh liền cúi đầu ăn đồ ăn, cậu cả ngày đều vội vàng chuẩn bị cho ‘Tầm nhìn

https://thuviensach.vn

Đông Phương’, đến nước cũng không uống một giọt, quả thực đói muốn chết.

(3) Chỉ một người bắt nhịp, ba người cùng hát, ban đầu dùng trong âm nhạc, sau chuyển sang dùng để hình dung một bài thơ hay mà hàm nghĩa lại sâu sắc

Hiếm khi thấy hai người bình thản mà ngồi đối diện với nhau, cho dù hầu như không nói gì, Hình Minh vẫn có cảm giác rất hưởng thụ. Theo lí trước đây, chưa nói tới câu thứ ba Ngu Trọng Dạ đã đem cậu nhấn lên giường làm việc, đầu lưỡi xâm nhập khoang miệng của cậu, tính khí đâm xuyên qua thân thể cậu, vô độ mà đòi hỏi.

Nhưng sự tình này thì trách được ai đây. Lúc đó bọn thân thể họ trần trụi đồng sàng cộng chẩm, cậu cảm thấy nam nhân này xa lạ đến đáng sợ, bây giờ trong không gian ồn ào, hai người cách nhau hơn một mét, cậu ngược lại cảm thấy thân cận với đối phương.

Đột nhiên nhớ tới gì đó, Hình Minh để đũa xuống, giơ tay gọi ông chủ mặt rỗ, hỏi, có giao thức ăn nhanh không?

Mặt rỗ lão bản đương nhiên gật đầu, khách của đài Minh Châu, dù xa mấy cũng phải giao.

Hình Minh cầm bút viết tên các món ăn, đặt mấy món cay và một đống đồ nướng, thêm cả chút rau sống ăn kèm, dặn ông chủ mặt rỗ sai người đưa vào vườn Minh Châu. Trong vườn Minh Châu có một quán cà phê mở cửa cả ngày. Bên ngoài vô cùng sang trọng, nội thất cũng có phần cách điệu, ngày thường cánh cửa luôn đóng kín, lộ ra bộ mặt từ chối người và nơi chỉ giành cho những thành phần có địa vị. Lãnh đạo trong đài rất yêu thích nơi này, nhưng hầu như những công nhân tạm tuyển đều không thích.

Ông chủ mặt rỗ cầm lấy tờ giấy, hỏi Hình Minh: “Sườn sụn ở đây rất được yêu thích, có muốn đưa cho họ một ít không.”

https://thuviensach.vn

“Không, trong tổ còn có hai người dân tộc Hồi.” Suy nghĩ một chút, cầm lại tờ giấy viết thêm số điện thoại của Nguyễn Ninh vào, dặn dò: “Thức ăn bên ngoài không được mang vào vườn Minh Châu, chú đến thì nhớ gọi vào số này, để người ra ngoài nhận.”

Ông chủ mặt rỗ kêu người phụ vụ đi chuẩn bị món ăn, Hình Minh ngẩng đầu nhìn Ngu Trọng Dạ, nói, tổ em còn đang ở lại tăng ca, đến bây giờ vẫn chưa có ăn cơm tối.

Ngu Trọng Dạ nhìn như khen ngợi, khóe miệng hơi nhếch lên: “Có chút dáng dấp cấp trên.”

“Không xứng.” Hình Minh lắc đầu, lại thay mình mở một chai bia, “Suýt chút nữa đã lâm trận bỏ chạy, nuốt lời rồi.”

Ngu Trọng Dạ biết đến cậu ám chỉ cái gì: “Tại sao không trở về ‘Minh Châu kết nối’?”

“Thầy không phải nói, ‘Tầm nhìn Đông Phương’ sẽ là chương trình tốt nhất đài Minh Châu sao,” Hình Minh nhíu mày, nửa đùa nửa thật mà nói, “Nếu không là chương trình tốt nhất thì cũng phải là chương trình tốt hơn, lẽ nào là em khờ?”

Không làm vậy thì đã không phải là Hình Minh, Ngu Trọng Dạ chỉ hỏi: “Về chủ đề cải cách y tế lần này, bên Thịnh Vực không có vấn đề gì chứ?”

Lựa chọn của người trưởng thành, Cửu Đỉnh cũng không nặng bằng.Biên tập viên Hình cho dù không biết trời cao đất rộng là thế nào cũng rõ ràng, chính tay mình đã đập cánh cửa sổ kia, một khi bước ra khỏi cổng lớn, thì đã không còn tư cách cầu xin đài trưởng Ngu thứ gì nữa, che chở hay trợ giúp, cũng không được. Không trả tiền mà đòi lấy, đó là ăn mày. Đài trưởng Ngu có thể chỉ là thuận miệng hỏi, bản thân lại vội vàng kể khổ, chỉ khiến người khác thấy hèn hạ và phiền chán. Cậu cầm chén rượu lên cụng với Ngu Trọng Dạ, đem chút không an lòng đối với Liêu Huy như một chén

https://thuviensach.vn

rượu nuốt vào trong bụng, cười cười nói: “Bông lúa chín là bông lúa cúi đầu, em bây giờ rất hiểu chuyện, tất cả đều ổn.”

Ăn xong bữa khuya, Hình Minh còn phải về đài đuổi chương trình. Vậy mà mới vừa đứng dậy, khí trời đột nhiên thay đổi, trời bắt đầu đổ mưa. Ban đầu chỉ là mưa phùn lắc rắc, chợt có mấy hạt mưa to nện xuống chiếc ô màu đỏ, giống như ông trời đang rắc đậu xuống trần gian, chỉ sau đó một hai phút, nhất hô bá ứng, mưa lớn cứ thế tầm tã mà kéo đến, vang rền.

Hình Minh không mang ô, nhìn mưa than thở, Ngu Trọng Dạ nói, cho em đi nhờ một đoạn.

Ngồi quen trên Bentley rồi, ngồi trên chiếc xe mới này có vẻ chật hẹp. Trong không gian chật chội, Ngu Trọng Dạ đột nhiên duỗi tay xoa mặt Hình Minh.

Hình Minh muốn tránh, nhưng ngón tay Ngu Trọng Dạ đã vững vàng nắm lấy cằm của cậu.

Trốn không được.

Nhịp điệu hô hấp bị động tác này miễn cưỡng quấy rầy, bầu không khí lập tức trở nên mập mờ.

Lão Lâm nhẹ đạp chân phanh, chiếc xe đang chạy băng băng chậm rãi dừng lại bên ven đường. Xe này cũng không vách ngăn, Lão Lâm tự biết mình chướng mắt, thừa dịp còn chưa có người đuổi đã chủ động nói: “Cơn nghiện thuốc lá lại đến, tôi xuống xe ——— ”

Đồng chí lãnh đạo thế nhưng lại không cảm kích, giọng nói không mang theo chút hơi ấm nào truyền tới: “Lão ở lại trong xe.”

Trên mặt Hình Minh vẫn còn một vài vết thương chưa lành, không gian lại chật chội âm u, nên nhìn qua có chút doạ người. Cậu giải thích với

https://thuviensach.vn

người trong đài là do ngã bị thương, không ai đưa ra nghi vấn. Nghi vấn cái gì? Đơn giản là tuổi trẻ máu nóng, một lời không hợp đã động thủ, thời đại học cậu quanh năm bị thương, đã quá quen thuộc với nghi vấn của người bên ngoài.

Ngu Trọng Dạ thần sắc nghiêm túc, ngón tay lướt qua những vết thương trên mặt Hình Minh, lại dùng toàn bộ lòng bàn tay ôm trọn lấy khuôn mặt cậu.

Trên người nam nhân này có mùi rượu, có mùi thuốc lá, mùi rượu làm say lòng người, mùi thuốc lá trêu ghẹo người. Lòng bàn tay còn có miệng vết thương đã kết vảy sau khi bị mảnh thủy tinh cứa vào, da chỗ đó vốn mỏng, bị như thế càng cảm nhận rõ hơn. Ngu Trọng Dạ cũng không tận lực khiêu khích trêu chọc, chỉ lấy ngón tay xác nhận thương thế nặng nhẹ của Hình Minh, nhưng hình như người hắn có nhiệt độ hơi cao, ngón tay, lòng bàn tay, tựa như những đám lửa nhỏ đốt cháy từng tấc da thịt.

Gió lớn, mưa to, tiếng mưa rơi rào rào trên mui xe, từ trong xe nhìn ra ngoài, toàn bộ thế giới tựa như phiêu diêu bất định, vẩn đục không rõ.

Hai má Hình Minh nóng lên, xương cổ mất tự nhiên giật giật, một ít hình ảnh diễm tình xuất hiện ở trước mắt, làm sao cũng không đuổi đi được.

Tiếng mưa rơi khiến cậu nhớ đến ngày mưa cuồng loạn hôm ấy.

Ven đường đèn đường lấp loé, ánh lên cửa sổ, bị những hạt nước mưa hất lên cửa xe quấy nhiễu một trận, khiến ánh sáng bị biến đổi trở nên quỷ dị. Một chút ánh sáng hắt lên gương mặt góc cạnh của Ngu Trọng Dạ, ánh mắt của nam nhân này trở nên hơi kỳ quái, hình như cũng nghĩ tới ngày hôm đó.

Phía sau lưng Hình Minh mồ hôi đã chảy ròng ròng, thứ dục vọng không thể động vào đang giãy dụa, đôi mắt tựa như viên trân châu đảo tới đảo lui.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng cậu không ngờ Ngu Trọng Dạ lại đột nhiên mở miệng: “Sắp tới vườn Minh Châu rồi, để Tiểu Hình xuống ở ngã tư này.”

Lão Lâm còn chưa kịp đạp phanh xe, Hình Minh đã vội đẩy cửa lao xuống, dường như chỉ muốn chạy trốn ra khỏi chiếc xe này, một mình chạy vào trong màn mưa.

Lão Lâm có chút hốt hoảng. Hắn vẫn luôn tự hào vào nhãn lực của mình, bằng vào giao tình tích lũy mấy chục năm, mới có thể ở bên cạnh đài trưởng Ngu như người thân tín nhất. Nhưng lúc này lão thật sự không chắc. Tất cả có vẻ như rất ổn, lại có vẻ như không ổn chút nào, thực sự không biết màn kịch mà lão đã nhọc lòng rốt cuộc có thành công hay không.

Ngu Trọng Dạ nhắm hai mắt lại, sắc mặt mang theo chút ủ rũ mỏng manh, vẫn không nhìn ra vui buồn.

Có điều khi về đến trước nhà hắn nói một câu, trẻ con đánh lộn không tính là cái gì, chuyện của Lâm Mậu lão không phải lo lắng.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 67

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh đội mưa trở lại trong phòng làm việc đài Minh Châu, trên người đã ướt sũng, các thành viên trong tổ còn đang tăng ca, trong không khí tràn ngập mùi thơm.

Hình Minh nhốt mình ở trong phòng làm việc, cởi áo khoác, lấy khăn giấy lau cổ và mặt. Nam Lĩnh không mời mà tới, khách khí hỏi cậu, thầy ơi, tối nay trong nhà em có việc quan trọng, em có thể về sớm chút không?

Lời này nói ra ai tin. Kim giờ từ lâu đã chỉ qua số 12, thời gian này, ngoại trừ làm chuyện ấy, hay ăn trộm ra, thì còn có chuyện quan trọng gì?

Hình Minh nhìn Nam Lĩnh một chút. Tiểu tử này vượt qua dự liệu của cậu, ai cũng phải công nhận cậu ta có dáng vẻ cực kỳ câu hồn, thời thượng, nhưng tên thật lại vô cùng quê mùa, gọi là Đường Hâm Long. Gia cảnh cũng không quá tốt, nếu như không muốn nói là khổ cực, xuất thân từ vùng núi nghèo khó, vài miếng ngói vỡ, vài bức tường nứt, coi như là một ngôi nhà. Không biết đây có phải là một quy luật của xã hội hay không, phàm là những người càng xuất thân nghèo khó thì đều vô cùng khát vọng được vươn cao hơn mọi người, dám liều mình xông pha không quan tâm đến kết quả. Hình Minh suy bụng ta ra bụng người.

Nhưng Nam Lĩnh bây giờ nhìn kiểu nào cũng không thấy được nửa điểm mạnh mẽ, cậu ta mỏng manh như một bông hoa mới hái xuống được đặt vào trong lọ, để không quá hai đêm đã héo rũ. Có điều héo rũ thì héo rũ,

https://thuviensach.vn

đây vẫn là một vẻ đẹp rất hiếm gặp, một đôi mắt như ngậm nước sóng sánh, một khuôn mặt tươi cười khiến người thấy thương xót.

Cho là thực tập sinh mới tới nên không ăn hết cực khổ mấy đêm thức trắng, trong lòng Hình Minh cũng nổi lên một chút tâm tư thương hương tiếc ngọc, đành nói với Nam Lĩnh, mưa to quá, nhớ bắt xe mà về.

Nam Lĩnh mỉm cười, nói tẹo nữa có người tới đón.

Nam Lĩnh bước ra cửa văn phòng, Hình Minh liền dặn dò cậu ta, ngày mốt 'Tầm nhìn Đông Phương' khôi phục lịch trình phát song, nhớ mau chóng liên hệ với người thay thế bác sĩ Lưu lên chương trình.

Mưa thật sự rất lớn. Trời và đất như được nối liền bởi bức màn mưa trắng xóa. Một bữa ăn khuya cũng ăn không được ngon, không khí quá ngột ngạt, Hình Minh tiến đến phía trước cửa sổ đang bị gió chen mưa hắt vào bên trong, bỗng nhìn thấy một chiếc xe màu đen chạy băng băng, như xé mưa mà đến, dừng lại ở dưới tòa nhà.

Vì xe chạy trong mưa nên không nhìn được rõ lắm, nhưng Hình Minh đương nhiên rất quen thuộc với chiếc xe này, mười phút trước cậu mới từ trên chiếc xe này xuống, xem ra đài trưởng Ngu ăn xong bữa khuya không vội về ngay, đi nửa vòng lại quay về vườn Minh Châu.

Thời gian này, người tăng ca trong đài Minh Châu đã không còn mấy ai, đài trưởng Ngu thoải mái tới đón người, cũng không sợ miệng lưỡi người khác.

Sau đó Hình Minh nhìn thấy, Nam Lĩnh nhanh chân chạy ra ngoài, đứng ở bên cửa xe của chiếc Mercedes-Benz, một mực cung kính cúi người, cùng nam nhân trong xe hàn huyên vài câu.

Cách màn mưa nên không nhìn rõ được khuôn mặt cậu ta, nhưng cậu biết Nam Lĩnh đang cười, cười đến chói mắt như thế nào.

https://thuviensach.vn

Hình Minh nhìn chằm chằm vào chiếc xe, thấy Lão Lâm đội mưa nhảy xuống xe, thay Nam Lĩnh kéo cửa sau, làm tư thế mời lên xe —— Nam Lĩnh vội bước lên lên, an vị bên người đài trưởng Ngu. Cổ họng Hình Minh đột nhiên khó chịu, đành uống một hớp cà phê Nguyễn Ninh pha cho cậu, kết quả suýt chút nữa bị sặc, phun hết toàn bộ ra ngoài.

Quá đắng. Như cắn phải một túi mật, mà mật kia cố tình kẹt ở yết hầu, không nuốt xuống cũng không nhổ ra được, chỉ còn vị đắng đặc trưng, tràn đầy khoang miệng.

“Không thêm đường?” Hình Minh quay đầu lại nhìn trợ lý của mình, hơi nhíu mày, giọng nói rõ ràng mang theo ý tứ không vui.

“Sếp à,” Nguyễn Ninh oan ức: “Không phải từ trước đến giờ anh chỉ thích cà phê nguyên chất sao?”

Hình Minh “Ừ” một tiếng, lần nữa xoay người nhìn ra ngoài cửa sổ.

Chiếc xe đã nhanh chóng chạy ra khỏi vườn Minh Châu, ngay cả cái bóng đều không nhìn thấy.

Hình Minh uống một hớp cà phê trong ly, mím môi, ngậm lấy, để cho cà phê lan tràn khắp khoang miệng, mãi đến khi thực sự không ngậm được nữa, mới đem thứ chất lỏng kia gian nan nuốt xuống.

“Sau này không muốn nguyên chất nữa,” cậu lạnh mặt, cau mày: “Quá đắng.”

Buổi sáng thứ năm còn phải bồi bà cô Candy đến kiểm tra phim ngắn mở đầu chương trình, hoàn toàn theo ý đối phương nói, cái gì nên xóa thì xóa, nên thay đổi thì thay đổi, bởi vì tư liệu sống đã thu thập đầy đủ, đề tài này còn có nhiều nội dung có thể làm, nội dung phim ngắn coi như phong phú, cuối cùng vừa có được cá vừa có được tay gấu(1), vừa đáp ứng được yêu cầu của kim chủ, vừa xứng đáng với hoạt động truyền thông thường ngày.

https://thuviensach.vn

(1) Xuất phát từ câu nói của Mạnh Tử “Cá và tay gấu, anh không thể có được cả hai”.

Nhưng Hình Minh vẫn không hài lòng. Không hài lòng Thịnh Vực chèn ép người, càng bất mãn với bản thân mình, không thể cố chấp đến cùng, sợ rồi.

Tuy nhiên hai giờ trước khi bắt đầu phát sóng trực tiếp, bên phía Thịnh Vực lại đưa ra yêu sách, Candy nói Liêu tổng không yên lòng, không muốn bác sĩ Lưu và bà Quý xuất hiện trước ống kính của chương trình, sợ đôi nam nữ điên cuồng này sẽ nói linh tinh trước hàng triệu khán giả đang theo dõi chương trình.

Hình Minh càng không hài lòng. Cậu đối với năng lực không chế của mình rất tin tưởng, kém nhất cũng có thể ra ám hiệu với đạo diễn chuyển cảnh sang quảng cáo, huống hồ Quý Huệ không phải bác sĩ Lưu. Cả sáng nay cậu và bà đã bắt đầu thảo luận với nhau, Quý Huệ thậm chí so với bất cứ nhân viên nào đều đến sớm hơn, bà hiếm khi mới trang điểm một lớp nhẹ, mặc dù bệnh trạng vẫn còn, nhưng nhìn qua rất có tinh thần. Khi nói chuyện ngôn ngữ rõ ràng, vừa trang trọng vừa hài hước, khiến người xung quanh rất dễ quên đi bà là một người quanh năm suốt tháng phải sống chung với bệnh tật, cũng rất dễ được lay động bởi tinh thần lạc quan và ý chí kiên cường của bà.

Nhưng Candy kiên quyết yêu cầu phải thay đổi người, từng chữ từng chữ như đinh nhọn đâm xuống, không chừa cho đối phương kẽ hở nào.

Hình Minh không tranh cãi với Candy, mà tự đấu tranh với chính mình. Trong đầu đao quang ảnh kiếm bay vèo vèo, ý nghĩ gì cũng có, nháy mắt cậu lại nhớ đến Ngu Trọng Dạ —— người ta nói dưới gốc đại thụ chỉ việc hóng gió, quả thực chính xác.

Hối hận hay không hối hận? Khó nói.

https://thuviensach.vn

Dây thừng buộc mũi trâu đã rơi vào trong tay người, cuối cùng Hình Minh không cưỡng lại được bản thân, quyết định thuận theo ý của Liêu Huy, thay người. Quý Huệ thấu tình đạt lý, mỉm cười thoái thác thân thể mình không được khỏe, vốn cũng không quá muốn lên chương trình.

Xưởng thuốc còn có những người lãnh đạo khác, nhưng sau khi xưởng thuốc tuyên cáo phá sản, mấy vị chức cao thì lặn mất tăm mấy người hợp tác thì mất liên lạc, còn có người nản lòng thoái chí từ chối không gặp mặt, chỉ có bác sĩ Lưu đứng ở nơi đầu sóng ngọn gió. Nam Lĩnh làm việc rất lanh lợi, tìm mọi cách liên hệ hỏi thăm, cuối cùng cũng mang về một người trước khi chương trình phát sóng, nói là cháu trai bác sĩ Lưu, từng nhậm chức bên trong xưởng thuốc, cấp bậc còn không thấp.

Người Nam Lĩnh mang tới tên là Lưu Hướng, đưa lên chứng minh thư và danh thiếp, nói là cháu ruột bác sĩ Lưu, lớn lên mày rậm mắt to, cùng Lưu bác sĩ có vài phần giống nhau. Chức vụ của bác sĩ Lưu là tổng giám đốc, danh thiếp của Lưu Hướng lại ghi "tổng giám y học", theo lý thuyết, chuyên gia Cục Quản lý Dược phẩm và dân mạng có dư sức để nghi ngờ chuyện này.

Trong tổ còn có mấy phóng viên cũng ra ngoài tìm, nhưng đều thất bại không tìm được người trở về. Nam Lĩnh tự biết mình lập được công lớn, cười đến hoa nhường nguyệt thẹn, nói với Hình Minh, ngày hôm qua chú Ngu có ý muốn em chuẩn bị tham gia cuộc thi giữa các biên tập viên trong đài do chính đài ta tổ chức, nên đành phải phiền phức thầy viết cho em bức thư đề cử. Tuy nhiên chuyện này không vội, chờ thầy hoàn thành xong chương trình chúng ta sẽ bàn bạc kỹ hơn.

Hình Minh nhận lấy danh thiếp Lưu Hướng, trả lại chứng minh thư, cũng không nói được hay không được, chỉ nhìn Nam lĩnh.

Trong ánh mắt chất chứa quá nhiều hoài nghi, xoi mói và không châm chước, lạnh như băng, Nam Lĩnh bị Hình Minh nhìn đến trong lòng hoảng

https://thuviensach.vn

sợ, khóe miệng giật giật, nụ cười ngon ngọt bị rút đi hơn nửa, khuôn mặt không còn vẻ đắc thắng như lúc trước.

Cách thời gian phát sóng trực tiếp hai mươi phút, tổng đạo diễn ở phía sau giục Hình Minh, mau mời khách đến tập dượt qua kịch bản.

Hình Minh tạm thời đồng ý, nhưng mới vừa hỏi Lưu Hướng hai vấn đề, đã nhận ra không ổn, đối phương nói không tỉ mỉ, mặc dù không phạm sai lầm nhưng cũng không quá rõ ràng, không có năng lực nghiên cứu chi tiết nhỏ. Lưu Hướng giải thích, trong công ty phân công rõ ràng, bản thân mình không tham gia toàn bộ quá trình nghiên cứu phát minh thuốc trị ung thư gan Alanin Ciloni. Tổng đạo diễn nói vấn đề này không lớn, chủ đề lần này rất thân quen với sinh hoạt hàng ngày của người dân, mà khán giả chủ yếu là người thường, điều họ muốn thấy chính là sự đối đầu giữa tình cảm và lý trí, là quyền bảo vệ sức khỏe và cuộc sống làm thế nào được bảo đảm khi xảy ra xung đột với pháp luật, chứ không phải diễn thuyết y học dài dòng khô khan.

Lời này nghe có vẻ hợp tình hợp lý, thời gian cũng không còn dư giả là bao.

Hình Minh do dự không quyết định, bèn chạy đi hỏi ý kiến của Quý Huệ.

Quý Huệ lúc này nhìn như đèn đã cạn dầu, vì chương trình này mới chống đỡ tới hôm nay, chút khí lực cuối cùng đã dùng hết. Bà còn đang cười, nhưng từng chút một, khuôn mặt sưng phù vàng vọt dần lộ ra dưới lớp trang điểm. Hình Minh không đành lòng nhìn, liền đưa ánh mắt dời đi, cậu nghe Quý Huệ nói bác sĩ Lưu quả thực có một đứa cháu tên là Lưu Hướng, chỉ có điều có nhậm chức ở trong công ty hay không thì bà không biết, giữa hai người chưa bao giờ tiếp xúc trực tiếp.

Trước năm phút phát sóng chương trình, Lưu Hướng được đạo diễn hướng dẫn cách đi lại và làm quen trên sân khấu, về cơ bản đã nắm bắt

https://thuviensach.vn

được quy trình của chương trình, lên sẵn dây cót chuẩn bị vào trận.

Hình Minh đột nhiên ngăn người lại: “Anh không cần lên nữa.”

“Tại sao không lên? Bác sĩ Lưu không được phép đến đây, bà Quý lại e ngại mặt mũi của kim chủ chúng ta nên không thể vào trận, còn người duy nhất nắm bắt được tin tức lại không cho lên, chương trình này định hoàn thành thế nào? Hiện trường không chỉ có các giáo sư luật học danh giá và chuyên gia của cục quản lý dược phẩm, còn có bao nhiêu phóng viên báo mạng đang mài dao soàn soạt chờ, vốn là thế lực ngang nhau, tình cảnh yên lành, tự nhiên biến thành một bên tàn sát đẫm máu cùng giết người hàng loạt là sao?” Đạo diễn gấp đến độ lửa giận bùng lên, suýt nữa mắng to trách Hình Minh không hiểu chuyện: “Phạm nhân tử hình còn có người biện hộ, ghế dành cho khách mời dù như thế nào cũng không thể bỏ trống, bây giờ mặc kệ là người hay quỷ, cũng phải lên!”

“Xác thực không thể bỏ trống, nhưng tổng giám Lưu chuẩn bị không đầy đủ, không phải người lựa chọn tốt nhất cho một chương trình chuyên nghiệp.” Hình Minh quay đầu lại liếc mắt một cái nhìn Quý Huệ. Kỳ quái là, không cần nhiều lời, hai cô trò họ lại có sự hiểu ngầm nhất định, trong ánh mắt Quý Huệ đột nhiên bắn ra tia sáng, Hình Minh khẽ mỉm cười nói, “Tôi lên.”

Sau khi kết thúc phần mở màn, chương trình phát sóng đoạn phim ngắn, đây là video do toàn bộ tổ viên thức đêm sửa lại, mặc dù không phải thực sự muốn tuyên truyền cho Thịnh Vực, nhưng lại ngại quyền hành đối phương.

Logo cực lớn hiển thị trên màn hình của đài trung ương, sau khi phim ngắn phát hết, dẫn chương trình là Hình Minh còn chưa có cùng khách mời trò chuyện, tại khu vực dành cho khách quý mà Thịnh Vực đặc biệt mời tới, lãnh đạo cục quản lý dược đã chặn trước nói chuyện, ra vẻ thề thốt hứa hẹn người dân sẽ không phải chịu giá thuốc cắt cổ nữa, cố gắng để thuốc chữa

https://thuviensach.vn

bệnh ung thư gan của Thịnh Vực được đưa vào tiêu dùng, bảo vệ sức khỏe người bệnh, vân vân và mây mây. Bên dưới khán giả vô cùng ủng hộ, tiếng vỗ tay như sấm động.

Nguồn lực của Thịnh Vực dồi dào, con đường rộng rãi, khí thế thịnh, sức lực đủ, tiếp đến CMO(2) của công ty đứng dậy nói mấy dễ nghe thể hiện ý chí quyết tâm, như muốn biến chương trình trở thành cuộc họp báo giới thiệu thuốc mới của họ, nhưng không có nói thuốc mới còn đang trong giai đoạn thí nghiệm, chắc chắn như ván đã đóng thuyền rằng sẽ có được giấy phép kinh doanh thuốc.

(2) CMO (Chief Marketing Officer) akaGiám đốc marketing.

Ánh mắt Hình Minh liếc về dưới đài, Candy ngồi ở ngay đầu hàng ghế khán giả đang chép miệng với cậu, diện mạo đáng ghê tởm, khuôn mặt đắc ý dào dạt.

Ba chỗ ngồi dành cho người trong cuộc không có một bóng người.

Hình Minh cũng cười cười với Candy, chắc chắn giờ khắc này ống kính đang chĩa về phía mình, cậu liền cởi bỏ âu phục, kéo ca-ra-vat —— đã tiến vào nơi không thể vào, cũng không thể lui, cậu bị kẹt ở nơi này, tích tụ chừng mấy ngày, rốt cục cũng có dấu hiệu tức nước vỡ bờ.

Động tác nhanh nhẹn, nhưng đạo diễn bên dưới đã giơ tay ra dấu, nhắc nhở cậu, hành động này, không thích hợp.

Mở ra mấy nút áo sơ mi được cài tỉ mỉnh, Hình Minh đi về phía trước hai bước, xông về phía khán đài, mặt hướng vào camera ống kính trước mấy trăm triệu khán giả toàn quốc, rõ ràng vang dội mà mắng ra một câu: “Cút mẹ mày đi cục quản lý dược!”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 68

Edit & Beta: Direct Kill

“Cút mẹ mày đi cục quản lý dược!”

Một câu nói. Khách quý xanh mặt, khán giả sợ ngây người, đạo diễn giận điên lên, ngay cả Tô Thanh Hoa cũng phải siết chặt tay vịn xe lăn, trong lòng mắng to đồ đệ mình hữu dũng vô mưu, ngốc không thể nói. Toàn bộ đại sảnh đột nhiên rơi vào tĩnh lặng như chết, tựa nồi áp suất bị nén chặt hơi, chỉ cần động vào một cái, sẽ nổ “ầm” thành gà bay chó sủa, gạch vụn rơi đầy.

Lưu lại câu nói khiến tất cả mọi người khiếp sợ và chờ đợi, Hình Minh căn đúng thời gian, trước khi đạo diễn buộc phải chuyển quảng cáo hoặc chạy phim ngắn thay thế, cậu dùng tiếng anh lặp lại câu nói kinh thế hãi tục vừa nãy: “Screw the FDA”(1), lúc này khí định thần nhàn, ngữ điệu vững vàng, bày ra nụ cười tiêu chuẩn của người dẫn chương trình, nói, “Đây là lời thoại của bộ phim điện ảnh ‘Hội những người mua thuốc Dallas’ ở nước Mỹ.”

(1) FDA (Food and Drug Administration): Cục quản lý Thực phẩm và Dược phẩm Hoa Kỳ

Một câu nói này. Như rút củi đáy nồi, mặc dù không đến nỗi kín kẽ chẳng có một lỗ hổng, nhưng sẽ không gây nên sự cố phát sóng trực tiếp, nhiều nhất chỉ bị lão Trần trách phạt vì tội “ngôn từ không chuẩn mực”. Không thể không nói, kết quả xảy ra tương đối hoàn mỹ.

https://thuviensach.vn

“Nội dung phim kể về một người mắc phải căn bệnh nan y, trải qua những tháng ngày đau khổ khi phải chống chịu lại căn bệnh và sự tuyệt vọng, dùng phương thức cực đoan giúp mình giúp người, nỗ lực sống sót…”

Hình Minh cố gắng dùng từ ngữ uyển chuyển nhất để tóm tắt nội dung phim, lão Trần cảm thấy trước máy truyền hình tên tiểu tử này quả thực quá gian xảo. Bây giờ cậu cực kỳ giống với những người dẫn chương trình nổi tiếng. Loại bỏ những từ “dũng cảm” “chống lại” mà người ta hay dùng để đánh giá một bộ phim điện ảnh, thay bằng các từ “tuyệt vọng” “cực đoan” để khiến cho câu nói thô tục vừa nãy như không có một chút gì liên quan đến bản thân.

Chẳng những có cái dũng của thất phu, còn có cái trí hơn người, lừa gạt tất cả mọi người ở đây, ngoài mặt thì nói là lời thoại, kì thực âm thầm muốn hả cơn giận, đã vả miệng người còn không cho người ta đánh lại.

“Ở nước ta, từng có người họ Lục bán thuốc chống ung thư trên mạng được quảng cáo là dùng chắc chắn sẽ khỏi, sau đó bị bắt vì tội buôn bán thuốc giả, tháng 1 năm 2015, cơ quan kiểm sát rút đơn khởi tố về, miễn xử phạt hình sự với anh ta. Tin tức này đã khiến cả nước hoang mang lúc bấy giờ, bị truyền thông gọi là ‘Hội những người mua thuốc Dallas’ phiên bản Trung Quốc, nhưng thời gian qua đi, một năm lẻ sáu tháng sau, hôm nay vở kịch tương tự lại lần nữa xuất hiện.”

Hình Minh tùy ý kéo ống tay áo sơmi lên, tiếp tục nói:

“Mặc âu phục thắt ca-ra-vat, thân phận của tôi chính là người dẫn chương trình của ‘Tầm nhìn Đông Phương’, đã là người chủ trì, lẽ ra phải công minh, trung lập khách quan. ‘Tầm nhìn Đông Phương’ trước sau vẫn kiên trì tôn sùng lý tính, cũng tôn trọng nhân tính, không vì khách mời đương sự mà biện bạch, cũng không thay thế bộ máy tư pháp và toàn thể nhân dân làm thẩm phán, chỉ là dùng hết khả năng của mình đào một góc

https://thuviensach.vn

nhỏ để có thể nhìn sự việc một cách khách quan, trả lại chân tướng đích thực. Nhưng trước mắt, vụ án liên quan tới Hạ giáo sư vẫn cứ như mây mù dày đặc, nguyên nhân bởi vì những người trong cuộc không thể đến đây tham dự. Cho nên hiện tại khẩn cầu khán giả ở đây cũng như đang ngồi trước màn ảnh tạm thời quên thân phận dẫn chương trình, cho phép tôi có thể thay thế giáo sư Hạ lên tiếng." Nói xong dừng một chút, Hình Minh đứng lên khom người chào toàn bộ khán giả, bày ra tư thế khiêm tốn, nghiêm túc mà thành khẩn, "Nếu như mọi người chấp thuận, không ngại cho tôi một tràng pháo tay được chứ?."

Dưới đài tiếng vỗ tay vang lên như sấm. Không khác gì với tiếng vỗ tay dành cho CMO của Thịnh Vực lúc nãy.

Kịch bản không đi đúng hướng, tất cả đều do Hình Minh ngẫu hứng phát huy. Sâu bướm từng con từng con một phá kén chui ra, đầu óc đạo diễn trở nên choáng váng, ngược lại ở dưới đài Tô Thanh Hoa bắt đầu vui mừng, tên nhóc này có tiến bộ, biết đúng lúc rút ngắn khoảng cách giữa mình và khán giả.

"Vốn ban đầu có tên là ung thư biểu mô tế bào gan, sau gọi tắt thành ung thư gan HCC, là một trong năm căn bệnh ung thư phổ biến nhất trên thế giới chỉ đứng sau ung thư phổi và ung thư dạ dày. So sánh với các quốc gia phương tây, ung thư gan ở châu Á có vẻ phổ biến hơn. Hàng năm nước ta có số lượng người mắc bệnh và tử vong chiếm hơn nửa số người bị bệnh tương tự trên thế giới, và cũng là quốc gia có tỉ lệ mắc bệnh và tử vong do ung thư gan cao nhất thế giới. Bởi vì các triệu chứng của ung thư gan khi mới bị không rõ ràng, chỉ có khoảng chừng 5% đến 15% bệnh nhân có thể phát hiện đúng lúc để tiến hành phẫu thuật cắt bỏ hoặc trị liệu, mà trong số đó vẫn có khoảng 70% tỉ lệ tái phát lại. Đối với những người không thể nào tiến hành giải phẫu cắt bỏ khối u, các phương pháp điều trị không phẫu thuật như hóa trị đã trở thành con đường cứu sống duy nhất. Nhưng mà rất nhiều nghiên cứu đã chỉ rõ, hóa trị toàn thân không có ảnh hưởng đáng kể

https://thuviensach.vn

đến việc cải thiện tỉ lệ sống lâu dài của bệnh nhân ung thư gan, thời gian sống trung bình của một bệnh nhân ung thư gan giai đoạn cuối chỉ từ 3 đến 7 tháng."

"Đây là loại thuốc Sorafenib điều trị ung thư gan đang được bán trên thị trường hiện nay, sản phẩm có cái tên rất đẹp, có cả dạng viên lẫn dạng bột, chứa chất ức chế Tyrosine Kinase, có thể kéo dài đáng kể được sự sống của bệnh nhân ung thư gan giai đoạn cuối." Hình Minh từ trong túi áo lấy ra một vỉ thuốc, ra hiệu với máy quay, để camera quay cận cảnh: "Tôi tin rằng đại bộ phận các bạn khán giả ở đây không xa lạ gì với loại thuốc này, chính là loại thuốc viên hình tròn màu đỏ, ở Trung Quốc bán giá 2.5 vạn tệ một hộp, bệnh nhân ung thư gan phải dùng hai hộp một tháng, và không thể dừng thuốc."

"Tính toán sơ sơ, 1 gram thuốc tương đương với 10 gram vàng, xin hỏi khán giả ở đây, có gia đình vị nào thu nhập một tháng vượt quá năm vạn, có thể giơ cao tay một chút được không ạ."

Chỉ có lác đác vài người giơ tay lên, người không giơ tay thì hai mặt nhìn nhau, đại khái đều bị cái giá cắt cổ của loại thuốc này dọa sợ. Bệnh nan y cách ranh giới tử vong rất gần, đột nhiên bị người dẫn chương trình lạnh lùng và vô tình nói tới, thật khiến người kinh hồn bạt vía.

Bên dưới bốn vị khách mời ngồi thật nghiêm chỉnh, giáo sư luật học danh giá, lãnh đạo cục quản lý dược, CMO của công ty dược phẩm lớn nhất Trung Quốc, và cuối cùng là một bác sĩ chuyên khoa ung thư nổi tiếng toàn quốc. Bốn người đều đã có tuổi, lai lịch lớn, lúc này mặt cũng đều tái xanh.

CMO của Thịnh Vực họ Quách, giờ khắc này bày ra một bộ mặt kinh ngạc nhìn Candy dưới đài, hai người đầu mày cuối mắt không tránh được đôi mắt Hình Minh, không chờ đối phương lên tiếng làm khó dễ, Hình Minh đã đánh đòn phủ đầu: "Đối với hiện thực như vậy, hình như Quách tổng của Thịnh Vực có lời muốn nói."

https://thuviensach.vn

Quách tổng nói: “Tôi chỉ biết rằng, thuốc ung thư gan Alanin Ciloni của Hạ giáo sư được mua về từ hạng mục nghiên cứu bị bỏ dở của một công ty dược bên Mỹ, về đây mới tiến tới hành đổi mới, trước mắt ở quốc nội ngay cả nghiên cứu lâm sàng giai đoạn II vẫn chưa được hoàn thành, đã tuyên bố phá sản. Mua về hạng mục nghiên cứu bị bỏ dở ở nước ngoài, hiệu quả trị liệu không được xác thực, ai biết công ty có tranh thủ đầu cơ trục lợi dùng nguyên liệu rẻ để làm thuốc, quả thật vô cùng nguy hiểm. Đối với hành vi vô trách nhiệm với bệnh nhân này, tôi không thể tán thành mà ngược lại ghét cay ghét đắng.”

Bỏ đá xuống giếng không ngừng, còn không quên quảng cáo cho Thịnh Vực, Hình Minh nhếch nhếch khóe miệng, lấy ra một vỉ thuốc viên khác: “Đây là thuốc Alanin Ciloni của Hạ giáo sư, màu vàng, hình bầu dục, dạng nén, giá một hộp chỉ có mấy trăm thậm chí là mấy chục tệ, tính ra chi phí điều trị của bệnh nhân chưa tới một ngàn tệ một tháng.”

Hình Minh lời còn chưa nói xong, Quách tổng lần thứ hai lên tiếng, liên tục nhấn vào chi tiết “hạng mục nghiên cứu bị bỏ dở” không tha: “Thuốc đã nghiên cứu phát minh thất bại ở nước Mỹ, chẳng phải mua về khiến cho bệnh nhân nước ta sử dụng thuốc phá giá thấp kém của châu Âu, châu Mỹ và nước ta sẽ trở thành bãi rác cho các công trình nghiên cứu thuốc bị bỏ dở sao? Cho dù giá cả tiện nghi, nhưng nếu hiệu quả không rõ, rất có khả năng sẽ ảnh hưởng tới bệnh tình của bệnh nhân, hậu quả khó mà lường được.”

Khán giả ở đây bắt đầu khe khẽ bàn luận, hạng mục nghiên cứu nước ngoài bỏ dở, trong nước thì giai đoạn nghiên cứu lần hai còn chưa hoàn thành, nghe qua cũng có chút dọa người.

Người dân “đấu đá nội bộ” xem ra vừa là bản năng vừa là thiên phú, Hình Minh tạm thời không trả lời câu hỏi của CMO Thịnh Vực, chỉ nói: “Thuốc Hạ giáo sư bán ra có phải là thứ thuốc kém chất lược của châu Mỹ hay không, có một người có thể cho mọi người đáp án, Lý tiên sinh, anh ấy

https://thuviensach.vn

là một bệnh nhân đã mua thuốc của Hạ giáo sư được một thời gian dài, chúng ta thử nghe một chút xem anh ấy nói như thế nào.”

Theo tiếng của người dẫn chương trình vừa dứt, một người đàn ông trung niên từ sau cánh gà đi ra, ngồi ở vị trí trò truyện dành cho khách mời. Hình Minh hỏi qua họ tên, tuổi tác, nghề nghiệp cùng thu nhập gia đình, để anh tự giới thiệu về mình.

Lý tiên sinh nhìn về phía ông kính, nói lên bệnh trạng của mình: “Tôi một năm trước phát hiện mình bị mắc bệnh ung thư gan, giai đoạn cuối, phẫu thuật cắt bỏ đã muộn, lúc đó bệnh viện có đề nghị tôi dùng thuốc, chính là thuốc Sorafenib, thế nhưng tôi không dùng.”

Hình Minh đi tới trước mặt Lý tiên sinh, hỏi: “Tại sao anh không cần?”

“Quá đắt. Tôi chỉ là công nhân ở một xí nghiệp nhà nước, thu nhập một tháng hơn năm ngàn tệ, bên trên có cha mẹ già phải phụng dưỡng, phía dưới còn có con nhỏ còn đang tuổi đọc sách. Thực sự không dùng nổi.”

“Vậy có loại thuốc nào có thể thay thế cho Sorafenib hay không?”

“Không có. Bác sĩ nói, hiện tại Sorafenib là thuốc duy nhất trên thị trường có thể kéo dài tuổi thọ cho bệnh nhân bị ung thư gan, nếu không dùng Sorafenib, cũng chỉ có cách chờ chết.”

“Thế nhưng anh mới vừa nói một năm trước anh phát hiện ra mình bị mắc bệnh ung thư gan, lại không có tiền sử dụng Sorafenib, thế nhưng thời gian sống của anh rõ ràng đã vượt qua thời gian trung bình của người mắc bệnh HCC, phải chăng anh đã tìm ra được biện pháp nào khác sao?”

“Đúng vậy.” Lý tiên sinh hỏi gì đáp nấy, gật gật đầu: “Tôi nghĩ đây là bản năng của con người đi, thời điểm nhìn thấy kết quả khám bệnh trong sổ, tôi chỉ có một ý nghĩ duy nhất, đó là làm sao để sống tiếp. Tất cả những người bệnh cùng phòng với tôi, đều không mua nổi Sorafenib, trước khi

https://thuviensach.vn

gặp được Hạ giáo sư, trong số chúng tôi đã có không ít người táng gia bại sản, vợ con ly tán, nhưng vẫn khao khát muốn sống tiếp. Chúng tôi nghĩ tới rất nhiều biện pháp khác nhau, nhờ người mua thuốc phỏng chế Sorafenib của Ấn Độ, thậm chí tự mình ra tay tổng hợp các nguyên liệu thuốc."

"Tự chế nguyên liệu thuốc?" Hình Minh khẽ cau mày: "Ngoại trừ cân đo, ước lượng tỷ lệ, còn phải sử dụng cả tinh bột y tế và các phụ liệu khác để làm, bất luận phân đoạn nào xảy ra vấn đề, đều vô cùng nguy hiểm."

"Rất nguy hiểm, thế nhưng hết cách rồi, cũng chỉ muốn sống mà thôi." Lý tiên sinh thở dài, "Kỳ thực thuốc phỏng chế Sorafenib của Ấn Độ làm tương đối ẩu, hơn nữa chúng tôi tìm mua ở trên mạng, thế nên rất dễ bị mua phải thuốc giả. Sau đó được một anh bạn cùng phòng giới thiệu gia nhập vào nhóm các bệnh nhân của Hạ giáo sư, chỉ cần cung cấp sổ khám bệnh là có thể mua thuốc từ Hạ giáo sư. Tôi có thể dùng sinh mệnh của mình để đảm bảo, thuốc của Hạ giáo sư tuyệt đối không phải là thuốc lởm, các anh em chung phòng bệnh chúng tôi đều sống quá thời gian sống sót trung bình của bệnh nhân ung thư gan. Lúc con gái tôi học lớp 11 cũng là thời điểm tôi bị chẩn đoán mắc bệnh giai đoạn cuối, bác sĩ nói nhiều nhất chỉ sống thêm được ba tháng, mà bây giờ còn có một tháng nữa là con gái tôi đã đi nhập học, tôi không chỉ cùng nó đi qua những năm tháng gian nan nhất của kỳ thi đại học, còn có thể tận mắt thấy con gái mình bước chân vào cánh cổng đại học …" Những ngày tháng sinh mệnh được kéo dài đối với nam nhân này mà nói vô cùng quý giá, Lý tiên sinh viền mắt ươn ướt, chân tình biểu lộ, anh từ trong người móc ra một đống thư, đưa đến cho Hình Minh, "Đây là là bản kiến nghị của các anh em bệnh nhân chúng tôi, còn có vài người do nghe danh chứ chưa từng dùng thuốc cũng tham gia, chúng tôi đều hi vọng đối với vụ việc của Hạ giáo sư, tòa án có thể xét xử một cách hợp lý."

Hình Minh tiếp nhận các lá thư kiến nghị, giấy trắng mực đen ngàn người kí tên có thừa, cậu lần thứ hai nhìn thẳng vào ống kính, giơ lên các lá thư trong tay: "Tính đến nay, có ba thí nghiệm lâm sàng giai đoạn III được

https://thuviensach.vn

tiến hành để so sánh hiệu quả của Alanine Ciloni và Sorafenib trong điều trị ung thư gan, xác nhận rằng hoạt tính chống u của Alanine Cioni trội hơn so với Sorafenib, nhưng sự dung nạp thuốc lại kém hơn một chút. Bởi vì Cơ quan Quản lý Dược phẩm Hoa Kỳ quy định rằng các loại thuốc mới được nghiên cứu phát triển phải tốt hơn so với các loại thuốc hiện có, mới có thể có được đơn phê duyệt, cho nên cuối cùng công ty kia phải bỏ dở hạng mục nghiên cứu này. Nhưng mà nhiều thí nghiệm đã chỉ rõ, cơ chế của chứng bệnh ung thư gan ở các khu vực là khác nhau, nói chung dung nạp thuốc ở người châu Á là tốt hơn người châu Âu…"

Hình Minh dừng một chút, đặt vấn đề cho tất cả khán giả: "Một loại thuốc có triển vọng điều trị tốt và phù hợp hơn với người Châu Á, chỉ vì không trội hơn rõ ràng so với thuốc đã có ở nước Mỹ, mà bị quy thành hạng mục nghiên cứu thất bại hoặc là thuốc lởm hay sao?"

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 69

EDIT & BETA: DIRECT KILL

Không chờ khán giả đáp lại, vị giáo sư luật học bên phía khách mời đã đứng ngồi không yên, ông nghe tiếng vỗ tay rào rào của khán giả vang lên, tức giận tới cực điểm: “Thành thật mà nói, nhìn thấy vụ án của Hạ giáo sư ở trên mạng gây nên những cuộc tranh luận sôi nổi khiến tôi tương đối tức giận. Người mà mua thuốc phỏng chế của Ấn Độ được dân mạng gọi là ‘Thuốc hiệp’, còn có vị Lý tiên sinh đây cùng những bệnh nhân ung thư gan liên kết ký tên yêu cầu xem xét lại vụ việc, loại hành vi này là hành vi của một đám đông không có ý thức về pháp luật thông thường, hoặc chính xác hơn là chương trình đang cố ý muốn gây nên sự kích động! Các người đến cùng có hiểu pháp luật là gì hay không?! Điều 23 của Luật hình sự quy định những người sản xuất hoặc buôn bán thuốc trái quy định sẽ bị kết án tù treo không quá ba năm hoặc bị giam giữ hình sự và phạt tiền; nếu gây tử vong hoặc hậu quả đặc biệt nghiêm trọng khác sẽ bị kết án từ 10 năm tù, tù chung thân hoặc tử hình, phạt tiền và tịch thu tài sản. Cho dù thuốc của Hạ giáo sư là sản phẩm tốt, nhưng không thể thích hợp với tất cả các bệnh nhân ung thư gan, huống hồ nó chỉ là loại thuốc mới còn chưa được hoàn thành xong giai đoạn II của thí nghiệm lâm sàng, không thể chỉ bằng vào Lý tiên sinh hoặc bạn bè của anh ta sống thêm được mấy tháng, đã kết luận thuốc này là hữu hiệu, hơn nữa chỉ dựa vào mua thuốc theo từng trường hợp, nếu như người bệnh xuất hiện trạng thái bất thường thì phải làm thế nào?”

Vị giáo sư già dừng một chút, đánh giá Lý tiên sinh, lại hỏi vị chuyên gia ngồi bên cạnh: “Xin hỏi Vương giáo sư, tôi để ý thấy rằng cánh tay của Lý

https://thuviensach.vn

tiên sinh bị lở loét nghiêm trọng, có phải là do dùng thuốc của Hạ giáo sư gây nên?" Đạo diễn trường quay tuyệt đối không thiên vị, lập tức chuyển đổi ống kính, cánh tay Lý tiên sinh hiện rõ lên trong màn ảnh, khiến cho khán giả ngồi dưới phát ra những tiếng hô kinh ngạc.

Quả thực cánh tay Lý tiên sinh bị loét rất nghiêm trọng. Anh vội đem hai tay dấu ra phía sau, một mặt áy náy mà nhìn Hình Minh.

Nhưng đáng tiếc đã chậm, Vương giáo sư nhanh mắt nhìn thấy, rất khẳng định gật gật đầu: "Dùng Alanine Ciloni quả thực sẽ phát sinh ra phản ứng bất thường, theo tôi nhìn thấy, Lý tiên chắc hẳn đã bị hội chứng bàn tay chân, biểu hiện là tay chân ẩm ướt, lở loét, mọc mụn nước, thời điểm nghiêm trọng da dẻ sẽ có cảm giác đau đớn kịch liệt, công năng hoàn toàn biến mất."

Vị giáo sư già vỗ bàn, rầm rầm hai tiếng, khiến cho cây bút đang đặt trên bàn cũng bị rơi xuống: "Hành vi của Hạ giáo sư vừa vi phạm về chế độ quản lý của quốc gia đối với dược phẩm, vừa vi phạm quyền lợi đối với sức khỏe của các bệnh nhân, đã biết mà còn cố tình làm, đây là coi thường tính mạng của con người, nhất định phải truy cứu trách nhiệm hình sự, hơn nữa không phải là tội nhẹ!"

"Đã uống thuốc thì tất nhiên sẽ có phản ứng phụ, không thể nói như vậy…" Ống kính đúng lúc bắt trọn được khoảnh khắc hoang mang của Lý tiên sinh, khuôn mặt đỏ ửng như bị người ta cho một cái bạt tai trước tất cả mọi người, nói năng lộn xộn. Anh đem hai tay giấu ra sau lưng. Anh tới chỗ này cũng bởi vì mong muốn cầu giúp cho Hạ giáo sư, thế nhưng không những không giúp được, lại khiến Hạ giáo sư bị chỉ trích là "coi thường mạng người".

Hình Minh gật gật đầu, dùng ánh mắt động viên ra hiệu, đều giao cho tôi.

https://thuviensach.vn

“Hội chứng bàn tay chân có biểu hiện chủ yếu là bàn tay bàn chân có cảm giác trì độn hoặc da mẩn đỏ, bệnh nhân trong quá trình điều trị bằng hóa chất hay bằng liệu pháp nhắm mục tiêu da dẻ sẽ xuất hiện loại bệnh này.” Thời điểm như thế này, người dẫn chương trình có đẳng cấp sẽ không nhìn trái nhìn phải mà tự đứng lên để giải quyết vấn đề, Hình Minh lại còn là sinh viên trường y, chuẩn bị thông tin về vấn đề này không phải là điều khó khăn gì, ứng đối cũng có vẻ ung dung không vội: “Nghiên cứu về thuốc chữa ung thư gan, thời gian sống là chỉ tiêu chính. Lâm sàng chỉ rõ, giai đoạn cuối của bệnh nhân HCC chỉ cần sống, là có thể chịu được các phản ứng tương đối nghiêm trọng, dựa theo các tiêu chí phân loại độc tính thường gặp của hiệp hội NCI(1)nước Mỹ, đã đưa ra tổng kết sau khi nghiên cứu về thuốc Alanine Ciloni, ở bất kỳ cấp độ nào, các tác dụng phụ thường gặp nhất là mệt mỏi, tiêu chảy, chán ăn và kèm theo hội chứng bàn tay bàn chân; tất cả các nghiên cứu đều báo cáo rằng ¾ tác dụng phụ ít hơn 4%, cơ bản tương tự như Sorafenib—— ”

(1) NCI (National Cancer Institute): Viện Ung thư Quốc gia

Không khí trong trường quay bắt đầu nóng dần, vị giáo sư già thừa thắng xông lên, không khách khí chút nào đánh gãy lời Hình Minh: “Anh đây là đang bịa chuyện! Luật hình sự quy định việc sản xuất, tiêu thụ thuốc giả có thể coi là hành động gây nguy hiểm, chứ không phải kết quả gây nguy hiểm, nói cách khác vô luận Hạ giáo sư có chủ ý ra sao, vô luận thuốc này có hiệu quả thật sự hay không, ông ta đều có tội phải bị trừng phạt, không thể tha thứ được.”

Vị lão giáo sư tuy y học không tinh, nhưng pháp luật lại nắm rõ trong lòng bàn tay, mấy câu kế tiếp dùng âm lượng cất cao để nói, ra vẻ chí công vô tư: “Đài Minh Châu là đài truyền hình của quốc gia, anh thân là người dẫn chương trình đài Minh Châu lại trắng trợn tẩy trắng cho tội phạm, khiến lòng người lung lay!”

https://thuviensach.vn

Kết luận rằng tin tức thực sự bị xuyên tạc để để tẩy trắng thoát tội, lời này là muốn trả đũa. Sự tình phát triển đã hoàn toàn thoát ly kịch bản gốc, khiến cho đạo diễn trường quay đối với cậu biên tập viên thích gây chuyện này phải toán mồ hôi hột, Tô Thanh Hoa đối với tên đồ đệ không an phận này tim muốn nhảy ra ngòai.

Không thể so với lúc trước thành thạo điêu luyện, cả trường quay nồng nặc mùi thuốc súng, khuôn mặt Hình Minh trở nên nghiêm túc.

Buổi phát sóng trực tiếp phát triển đến nước này, vị lão giáo sư chỉ cần một câu nói đánh trúng vào trọng tâm, đài Minh Châu đại diện cho cả nước, trong trường quay khán giả mấy trăm người, ngồi trước màn ảnh khán giả vài trăm triệu người, cậu nếu như bất lực chống đỡ, lão hồ ly họ Ngu kia chắc chắn sẽ không nuông chiều dung túng nữa, mà cuộc đời biên tập viên của cậu cơ bản cũng đi tong.

Hình Minh im lặng, cau mày, mím môi, trầm mặc một thời gian rất dài, thời gian đã kéo dài hơn một phút. Sau đó cậu hướng mặt về phía ống kính, lộ ra một nụ cười: “Nhân dân phải tuân thủ pháp luật là điều cơ bản, nhưng pháp luật chẳng phải là vì dân mà lập ra, về vụ việc lần này của Hạ giáo sư, không phải ở chỗ ông ấy vì lòng tốt mà vi phạm luật hình sự, ẩn giấu sau đó chính là hoàn cảnh khốn cùng của ‘một người nhiễm bệnh, cả nhà nghèo đói’, một mặt phải chấp hành tư pháp công chính nghiêm minh, một mặt vì sinh mệnh của những người nghèo khó mắc bệnh, hai thứ này không thể mang lên bàn cân để so sánh được.”

Nếu xét ở vị trí hiện tại, muốn mọi người tuân theo pháp luật, có trách nhiệm, một giáo sư luật học ở trước mắt mấy trăm triệu khán giả, đương nhiên phải dùng hết khả năng của mình để bảo vệ tư pháp công chính và quyền uy pháp luật. Đối với việc này, Hình Minh có thể hiểu được, dùng bộ dạng ôn hòa gật đầu với vị giáo sư già: “Ngài là chuyên gia luật học, khẳng định biết Điều 45 của Hiến pháp trong đó có các điều khoản quy định rõ ràng về quyền sống và sức khỏe của công dân: Công dân nước Cộng hòa

https://thuviensach.vn

nhân dân Trung Hoa có quyền được trợ giúp về vật chất từ quốc gia và xã hội trong bối cảnh tuổi già, bệnh tật hoặc mất khả năng lao động. Công dân có quyền được hưởng những chế độ phúc lợi về bảo hiểm, bảo trợ xã hội và các dịch vụ y tế."

Mục đích cuối cùng không phải bàn về tội trạng của Hạ Trí Viễn với luật sư, Hình Minh nhắc nhở chính mình, dùng y học để bàn luận, dùng pháp luật để tranh luận, dùng vụ án của Hạ giáo sư để mở đầu, đến cùng còn phải trở về chương trình gốc, bắt đầu vào chủ đề.

Thừa dịp vị giáo sư già còn đang cân nhắc có nên tiếp tục dùng pháp luật để đáp trả hay không, cậu trấn định nhìn ống kính, nói: "Điều này giống như một người bị chôn dưới đống đổ nát, lúc đó, anh ta sẽ không để ý món ăn có ngon hay không, nguyên liệu có tốt hay không, mà chỉ theo bản năng sinh tồn, cầu một chén nước hoặc một miếng bánh là đã mãn nguyện rồi. Chúng ta thường nói 'Chết vinh còn hơn sống nhục', nhưng người không ở trong hoàn cảnh đó thì không thể nào hiểu được, cũng giống như trong xã hội này đều có những người, mỗi ngày phải đấu tranh xem mình nên bó tay chờ chết hay bí quá hóa liều."

Trên thế giới này chưa bao giờ thiếu cái gọi là "vô độc hữu ngẫu"(2). Hình Minh nhờ đạo diễn phát sóng một đoạn video dài không quá 3 phút đã được chuẩn bị trước đó —— Trong video là một cô gái tầm bảy tám tuổi mặc chiếc váy có hình ngôi sao đang đuổi theo nắm ống quần một viên chức thực thi pháp luật, cầu xin, khóc lóc.. Trên tay người nhân viên chấp pháp đang cầm là một chiếc máy lọc máu cũ kỹ, bà mẹ đứng bên cạnh giữ lấy cô bé, khuôn mặt bất đắc dĩ đầy bi thương.

(2) Độc vô hữu ngẫu: không phải độc nhất vô nhị

Sự việc đau lòng này xảy ra tại thành phố Thái Thương, tỉnh Giang Tô vào năm 2009, cô bé tên Tiểu Tinh Tinh lúc đó gần tám tuổi mắc phải căn bệnh nhiễm trùng máu, vì không có tiền gánh vác cho chi phí lọc máu quá

https://thuviensach.vn

cao, mẹ cô bé đã tự mình mua máy lọc máu, thiết bị cũng như các nhu yếu phẩm cần thiết như bột lọc máu, mở một phòng bệnh nhỏ để tự lọc máu, không chỉ giúp Tiểu Tinh Tinh, mà còn giúp các lao động nhập cư mắc căn bệnh tương tự tiến hành điều trị lọc màu, thu lấy chút ít phí dụng. Mẹ Tiểu Tinh Tinh nguyên bản muốn mở rộng ảnh hưởng của phòng bệnh, chủ động liên hệ với truyền thông, nhưng mà sau khi bên phía truyền thông thổi phồng đưa tin, khiến các ban ngành liên quan chú ý, phòng tự lọc máu cứ như thế bị xóa bỏ.

Mọi người nhìn thấy, bé gái một đường đuổi theo nhân viên chấp pháp năn nỉ gào khóc: Xin chú đừng lấy chiếc máy này đi, không có nó cháu và các cô chú ở đây đều sẽ chết…

Kết thúc video là hình ảnh khuôn mặt cô bé bị nhòe đi bởi nước mắt.

Có một vài ký giả lưu lại bức ảnh, một vài ký giả đăng tải video. Sự kiện một lần gây nên náo động, cũng khiến khán giả trong trường quay ‘Tầm nhìn Đông Phương’ thổn thức không thôi, đối với câu chuyện của Tiểu Tinh Tinh vô cùng xót thương, nhưng lại không thể làm gì được.

Pháp luật và tính mạng con người cùng đặt lên hai đầu, bên nào nặng bên nào nhẹ.

“Chắc hẳn một phần khán giả ở đây còn lưu lại ấn tượng đối với tấm ảnh này. Trong hình là bé gái tám tuổi bị mắc bệnh nhiễm trùng huyết, bé đã dùng sự lạc quan, dũng cảm của mình để chống lại căn bệnh quái ác này, nên được mọi người đặt cho cái tên là ‘Tiểu Tinh Tinh’(Ngôi sao nhỏ).Tháng 9 năm 2009, phòng lọc máu tự phát ở Thái Thương, Giang Tô cứ như thế bị phá bỏ, mẹ của Tiểu Tinh Tinh vì ‘hành nghề bất hợp pháp’ bị bắt; tháng 7 năm 2014, người đầu tiên mua thuốc phỏng chế thuốc ung thư ở nước ngoài, được mọi người gọi là ‘Thuốc hiệp’ bị Viện kiểm sát nhân dân tỉnh Nguyên Giang khởi tố, tóm tắt nội dung vụ việc là ‘Gian lận qua thẻ tín dụng’ và ‘Tiêu thụ thuốc giả’. Hai vụ việc nhìn thì thời gian cách xa

https://thuviensach.vn

nhau, không gian cũng không có chút quan hệ nào, trên thực tế đều là các quyền lợi sức khỏe của công dân và trò chơi chết người của luật pháp. Mặc dù cả hai trường hợp cuối cùng đều được miễn truy tố, nhưng căn cứ vào hiến pháp quy định về quyền của người dân đối với cuộc sống và sức khỏe, người bệnh nghèo khó như Tiểu Tinh Tinh hoàn toàn có đầy đủ lý do để đưa ra nghi vấn: Các anh nói quyền uy của cơ quan công quyền là thứ không thể nghi ngờ, vậy quyền sinh mệnh của chúng tôi thì ai bảo vệ?"

Hình Minh hiếm khi thả chậm tốc độ nói, ánh mắt cậu lướt nhìn tất cả mọi người, từng chữ như có sức nặng nện xuống. Lãnh đạo cục quản lý dược đúng lúc nói chen vào: "Loại chuyện phát sinh như vậy, trên thực tế cũng là một chuyện làm người vừa tiếc hận vừa bất đắc dĩ, nước ta luôn luôn có chính sách chỉnh đốn lại quy trình phê duyệt thuốc bán ra, và liên tục tiến hành cải cách hệ thống y tế…."

Lãnh đạo cục quản lý dược lời nói lưu loát, tuy uyển chuyển đẹp đẽ, thực tế vẫn là vừa kể khổ, vừa có ý nhấn mạnh cải cách y tế không phải dễ, chính phủ đã làm nhiều lắm rồi.

Hình Minh không đến nỗi công khai khiêu chiến quyền uy của ban ngành chính phủ, kiên trì cùng đối phương nói chuyện, đặt câu hỏi cho từng vấn đề khó khăn mà đối phương vừa đề cập —— mấy vấn đề nêu ra đều là "một châm thấy máu, ba châm thấy xương', mặc dù không đến nỗi làm lãnh đạo cục quản lý dược mất mặt, nhưng đến cùng không thể che đậy sự sắc bén của người dẫn chương trình.

Mỹ Hoa, lãnh đạo cục quản lý dược đành phải nói qua loa hai câu, thí dụ như thời gian phản hồi đơn cho công ty thuốc về các thí nghiệm lâm sàng; số lượng và năng lực của các nhân viên trong cục; vấn đề giá thuốc quá cao cũng được thảo luận, chẳng hạn mỗi khi công ty dược phẩm bán sản phẩm cho nhà phân phối của mình, thì phí quan hệ xã hội và chiết khấu đều tính vào khoản phí sản phẩm.

https://thuviensach.vn

Dữ liệu đủ tỉ mỉ xác thực, người dẫn chương trình rất bình tĩnh, vừa là tranh luận cũng là thảo luận, tình cảnh kịch liệt, mưa bom bão đạn.

Gần cuối chương trình, ngoài dự đoán mọi người Hình Minh thậm chí đã mời tới trường quay Tiểu Tinh Tinh cùng mẹ, bé gái năm xưa gào khóc trước ống kính, khiến mọi người đều cảm giác đau lòng nay đã trổ mã đến dáng ngọc yêu kiều, nhưng khuôn mặt vẫn giữ lại được mấy phần nét ngây thơ trẻ con ngày xưa.

Đánh một gậy rồi lại cho một viên đường, một đoạn kết thúc này bố trí đặc biệt khôn ngoan. Thứ nhất để khán giả thấy được kết cục "Thiện hữu thiện báo", thứ hai đài lớn có phong độ của đài lớn, đại lớn có kiêng kỵ của đài lớn, là một người dẫn chương trình cho một đài lớn như Minh Châu, phải có chút gì đó cứng nhắc rập khuân, có những câu có thể thoải mái nói, có mấy lời có thể quanh co lòng vòng vào đề, có những thứ thì một chữ cũng không được tiết lộ, Hình Minh mở đầu mắng cục quản lý dược, tuy rằng có chút khiến mọi người hết hồn, nhưng mà nếu như chương trình vào đầu thẳng tuột hỏi luôn về pháp luật cùng chế độ ——

Nhất định là không cho phép.

Hình Minh hỏi người mẹ, hiện tại bệnh tình của Tinh Tinh thế nào rồi?

Mẹ Tinh Tinh trả lời, bây giờ có thể chi trả tiền lọc máu, chi tiêu so với lúc trước tự lọc còn ít hơn, hơn nữa không ít tổ chức phi lợi nhuận vẫn luôn để ý bệnh tình của Tinh Tinh, khả năng sang năm có thể đổi thận.

"Năm 2012, sáu Bộ và Ủy ban đã cùng ban hành "Công tác chỉ đạo hướng dẫn về việc thực hiện bảo hiểm bệnh tật cho người dân đô thị và nông thôn", chính sách bồi thường cho bảo hiểm bệnh nặng lần đầu tiên được công bố; năm 2014 công tác thí điểm bảo hiểm bệnh tật cho người dân thành thị và nông thôn đã được khởi động, trọng tâm của bảo hiểm y tế nông thôn được chuyển sang bảo hiểm bệnh nặng, các trung tâm bảo hiểm

https://thuviensach.vn

y tế địa phương liên tục đưa ra các thông báo, cải thiện tiêu chuẩn chạy thận nhân tạo thường xuyên và tỷ lệ bồi hoàn lên đến 95%.”

“Tháng 11 năm 2014, các vụ việc mua thuốc điều trị ung thứ tự phát không ngừng gia tăng, Tòa án nhân dân tối cao cùng Viện kiểm sát nhân dân tối cao liên hợp ban bố tư pháp giải thích cho sự tăng lên này: Tiêu thụ một lượng thuốc nhỏ được phối chế gia công theo phương pháp dân gian truyền thống, hoặc là tiêu thụ lượng nhỏ thuốc nhập khẩu nước ngoài chưa qua phê chuẩn, thuốc ngoại cảnh, không gây cho người khác thương tổn hoặc ảnh hưởng đến trị liệu, tình tiết nhẹ nhàng không gây nguy hại lớn, không cho là phạm tội. Điều này không chỉ chứng minh cho sự việc của Lục Dũng và Hạ giáo sư không đến nỗi là phạm tội, còn như ném cho những người dân nghèo mắc bệnh nan y một chiếc phao để họ có thể dựa vào.”

“Vào tháng 3 năm 2015, Ủy ban Kế hoạch Y tế đã soạn thảo bản kế hoạch ‘Thành lập thí điểm thực hiện công tác đàm phán giá thuốc’ để trưng cầu ý kiến, các loại thuốc giá cao mà hiệu quả, thuốc độc quyền hoặc độc quyền sản xuất các loại thuốc ung thư, thuốc dành cho trẻ em, v.v., được đưa ra thảo luận, tháng 10 chính thức thi hành; tháng 11 cùng năm, cơ quan quản lý dược phẩm quốc gia nhắm vào các vấn đề về giá thuốc cao và thời gian phê duyệt thuốc quá mức để ban bố ‘Thông cáo về các chính sách xem xét và phê duyệt đăng ký thuốc”, đẩy nhanh tốc độ kiểm tra và phê duyệt thí nghiêm lâm sàng về thuốc, đối với các loại thuốc dùng cho bệnh HIV, u ác tính, hay các bệnh hiếm thấy khác thì được xếp vào hàng đặc biệt.”

Hình Minh nói xong, chỉ chỉ vào hình ảnh cô bé đang gào khóc trước màn hình, cười hỏi Tiểu Tinh Tinh, bây giờ còn khóc nhè như vậy nữa không?

Khóc đến tức tưởi như vậy, cô bé xấu hổ nở nụ cười, từ lâu cháu đã không khóc nhè nữa.

https://thuviensach.vn

“Công quyền và nhân quyền vốn không phải là song phương đối lập, hệ thống an sinh xã hội ở nước ta vẫn còn đang trong giai đoạn đầu của ‘Trình độ thấp, phạm vi phủ sóng rộng’, làm sao để cải cách y tế, tăng cao khả năng tiếp cận thuốc; làm sao có thể quản lý tốt pháp luật, bảo các quyền cơ bản của công dân một cách thiết thực nhất, vẫn là công việc khiến các ban liên ngành đau đầu, không cần nghe đến đã biến sắc, không cần tránh bởi vì nó cùng một nhịp thở với chúng ta. Bởi vì nó có hi vọng.”

Câu chuyện của cô bé và mẹ bé khiến khán giả cực kỳ mãn nguyện với kết thúc của chương trình, ánh mắt Hình Minh yên lặng nhìn ống kính, nói một câu cuối cùng: “Đây là Tầm nhìn Đông Phương, còn tôi là Hình Minh.”

Sau khi Hình Minh kết thúc, đường dây nóng và Weibo của chương trình đều bùng nổ, người quan tâm không chỉ có bên Thịnh Vực, mà vô số bệnh nhân ung thư gan hoặc người nhà của họ gọi điện, nhắn tin tới, thỉnh cầu mua thuốc do Hạ giáo sư tự nghiên cứu.

Hình Minh vừa có cảm giác buồn cười, lại vừa cảm thấy vui mừng. Không quản vụ án cuối cùng xử lý ra sao, nếu như các xưởng thuốc khác quan tâm đến chương trình kỳ này, thuốc của Hạ giáo sư nhất định có hi vọng được tiếp tục tiến hành nghiên cứu, cuối cùng có một ngày lấy được phê chuẩn bán ra thị trường.

Candy đối mặt với cậu trợn mắt, Hình Minh một bộ sống lưng thẳng tắp trước mặt Candy, một mặt hời hợt, muốn quảng cáo đã phát, không cho mời khách quý lên cũng không cho, sau này còn có yêu cầu phiền phức gì đối với chương trình cứ nói rõ ràng. Đứng ở vị trí này Candy chỉ nhìn đến ngực của Hình Minh, khiến ánh mắt Hình Minh như có điểm “Ở trên cao nhìn xuống”, rất trêu người.

Nhưng mà vừa dứt lời, Hình Minh mới cảm giác sau lưng một mình một trận lạnh lẽo, sớm bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

https://thuviensach.vn

Cậu đắc tội Thịnh Vực không nổi, bốn vị chuyên gia khách quý càng khó đối phó, cậu khi mới lên đài thật sự lo lắng, sợ mình không đủ cơ trí để ứng đối, cho nên bây giờ trong lòng vẫn còn đang kinh hoàng, bất an, cực kì bất an.

Cuối cùng cũng coi như, chương trình lần này hữu kinh vô hiểm mà hoàn thành.

“Sếp, ngầu chết em mất thôi! Nhìn anh luân phiên đáp lại mấy vị khách quý kia, cái gì mà Khổng Minh khẩu chiến quần hùng, Nễ Hành đánh trống mắng Tào, cũng chỉ đến thế này mà thôi!” Nguyễn Ninh vỗ mông ngựa vừa mượt lại vừa vang, kỳ thực cậu ta chưa bao giờ đọc Tam quốc, chỉ là gần đây mê mệt mấy tựa game Tam quốc, tiện đường tìm hiểu thêm một chút về các điển cố trong đó.

Hình Minh không phản ứng với sự ồn ào của Nguyễn Ninh, đi thẳng tới trước mặt Quý Huệ, cúi đầu lễ phép, nói, sư mẫu, em đã cố hết sức.

Quý Huệ gật gật đầu, lấy tình trạng thân thể bây giờ của bà thì chỉ cần tham dự chương trình đã đủ mệt bở hơi tai, cơ hồ vô lực mở miệng.

Nhưng bà vẫn nhìn cậu cười.

Nguyễn Ninh kiên nhẫn bám riết không tha, la hét yêu cầu Hình Minh mời khách. Cậu ta nói cho Hình Minh, bắt đầu từ một tiếng mắng kia, rating chương trình lập tức tăng gần gấp đôi, đến phần cuối của chương trình, đã vượt rating của ‘Minh Châu kết nối’.

“Trang Lôi nghỉ việc như vậy, khẳng định mất tập trung. Ngày hôm nay tôi mệt mỏi, mọi người cũng cực khổ rồi, mỗi người đều hoàn thành rất xuất sắc, ngày khác sẽ mời anh em sau.” Hình Minh không tham công, bây giờ cậu chẳng thiết tha gì nữa, chỉ muốn đi ngủ ngay lập tức.

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên phải khao thật lớn” Nguyễn Ninh cười hì hì: “Lúc sếp vừa xuất hiện! Chú Ngu cứ nhìn chằm chằm không chớp mắt.”

Hình Minh đột nhiên lấy lại tinh thần, đôi mắt sáng rực lên: “Thầy Ngu tới đây sao?”

“Mới vừa rồi còn ở đây này, chắc hẳn bây giờ người cũng đi rồi.” Đầu Nguyễn Ninh chuyển động như con ruồi nhìn bốn phía, không gặp bóng dáng đài trưởng, mới nói với Hình Minh: “Em bảo với sếp, lúc mà anh mắng ra cái câu kinh thiên động địa kia, cả trường quay rơi vào trong im lặng, đạo diễn hai lần định tiến hành phương án khẩn cấp, nhưng cả hai lần chú Ngu đều không cho, chú ấy cản, để cho em ấy nói tiếp.”

Hình Minh “Ồ” một tiếng, rốt cục những lo sợ bất an cả đêm đều được giải thoát.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 70

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh chưa viết thư đề cử cho Nam Lĩnh, lý do bởi vì Nam Lĩnh gian dối, giao cho cậu ta đi tìm người thân của bác sĩ Lưu, cuối cùng lại mang về bản hàng nhái.

Vì sự việc Alanine Ciloni trở nên an ổn, cháu ruột bác sĩ Lưu cuối cùng cũng chịu lộ mặt, không phải là người mà Nam Lĩnh túm được ở đâu mang tới. Hình Minh nghĩ lại mà có chút sợ, một quyết định sai lầm, suýt nữa đã giẫm lên vết xe đổ.

Thanh niên Nam Lĩnh này có chút tật xấu giống cậu ngày trước, một chút dương quang liền xán lạn, một chút thành tích đã nhướn mày. Gần đây Nam Lĩnh luôn là người đi trễ nhất về sớm nhất trong tổ, nhiều lần đều bị mọi người nhìn thấy từ trong xe riêng của đài trưởng Ngu bước xuống. Nhưng kỳ lạ là đài trưởng Ngu lại không có trên xe. Nghe đồn rằng đài Minh Châu đang dự định dồn toàn bộ tài nguyên lớn để để mở một trang web video, mà phía SARFT(1)cho rằng đường đường là một đài quốc gia, lại đi phân cao thấp với tân truyền thông là việc làm không ra thể thống gì, vì vậy yêu cầu dừng chuyện này lại. Hai phe mỗi người có một lối suy tính riêng, con trai của lãnh đạo như Lạc Ưu phải theo sát đài trưởng như hình với bóng, bận rộn hòa giải.

(1) SARFT: Cục Quản lý nhà nước về Báo chí, Xuất bản, Phát thanh, Điện ảnh và Truyền hình của CHND Trung Hoa

https://thuviensach.vn

Nam Lĩnh đại khái biết sau lưng mình có người chống lưng, lập tức không còn thái độ cung thuận như lúc mới đến, khi nói chuyện chẳng biết trời cao đất rộng là gì. Tuy rằng cảm thấy bản thân mình đã sai, nhưng không thể xem là lỗi nặng được, cậu ta nói năm thứ ba đại học bản thân từng đến một đài khác thực tập, chuyện tìm người đóng thay như vậy xảy ra như cơm bữa. Huống hồ mọi chuyện gấp gáp như cứu hỏa, dưới tình thế bức bách, các tổ viên khác cũng tìm không ra người, chẳng phải chương trình sẽ bị hoãn lại sao.

Nghe khẩu khí này, chẳng những cậu ta cảm thấy mình không có lỗi, hơn nữa còn có công.

“Chân thực là điều mà bất kỳ nhân viên nào trong đài đều phải tuân thủ. Không khai trừ cậu đã là vô cùng may mắn, thư giới thiệu này, tôi sẽ không viết.” Hình Minh liếc mắt nhìn Nam Lĩnh một cái, “Cùng cấp trên nói chuyện, cậu ngồi kiểu gì vậy?”

Nam Lĩnh vội thu hai chân lại, ngồi thẳng người.

Mới đầu Nam Lĩnh còn nói năng hùng hồn, thấy thái độ cứng rắn của Hình Minh, liền mềm nhũn. Cậu ta nói lời xin lỗi nghe vô cũng giả tạo, nhưng đôi mắt trong veo ngấn lệ ấy, khiến người ta không đành lòng.

Cái trò này đối phó với lão Trần may ra còn hữu hiệu, Hình Minh không tiếp tục phí lời với Nam Lĩnh, trực tiếp đem người đuổi ra khỏi văn phòng, mắt không thấy tâm không phiền.

Không nghĩ tới lão Trần lại thật sự tự thân xuất mã. Lão gọi Hình Minh vào phòng làm việc của mình, ngữ khí thận trọng giải thích, trong đài đối với Nam Lĩnh tương đối xem trọng, nhân khí đang thịnh, cậu ta vừa giống như Lạc Ưu lại giống như Hình Minh, hơn nữa so với hai người còn trẻ hơn mấy tuổi, lần này trong đài tổ chức cuộc thi “Thách thức người dẫn chương trình”, chính vì muốn nâng đỡ người mới này. Những thực tập sinh tham dự

https://thuviensach.vn

cuộc thi trong đài đều có thư đề cử của người hướng dẫn, Nam Lĩnh được định ngầm là quán quân, cho người ta lá thư đề cử cũng chỉ là thủ tục.

“Nguyên nhân không viết thư đề cử cháu đã trình bày, người làm tin tức không thể làm chuyện giả dối, cậu ta mang người diễn thay lên hiện trường phát sóng trực tiếp, suýt nữa khiến chương trình gặp rắc rối.” Hình Minh nói xong liền trầm mặc. Cậu là nhỏ mọn, cậu là thay Lâm Tư Tuyền, cũng là thay mình cảm thấy bất công. Hai ngày nay xem qua đủ loại sách pháp luật, nhận ra rằng làm giả tin tức có thể thuộc vào dạng tội phạm nguy hiểm, bọn họ vốn nên đều bị xử lý như nhau, vì cớ gì Lâm Tư Tuyền phải tự mình xin nghỉ việc, còn Nam Lĩnh lại được nâng đỡ?

“Chú Ngu muốn nâng đỡ ai, còn cần phải nói gì, cậu đây không phải là cấp mặt mũi cho Nam Lĩnh, mà là cho đài trưởng kìa.” Lão Trần bỗng nhiên nở nụ cười, cười đến giống như hồ ly già, nói, “Người ở trong lòng đài trưởng của chúng ta hiện giờ là tiểu Nam, cậu dù sao cũng lớn hơn cậu ta, cần gì xét nét như thế, phải rộng lượng lên.”

Hình Minh ngại nghe những lời nói chói tai, càng không muốn viết thư đề cử. Cậu đứng dậy rời đi, để lại một câu nói, đài trưởng Ngu muốn nâng đỡ ai là chuyện của thầy ấy, trong đài nếu đã quyết định, hà tất còn muốn cháu làm điều thừa.

Nhớ tới Lâm Tư Tuyền, vừa cảm thấy cảm kích vừa cảm thấy xấu hổ. Dân mạng có mới nới cũ, trở mặt còn nhanh hơn lật sách, gần đây trên mạng đã không còn tin tức của biên tập viên Lâm, Hình Minh nghĩ bây giờ đến thăm hắn một chút chắc hẳn sẽ không gặp phải phong ba gì, vì vậy mời hai giờ chiều đã nghỉ việc, nói đi liền đi.

Đúng ngày Lâm Tư Tuyền xuất viện, lúc Hình Minh tới vừa vặn nhìn thấy cha mẹ Lâm Tư Tuyền từ quê mới lên, hai người lưng đều đã còng, tóc bạc da mồi, vừa nhìn liền biết là người thành thật. Khi cha mẹ hắn rời khỏi

https://thuviensach.vn

phòng bệnh, tinh thần của Lâm Tư Tuyền nhìn qua rất phấn chấn, mở miệng liền nói với Hình Minh, kỳ thực tôi còn phải cám ơn cậu.

Cảm ơn tôi? Hình Minh không rõ, cám ơn chuyện gì đây? Sự tình ầm ĩ đến nông nỗi này, không nói một chữ hận đã là tốt lắm rồi.

Lâm Tư Tuyền nói, Trang Lôi đổi chỗ làm đến đài Đông Á, đãi ngộ còn cao hơn so với lúc trước, đài Đông Á vẫn đau đớn do đánh mất Lạc Ưu, dốc hết sức lực muốn cướp đương gia hoa đán của đài Minh Châu. Hắn và Trang Lôi đã dự định chờ cho trận phong ba này qua đi sẽ ly hôn, bản thân sẽ ra ở riêng, tài sản cùng quyền nuôi nấng tất cả đều thuộc về phía nhà gái. Từ hồi cấp ba hắn đã phát hiện mình không có hứng thú đối với nữ nhân, quanh co lòng vòng nói chuyện với người trong nhà, kết quả mẹ của hắn đòi chết, cắt cổ tay, còn uống cả dầu hỏa, giống hệt với cảnh tượng tập đầu tiên của ‘Tầm nhìn Đông Phương’. Những năm này bên người Ngu tổng có nhiều người khác, hắn không dám nghĩ cũng không dám tranh, kéo dài đến chừng ba mươi tuổi, vừa sợ sệt vừa dằn vặt, rốt cục không chịu đựng được nữa, theo tâm nguyện của cha mẹ đồng ý kết hôn.

Thời điểm hấp hối là lúc niềm tin đã mất hết, một lòng muốn chết, nhưng đột nhiên lại cảm thấy không thể cho cậu thoải mái như thế được, cho nên quyết định vẫn là tỉnh dậy xem một chút. Lâm Tư Tuyền cười cười, trong nụ cười mang theo vài phần khổ sở, thở dài một tiếng, thôi, tôi thua rồi, Ngu tổng thật sự yêu thích cậu.

Người trải qua một hồi sinh tử suy nghĩ hắn thông suốt, nhìn qua trạng thái của Lâm Tư Tuyền, dường như cuối cùng cũng vượt qua được loại quan hệ hỗn loạn mà hắn vốn tự mình hãm sâu.

Rời đi phòng bệnh của Lâm Tư Tuyền, Hình Minh liền cảm thấy những hành động của mình mới vô nghĩa như thế nào. Tất cả đều thể hiện rằng cậu đang ghen tỵ với người khác. Việc gì phải cùng một tên cấp dưới trẻ

https://thuviensach.vn

tuổi phân cao thấp như vậy? Không phải là viết một bức thư giới thiệu, cầm bút viết vài chữ, lợi người lợi mình, cớ sao không làm.

Người mới thay người cũ, Hình Minh rất rõ ràng chuyện này. Huống hồ chính cậu làm lính đào ngũ trước, vứt bỏ mũ khí áo giáp.

Cho nên cậu không lý do để lưu tâm, không có lập trường để chua xót, càng không có tư cách để đau lòng.

Tình cờ thế nào trong hành lang bệnh viện lại gặp được Hướng Dũng và Hướng Tiểu Ba, Hướng Tiểu Ba ngồi trên xe lăn, đùi bó thạch cao, nhìn qua có vẻ không nghiêm trọng lắm, đoán chừng là do gây sự bên ngoài. Hai người đều không nhìn thấy Hình Minh, Hình Minh cũng không có ý định chào hỏi, quay người muốn đi, không nghĩ tới lại gặp được Đường Uyển. Đường Uyển mới đi lấy thuốc về, thấy con trai, lộ ra vẻ giật mình.

Thân thể Hình Minh di truyền từ cha, ngũ quan lại được thừa hưởng của mẹ, xem như là có được hết gen tốt của cha mẹ, nhưng mỗi lần nhìn thấy Đường Uyển, từ đáy lòng cậu đều cảm thán, người phụ nữ này thật là đẹp.

Đường Uyển dường như mới vừa từ lớp múa trở về, còn chưa kịp tháo trang sức xuống, ống tay áo rộng bay bay trong gió, gấu quần màu tím nhạt gần như quét xuống đất. Cái gì "phiên nhược kinh hồng, uyển nhược du long", cái gì mà "đạm bạch lê hoa diện, khinh doanh dương liễu yêu", tất cả những mĩ từ đó đều để hình dung bà bây giờ. Người trong đại sảnh bệnh viện đều không chớp mắt nhìn chằm chằm người phụ nữ này, còn có một cô nhóc khoảng tầm bảy, tám tuổi nhìn đến ngây ngốc, nói với Đường Uyển, cô ơi cô thật đẹp.

(2) – Phiên nhược kinh hồng, uyển nhược du long: Nhẹ nhàng như chim hồng bay, uyển chuyển như rồng lượn.

– Đạm bạch lê hoa diện, khinh doanh dương liễu yêu: Mặt trắng như hoa lê, eo mềm như lá liễu

https://thuviensach.vn

Cô? Hình Minh ở trong lòng cười lạnh, nếu mình mà kết hôn sớm một chút, lúc này Đường Uyển đã lên chức bà nội chứ chẳng chơi.

Hướng Tiểu Ba ngồi trên xe lăn lúc thì khóc lóc tỉ tê, lúc lại kêu la om sòm với Đường Uyển và Hướng Dũng.

Bọn họ vui vẻ.

Hình Minh thản nhiên cùng một nhà ba người gặp mặt thoáng qua, mắt không ngó hai bên, mặt không chút biểu tình.

Cậu đột nhiên lại đổi ý.

Buổi chiều trở lại đài Minh Châu, Nam Lĩnh liền chạy tới nhận sai, lúc này thành khẩn nhiều hơn, còn tặng chút đồ vật.

Một cái ví da đà điểu màu xám tro, hiệu Louis Vuitton, giá ghi hai mươi ngàn, xem chừng là đã dốc hết vốn liếng.

Vật này là người khác kính tặng cho Triệu cục, Triệu cục không biết trào lưu mốt miếc là gì, thậm chí còn không phân rõ được kiểu nào cho nam kiểu nào cho nữ, thầm nghĩ chẳng mang lại chút lợi ích thực tế nào, tiện tay thưởng cho tình nhân của mình.

Cô người tình kia lại mang về đưa cho em trai, để cậu ta đi hiếu kính với vị lãnh đạo chẳng biết vì sao lại đắc tội này.

Hình Minh đương nhiên là biết hàng. Mở ra túi gói đồ tinh xảo, cúi đầu nhìn lướt qua đồ vật bên trong, sau đó nhấc mắt nhìn chằm chằm Nam Lĩnh, không nói gì.

Nam Lĩnh bị ánh mắt của Hình Minh làm cho hoảng loạn, vội vàng nói lấp đi: “Cái này cũng là ý tứ của thầy Ngu…”

https://thuviensach.vn

Từ khi thấy một nhà ba người đầm ấm đã tích lũy không có chỗ phát tiết, Hình Minh không thích nghe một tiếng "thầy", trực tiếp ngắt lời Nam Lĩnh: "Cậu nói ý tứ đút lót là của thầy Ngu, hay chỉ là mượn cái tiếng ý tứ của thầy Ngu?"

Không ngờ mặt mũi của đài trưởng cũng không cấp cho, nụ cười trên mặt Nam Lĩnh hoàn toàn biến mất, gương mặt lúc xanh lúc trắng.

"Địa chỉ tẹo nữa tôi sẽ đưa cho cậu." Thái độ của Hình Minh dường như hòa hoãn hơn một chút, "Buổi tối cậu tới nhà tôi, sau mười giờ."

"Cái…cái này để làm gì?" Nam Lĩnh ngẩn người, nói lắp.

Lãnh đạo, buổi tối, lại còn sau mười giờ. Đây là một loại tín hiệu.

Chuyện trai gái nam nữ trong Đài Minh Châu cái gì cũng đều có, đã tiến vào cái vòng này thì đừng nghĩ ở trong nước bùn mà không nhiễm bẩn. Thời điểm Nam Lĩnh lần đầu gặp gỡ Hình Minh, liếc mắt một cái đã khẳng định đối phương là "loại người như vậy", tuy nói thẳng nam trong giới truyền thông không ít, nhưng thẳng nam sẽ không lạnh lùng lại đẹp đẽ như vậy, thẳng nam cũng không có loại khôn khéo này. Vì vậy cậu càng rõ ràng rằng không được tùy tiện đến nhà lãnh đạo, tỷ như chị của cậu, thường xuyên qua lại liền bị cái tên cục trưởng Triệu vừa già vừa xấu lừa gạt lên giường.

"Buông lỏng một chút." Đem hộp quà tiện tay vứt sang một bên, ánh mắt Hình Minh ba phần ám muội bảy phần băng lãnh, khóe miệng tự tiếu phi tiếu cong cong, "Cậu phải cho tôi thấy bản thân có giá trị như thế nào."

Đúng lúc này Nguyễn Ninh gõ cửa, Hình Minh phất tay tiễn khách. Nam Lĩnh thất hồn lạc phách lui ra khỏi văn phòng, chân trước mới vừa bước ra khỏi cửa, Hình Minh đã ném chiếc ví cho Nguyễn Ninh, nói, tặng cậu.

https://thuviensach.vn

Nguyễn Ninh thụ sủng nhược kinh, ngây người hơn năm phút đồng hồ mới nhớ tới mục đích mình đến đây, cậu ta nói, đề tài mới lần này có một cái không qua được kiểm định.

“Cái nào?”

“Chính là vụ án yêu râu xanh liên hoàn cưỡng gian rồi giết chết người.”

Hạng mục dự trữ của ‘Tầm nhìn Đông Phương’ có mấy cái, tất cả đều có nguồn tư liệu sống rất phong phú, trong đó có mấy đề tài Hình Minh cảm thấy rất đáng giá để thảo luận, mà gần đây trong tổ có một người nghe được chút ít thông tin từ phía bằng hữu của hắn ở cục công an tiết lộ, hai ngày tới bên phía cảnh sát sẽ công bố những chi tiết nhỏ trong vụ án yêu râu xanh liên hoàn cưỡng gian rồi giết chết người, tất sẽ khiến mọi người chú ý. Vụ án này khi ở bữa tiệc từ thiện do Liêu Huy tổ chức đã từng nghe người ta đề cập tới, lúc đó cậu không quá lưu tâm đến nó. Tin tức nặng nhất là tin tức nhanh nhất, cậu quyết định đi trước truyền thông một bước, làm một đề tài liên quan đến vấn đề này.

Nguyễn Ninh nói: “Biên tập Vương nói đề tài rất tốt, nhưng người khác báo cáo thẩm tra đều có thể qua, chỉ có bên mình là không được.”

“Tại sao chỉ có tôi không được?” Hình Minh trầm mặt hỏi.

Nguyễn Ninh ấp a ấp úng: “Biên tập Vương nói nguyên nhân sếp tự biết, còn nói, thầy Tô cũng không khuyến khích anh làm về đề tài này.”

Nguyên nhân Hình Minh đương nhiên là biết.

Cưỡng dâm rồi giết người… Tội phạm cưỡng gian.

Cậu bị những chữ này đâm vào xương sống mười mấy năm này, đao nào cũng đều thấy máu.

https://thuviensach.vn

Lão Trần sau lưng hạ dao, đem vụ án năm đó của Hình Hoành lưu truyền đến mức trong đài Minh Châu mọi người đều biết. Cho nên biên tập Vương cảm khái, Tô Thanh Hoa do dự, đơn giản đều cảm thấy được đứa trẻ này sẽ không dễ dàng gì, hà tất phải làm một chương trình để bóc trần vết sẹo của chính mình, tự tìm khó khăn.

Liên quan tới vụ án Hình Hoành năm đó, Hình Minh đã trực tiếp hỏi qua Tô Thanh Hoa, nhưng Tô Thanh Hoa vốn là người ngoài cuộc, đối với chuyện này biết rất ít, kêu cậu đi hỏi mẹ mình; Hình Minh nói bóng gió hỏi quá Đường Uyển, lúc đó Đường Uyển đang chuẩn bị đi đến lớp dạy múc, bà đang chải đầu, vấn lên, cẩn thận tỉ mỉ, qua rất lâu mới nói, ba con là người tốt, còn cái khác… mẹ quên mất rồi.

Từ trước đến giờ Hình Minh không nghe lời khuyên của ai cả, cùng ngày liền phái một nữ phóng viên đến trại giam phỏng vấn, kết quả nữ phóng viên trở về sau đó tủi thân khóc nấc lên, nói chưa từng thấy người nào đáng sợ như vậy.

Các phóng viên khác đều đi ra ngoài phỏng vấn, bất đắc dĩ, Hình Minh đành phải tự mình đi.

Nghi phạm của vụ án yêu râu xanh liên hoàn cưỡng gian rồi giết chết người tên là Đinh Dương. Phỏng chừng biết trên người mình chịu mấy chục mạng người không trốn được tội tử hình, cho nên chống cự không xám hối, lòng đều mang địch ý đối với mọi người xuất hiện.

Hình Minh nhìn chằm chằm Đinh Dương. Đinh Dương cũng nhìn lại cậu. Ánh mắt của gã như đang đánh giá con mồi, đáy mắt là một khoảng đen thăm thẳm. Xác thực khủng bố.

Hai người cơ hồ không có phương pháp nào tiến hành cách giao lưu bình thường.

https://thuviensach.vn

Đinh Dương cứng cổ, đem một khuôn mặt âm u đầy tử khí kề sát gần đến Hình Minh.

Hắn cố làm ra vẻ bí ẩn mà chớp chớp mắt, mày biết không, kỳ thực tao còn có một đứa em sinh đôi tên là Đinh Lỗi, hai chúng tao đồng thời gây án, thời điểm cảnh sát ập tới bắt người tao đã ở lại cho nó chạy, chưa khai ra nó. Tao thì chỉ ngủ với đàn bà, nhưng nó vốn không kiêng kỵ thứ gì, từng mấy lần cưỡng gian rồi giết chết đàn ông, chỉ là thi thể mấy tên kia được chôn ở nơi bí mật, vẫn chưa bị người phát hiện.

Đinh Dương nói tới đây liền liếm môi một cái, từ nhỏ tao và Đinh Lỗi đã có tâm linh tương thông, tao đoán rằng hai ngày tới nó sẽ đến tìm mày.

Trước khi Hình Minh tới điều tra Đinh Dương đã cẩn thận xem qua tài liệu về gã, biết gã là con trai độc nhất, căn bản không có một người em sinh đôi Đinh Lỗi nào cả. Mà người này diễn thực sự quá thật, mỗi lần dừng lại, mỗi cái liếc mắt, thậm chí mỗi cái lông trên người đều là diễn, không khỏi khiến người khác tin răm rắp.

Mười giờ tối chủ nhật, Hình Minh ngồi ở nhà viết bản thảo, cậu dự định bắt đầu từ vụ án cưỡng gian và giết chết liên hoàn này, thực hiện một loạt các chủ đề liên quan đến an toàn cho phái nữ tránh bị quấy rối tình dục, đối tượng phỏng vấn xác định tại nhà tù Ngưu Lĩnh.

Người ngồi trước bàn đọc sách, ý tưởng thì nhiều, suy nghĩ rất nhiều thứ không nên nghĩ tới.

Bỗng nhiên “phụt” một tiếng dây điện cầu chì bị đứt, cả tòa cao ốc đều bị cúp điện chìm trong bóng tối, Hình Minh nhớ tới đôi mắt giống như tro nguội của Đinh Dương, chợt thấy sau lưng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Cậu mẫn cảm mà ý thức được, trong phòng còn có một người khác.

https://thuviensach.vn

Hình Minh đi đến nhà bếp lấy một con dao, vốn dự định báo cảnh sát, không nghĩ tới ma xui quỷ khiến thế nào tay run một cái, lại bấm điện thoại gọi cho Ngu Trọng Dạ.

Ngu Trọng Dạ hỏi cậu: “Làm sao vậy?”

Hình Minh cầm dao ngồi ở cửa, ngăn chặn đường ra duy nhất: “Trong nhà bị cúp điện… Có người… là tên giết người hàng loạt Đinh Dương…”

Ngu Trọng Dạ tựa hồ không rõ: “Tại sao không đi ra ngoài?”

Mượn ánh sáng của điện thoại di động, Hình Minh dùng ánh mắt cảnh giác tuần tra bốn phía: “Em không thể đi ra ngoài… Em mà đi, gã sẽ chạy mất.”

Ngu Trọng Dạ đại khái đã hiểu, giọng nói trầm ấm khiến người ta cảm thấy yên lòng truyền tới: “Được, em chờ một lát.”

Cúp điện thoại mới nhớ tới cần phải báo cảnh sát, nhưng điện thoại đúng lúc thông báo pin yếu, tắt máy.

Hình Minh cầm dao nhọn trong tay ngồi ở trong bóng tối, thời điểm nghe thấy chuông cửa vang lên, lo sợ trong lòng bỗng nhiên biến mất, ngược lại có chút cảm động.

Nơi này đã từ rất lâu đã không có khách tới, ngay cả mua đồ trên Taobao đều do Nguyễn Ninh lo liệu, nhân viên chuyển phát nhanh chưa bao giờ tới cửa. Hình Minh tỉ mỉ nhớ lại, lần cuối cùng có người đến đây là khi trong tiểu khu đang bầu chọn đại biểu Đảng, mấy bác gái nhiệt tâm đi từng nhà mà thét to cư dân đi bỏ phiếu. Lại gặp đúng lúc nhà sát vách mới sinh được cậu con trai quý tử, niềm vui nhân đôi, muốn mời mọi người trong tiểu khu đến ăn mừng, vì vậy hai nhóm người đứng xếp hàng nhấn chuông cửa, liên tiếp.

https://thuviensach.vn

Hình Minh yên lặng ngồi ở trong phòng, làm bộ không có ở nhà, mặc cho ngoài cửa mọi người náo loạn một trận, sau đó dần dần yên tĩnh.

Chuyện hình như đã xảy ra… Hơn nửa năm rồi.

Cứ cho là cậu không biết trước sau đi. Hình Minh vốn không thích cùng người giao thiệp, càng lười xã giao với hàng xóm láng giềng, mấy cửa sổ, một cái giường, chỉ là nơi che mưa che gió mà thôi, không thể gọi là nhà được.

Cô độc, một thân một mình. Không thể nói được là yêu thích hay không yêu thích, chỉ là như một thói quen. Giống như mọi cái tết hàng năm, trong nhà người khác là tiếng pháo nổ đì đùng, còn cậu chỉ ở trong nhà làm bài tập, bởi vì Hướng Tiểu Ba muốn về quê ăn tết.

Những thứ đó cứ chút một chút một tụ lại, lâu dần thành khuyết thiếu, thành khuyết điểm.

Cậu biết người đứng ngoài cửa là Ngu Trọng Dạ, vị khách tiếp theo sau nửa năm.

Đài trưởng Ngu đến, đồng thời còn gọi thêm cả cảnh sát. Cảnh sát thật sự bắt được một người từ dưới gầm giường của Hình Minh, nhưng không phải Đinh Lỗi, mà là một cô nhóc mười lăm, mười sáu tuổi, lông mi cong cong rủ xuống, so với con thỏ còn tội nghiệp hơn.

Thì ra cô nhóc này là fan não tàn của cậu, liên tiếp mấy ngày nay đều lén theo dõi cậu, còn men theo ống thoát nước bò vào phòng, kết quả cậu lại về nhà sớm, chỉ có thể trốn ở dưới gầm giường.

Một đàn quạ đen bay qua đầu, Hình Minh quả thực dở khóc dở cười.

Dân cảnh ra sức giáo dục dạy bảo bé gái nhỏ, sau đó mang người đi. Tiếp theo là tiếng chuông cửa của Lão Lâm, nhưng Lão Lâm không vào

https://thuviensach.vn

nhà, nói với đài trưởng chuyện gì đó, sau đó cười ha hả cùng Hình Minh lên tiếng chào hỏi, rồi tự giác đi ra ngoài.

Hình Minh vừa mời Ngu Trọng Dạ vào trong, vừa giải thích ngọn nguồn với hắn, cậu cảm thấy hơi xấu hổ, thậm chí có chút luống cuống tay chân, vừa muốn thu dọn sạch sẽ nơi này, lại muốn bưng trà lên mời lãnh đạo, trong lúc bối rối không biết nên làm chuyện nào trước. Kỳ thực phòng của cậu cũng không cần dọn dẹp gì, so với những người đàn ông sống một mình, có thể xem là rất gọn gàng rồi, nhưng đồ dùng bên trong quả thực thiếu thốn đủ thứ.

Cho nên cậu không xem nơi đây là "nhà", ngay đến trên bếp một hạt cơm nóng cũng không có, sao có thể xem là là "nhà" đây?

"Dù sao cũng phải đến tìm em." Ngu Trọng Dạ hỏi cậu, "Biết vì sao không?"

Nhất thời Hình Minh vừa mới sợ bóng sợ gió chợt tỉnh táo lại, tay chân cứng ngắc mà đứng, vừa lắc đầu lại gật đầu.

Thoáng suy nghĩ một chút mới hiểu được, tên tiểu tử họ Nam kia đã đến cáo trạng với cáo già. Cũng thật là đặt người ta trong tâm, một chút oan ức đã chịu không nổi, nhanh như vậy vội đến nhà vấn tội. Trong cổ họng ê ẩm từng đợt, Hình Minh nói năng hùng hồn mà giải thích, còn ném đá giấu tay khiêu khích, chân thực không phải tôn chỉ của đài Minh Châu hay sao, chả lẽ vì người mới mà muốn phá lệ?

"Không nói cậu ta, nói em." Sắc mặt Ngu Trọng Dạ khó coi, giơ tay gọi Hình Minh lại đây, "Học cái gì không học, lại đi học quy tắc ngầm với cấp dưới."

"Thượng bất chính hạ tắc loạn, em chỉ là noi gương, học theo lãnh đạo." Hình Minh đi tới, đứng ở trước mặt Ngu Trọng Dạ, nhưng không ngồi

https://thuviensach.vn

xuống, mà thẳng tắp kiên cường đứng ở nơi đó. Trên mặt cậu không động, tâm không phục, chuyện quy tắc ngầm này ngài làm còn thiếu?

“Tiểu Nam không phải như em nghĩ.” Ngu Trọng Dạ nhấc tay ôm lấy Hình Minh, đem cả người cậu khảm vào trong lồng ngực của mình. Hắn bóp bóp mũi Hình Minh, tiện tay nhấc cằm của cậu lên, khẽ cười nói, “Không cho phép dùng tính tình trẻ con để đối phó với tôi.”

Giọng nói của Ngu Trọng Dạ quá êm tai, mang theo hơi thở ấm áp. Như vò rượu nóng trong những ngày đông giá rét, nồng đậm hương vị dịu dàng, từ trong tai đi vào, đốt cháy lục phủ ngũ tạng.

Khuôn mặt Hình Minh bỗng chốc đỏ bừng, đại khái là đã say đến năm sáu phần, thành thật tựa vào trong lồng ngực đối phương, nhưng ngoài miệng vẫn như cũ không tha, lầu bầu thì thầm: “Chỉ cho phép châu quan phóng hỏa, không cho phép bách tính đốt đèn. Này là không có đạo lý.”

Đài trưởng Ngu nhìn cậu. Hơi híp đôi mắt, bên môi không còn ý cười nữa, hình như là giận thật.

Hình Minh không dám tranh luận nữa, nhìn Ngu Trọng Dạ. Nơi luôn luôn băng lãnh đột nhiên có nhân khí, vì vậy những quan tâm, chua xót, đau lòng vốn được chôn giấu rất kỹ len lỏi ra ngoài, rồi bốc lên qua đáy mắt.

Hai người cứ như vậy nhìn nhau, qua một lúc lâu, Ngu Trọng Dạ mới hỏi cậu, nếu như người tới là Nam lĩnh, em dự định làm gì?

Vấn đề này Hình Minh còn đang suy nghĩ. Nếu như hôm nay Nam Lĩnh thật sự tới, cậu nên nghĩa chính ngôn từ mà giáo dục người trẻ tuổi cần phải giữ mình trong sạch, hay là nên thuận thế đẩy người lên giường, cậu quả thực nghĩ không ra.

Thấy Hình Minh sững sờ, Ngu Trọng Dạ nở nụ cười, nói, để tôi dạy em.

https://thuviensach.vn

Hình Minh còn chưa kịp phản ứng, Ngu Trọng Dạ đã cúi đầu hôn cậu.

Hai cánh môi bị một đôi môi khác ôn nhu ngậm lấy, nhẹ nhàng mút vào hai cái, đầu lưỡi trong chớp mắt xâm lấn khoang miệng. Một cánh tay cường ngạnh ấn giữ sau đầu, Hình Minh hừ nhẹ một tiếng nhắm mắt lại, không phản kháng.

Hai người ôm nhau lăn lộn, liếm mút mà hôn. Đầu lưỡi như có hỏa, lan đến toàn thân.

Mãi đến tận khi phát hiện phía dưới có một vật cứng đỉnh đỉnh vào mình, Hình Minh như ở trong mộng tỉnh lại, từ bỏ thuận theo bắt đầu chống lại, đoạt lại đầu lưỡi bị Ngu Trọng Dạ ngậm lấy không tha, vội vàng nói to: “Thầy nói buông tha cho em!”

Ngu Trọng Dạ thật sự dừng lại. Hắn khẽ cau mày, không hề chớp mắt mà nhìn kỹ đôi mắt Hình Minh, suy nghĩ một lúc lâu.

Sau đó rất nghiêm túc mà nói, tôi hối hận.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 71

Edit & Beta: Direct Kill

Tôi hối hận rồi.

Hình Minh nhất thời kinh sợ, cậu không bao giờ có thể ngờ được người đàn ông này sẽ nói hối hận với mình, một câu nói dứt khoát, ngắn gọn lại bá đạo, ngắn gọn đến gần như hời hợt, bá đạo khiến thiên lý sáng tỏ.

Suy nghĩ một chút, ông chủ lớn có thể là yếu thế, cũng có thể chỉ là nhất thời t*ng trùng thượng não nên dỗ dành cậu.

Hình Minh không chắc một tiếng hối hận này của đối phương bên trong ẩn chứa mấy tầng ý tứ, trong cổ vẫn nghẹn một cục không thể nuốt xuống được, đành phải cố gắng chống đối đến cùng. Mới vừa nãy thuận theo bởi xuất phát từ quán tính tích lũy trong khoảng thời gian qua, nhưng bây giờ đã muốn chấm dứt mối quan hệ quy tắc ngầm danh không chính ngôn không thuận, em là một thẳng nam, dựa vào cái gì còn phải ngủ với thầy.

Ngu Trọng Dạ thô bạo nắm lấy cằm Hình Minh, cưỡng bách cậu hôn môi với hắn. Hai gò má bị bóp mạnh, Hình Minh vô lực đóng chặt hàm răng, đành phải mặc cho Ngu Trọng Dạ bao trùm lấy môi mình, dùng đầu lưỡi xâm nhập.

Hình Minh giả bộ thuận theo, cẩn thận từng li từng tí cắn đầu lưỡi Ngu Trọng Dạ, cùng hắn liếm mút đẩy đưa, hô hấp trở nên khó khăn. Mãi đến tận khi Ngu Trọng Dạ hôn đến chú tâm, cả người như đã thả lỏng, cậu mới không khách khí chút nào cắn xuống ——

https://thuviensach.vn

Hai người từ trên ghế sa lông lăn lộn xuống dưới đất, Hình Minh va đầu vào góc bàn, choáng váng đầu óc, cuối cùng vẫn bị Ngu Trọng Dạ dùng vũ lực hàng phục. Bây giờ mới được lĩnh giáo cái gọi là "Một người nhưng có sức mạnh của chục người", nhớ lại lần trước ngang ngược ở trong biệt thự mà không bị ném ra bên ngoài, chắc hẳn do ông chủ lớn nhường cậu.

Hai tay Hình Minh bị kéo ra đằng sau trói lại, quần cũng bị cởi xuống hơn nửa, để mông trần ngồi trên gót chân mình, bị ép quỳ gối xuống trước người Ngu Trọng Dạ.

Ngu Trọng Dạ giải phóng cho hạ thân đang bị ràng buộc, tính khi cương cứng xuất hiện trước mặt, bởi vì đã nhẫn nhịn quá lâu, nên một khi được thả ra liền nảy bật một cái quất vào mặt Hình Minh.

Vật cứng rắn nóng như lửa đập tới, dương v*t cường tráng, quy đầu no đủ, đầu linh khẩu ướt nhẹp để ngay mí mắt cậu. Thời điểm hai tay bị trói lại cậu đã biết mình có chạy trời cũng không khỏi nắng, Hình Minh quyết định từ bỏ kháng cự, tuy quỳ nhưng sống lưng vẫn thẳng tắp, ngẩng đầu nhìn Ngu Trọng Dạ.

Hơi thở khó nhọc, đôi đồng tử đen thẳm như ánh ra tia lửa, không phục không chịu cũng không thoải mái, tất cả đều bốc lên thành ngọn lửa thiêu đốt lên người hắn.

Ngu Trọng Dạ dường như không chịu được ánh mắt như thế, hắn giơ tay, thuận theo lông mày và viền mắt Hình Minh nhẹ nhàng trượt xuống, muốn đem đôi mắt của cậu khép lại —— nhưng không ngờ bàn tay vừa mới buông lỏng, đối phương đã lập tức mở mắt, ánh mắt sáng quắc như trước mà nhìn hắn.

Cứ anh khép tôi mở như thế mấy lần, Ngu Trọng Dạ không nhịn được cười: "Tính tình cố chấp như thế đến cùng là giống ai."

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ không tự mình giải quyết ngay trước mặt Hình Minh, cũng không cưỡng bách cậu khẩu giao cho mình, hắn nhấn cổ của cậu kề sát với tính khí, bắt khuôn mặt Hình Minh tiếp xúc với bộ phận dưới bụng, cọ xát mấy cái.

Da dẻ Hình Minh trắng mịn, nhiệt độ cơ thể thiên về lạnh, ma sát với dương v*t nóng hừng hực, có một chút tư vị đặc biệt không thể nói ra thành lời. Ngu Trọng Dạ hài lòng nhắm mắt lại, tiếng thở dốc lớn dần.

Tính khi ngày càng to lên cứng nhắc, lỗ niệu bành trướng, chảy ra không ít chất lỏng dâm đãng, thuận theo khóe mắt Hình Minh lướt xuống gò má, uốn lượn như nước mắt.

Ngu Trọng Dạ cúi đầu, từ trên cao nhìn xuống. Biết rõ là không phải khóc, đồ vật bên dưới cũng theo tâm trạng của hắn tàn nhẫn mà run lên một cái.

Đầu ngón tay dính chất lỏng trong suốt, như có như không mà xoa lên mặt Hình Minh. Bàn tay nhẹ nhàng, hắn là không nỡ lòng khiến cho khuôn mặt cậu bị đau, có bất kỳ vết xước nào.

Ngày đó trên giảng đường đứng trước mặt Ngu Trọng Dạ, tư thế thẳng tắp ngẩng đầu, vừa khoa trương lại cố làm ra vẻ, vừa sắc bén những vẫn còn non nớt, Ngu Trọng Dạ chỉ cần nhìn thoáng qua là có thể hiểu tất cả, nhưng cậu hoàn không hề hay biết. Ngu Trọng Dạ lúc đó cảm thấy được, đứa nhỏ này có chút đáng chú ý.

Không chỉ thông minh, lại còn rất đẹp, gương mặt lạnh lùng, cặp lông mày ngang ngược cùng đôi mắt sáng, rất hút người.

Không thể không thừa nhận, mỹ nhân như hoa anh túc, phản ứng đầu tiên của hắn là, một cậu nhóc sắc bén xinh đẹp như thế nếu không chịu thuận theo sẽ rất đáng tiếc.

https://thuviensach.vn

Nhưng càng mâu thuẫn hơn là, cậu nhóc sắc bén xinh đẹp như thế nếu thuận theo, lại càng đáng tiếc.

Dùng chất lỏng dâm đãng của mình miêu tả đường viền hai cánh môi mỏng, ngón tay Ngu Trọng Dạ cạy ra hàm răng Hình Minh, chơi đùa đầu lưỡi của cậu, hỏi: “Tanh không?”

Ngu Trọng Dạ tựa như tận lực đè thấp âm thanh xuống, càng khiến người ta chìm đắm trong cơn say, khuôn mặt Hình Minh bị nắm chặt, chỉ có thể gian nan gật đầu: “Có chút.”

Hình Minh xấu hổ phát hiện, mùi vị hormone nam tính của hắn bôi lên đầu v* cậu, không chỉ không làm người cảm thấy được chán ghét, ngược lại khó giải thích khiến cậu cảm thấy dễ chịu.

Ngón tay Ngu Trọng Dạ lần thứ hai thăm dò vào trong miệng Hình Minh, liên tục chơi đùa đầu lưỡi cậu. Hình Minh muốn nhổ không được, muốn nuốt không trôi, nước miếng tràn ra khóe miệng, nước mắt cũng không có cách nào tự kiềm chế mà chảy xuống.

Cậu bị Ngu Trọng Dạ đè xuống sàn nhà, hai tay buộc ở phía sau lưng, tư thế cực kì khó chịu.

Quần bị kéo xuống hết, Ngu Trọng Dạ nằm ở giữa hai chân Hình Minh, cúi đầu cắn một bên đầu v*, không nhẹ không nặng dùng răng nhay nuốt, làm cho thứ đồ chơi nhỏ dần đỏ sẫm cứng lên —— phía trên cứng rồi, phía dưới cũng cứng theo. Thứ đồ chơi xinh đẹp cứ thế mà dựng đứng giữa hai chân, cọ lên người Ngu Trọng Dạ. Linh khẩu ướt át, bên ngoài nổi đầy gân xanh, hình ảnh có bao nhiêu dâm đãng liền có bấy nhiêu dâm đãng.

Ngu Trọng Dạ đưa tay xuống vuốt ve cây gậy th*t vừa đứng lên, ngón tay liền thuận thế thăm dò vào động nhỏ nằm giữa hai mông Hình Minh, dùng nước bọt dính nhớp thay cậu mở rộng.

https://thuviensach.vn

Qua loa mấy lần, liền thay bằng một thứ thô to khác.

“Minh Minh, vào được.”

Tính khí khổng lồ theo tiếng chống đỡ đi vào động nhỏ chật hẹp, bộ phận lâu ngày chưa bị người chạm qua, khiến Hình Minh đau đến hét lên một tiếng.

“Đây là cường bạo.” Cố gắng để khuôn mặt nhìn thẳng, trong lòng bừng lên lửa giận, rõ ràng chỉ có quân khốn nạn mới làm ra loại hành vi này, chỗ nào có khách khí chỗ nào có thương lượng?

Ngu Trọng Dạ chôn mặt vào cần cổ Hình Minh, tinh tế hôn cổ, rái tai rồi đến xương bả vai. Hắn nhẹ nhàng đi vào, không nhanh không chậm dụ dỗ Hình Minh, rồi đột nhiên thẳng lưng, tiến quân thần tốc, đâm một cái thật mạnh.

Bụng dưới như bị sắt cứng đâm xuyên qua, một trận đau rát từ dưới đánh lên trên khiến da đầu tê rần, Hình Minh phát ra tiếng khóc nức nở như tiếng la, hai tay không kìm được giãy giụa, đôi tay dễ dàng thoát được từ trong dây trói.

Hình Minh rút hai tay ra, nhìn chằm chằm lòng bàn tay của mình sững sờ, một hồi lâu mới tỉnh lại, hóa ra cáo già chỉ là làm màu một chút, căn bản không buộc tay cậu.

Không buộc, thì không phải cường bạo mà là hợp gian, từ đầu tới cuối cậu không thật sự nghĩ tới chuyện chạy trốn khỏi người đàn ông này. Cậu đầu hổ đuôi rắn mà chống lại. Cam tâm tình nguyện chìm trong dục vọng.

Thế tiến công của Ngu Trọng Dạ đã ngừng. Vẫn duy trì tư thế kết hợp, hắn hơi nhấc người lên, lưu lại không gian đủ để đối phương rút lui, rũ mắt xuống nhìn Hình Minh.

https://thuviensach.vn

Hai người cứ thế nhìn nhau lúc lâu, Ngu Trọng Dạ rốt cục mở miệng trước, hỏi, buồn nôn?

Thật buồn nôn. Hình Minh suy nghĩ một chút, sau đó chủ động áp sát tới hôn môi Ngu Trọng Dạ, cậu dùng hai tay quấn chặt bờ vai, chân quấn lấy eo hắn. Hai khối thân thể dây dưa lẫn nhau. Cậu nói, buồn nôn thì kệ buồn nôn đi.

Hai người vờn nhau, mà bày ra đủ loại tư thế, Hình Minh bị lăn qua lộn lại, dằn vặt, mấy lần nửa sống nửa chết mất đi ý thức, mà mỗi khi mở mắt đều phát hiện, ông chủ lớn vẫn còn đè trên người, thứ kia của ông chủ lớn vẫn còn lưu trong thân thể.

Mở mắt, đối diện, nhắm mắt, hôn môi.

Bắp đùi Hình Minh gập trước ngực, chân nhỏ kéo căng, lòng bàn chân hướng lên trên. Nụ hôn của Ngu Trọng Dạ rơi xuống, môi của cậu liền nghênh đón, đầu lưỡi đảo loạn trong cổ họng, cây gậy th*t to dài nóng bỏng vẫn đang chinh chiến bên trong huyệt động, liên tục ra vào.

Thịt cùng thịt cả đêm quấn quít ma sát, cả phòng đầy những tiếng vang ẩm ướt dâm đãng. Ngu Trọng Dạ thẳng lưng đánh đưa, nơi kết hợp liên tiếp chảy ra chất lỏng dâm đãng, dính ướt vùng lông của hai người.

Mãi mới đến đến phân đoạn cao trào, nhịp điệu ra vào liền thay đổi, Ngu Trọng Dạ thở dốc, tính khí cứng ngắc, tiếng rên rỉ của Hình Minh cũng theo đó tăng lên, huyệt động đang ngậm chặt tính khí bành trướng, co giật từng đợt, Hình Minh kẹp chặt eo Ngu Trọng Dạ, không có cách nào tự kiềm chế mà kêu ra tiếng. Một dòng chất lỏng nóng rực phun thẳng ra ngoài, trong nháy mắt tất cả bên trong đều được lấp đầy bởi người đàn ông này.

Ngu Trọng Dạ lấy vỏ chăn choàng lên người mình và Hình Minh, thân thể trần trụi kề sát bên người hắn, đùi lớn ẩm ướt dính dấp chặt chẽ đan xen, không thể động đậy.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ cuối cùng cũng coi như mệt mỏi, nhắm mắt lại, hô hấp dần ổn định lại: “Ngày mai không phải đến vườn Minh Châu.”

“Lão Trần cáo mượn oai hùm, toàn bộ vườn Minh Châu đều do lão ta điều khiển.”

Ngu Trọng Dạ gật đầu: “Vậy thì sa thải lão.”

“Còn có Lạc Ưu, anh ta gọi thầy là thầy.”

Ngu Trọng Dạ cúi đầu nhìn Hình Minh, cười nhẹ: “Sau này không cho cậu ta gọi nữa.”

“Còn có Phỉ Bỉ…” Đời này chưa bao giờ kể lể oan ức với người khác, vừa bắt đầu nên khó kiềm chế lại được, vốn là, thể diện vinh quang để cho người khác nhìn, khổ cực nước mắt đều phải nuốt vào trong lòng. Hình Minh phát hiện giọng điệu của mình chẳng khác mấy tên tiểu nhân đắc chí là bao, tự thấy xấu hổ, vì vậy đem mặt chôn trong lồng ngực Ngu Trọng Dạ, “Thôi, quên đi.”

“Không có chuyện gì.” Ngu Trọng Dạ nhấc cằm Hình Minh lên, nghiêm túc nhìn thẳng vào hai mắt cậu, “Chuyện gì em cũng có thể nói với tôi.”

Cũng may đài trưởng Ngu nể tình, cậu nói chuyện gì đều gật đầu phụ họa, cũng không có tức giận. Hình Minh biết đường đường là một đài trưởng thì không thể đáp ứng tất cả những yêu cầu ngang ngược của mình, nhưng mà chỉ cần nghe hắn dỗ dành như thế thôi đã đủ cảm thấy thoải mái.

Bản thân cậu cũng là một người cao ráo rắn rỏi, nhưng khi nằm trong vòng tay của đài trưởng Ngu, đột nhiên lại cảm thấy nhỏ bé, ngoan ngoãn, thoải mái đến lạ. Nơi vốn lạnh như băng hôm nay có thêm độ ấm của thân người, liền có mấy phần ý vị “gia đình”, Hình Minh lần thứ hai nhắm mắt lại, ngủ vô cùng an ổn.

https://thuviensach.vn

Đại khái lúc trước nghẹn đến quá độ, đài trưởng Ngu thể lực kinh người, nhu cầu tình dục còn kinh người hơn nữa, ba ngày liền không tiến vào vườn Minh Châu, biên tập viên Hình tất nhiên cũng đừng nghĩ xuống giường. Một căn phòng hơn bảy mươi mét vuông, từ phòng khách đến phòng ngủ, chỗ nào cũng là nới để hai người quấn quýt.

Không biết có phải do đang ở nhà mình hay không, mà Hình Minh cảm thấy cực kỳ thoải mái. Cậu ham muốn cùng người này khoái hoạt, vui vẻ thâu đêm dẫn đến lười biếng, dặn dò Nguyễn Ninh tập hợp những công việc mà các thành viên trong tổ đã làm trong ngày, gửi vào mail cho mình, chỉ nói bệnh viêm cơ tim tái phát, phải ở nhà làm việc.

Toàn bộ sắp xếp chỉ gửi bằng tin nhắn chứ không trực tiếp gọi điện thoại chỉ đạo, bởi vì mấy buổi tối liên tục gào thét, cổ họng đã sớm khàn.

Hừng đông ba, bốn giờ mới ngủ, sáng sớm tám, chín giờ tỉnh dậy. Ngu Trọng Dạ còn đang tắm rửa bên cạnh, Hình Minh vội vàng nhân lúc hắn không để ý chạy ra khỏi buồng tắm, lão hồ ly này động tình đến điên rồi, suýt chút nữa đã đè cậu xuống phòng tắm làm một chập nữa.

Thư phòng và phòng ngủ chỉ cách nnhau có một cánh cửa, Hình Minh không dám trở lại trên giường —— nếu không sẽ bị cáo già giết chết mất —— cậu vội đi vào thư phòng, thu thập giấy tờ và bút mực đang nằm ngổn ngang trên bàn. Lần trước, cậu còn thật sự muốn nghe lời đài trưởng nói dự định dùng thư pháp để khiến tâm tình trở nên yên ổn, nhưng nghĩ đến công việc bận rộn, thêm nữa cậu cũng không đủ nhẫn nại, bèn sai Nguyễn Ninh lên taobao đặt một bộ đồ vẽ, học theo Ngu tổng vẽ một bức tranh, kết quả họa hổ lại thành mèo, càng cảm thấy chán, tùy tiện tìm cái lý do ném ra sau đầu.

Trên bàn sách có đặt một tấm hình, từ trên báo chí cắt xuống, bị các loại giấy tờ che lấp, sau khi thu thập xong đồ đạc mới tìm thấy. Hình Minh nhặt lên bức ảnh, nhìn chằm chằm vào nó ngây người.

https://thuviensach.vn

Đây là tấm ảnh cũ của Đường Uyển. Ngày đó bên truyền thông đến tiểu khu quay cảnh những người trung niên sinh hoạt múa hát, các ký giả vẫn luôn tấm tắc thán phục với vẻ đẹp của Đường Uyển, ống kính đều đổ dồn vào một người. Đường Uyển không chút nào sợ hãi máy quay, tự nhiên hào phóng, cười duyên dáng. Hình Minh quỷ thần xui khiến đem bức ảnh cắt xuống, nhưng cũng chẳng để làm gì.

“Mẹ em là một mỹ nhân.” Ngu Trọng Dạ đi ra khỏi buồng tắm từ lúc nào, nhìn thấy người phụ nữ trong hình, tán thưởng nói, “Em rất giống mẹ.

“Em giống ba nhiều hơn.” Hình Minh đem bức ảnh nhét vào dưới đáy bàn, quay người nhìn Ngu Trọng Dạ. Người đã đi tới ở gần, áo tắm khoác hờ trên người, lộ ra thân hình cường tráng dẻo dai không có chút thịt thừa nào.

Dáng người Ngu Trọng Dạ rất đẹp, tuyệt không thua thanh niên trai tráng tầm tuổi đôi mươi, da dẻ cũng nhẵn nhụi đàn hồi, khác xa so với làn da trắng đến phát lạnh của Hình Minh, trong màu trắng còn pha chút mạch sắc. Chỉ là tính khí màu sắc rõ ràng đậm hơn, màu đỏ tía thiên về đen, đỉnh đầu dữ tợn, một bộ dáng kinh nghiệm lâu năm nơi sa trường.

Hình Minh nhìn chằm chằm không chớp mắt. Mãi đến tận khi người đến trước mặt, mới hoang mang quay lưng lại.

Bức tranh ‘Vạn mã tề âm’ cũng được đặt trên bàn sách, Ngu Trọng Dạ tự vạch trần bức tranh của mình, nói: “Đều là vẽ hỏng, ném đi.”

“Đưa cho em thì chính là của em.” Hình Minh đoạt lấy, che chở ở trong ngực, “Đưa em.”

Ngu Trọng Dạ khẽ mỉm cười, tự tay trải một tờ giấy khác, nói với Hình Minh: “Dạy em vẽ ngựa.”

https://thuviensach.vn

Tất nhiên đài trưởng Ngu chỉ là túy ông chi ý bất tại tửu, Hình Minh vừa mới nắm lấy cán bút, liền cảm ở giữa hai cánh mông bị một vật cứng rắn nóng hổi đỉnh lên. Vật kia của ông chủ lớn như có sức sống, ngẩng đầu phấn chấn, một đường hướng vào phía trong cậu đâm tới.

May mà có quần lót chống đỡ, chưa tiến vào.

Hình Minh mất tự nhiên giật giật, Ngu Trọng Dạ liền dùng lồng ngực cường tráng đè lên cậu, khiến cho hai mông của cậu khẽ nâng lên, cánh tay vòng qua eo thon, bàn tay trượt xuống dưới bụng cậu.

Cách một lớp quần lót xoa nắn quy đầu, khiến cho tính khí cậu dựng đứng, hắn đưa nó hướng lên phía trên mà chặn lại bụng dưới, sau đó luồn tay xuống giày vò bao tinh hoàn. Phía dưới rất nhanh cũng nóng lên, ẩm ướt, lỗ niệu chảy ra một chút dâm dịch, thẩm thấu vào quần lót.

Ngu Trọng Dạ đem quần lót Hình Minh kéo xuống hơn nửa, sau đó giơ tay vén màn cửa lên. Mười giờ sáng mặt trời chiếu thẳng vào, thấy rõ cảnh tượng hai người.

Hình Minh giơ tay chặn mắt lại, ánh mặt trời quá chói chang. Cậu ngại ngùng, vì mình dục cự còn nghênh.

Trước tiên dùng một ngón tay thăm dò bên trong, chỉ cảm thấy một mảng mềm mại nóng rực, Ngu Trọng Dạ liền động thân đem tính khí đỉnh nhẹ rồi tiến vào, miệng huyệt bị kéo căng, ngậm chặt lấy tính khí, không vào được cũng không ra được, hạ thân bị “miệng nhỏ” giữ chặt rất khó chịu.

Mà đài trưởng Ngu một chút ý tứ lui binh cũng không có, nhét một ngón tay vào nơi hai người kết hợp, nỗ lực để hành thân chen chúc đi vào.

Đem một vật thô to cứ vậy đi vào thật không dễ dàng, Hình Minh không nhịn được kêu lên một tiếng, đau!

https://thuviensach.vn

Miệng huyệt chống đỡ đến cực hạn, chảy ra chút tơ máu, như bị xé rách. Ngu Trọng Dạ thoả mãn, rút ngón tay ra, tàn nhẫn đánh vào hai mông Hình Minh, khẽ cười nói: “Minh Minh thật khẩn trương, ngoan nào.”

Tuy thế nhưng hắn vẫn không quên tiết mục vẽ vời, Ngu Trọng Dạ nắm chặt tay Hình Minh, đưa từng nét trên giấy. Bút hơi động, huyệt động cùng tính khí cũng động theo, so với bình thường dứt khoát đưa đẩy, lại có một tư vị khác.

Vật phía trước Hình Minh đã thẳng tắp ngẩng cao đầu, theo động tác của Ngu Trọng Dạ ma sát lên giấy, linh khẩu cũng không khống chế được, thỉnh thoảng nhỏ xuống chất lỏng trong trẻo, ướt thẫm một mảng.

Đầu ngựa vừa mới xuất hiện, đầu bút đã bị tách ra, Ngu Trọng Dạ liền chấm đầu bút lên quy đầu Hình Minh, dùng chất lỏng dâm đãng thấm ướt ngòi bút.

Hình Minh không còn mặt mũi nào để nhìn nữa, một vết mực lưu lại trên quy đầu đỏ tươi, dâm cũng dâm đến phong nhã.

Bút lông cừu nhẹ gãi lên niệu khẩu, Hình Minh vốn đã khó chịu, Ngu Trọng Dạ còn cố tình gãi lên chỗ đó, thịt càng ngứa hơn, triệt để đứng không yên. Nỗ lực quay đầu lại, xin Ngu Trọng Dạ khoan dung: “Thầy, chúng ta lên giường đi, có được hay không?”

Nhưng sau khi lên giường, Hình Minh lại mất tập trung.

Lật lại quá khứ, bò lên long sàng của đài trưởng Ngu cậu vẫn phải cẩn thận che giấu, không dám đưa ra yêu cầu rõ ràng, ngạn ngữ có câu dân không cùng quan đấu, cậu nào có ngây thơ như thế, cần gì phải lấy trứng chọi đá, liên lụy đến tiền đồ thậm chí là cả tính mạng của mình.

Nhưng bây giờ cậu dường như dám nghĩ đến, chỉ cần có người đồng ý nuông chiều, có người nguyện ý “cái gì cũng có thể nói cho tôi”.

https://thuviensach.vn

Lo được lo mất thật ra là một tính cách rất thú vị. Đó là một loại trạng thái tự mâu thuẫn, có ý muốn nhờ cậy nhưng lại lo sợ, hiểu được mới sợ mất đi.

Đài trưởng Ngu lúc này có lẽ là đang cao hứng, nên mặc kệ để cậu điên, mặc kệ để cậu nháo, vừa điên vừa nháo lại coi đó là liếc mắt đưa tình. Nhưng nếu khoảnh khắc này qua đi, thì sẽ là thế nào đây?

Ngu Trọng Dạ ra vào trong người Hình Minh chừng hai mươi phút, phát giác cậu mất tập trung, dừng lại hỏi, lại làm sao vậy, thiếu gia?

“Em muốn mượn vụ án yêu râu xanh cưỡng gian rồi giết chết người để làm một chương trình liên quan, ” Hình Minh hít sâu một hơi, lo lắng thấp thỏm mà thăm dò, “Em muốn đến nhà tù Ngưu Lĩnh để làm một cuộc phỏng vấn điều tra.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 72

Edit & Beta: Direct Kill

Ngu Trọng Dạ nhìn Hình Minh, cầm lấy hai mông của cậu mạnh mẽ đâm rút hai cái, sau đó không nói một lời, rút ra mà đi.

Đồ vật cứng rắn nóng hổi thoát ly hạ thể, thân thể Hình Minh bỗng chốc trở nên trống rỗng, tâm cũng chết theo. Cậu nhìn Ngu Trọng Dạ đứng dậy, khoác áo ngủ, buộc chặt dây, tính khí ẩn hiện trong lớp áo ngủ, rõ ràng còn chưa có tận hứng.

Thân thể lạnh lẽo, Hình Minh bỗng nhiên rõ ràng, bản thân mình mất hứng.

Kỳ thực cũng không phải tự nhiên mà mất hứng. Vật lớn của đài trưởng Ngu hùng hổ, hứng thú dâng trào, không biết mệt mỏi thăm dò ra vào, cậu yêu thích, cũng hưởng thụ, cậu ôm chặt lấy bả vai cường tráng của hắn, dâm đãng kêu rên. Chỉ là tâm tư chôn giấu mười mấy năm rốt cục tỉnh lại, tàn phá bên trong dạ dày, lá gan của cậu. Khiến cậu khó chịu không thôi.

Lão Trần đã biết mọi chuyện, thì đường đường là một đài trưởng lại có thể không biết sao?! Nhà tù Ngưu Lĩnh, phạm tội tình dục, lại thêm quãng thời gian mà Hình Hoành đã phải chịu ở nơi đây. Vào lúc ân ái này mà đề cập đến vấn đề đó quả thật không đúng, cho nên khiến đài trưởng Ngu sinh khí?

Hình Minh có chút hối hận, bản thân quá nóng vội.

https://thuviensach.vn

Hình Minh định đứng dậy đi theo, Ngu Trọng Dạ quay đầu lại phân phó nói: “Em ngủ đi.”

Xuyên qua cánh cửa đi về thư phòng, nhìn sắc mặt không biết trời quang hay tạnh, nghe thanh âm cũng không dò ra được vui buồn.

Ngu Trọng Dạ nhặt lại bút lông, thần thái chăm chú, dường như muốn vẽ nốt bức tranh tuấn mã. Vào lúc này hắn không còn là một chính khách hay thương nhân khôn khéo sắc bén nữa. Nương theo ánh nắng ấm áp, Hình Minh nhìn chằm chú gò má ánh tuấn của Ngu Trọng Dạ, khóe miệng không tự chủ được cong lên, nghĩ thầm, không trách bên ngoài đều nói “Mị lực đài trưởng”, quả thực danh bất hư truyền. Sau đó cậu trùm chăn lên định ngủ, nhưng càng nằm càng thấy bất an, đành phải ngồi dậy.

Ngoài cửa bỗng truyền đến động tĩnh, cậu chạy đi mở cửa, phát hiện là Lão Lâm.

Lão Lâm tay đang cầm chìa khóa, thấy trước mắt đột nhiên xuất hiện một người sống sờ sờ, sợ hết hồn.

Ba ngày Lão Lâm đến đây, biên tập viên Hình và đài trưởng Ngu đều đang ở trên giường phòng ngủ trình diễn những màn hoan ái hoành tráng, hai người đều say xưa chìm đắm, nên lão ở ngoài cửa phơi nắng hơn một canh giờ, cũng không ai phát hiện ra để mở cửa.

Mãi đến khi hoa cũng úa tàn, tóc cũng ngả màu mới có một khuôn mặt lúc trắng lúc đỏ ló ra khỏi cửa, cầm lấy túi thức ăn trong tay lão, sau đó đưa cho lão một chiếc chìa khóa.

“Thầy Ngu… thầy Ngu đang luyện chữ trong thư phòng…” Biên tập viên Hình hơi thở không ổn định, lại còn vẽ rắn thêm chân mà giải thích, “Mấy ngày nay đều luyện chữ…”

https://thuviensach.vn

Một người khi đã bị chiều hư, thì ngay cả vị giác cũng bị chiều hư theo. Biên tập viên Hình mỗi ngày đều muốn những món ăn ở các địa điểm khác nhau, Lão Lâm đành phải chạy tới chạy lui để mua thức ăn theo yêu cầu cho cậu, lúc này trên tay là món cơm hải sản của nhà hàng Tây Ban Nha nào đó, lòng nghĩ dùng Bentley để đi đưa thức ăn, trên đời này nào có được mấy người.

Nhấn chuông, lại gõ cửa, không nghe thấy động tĩnh bên trong, đang định tự mình mở cửa đi vào, cửa liền bật mở.

Biên tập viên Hình đứng ở trước cửa, một mặt bình tĩnh mà nói, thầy Ngu đang ở trong thư phòng luyện chữ.

Cái cơ này không còn mới lạ gì nữa, Lão Lâm nhịn không được liếc mắt nhìn Hình Minh, ánh mắt như nhìn hồ ly họa quốc.

Hình Minh lười giải thích, đúng đấy, quân vương không lâm triều, là tại ông đây.

Không ngờ đài trưởng Ngu thật sự ở trong thư phòng. Lão Lâm còn mang theo một bộ đồ tây, đứng ở ngoài cửa nhắc nhở ông chủ của mình, buổi tối lãnh đạo các đài có hẹn ăn cơm với chú.

Đài trưởng Ngu không xuất hiện, âm thanh truyền tới: “Hôm khác.”

“Còn có ngày mai, ngày mai là Triệu cục mời khách…”

“Cũng để hôm khác.”

“Nhưng là…” Đều là người có chức có quyền, mà ông chủ lớn không chút nào nể mặt như vậy, Lão Lâm không nhịn được lườm Hình Minh một cái, tựa như nói giỡn sử dụng đòn sát thủ, “Nhưng cậu chủ đã trở lại.”

https://thuviensach.vn

Lần này Hình Minh thật sự ngượng ngùng, bản thân là "cậu chủ giả", bây giờ người thật đã trở lại, không còn có lý gì mà hắn lại không trở về được, lại nói, hắn cũng chưa chắc còn nguyện ý lưu lại.

Đúng như dự đoán, Ngu Trọng Dạ buông bút, đi ra khỏi thư phòng.

Trước khi rời đi, Ngu Trọng Dạ nói, Nam Lĩnh không để chỗ em nữa, em không dẫn dắt được người mới, để Lạc Ưu mang theo.

"Không phải không được dẫn dắt được…" Hình Minh còn muốn tranh, lại cảm thấy vì loại chuyện nhỏ này mà muốn làm rõ ràng cũng chẳng có chút ý nghĩa, suy nghĩ một chút, đơn giản vò sứt không sợ mẻ, "Thế còn chương trình liên quan đến nhà tù Ngưu Lĩnh thì tính sao?"

Ngu Trọng Dạ nhìn chằm chằm đôi mắt Hình Minh. Mặc dù trong lòng Hình Minh sợ cũng phải làm bộ không sợ, thẳng tắp nhìn lại. Ngu Trọng Dạ trầm mặc trong thời gian dài, gật đầu, làm.

Hình Minh thở ra một hơi. Trên bàn làm việc, ngựa kia còn chưa vẽ xong, nét mực cũng chưa khô, nhưng người thì đã đi rồi.

Bầu trời xanh trong vắt. Cạnh cửa tiểu khu có vài cây hoa anh đào, là hoa nhựa thôi, nhưng được làm khéo léo y như thật, như là vật trang trí để lôi kéo khách hàng, một năm bốn mùa lúc nào cũng nở không tàn.

Hình Minh đứng ở bên cửa sổ nhìn xuống dưới lầu, nhìn theo Bentley chạy qua những cây hoa anh đào, ô tô lại thay đổi, chắc là chủ ý của Lão Lâm.

Cậu cảm thấy hai người rất tốt, tốt đến nỗi những ngày qua uống ngụm nước đều là do Ngu Trọng Dạ ngậm trong miệng mớm cho cậu; tốt đến nỗi cậu hoài nghi bản thân mình đã dưỡng ra thói xấu mới, không ai ôm sẽ không ngủ được.

https://thuviensach.vn

Hình Minh nhớ tới tối hôm qua, cậu ngồi ở trong lòng Ngu Trọng Dạ, cùng hắn xem ‘ Thời sự Trung Quốc’, đàm luận chuyện quốc gia thiên hạ. Hai người đối với các tin tức chính trị đương thời có một số quan điểm bất đồng, cậu mạnh miệng chống chế, Ngu Trọng Dạ liền chọc chọc vào mũi cậu, cười nói, kiến thức tiểu hài tử.

Giữa bọn họ tràn ngập tình cảm sau những trận hoan, thân mật tựa như không có khoảng cách mà sờ xoạng, hôn môi, thủ dâm.

Kỳ quái, rõ ràng là chuyện phát sinh ngày hôm qua, bây giờ hồi tưởng lại, khó giải thích được cảm thấy xa xôi. Thoáng như một giấc chiêm bao, tỉnh lại chẳng còn dấu vết nào nữa.

Tóc tai hỗn loạn, bước đi khó khăn, cửa huyệt khẩu bị sưng đỏ, chỉ cần đứng lên đã cảm thấy đau đến không chịu được. Hình Minh kéo kín rèm cửa sổ lại, ngăn trở lại vầng mặt trời dửng dưng buổi trưa, trở về trên giường lớn vắng vẻ. Vùi đầu lên gối ngủ.

Đã qua thời gian làm việc buổi trưa, Bently chạy trên lên cao tốc, cả một đường thông suốt không trở ngại. Ngu Trọng Dạ mặt mày mệt mỏi, nhắm mắt hỏi Lão Lâm: “Hôm là ngày bao nhiêu?”

Lão Lâm nói ra một con số.

Ngu Trọng Dạ lại hỏi: “Mấy ngày rồi?”

Lão Lâm lại báo ra một con số.

Ngu Trọng Dạ mở mắt, bản thân cũng không ngờ tới: “Lâu như vậy rồi?”

Lâu, đương nhiên là lâu rồi, lâu đến trời đất xoay vần trên đầu được một lần rồi. Trước đây đều kêu người đến thị tẩm, xong việc sẽ trở lại sinh hoạt bình thường, đài trưởng Ngu thế nào lại tự trèo qua cửa đi cầu hôn người ta thế kia?

https://thuviensach.vn

Lão Lâm chỉ dám oán thầm không dám trả lời, ngược chỉ có Ngu Trọng Dạ tự cười chính mình, nói: “Tiểu Hình, đứa nhỏ này thật sự là khiến người ta rất…”

Rất cái gì? Đài trưởng đài Minh Châu chưa bao giờ coi trọng hai chữ “yêu thích”, cũng chưa từng có người nào có thể khiến hắn thốt lên hai chữ này. Nhiều năm ngồi ở vị trí cao như vậy, bên người đương nhiên không thiếu hoa thơm cỏ lạ, ngươi dính hắn mặt nóng dán mông lạnh cũng có, người tình cờ gặp mặt cũng có.

Đại khái là đã xem quá nhiều, cũng quá mệt mỏi, không muốn tiêu hao tinh thần để ứng phó, càng khỏi nói động tâm.

Ban đầu đối xử với cậu trai thanh niên trẻ tuổi này, cũng chỉ coi như đang chơi đùa một món đồ chơi nhỏ mới mẻ, nuôi ở bên người để giải sầu.

Chẳng biết từ khi nào, đối với đồ chơi nhỏ càng ngày càng để bụng, bản thân hắn cũng cảm thấy được bất ngờ. “Liêu tổng đã mời Thiếu Ngả đi đón gió,” Lão Lâm nói, “Bên người Liêu tổng phần nhiều là kẻ ác, chương trình của biên tập viên Hình… Sợ là đã đắc tội với không ít người.”

Ngu Trọng Dạ nói: “Nó không dám.”

“Liêu tổng là nể mặt chú,” Lão Lâm do dự một chút, liền nói tiếp, “Chú Ngu cũng đừng trách tôi lắm miệng, lão tiên sinh đối với chuyện này không quá cao hứng.”

“Biết rồi sao?” Ngu Trọng Dạ mở mắt ra, một gương mặt mệt mỏi, trên đời này không có tường nào gió không lọt qua được, hắn cũng không ngoài ý muốn, “Biết thì đành vậy thôi, làm khó lão nhắc nhở.”

Bên ngoài truyền tai nhau “ông con rể ước hẹn” xác thực là thật, vẫn nói mỗi cây mỗi hoa mỗi nhà mỗi cảnh, chuyện gia đình của đài trưởng Ngu, Lão Lâm là người rõ ràng nhất. Con gái duy nhất của Hồng bí thư chết

https://thuviensach.vn

sớm, đối với vị con rể này vẫn luôn không ưa thích, nếu không phải giữa hai người còn có mối liên kết là Thiếu Ngả, có thể trực tiếp muốn đoạt luôn tính mệnh của hắn.

“Có thể không biết? Trương bí thư tự mình nói với tôi. Lão tiên sinh lớn tuổi, nhìn thì có vẻ không quản chuyện gì, nhưng chuyện gì ngài ấy cũng đều biết —— ”

“Được rồi, tôi có chừng mực.”

Ngu Trọng Dạ nhắm mắt lại. Lão Lâm nhìn qua gương chiếu hậu, đài trưởng Ngu đang nhắm mắt dưỡng thần mặt, cao quý, mỹ lệ, sau khi ý cười dần tắt, chỉ còn lại con người lạnh như băng.

Mùa hè đến. Ánh mặt trời quá mãnh liệt. Không khí ngột ngạt.

Giống như mùa xuân măng mọc mùa hè phù du, người đến người đi trong đài Minh Châu, nhiều người hỗn tạp, trong đó không bao giờ thiếu thực tập sinh. Người cũ chân trước mới vừa đi, người mới lập tức đến thế chỗ. Mới tới là một thực tập sinh họ Hồng, tên tiếng Anh là Alex, được đích thân cấp trên nhờ cậy, người còn chưa xuất hiện, sự tích đã lan truyền, nghe đồn rằng người này vừa trẻ vừa đẹp trai, du học nước ngoài mới về, tài tử âm nhạc, trong nhà còn rất có bối cảnh.

Lại là một cậu ấm khó hầu hạ, trong lòng Hình Minh chán ghét những người này, ngay cả xem CV cũng lười, trực tiếp phái người đến nhà kho của trung tâm, giúp kiểm kê hao tổn các thiết bị trong đài.

Lạc Ưu tự mình đem Nam Lĩnh đi, đài trưởng Ngu bàn giao người cho hắn chăm sóc, đương nhiên hắn phải đặc biệt để ý. Ngày thứ hai sau khi rời đi, Nam Lĩnh ở trên weibo có đến hàng trăm nghìn người follow của mình thổi phồng Lạc thiếu gia đến mức khiến người ta có cảm tưởng trên trời dưới đất chỉ có Lạc Ưu là xuất sắc, còn ngầm ám chỉ người dẫn dắt mình

https://thuviensach.vn

trước đây không đứng đắn, khiến cho hàng loạt fan não tàn tức đến run người, thay cậu ta ra trận chửi bậy.

Hình Minh không dùng weibo, Nguyễn Ninh cho cậu xem ảnh cap màn hình cậu cũng thờ ơ không động lòng, cậu và Nam Lĩnh không có tình cảm thầy trò, tự nghĩ chửi người cũng không chửi được cả đời, không có gì đáng giá để tức giận.

Lạc Ưu cũng không dùng weibo, nhưng hắn khác với Hình Minh, nhân gia xưa nay chưa từng coi mình là người trong giới truyền thông, không cần nịnh bợ, lấy lòng, đón ý, nói hùa, không cần thể hiện cảm xúc của mình.

Nhân gia trời sinh tự phụ, cách xa những người đang bị cuốn vào vòng xoáy tranh đấu.

Ngày đầu tiên quay trở lại đài Minh Châu đã gặp được đài trưởng Ngu ở trong tòa cao ốc. Người vừa đi vào thang máy, Hình Minh vội rảo bước, muốn theo hắn đi vào.

Một nhà sản xuất chương trình tư lịch khó dò cũng đang đứng chờ thang máy, thấy vậy vội ngăn Hình Minh lại, rồi cúi đầu khom lưng trước Ngu Trọng Dạ mà nói “mời chú Ngu vào trước”, sau đó liếc mắt trừng tên nhóc con bên cạnh, như muốn trách cậu không hiểu quy củ.

Nếu như đài trưởng Ngu đang ở trong thang máy, thì cũng chỉ có số ít người cấp bậc trưởng lão như lão Trần ở đài Minh Châu mới dám đi vào cùng, người khác vô luận lớn hay nhỏ, chức vụ cao hay thấp, cũng phải lấy lãnh đạo làm đầu, đây là quy củ ngầm của đài Minh Châu.

Hình Minh trước kia đương nhiên hiểu rõ điều đó. Chỉ là ba ngày sớm chiều thân mật ở chung, cậu đã vô ý quên mất quy củ này.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài thang máy có sáu, bảy người đứng đợi, mà chỉ có Lạc Ưu và đài trưởng Ngu đi vào.

Không ai ngăn.

Thân phận của Lạc Ưu ở bên đài Minh Châu không phải bí mật gì. Người người đều yêu thích thế gia công tử "Bình dị gần gũi", dù có không thích cũng không dám biểu hiện trên mặt.

Lạc Ưu chào một tiếng "thầy Ngu", sau đó dán vào bên tai Ngu Trọng Dạ thì thầm chuyện gì đó. Hai người đồng thời nở nụ cười, nụ cười đặc biệt đẹp đẽ.

Tất cả những hình ảnh đó đều đâm vào trong mắt Hình Minh, mà Ngu Trọng Dạ tựa hồ không nhìn thấy cậu.

Cửa thang máy chậm rãi khép lại.

Lạc Ưu mặc dù cùng đài trưởng vào thang máy, nhưng đến nơi lại không đi vào phòng của mình mà tiến thẳng đến phòng làm việc của Hình Minh.

Chờ Hình Minh đến, Lạc Ưu chỉ hai cuốn sách trên bàn, nói là thầy Ngu bảo hắn đưa tới, có thể giúp cậu hoàn thành phỏng vấn tốt hơn.

"Cảm ơn." Hình Minh liếc nhìn tên sách, gật gật đầu.

Lạc Ưu quan tâm hỏi: "Tôi thấy chuyện gì anh cũng phải nhúng tay vào làm mới an tâm, sao ba ngày nay lại không tới đài, bị bệnh?"

Hình Minh liền gật đầu, lời ít mà ý nhiều: "Viêm cơ tim."

Lạc Ưu mỉm cười, 'Tầm nhìn Đông Phương' mới của anh, chương trình rất hay, phát sóng trực tiếp, các cuộc tranh luận rất thật, không phải là mánh lới quảng cáo, khiến tôi được mở rộng nhiều điều, tôi quyết định sẽ tăng thêm những phân đoạn tương ứng cho 'Minh Châu kết nối'.

https://thuviensach.vn

Lông mày Hình Minh nhíu lại, nhìn Lạc Ưu, không nói lời nào.

“Sau khi Trang Lôi rời đi rating của ‘Minh Châu kết nối’ xuống dốc nghiêm trọng, cho nên cải cách là điều bắt buộc phải làm.” Lạc Ưu giản lược kế hoạch thay đổi ‘Minh Châu kết nối’ cho Hình Minh nghe, về cơ bản là bản sao của ‘Tầm nhìn Đông Phương’, nhưng sẽ cải tiến hơn.

Cố nén đợi cho đối phương nói hết lời, khuôn mặt Hình Minh đã hoàn toàn trầm xuống, nghĩa chính từ nghiêm mà nói: “‘Minh Châu kết nối’ căn bản không cần phải thay đổi. Hai chương trình định vị không giống nhau, phong cách cũng khác biệt, ‘Minh Châu kết nối’ có tầm nhìn quốc tế, ‘Tầm nhìn Đông Phương’ lại nặng quốc nội dân sinh, ‘Minh Châu kết nối’ đại biểu cho lập trường của người làm quan, nên phải tỉ mỉ nghiêm cẩn, ‘Tầm nhìn Đông Phương’ chú trọng vào ý kiến dân chúng, tự do sáng tạo—— ”

“Thì ra là như vậy, có thể từ lúc anh tiếp nhận ‘Minh Châu kết nối’, tính chất chương trình liền thay đổi, trở nên lộn xộn không ra ngô ra khoai gì, đúng lúc làm mới lại.” Lạc Ưu cười vỗ vỗ vai Hình Minh, “Cải cách nhưng không thay đổi bản chất, thế thì làm sao để cải cách, lời của anh có mấy phân ý nghĩa, thầy Ngu đã giao ‘Minh Châu kết cho tôi, lời tôi nói đây mới là chân lý.”

“Lòng tham không đủ rắn nuốt voi. Chương trình như vậy anh không làm được, thầy Ngu cũng sẽ không đồng ý.” Trước tiên chiếm ‘Thời sự Trung Quốc’, sau đó đoạt ‘Minh Châu kết nối’, Hình Minh thầm nghĩ khẩu vị người này thật là lớn, ăn trong bát nhìn trong nồi, chương trình tốt trong thiên hạ đều vọng tưởng chiếm hết.

“Tôi biết anh và thầy Ngu có quan hệ gì. Nhưng người cùng thầy ấy hòa giải với lãnh đạo cấp trên, người đàm phán hạng mục trăm triệu, người cùng thầy Ngu tranh đấu giành thiên hạ là tôi,” Lạc Ưu đột nhiên ghé vào tai Hình Minh, thần thần bí bí nở nụ cười, “Về phần trên giường ‘có thứ’

https://thuviensach.vn

làm những chuyện hèn hạ, vui đùa một chút thôi, thầy ấy sẽ không coi là thật, nên thứ kia cũng đừng quá nghiêm túc.”

Hóa ra nhân gia muốn đi con đường “soulmate”(bạn tâm giao, tri kỷ),mài kiếm mấy năm, không vì phong hoa tuyết nguyệt, hóa ra là để mở rộng đất đai biên giới. Hình Minh suy nghĩ cẩn thận một chút, nhận ra rằng, bản thân mình đúng thật là làm không tới. Một gã Hồ Thạch Ngân cậu còn ứng phó không được, huống hồ là những vị cán bộ cấp cao, hạng mục trăm triệu. Trong lòng chua đến cực hạn, nhưng ngoài miệng vẫn còn vịt chết mạnh miệng, Hình Minh không chút hoang mang mà mỉm cười, không nhẹ không nặng giáng trả: “Nhưng làm thế nào bây giờ? Có một số người mong muốn hèn hạ như tôi còn không được.”

“Nếu không ngại thì thử đánh cược một phen.” Lạc Ưu nhíu mày, cười đến ôn hòa, “Thử xem anh và chương trình ‘Tầm nhìn Đông Phương’ của mình còn tiếp tục được mấy tập nữa.”

Lạc thiếu gia vừa cười vừa đẩy cửa ra ngoài, khuôn mặt của Hình Minh cũng không cao hứng là bao. Cậu từ từ ngồi xuống, vô định nhìn về phía trước, trong ánh mắt không hề có tiêu cự.

Nguyễn Ninh không ngửi ra được mùi thuốc súng trong không khí, cũng không nghe thấy nội dung trọng yếu của cuộc nói chuyện lúc nãy, chỉ cảm thấy tò mò: “Sếp à, coi như ‘Minh Châu kết nối’ thay đổi bản chất, cũng không cần sợ hắn. Người đi dương quan của người, ta về cầu độc mộc của ta, trước ‘Duyên tới là em’ trở nên nổi tiếng, Đông Á, cùng một số đài khác lập tức đi theo làm ra những chương trình tương tự, nhưng ai cũng không thể thành công đấu lại với rating của đài Minh Châu chúng ta.”

Hình Minh không nghe thấy có người nói chuyện với mình, nửa ngày mới tựa như sống lại —— giống như động vật ngủ động mới thức tỉnh, con ngươi trước tiên xoay chuyển một chút, sau đó ngón tay giật giật, đôi môi cũng mở ra.

https://thuviensach.vn

“Tình huống không giống nhau. Minh Châu cùng Đông Á là hai đài làm hai chương trình, vừa là cạnh tranh cũng là khích lệ. Nhưng nếu như ở cùng một đài…” Cậu dừng lại một lúc lâu, nhẹ nhàng hít vào một hơi, chỉ cảm thấy tim nguội hơn nửa, ngẫm lại hậu quả? Hậu quả khó mà lường được. “Trong đài làm sao có thể tiêu hao tài nguyên để sản xuất hai chương trình giống nhau được?”

Cướp văn phòng, chiếm chỗ để xe, các sự việc trên cậu đều có thể bỏ qua được, chỉ có chương trình của cậu, cậu không thể nhẫn nhịn, cũng chắc chắn sẽ không nhượng lại

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 73

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh không phải Lâm Tư Tuyền. Cũng chẳng bao giờ khóc nháo đòi đài trưởng Ngu làm chủ, thấy kẻ địch trước mặt sẽ chẳng ngồi im bó tay chịu trói, dòng máu có chút hung hãn đang từ từ trỗi dậy trong cậu, ngoan độc như rắn.

Triệu tập tổ viên mở cuộc họp, xem lại tất cả các tư liệu sống mà tổ viên đã quay chụp được. Kế hoạch đưa ra, nội dung chủ yếu của tập tiếp theo chương trình ‘Tầm nhìn Đông Phương’ sẽ xoay xung quanh về vấn đề lạm dụng tình dục tại nơi làm việc và cách phụ nữ tự bảo vệ mình.

Hình Minh nói thẳng, không hài lòng.

Cậu đã làm một tập về vụ án yêu râu xanh, kiên cố dày nặng, tiếng vọng không sai. Tập mới của chương trình với nội dung nghe đã khiến người ta biến sắc mà nói, quả thật còn rất ít góc cạnh để khai thác, tựa như gãi không đúng chỗ ngứa, muốn gãi nhưng không gãi tới nơi, phân lượng quá nhẹ.

Buổi trưa còn có hẹn với người khác, trước khi ra ngoài Hình Minh giao việc cho toàn bộ tổ viên, tất cả đều đi phải ra ngoài chạy tin tức, không đào ra được nội dung giật gân nào thì toàn bộ đều cút!

Người Hình Minh hẹn là một cảnh sát trông coi ngục của nhà giam Ngưu Lĩnh, tên là Trương Hoành Phi, sắp về hưu.

https://thuviensach.vn

Trước đây cậu từng đi tìm hiểu. Gián tiếp qua nhiều người, dàn xếp tỉ mỉ, mới biết năm đó những cảnh sát trông giữ Hình Hoành trong trại giam đều bị điều đi tỉnh ngoài làm việc, ở lại cũng chỉ còn mỗi Trương Hoành Phi này, bởi vì lớn tuổi, năm ngoái mới triệu tập trở lại.

Xuất phát từ mục đích chương trình, hai người ở trong ngục giam Ngưu Lĩnh tán gẫu một hồi. Hình Minh xuất thân từ đài Minh Châu, biên tập viên át chủ bài chương trình nổi tiếng, cậy thế thanh danh của đài trưởng Ngu, đi đến đâu đều chưng ra khuôn mặt thân dân tiếp đón người. Cậu cố gắng tìm hiểu thói quen của các quản ngục, vừa thấy người đã dâng lên bao Trung Hoa cho Trương Hoành Phi, rõ ràng bản thân không hút thuốc lá, cũng bồi người đốt một điếu, nuốt mây nhả khói, lấy đó làm thân.

Lúc này cậu hành động một mình. Hình Minh cố ý thả dây dài câu cá lớn, không tiết lộ danh tính của mình, sợ người biết chuyện không tiết lộ, chỉ trời nam biển bắc theo sát người tán gẫu, nói dạo này chương trình mới không có tin tức nào để làm, bản thân gần đây rất lo lắng.

Không nghĩ tới Trương Hoành Phi một khi đã nói chuyện liền như máy hát. Ông nói mình gần đây mình cũng đang có chuyện buồn bực, sau đó liền kể cho cậu nghe. Ông có một đứa cháu gái đang học năm nhất tên là Tiểu Từ, ba mẹ nó từ quê lên thành phố, bây giờ xem như là công nhân nhập cư, mới đến nên điều kiện, tiền bạc còn thiếu thốn, vất vả mãi mới gom góp cho con được đi học. Nhưng mà hôm đó nó đi học về, ba mẹ phát hiện thấy hạ thân đứa bé có vết máu, gặng hỏi mãi, nó mới trả lời là ở lớp không ngoan, bị thầy giáo đánh.

Bộ phận riêng tư của trẻ nhỏ là nơi nhạy cảm. Ba mẹ nó bất an nên gặng hỏi lại mấy lần, nó lúc bấy giờ mới đổi giọng, mù mịt nói là thầy giáo động vào.

Một câu nói như sét đánh giữa trời quang, da đầu của cả hai đều tê rần, một thân mồ hôi lạnh, lập tức đi đến trường học.

https://thuviensach.vn

Ban giám hiệu nhà trường vừa nghe đến chuyện này lập tức phủ nhận, còn bày ra trước mặt ba mẹ nó hàng loạt ảnh chụp và những tấm bằng khen danh dự. Thì ra giáo viên chủ nhiệm lớp của Tiểu Từ họ Lưu, vừa là giáo viên đặc cấp lại còn là chiến sĩ thi đua, mấy chục năm qua sống rất thanh liêm nghèo khó, thành tích xuất sắc đếm không xuể. Trường học dành cho con cháu công nhân đó là do thầy Lưu sau khi về hưu bán nhà quyên góp, ngôi nhà mà gã thuê còn chưa tới mười lăm mét vuông, thức ăn hàng ngày đều là bánh bao dưa cà, mỗi khi rảnh rỗi gã còn thường đi thu gom đồng nát, tất cả thu nhập đều quyên góp cho trường học. Con gái duy nhất của gã bởi vì vậy nên không muốn qua lại với gã nữa. Bên phía truyền thông đã không ít lần phỏng vấn câu chuyện này, thầy Lưu kia còn được bầu chọn là nhân vật tiêu biểu của năm.

Bé gái tám tuổi sẽ không nói dối, nhân phẩm của lão chiến sĩ thi đua cũng không thể nghi ngờ. Hình Minh ngửi được mùi vị tin tức quen thuộc, máu trong người lại bắt đầu cuồn cuộn chảy, hai mắt tỏa sáng, trong nháy mắt liền đem Lạc Ưu, Ngu Trọng Dạ thậm chí ngay cả mục đích ban đầu của mình cũng quên sạch.

Phóng viên sợ nhất là thiên hạ không loạn, không có tin tức cho họ thực hiện, có chút quá vô tâm, nhưng họ chỉ ước gì Trung Quốc tái hiện lại cảnh hạn hán, dịch châu chấu, đất đai khô cằn, thảm cảnh ngàn dặm. Dứt bỏ việc dẫn một chương trình giải trí đang phất lên, dùng kết quả để chiếm được lòng tin của mọi người; Hình Minh quả thật có tố chất của một phóng viên.

Một chiếc hồng mao(1)trong thiên hạ. Thế nhưng bản thân cậu còn không so sánh được với nó, bé nhỏ không đáng kể.

(1) Trong câu “nhẹ tựa hồng mao”.

Cậu ngay lập tức định ra thời gian, dự định trở thành một kỹ sư tâm hồn, dò hỏi ra được tên trường mà cô bé theo học tên là trường tiểu học dân lập Đông Ly.

https://thuviensach.vn

Tin tức tốt thì phải tìm hiểu ngay lập tức, không thể chờ, Hình Minh vội vàng tạm biệt Trương Hoành Phi, qua loa ăn xong bữa cơm trưa bên ngoài liền trở về đài Minh Châu. An bài phóng viên trong tổ đi công tác, cho phép sử dụng máy bay để đi lại, bởi trong đài chỉ toàn là xe ô tô chuyên dụng, cậu tự mình móc tiền chi trả. Nhiệm vụ còn chưa có phân công xong, thư ký của đài trưởng đã gọi điện tới, mời cậu vào văn phòng, Lạc Ưu, lão Trần cũng đang ở đó.

Bên trong phòng đài trưởng Ngu, còn có cả Phó chủ nhiệm trung tâm tin tức đang ngồi nghiêm túc, trông có chút giống tam đường hội thẩm(2). Lạc Ưu đang thuật lại lý do muốn thay đổi 'Minh Châu kết nối', Hình Minh đi đến văn phòng đài trưởng, vừa vặn nghe thấy phương châm thay đổi được tổng kết bằng tám chữ: pha loãng thông tin, tập chung chủ đề.

(2) Tam Đường hội thẩm: Đây là phiên tòa thời Trung Quốc cổ đại, nói về các chế độ giám sát. Trong hệ thống chính trị thời phong kiến Trung Quốc, có một hệ thống quy chế rất quan trọng, đối với giám sát cơ cấu quan lại và quan chức. Năm 221 trước công nguyên nước Tần sau khi tiêu diệt sáu nước, dưới hoàng đế thiết lập ba cấp bậc quan lại quan trọng nhất, đó là Thừa Tướng, Thái Úy, Ngự Sử Đại Phu, họp lại gọi là Tam công, Thừa Tướng nắm giữ việc triều chính, Thái Úy nắm giữ việc quân sự, Ngự Sử Đại Phu nắm giữ việc giám sát. Hệ thống này đặt nền tảng cơ bản của chính trị quan liêu Trung Quốc suốt hai ngàn năm tuổi. Nhà Hán kế thừa nước Tần, cơ cấu giám sát gọi là Ngự Sử Đài, quan trên là Ngự Sử Đại Phu. Đời Đường cơ cấu bên trong giám sát hình thành chế độ tam viện chặt chẽ, chế độ giám sát còn có một đặc điểm là Ngự Sử tham gia xét xử tư pháp, những vụ án quan trọng hoàng đế theo quy tắc chiếu xuống Hình Bộ, Ngự Sử Đài, Đại Lý Tự đồng xử", hệ thống này tiếp tục đến đời nhà Minh – Thanh, được gọi là "Tam đường hội thẩm". Nhà Minh đổi Ngự Sử Đài thành Đô Sát Viện, cùng với Hình Bộ, Đại Lý Tự hợp thành "Tam Pháp Ti", là cơ quan xét xử tối cao, thường là "Tam Pháp Ti" tham gia xét xử. Tam ti hội thẩm, thường gọi là "Tam đường hội thẩm".

https://thuviensach.vn

(Trích chú thích số 3 – “Công chúa cầu thân’, chương 21, Yuuri dịch)

Tân truyền thông xung kích với truyền thông truyền thống, nhiều ít chương trình không thu được tỉ lệ người xem như mong muốn, ‘Minh Châu kết nối’ ngưng tụ một đời tâm huyết của mọi người, nếu không thay đổi… Lạc Ưu phòng ngừa chu đáo, nói đợi đến khi danh tiếng chương trình tuột dốc không phanh, lúc đấy e là đã muộn.

Lạc Ưu nói, dữ liệu mảng của ‘Minh Châu kết nối’ rất bất cập, thường thì mỗi lần khi ‘Thời sự Trung Quốc’ hay ‘Minh Châu kết nối’ phát sóng những tin tức quan trọng thì đều có những đoạn passage(3)chạy qua, vừa khó để ghi nhớ lại che tầm mắt của người xem, dữ liệu cũng bị lãng phí. ‘Thời sự Trung Quốc’ hay ‘Minh Châu kết nối’ giây giây phút phút đều là vàng, hai chương trình có mối quan hệ bổ sung cho nhau, nếu ‘Thời sự Trung Quốc’ phụ trách đưa các thông tin quan trọng trong ngày, thì ‘Minh Châu kết nối’ phụ trách chỉnh hợp bình luận, phản ánh và tôn trọng tính kịp thời của tin tức một cách tối đa; Lạc Ưu còn nói, ngoại trừ các phim ngắn hay video liên kết chương trình do các phóng viên làm ra, hắn kiến nghị mỗi kỳ chương trình nên lời mời ba vị khách mời có kiến thức về chủ đề của chương trình hôm đó để đưa ra ý kiến, khán giả không chỉ muốn nghe những lời nói sáo rỗng được chuẩn bị sẵn, cái mà họ muốn nhìn là những tinh anh trong các lĩnh vực, thần thương khẩu chiến…

(3)

Passage là dòng chữ quảng cáo chạy dưới cuối màn hình

So sánh với cách dò đá qua sông của ‘Tầm nhìn Đông Phương’, Lạc Ưu đối với sự cải cách của ‘Minh Châu kết nối’ càng khẳng định, hình khối càng nhiều chiều hơn.

https://thuviensach.vn

Lạc Ưu hăng hái, Hình Minh trước sau không lên tiếng —— tài nghệ không bằng người, nói cái gì đều là dư thừa.

Thái độ của Ngu Trọng Dạ đối với việc cải cách thay đổi của 'Minh Châu kết nối' vẫn rất ám muội, hắn để lão Trần phát biểu ý kiến trước. Lão Trần đoán không được ý của đài trưởng, ra sức khước từ không thành, cuối cùng nói, đề nghị của lão là, tất cả dùng tỉ lệ người xem để nói chuyện.

Ngu Trọng Dạ hỏi Hình Minh: "Ý của em thế nào?"

Người trong nghề này lâu thường truyền nhau câu nói vô cùng đau đớn: Tỉ lệ người xem ti vi là cội nguồn của cái ác. Lời này chỉ đúng phân nửa. Tỉ lệ người xem nhiều hay ít là vô tội, cái ác chính là những người trong giới truyền thông cúi đầu khom lưng với tỉ lệ người xem.

Khom lưng trước đấu gạo, cúi đầu dưới mái hiên, Hình Minh không thể ngoại lệ tách mình ra khỏi tập thể, cậu gật đầu, thừa nhận: "Rất tốt, rất công bằng."

Hai bên tranh chấp, bằng bản lĩnh của mình, một hồi phân tranh xem như là giải quyết trong viên mãn. Ba người trong văn phòng đài trưởng không còn việc gì khác nên chuẩn bị trở về công tác, Ngu Trọng Dạ nói: "Tiểu Hình lưu lại."

Lạc Ưu đang đi bỗng dừng lại, quay đầu nhìn Hình Minh. Trong mắt có thứ gì đó dần hiện lên, khoảng chừng gọi là căm ghét.

Hình Minh ngược lại không lưu tâm, cậu bây giờ lòng không cam tình không nguyện, tuy thế vẫn phải e ngại thân phận đài trưởng của đối phương, đành lưu lại.

Lạc Ưu cùng lão Trần đều rời khỏi văn phòng, đài trưởng Ngu vẫn không nhanh không chậm xử lý công vụ trên tay, không ngẩng đầu lên, cứ như vậy hỏi Hình Minh: "Thực tập sinh mới đến chỗ em có tốt không?"

https://thuviensach.vn

“Phân đi đến kho thiết bị.” Cậu tận lực đè ép âm thanh, mà vẫn bảo đảm đài trưởng Ngu có thể nghe thấy, “Đã phiền những người có chỗ dựa chống lưng rồi.”

Ngu Trọng Dạ cuối cùng cũng ngẩng mặt lên, ý cười trong đôi mắt thâm trầm dần hiện lên, chậm rãi lên tiếng: “Lời này nghe có chút ý tứ chán ghét.”

“Không còn cách nào khác.” Hình Minh lắc đầu, “Tỉ lệ người xem ti vi định đoạt, nhận.”

“Không ý kiến?”

“Không ý kiến.” Hình Minh gật đầu, bỗng nhiên duỗi tay ra hướng về phía Ngu Trọng Dạ, “Chìa khóa, đưa em.”

“Lãnh đạo đương nhiệm của đài phát thanh là do lão gia tử một tay cất nhắc, tiểu Lạc là một nhân tài, trong đài cần cậu ấy.” Ngu Trọng Dạ vẫn ngồi bất động, không trả lại chìa khóa, chỉ hơi nhếch nhếch khóe miệng, dường như như không muốn so đo với cái tính khí trẻ con của cậu, “Nhắc lại cái những yêu cầu khác.”

Đến tên lão gia tử kia còn không nói là ai, nhưng có người lại gọi là “ông ngoại” từ nhỏ đến lớn. Lão Trần vẫn còn ở trong trung tâm tin tức làm mưa làm gió, Lạc Ưu cũng chưa đổi cách xưng hô “thầy Ngu”, dạ dày Hình Minh chua loét, chua đến tận chân răng, thì ra đàn ông anh tuấn lại nhiều tiền cũng giống những người khác mà thôi, thời điểm t*ng trùng lên não thì mở miệng ra hứa hẹn, sau khi tỉnh táo lại thì làm bộ chẳng biết gì. Suy nghĩ một chút, vẫn quyết định chọn thứ có lợi cho mình.

Quý Huệ không còn nhiều thời gian, tâm nguyện lớn nhất chính là thuốc Alanine Ciloni có thể lấy được giấy phép sản xuất ra thị trường. Tuy nói sau khi chương trình phát sóng, nhiều xưởng thuốc đối với loại thuốc mới này có hứng thú, nhưng vẫn kiêng kỵ bên phía Thịnh Vực, hơn nữa rất

https://thuviensach.vn

nhiều xưởng thuốc không đủ thực lực, nào biết có thể chống đỡ tiếp được các giai đoạn hay không.

Rèn sắt phải ngay khi nóng, dư âm của ‘Tầm nhìn Đông Phương’ vẫn còn, Lưu bác sĩ lại không nghĩ biện pháp nhanh chóng bán hạng mục. Mà dõng dạc tuyên bố muốn cáo trạng cục quản lý dược không hành động, để mặc cho Liêu Huy Thịnh Vực bức hại đồng nghiệp của mình.

Bác sĩ Lưu cũng hiểu là đài trưởng Ngu không lọt mắt loại phần tử trí thức, lạc hậu, cổ hủ, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ như mình, Hình Minh cũng đối với loại người này vừa kính vừa sợ, yêu hận chồng chất.

Cậu đem tâm nguyện của Quý Huệ nói cho Ngu Trọng Dạ, nói chuyện này cũng là tâm nguyện của lòng mình.

Ngu Trọng Dạ sảng khoái gật đầu, được.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 74

Edit & Beta: Direct Kill

Ngu Trọng Dạ đáp lời "Được", sau đó nói "Đi đi".

Ngu Trọng Dạ đuổi cậu ra ngoài, chỉ dùng một cái liếc mắt đã có thể làm được.

Hình Minh nghe lời mà đi ra ngoài. Tiến một bước lui hai bước, vẫn là gọi đến thì đến đuổi đi thì đi, giống như chuyện gì cũng chưa từng thay đổi.

Nhìn mọi chuyện sóng yên biển lặng, kỳ thực mối quan hệ hiện tại, lúng túng, gượng gạo, không rõ ràng, chẳng trách Lạc Ưu không cam lòng, cậu cũng không thoải mái.

Nhớ tới đài trưởng Ngu tận lực chăm sóc người mới, cậu quyết định đến nhà kho nhìn thử xem.

Hình Minh đang đi thì tình cờ gặp Nguyễn Ninh: " hực tập sinh mới tới vẫn đang ở trong nhà kho hả?"

"Vẫn đang ở đó, không biết tại sao lại không mở điều hòa lên, bên trong nóng như cái lồng hấp."

"Có lời oán hận?" Hình Minh đang bốc hỏa mà không chỗ phát tiết, nghĩ nếu như đối phương lên tiếng trách móc, cậu sẽ sắp xếp cho càng nhiều việc vặt, ngọc bất trác bất thành khí, dằn vặt cũng có đạo lý của dằn vặt.

"Không có." Không nghĩ tới Nguyễn Ninh lại nói, "Rất vui vẻ."

https://thuviensach.vn

Hình Minh không tiếp tục hỏi chuyện nữa, người còn chưa tiến gần đến cửa, đã nghe thấy bên trong truyền ra tiếng trống, nhớ lại, hình như có một chiếc trống kiểu cũ vứt ở trong nhà kho, bao năm không ai động tới.

Điệp khúc trống đánh dồn dập, thế nhưng lại không gây phiền nhiễu xung quanh, trong nhà kho truyền đến tiếng vỗ tay, tiếng người nói chuyện ồn ào, một cậu thanh niên đang ngồi chính giữa hát ca khúc tiếng Anh, bài hát đã được cải biên tương đối nhiều, nhịp điệu so với trước kia nhẹ nhàng êm dịu hơn, Hình Minh không am hiểu nhạc lý, nhưng vẫn có thể phân biệt được hay dở.

Trong nhà kho cậu thanh niên tươi trẻ hăng hái, phát âm tiếng anh rất thuần khiết, còn có thanh tuyến… Thanh tuyến thật đẹp!

And if you really need me, you gotta gotta gotta gotta love me harder

Gotta love me harder

Love me, love me, love me, love me...

Hình Minh đột nhiên nhớ tới Ngu Trọng Dạ.

Rõ ràng thanh tuyến của hai người hoàn toàn không giống nhau chút nào, Ngu Trọng Dạ trầm thấp thuần túy, cậu thực tập sinh kia thì trong trẻo dương quang, chính cậu cũng không hiểu được tại sao lại liên tưởng hai người với nhau.

Hình Minh đứng ở cửa kho, nghe giọng hát bên trong, tưởng tượng ra cảnh Ngu Trọng Dạ khe khẽ hát.

“Sếp ơi, anh cười cái gì vậy?” Nguyễn Ninh trợn mắt há mồm. Hoàng tử băng lừng lẫy nổi danh trong đài Minh Châu thế nhưng lại tự mình đứng ngẩn người cười, lại còn cười đến thân thương như vậy, quả như thực tố quỷ đói, phật đà động tình.

https://thuviensach.vn

Hình Minh hơi run, thu lại nét cười trên mặt trong lúc lơ ý để lộ ra ngoài, ngay lập tức khôi phục dáng vẻ lạnh băng, cách xa người ngàn dặm thường ngày, xoay người đi.

Vốn muốn kiếm cớ để đến thăm dò, bỏ đi, hà tất phải cùng người mới phân cao thấp. Ái tình vốn chỉ là thêu hoa trên gấm, lòng cậu giờ chỉ có chuyện quốc gia thiên hạ cùng một mối thù cá nhân, nào còn hơi sức đâu để nhớ đến chuyện khác, mà đài trưởng Ngu… Chỉ sợ cũng chẳng có sức đâu để cho.

Những phóng viên được phái đi làm việc, trở về đều thu được kết quả tốt, Hình Minh hiếm khi không tăng ca, tan làm tiện đường đi thăm Quý Huệ. Hình Minh bảo đảm với Quý Huệ, thuốc của thầy Hạ nhất định có thể bán ra thị trường.

Lý Mộng Viên trừng mắt nhìn cậu: “Dựa vào đâu lại khẳng định như vậy?”

Mấy ngày quá Hình Minh đều không nhận điện thoại của Lý Mộng Viên, hôm nay gặp cô ở đây cũng chỉ là tình cờ. Chuyện này sai thật rồi. Cậu không thể chống đỡ đôi mắt tha thiết cùng mong đợi của Lý Mộng Viên mỗi lần nhìn mình, vì vậy giả câm vờ điếc.

Ngu Trọng Dạ đã gật đầu việc này rồi, cậu tin tưởng không chút nghi ngờ.

Bồi Quý Huệ ăn cơm tối xong, xuất phát từ phong độ đàn ông, Hình Minh đề nghị chở Lý Mộng Viên về nhà.

Trên xe BMW màu trắng, Hình Minh ngồi ở ghế lái khẽ nghiêng đầu, nhìn chằm chằm Lý Mộng Viên.

Đôi mắt ấy quá đẹp đẽ, khiến người không dám nhìn thẳng. Lý Mộng Viên bỗng nhiên đỏ mặt, dùng ánh mắt ruột mềm trăm mối nhìn lại Hình

https://thuviensach.vn

Minh.

Hình Minh mặt không thay đổi quay đầu lại, nhắc nhở cô: “Dây an toàn.”

Lúng túng trầm mặc trong giây lát, Lý Mộng Viên ấp a ấp úng nói, anh của cậu gần đây đang nằm viện.

“Anh của tôi?” Hình Minh không phản ứng lại.

“Không phải là anh ruột, người ấy họ Hướng.” Lý Mộng Viên nói tiếp, “Anh cậu bị người đánh.”

“Người nào? Hắn lại gây chuyện?” Hỏi ra mới biết không phải như vậy, bệnh viện Phổ Nhân dù sao cũng thuộc top một trong ba bệnh viện công lập tốt nhất, lưu manh sinh sự với bác sĩ thì thôi, không đến nỗi ngay cả người qua đường cũng không buông tha, vì vậy tự hỏi tự trả lời nói, “Hắn là Hướng Tiểu Ba lại gây sự bên ngoài.”

“Anh của cậu bị gãy xương phỏng chừng là do bị đánh, bọn họ còn không tha thứ mà tìm đến tận bệnh viện, hình như là anh cậu vay tiền lãi suất cao không trả được nợ, đến mấy trăm ngàn…”

Hình Minh thờ ơ không động lòng. Ánh mắt nhìn thẳng phía trước, vừa chăm chú lại lạnh lùng. Cậu cũng không bất ngờ. Hướng Tiểu Ba từng mở tiệm net, làm trong phòng xông hơi, thậm chí đến việc vay nặng lãi này còn không buông tha, cũng coi như trải qua đủ mọi hoàn cảnh, cái chính là không có việc nào làm được tử tế. Chắc hắn trong lòng hắn có nhiều phẫn uất, tiền cha mình cả đời khổ cực dành dụm để mua quan tài đều bị hắn moi hết sạch.

“Còn có mẹ cậu, cũng bị thương, mấy tên đó nói nếu không đem tiền trả lại, chúng sẽ đốt nhà… Vừa nãy trước mặt cô Quý, mình không tiện nói…” Quang cảnh trước mắt bỗng trở nên xa lạ, Lý Mộng Viên nhận ra BMW đột

https://thuviensach.vn

nhiên quay trở lại, khẽ lên tiếng: “Hình như xe chúng ta đang đi không đúng đường, đừng nên đi đường này.”

“Giờ cao điểm, đường cũ đang bị tắc.”

Chỉ nói câu này, còn mặc kệ Lý Mộng Viên nói chuyện gì nữa, Hình Minh đều không lên tiếng.

Nói là đường tắc, xe chạy lòng vòng quanh thành phố. Sau đó Hình Minh đỗ xe trước cửa một tiểu khu, tắt động cơ. Không giải thích gì thêm với Lý Mộng Viên đang ngồi bên cạnh, cậu lặng im, không nói một lời, giống như đang chờ ai đó.

Có người đi qua, nhìn vào trong xe với ánh mắt khó hiểu, Hình Minh ngoảnh mặt làm ngơ, không xuống xe. Một thời gian không đến đây, mấy tòa nhà phụ cận đã cũ kĩ phủ kín màu xanh đen của rêu, đang được trùng kiến lại.

Hình Minh vẫn còn ấn tượng với một quán tạp hóa gần đó. Nói không khoa trương, từ lúc quán đó được xây dựng, vẫn là đám cỏ lau ngập đầu, vẫn là mấy viên gạch xanh được xếp lộn xộn, có mấy bác gái lớn tuổi rảnh rỗi ngồi hóng mát, không để ý bên ngoài tiểu khu bụi tung mù mịt, các bác gái ngồi rung đùi mồm năm miệng mười, nhàn hạ bà tám về các chuyện của tiểu khu. Bọn họ là loại người thường thấy trong xã hội này, bình thường thì vất vả cần cù, sau nửa cuộc đời bận rộn, ngoại trừ mỗi ngày mong chờ nhà nước cung cấp viện trợ cho người nghèo, thì cả ngày không có việc gì làm.

Các bác gái đang bàn về chuyện ông lão sống một mình ở tiểu khu bị chết, khi phát hiện ra thì thi thể đã chảy nước mủ từ lâu, mùi hôi thối bốc xa mười dặm, phòng ở do nhà nước cấp, ông lão chết rồi không người kế thừa sẽ được trả lại quốc gia, vì vậy người nhà từ bỏ ông lão từ lâu đang muốn nhờ cậy cảnh sát thông đường, cố gắng để được kế thừa lại căn hộ;

https://thuviensach.vn

nhưng ai ngờ một đêm bị cơ quan tài chính lừa gạt mất trắng tám mươi ngàn, người kia hiện giờ so với cha mẹ chết rồi còn thê thảm hơn, cả ngày ở trong nhà không ăn không uống, muốn tìm cái chết…

Những chuyện này đều có khả năng trở thành đề tài. Hình Minh nghĩ, cần phải xuống xe cùng các bác gái trò chuyện. Thế nhưng cậu không nhúc nhích được.

Cậu nhìn thấy Đường Uyển xuất hiện. Trong tay đang cầm một túi rác, hẳn là ra ngoài vứt rác.

Đường Uyển ném túi rác trong tay xuống, bước đi vẫn ngẩng đầu ưỡn ngực như cũ, cần cổ nhỏ dài như thiên nga, dáng đi cực kỳ tao nhã. Người bên ngoài chào bà là cô giáo Đường, bà chỉ mỉm cười gật đầu. Khí chất khi nói chuyện cùng mọi người của Hình Minh được di truyền rất nhiều từ mẹ mình. Loại khí chất không thể giải thích không thể đuổi kịp, nói đơn giản một chút, không phải cùng một loại với người phàm tục.

Mặc dù cách xa khoảng năm, sáu mét, Hình Minh liếc mắt một cái vẫn có thể nhìn thấy những vết bầm tím trên khuôn mặt Đường Uyển, Đường Uyển năm nay đã hơn năm mươi tuổi nhưng làn da vẫn trắng hồng rạng rỡ, cho nên những dấu vết bầm tím kia lại đặc biệt rõ ràng. Những vết bầm xấu xí khiến dấu vết tháng năm trên mặt bà dần lộ ra. Trong ấn tượng của Hình Minh mẹ mình sẽ không bao giờ già.

Người phụ nữ này khi còn bé được cha mẹ cưng chiều, lớn rồi vẫn được chồng nâng niu, đời này chưa phải chịu qua khổ cực, ăn trái đắng bao giờ.

BMW màu trắng trong đêm đen rất dễ nhận ra, nhưng Đường Uyển không nhìn thấy Hình Minh —— cũng có thể là nhìn thấy, Đường Uyển chỉ liếc mắt về hướng con trai mình đang đậu xe, chỉ là đứng từ xa nhìn, rồi quay đầu bỏ đi.

https://thuviensach.vn

Cả người Hình Minh ngửa ra sau, đem khuôn mặt giấu vào trong bóng tối, để cho tấm vải cũ kỹ vô hình che giấu đi đôi mắt ẩm ướt.

Người với người, nếu cả đời đừng quan tâm đến nhau, thì thật tốt quá.

Cậu nhìn theo bóng dáng mẹ mình rời đi.

Ở khu này người có tiền không nhiều, như Hướng Dũng đã xem như là trường hợp đặc biệt. Những bác gái đang ngồi ở quán tạp hóa trước giờ đều ao ước được ở nhà lầu, đi xe đắt tiền như Đường Uyển, thế nên vào lúc này đặc biệt hả hê, nhiệt tình bỏ đá xuống giếng. Mấy người mới vừa rồi còn ở trước mặt khen bà là tiên nữ hạ phàm, bây giờ lại cong mồm mắng là hồng nhan họa thủy.

“Nghe đâu bọn họ chuẩn bị bán nhà, trước mắt giá phòng tuy cao, nhưng mà số tiền lớn như vậy không biết có trả nổi không, cũng không biết mấy tên cho vay nặng lãi kia khi nào thì trở lại, lần trước cái bộ dạng muốn giết người phóng hỏa của bọn chúng suýt nữa hù chết tôi!”

“Từ nhỏ lão Hướng đã làm việc tại quán cơm, cũng coi như có chút tiền của, nào ai ngờ lại có thằng con trai phá gia chi tử như thế, ăn uống nhậu nhẹt, chơi gái đánh bài, toàn bộ đều bị nó moi hết…”

“Tôi và lão Hướng quen nhau khá nhiều năm rồi, vợ trước của lão tôi cũng biết, khi đó Tiểu Ba ngoan ngoãn lắm, đều là do hồ ly tinh kia đến mới biến thành như vậy…”

“Nhà bọn họ không phải còn có một đứa con trai sao, nghe nói là biên tập viên của đài Minh Châu, vừa đẹp trai lại có tiền đồ…”

“Đó không phải là con ruột của ông Hướng, chỉ là con riêng của hồ ly tinh thôi… Nghe nói trước khi chồng của hồ ly tinh chết cô ta đã “hồng hạnh xuất tường” (ngoại tình) cặp kè với lão Hướng, cho nên quan hệ mẹ con của bọn họ không ra sao, một năm gặp mặt không quá mấy lần…”

https://thuviensach.vn

Đến tận bây giờ mà Đường Uyển cũng không chịu kể chuyện cho Hình Minh nghe. Nếu như không phải Lý Mộng Viên nhắc đến, chắc rằng Hình Minh vẫn sẽ không biết.

Hình Minh lái xe đưa Lý Mộng Viên về nhà, dọc đường đi luôn im lặng. Có thứ gì đó đang dần lên men trong lòng cậu. Nói không được là tiếc hận đau lòng hay chỉ là đáng thương, mơ mơ hồ hồ giống như hận ý thời thơ ấu. Khiến người ta buồn bực đến hoảng hốt.

Về đến nhà, Hình Minh nằm ở trên giường tìm đọc các email công việc —— trước đây chê giường bé, từ lúc Ngu Trọng Dạ đi, cảm giác không còn là chiếc giường xưa cũ nữa, vừa rộng lại vừa trống, khiến người ta cảm giác cô đơn cùng cực.

Phóng viên phái ra ngoài báo cáo tình huống công tác, nói vị giáo viên già được phong tặng danh hiệu chiến sĩ thi đua tên là Lưu Sùng Kỳ, kém một chữ so với tên vị sếp trước kia của tôi, vợ chết sớm, để lại hai cô con gái, con gái nhỏ không làm việc ở địa phương, quanh năm suốt tháng hiếm khi về nhà, vất vả mãi mới liên hệ được với con gái lớn, mà cô con gái lớn nghe giới thiệu là người đài truyền hình lập tức cự tuyệt không gặp mặt, chỉ ở trong điện thoại nói một câu rất hàm ý: Lão già kia là một tên biến thái!

Câu nói này không chỉ có hàm ý, mà còn cực kì quan trọng, Hình Minh ngay lập tức bố trí nhiệu vụ phải điều tra cho rõ, để các ký giả đóng giả thành cảnh sát hình sự, tra hỏi kỹ càng.

Trong chốc lát Quý Huệ điện thoại tới, nói một công ty thuốc nổi danh ở Hương Cảng có ý định tiếp tục nghiên cứu hạng mục này, tài lực bối cảnh đều không có gì để xoi mói, nên chuyện về Alanine Ciloni có lẽ sẽ đạt được kết quả tốt đẹp; còn nói sợ bác sĩ Lưu đi sẽ không giữ mồm giữ miệng nên chưa yên tấm, vì thế muốn ủy thác Hình Minh thay mình đàm phán với đối phương.

https://thuviensach.vn

Không ngờ hiệu suất của đài trưởng Ngu lại kinh người như vậy, sáng sớm mới gật đầu, buổi tối đã có kết quả. Hình Minh vui vẻ đáp ứng, vì làm chương trình, cậu đã sớm tìm hiểu về loại thuốc mới của Hạ giáo sư một cách kỹ càng, chuyện đàm phán này cậu rất tự tin.

Treo điện thoại của Quý Huệ, Hình Minh nhìn màn hình máy tính nửa ngày, sau đó lên trang web của ngân hàng đăng nhập, kiểm tra xem trong thẻ còn lại bao nhiêu tiền.

Mặc dù tiền lương của biên tập viên tin tức khá dồi dào, nhưng cậu đã cùng Ngu Trọng Dạ lập quân lệnh trạng, 'Tầm nhìn Đông Phương' từ trù bị đến phát sóng, cậu vẫn luôn chỉ lấy mức lương cơ bản. Tuy nhiên chi phí cho một người ăn ở tiêu dùng khá dư dả, cậu vốn là người yêu thích ngăn nắp, cho nên mỗi tháng chi tiêu không quá nhiều. Nhìn rõ số dư trong thẻ, Hình Minh khép lại laptop, nằm ở trên giường nhìn chằm chằm trần nhà trầm tư.

Lúc lâu sau.

Lòng người bất quá chỉ sáu lạng thịt.

Quên đi, sinh tôi nuôi tôi, làm con người.

Quyết định như vậy, tâm liền hơi trầm xuống, Hình Minh nhỏm dậy gọi điện cho Ngu Trọng Dạ, hỏi hắn, tối nay có cần tới hay không?

Đến là để cảm Ngu Trọng Dạ đã giải quyết chuyện hạng mục thuốc ung thư thanh như vậy cho cậu, thứ hai vì vay tiền, chuyện như vậy mặc dù làm người khó có thể mở miệng, nhưng mở miệng trước mặt còn có thành ý hơn.

Nhưng đầu bên kia điện thoại truyền đến những tiếng động kỳ lạ, trong phòng có người, hơn nữa không giống như là Phỉ Bỉ. Giọng nói Ngu Trọng Dạ vừa lạnh nhạt lại mệt mỏi, ngày mai hãy nói.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 75

Edit & Beta: Direct Kill

Đêm nay mất ngủ nghiêm trọng, Hình Minh ngồi trở lại trước bàn máy vi tính, tìm đủ các video phỏng vấn của những chương trình mà trước đây Lưu Sùng Kỳ từng tham gia, lần lượt nghiêm túc xem từ đầu đến cuối, tới gần hừng đông mới mệt cuộn tròn trên ghế sô pha, ngủ gật gần bốn mươi phút.

Đúng giờ bước vào vườn Minh Châu, mới vừa vào cửa đã nhìn thấy Bentley của Ngu Trọng Dạ đỗ dưới tòa nhà cao ốc.

Lạc Ưu từ trên xe bước xuống, nét mặt tươi cười rạng rỡ.

Mười giờ mặt trời lên trên đỉnh, Hình Minh giơ tay che lại đôi mắt.

Lạc Ưu là ai? Người cũng như tên, năng lực tốt, thủ đoạn tốt, ngoại hình tốt, vạn người mới tìm thấy một người như hắn. Nam Lĩnh đã được coi là thanh niên tuất tú khó gặp, weibo cá nhân cũng có thể hấp dẫn trăm vạn fan, nhưng nếu cùng Lạc Ưu so sánh, lập tức như hàng nhái so với hàng thật, từ trong mây bị giáng xuống thành bụi trần.

Câu nói tướng do tâm sinh xem ra là hoàn toàn chính xác. Sau khi tâm tình được thả lỏng, Lạc Ưu nhìn càng dương quang, xán lạn như hoa hồng, cao lãnh như phượng hoàng. Hình Minh nhìn hắn, hắn lại không nhìn thấy Hình Minh, cùng Ngu Trọng Dạ cười nói mấy câu, đi vào trong.

Hình Minh một chút cũng không cảm thấy bất ngờ.

https://thuviensach.vn

Trời quá nắng, khí nóng từng trận đổ xuống, lòng hồ phẳng lặng như gương, toàn bộ vườn Minh Châu đều ủ rũ.

Buổi tối đi đến trường quay để phát sóng trực tiếp ‘Tầm nhìn Đông Phương’, tập này của chương trình có độ khó không cao, theo khuôn mẫu sách giáo khoa, thảo luận về vấn đề quấy rối tình dục và cách để nữ giới bảo vệ bản thân.

Chương trình như vậy rất khó gây nên hứng thú với Hình Minh, nhưng lại khiến cả khán phòng dậy sóng, bởi vì chương trình đã đặc biệt mời tới một vị huấn luyện viên để dạy phụ nữ cách tự vệ vô cùng anh tuấn, cậu cùng với người dẫn chương trình đẹp trai nhiều lần thân mật để hướng dẫn các động tác tự vệ, hint bắn ngập trời,. Huấn luyện viên thể hình đóng vai thủ phạm quấy rối các thiếu nữ đặc biệt nhập vai, chủ động yêu cầu Hình Minh đóng vai người bị hại, sau đó hắn bóp mông ôm eo cậu, cái miệng ghé lại suýt chút nữa hôn thật. Người này nhìn có vẻ to con tứ chi phát triển, nhưng đầu óc lại không đơn giản, Hình Minh biết đối phương cố ý bán hủ lấy lòng khán giả, tuy rằng chán ghét, nhưng không dám nổi giận.

Trên mạng tràn lan các hình ảnh tình cảm của hai người, tỉ lệ người xem ti vi không nhiều không ít, ngay cả những nhà phê bình cũng giữ yên lặng, lười công kích trêu chọc.

Chương trình phát sóng trực tiếp kết thúc, Hình Minh xem một loạt các bình luận trên mạng, không thấy ai mắng chửi gì, nhất thời rất không vừa ý —— tự giễu sao mình lại tiện vậy cơ chứ, nghe người ta khen nhiều thì chán, không đọc được vài lời chói tai thì không vừa lòng.

Ngược lại chỉ có vị huấn luyện viên thể hình là được lợi, sau khi kết thúc chương trình weibo bị dội bom, trong nháy mắt tăng hơn mười mấy vạn fan.

https://thuviensach.vn

Chưa kịp rời đi khỏi đài Minh Châu thì nhận được tin tức của Lão Lâm, kêu cậu chờ ở ngã tư đường, chú Ngu muốn tới đón cậu.

Đã qua mười giờ tối nhưng không khí ngoài trời vẫn còn hầm hập. Hình Minh một thân âu phục chưa kịp đổi, áo sơmi bị mồ hôi thấm ướt dính sát ở trên lưng, mệt mỏi đến không muốn đi.

Bất đắc dĩ đồng ý. Hình Minh tiện tay lấy ra một ít tiền xu, muốn cho một người ăn xin đang ngồi bên rìa đường, không móc ra được, đành phải lấy một tờ tiền lớn.

Bentley chạy đến gần, Lão Lâm cười nói với Ngu Trọng Dạ đang ngồi đằng sau: “Vẫn là biên tập viên Hình của chúng ta tốt bụng.”

Lên xe, Hình Minh hỏi, đi chỗ nào?

Ngu Trọng Dạ không đáp, trực tiếp ôm Hình Minh vào trong ngực, nhấc tay cởi âu phục của cậu, ngón cái xoa lông mày và viền mắt, sau đó nhẹ nhàng lướt xuống xoa nắn gò má anh tuấn. Ngu Trọng Dạ hỏi: “Buổi tối ngủ không ngon?”

Hình Minh gật đầu: “Ừm.”

Lão Lâm cho là hai người muốn làm việc riêng trên xe, đặc biệt săn sóc muốn dựng tấm chắn trong xe lên, không nghĩ tới Ngu Trọng Dạ lại nói, không cần.

Ngu Trọng Dạ rũ mắt nhìn Hình Minh, hiếm thấy ôn nhu mà nói, em ngủ một chút, đến nhà tôi sẽ gọi.

Lão Lâm khuyên nhủ: “Chú Ngu cũng nên nghỉ một lát đi. Đêm qua tổ chức tiệc chào mừng Thiếu Ngả về, khách quá đông, bí thư Hồng cũng có mặt, chắc hẳn chú cũng không được nghỉ ngơi thật tốt.” Ngu Trọng Dạ lại hỏi: “Chương trình mời người huấn luyện viên thể hình từ đâu vậy?”

https://thuviensach.vn

“Từ trung tâm thể hình nổi tiếng nào đấy, ” Lão Lâm trả lời, “Tra một lát sẽ ra thôi.”

“Điều tra rõ ràng.” Ngu Trọng Dạ nhàn nhạt nói, “Gọi điện thoại cho cấp trên của hắn, để hắn rời đi.”

Hình Minh nghe thấy lời này, ngửa mặt nhìn Ngu Trọng Dạ, muốn khuyên vài câu.

Ngu Trọng Dạ giơ tay mơn trớn hai mắt của cậu, ra hiệu cậu nhắm mắt câm miệng, an tâm nghỉ ngơi.

Một đêm không ngủ, Hình Minh mệt mỏi cùng cực, nằm trên đầu gối Ngu Trọng Dạ, trong chốc lát mùi thuốc lá quen thuộc khiến cậu an tâm chợp mắt.

Hình Minh ngủ một giấc đến khi tỉnh dậy mặt trời đã lên đến đỉnh đầu, vội vàng mở cửa sổ phòng ra —— gió mát thổi ập đến, thấy trước mắt là một mặt hồ trong vắt, mới phát hiện mình đang ở một địa phương xa lạ.

Thì ra Lão Lâm suốt đêm lái xe chở cậu ra khỏi thành phố. Ngu trạch có diện tích rất lớn, ba mặt giáp với hồ, quả thực là nơi thích hợp để nghỉ mát.

Hình Minh khoác áo tắm xuống lầu, không nghĩ tới ở phòng khách ngoại trừ Ngu Trọng Dạ, còn có người khác.

Phụ nữ, dáng người cao ráo, không tính trẻ tuổi, cũng không quá già, môi hồng mặt trắng, một thân phục trang đẹp đẽ. Nhưng không có chút tục khí nào, khí chất đặt ở nơi đó, những thứ phấn son tầm thường đều bị lu mờ, ngược lại có một loại tươi đẹp mãnh liệt.

Nghe người phụ nữ kia tự giới thiệu, là bạn học cũ của đài trưởng Ngu.

https://thuviensach.vn

Cùng tuổi với Ngu Trọng Dạ, thế thì đã qua tuổi bốn mươi từ lâu, nhưng người phụ nữ trước mắt da dẻ vừa trắng lại vừa mịn như đậu hũ, không chút tỳ vết nào, nhìn như con gái đương thì xuân sắc.

Hình Minh biết người này tên là Khang Nhạc Nhạc, không phải quen biết cô, mà nghe danh chồng của người này, vua của ngành dược vùng Hương Cảng, giá trị bản thân vượt qua mười tỉ.

Hình Minh biết đến vị kia cũng bởi do đối phương lên báo như cơm bữa, trước mặt thì cùng phu nhân ân ân ái ái, sau lưng thì hôm nay cặp kè minh tinh, hôm sau đã đi cùng với mấy em người mẫu chân dài, Vi Bác chỉ cần nở nụ cười ngay lập tức sẽ có hồng nhan chạy đến nâng khăn sửa túi, tiếng tăm khá lừng lẫy trong giới.

Hình Minh biết. Tất nhiên Khang Nhạc Nhạc cũng biết. Thân phận như vậy tiền tài quyền thế cùng địa vị, ai còn tin tưởng tình hữu độc chung, nếu vậy thì quá mức ngây thơ rồi.

“Đây là Thiếu Ngả?” Trong ấn tượng của Khang Nhạc Nhạc, Ngu Thiếu Ngả chỉ là đứa trẻ sáu, bảy tuổi, nên không tránh khỏi việc nhận nhầm người, “Không nghĩ tới chớp mắt một cái đã lớn như vậy.

Ngu Trọng Dạ không phủ nhận, chỉ kéo Hình Minh ngồi xuống bên người, mỉm cười hỏi: “Giống chứ?”

Khang Nhạc Nhạc tinh tế đánh giá Hình Minh, sau đó chà chà than thở: “Đẹp trai đến mình còn phải động lòng, có nét giống bố hơn là mẹ, trò giỏi hơn thầy.”

Ngu Trọng Dạ cũng men theo đường nhìn của Khang Nhạc Nhạc liếc mắt nhìn Hình Minh, ý cười bên môi sâu thêm.

“Thiếu Ngả về nước đã có tính toán gì chưa?” Khang Nhạc Nhạc hỏi.

https://thuviensach.vn

“Thành niên rồi, trong nhà không cần ai thay nó sắp xếp, bản thân nó muốn đi đài Minh Châu thực tập.” Ngu Trọng Dạ nói, “Thế con trai cậu dạo này thế nào?”

“Sang năm mới lên lớp một.” Khang Nhạc Nhạc cười khanh khách giống như thiếu nữ, làm nũng nói, “Còn không phải tại cậu, mẹ Thiếu Ngả mất rồi, mình còn tưởng sẽ có cơ hội, vẫn luôn ngóng trông mà chờ cậu hỏi cưới, kết quả không công trì hoãn bản thân.”

Hình Minh không lên tiếng, xem bộ dáng hai người này, không chỉ là quen biết đã lâu, mà còn cáo già như nhau.

“Tại sao không chờ thêm chút nữa.” Ngu Trọng Dạ nở nụ cười khách sáo chỉ khi xã giao mới có, “Thiếu Ngả vẫn luôn thiếu một người mẹ để dạy dỗ.”

“Mình làm sao dám, lão gia tử nhà cậu còn sai cả thư ký tới tận cửa nhắc nhở mình…” Ngón tay nhỏ bé của Khang Nhạc Nhạc luồn vào mái tóc quăn, giơ tay vén lên, để lộ ra một mảng da đầu bị tóc che mất, “Vết sẹo này không bao giờ lành lại được, tóc cũng không mọc. Lúc đó mình đang đi trên đường thì bị một đám người tay nắm côn sắt tập kích, phải khâu hai mươi mấy mũi, sau đó bỏ chạy đến Hương Cảng. Đến tuổi này mới hiểu được, người và người thực sự quá khác biệt, tiền quyền kề bên người, vương pháp là do giai cấp vô sản tạo ra, nhưng mệnh của họ cũng chỉ như con kiến dưới đế giày thôi.”

“Ai nha, mình đang nói bậy cái gì trước mặt trẻ nhỏ thế này, ” Khang Nhạc Nhạc thở dài một hơi, đột nhiên liếc mắt nhìn Hình Minh, tủm tỉm yểu điệu lên tiếng, “Ông ngoại cháu là một người rất nhiều thủ đoạn, nhưng đối với đứa cháu ngoại độc nhất này thì cưng chiều hết mực, đúng không?”

Alanine Ciloni là thuốc tốt, Hình Minh dựa vào danh nghĩa của Ngu Thiếu Ngả trò chuyện cùng Khang Nhạc Nhạc về chuyện sản xuất thuốc,

https://thuviensach.vn

tâm nguyện Quý Huệ rất nhanh có thể đáp ứng.

Khang Nhạc Nhạc thật sự nghĩ rằng Hình Minh là Ngu Thiếu Ngả, Ngu Trọng Dạ không ngại đâm lao phải theo lao, im lặng không giải thích. Nghĩ đến mối quan hệ trước mắt của hai người không thể nào thấy được ánh sáng, giải thích kiểu gì cũng không thỏa. Hình Minh bắt đầu mơ hồ cảm thấy, tình trạng của mình hiện giờ như cưỡi hổ khó xuống, không thừa nhận không được.

Chồng của Khang Nhạc Nhạc không có ở bên cạnh, lại gặp được tình cũ khó quên, tựa như hồng hạnh gặp mưa xuân, chỉ chờ có thời cơ để vượt tường. Ngôn ngữ cùng hành động của người phụ nữ này đối với đài trưởng Ngu tràn ngập ý tứ khiêu khích, nhưng lại e ngại có đứa con trai ngồi cạnh nên thường chỉ nói được một nửa rồi dừng lại, cứ một tới hai lui như vậy, phu nhân đại gia mười tỉ, cũng phải phá lên cười.

Ngu Trọng Dạ ngược lại thờ ơ không động lòng, một người là gay cùng phụ nữ tiếp xúc thân mật nhưng không bộc lộ kẽ hở, nhàn nhạt ve vãn, nhàn nhạt xã giao, dường như đã là thói quen.

Chỉ có Hình Minh không cười nổi. Mặc dù bây giờ đang là cuối tuần, nhưng cậu không có thời gian cùng Ngu Trọng Dạ chung một chỗ mà cái gì cũng không làm ra đợc. Cậu cố gắng hạn chế nói chuyện, bởi vì hai tiếng “Ba ba” thực sự gọi không được. Cha làm con học, cậu và Ngu Trọng Dạ ngay cả trao đổi ánh mắt với nhau cũng phải phát ra tình cảm cha con, ngăn trở bởi quân thần chi lễ, lúc nào cũng phải cẩn thận.

Khang Nhạc Nhạc dự định ở lại một tuần, sáng chủ nhật mời thêm hai người bạn học cũ mới từ nước ngoài về, mượn tạm Ngu trạch để tụ tập. Hình Minh trong lúc rảnh rỗi, đến hồ bơi bơi mấy vòng, sau đó phủ thêm áo ngủ, nhốt mình ở trong phòng tiếp tục tìm tòi tư liệu phỏng vấn của thầy Lưu. Một tấm lại một tấm, không bỏ qua chi tiết nào.

https://thuviensach.vn

Da đầu Hình Minh đột nhiên ngứa ngáy, bỗng ngửi được mùi như sư tử thấy mùi linh dương, cậu nhấn nút tua lại, tạm dừng.

Đây là video được phóng viên quay lại khi các em nhỏ con đi nhập học, hình ảnh chủ thể là các em học sinh theo giáo viên nối đuôi nhau đi vào, thầy Lưu không phải đối tượng quay chính, chỉ ở trong góc lộ mặt, lướt qua ống kính một cái rồi biến mất.

Da gà da vịt trên lưng Hình Minh nổi lên từng đợt, đem phân đoạn kia tua đi tua lại nhiều lần.

Mặc dù muốn chương trình đạt kết quả tốt, nhưng ở trường quay bị tên huấn luyện viên kia sờ nắn vẫn khiến cậu khó chịu muốn chết, huống hồ, trong hình lúc này là hình ảnh một thằng đàn ông ôm một bé gái không quen biết, miệng đối miện hôn môi.

Hình Minh nhanh chóng gọi điện thoại phái phóng viên của tổ đi dò xét, người nhà của bé gái còn đem cả kết quả kiểm tra của bác sĩ ra đối chứng, màng trinh của bé gái bị xé rách, vùng đáy chậu ửng hồng sung huyết, đúng là do bị dâm loạn mà gây nên.

Người nhà nghiêm túc ép hỏi, bé gái sợ đến gào khóc: Chính là thầy giáo làm!

Video, hình ảnh, báo cáo bệnh viện, ngay cả con gái ruột thịt đều nói rằng hắn là biến thái, quả thực bằng chứng như núi, Hình Minh chỉ thị phóng viên khuyên nhủ gia đình cô bé nhanh chóng báo cảnh sát, sau đó lực lượng cảnh sát điều tra, truyền thông tham gia, tập tiếp theo của ‘Tầm nhìn Đông Phương’ sẽ làm về chuyên đề “Lạm dụng tình dục trẻ em – vấn đề còn đang bị bỏ ngỏ”.

Hình Minh vẫn còn bất mãn với tập trước của chương trình, rước đến cho cậu một đám fan hủ nữ cp. ‘Minh Châu kết nối’ của Lạc Ưu vẫn như hổ rình mồi, đài trưởng Ngu biến ảo không ngừng, khó mà nói có đứng

https://thuviensach.vn

đằng sau ban ân hay không. Tiền mà giải quyết được vấn đề thì không phải là vấn đề. Muốn cậu dùng công phu trên giường để đổi lấy thành công cho 'Tầm nhìn Đông Phương', vậy thì công sức của những tập trước đó đều như muốn bỏ biển hết sao.

Quan trọng nhất là, đây là bán cho Trương Hoành Phi một món nợ ân tình. Gia đình của Tiểu Từ không sợ đưa sự việc lên TV làm lớn chuyện, bọn họ nhiều lần nói rõ với các ký giả biểu đạt thái độ tuyệt đối không giảng hoà, yêu cầu nghiêm trị vị chiến sĩ thi đua họ Lưu kia, đồng thời phải nhận được một khoản lớn tiền bồi thường.

Gọi điện thoại thông báo cho Trương Hoành Phi, đối phương thiên ân vạn tạ, Hình Minh đối với chuyện này rất thỏa mãn, ngay lập tức muốn tìm Ngu Trọng Dạ tán gẫu một chút.

Người không ở thư phòng, nhưng trong thư phòng đã có khách ngồi. Bạn học cũ của đài trưởng Ngu mang theo một bức tranh chữ của Tống triều Vương Sân, muốn nhờ đài trưởng Ngu phân biệt giúp có phải hàng thật hay không. Hình Minh không lạnh không nhạt lên tiếng chào hỏi, quay người muốn đi, không nghĩ tới lại bị đối phương nhiệt tình tha thiết giữ lại, chỉ nói hổ phụ vô khuyển tử, tế bào nghệ thuật không lý do gì không di truyền, nhờ cậu nhìn qua bức họa một chút.

Ngu Trọng Dạ đúng lúc bơi xong trở về, khoác một thân áo tắm dài quá đầu gối, thấy Hình Minh chân dài mông cong đứng ở trước bàn đọc sách, liền đi lên, hỏi, đang nhìn cái gì?

"Tranh của Vương Sân, em xem không hiểu." Hình Minh quay đầu lại, thấy người tới là Ngu Trọng Dạ, đem bức tranh trải tới gần phía đối phương, người cũng dựa sát vào.

"Để tôi dạy em." Ngu Trọng Dạ theo thói quen đặt tay lên eo Hình Minh, bàn tay xuôi theo sống lưng trượt đến phần xương cụt, ngón tay lún vào

https://thuviensach.vn

giữa hai cánh mông, nhào nặn hai khối thịt mềm mại. Ngu Trọng Dạ tiếp tục thăm dò sâu hơn, đột nhiên hơi chậm lại —— không nghĩ tới bên trong áo ngủ Hình Minh cái gì cũng không mặc, tính khí nặng trịch cách lớp tơ lụa xa hoa rủ xuống trong lòng bàn tay hắn, âm nang hơi tỏa ra nhiệt lượng.

“Thứ này đáng giá trên dưới trăm vạn, cậu nhất định phải xem giúp tôi một chút.” Khách nhân còn ngồi ở phía sau, bị thân hình cao lớn của Ngu Trọng Dạ che chắn, không biết chuyện gì đang xảy ra. Hình Minh lắc lắc cổ, bình tĩnh nhìn lại Ngu Trọng Dạ, mặt không đỏ tim không đập, ánh mắt như muốn lại như không.

“Thực sự là tiểu hồ ly.” Ngu Trọng Dạ cười nhẹ, khẽ dời thân thể, càng ngăn trở tầm mắt của người phía sau, vén lên áo ngủ Hình Minh, âm thầm vào đi.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 76

Edit & Beta: Direct Kill

Ngu Trọng Dạ bắt đầu cùng vị khách mới tới phân tích các đặc điểm tranh chữ của Vương Sân, nhưng cánh tay lại không nhàn rỗi, từ ngoài vạt áo ngủ thăm dò vào trong, nhẹ nhàng xoa bóp vùng đáy chậu Hình Minh.

Hai tai Hình Minh ù đi, thanh âm của hắn lởn vởn quanh tai khiến cậu không thể đứng thẳng được, tựa như bị sét đánh. Ngu Trọng Dạ vẫn luôn hiểu rõ nơi mẫn cảm của cậu.

Ngu Trọng Dạ vén áo ngủ của Hình Minh lên cao, từ góc độ của hắn, có thể nhìn thấy sống lưng Hình Minh chìm xuống lộ rõ hai cánh mông, ở giữa là huyệt động đỏ ửng như đang mời gọi.

Ngu Trọng Dạ không nhanh không chậm đứng sau lưng nói chuyện với khách, con ngươi rũ xuống, hứng thú mà thưởng thức hậu đình của Hình Minh. Xuất phát từ sự an toàn, đài trưởng Ngu đối xử với bạn tình hết đỗi bình đẳng, cho dù quanh người luôn có hoa thơm cỏ lạ nhưng mười năm qua tuyệt không hai lòng với Lâm Tư Tuyền, cũng cực ít khi bắn ra trong cơ thể đối phương. Mà đối với huyệt động ướt át kiều mị này, hắn không thể nào kiềm chế được.

Ngón tay chen vào tách mở miệng huyệt, thăm dò vào nới sâu xa, Hình Minh xấu hổ giật mình một cái, miệng nhỏ phía sau không kìm được cắn chặt ngón tay của đối phương, tham lam hút vào bên trong.

https://thuviensach.vn

Hạ thể càng ngày càng trướng, Hình Minh bị Ngu Trọng Dạ trêu đùa khiến chân như muốn nhũn ra, không thể đứng vững được nữa, một giây trước khi té ngã cậu dùng hai tay chống lên mặt bàn. Ầm một tiếng.

Vị khách phát giác phía sau có biến, vội vàng đi tới, hỏi, làm sao vậy.

Ngu Trọng Dạ kéo áo ngủ Hình Minh, khôi phục hình dạng ban đầu, sau đó đặt tay lên trán cậu, nói, bị bệnh.

Bởi vì bị Ngu Trọng Dạ bày mưu tính kế, Hình Minh nằm trong phòng ngủ của mình, sau khi uống thuốc xong, có thêm vài vị khách gõ cửa nói là tới thăm bệnh thiếu gia. Hình Minh theo lễ mà mỉm cười, chào hỏi với mọi người, còn bào chữa do mới về nước, chưa quen với khí hậu.

Sau khi khách khứa rời hết đi trời bắt đầu đổ mưa. Tiếng mưa rơi rào rào ngoài cửa sổ, từng hạt mưa lớn nện xuống mái hiên, rơi vào mặt hồ, âm thanh hỗn loạn.

Hình như thuốc vừa nãy uống có tác dụng gây mê. Hình Minh mơ màng từ trong mộng tỉnh lại, bật đèn, nhìn đồng hồ đã 12 giờ.

Một giấc đủ lâu. Cậu vừa nãy mơ một giấc mơ, có liên quan đến Ngu Trọng Dạ.

Mưa mới ngớt được một lát lại có dấu hiệu nặng hạt. Hình Minh lắng nghe tiếng mưa rơi ngoài phòng, tiếng thở gấp gáp, trên trán đổ một tầng mồ hôi mỏng, giữa hai chân vừa ẩm ướt lại dính dấp. Giấc mơ có liên quan đến Ngu Trọng Dạ là mộng tinh.

Mộng cảnh phản ánh suy nghĩ trong lòng, dục vọng đúng là thứ giấu đầu hở đuôi. Hình Minh đã là một nam nhân thành thục, tinh lực dồi dào, chẳng hề thấy mấy chuyện tình dục có gì đáng hổ thẹn. Nhưng cậu không nghĩ tới sống hai mươi lăm năm, mới ý thức được thân thể của chính mình tiềm chất dâm đãng đến điên cuồng như vậy. Cậu không có ý định phủ nhận, cuối

https://thuviensach.vn

tuần này đặc biệt muốn cùng Ngu Trọng Dạ lên giường, hoặc là nói cậu có thói quen trước khi mở miệng nói chuyện công việc sẽ cùng Ngu Trọng Dạ lên giường. Quan hệ của hai người mới đầu chỉ là sự giao dịch. Cậu thành thật tuân theo quy tắc giao dịch, an ổn với thân phận bạn tình, người cho tôi lấy, người tình tôi nguyện.

Chỉ là, bắt đầu bất đắc dĩ, hiện tại không vừa lòng.

Do ban ngày ngủ quá nhiều, hoặc do tiếng mưa rơi quá ầm ĩ khiến người không có cách nào ngủ được. Hình Minh ở trên giường lăn qua lộn lại dằn vặt một lúc lâu, sau đó ngồi dậy cầm điện thoại di động, nhận và gửi các tin ngắn công tác, từng bước chuẩn bị cho tập tiếp theo của ‘Tầm nhìn Đông Phương’. Nhưng trong lòng cậu vẫn rất khó chịu. Mỗi người đàn ông khi đã động tình đều lĩnh hội được cảm giác bất mãn nôn nóng này. Không ngờ đầu kia biệt thự người nào đó cũng chưa ngủ, Hình Minh nhận được một tin nhắn.

Ngu Trọng Dạ chỉ nói một chữ, đến.

Ba giờ sáng. Khang Nhạc Nhạc còn đang ngủ trong phòng dành cho khách, Hình Minh không dám gây ra động tĩnh quá lớn, giống như trộm lét lút đi qua phòng khách ở hành lang, sờ soạng cửa phòng Ngu Trọng Dạ.

Rèm cửa sổ khép kín, trong phòng ngủ không bật đèn, nhưng Ngu Trọng Dạ như động vật nhìn trong đêm tối, chuẩn xác ôm lấy Hình Minh, đặt cậu ở trên tường. Bàn tay Ngu Trọng Dạ lần thứ hai thăm dò vào vạt áo, vươn xuống hạ thân Hình Minh. Hắn mò tới tính khí mềm nhũn ẩm ướt vừa mới động tình, hài lòng xác định, Minh Minh lại nhớ tôi rồi.

Ngu Trọng Dạ cúi đầu, Hình Minh ngửa mặt, hai người ăn ý, hôn nhau đến quên trời đất.

Đầu lưỡi quấn lấy đầu lưỡi, Ngu Trọng Dạ thuận thế đem một chân Hình Minh nâng lên, để hạ thể của mình ma sát với hạ thể của cậu. Dục vọng

https://thuviensach.vn

như bệnh truyền nhiễm, Ngu Trọng Dạ khát vọng xâm lấn, Hình Minh cũng khát vọng tiếp nhận. Trong bóng tối vọng lại âm thanh của lọ hoa rơi xuống đất, Hình Minh bị Ngu Trọng Dạ đè lên giường lớn, đụng phải đầu, ngón tay không biết là dính nước bọt hay dịch bôi trơi rất nhanh đâm vào miệng nhỏ đang mấp máy. Qua loa mở rộng, Ngu Trọng Dạ tiến vào vô cùng cấp bách, như lữ nhân trên đường trở về cố hương.

Tính khí đỉnh một cái đi vào, Hình Minh ăn không hết đau, vừa định la lên, lập tức bị Ngu Trọng Dạ ngăn lại.

Bởi vì ngại trong nhà còn có khách, Ngu Trọng Dạ nhẹ nhàng thở dài một tiếng, hắn trước tiên dùng bàn tay che miệng mũi Hình Minh, tiện đà dùng ngón tay chặn lại cổ họng cậu, hắn dùng thân thể cường tráng áp chế, ngăn cản Hình Minh không phát ra bất kỳ âm thanh gì.

Ngu Trọng Dạ khi đã động tình thì rất hung bạo. Đặc biệt hắn thường khống chế yết hầu, cắn hoặc ghìm, ra tay không hề biếtnặng nhẹ.

Xương cổ mềm mại bị nắm giữ hoàn toàn trong tay đối phương, Hình Minh cảm thấy mình sắp tắt thở tới nơi, đành phải liều mạng phản kháng. Hai người từ trên giường lăn xuống dưới đất, lại từ dưới giường lăn tới bên cửa sổ. Sàn gỗ bị mồ hôi lăn qua, như dính dầu, nóng đến có thể thiêu cháy. Ngu Trọng Dạ kéo xuống rèm cửa sổ, thanh treo rèm bằng kim loại đập lên vai hắn.

Trong nháy mắt ánh đèn bên ngoài vội vã chui tọt vào cửa sổ, có thể mơ hồ thấy bóng dáng các đồ vật trong phòng. Ngu Trọng Dạ đem chính mình và Hình Minh nằm dưới tấm rem cửa. Hai dã thú không cần ánh sáng, tất cả nghe theo bản năng.

Ngu Trọng Dạ đêm nay hiển nhiên rất có hứng thú, lần thứ hai hắn khống chế cuống họng Hình Minh, thoáng nghiêng người, đánh mạnh xuống huyệt động vốn mẫn cảm của Hình Minh.

https://thuviensach.vn

“Minh Minh thích tôi, đúng không?”

Khoái cảm như một làn sóng ập tới, còn mãnh liệt hơn cả lần trước, thần trí Hình Minh đã mơ hồ, lúc có lúc không cảm nhận được đôi môi Ngu Trọng Dạ ngậm lấy vành tai mình, thứ âm thanh dụ dỗ kia, như thiêu đốt màng nhĩ cùng dây thần kinh của cậu.

“Yêu tôi, đúng hay không?” Ngu Trọng Dạ rút tính khí ra hơn nửa, nhân lúc người còn đang bận tâm vào câu trả lời mà đâm vào nơi sâu xa nhất.

Hình Minh sảng khoái đến cả người co giật, giãy dụa muốn trả lời, kết quả lại bị người đàn ông đang nằm trên người tàn bạo bóp cổ.

Yêu thích tôi sao? Ngu Trọng Dạ vung vẩy bao tinh hoàn, điên cuồng quật vào mông Hình Minh, trong đêm tối âm thanh thân thể giao hợp hòa cùng với tiếng mưa rơi, lâu dài mà vang vọng ở chân trời. Ngu Trọng Dạ nhiều lần hung ác ép hỏi, thích không?

Một nam nhân hỏi nhưng không cần đáp án. Hắn căn bản không cho cậu cơ hội mở miệng.

“Yêu… Yêu thích…” Hình Minh bị ghìm chặt, một giây trước khi chết rốt cục tránh thoát khỏi khống chế của Ngu Trọng Dạ, cậu tức giận, phản kháng, hét đến lạc cả giọng, em yêu thầy! Em yêu thầy! Được chưa!

Lúc Hình Minh tỉnh lại lần thứ hai, mưa đã ngừng từ lâu, ngoài phòng không khí đặc biệt nhẹ nhàng khoan khoái, từ sân thượng nhìn ra ngoài, là một ngọn núi lớn vừa được tắm gội sau cơn mưa.

Ánh mắt cáo già quả thật không sai, Hình Minh nghĩ, nơi đây châu vây thúy quấn, rời xa huyên náo, đúng là nơi tốt để nghỉ ngơi.

Hình Minh phát hiện Khang Nhạc Nhạc đã ly khai Ngu trạch. Đêm qua động tĩnh quá lớn, đoán rằng cô nhất định là đã biết xu hướng tình dục của

https://thuviensach.vn

đài trưởng Ngu nên nhất thời khiếp sợ. Nhưng có vẻ Ngu Trọng Dạ không để ý lắm.

Không gạt được thì sẽ không giấu diếm nữa, có lẽ vốn cũng không muốn gạt, hiện nay dưới mắt đài trưởng Ngu nào có ai, người có thể khiến hắn kiêng kị đã ít lại càng ít.

Mỗi một lần hoan ái lại như đi tòng quân đánh địch, liên quan đến chinh phục cùng bị chinh phục, tất có một bên phải đổ máu hoặc bị thương. Hình Minh ở trong phòng tắm tẩy rửa thân thể, tỉ mỉ kiểm tra toàn thân xem có vết thương nào không, hoàn hảo, cẩn thận che đậy thì có thể gặp người.

Nhưng lần này thương thế của Ngu Trọng Dạ có chút nặng. Trên tay hắn bị cắn đến bật máu, cơ hồ thấy cả xương, đây là bị cắn khi cậu liều mạng phản kháng, vai cũng có vết bầm lớn, là do giá treo kim loại đập xuống. Hình Minh nhận hòm cứu thương từ người giúp việc bên ngoài, quỳ gối trước người Ngu Trọng Dạ, thay hắn xử lý vết thương trên tay.

“Lúc đó thầy nên buông em ra, em thật sự suýt chút nữa bị thầy bóp chết.” Hình Minh vẫn luôn cúi đầu, cẩn thận thay Ngu Trọng Dạ tiêu độc băng bó, bỗng nhiên ngửa mặt lên nhìn, nhìn thẳng vào đối phương hỏi, “Đau không?”

Đôi mắt ấy quá sáng, ngực không lý do gì như bị đấm một cái. Ngu Trọng Dạ dùng bàn tay bị thương nhẹ nhàng vuốt ve mặt Hình Minh: “Không đau.”

Bên ngoài có người giúp việc đi vào, Hình Minh ở trước mặt người ngoài cực kỳ tự nhiên, kề sắt mặt lại gần Ngu Trọng Dạ, hiếm khi chủ động hôn một cái.

Đầu lưỡi vượt qua hàm răng dò đường vào bên trong, hai đôi môi quấn lấy nhau ma sát, ngọt ngào đến tựa như tất cả chỉ là ảo giác.

https://thuviensach.vn

Người giúp việc ở đây không giống như Phỉ Bỉ thường bày tỏ sự ngạc nhiên, từ khi vào cửa để đưa hòm thuốc, một chút động tĩnh cũng không có. Nhưng đồ ăn làm không ngon như Phỉ Bỉ. Hình Minh phát hiện mình vậy mà lại nhớ cô gái nhỏ nhắn người Đông Nam Á, cả vẻ mặt ngu ngơ không hiểu thế nào là "Phi lễ chớ nhìn" của cô.

Trên bàn ăn, Ngu Trọng Dạ hỏi Hình Minh tình huống của chương trình sắp tới.

Hình Minh tuy rằng không dùng weibo hay Wechat, nhưng vẫn viết cách sử dụng chúng để quảng bá cho chương trình của mình. Cậu ngửi mùi tin tức cũng phi thường nhạy bén, Từ khê, Chiết Giang gần đây mới công bố về việc "Công khai cung cấp thông tin của các tội phạm tình dục ở trẻ em" tương tự như luật Megan(1), khiến cho giới tư pháp xôn xao, một bên vỗ tay hưởng hứng, phe bên kia lại cho rằng quyền riêng tư của phạm nhân bị xâm phạm. Hai nhóm người vẫn còn đang tranh luận rất gay gắt, hơn nữa còn có một người đã từng là nhân vật tiêu biểu của Trung Quốc lại trở thành tội phạm ấu dâm, cậu tin rằng lần này 'Tầm nhìn Đông Phương' sẽ khơi gợi được sự quan tâm của mọi người về vấn đề này.

(1) Luật Megan cho phép công khai địa chỉ người có tiền án ấu dâm.

Hình Minh mặt mày hớn hở nói về kế hoạch cho chương trình mới, không ngờ rằng Ngu Trọng Dạ lại không xem trọng chuyên đề lần này. Hắn nói, em nên suy nghĩ thêm.

"Ấu dâm là chuyện không thể tha thứ, cho dù là nước Mỹ vốn tôn trọng quyền tự do của con người, đối với tội phạm ấu dâm đều vô cùng nghiêm khắc, mỗi bang đều có luật Megan của riêng mình, bang Oregon quy định thông tin người phạm tội xâm hại trẻ em sẽ bị treo lên cửa sổ như những miếng nhãn dán trang trí, bang Florida quy định nếu người phạm tội được giải phóng, anh ta bắt buộc phải đeo một máy theo dõi điện tử trong suốt cuộc đời…." Cho dù đối phương là đài trưởng cậu vẫn phải cùng hắn giải

https://thuviensach.vn

thích một hình, Hình Minh nói, “Em có đầy đủ chứng cứ cùng dữ liệu cho thấy số lượng trẻ em bị tấn công tình dục là rất lớn, nhưng với sự kỳ thị của nội địa Trung Quốc, đại đa số gia đình có trẻ em bị hại đều lựa chọn im lặng…”

Người thông minh hầu như đều có trí nhớ tốt. Những ký ức của Hình Minh lại đột nhiên ùa về, đối với tội phạm tình dục, trong series chuyên đề lần này cậu phân rõ giới hạn, tỏ rõ lập trường căm ghét của bản thân. Hình Minh tự biết điều này cùng với bối cảnh không có mấy vẻ vang của mình có liên quan, so với những tên tội phạm tình dục hoặc ánh mắt căm phẫn của người xung quanh, cậu càng ghê tởm hơn những kẻ không khống chế được bản năng động vật của mình.

Cậu vượt quá thời gian mười năm, trở thành biên tập viên nổi tiếng làm rạng danh dòng họ, đơn giản là muốn chứng minh, cậu không hề cùng những người cặn bã này làm bạn.

Ngu Trọng Dạ vuốt mái tóc Hình Minh, có chút yêu thương nói, uốn cong thành thẳng, em đem quá nhiều tâm tình của mình vào trong công việc.

Hình Minh đột nhiên tức giận mà đẩy tay Ngu Trọng Dạ. Cậu không thích từ này. Cậu không thích bị dán nhãn mác “thiếu chuyên nghiệp” khi đang làm việc.

“Em còn cho là những kẻ ấu dâm nên bị theo dõi chặt chẽ, đặc biệt là hạn chế nghề nghiệp, một kẻ ấu dâm chỉ cần góp công xây dựng trường học liền trở thành tấm gương đạo đức, nếu không phơi bày ra ánh sáng, hậu quả thực sự khó mà tưởng tượng nổi.” Hình Minh nói, “Em chỉ là kẻ vạch trần, không phải là người thẩm phán, em có bản chức của một người viết báo. Hình phạt nghiêm khắc mới có thể ngăn chặn tội phạm, suốt đời chịu nhục vốn là điều những kẻ như thế phải chịu.”

https://thuviensach.vn

Lúc này cậu có chút cáu kỉnh, căn nguyên cũng bởi vì thái độ mập mờ của Ngu Trọng Dạ, dung túng cho Lạc Ưu cướp chương trình của cậu chỉ là thứ yếu, không cho cậu một câu trả lời rõ ràng, vạch ra tầng mây đang che kín trong lòng mới làm người ta khó chịu.

Hình Minh rõ ràng nhớ bản thân ngày hôm qua nói cái gì, nhưng lại không nhớ rõ Ngu Trọng Dạ có đưa ra đáp án hay không. Yêu thích, vốn tưởng rằng là hai chữ khó nói nhất, ai ngờ nói rồi lại thấy như trút được gánh nặng. Cũng không phải thẳng thắn hay dũng cảm gì, chỉ là một người bị trói buộc ngột ngạt quá lâu, cuối cùng mới được giải thoát.

Nhưng cậu vẫn cảm giác thất bại. Có qua có lại mới là tình yêu, mà cuộc đời của cậu chưa bao giờ từng trải qua tình yêu đơn phương như thế này —— đặc biệt là đơn phương thầm mến trong giao dịch, cảm giác như bị coi thường.

Càng tức giận hơn là lão hồ ly quá mức khôn khéo, rõ ràng nhìn thấu tâm tình của cậu, những vẫn làm như không thấy gì, chỉ hỏi: “Buổi tối ngày hôm ấy tìm tôi có việc gì?”

“Em muốn mượn một khoản tiền.” Mấy ngày nay vội vàng tiếp khách vội vàng chuẩn bị chương trình vội vàng hưởng lạc, chỉ có chuyện quan trọng lại nhất quên.

Ngu Trọng Dạ hỏi: “Nhiều hay ít.”

“Ba mươi, năm mươi vạn đi.” Hình Minh suy nghĩ một chút nói, “Nhiều rút thiếu bù.”

Ngu Trọng Dạ không vì sao cậu muốn vay tiền, hoặc là nói hắn căn bản thờ ơ. Hắn hơi vuốt cằm nói: “Để Lão Lâm lo liệu.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 77

Edit & Beta: Direct Kill

Dùng xong cơm trưa, Ngu Trọng Dạ đến thư phòng luyện chữ, Hình Minh ngồi ở phòng khách gọi điện cho Trương Hoành Phi.

Trương Hoành Phi là cảnh ngục, đối với hệ thống trong cục tương đối hiểu biết, cùng người giám hộ của Tiểu Từ lập hồ sơ, đệ đơn kiện lên trên, được viện kiểm sát phê duyệt. Cùng ngày, chuyện bị lộ ra ngoài, tổ tiết mục ‘Tầm nhìn Đông Phương’ liên hệ với bên tiếp thị số để truyền phát thông tin, dấy lên sự thắc mắc toàn dân.

Cha của Tiểu Từ đã đáp ứng làm khách mời tập tiếp theo của ‘Tầm nhìn Đông Phương’, tổ tiết mục dựa theo điều lệ phụ trách phí dụng bao hết ăn ở đi lại cho hắn, Trương Hoành Phi ở trong điện thoại nói cho Hình Minh, nói cha của Tiểu Từ đến nước này còn làm bộ làm tịch, yêu cầu muốn mang cả nhà theo, còn muốn đi máy bay, ở khách sạn, đi máy bay phải ngồi khoang hạng nhất, ở khách sạn thì tuyệt đối không thể thấp hơn bốn sao.

Hình Minh đáp ứng nói: “Không có chuyện gì, hiếm khi mới được ra đây một lần, coi như đi du lịch.”

Trương Hoành Phi có chút thấp thỏm hỏi: “Có phải là không phù hợp với quy định bên đài?”

“Đúng là không phù hợp.” Hình Minh hào phóng thể hiên, “Nhưng tiền là do cháu chi, thì không có vấn đề gì.”

https://thuviensach.vn

Trương Hoành Phi dù sao cũng là người hiểu chuyện, vừa cảm kích vừa thấy vô cùng áy náy, đặc biệt lo lắng.

Hình Minh cảm nhận được sự lo lắng này từ giọng nói bên kia điện thoại, thầm nghĩ đối mặt với cá lớn, dây dài, mồi thơm cả sự kiên trì, một thứ cũng không được thiếu, cậu và Trương Hoành Phi thật thật giả giả qua lại đã hơn nửa tháng, đã gần đến lúc thích hợp, vì vậy thuận lý thành chương, hẹn trưa ngày mai gặp mặt.

Chân trước mới vừa cúp điện thoại, chân sau Hình Minh đã đi đến thư phòng Ngu Trọng Dạ nói lời từ biệt, cậu vắng mặt nửa ngày trời, tuy nói biên tập viên trong đài thời gian có thể co dãn, 9h đi 5h về đúng giờ không nhiều, nhưng điều này hoàn toàn không phù hợp với tác phong của cậu.

Chắc hẳn đã nghe thấy nội dung cuộc trò chuyện lúc nãy, Ngu Trọng Dạ chuyên chú vẽ hoa mẫu đơn, không ngẩng đầu lên, nhìn như thuận miệng hỏi: “Còn liên hệ với người trong nhà giam Ngưu Lĩnh?”

Hình Minh chột dạ, chạy tới trước mặt Ngu Trọng Dạ, không thừa nhận cũng không phủ nhận, ấp úng.

Gác lại bút, Ngu Trọng Dạ nâng tay sờ trán Hình Minh, nói: “Còn nóng. Đi nghỉ ngơi.”

Hình Minh tự đặt tay lên trán mình, hình như có chút sốt nhẹ thật, hoặc cũng có thể là không. Cậu cảm thấy thân thể vẫn ổn, lắc lắc đầu: “Nhưng hôm nay là thứ hai, dù thế nào buổi chiều em cũng phải chạy về bên đài.”

“Lưu lại đây mấy ngày. Khi nào bệnh khỏi hẳn sẽ trở về.”

Khuôn mặt đài trưởng Ngu nghiêm túc nói một không hai, Hình Minh lại nâng tay sờ trán, có bệnh? Làm gì có.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ nhịn không được, trực tiếp rời khỏi bàn, ôm lấy Hình Minh vào lòng, bế cậu đến phòng ngủ.

Sau gáy Hình Minh tiếp xúc với mặt gối mềm mại, nhưng cánh tay vẫn ôm chặt cổ Ngu Trọng Dạ không buông, mặt kề mặt mà nhìn nhau.

Điện thoại di động đột nhiên vang lên, hình như lại là Trương Hoành Phi.

Ngu Trọng Dạ lấy điện thoại Hình Minh đang cầm trong tay, liếc mắt một cái cũng không thèm, ném xuống đất.

Hình Minh bị Ngu Trọng Dạ cưỡng chế nằm trên giường, tiếp nhận thuốc trong tay người giúp việc, không cần nước, trực tiếp ném vào trong miệng, nhai vài cái sau đó nuốt xuống.

Ngu Trọng Dạ nhìn cậu, hỏi: “Cứ như vậy uống thuốc?”

“Nếu không có nước, mà trực tiếp nuốt sẽ bất lợi cho việc hấp thu dược phẩm, còn dễ khiến thực quản bị tổn thương. Nhai nát sẽ tốt hơn.” Hình Minh gật đầu, thuốc bột bị nhai nát sặc trong cổ họng, khiến cậu ho khù khụ.

Ngu Trọng Dạ nhẹ nhàng vỗ sau lưng cậu, thanh âm ôn hòa hỏi: “Không khổ (đắng) sao?”

“Khổ.” Hình Minh gật đầu, suy nghĩ một chút nói, “Ai sống trên đời mà chưa từng ăn qua khổ.”

Lời này nói ra có chút sát phong cảnh, Hình Minh cũng cảm thấy không có ý nghĩa, không có đường thì tất sẽ có cầu, hà tất phải gò chữ, ép thơ gượng tả sầu(1).

https://thuviensach.vn

(1) Nguyên văn là “Vị phú tân từ cưỡng thuyết sầu” – Trích trong bài thơ “Thái tang tử” của nhà thơ Tân Khí Tật.

Sinh bệnh có cái tốt của sinh bệnh. Người quật cường trở nên mềm yếu, người lạnh lùng trở nên ôn nhu, người muốn đi đi không được, người muốn ở ở chẳng xong.

Kim ốc tàng kiều.

Công dụng của thuốc tới rất nhanh, Hình Minh suy nghĩ trong chốc lát, ngẩng mặt nhìn Ngu Trọng Dạ. Hai người không nói lời nào, hao tổn. Trầm mặc đối diện mấy phút, Ngu Trọng Dạ giơ bàn tay lên che lại đôi mắt Hình Minh, đôi môi cũng che lại đôi môi cậu.

Hắn càng ngày càng không chịu nổi ánh nhìn này của cậu —— đôi mắt ấy sáng như tuyết sắc như đao, từng chút từng chút một khoét vào tâm can người khác.

Nam nhân đều là động vật suy nghĩ bằng thân dưới. Hai người ở trên giường lăn qua lăn lại mà thân, dương v*t cứng lên, cọ xát vào đối phương.

Đài trưởng Ngu chưa bao giờ bạc đãi dục vọng của chính mình, tách ra hai cánh mông của Hình Minh định tiến vào, nhưng lần này cậu đã mặc quần lót, quy đầu bị một lớp vải mỏng cản trở, không thể tiến vào bên trong.

Ngu Trọng Dạ đem quần lót Hình Minh kéo xuống, không lạnh không nhạt nói, sau này ở nhà không cho phép mặc.(ôi đm anh T.T)

Cả đêm qua Hình Minh bị dằn vặt đến chết đi sống lại, hậu đình đến giờ vẫn còn sưng đỏ, lúc này quả thực sợ Ngu Trọng Dạ không biết nặng nhẹ mà đâm vào, cậu với tay mò tới đầu giường tìm dịch bôi trơn, cầu xin Ngu Trọng Dạ lưu tình, để em tự mình làm.

https://thuviensach.vn

Thấy đài trưởng Ngu ngầm đồng ý, cậu liền quay lưng lại nằm phục trên giường, vén áo ngủ cởi quần lót, nâng eo nhỏ, tự mình mở rộng.

Sợ đau, cho nên đầu ngón tay tràn đầy dịch trơn, sáng lấp lánh, chất lỏng mát lạnh dọc theo ngón tay thon dài chảy xuống. Ngu Trọng Dạ ôm lấy Hình Minh, gặm cắn cổ cậu, bàn tay không rảnh rỗi chút nào trườn vào trong áo, xoa nắn đầu v*.

Hôm nay Ngu Trọng Dạ đặc biệt có hứng thú, để dương v*t chôn sâu trong động nhỏ Hình Minh, ôm lấy cậu, xuyên qua không gian rộng lớn, đi ra ngoài ban công.

Hình Minh ôm cổ Ngu Trọng Dạ, cẩn thận điều chỉnh hai chân, cậu quá cao, chân lại dài, người như thế mà bị ôm thì quả thực không quá thoải mái. Nhưng đài trưởng Ngu mặc dù phải ôm một nam nhân thân cao mét tám vẫn tiêu sái như thường. Hai người đi về phía trước, tính khí ở trong thân thể nhẹ nhàng run rẩy, ma sát.

Gió ấm đột nhiên thổi tới mí mắt Hình Minh, như tình nhân nhẹ nhàng mơn trớn chúc ngủ ngon. Sau cơn mưa mặt trời đã ló dạng.

Tọa lạc ở một nơi đẹp đẽ như vậy, Ngu trạch dĩ nhiên không phải là một tòa nhà biệt lập, trên hồ thỉnh thoảng sẽ xuất hiện vài chiếc thuyền vãng lai, hôm nay cũng không ngoại lệ. Xa xa tòa nhà một chút là cây cầu đá vượt hồ, vòm cầu đục lỗ, cổ điển mà mộng mơ, phía xa hơn một chút là nơi ở cũ của một vị danh nhân thời Dân quốc, hôm nay đại khái là ngày mở cửa cho du khách, có vị giáo sư trung học nào đó mang học sinh đến đây tham quan.

Ngu Trọng Dạ đặt Hình Minh dựa vào lan can trên sân thượng, sau đó cầm lấy bắp chân của cậu, dùng sức đỉnh vào.

Mặt Hình Minh quay về phía núi xa, lưng hướng mặt hồ, tự hỏi có người nào biết nơi đây là biệt viện của đài trưởng Minh Châu hay không, cậu sợ

https://thuviensach.vn

hãi bị người ta phát hiện, nên để mặc thân thể cho người tùy ý làm, trong lòng thì lo sợ không thôi.

Đêm hôm qua không cho cậu lên tiếng, giờ khắc này giữa ban ngày, thân thể cùng thân thể trần trụi mà tuyên dâm. Đoạn quan hệ này rõ ràng sẽ chẳng bao giờ thấy được ánh sáng.

Ngu Trọng Dạ mặt không thay đổi ra vào trong thân thể Hình Minh, đột nhiên hỏi cậu: “Sợ sao?”

“Sợ.” Hình Minh nói thẳng. Cậu sợ nhiều thứ lắm. Gia đình, sự nghiệp, thù hận chưa trả, chưa hết trách nhiệm. Còn có, quyết tâm mà cậu đập nồi dìm thuyền, tình nhân hỉ nộ vô thường. Tựa như bức tường được xây từ những viên gạch đè nặng trong lòng cậu.

Đã xây cao lắm rồi. Lung lay sắp đổ.

“Sợ thì kêu lên.” Ngu Trọng Dạ ra lệnh cho cậu, “Kêu lên.”

Hình Minh mơ hồ nghe thấy từ xa có tiếng người cười nói, sợ bị mọi người phát hiện, đành phải giả bộ thở gấp, giả vờ giả vịt.

Ngu Trọng Dạ nghiêng người, thay đổi tư thế, sau đó lại hạ lệnh: “Lớn một chút, thử lại xem nào.”

Hình Minh bất đắc dĩ bắt đầu lớn tiếng kêu to gọi nhỏ, ban đầu chỉ là biểu diễn để hoàng thượng hài lòng mà thôi. Nhưng sau đó lại bắt đầu điên cuồng mà phát tiết, phảng phất như trẻ con vừa bước lên sân khấu đã muốn hấp dẫn ánh mắt của mọi người, tô hồng lau xanh mà xoay eo động tình, cực kỳ khoa trương.

Nhưng thật thoải mái.

Ngu Trọng Dạ cư nhiên cũng rất hài lòng.

https://thuviensach.vn

“Không cần sợ, không cần sợ…” Hắn ghé bên tai Hình Minh nhẹ nhàng dụ dỗ: “Tôi ở đây, chuyện gì cũng không cần sợ.”

Ngu Trọng Dạ một bên thấp giọng nói chuyện, một bên nắn bóp hai mông Hình Minh, càng nhanh càng mạnh. Bốn phía sáng lên. Hình Minh bị ánh mặt trời chiếu thẳng vào mặt không thể nào mở mắt, đành phải đem mặt vùi vào hõm vai Ngu Trọng Dạ, móng tay bấm vào bắp thịt cường tráng sau lưng, gắt gao ôm hắn.

Hai nam nhân kịch liệt mà chém giết. Thời điểm cao trào đến toàn thân Hình Minh phát run, tay chân đều nhũn cả đi, cậu tựa như mất đi ý thức mà hỏi Ngu Trọng Dạ: “Thầy Ngu… Cũng thích em sao…”

Ngu Trọng Dạ dừng lại, hơi híp mắt nhìn kỹ Hình Minh, phảng phất như một kẻ đang suy tư vấn đề cực kỳ phức tạp.

“Thích.” Một lúc lâu, Ngu Trọng Dạ mới trả lời.

Hình Minh quả thực sướng đến phát rồ rồi. Cậu cố gắng chống người dậy nhào đến bên Ngu Trọng Dạ đòi một cái hôn, mà Ngu Trọng Dạ lại từ chối cùng cậu thân mật, mặt lạnh đẩy cậu ra. Hình Minh kiên nhẫn, lại dán đến, nhưng lần này đài trưởng Ngu dùng thêm lực, cậu trực tiếp bị đẩy từ trên sân thượng rơi xuống hồ —— rõ ràng chỉ tựa như chớp đánh trong nháy mắt, nhưng trong mắt Hình Minh lại như đang chiếu một thước phim quay chậm, cậu nhìn thấy biểu tình Ngu Trọng Dạ như trước không chút thay đổi, gương mặt anh tuấn ấy càng ngày càng xa.

Đài trưởng Ngu sảng khoái xong liền đi, để Hình Minh ở trong nước ngụp lặn một trận, cuối cùng tự mình bơi lên bờ. Cảm giác chết chìm tựa như bị người nào đó bóp nghẹt ở cổ, tầm mắt cậu mông lung, thân thể hư không, cậu như một con cá bị mắc cạn trên bờ, há mồm thở hổn hển.

Xa xa truyền đến đến tiếng thét chói tai muộn màng: Có người rơi xuống nước!

https://thuviensach.vn

Rơi xuống nước lại bò lên, thật sự rất dễ bị sốt.

Hình Minh ở lại Ngu trạch hai ngày, nhưng trong hai ngày này cơ hội gặp mặt Ngu Trọng Dạ lại không nhiều lắm. Chỉ lúc trước khi đi ngủ, đài trưởng Ngu mới xuất hiện, hôn một cái lên trán, khẽ nói ngủ ngon.

Hình Minh biết trong đài gần đây có sự kiện lớn, công ty con dưới cờ cùng hợp tác với một đại gia bất động sản, lấy đài Minh Châu làm trung tâm để xây dựng CBD(2). Lần hợp tác này đều ngoài dự đoán của mọi người vì đối tác không phải Thịnh Vực. Từ khi đài trưởng Ngu kế nhiệm tới nay, mỗi hạng mục đều có chí phí cao nhưng lợi nhuận cũng khỏi phải nói, vừa được muôn người chú ý, lại vừa ở nơi đầu sóng ngọn gió.

(2) CBD (Central business district): khu thương mại trung tâm

Một bên phải ứng phó với đủ loại quan liêu, một mặt phải cùng tư bản lái buôn đấu sức, người người đều nói hoàng đế thoải mái, nào ai biết long ỷ khó ngồi, chỗ cao lạnh lẽo vô cùng.

Mười một giờ đêm, đài trưởng Ngu mới trở về. Lúc này Hình Minh đã nằm trên giường, nhưng chưa có ý định ngủ, cậu cầm laptop muốn duyệt phim ngắn cho tập tiếp của ‘Tầm nhìn Đông Phương’.

Hình Minh bây giờ trở nên quen thuộc với tiếng bước chân của Ngu Trọng Dạ, nhưng lần này không giống như chỉ một người đến.

“Hỏi chú Lâm mới biết ba ở nơi này, ” một giọng nam trẻ tuổi trong trẻo vang lên, Hình Minh nghe thấy người đó gọi một tiếng, “Ba.”

Người đến là Ngu Thiếu Ngả, Hình Minh trong nháy mắt hốt hoảng từ trên giường bò dậy, cậu cấp tốc mặc quần áo chỉnh tề, dán vào khe cửa nghe âm thanh ngoài cửa. Ngu Thiếu Ngả lại nói mấy câu, tỉ mỉ suy nghĩ một chút, giọng nói của vị thiếu gia chưa gặp bao giờ rất quen thuộc, hình như đã nghe qua ở đâu.

https://thuviensach.vn

“Ông ngoại tìm ba mà ba không xuất hiện, ” Ngu Thiếu Ngả đùa giỡn với cha mình, “Đừng bảo là ba giấu con và ông ở nơi đây với mẹ nhỏ đấy?”

Cửa phòng ngủ cạch cạnh chuyển động, Hình Minh lui về sau một bước. Ngu Thiếu Ngả lúc nào cũng có thể phá cửa mà vào.

“Giấu.” Ngoài cửa Ngu Trọng Dạ lại không ngăn cản, “Con tự mình nhìn đi.”

Đại khái lời nói này quá thẳng thắn, Ngu Thiếu Ngả ngược lại không nghi ngờ, bàn tay đang nắm tay cầm tay rốt cuộc buông lỏng ra.

“Thực tập có tốt không?”

“Vẫn được, vị sư phụ được chú Lâm tâng đến tận trời kia, con còn chưa thấy mặt đây…”

Nghe qua giọng điệu Ngu Thiếu Ngả chắc hẳn không rời đi ngay. Cha con đoàn tụ ôn lại kỷ niệm cũ, một người ngoài như cậu còn ở lại làm gì? Hình Minh suy nghĩ thông suốt, nhanh nhẹn trèo xuống từ cửa sổ tầng ba, nhưng đáng tiếc lúc rơi xuống đất không đứng vững được, chân bị đau.

Không để ý vết thương ở chân, nhân lúc màn đêm yểm trợ vội vã trốn đi.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 78

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh trở lại đài Minh Châu, một nhà Trương Từ đã tới từ lâu, tất cả công việc ăn uống, quần áo, nơi ở, đi lại đều do Nguyễn Ninh phụ trách. Đài trưởng Ngu không trở về kịp, nhưng quả nhiên Lão Lâm đã thay hắn sắp xếp chuyện tiền nong mà cậu nhờ vả.

Hình Minh mở ra phong thư Lão Lâm đưa, nhìn rõ con số trong chi phiếu, hơi líu lưỡi, đài trưởng Ngu quá mức hào phóng, so với tưởng tượng của cậu còn nhiều hơn một số không.

“Này quá nhiều tiền.” Cậu ngước mắt nhìn Lão Lâm, nỗ lực che giấu vẻ kinh ngạc.

“Đây là chú Ngu thương cậu. Không đủ thì cứ nói.” Lão Lâm cười cười, khẩu khí hời hợt, giống như đang thay mặt lãnh đạo ban thưởng cho tiểu tình nhân chút tiền tiêu vặt.

Mặc dù vẫn mang tính chất như một công ty cổ phần nhưng dưới trướng Đài Minh Châu có rất nhiều công ty con, tất nhiên là phải am hiểu sâu sắc luật rừng của thương trường, đã ra tay thì nhất định phải giết, giết tất cả.

Đối với sự kiện lớn của đài Minh Châu, mặc dù Hình Minh và Ngu Trọng Dạ ở cùng một chỗ trong khoảng thời gian dài nhưng không hề nghe đối phương đề cập tới, chỉ khi về nhà tìm hiểu một chút tin tức ngầm trên mạng mới biết. Trên internet nói đài Minh Châu ngoài mặt muốn xây CBD nhưng thật ra đã nhìn trúng giá trị địa hình của khu trung tâm nội thành,

https://thuviensach.vn

liên thủ với một công ty bất động sản, di dời một phim trường đã cũ của nhà nước, khiến cho không ít phim trường khác lên tiếng chê trách, mâu thuẫn từ đó trở nên gay gắt.

Mấy năm gần đây, công ty điện ảnh tư nhân mọc lên như nấm, mà các phim trường lâu năm được sửa sang lại thì có hạn, nhiều phim sản xuất ra không bắt kịp được với thẩm mỹ của thời đại, nhưng đã dấn thân vào nghề này thì chẳng còn đường lui nữa, bây giờ hầu như đều gieo hạt nhưng không thu được trái, hãm sâu phát triển nút thắt cổ chai.

Tuy nhiên cảm xúc vẫn là thứ gì đó khó lý giải nhất trên đời. Phim trường này mấy năm gần đây không làm ra nổi một bộ phim xuất sắc, giống như mẹ già bị bệnh nằm liệt giường, khi còn sống thì chán ghét, chết đi rồi lại nhớ nhung hối hận. Ngày ấy Lâm Tư Tuyền lợi dụng hai chữ này suýt nữa bức lui kình địch Lạc Ưu, bây giờ phim trường kia cũng sử dụng thủ đoạn y hệt, khiến cho mũi nhọn dư luận nhắm thẳng vào bản thân Ngu Trọng Dạ. Oán thay quyền lực khiến lý tưởng lạc lối, than thay tiền tài giết chết tình cảm.

Đối với việc hai bên tranh đấu, Hình Minh biết rõ phân lượng của bản thân. Cậu không giúp được Ngu Trọng Dạ.

Bỏ lại chuyện thân thể sung sướng, cậu cảm thấy Lạc Ưu nói không sai, bản thân cậu chỉ là đồ chơi nhỏ trên giường đài trưởng, lý tưởng của cậu đặt ở thời đại ngày nay có phần kỳ quặc ấu trĩ mà vô nghĩa, giá trị của cậu chỉ có khi cùng đài trưởng làm tình.

Hình Minh nhìn chằm chằm tờ chi phiếu trước mặt, đột nhiên suy nghĩ, nếu như ngày nào đó đài trưởng Ngu thật sự chán ghét cậu, thì có một khoản phí bồi thường cũng không tính là quá thiệt thòi.

Ái tình dễ bị biến chất, thời gian qua đi, chỉ có tiền là không thay đổi.

Rất tốt.

https://thuviensach.vn

Nửa năm phát sóng thử nghiệm, kinh phí cũng như tài nguyên của tổ chương trình kém xa ‘Minh Châu kết nối’, vì muốn chương trình đạt hiệu quả tốt nhất, Hình Minh thường phải tự móc tiền túi. Bây giờ trong tay rộng rãi, càng ra tay càng hào phóng, giúp cả nhà Tiểu Từ và bạn bè họ sắp xếp chu toàn. Chỉ có một điều khiến cậu không thể nào yên tâm. Cậu và Trương Hoành Phi đột nhiên mất liên lạc.

Sau đó hỏi thăm mới biết, khi cậu còn đang ở biệt thự cùng Ngu Trọng Dạ ân ân ái ái, Trương Hoành Phi nhận được thông báo thuyên chuyển công tác, từ nhà giam Ngưu Lĩnh bị điều đến vùng biên cương, lại còn điều đi tỉnh khác nữa.

Chuyện đột nhiên xảy ra, đột nhiên đến có chút kỳ lạ.

Chỉ khi Hình Minh được Tô Thanh Hoa kể về di ngôn của cha mình, lúc ấy cậu mới bắt tay vào tìm hiểu kỹ càng về vụ án này. Vào lúc ấy ‘Thời báo kinh tế’ đã đóng cửa, Hình Hoành múa bút thành văn, thế nhưng khi đó internet còn chưa phổ cập, cho nên những tin tức ngày đó về phát biểu của ông đều không dễ dàng tìm thấy, Hình Minh may mắn được Tô Thanh Hoa giúp đỡ, tốn rất nhiều công sức mới tìm đủ hết thảy, trong đó không ít lợi ích mà chỉ khi làm truyền thông cậu mới có được. Quen biết nhiều, con đường rộng rãi, mọi chuyện đều trở nên dễ dàng hơn.

Hình Minh lúc đó mới vừa bắt đầu giải phẫu người chết, đối mặt với thân thể lạnh ngắt và chất formol đỏ tía, tim không đập tay không run, hưng phấn hay sợ hãi cậu đều không cảm nhận được, đứng trước bàn giải phẫu mặt không chút biểu tình.

Nhưng khi cậu đọc những tin tức của cha mình ngày đó, lại cảm thấy phía sau lưng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, lòng bàn tay lạnh lẽo, lệ nóng doanh tròng.

Cậu sợ hãi, cũng kiêu ngạo.

https://thuviensach.vn

Kiểm sát trưởng thành phố ăn hối lộ tạo ra án oan, giám đốc sở xây dựng thành phố chống đỡ tình nhân xây dựng công trình trái phép, chủ tịch tập đoàn than khoáng sản Trung Quốc thuê người giết chết kẻ dám tố cáo mình… Từng chuyện từng chuyện đều làm người nghe kinh hãi, bằng ấy tính mạng cũng không đủ để họ chơi đùa.

Những tin tức cậu thu được đều có đề cập tới các đại nhân vật, có người vài năm trước đã rớt đài, có người đã mất gần đây, đương nhiên cũng có số ít người cuộc sống rất thảnh thơi sung sướng, đường làm quan rộng thênh thang.

Hồng Vạn Lương chính là một trong số ít đó. Lại còn là người phát triển nhất trong số các đại nhân vật.

Hình Minh ngày đó ở bệnh viện thành phố đã từng gặp qua Hồng bí thư, không thể không nói, nho nhã thân dân, ấn tượng rất tốt.

Hình Minh vốn định dùng một phần "tiền tiêu vặt" mà Ngu Trọng Dạ cấp cho cậu để thu mua Trương Hoành Phi. Tiền vào, thế ép người, trước đây cậu không có quyền cũng không có thế, nhưng hiện tại ít nhất cậu đã có tiền.

Sau khi mất liên lạc với hắn, cậu đột nhiên muốn đến thăm mẹ mình —— ở một khía cạnh nào đó thì đây là ý nghĩ vô cùng độc ác, Đường Uyển hiện tại cần tiền gấp. Tiền có thể sai khiến ma quỷ, tiền có lẽ cũng có thể khiến cho một người mẹ luôn nói năng thận trọng sẽ nói với con trai mình về sự thật án oan của cha cậu.

Hình Minh đem một xấp tiền vứt trước mặt Đường Uyển. Bộ dáng khó coi, như khách làng chơi trước mặt gái điếm. Cậu trực tiếp hỏi chuyện, không nghĩ tới Đường Uyển liếc mắt một cái cũng không thèm nhìn đống tiền kia, ngay cả mặt con trai ruột xa cách lâu ngày cũng không nhìn, bà

https://thuviensach.vn

ung dung thong thả buộc tóc lại, ung dung lấy lọ nước hoa hương bách hợp ra xịt. Mặt của nàng một nửa dưới ánh mặt trời, một nửa tại trong bóng tối.

Hình Minh chú ý tới mái tóc Đường Uyển vừa cắt lại còn nhuộm, thiên về tông màu nâu, khiến khuôn mặt bà trẻ hơn. Nhìn không giống mẹ cậu chút nào, mà giống chị gái hơn.

Đường Uyển nói, mấy chuyện thối nát nhà họ Hướng bà không muốn nhúng mũi vào, bà đã đưa ra đơn ly hôn với Hướng Dũng, một ông chủ quen biết trong lớp dạy múa vẫn luôn để ý đến bà, bà vốn ngại hắn nói chuyện ồn ào lại quá mức nhiệt tình, nên không ưa thích cho lắm, nhưng nghĩ đến người này dù sao cũng là nhân vật máu mặt, không chừng còn có thể giúp đỡ Hình Minh phát triển trong ngành truyền thông.

Hình Minh nghĩ ra trăm phương ngàn kế để lừa gạt mẹ mình, nhưng càng không ngờ đối phương dùng một chiêu tránh chỗ mạnh đánh chỗ yếu hóa giải hết tất cả.

“Con vẫn luôn không thích lão Hướng, mẹ biết.” Đường Uyển rốt cục ngẩng đầu nhìn con trai, ánh mắt tha thiết, nhu tình như nước, tựa hồ muốn cùng con trai tiêu tan hiềm khích trước kia.

“Chú Hướng… Rất tốt.” Dù thích hay không thì chẳng còn quan trọng nữa, người ta dù gì còn có một người con trai nữa.

“Mẹ cũng không quá yêu thích,” Đường Uyển thở dài một hơi nói, “Sau này mẹ con ta có thể….”

“Mẹ, mẹ chuyện này… Mẹ thực sự là… Hết thuốc chữa rồi…” Hình Minh nói lắp, một người mồm miệng luôn sắc bén hôm nay bỗng nhiên nói lắp.

Hôn nhân gia đình, hứa hẹn, trách nhiệm, đối với người đàn bà này mà nói hết thảy không đáng giá một đồng.

https://thuviensach.vn

Cậu đẩy cửa đi ra ngoài.

Trước khi chương trình phát sóng trực tiếp mới bắt đầu, Hình Minh tranh thủ đi thăm Hướng Dũng. Hình Hoành đã chết được một quãng thời gian dài, hết thảy ký ức tốt đẹp đều bị thời gian làm hao mòn hầu như không còn, cậu luôn cảm thấy mình có rất ít nơi có thể đến. Hướng gia xem như là một trong số ít đó.

Hướng Dũng vẫn theo nghề cũ là bán thức ăn, nhưng ông không còn là ông chủ eo quấn bạc triệu nữa, bây giờ buổi trưa thì bán cơm hộp, buổi tối lại bán đồ ăn nhẹ. Ông có tay nghề của bếp trưởng, trước đây Đường Uyển ở nhà không bao giờ phải nấu cơm.

Bên cho vay nặng lãi lại phái người đến kiếm chuyện sinh sự, đá đổ gian hàng Hướng Dũng vừa bày ra, trên đất đều là đầu sư tử (thịt viên) bị giẫm nát.

Thời đại này không có ai rảnh rỗi đi hành hiệp trượng nghĩa, người qua đường đều lẩn tránh đi đường khác, Hình Minh ở một bên nhìn. Trước kia Hướng Dũng là ông chủ, bây giờ Hướng Dũng là kẻ bán hàng rong, đúng là vận đổi sao dời. Cũng may mấy kẻ cho vay nặng lãi kia chỉ đòi tiền, không muốn giết người, chửi ra mấy lời hung ác liền bỏ đi.

Hình Minh nghe rõ. Hướng Dũng vận dụng các mối quan hệ từ lâu mà mình xây dựng được, chắp vá lung tung, kỳ thực đã thay Hướng Tiểu Ba trả một khoản nợ lớn. Nhưng Hướng Tiểu Ba vẫn chứng nào tật đấy đâm đầu vào đánh bạc, đem tiền cha mình chuẩn bị vất hết vào sòng bạc, vốn định một lần đổi đời, kết quả thua sạch sau một đêm. Hiện tại lời cộng lời, nợ sinh nợ, tính toán sơ sơ, bán nhà đi cũng không đủ trả.

Hình Minh đi lên, thay Hướng Dũng nâng xe đồ ăn dậy.

“Minh Minh, con có thể hay không…” Hướng Dũng ấp úng, muốn nói lại thôi, bỗng nhiên quỳ gối trước Hình Minh.

https://thuviensach.vn

Dưới mặt đất toàn là dầu mỡ và nước rửa bát, ông còn muốn dập đầu lạy cậu. Hình Minh đúng lúc nâng tay chặn lại, dù gì cũng là cha dượng trên danh nghĩa nuôi cậu từng ấy năm, cậu chịu không nổi.

“Cho chú mượn chút tiền.” Hướng Dũng dường như đau đến khóc thành tiếng, “Chờ nhà bán được chú sẽ trả con.”

Hình Minh rũ mắt nhìn Hướng Dũng, bình tĩnh mà nói: “Ngày hôm nay chú thay hắn trả tiền, ngày mai hắn có thể lại chứng nào tật nấy đi đánh bạc, cứ như vậy không ngừng, biết bao giờ mới có thể trả hết nợ?”

“Ngày nào ta tắt thở thì ngày đó sẽ trả hết nợ.” Hướng Dũng lắc đầu, thở dài, “Chú cũng biết đánh bạc là bệnh hết thuốc chữa, trị được ngọn không trị được gốc. Nhưng có còn hơn không, ai bảo đời trước chú thiếu nợ nó, nên đời này nó đầu thai thành con trai chú đến đòi khoản nợ ấy.”

Tuy da Hướng Dũng hơi đen, nhưng mặt mày luôn hồng hào. Bây giờ cả người chán nản, khuôn mặt phúc hậu khiến người người yêu quý cũng đã biến mất, hai má đầy đặn trước kia gầy hóp lại, hiện ra tuổi già sức yếu.

Trong trí nhớ Hình Minh vẫn luôn có hình tượng của một người cha. Mười năm trước hình tượng Hướng Dũng cách rất xa Hình Hoành, bây giờ bị tàn phá như vậy, càng không thể sánh bằng. Nhưng vào thời khắc này ở trên mặt Hướng Dũng cậu lại nhìn thấy bộ dáng của Hình Hoành.

Những năm này Hướng Dũng đối xử với cậu quả thật không tệ. Cậu thở một hơn dài. Hình Minh phát hiện mình có chút đố kị.

Hướng Dũng nhìn Hình Minh, chảy nước mắt thở dài: “Tiền hết còn có thể kiếm lại, Tiểu Ba thì không đánh cuộc được.”

“Để cháu nghĩ biện pháp.” Hình Minh quay đầu phải đi, chưa đi hai bước đã quay đầu lại nhìn cha dượng mình, thấy Hướng Dũng còn đang quỳ, cậu khẽ cau mày, “Trên mặt đất rất lạnh.”

https://thuviensach.vn

Hình Minh mua mấy chục hộp cơm từ chỗ Hướng Dũng, lái BMW đưa vào đài Minh Châu, gọi điện thoại cho Nguyễn Ninh, nói gọi mọi người đến chỗ xe cậu lấy cơm hộp.

Cách thời gian phát sóng trực tiếp khoảng bốn mươi phút, Hình Minh ngồi ở trong phòng hóa trang làm tóc, tóc của cậu có chút dài, nếu là người dẫn chương trình giải trí để kiểu tóc như vậy thì không thành vấn đề, nhưng thân là người của bên tin tức, kiểu tóc này có vẻ không đủ tinh thần chính khí, chuyên gia trang điểm một bên dùng keo xịt tóc định hình, một bên có ý tốt nhắc nhở, nên cắt ngắn một chút.

Ngoài cửa có vài nhân viên vừa ăn cơm hộp vừa tám chuyện.

Liên quan với vấn đề xu hướng tình dục của đài trưởng Ngu, đây vốn là điều cấm kỵ của đài Minh Châu. Người chủ trì giải thi đấu chưa gì đã khua chiêng gõ trống, không biết tin tức từ nơi nào truyền ra, nói Nam Lĩnh đã được định sẵn là quán quân.

Nam Lĩnh nói thẳng ra chỉ là một bình hoa, fan có đến trăm vạn, nhưng ngay cả tiếng phổ thông cũng không nói đúng tiêu chuẩn. Internet lan truyền một video Nam Lĩnh lên đọc lời phát biểu, cậu ta run run nhớ lại câu chữ đã học ở trong đầu “Tình mẹ cao như lúi, dộng như biển”, dưới đài cười vang một trận.

Người như vậy mà làm quán quân thì hết sức kỳ lạ.

Lời đồn như bệnh truyền nhiễm, rất nhanh liền lây lan ra khắp đài, ban đầu mọi người đều nói Nam Lĩnh leo lên được long sàng của đài trưởng Ngu, sau đó liền cảm thấy Nam Lĩnh tư chất bình thường, can đảm không có, không lọt nổi vào mắt đài trưởng. Cuối cùng lời đồn dừng lại ở Lạc Ưu. Ngu Trọng Dạ hai ngày nay lại mang Lạc Ưu đi ra ngoài.

Cư nhiên không ai cảm thấy hai nam nhân này ở chung có gì không đúng, ngược lại đều cảm thấy hai người họ do trời đất tạo nên. Ai cũng nói,

https://thuviensach.vn

Lạc Ưu được chú Ngu đưa đến Đông Á để bồi dưỡng, không phải người trong tâm can, sẽ không để bụng như thế; bọn họ nói, chú Ngu rất yêu thích Lạc Ưu, trân trọng như báu vật, người tinh tường đều nhìn ra;…

Hình Minh nhớ tới hai tiếng yêu thích của Ngu Trọng Dạ. Trí nhớ nhỏ bé không buông tha bất kỳ chi tiết nào, từng chút một phác hoạ trong đầu.

Cậu nhớ ngày đó mặt hồ trong vắt, cảnh vật bốn phía đặc biệt mỹ lệ, khả năng Ngu Trọng Dạ nhìn người như cảnh, tiện thể nói yêu thích với món đồ chơi trên giường của mình.

Nói yêu thích cậu, có thể sự tình so với lúc trước càng nguy hơn.

Đài trưởng Ngu từ trước đến nay ở trên giường chưa bao giờ dùng bạo lực, nhưng mấy ngày đó đặc biệt hung hãn. Lực cánh tay kinh người tàn nhẫn ghim lấy cậu, mạnh mẽ đẩy cậu xuống giường. Hình Minh cảm thấy trong khoảnh khắc kia Ngu Trọng Dạ thật sự muốn giết mình.

Túm lấy chùm chìa khóa có treo con dao Thụy Sĩ để mở một lọ quýt ngâm đường, mấy ngày ở Ngu trạch bị bắt ép uống thuốc, hai ngày nay cậu đều thèm đồ ngọt. Nhưng bên ngoài người một câu ta một câu, ngón tay cậu không để ý xẹt qua mũi đao, cứa ra một vết thương.

Chuyên gia trang điểm tạo xong kiểu tóc cho Hình Minh, bắt đầu tân trang cổ của cậu. Che chắn trát phấn đủ kiểu, vết trói vẫn như ẩn như hiện. Chuyên gia trang điểm nháy mắt ý vị thâm trường. Hình Minh làm như không thấy. Cậu quay người đối diện với đạo diễn trường quay, chương trình kỳ này đừng quay cận mặt nhiều quá.

Cha mẹ Tiểu Từ mang mặt nạ xuất hiện, bọn họ đều chỉ mới tốt nghiệp sơ trung, không có cách nào đối mặt với mấy trăm triệu khán giả nói chuyện trôi chảy được, cũng không nhớ được kịch bản. Hình Minh để họ học thuộc một số câu giống như khẩu hiệu của Cách mạng văn hóa, sau đó dạy bọn họ cách đối phó với sự chất vấn của các chuyên gia học giả có mặt

https://thuviensach.vn

tại trường quay, cậu nói, thời điểm cần nói thì nói thật to rành mạch, còn lại cứ giao cho cậu.

Sau tập phát sóng về Hạ giáo sư, vị giáo sư luật học dường như đã coi Hình Minh như kẻ thù. Chương trình vừa mới bắt đầu ông đã làm khó dễ, nói không ủng hộ việc Từ Khê "Công khai cung cấp thông tin của các tội phạm xâm phạm tình dục trẻ em", bởi vì việc này đi ngược lại với pháp luật hiện nay, 'luật hình sự' đã quy định rõ ràng, tù nhân hết hạn tù được phóng thích vẫn được coi là một công dân, được hưởng quyền riêng tư của công dân.

Tội phạm đều không đáng để đồng tình, đặc biệt là phạm tội tình dục. Hình Minh là một người là một người trọng hình thức giả, chủ trương sai nhẹ phạt nặng, không chỉ với người ngoài mà đối với bản thân cậu cũng rất hà khắc.

Hình Minh nâng một tờ giấy báo cáo trong tay lên: "Trong đây có hai phần đều là những thống kê trong năm nay. Một phần là báo cáo điều tra của những nhà tâm lý học hình sự, báo cáo chỉ ra rằng tỉ lệ tái phạm xâm hại tình dục trẻ em đứng đầu trên tất cả; một phần khác là báo cáo của Quỹ phụ nữ nhi đồng Trung Quốc, báo cáo chỉ ra rằng xâm hại tình dục ở trẻ em ngày càng tăng lên, và hơn 50% trường hợp một tội phạm xâm hại trên một đứa trẻ."

"Lấy một điều luật của địa phương lên chương trình để làm 'biện pháp', mấy người có thực sự hiểu vấn đề không, hiệu quả của việc tiết lộ thông tin tội phạm tình dục, trước mắt vẫn chưa có kết luận cuối cùng. Trên thực tế các nước áp dụng phổ biến điều luật này như Mỹ hay Hàn, đều chưa có số liệu rõ ràng để cho thấy rằng các các vụ án xâm hại tình dục trẻ em đã giảm…" Giáo sư già dùng một đôi mắt sắc bén nhìn chằm chằm cha mẹ Tiểu Từ, "Tôi không thể nào ủng hộ được loại hành vi tìm đến các phương tiện truyền thông khi chưa tìm hiểu sự việc rõ ràng của anh chị. Mấy người có mưu đồ gì đây?"

https://thuviensach.vn

“Chỉ là muốn cho con gái mình một câu trả lời, đứa nhỏ nhà chúng tôi mặc dù chỉ là một người, nhưng cũng có thể…” mẹ Tiểu Từ hơi nâng cao âm lượng, cô không ứng phó được vấn đề sắc bén của giáo sư, bắt đầu rối lên.

“Luật Megan ra đời tự có ý nghĩa của nó, sự bất công mà các cá nhân gặp phải đã thúc đẩy việc xây dựng các tổ chức có liên quan., Từ Khê giới thiệu biện pháp này, vô luận là có hiệu quả hay không, đều có thể lấy đó làm gương.” Hình Minh làm một cái thủ thế, ra hiệu cho mẹ Tiểu Từ bình tâm lại, “Người nhà Tiểu Từ đối mặt với thương tổn con gái mình phải chịu đựng không lựa chọn im lặng mà dũng cảm đứng lên tố cáo, ý nghĩa cũng tương tự với việc, cảnh báo mọi người cũng như bảo vệ các cá nhân khác khỏi vấn đề này.” Hình Minh khẽ mỉm cười thu hút sự chú ý của khán giả hiện trường, “Chúng ta hãy cùng hoan nghênh một gia đình dũng cảm như vậy.”

Giáo sư già không thèm nghe tiếng vỗ tay của khán giả, tiếp tục chỉ trích Hình Minh: ” ‘Nhất tội bất vĩnh phạt’(một tội không thể phạt vĩnh viễn)đạo lý này chẳng lẽ anh còn không hiểu? Công khai thông tin tội phạm, tương đương với việc lợi dụng sức mạnh dư luận để rồi kết án tội nhân thêm lần nữa, điều này so với việc xu hướng hiện nay trên thế giới đang dần dần giảm nhẹ án phạt là không phù hợp.”

“Thế nên chúng ta ngay tại đây làm một cuộc thảo luận nhỏ, Trung Quốc có thể từng bước thực hiện ‘Luật Megan’ hay không? Tỷ như công khai hồ sơ thông tin về bệnh viện, trường học, các nơi mà những người từng phạm tội thường lui, nếu như nhóm người ấy không phạm tội trong một khoảng thời gian nhất định, thì anh có thể thu hồi thông tin đã được công khai, vừa là khích lệ, lại tránh tạo thành ‘nhất tội bất vĩnh phạt’, điều này có phải thể hiện tính năng động của tư pháp Trung Quốc hiện nay không?”

Mỗi câu mỗi chữ của giáo sư già đều ẩn giấu sự châm chọc, Hình Minh bình tĩnh khống chế, không nhanh không chậm.

https://thuviensach.vn

Đến phần tương tác trực tiếp, cậu nhìn bình luận của khán giả trên LED gửi đến, số lượng người tham gia tiếp tục tăng cao, tập này của chương trình đúng như ước nguyện của cậu mà rating bạo phát.

Pre-marketing đúng chỗ, dân mạng khắp nơi phẫn nộ, tin tức vừa nổ ra lập tức lên men. Mọi người đều nóng lòng muốn xé rách chiếc mặt nạ đạo đức giả. Sau đó vò nát. Thật sảng khoái cỡ nào.

Hình Minh hài lòng mỉm cười, bỗng nhiên cơ mặt căng thẳng. Cậu chú ý tới có một khán giả nặng danh đang điên cuồng gửi bình: Tại sao chúng ta đều cho rằng trẻ nhỏ sẽ không nói dối?

Tại sao truyền thông đại diện cho quốc gia lại cấu kết tạo nên án oan?

Dòng chữ lớn màu đỏ cực bắt mắt, tiếp tục được hiện lên trên màn hình.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 79

Edit & Beta: Direct Kill

Đạo diễn cũng chú ý tới dòng chữ đỏ như máu kia, đúng lúc chuyển ống kính, khán giả tại trường quay có thể nhìn thấy, nhưng người ngồi xem TV thì không thấy được.Mọi vấn đề phức tạp vướng tay vướng chân trước ống kính đài Minh Châu đều sẽ trở nên đơn giản, loại bỏ phần sai hoặc triển khai phương án khẩn cấp là cách giải quyết vấn đề —— lần trước phân đoạn Hình Minh mắng chửi cục quản lý dược không bị cắt đi, thực sự phải cảm tạ đài trưởng Ngu dứt khoát giải quyết, nuông chiều.

Chương trình vẫn tiếp tục phát sóng, khách quý thần thương khẩu chiến, mỗi người nắm một lập trường. Hình Minh tranh thủ tự ngẫm lại từ ngữ cậu đã nói trong chương trình, cậu không có bịa đặt, không có khuyếch đại, chiến sĩ thi đua họ Lưu phạm tội là thật, hiệu trưởng tiểu học bị cách chức cũng là thật, vụ án cuối cùng giải quyết ra sao là của ba bên công – kiểm – pháp (công an, kiểm sát, tư pháp), cậu từ đầu tới cuối chỉ làm hết mình với tư cách của một người làm báo.

Tỉnh dậy trong mộng muội, nói lên âm thanh trong lòng.

Cậu không có sai.

Muốn thu hút sự chú ý của mọi người, Hình Minh đưa ra đánh giá về vị khách nặc danh kia.

Chương trình phát sóng kết thúc, tập này của ‘Tầm nhìn Đông Phương’ thuận lợi bạo phát rating, đạo diễn và tổ viên đều đang ăn mừng, chỉ có

https://thuviensach.vn

Hình Minh không nói một lời, liên tục nhìn chằm chằm vào cha của Tiểu Từ là Trương Nham.

Trương Nham là một người dân quê chất phác, ít nhất người bên ngoài nhìn hắn sẽ đưa ra kết luận này. Người vừa đen lại gầy gò, rõ ràng tuổi không lớn lắm, nhưng khi nở nụ cười trên mặt xuất hiện rất nhiều nếp nhăn, hàm răng trắng đều. Tất cả đặc điểm của Trương Nham hoàn toàn phù hợp với hình tượng người nông thôn như trong sách hay viết, đêm ngủ ngày làm, kiếm ăn trồng trọt, một đời đều trải qua bình ổn, khó khăn mà thuần phác.

Nhưng trên tay hắn lại đeo một chiếc nhẫn vàng, mặt nhẫn so với móng tay cái còn lớn hơn, vàng rực, cực kỳ chói mắt. Đây là hắn yêu cầu tổ chương trình dùng kinh phí để mua.

Tiểu Từ đi cùng cha mẹ, tóc cắt ngắn, mắt to, tổ chương trình xuất phát từ mục đích bảo vệ trẻ chưa thành niên nên cân nhắc không cho bé xuất hiện trước ống kính, cô bé vẫn ở phía sau đài nhảy nhót nghịch ngợm, mãi đến khi kết thúc chương trình vẫn không chịu ngồi yên.

Hình Minh đi tới, ngồi xuống trước mặt cô bé, nhìn thẳng vào hai mắt cô.

“Ca ca anh thật đẹp trai.” Bé gái ngừng nhảy nhót, nhìn chằm chằm vào Hình Minh.

“Ngoan.” Hình Minh đưa tay sờ tóc bé, hỏi, “Em nói cho ca ca, thầy Lưu thật sự động vào người em sao?”

“Em trộm tiền học phí của bạn, thầy ấy đánh lòng bàn tay em.” Bé gái ủy khuất xòe đôi tay nhỏ nhắn ra.

“Trừ lòng bàn tay, còn gì nữa không?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Từ chưa kịp trả lời tiếp, Trương Nham đã nhận ra Hình Minh đang nói chuyện với con gái mình, lập tức đi tới.

Trương Nham đầu tiên là cúi đầu lễ phép cảm ơn Hình Minh khoản đãi, sau đó biểu thị bản thân không biết vì sao Trương Hoành Phi đột nhiên bị điều đi nơi khác, lại còn không liên hệ được. Đối với người bà con này, hắn có vài phần kính nể, trời nam biển bắc mà xả một trận, nói hai người tuy là họ hàng xa, nhưng bản thân lão Trương không có con, nên vẫn luôn coi Tiểu Từ như cháu gái.

Cuối cùng nói hai ngày còn lại muốn đi thăm quan Vạn Lý Trường Thành, sau đó nắm tay con gái đi mất.

Cô bé loạng choạng đi theo ba mình, vẫn luôn cau mày mím môi, nhìn Hình Minh.

Buổi tối Hình Minh gặp phải ác mộng.

Một giây trước cậu đang bị mọi người phỉ nhổ là con trai tội phạm cưỡng gian, một giây sau đã bị Ngu Trọng Dạ đẩy vào trong nước.

Nước hồ lạnh như băng không cao quá đỉnh đầu, sặc vào khí quản, cậu trước khi chết trong tuyệt cảnh phí công giãy dụa. Giật mình tỉnh lại, cậu bỗng nhiên cảm thấy hoảng hoạn vô cùng.

Hết thảy đều sẽ bị tái tạo, hết thảy đều sẽ bị cọ rửa.

Ngày thứ hai theo lệ mở cuộc họp, khen ngợi người ưu tú, kiểm điểm người làm việc hời hợt. Tổ viên ngồi vây quanh bàn thành nhiều vòng, nhân vật trọng yếu ở phía trước, không trọng yếu ở phía sau.

Hình Minh chiếu lên một đoạn video ngắn vừa phát sóng ngắn của ‘Tầm nhìn Đông Phương’ để quan sát một lần nữa. Chương trình đã lấy một đoạn ngắn trong bộ phim ‘The Crucible’(1) của Hàn Quốc, còn trích cả một đoạn

https://thuviensach.vn

trong thư gửi hiệu trưởng của các nữ sinh trường đại học Tứ Xuyên để ngăn chặn chuyện bị tấn công tình dục, hư hư thật thật, rất có mánh lới.

(1) Tên tiếng Việt ‘Buộc phải im lặng’ là một bộ phim của Hàn Quốc được công chiếu vào năm 2011. Phim mô tả về một câu chuyện có thật tại trường Gwangju Inhwa vào những năm 2000 trong đó tập trung đi sâu vào các đề tài lạm dụng tình dục trẻ em. Bối cảnh thực của tiểu thuyết này bắt nguồn từ một phiên tòa phúc thẩm ở thành phố Gwangju, miền Nam Hàn Quốc vào năm 2006, một thầy giáo Trường Inhwa bị buộc tội cưỡng bức bé gái 13 tuổi bị khiếm thính và mức án dành cho bị cáo là 1 năm tù. Bản án quá nhẹ đã gây bức xúc trong dư luận Hàn Quốc và nhà văn Gong Ji-young đã dựa vào câu chuyện trên sáng tác một cuốn tiểu thuyết về nạn tấn công tình dục bị bưng bít ở nước này và cuộc đấu tranh đòi công lý của các nạn nhân.

Mới bắt đầu phỏng vấn dân bản xứ, dường như không người nào nguyện ý tin tưởng lời phóng viên nói, lý do của họ rất đơn giản, quần áo thầy Lưu quanh năm đều có mảnh vá, hắn quá vất vả cần cù, mộc mạc, hắn dốc hết tất thảy của cải để hỗ trợ cho trẻ em nghèo khó được đi học, hắn còn là nhân việt tiêu biểu của Trung Quốc nữa.

Chương trình cũng từng phát sóng đoạn này, bây giờ phát lại một lần, có người lắc đầu thở dài, có người cười khanh khách.

Hình Minh hỏi bọn họ, tại sao người thì thở dài người lại cười cợt.

Thở dài và cười cợt đều vì một lý do, dân chúng quá ngu muội, quá dễ dàng bị vẻ bề ngoài che đậy.

Hình Minh vì vậy lại hỏi, mấy người dựa vào cái gì mà cảm thấy mình thông minh hơn người khác?

Tất cả mọi người khen đều khen tập này của chương trình, thỉnh thoảng có đưa ra ý kiến, hầu hết ý kiến của mọi người đều qua loa không đến nơi

https://thuviensach.vn

đến chốn, sắc bén nhất là một ý kiến bày tỏ về việc Hình Minh dẫn dắt chương trình còn có chút gò bó, không phải do bản thân cậu, mà là các vị khách quý mời đến chương trình chưa phát huy đến mức tối đa.

Hình Minh lần thứ hai rơi vào trầm mặc, một lúc lâu mới hỏi: “Thật không có vấn đề khác sao?”

Mọi người cũng trầm mặc, hai mặt nhìn nhau. Vừa nãy tổng hợp các ý kiến đã là lấy xương từ trong trứng, người trong giới truyền thông đều hiểu rằng thắng làm vua thua làm giặc, tỉ lệ người xem cao như vậy đủ để xóa đi tất cả khuyết thiếu.

Mãi đến tận khi có một thanh âm đột nhiên ở vòng ngoài cùng truyền tới: “Không ai để ý đến dòng chữ màu đỏ sao?”

Giọng nói ấy thật sự rất êm tai, âm sắng thiên về sáng trong, nhưng lại không quá mỏng. Tất cả mọi người quay đầu lại nhìn cậu ta.

Dáng vẻ chừng hai mươi, một thân trang phục nhàn nhã, khí chất đúng chuẩn du học từ Mỹ trở về. So với ảnh thì người thật càng đẹp hơn, đặc biệt là đôi mắt.

Ánh mắt Hình Minh xuyên qua mọi người, trực tiếp đối đầu với cặp mắt giống hệt của Ngu Trọng Dạ, hỏi: “Cậu họ Hồng?”

“Gọi em Alex là được rồi.” Chàng trai lộ ra hàm răng trắng bóc, có chút ngả ngớn mà nở nụ cười, “Thầy Tiểu Hình.”

Đối phương quyết định giả ngu, Hình Minh cũng không vạch trần. Kỳ thực ngày đó vội vã rời khỏi biệt thự, cậu rất nhanh đã nhận ra thực tập sinh bị mình ném vào làm việc ở nhà kho kia là ai. Cậu không hiểu được Ngu Trọng Dạ làm như thế có dụng ý gì. Thật giống như có ý tứ muốn gần gũi thân mật hơn, lại thật giống người kia muốn cách xa cậu.

https://thuviensach.vn

Hình Minh hỏi Ngu Thiếu Ngả: “Cậu có ý kiến gì với dòng chữ đỏ kia?”

Ngu Thiếu Ngả hỏi ngược lại cậu: “Anh từng xem bộ phim ‘The Hunt’(2)của Đan Mạch chưa?”

(2) The Hunt là một bộ phim tâm lý Đan Mạch năm 2012 do Thomas Vinterberg đạo diễn cùng với Mads Mikkelsen đóng vai nam chính. Câu chuyện lấy bối cảnh một ngôi làng nhỏ ở Đan Mạch khi sắp tới Giáng Sinh, ở đấy, một người đàn ông bị cô lập bởi những người xung quanh vì bị hiểu lầm là lạm dùng tình dục một đứa trẻ.

“Xem qua, thế thì sao?” Hình Minh nói, “Tôi đã hỏi một lão cảnh sát hình sự có kinh nghiệm trong những vụ án tương tự như thế này, lời bé gái nói là chứng cứ trực tiếp, báo cáo bệnh viện và lời lên án của con gái ruột của ông ta là chứng cứ gián tiếp, với những chứng cứ hiện hữu như vậy, vụ án của Lưu Sùng Kỳ tất nhiên không thể nghi ngờ, không có bất kỳ khả năng nào thoát tội.”

“Ngày hôm qua em cũng có mặt trực tiếp tại trường quay, địa chỉ IP của những tin nhắn spam đó đều đến từ chỗ của thầy Lưu.” Ngu Thiếu Ngả tiếp tục nói, “Không phải hết thảy chứng cứ đều chỉ về chân tướng, cũng không phải tất cả trẻ em đều là thiên sứ.”

Hình Minh nghiêm mặt, lạnh giọng cường điệu một lần nữa, tôi không có làm sai.

“Anh và ba em quả thật giống nhau như đúc.” Ngu Thiếu Ngả nhún vai một cái, cười cười, “whatever you say.”

Cuộc họp tan rã trong không vui, Hình Minh mặt lạnh trở lại phòng làm việc của mình, năm phút sau lại đi ra, đi thẳng đến trước bàn làm việc của thực tập sinh mới tới.

https://thuviensach.vn

Ngu Thiếu Ngả ngẩng mặt lên, khóe môi hơi cong, dùng khuôn mặt cười híp mắt đáp lại đối phương. Cha cậu ta còn lạnh lùng hơn. Chút sát khí này thì tính là gì.

“Cuối tuần này, cậu theo tôi đi công tác.” Hình Minh nói.

Hình Minh nhân giờ cơm trưa đi một chuyến tới bệnh viện Phổ Nhân, dự định cùng Hướng Tiểu Ba đàm phán điều kiện. Cậu nghe Lý Mộng Viên nói, bởi vì đối phương là anh trai của mình, nên cô đặc biệt dốc lòng chăm sóc, không nghĩ tới Hướng Tiểu Ba lại hiểu sai ý, tưởng nhầm cô trộm thương mình, bây giờ dính chặt lấy, nhất nhất đòi lấy cô làm vợ.

“Mày tới làm gì?” Hướng Tiểu Ba thấy Hình Minh đến không thèm để ý, lăn xe muốn đi, “Ông già kêu mày đến để dạy bảo tao?”

Hình Minh đạp một cước vào xe lăn của Hướng Tiểu Ba: “Đối diện với người cứu anh một mạng, đừng chưng ra thái độ này.”

Hướng Tiểu Ba trợn mắt: “Mày định cho tao mượn tiền?”

Hình Minh gật đầu: “Số tiền kia không nhỏ, tôi sẽ không để anh mượn không như thế. Anh thay tôi làm một chuyện.”

Hình Minh lộ ra biểu tình nhàn nhạt, nhưng ánh mắt vẫn lạnh như băng. Hướng Tiểu Ba không ưa nhất chính là điểm này của cậu. Cậu từ nhỏ đã vậy, luôn thể hiện sự lạnh lùng thờ ơ, coi thường với người khác, lạnh đến mức giống như rắn. Nuôi không cẩn thận sẽ bị cắn lại.

Hướng Tiểu Ba nghi ngờ hỏi: “Không phải chuyện tốt đẹp gì đi?”

Hình Minh thẳng thắn gật đầu một cái: “Quả thực không được tốt lắm. Tôi dự định làm chương trình về sòng bạc dưới lòng đất, nhưng nơi đó quá rộng lớn, phóng viên nằm vùng của tôi đều là người mới, phái đi vào đó, sợ rằng không an toàn.”

https://thuviensach.vn

“Phóng viên không an toàn, lẽ nào tao mang theo camera mini đi xuống dưới đó sẽ an toàn?” Loại tín hiệu nguy hiểm có thể truyền đi bằng mùi, tựa như một loại chất độc hóa học hay một con sư tử ẩn nấp trong bụi cỏ để chờ bắt một con linh dương, ngược lại rất kích thích. Hướng Tiểu Ba mặc dù đầu óc không được nhanh nhẹn, nhưng mũi vẫn còn hoạt động tốt, một chút liền ngửi ra mùi.

“Anh là khách quen.” Hình Minh cũng không tới nơi đây để cùng vị anh trai hờ cò kẻ mặc cả, trực tiếp hỏi: “Có làm hay không?”

“Mày trực tiếp cho tao mượn tiền không phải … Cha tao sẽ bán nhà trả lại mày.” Hướng Tiểu Ba là kẻ rất sợ chết, còn muốn giãy dụa.

“Tập tới chương trình sẽ hợp tác cùng với cảnh sát, chương trình phát sóng trước, lực lượng cảnh sát sẽ đi tìm diệt các sòng bạc ngầm dưới đất. Nguy hiểm đương nhiên là có, nhưng sẽ càng nguy hiểm hơn nếu anh không kiếm được ra tiền…” Hình Minh bất chợt dừng lại, vỗ vỗ cẳng chân bị thương của Hướng Tiểu Ba, lực tay không nhỏ, khiến Hướng Tiểu Ba đau đến nhe răng trợn mắt. Cậu quay đầu bước đi, “Suy nghĩ cẩn thận.”

Khi về đài thời trùng hợp gặp được Ngu Trọng Dạ, Hình Minh cùng mấy vị đồng nghiệp chưa gặp mặt bao giờ đứng dạt qua một bên, cung kính, dịu ngoan mời lãnh đạo và thư ký đi trước.

Đài trưởng Ngu trở về lúc nào cậu không biết, hắn ở trước mặt mọi người như thường lệ không thèm liếc cậu một cái.

Ai ngờ vừa mới bước chân vào văn phòng không bao lâu, đã bị thư ký của đài trưởng gọi điện thoại tới, nói là chú Ngu muốn gặp cậu.

Nửa đêm hôm đó vội vàng bỏ trốn nên chân bây giờ vẫn còn đau, Hình Minh bước đi còn có chút khó khăn, nhưng cậu tận lực đè nén cơn đau như dao đẽo vào xương này, không cho phép bản thân bại lộ. Trước mặt người

https://thuviensach.vn

khác biệp tập viên Hình vĩnh viễn chỉ có một tư thái, cằm hơi chếch, sống lưng thẳng, khuôn mặt xa cách người, ương ngạnh lại kiêu ngạo.

Thế nên không ai nhận ra cậu có điểm khác thường. Bao gồm cả sư phụ Tô Thanh Hoa và cái tên Nguyễn Ninh suốt ngày dính người. Nhưng cậu vừa bước vào cửa, Ngu Trọng Dạ liền hỏi, chân làm sao vậy.

Hình Minh lắc đầu, không có chuyện gì, ngày đó về nhà bị trẹo chân.

Ngu Trọng Dạ nói, để tôi xem một chút.

Hình Minh không cố gắng che đậy nữa, hơi khập khiễng đi tới, nghe lời ngồi lên ghế sa lông của đài trưởng, bên người Ngu Trọng Dạ. Ngu Trọng Dạ nhấc chân bị thương của Hình Minh lên, đặt lên đùi mình, thay cậu cởi giày ——

Chân vừa lộ ra, Hình Minh liền khiếp sợ, vội vã lùi về sau.

Ngu Trọng Dạ không cho phép Hình Minh chạy trốn, cổ tay hơi dùng lực kéo một cái, đem Hình Minh kéo lại gần mình, siết chặt khiến cậu không thể động đậy.

Hắn đem chiếc tất cởi nốt, lộ ra mắt cá chân.

Mắt cá chân vừa tím vừa sưng, nhìn qua đã biết không được chăm sóc kỹ càng.

“Tại sao lại không cẩn thận như vậy.”

Ngu Trọng Dạ rũ mắt thay Hình Minh xoa bóp, ngón tay thon dài nhẹ nhàng mát xa mắt cá chân đang sưng lên, mức độ nhẹ nhàng, cường độ thoả đáng, bộ dáng rất tỉ mỉ.

Nơi này là văn phòng đài trưởng, nếu dùng phép so sánh thì giống như điện Thái Hòa, đều là địa phương để quần thần hành lễ. Hình Minh quả

https://thuviensach.vn

thực thụ sủng nhược kinh. Thân thể cậu không tự chủ được lùi lại lần nữa, nỗ lực muốn rút chân bị thương của mình lại. Đài trưởng Ngu nào phải phàm nhân dưới trần gian, quen bề nghễ chúng sinh cao cao tại thượng, hiếm thấy thương cảm ôn nhu như thế, ngược lại khiến cậu không dễ chịu.

"Đừng nhúc nhích."

Ngu Trọng Dạ trầm giọng ra lệnh, Hình Minh thật sự không dám động nữa. Cậu thẳng mắt, nhìn chằm chằm đối phương. Mi mắt Ngu Trọng Dạ cụp xuống, nếp nhăn nơi mí mắt rất sâu, như dùng dao khắc vào lông mày, lông mi vừa dày vừa dài. Đôi mắt này quả thực khiến cậu mê mẩn. Thành thật mà nói, một thương nhân tham lam hoặc một chính khách lãnh huyết, thực sự không nên có một đôi mắt đầy ý thơ như thế.

Ngu Trọng Dạ trước sau không ngẩng đầu, lại tựa như nhìn thấy ánh mắt Hình Minh vẫn luôn rơi vào trên mặt mình, hỏi cậu: "Nhìn cái gì?"

"Không có gì." Hình Minh cuống quýt chuyển tầm mắt, tựa như kẻ trộm bị bắt tại trận. Cậu đột nhiên bĩu môi, mắng, "Cáo già."

"Tôi là cáo già, thế còn em." Ngu Trọng Dạ rốt cục mở mắt ra, đôi mắt sóng đánh không sợ lúc này lại có ý cười, "Tiểu hồ ly?"

Hình Minh cảm thấy danh xưng này rất buồn cười, làm sao cũng thể khống chế được nở nụ cười: "Con trai thầy mới là tiểu hồ ly."

Ngu Trọng Dạ hỏi: "Thấy rồi?"

Hình Minh "Ừ" một tiếng, khéo léo đem mặt đến gần, dựa vào hõm vai Ngu Trọng Dạ.

So với khí thế hừng hực khi làm tình, cậu càng hưởng thụ không khí thân mật này. Cậu bị mùi nước hoa dễ ngửi trên người Ngu Trọng Dạ làm cho mê mẩn, đột nhiên lá gan cũng lớn hơn, nói một câu không có kẽ hở cũng

https://thuviensach.vn

không quá thông minh, tập vừa rồi của ‘Tầm nhìn Đông Phương’ còn có điểm đáng ngờ chưa giải thích được, mà người dắt mối vụ án này là Trương Hoành Phi lại không lý do mất liên lạc. Cậu muốn tìm người trở về, điều tra rõ ràng ngọn nguồn.

Hình Minh nghĩ với các mối giao thiệp của đài trưởng Ngu, muốn tìm một người trở về cũng không khó.

Nhưng Ngu Trọng Dạ lại nói, không cần tra xét nữa.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 80

Edit & Beta: Direct Kill

Ngu Trọng Dạ nói, không muốn tra xét. Bất kể là vụ án này hay vụ án khác, đều không cần tra xét nữa.

Hình Minh không quá hiểu. Tình huống thông thường, đài trưởng Ngu sẽ không can thiệp quá sâu, chỉnh đốn tư tưởng, cũng sẽ không can dự vào quyết định của cậu.

Vậy mà hôm nay Ngu Trọng Dạ thậm chí còn nói, ‘Minh Châu kết nối’ dùng chiều sâu đưa tin là chính, giám sát dư luận(1), khiến cho chương trình át chủ bài của đài Minh Châu có can đảm tiến bước phát triển là chuyện tốt, hai chương trình là hai góc nhìn khác nhau, cho dù thay đổi bản chất cũng không xung đột. ‘Tầm nhìn Đông Phương’ tuy là chương trình mới nhưng lại đạt được kết quả không ngờ, thời hạn nửa năm phát sóng thử sắp hết, cần được giữ lại.

(1) Giám sát dư luận, hay còn gọi chung là giám sát dư luận xã hội, là một loại giám sát xã hội (giám sát bên ngoài) trong hệ thống giám sát của Trung Quốc.

Đã như thế, ‘Minh Châu kết nối’ có thể cách tân, mà ‘Tầm nhìn Đông Phương’ cũng không bị ảnh hưởng, hai chương trình khác nhau như kinh độ và vĩ độ, mỗi người có một không gian sinh tồn riêng.

Đây là một lời tuyên bố rất đáng mừng. Nhưng Hình Minh không sao cao hứng nổi. Cậu suy nghĩ hồi lâu mới ngộ ra được, đây là Ngu Trọng Dạ

https://thuviensach.vn

đang cùng cậu bàn điều kiện, vì không muốn cậu tiếp tục lần theo vụ án thầy giáo Lưu nữa. Hoặc là nói, không chấp thuận cậu bóc lại chuyện xưa, nhắc lại quá khứ.

Trong mộng cậu cảm thấy mình bị ghìm đến thở không nổi, loại nghẹt thở mà giấc mộng ấy mang lại đến giờ vẫn còn hiện hữu.

Giống như ngày đó cậu bị người dẫn đi ra khỏi phòng thi, nhìn thấy thi thể đang nằm trên giường của cha mình đầy rẫy vết thương lớn nhỏ. Da dẻ như quét một tầng vôi dày đặc, gân tay gân chằng chịt nổi lên, cậu nhắm mắt lại, nhìn qua nơi an nghỉ cuối cùng của cha, nhưng bên tai vẫn văng vẳng tiếng cảnh sát trại giam dùng giọng điệu đùa giỡn nói chuyện, gã ta chết ở bên cạnh bô đựng phân, chết không nhắm mắt.

Hình Minh nhìn chằm chằm Ngu Trọng Dạ không đáp lời, bên ngoài phòng làm việc bỗng nhiên có người gõ cửa, nghe giọng nói là Lạc Ưu.

Ngu Trọng Dạ rất tự nhiên thả mắt các chân đang sưng của Hình Minh xuống, kêu hắn tiến vào.

Hình Minh vừa mới xỏ chân vào giày da, Lạc Ưu đã xuất hiện. Hắn liếc mắt nhìn cậu, bày ra một khuôn mặt khinh bỉ.

Nhưng khi tầm nhìn chuyển đến bên Ngu Trọng Dạ, ánh mắt Lạc Ưu đột nhiên sáng hẳn lên. Hắn nói đêm nay ‘Minh Châu kết nối’ lần đầu phát sóng trực tiếp, muốn mời thầy Ngu ở một bên tọa trấn, cổ vũ và tiếp thêm sự tự tin cho hắn.

Lời nói này quá mức giả dối, Hình Minh cơ hồ khịt mũi coi thường. Người này ở đài Đông Á đã có nhiều kinh nghiệm với các chương trình phát sóng trực tiếp, hà tất phải nguỵ trang đến mức giống như người mới vào nghề.

https://thuviensach.vn

Nhưng Ngu Trọng Dạ cũng không nói ra điểm tâm tư ấy của đối phương, mỉm cười nói, được.

Lạc Ưu là Ngu Trọng Dạ gọi tới. Trong chốc lát lão Trần cũng đi vào.

Lão Trần vào cửa liền nói: “Hôm nay gọi mấy người đến văn phòng chú Ngu, cũng bởi vì bên trung tâm giải trí của lão Tưởng đang chuẩn bị tiệc mừng ngày thành lập đài nên nhờ chúng ta giúp đỡ, lão mượn bên trung tâm tin tức chúng ta hai dẫn chương trình nam.”

Tiệc mừng ngày thành lập đài hầu như hàng năm đều tổ chức, duy nhất năm trước phải tạm ngừng bởi nạn lụt ở Hồ Bắc, trực tiếp đổi thành buổi lễ kêu gọi cứu trợ thiên tai. Nhưng tiệc mừng năm nay không thể so với trước kia, đài Minh Châu kỷ niệm 50 năm thành lập, từ lãnh đạo trung ương, cho tới trăm triệu bách tính, người nào cũng có mặt.

Đây là sự kiện lớn mang tầm cỡ quốc gia, trung tâm giải trí sớm chuẩn bị từ ba tháng trước, ấy vậy mà bên trung tâm tin tức tất cả vẫn như thường. Trong đài vào lúc này đã sớm thả ra vài thổng tin nhỏ chuẩn bị cho tiệc mừng cùng lời đồn thổi minh tinh nào sẽ được mời tới, đơn giản là muốn đem chuyện di dời phim trường đang huyên náo ém xuống. Khán giả phần lớn đều là người có mới nới cũ —— mọi người đối với chuyện bát quái không liên quan đến mình thường dễ quên. Thay vào đó, thần tượng nhà ai có thể leo lên sân khấu đài Minh Châu biểu diễn mới là vấn đề được chú ý, các fan đã bắt đầu hành động, trên mạng nơi nơi đều thấy tiếng mắng chửi nhau.

Lão Trần tiếp tục nói: “Mấy người bên trung tâm giải trí, tư lịch lẫn tài năng đều hơi kém, hình tượng không đủ, mấy người thì quá lố, mấy người lại quá cứng nhắc, có số ít người mọi mặt cũng không tệ, nhưng trong sự kiện quan trọng như vậy, chung quy những người bên trung tâm giải trí vẫn còn thiếu kinh nghiệm.”

https://thuviensach.vn

Lão nói rõ từ trước đến giờ mình yêu thích thổi phồng bản thân, hạ thấp người khác, thường hay nói quá mọi chuyện, nhưng lúc này điều mà lão vừa nói đều là chủ ý của Ngu Trọng Dạ, lão cười tủm tỉm nhìn hai người trẻ tuổi trước mặt, nói, hai người các cậu là ứng cử viên hoàn toàn xứng đáng, chòm sao song tử của đài Minh Châu, năng lực ngang sức ngang tài, đứng chung một chỗ rất đẹp mắt.

Thời gian chuẩn bị bảo nhiều không nhiều, bảo ít cũng chẳng ít, nhưng đối với Hình Minh chưa từng có kinh nghiệm dẫn tiệc dạ hội mà nói, trong đài có hàng trăm người thích hợp hơn cậu, đĩa bánh lớn như vậy từ trên trời rơi xuống, không thể không nói là do vạn tuế gia vô cùng vinh sủng.

Lão Trần được dịp thoải mái thổi phồng mình cũng như trung tâm tim tức, mặt mày hớn hở nói với Lạc Ưu: “Còn nhớ đêm trước khi khai tiệc hai năm về trước, lãnh đạo trung ương đến đài thị sát công việc, trước khi rời đi, lão gia tử còn cố ý đề từ tại đại sảnh: “Miệng của thiên hạ, gương của chính phủ, gạn đục khơi trong, nhiệt huyết hào hùng.” Người đến rồi đi, trà cũng không dám nguội lạnh, lão Trần đem lời nói của lão gia tử khắc ghi trong lòng, đối với Lạc Ưu cũng một mực cung kính: “Năm nay tiệc mừng của đài, cần phải kính xin lão gia tử tới tham dự một chút.”

“Đương nhiên.” Lạc Ưu cười gật gật đầu, lại liếc mắt nhìn Ngu Trọng Dạ, “Ông ngoại và thầy Ngu còn có ước hẹn chơi cờ nữa.”

Ngu Trọng Dạ nói, cuối tuần này hai người các cậu thương lượng một chút.

Lạc Ưu cẩn thận đáp lời, Hình Minh ngược lại không nói lời nào, buổi sáng cậu và Ngu Thiếu Ngả đã xác định cuối tuần sau sẽ cùng đi công tác, điều tra rõ ràng điểm đáng ngờ trong vụ án của thầy Lưu.

Ngu Trọng Dạ mặt không đổi, xác nhận lại với cậu: “Nghe thấy không?”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt đài trưởng Ngu bức bách không cho cậu lơ là, Hình Minh bất đắc dĩ " Vâng" một tiếng.

Điều tra một chuyện, con trai muốn đi, cha không đồng ý. Cậu là thuộc hạ của cha, nhưng lại là cấp trên của con trai, cậu không tuân theo người cha không được, nhưng lại dao động muốn đi với người con. Hình Minh vừa về tới văn phòng liền nói với Ngu Thiếu Ngả, không cần đi nữa.

Biên tập viên Hình là loại người hỉ nộ đều viết lên trên mặt, có lẽ từ nhỏ ưu tú, tự dưỡng cho mình thói quen này, thời điểm tâm tình không tốt sắc mặt cậu thường hết sức khó chịu, người ở đây đã lâu nhìn qua là biết chuyện nên không dám chọc giận cậu. Nhưng Ngu Thiếu Ngả mới đến, chưa lĩnh giáo qua, còn muốn tranh cãi vài câu, kết quả Hình Minh không chút nào nể mặt quay đầu bước đi, nói video hôn môi mà tôi tìm ra rõ ràng chính là bằng chứng dâm loạn không thể nghi ngờ, không cần phải tái điều tra nữa, nếu cậu rảnh rỗi đến hoảng loạn, đi đến tổ khác mà trợ giúp.

Hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào đây, lần thứ hai ở trước mặt mọi người bị mất mặt, tính khí Ngu Thiếu đã chạm tới cực điểm, cậu ta chạy theo kéo Hình Minh lại, mặt kề sát, môi cũng dán lên.

"Ơ!" Nguyễn Ninh ở phía sau hai người hét lên kinh ngạc, khu làm việc nhiều người như vậy đều trợn tròn mắt nhìn.

Nhìn như hôn nhau mãnh liệt, kì thực không có gì phát sinh cả, đều do góc nhìn mà ra.

Thả ra lãnh đạo của mình, Ngu Thiếu Ngả thu lại tâm tư đùa giỡn, một mặt nghiêm túc nói, hiện trường khoảng cách gần như thế, còn có khả năng phán đoán sai lầm, huống hồ đây chỉ loáng một cái rồi biến mất trong ống kính, căn bản không làm rõ được vấn đề.

Suýt nữa tiếp xúc thân mật, Hình Minh hoàn toàn sừng sộ lên, sắc mặt tái nhợt. Đơn giản mà nghĩ, Ngu thiếu gia là người có địa vị cao lại đầu hàng

https://thuviensach.vn

nhân nhượng trước người có địa vị thấp, đến trung tâm tin tức làm thực tập sinh vốn chỉ là chơi đùa, cậu ta chủ yếu hứng thú với âm nhạc, đi đến trung tâm giải trí rèn luyện mới thích hợp. Hình Minh không hiểu, thanh niên này tại sao lại nhất nhất muốn điều tra lại?

Ngu Thiếu Ngả híp mắt, nở nụ cười rạng rỡ, trực giác người làm tin tức.

Hai người nhìn nhau cả một ngày, Hình Minh xoay người lần nữa bỏ đi, cậu đi đến chỗ tạp vụ bên tổ 'Tin tức cuối ngày' hỗ trợ, đi ngay bây giờ.

Trở lại phòng làm việc của mình, Hình Minh kể về mối nghi hoặc của mình cho Tô Thanh Hoa nghe qua điện thoại, không nghĩ Tô Thanh Hoa lại suy nghĩ như đài trưởng, chân tướng vụ án để cho công – kiểm – pháp lo, công chúng có quyền được biết, truyền thông có quyền giám sát, cậu đối với chuyện này đã lên tiếng rõ ràng, đã là tận trách của một người làm truyền thông, không có gì sai cả.

Nhưng nếu… Nếu như tất cả đều sai sự thật? Cúp điện thoại, Hình Minh bất giác trấn an, nhưng tâm trí vẫn bất an khôn nguôi, trong lòng cậu có một nỗi lo sợ đang không ngừng khuếch đại.

Buổi tối thứ sáu, như thường lệ sau 'Thời sự Trung Quốc' là 'Minh Châu kết nối', đây là tập đầu tiên sau khi thay đổi, muôn người chú ý. Hình Minh không nghĩ tới, chương trình lần này của Lạc Ưu cũng làm về vụ án đang nổi lên của Lưu Sùng Kỳ.

Hai chương trình thâm nhập đưa tin đồng thời một tin tức, góc nhìn đương nhiên không giống nhau. Nếu như 'Tầm nhìn Đông Phương' thảo luận về vấn đề có nên công khai thông tin của tội phạm tội tình dục hay không., thì 'Minh Châu kết nối' đem tất cả tầm mắt khán giả tập trung trên người Lưu Sùng Kỳ.

Hình Minh sắc bén, Lạc Ưu sắc bén hơn, Hình Minh nghi vấn, Lạc Ưu nghi vấn càng sâu xa hơn, góc cạnh sắc bén, hắn thậm chí còn kết nối với

https://thuviensach.vn

đài truyền hình địa phương ở ngay tại trường quay, nghi vấn truyền thông địa phương đã đóng vai trò tiêu cực trong vụ án của thầy Lưu, bọn họ mù quáng khuếch đại thông tin, tận lực đắp nặn hình ảnh anh hùng của Lưu Sùng Kỳ để thu hút sự chú ý của nhân dân, bỏ qua việc phải tìm hiểu kỹ càng thông tin của đối phương, khiến cho sự thật đằng sau vị anh hùng mà mọi người vẫn thường ngưỡng mộ bị che dấu.

Thí dụ như năm ấy Lưu Sùng Kỳ nhận được tấm bằng khen 'nhân vật tiêu biểu của năm', báo đài khi đó liên tục đưa tin tâng bốc, thu hút được sự quan tâm yêu thích của mọi tầng lớp trong xã hội, quyên góp hơn ba trăm vạn cho trường học.

Tuy nhiên theo phóng viên điều tra, thầy Lưu nhận được trợ cấp từ mọi mặt sau khi giúp đỡ dân công xây dựng trường tiểu học, hắn từng nhiều lần dùng quỹ đó để mua nhà cho con gái lớn, số tiền tích lũy tính ra cũng gần một triệu.

Nhưng trong trường tiểu học đến một nửa số bàn ghế bị hỏng hóc, thiết bị lâu năm trong trường không được tu sửa, mặt tường bong tróc sơn.

Tìm được những tin tức này không phải dễ, Hình Minh hoàn toàn không biết Lạc Ưu điều tra chuyện này khi nào, có lẽ là khi cậu quyết định đưa vấn đề này vào chương trình, đối phương đã dốc hết sức, muốn đào sâu, đào tận cùng.

Vụ án của chiến sĩ thi đua Lưu liên tục được lên men, càng ngày càng đẩy lên cao trào. 'Minh Châu kết nối' phát sóng muộn hơn 'Tầm nhìn Đông Phương', tích lũy trước một ngày khán giả cơ sở của 'Tầm nhìn Đông Phương', tương đương với việc đạp trên bả vai 'Tầm nhìn Đông Phương' nâng cao một bước, cho nên tỉ lệ người xem tivi không cần nói cũng biết là chiến thắng. Nhưng không thể không kể đến, trong trường quay Lạc Ưu thể hiện quá hoàn mỹ, mượt như lụa đẹp như hoa, uyên thâm sâu sắc, không hề có kẽ hở.

https://thuviensach.vn

Nhà sản xuất thâm niên gật đầu liên tục khen ngợi đài Đông Á có thể mài được một viên ngọc toàn diện như vậy, Ngu Trọng Dạ ở sau cánh gà cũng bị kinh diễm một trận.

Tiểu Lạc quả thật không tệ. Hắn nói.

'Minh Châu kết nối' phát sóng trực tiếp còn chưa kết thúc, đài trưởng Ngu đã rời đi, mấy người bên cạnh không dám chủ động mời đài trưởng lưu lại xem chương trình, càng không có người nào thật sự có mặt mũi đủ lớn để đem người lưu lại.

Lão Lâm chờ Ngu Trọng Dạ về lại biệt thự, xuyên qua bóng đêm mịt mờ, quẹo vào con đường yên tĩnh, đột nhiên mở miệng: "'Tầm nhìn Đông Phương' hôm qua và 'Minh Châu kết nối' hôm nay đều làm về cùng một tin tức, chú Ngu thấy thế nào."

Ngu Trọng Dạ hỏi ngược lại, lão thấy thế nào.

Thấy thế nào? Còn có thể thấy thế nào? Ý đồ của biên tập viên Lạc càng ngày càng không hề che giấu, đài trưởng Ngu vững như Thái Sơn, bát phong xúy bất động(2), đối với cậu biên tập viên không an phận kia có bao nhiêu bức thiết khát vọng, lại đối Lạc thiếu gia lạnh nhạt đến cực điểm.

(2) Bát phong xúy bất động: Tám gió thổi không động, tám ngọn gió ấy ở đây là Lợi (lợi lộc), Suy (hao tổn), Hủy (chê bai chỉ trích), Dự (gián tiếp khen ngợi người), Xưng (trực tiếp ca tụng người), Cơ (dựng sự việc giả để nói xấu người), Khổ (khổ cực), Lạc (vui vẻ, hân hoan). Ý của câu muốn chỉ người không hoảng sợ trước mọi sóng gió.

Lão Lâm nhớ lại hai ngày trước, hắn chở hai người vừa mới kết thúc xã giao về, đi ngang qua ngã tư đường, đèn đường tối tăm không rõ, bỗng có một bóng người đột nhiên chạy ra, lão nhẹ nhàng đạp phanh xe, ô tô cũng chỉ khẽ lung lay một chút, thế mà ghế sau xe một người đã ngã vào trong lồng ngực người kia.

https://thuviensach.vn

Lạc thiếu gia ngã. Lộ vẻ Túy Ông chi ý bất tại tửu. Thế nhưng trên bàn rượu cũng nhờ có hắn theo người bồi rượu, đài trưởng Ngu có căn bệnh cũ là đau dạ dày, thông thường không uống rượu.

Lão Lâm làm như không nhìn thấy, ngờ đâu đài trưởng Ngu cũng làm như không thấy. Không nhìn ánh mắt nóng bỏng của đối phương, đầu ngón tay ngăn lại đôi môi Lạc Ưu, nhàn nhạt nói, lão gia tử vẫn còn ở đó.

Lạc thiếu gia suýt chút nữa rơi nước mắt, âm thanh giống như tim gan bị vỡ, từ nơi sâu thẳng trong ngực đâm thẳng ra ngoài, hắn có thể em cũng có thể… Lão gia tử sớm muộn cũng sẽ chết!

Lời này quá bất kính, bàn tay đang nắm vô lăng của Lão Lâm run lên, may mà người nói ra câu vừa rồi chính là cháu ngoại của lão gia tử.

Lão Lâm đã đi theo đài trưởng Ngu nhiều năm, mưa dầm thấm đất, cũng không hoàn toàn là tay mơ trong giới truyền thông.

Đài trưởng Ngu hỏi ý kiến của lão về hai chương trình, lão thuận miệng nói chuyện: “Tôi thích ‘Tầm nhìn Đông Phương’ hơn, luôn cảm thấy phiên bản sau khi thay đổi của ‘Minh Châu kết nối’ thiếu thiếu điều gì đó, có lẽ Lạc thiếu thực sự quá hoàn mỹ, không giống cậu Hình, sở trường cùng thanh ngắn nhất(3)đều rất rõ ràng, rất bài bản chứ không mới mẻ.”

(3) Nguyên lý thùng gỗ là do nhà quản lý học người Mỹ Peter đưa ra. Thùng gỗ do nhiều tấm gỗ ghép lại nhưng giá trị của nó lại là ở lượng nước trong nó, nhưng quyết định lượng nước trong thùng lại không phải do tấm gỗ dài quyết định mà là do miếng ngắn nhất.

Ngu Trọng Dạ gật gật đầu, bọn họ không giống nhau.

Lão Lâm mượn lời hỏi một câu, chú Ngu thích cái nào?

https://thuviensach.vn

Ý Lão Lâm là chương trình nào, không phải người, nhưng lời vừa ra khỏi miệng, mới phát giác có chút thâm ý khác. Kỳ thực cho lão thêm hai lá gan, lão cũng không dám dò xét đời sống tình cảm của đài trưởng Ngu, huống hồ cũng không có gì đáng theo dõi. Những năm này người đến người đi bên cạnh đài trưởng Ngu, giống trong vườn hoa tùy ý trồng hoa cỏ, hắn chưa bao giờ để bụng, tươi tốt từ bọn họ, khô héo cũng từ bọn họ.

Ngu Trọng Dạ cười cười, Tiểu Lạc đúng là có tài năng, tôi ở vào tuổi của cậu ta cũng không có sự trầm ổn lão luyện như vậy, đây là năng lực do nhiều năm ở trong giới chính trị và kinh doanh được mài dũa, người bên ngoài không so sánh được.

Hắn không nhắc một từ nào tới Hình Minh.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 81

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh ở nhà xem ‘Minh Châu kết nối’. Lạc Ưu quả thật rất tài năng, từ câu chuyện truyền thông lạm dụng quyền lực và việc từ thiện ngày càng bị biến chất dẫn dắt đến các vấn đề tương quan.

Hình Minh bội phục thời điểm Lạc Ưu dẫn chương trình thản nhiên ứng đối các tình huống, hắn luôn biết cách bắt bí đúng lúc, khi đặt câu hỏi nghi vấn biểu tình lẫn giọng điệu vừa đủ. Người làm tin tức tối kỵ nhất việc thể hiện thái độ lên mặt, phải nhẹ nhàng như mây gió giống đài trưởng Ngu hoặc thản nhiên hài hòa giống biên tập viên Lạc.

Hình Minh tự nghĩ mình không làm được.

Tài năng của cậu bị tướng mạo che khuất. Da dẻ quá trắng, khuôn mặt quá ác liệt, chỉ cần cậu thả nhanh tốc độ nói đã bị người khác lên án, khuôn mặt ngẫu nhiên thay đổi cũng dễ dàng làm cho người ta cảm thấy hùng hổ doạ người. Trước đây có một nhà phê bình thường trào phúng cậu là “tự cho mình hơn người”, thường viết bài khuyên cậu đi đóng phim. Lớn lên đẹp trai như vậy tại sao không làm diễn viên?

Trong trường quay Lạc Ưu thể hiện mười phân vẹn mười, Hình Minh đồng ý quan điểm của mình và đối phương khác nhau, nhưng không cách nào khen ngợi thái độ hắn được. Tập ‘Minh Châu kết nối’ hôm nay, từ đầu tới cuối đều không thấy Lưu Sùng Kỳ có mặt tự biện hộ cho mình, gọi hắn là nghi phạm đương nhiên không sai, rất công bằng hợp lý, công bằng hợp lý đến máu lạnh.

https://thuviensach.vn

Lưu Sùng Kỳ tuy bị giam giữ hình sự, nhưng tòa án vẫn chưa định tội, ‘Tầm nhìn Đông Phương’ từng dự định mời người thân của Lưu Sùng Kỳ đến trường quay, cùng cha Tiểu Từ đối chất tại chỗ, nhưng con gái lớn của Lưu Sùng Kỳ là Lưu Á Mai từ chối xuất đầu lộ diện, con gái nhỏ Lưu Á Nam vẫn không liên lạc được.

Trong chương trình, Hình Minh có đề cập đến vấn đề ấy, thậm chí còn liên lạc với Lưu Á Mai ngay khi đang phát sóng, chỉ có điều điện thoại được nhận nhưng ngay lập tức cúp máy.

Từ khi bị cha mẹ Tiểu Từ tố cáo đến nay, Lưu Sùng Kỳ vẫn luôn phủ nhận việc mình xâm hại trẻ em, mấy ngày trước phóng viên ‘Tầm nhìn Đông Phương’ đi đến địa phương để phỏng vấn, hầu hết người dân quanh vùng còn không tin, nhưng đêm nay trong ống kính của ‘Minh Châu kết nối’, sự tình đột nhiên xoay chiều, người dân bắt đầu lên án tẩy chay thầy Lưu

Sau Tiểu Từ, lại có thêm hai gia đình đứng ra lên án thầy Lưu xâm hại con gái mình, Lưu Sùng Kỳ vẫn tiếp tục kiên trì phủ nhận, nhưng lần trở lại này đã không còn ai tin hắn, công chúng phẫn nộ lại được truyền thông nhen lửa, càng lúc càng kịch liệt.

Bọn họ đập phá căn lều của thầy Lưu. Trong lều ngoại trừ một phòng sách lâu năm cũng chỉ có bốn bức tường.

Thôn dân không tìm được vật dụng đáng tiền để đập phá, chỉ có thể xé sách, từng mảnh giấy tựa như hoa tuyết bay loạn đầy trời. Trong ống kính xuất hiện hình ảnh Lưu Sùng Kỳ đang bị giam giữ, bộ dạng hắn già đi thêm chục tuổi, giống như cây tàn cuối đông, gầy gò, lọm khọm, không có một chút sức sống nào.

Con cái nhỏ Lưu Á Nam cũng xuất hiện, gương mặt trắng bệch, tóc ngang vai, tuổi không lớn lắm, rất nhanh nhẹn. Nhưng vừa mới ló mặt, đã

https://thuviensach.vn

bị một người dân trong xóm tức giận lao tới giật tóc, dúi đầu xuống dưới đất.

Tình cảnh hoàn toàn mất khống chế. Ống kính đúng lúc rời đi, lướt qua một vùng đất rộng lớn hoang vu phía xa, cây côi um tùm. Nếu như mùa hè mà sống ở đây, gió thổi qua, chắc hẳn rất thoáng mát.

Sau khi ‘Minh Châu kết nối’ kết thúc, Hình Minh ngay lập tức lên mạng tìm kiếm các tin tức liên quan đến vụ án của thầy Lưu, đài Minh Châu là đài đại diện cho quốc gia, việc kiểm tra các thông tin chuẩn để đưa vào đài tương đối nghiêm khắc, nhóm biên tập viên làm việc cực kỳ nghiêm cẩn, đưa ra nghi vấn cũng không vội vàng kết luận, không cho phép “giả định có tội”.

Nhưng những tin tức trên cổng thông tin thường hay giật tít câu view, thông tin đa dạng, khó phân biệt tin nào thật tin nào giả. Hình Minh tiện tay mở ra một bài báo với tiêu đề ‘Nhân vật tiêu biểu Trung Quốc thực ra là kẻ cuồng ấu dâm’, mới nhìn lướt qua liền đóng lại. Sau đó tìm kiếm tiếp trên Baidu, vô vàn những thông tin như vậy trên mạng, tất cả đều là giọng điệu định tội.

Giống như rượu được lên men sau nhiều lần ủ, hư tình giả ý sau mỗi lần cuồng hoan.

Ngày hôm sau là thứ sáu, Hình Minh đúng hẹn đến đài cùng Lạc Ưu thương lượng chuyện tiệc mừng.

Lạc Ưu đến sớm hơn cậu. Mấy vị đạo diễn cũng đã đến đông đủ. Đều là đại nhân vật khó gặp trong đài, thấy Hình Minh đến vẫn ngó lơ không chào hỏi hay bàn kế hoạch, mọi người anh một câu tôi một câu, kẻ tung người hứng khen ngợi Lạc Ưu, nói buổi phát sóng trực tiếp hôm qua hắn làm rất tốt, tập tới ‘Minh Châu kết nối’ sợ là sẽ có thêm kỷ lục mới.

https://thuviensach.vn

Hình Minh nghe không thoải mái, tựa như con trai một tay mình nuôi lớn lại gọi người khác là mẹ, cảm giác rất khó chịu.

Tâm không thoải mái thì miệng liền không quản được, Hình Minh chủ động mở lời, giọng điệu muốn gây sự: "Hôm qua tôi có xem chương trình."

Lạc Ưu cười cười, khách khí chống đỡ: "Anh có ý kiến gì?"

"Ý kiến thì không dám nhận." Hình Minh vẫn giữ gương mặt lạnh lùng như thói quen, không theo người khách sáo liền đi thẳng vào vấn đề, "Pháp luật luôn thực hiện nguyên tắc 'suy đoán vô tội', nhưng những nghi vấn trong chương trình của anh đều có khuynh hướng dẫn dắt đến đến biến tướng 'giả định có tội'."

"Truyền thông thực hiện quyền giám sát, tôi chỉ phụ trách đưa các tin tức khách quan, còn suy nghĩ như thế nào tự công chúng có phán đoán của mình."

"Đây là mượn cớ." Đây là lý do người truyền thông thường dùng nhất, ngay từ câu đầu tiên đã có thể gạt bỏ hết mọi chuyện.

Hình Minh nhắm thẳng vào mấu chốt, Lạc Ưu không phản đối, hắn cho rằng mình vẫn chưa vi phạm nguyên tắc 'cầu chân' của đài, tất cả các nội dung báo cáo của 'Minh Châu kết nối' đều xác thực có việc này, bằng chứng rõ ràng, sự thật phơi bày ra trước mắt.

"Tôi dựa vào các chứng cớ đã có để đưa ra nghi vấn, từ đầu tới cuối một câu nói bừa đều không có." Lạc Ưu dừng lại, nhún vai một cái, một đôi mắt khiêu khích nhìn Hình Minh, "Giống như cậu vậy."

"Chúng ta không giống nhau. Bất kỳ một tin tức nào đưa ra đều có khả năng kích phát sự phẫn nộ hoặc khơi dậy sự đồng cảm của dân chúng, quy mô thảo luận và góc nhìn cực kì trọng yếu, hiệu quả đương nhiên cũng bất đồng." Kỳ thực Hình Minh có chút hoảng hốt. Chương trình lần này cậu

https://thuviensach.vn

làm còn vì mục đích khác, vì Trương Hoành Phi, vì rating, vì chút chột dạ của bản thân uốn cong thành thẳng. Cảm giác nghẹt thở lần nữa quay trở lại, cậu không nhịn được với tay nới lỏng cổ áo.

“Tôi đồng ý, nhưng quy mô lẫn góc nhìn của tôi không có bất cứ vấn đề gì, còn khán giả muốn khởi thừa chuyển hợp làm sao, não bổ nội dung tiếp theo như thế nào, hoặc giả kết quả của chương trình có dẫn lối người xem vào con đường tội lỗi, cũng không có quan hệ gì với tôi, tôi không để tâm.”

“Anh không quan tâm? Cho dù vụ án của Lưu Sùng Kỳ khả năng có ẩn tình khác, anh cũng không quan tâm?”

“Hoàn toàn không. Là cậu muốn đấu rating với tôi, trước tiên giựt giây những người có liên quan đem vụ án nháo lên đài truyền hình, thầy Lưu có thể oan uổng, cũng có thể không phải, nhưng đây là chuyện cơ quan tư pháp phải lo lắng, hoàn toàn không ảnh hưởng tới tỉ lệ người xem của ‘Minh Châu kết nối’.” Lạc Ưu khẽ nâng khuôn mặt không tỳ vết, nở nụ cười sáng chói, “Bất kể nói thế nào, tôi vẫn thắng anh.”

Lạc Ưu thoải mái tỏ thái độ, năm mươi bước cười một trăm bước, anh mới là hung thủ, còn tôi nhiều lắm chỉ là đồng lõa.

Hình Minh không còn gì để nói. Cởi một nút áo vẫn không có được kết quả tốt, hai lá phổi như muốn nổ tung, tựa như cái chết đang đến rất gần.

Hai người bọn họ quả thực đều giống nhau, phí hết tâm tư, đem hết bản lĩnh hòng muốn chương trình đạt được kết quả cáo nhất, không biết ai cao thượng hơn ai.

“Chúng ta có thể bắt đầu công việc được chưa?” Lạc Ưu đoan chính ngồi xuống, ngẩng mặt lên, mỉm cười đánh giá Hình Minh. Người bình thường sẽ không dùng tư thế từ dưới ngẩng đầu lên nhìn người khác, đặc biệt là hai người vừa trải qua một trận giương cung bạt kiếm, không cần so chiêu, chỉ cần nhìn khí thế cũng đã thua, nhưng Lạc Ưu hoàn toàn không giống vậy.

https://thuviensach.vn

Hắn khí định thần nhàn, thân thiết gọi Hình Minh một tiếng, Ice princess.

Vương tử biến thành công chúa, người xung quanh cười vang một trận.

Lạc Ưu gọi xong câu "Công chúa băng giá", Hình Minh cũng là rất yên tâm thoải mái đá cửa rời đi. Cậu từ nhỏ đã như vậy, ngươi mời ta một thước, ta tất trả lại ngươi một trượng. Huống hồ vị Lạc thiếu gia này đường đường là thế gia công tử, lại luôn từng bước ép sát, coi cậu không ra gì.

Tuy nhiên cuối cùng quyết định từ bỏ cơ hội lớn như vậy, trong lòng cậu vẫn có ít nhiều gút mắc. Cậu kỳ thực cũng biết, tin tức này sớm muộn sẽ tràn lan khắp đài Minh Châu, lại nói rõ một chút, 'Tầm nhìn Đông Phương' là do cậu một tay gây dựng nên. Dù sao vẫn sẽ có nhiều người nhìn vào soi mói, để tránh bị người nắm cán, cậu thân là một dẫn chương trình lẽ ra nên trốn ở sau phóng viên, hậu kỳ, thậm chí là người sản xuất phim, không nên dễ dàng tự mình lộ diện. Kỳ thực làm người dẫn chương trình quả thật rất nhàn nhã, chương trình chiếu xong, người đứng ở trước đài, một mình tận hưởng tiếng vỗ tay và hoa tươi của khán giả, vang danh ngàn dặm, chương trình làm không tốt cũng không quan trọng, vung ống tay áo, cùng lắm thì nghe mấy lời đàm tiếu không hay, được vài ba hôm rồi sẽ lại lắng xuống.

Nhưng vụ án Lưu Sùng Kỳ đã đặt ở trên ngực của cậu, tựa như một con dao cùn ngày ngày cứa qua da thịt, không phải cậu không quan tâm, mà là không thể điều tra rõ ràng.

Đi khỏi vườn Minh Châu, cảm giác nghẹt thở vẫn luôn bủa vây lấy cậu đột nhiên biến mất. Hình Minh cởi thêm hai nút áo sơ mi, càng cảm thấy toàn thân khoan khoái, cậu gọi điện cho Ngu Thiếu Ngả, dặn dò đối phương lập tức đến trạm xe lửa, chuẩn bị đi công tác.

Ngu Thiếu Ngả ở đầu bên kia điện thoại cười rộ lên: "Em đã sớm chuẩn bị xong, biết thể nào ngày hôm nay anh cũng sẽ gọi tới."

https://thuviensach.vn

Xe chạy hơn ba tiếng thì đến nơi, nhưng còn phải đi vào sâu trong làng, giao thông bất tiện, đành phải thuê xe đen để đi. Bàn xong xuôi tiền xe, Hình Minh cả một đường đều vùi đầu xử lý công việc, không nói một câu với Ngu Thiếu Ngả.

Hướng Tiểu Ba cầm hai mươi vạn của cậu, đã thâm nhập vào trong sòng bạc "Đả Hắc". Phóng viên 'Tầm nhìn Đông Phương' đã dạy Hướng Tiểu Ba cách sử dụng camera mini và tai nghe, nhưng Hình Minh vẫn không yên lòng. Hướng Tiểu Ba là kẻ vốn ngu ngốc, trừ ăn uống ngủ nghỉ ra, thì không có sở trường gì. Hình Minh chỉ huy từ xa qua điện thoại, nói cho đối phương biết mình cuối tuần phải đi công tác, không thể đến hiện trường chỉ đạo hắn làm việc, nhưng cũng chấn an hắn không phải hoảng hốt, cứ hành động như thường ngày hắn hay làm, dùng tiền đánh cược là được.

"Phi!" Hướng Tiểu Ba nghiến răng nghiến lợi mắng, "Người thâm nhập vào nơi đầm rồng hang hổ là ông đây chứ không phải mày, chỗ nào dễ dàng như vậy?"

"Tôi thật ra rất muốn đi, vì hai triệu chịu chút nguy hiểm, đáng giá." Hình Minh nhàn nhạt nói, "Trên đời này không có bữa ăn nào là miễn phí, chương trình chỉ cần tư liệu sống, còn khoản tiền kia tất cả đều thuộc về anh."

"Mày nhiều lắm cũng chỉ là cho tao mượn, cha tao nói, chờ ổng bán được nhà sẽ lập tức trả lại mày…" Hướng Tiểu Ba nói nhỏ, tao còn có một điều kiện, bác sĩ Lý bạn mày ấy, mày có thể giới thiệu cô ấy với tao không?

"Còn tùy vào biểu hiện của anh." Có trả tiền hay không đối với Hình Minh chỉ là chuyện nhỏ, "Việc này nếu như làm xong thì tất cả đều dễ nói chuyện, nếu làm không xong, không phải bàn chuyện gì nữa."

Bảy giờ tối thứ sáu, ngồi xe xóc nảy một đường, cuối cùng cũng đến nơi. Thời gian đã muộn, không kịp lên núi, nhưng vẫn cảm nhận được sự hoang

https://thuviensach.vn

vu hẻo lánh nơi đây. Đất rộng, người thưa, cả bầu trời đều một mảng xám xịt, thi thoảng có cơn gió thổi đến khiến bụi bay mù mịt, hạt bụi tròn nhỏ tinh tế, đùa nghịch nhau chui vào trong áo.

Hình Minh thừa dịp trời còn chưa tối hẳn, đi đến ủy ban xã, thuận tiện hỏi thăm nhân viên trực ở đó tình huống của Lưu Sùng Kỳ. Nhưng toàn bộ trụ sở không có một bóng người, chỉ có một ông cụ lãng tai mắt mờ, thấy bọn họ liền phất tay, nói, đừng phỏng vấn nữa, cửa nẻo đều bị đạp phá hết, gây ra phong ba lớn như vậy, chủ tịch xã cùng bí thư trốn hết lên huyện thành rồi.

Người không có ở đây, chỉ có thể trở lại vào ngày mai, Hình Minh đi ra khỏi ủy ban xã, quay đầu lại nhìn. Ở cửa lớn có treo hai băng rôn, nền trắng chữ đỏ, nhìn vào không khỏi giật mình, một cái: Muốn làm giàu, trước tiên sửa đường; một cái khác là câu khẩu hiệu bề kế hoạch hóa gia đình: Mười tòa mộ phần, không tăng một người.

Hai người vất vả lắm mới tìm được một nhà nghỉ, vào cửa mới phát hiện, đây chẳng khác gì sơn trại.

Lần này hai người tới mục đích là để tìm hiểu thông tin, không viết bài hay ghi hình, cũng không mang máy quay. Một bác gái đang quét tước phòng trọ, mặc dù hai tay vẫn đang bận bịu nhưng ngẩng mặt lên, vội vã liếc bọn họ một cái, sau đó dò hỏi: “Hai người là phóng viên hả?”

Tháng bảy thời tiết nóng bức, nhưng chưa thể nào so được với truyền thông cả nước hiện nay. Địa phương nhỏ này mấy ngày vừa qua chưa lúc nào được an bình, các hãng truyền thông lớn nhỏ chen chúc mà tới, lấy danh nghĩa vạch trần tội tác, càng muốn điều tra rõ ràng hơn.

Hình Minh có chút khiết phích, đối với tình trạng vệ sinh của nhà trọ này không hài lòng lắm, khẽ cau mày. Nhưng Ngu Thiếu Ngả lại rất vui mừng, mười sáu tuổi mới vừa lấy được bằng lái xe đã cùng sếp đi đến các địa

https://thuviensach.vn

phương công tác, chuyến này đi không làm công việc gì cả, chỉ nhìn ngắm non sông tổ quốc. Hình Minh mắt lạnh nhìn Ngu Thiếu Ngả đang nhàn nhã đánh giá chung quanh, thầm nghĩ người có bối cảnh khủng như vậy, lại không kiêu không vội không coi thường, thật là hiếm thấy.

Hai người cùng thuê một gian phòng tiêu chuẩn, vừa vào trong, Hình Minh ngay lập tức lao vào phòng tắm, cọ rửa một thân bụi bặm.

Phòng tắm có vòi hoa sen được ngăn cách với phòng ngủ bằng một cái giường lớn, nhưng cửa lại là loại bán trong suốt, có hoa văn nổi. Hình Minh cởi hết quần áo, còn chưa vặn nước ra, đã phát hiện Ngu Thiếu Ngả ở trên giường nhìn mình chằm chằm.

Ánh mắt kia thẳng thừng, như đang đánh giá một đồ vật, ước lượng xem giá trị của nó.

Hình Minh theo bản năng mà cúi đầu, nhìn bản thân một chút xem có chỗ nào không đúng.

Chẳng có gì bất thường cả, vai rộng, eo thon, chân dài, thân thể hơi gầy nhưng cơ bắp cân xứng, tính khí ngủ yên rủ xuống, sỉ mao không thưa cũng không dày.

Cậu mở nước nóng lên, giơ tay gõ cửa kính, ra hiệu đối phương xoay mặt qua chỗ khác.

“Hẹp hòi.” Ánh mắt Ngu Thiếu Ngả sâu xa liếc nhìn Hình Minh một cái, mới xoay mặt đi.

Hình Minh tắm một lúc lâu mới đi ra, cầm khăn lau tóc, Ngu Thiếu Ngả không còn nhìn cậu nữa, cúi đầu nghịch điện thoại, nói chuyện với ai đó. Cậu ta nghe thấy tiếng Hình Minh đi ra, không ngẩng đầu, chỉ nói một câu: “Điện thoại của anh cứ kêu suốt thôi.”

https://thuviensach.vn

Hình Minh với tay lấy điện thoại đang để ở trên tủ đầu giường, nhìn qua, bốn cuộc gọi nhỡ, tất cả đều là Lão Lâm gọi tới. Điện thoại đặt trên chiếc tủ giữa hai giường, cậu không lưu số Lão Lâm, cũng cảm thấy Ngu Thiếu Ngả sẽ không đến nỗi động vào điện thoại của mình, nhưng mà vẫn có chút chột dạ. Hình Minh liếc nhìn Ngu Thiếu Ngả, may là đối phương không nghi ngờ gì, vẫn cúi đầu, gảy gảy trên điện thoại.

Đây hiển nhiên là ý của Ngu Trọng Dạ, tựa như Triệu Cấu phát liên tiếp mười hai đạo kim bài.

Nhạc Phi bị ép lui binh, nhưng Hình Minh trực tiếp tắt máy, nghĩ, tướng ở bên ngoài, quân mệnh có thể không nhận.

Lại một lần nữa, cậu kháng chỉ không tuân theo.

Tiếng phổ thông của Ngu Thiếu Ngả rất tiêu chuẩn, tuy rằng nhiều lúc vô tình sẽ thêm vài từ tiếng Anh vào, nhưng hoàn toàn không giống như người đã từng sống ở Mỹ hơn mười năm. Nghe giọng điệu cậu ta nói chuyện, đối tượng hẳn là bạn gái.

“Anh không muốn về nước, nhưng trong nhà lại muốn anh trở về, chúng ta hữu duyên vô phận, thôi thì đường ai nấy đi.”

Sau đó lại ầm ĩ cãi nhau một trận, Ngu Thiếu Ngả cuối cùng cũng để điện thoại di động xuống, quay đầu giải thích với Hình Minh, người trong nhà hi vọng cậu về nước tham chính, nhưng cậu lại muốn theo đuổi con đường âm nhạc ở Mỹ, thực sự không cưỡng được mới trở về, đáng tiếc bạn gái là ABC, vừa không muốn từ bỏ cậu, lại càng không thể từ bỏ quốc tịch Mỹ, hai người xa nhau mấy tháng, nếu cá và tay gấu đều không thể có được, cậu quyết định giải quyết nhanh chóng, quên đi tất cả.

“Tôi không hỏi cậu.” Hình Minh ngồi ở trên giường, đặt laptop lên đùi chăm chỉ làm việc, một lần nữa xem kỹ các manh mối của vụ án Lưu Sùng Kỳ. Mắt không động đầu không ngẩng, mặc cho Ngu Thiếu Ngả ở bên tai

https://thuviensach.vn

léo nhéo. Từ trước đến giờ cậu vẫn không thích người cùng tuổi cũng vì ngại ồn ào, sự thực cũng lần lượt chứng minh, đúng là như vậy.

“Anh có bạn gái chưa?” Ngu Thiếu Ngả từ trên giường mình nhảy xuống, dính lên giường Hình Minh, cười hì hì sát bên tai cậu, “Nói nghe một chút đi.”

“Chia tay.” Hình Minh thực sự không muốn cùng Ngu Thiếu Ngả thảo luận vấn đề này, lại sợ đối phương hỏi tới ngọn tới nguồn, cho nên bồi thêm một câu, “Đã chia tay một năm trước, không có yêu hận gút mắc, chỉ là tính cách không hợp.”

Ngu Thiếu Ngả không thể tin tưởng: “Không phải chứ, em nhiều nhất cũng mới chỉ độc thân hơn một tháng, ngươi đẹp trai như anh, nhịn được cửa sổ trống một năm(ý là không có bạn gái), thì các cô gái bên cạnh cũng không nhịn được.” Nhìn dáng vẻ của Ngu Thiếu Ngả có vẻ cậu ta chưa biết chuyện gì cả. Hình Minh thoáng thả lỏng cơ thể. Có lẽ là điển hình thanh niên Mỹ, kinh nghiệm từng trải không thiếu, quan niệm về tình yêu rất buông thả, nên suy bụng ta ra bụng người, cho là người khác đều giống như vậy.

Tạm thời gác lại công tác đang dở dang, Hình Minh nhanh chóng suy nghĩ về mối quan hệ hiện tại của mình và Ngu Trọng Dạ, càng nghĩ càng không thấy có chút đầu mối nào, càng không thấy có tiền đồ, lắc đầu nói: “Cửa sổ cũng không rảnh.”

“Cửa sổ không rảnh, bạn gái cũng không, ” Đôi mắt Ngu Thiếu Ngả phút chốc tỏa sáng, rõ ràng biểu lộ cảm giác hứng thú, “Anh thầm mến người ta?”

Hình Minh lạnh nhạt nhìn đối phương, lòng nói tên này một chút cũng không giống con trai của cáo già, lão hồ ly lòng dạ thâm hiểm, thường

https://thuviensach.vn

thường chỉ làm không nói, hỉ nộ khó dò, nhưng mà thanh niên này, quản đông quản tây, nói đủ mọi chuyện.

Hình Minh không có hứng thú với nhi nữ tình trường, ngược lại hỏi tình huống trong nhà Ngu Thiếu Ngả: “Cậu mới vừa nói người trong nhà hi vọng cậu tham chính, là người nào? Ba cậu là ai?”

“Không phải, ba không quan tâm em làm cái gì, em vào đài Minh Châu cũng chỉ là bất đắc dĩ.”

“Đó là ba cậu tiến bộ, không quản thúc cậu.”

“Ổng coi quyền lực như mạng, thiên tính lãnh huyết gia trưởng mười phần, trừ mình ra thì không để ai ở trong lòng, coi như đối với mẹ em… Thôi, em cũng là từ chỗ người khác nghe được, không đề cập nữa…” Hình Minh suy nghĩ một chút, hỏi: “Hai người quan hệ không thân cận?”

Ngu Thiếu Ngả nhún vai một cái, vẻ mặt nhàn nhạt: “Quả thực không thân.”

Trong đài không ai biết Ngu thiếu gia che giấu thân phận đến, Hình Minh cũng không có ý định vạch trần, ồ một tiếng, xem như là đáp lại.

Trong nháy mắt Ngu Thiếu Ngả vứt hết những chuyện không vui ra sau đầu, nóng lòng dính đến, ôm vai Hình Minh, kiên nhẫn hỏi: “Không phải thầm mến? Chẳng lẽ là có vợ có chồng?”

Ngoại trừ Ngu Trọng Dạ, cậu không thích cùng bất kỳ người cùng giới hoặc khác giới tiếp xúc thân mật quá mức, Hình Minh cảm thấy Ngu Thiếu Ngả sát bên người, da dẻ đột nhiên ngứa ngáy, dường như quá nhạy cảm. Hơi nhíu nhíu mày lại, cậu giơ tay đẩy Ngu Thiếu Ngả ra xa một chút, còn ngại tên này lải nhải không ngừng, đơn giản lấy tay bịt miệng Ngu Thiếu Ngả.

https://thuviensach.vn

“Vừa nãy có mấy cuộc gọi nhở, lẽ nào chính là cô ấy gọi tới —— ”

Ngu Thiếu Ngả nhất thời không nghĩ tới gặp phải đãi ngộ này, ngừng giãy dụa chống lại, nháy mắt sững sờ, nói không ra lời.

Bàn tay thô bạo che lại nửa khuôn mặt, chỉ chừa một đôi mắt. Hình Minh thuận thế ngẩng đầu, lại không tự chủ được ngẩn ra nhìn chằm chằm đôi mắt Ngu Thiếu Ngả.

Ngũ quan Ngu Thiếu Ngả cũng chỉ giống Ngu Trọng Dạ đến sáu, bảy phần là cùng, chỉ có đôi mắt giống nhau như đúc. Một người luôn nhiệt tình dương quang lại có một đôi mắt này, trong ánh mắt có điểm lạnh lùng uy nghi của Ngu Trọng Dạ thường ngày, ngay cả lông mày hơi nhíu lại cũng giống. Vừa như đặt sai chỗ, lại tựa như vẽ rồng điểm mắt.

Hình Minh nhìn kỹ đôi mắt Ngu Thiếu Ngả thật lâu, đột nhiên ôn nhu nở nụ cười: ” Con ta học thư pháp ba năm, nhưng chỉ riêng cái chấm này là chẳng khác gì cha.”(1)

“Có ý gì?” Ngu Thiếu Ngả đối truyền thống văn hóa Trung Quốc biết rất ít, khuôn mặt viết rõ hai chữ không hiểu.

“Không có ý gì.” Khuôn mặt Hình Minh khôi phục lại vẻ lạnh lùng thường ngày, giơ chân lên, quyết tâm đạp Ngu Thiếu Ngả về giường, “Ngủ.”

———————————————

(1) Xuất phát từ câu chuyện “nét bút bậc thầy thể hiện chỉ trong một… cái chấm” của Vương Hi Chi và con trai Vương Hiến Chi. Vương Hi Chi là nhà thư pháp nổi tiếng thời Đông Tấn trong lịch sử Trung Quốc. Ông được nhìn nhận không chỉ là danh nhân thời Đông Tấn mà trong cả lịch sử Trung Quốc, nổi tiếng về thư pháp tuyệt kỹ, nên còn được xưng gọi là Thư thánh.

https://thuviensach.vn

Ông có bảy người con, tất cả đều tinh thông thư pháp trong đó Vương Hiến Chi là con út nhưng kiệt xuất hơn cả.

Hôm ấy Hi Chi trở về nhà, trông thấy Hiến Chi đang tập viết. Nét mặt cậu ta rất chăm chú, cách cầm bút rất chính xác, đưa bút rắn rỏi, nhẹ nhàng. Để thử con, Hi Chi lặng lẽ bước tới sau lưng cậu bé, rồi bất ngờ rút mạnh cây bút lông trong tay cậu. Vậy mà cây bút không rời! Hi Chi mừng rỡ nghĩ: "Con trai ta sau này chắc sẽ trở thành nhà thư pháp nổi tiếng".

– Cha ơi, cha xem chữ con đẹp chưa?

Hi Chi âu yếm xoa đầu con:

– Ừ… ừ…, con còn phải tốn nhiều công sức nữa. Phải chú ý ngọn bút sao cho khi viết ra nét thô mà không nặng nề, nét thanh mà không nhẹ mềm, đuối sức…

Vâng lời cha, Hiến Chi miệt mài luyện tập. Mấy năm sau, thấy chữ mình đã gần giống chữ cha, thì tự cho là khá lắm rồi!

Hôm ấy Hiến Chi viết chữ đại (大),tự cảm thấy đẹp quá, bèn đắc ý khoe với cha. Hi Chi không nói gì, cầm bút thêm vào một cái chấm dưới chữ đại, đổi thành chữ thái (太).

Hiến Chi liền đem chữ thái đó vào nhà trong khoe với mẹ là Hi thị. Hi thị ngắm nghía hồi lâu, thấy chữ thái viết đúng quy cách, chỉnh tề nhưng nét bút còn thiếu gân cốt, chưa đủ lực. Chỉ có cái chấm phía dưới là tinh thần, hình dáng đều có đủ, công phu thật sâu dày, khiến cho cả chữ sống động hẳn lên. Bà thầm nghĩ "thằng bé tuổi còn nhỏ, thế mà đã luyện được cái chấm đó, thật đáng mừng", bèn vui vẻ nói:

– Con ta học thư pháp ba năm, nhưng chỉ riêng cái chấm này là chẳng khác gì cha!

https://thuviensach.vn

– Cái chấm đó là do… cha… thêm vào đấy!

– Ổ!…

Hi Thị nhíu mày, cười âu yếm đặt tay lên vai con. Hiến Chi ngả mình vào lòng mẹ, hỏi:

– Mẹ ơi, sao con tập mãi mà chữ chưa được như cha?

– Chưa bỏ nhiều công sức thì chưa thể thành tài. Tục ngữ có câu “công đáo tự nhiên thành”, con ạ.

Vâng lời mẹ, Hiến Chi chuyên tâm khổ luyện. Nghe nói Hiến Chi đã phải chấm cạn mười tám chum mực, mới thành tài!

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 82

Edit & Beta: Direct Kill

Thứ tư, hơn mười giờ sáng, đài trưởng Ngu sai thư ký đi mời một số lãnh đạo chủ chốt đến phòng mình nghị sự, thư ký vừa nghe đến những cái tên này, sắc mặt nghiêm nghị như gặp đại địch, bốn vị phó đài trưởng trong tổng số sáu người, lãnh đạo trung tâm tin tức và tổng biên tập cũng tới, có thể nói những nhân vật quan trọng trong đài đều được mời tới, tất nhiên là có đại sự cần thương nghị.

Đài Minh Châu những ngày gần đây quả thực vẫn luôn nằm ở nơi đầu sóng ngọn gió. Truyền thông truyền thống phải chịu tác động mạnh mẽ của các phương tiện truyền thông mới, trong khi đó thể chế lại có hạn, đại thể đều đang bị tuột dốc. Đài Minh Châu nếu muốn sừng sững không ngã, phải tìm cách thay đổi để thích nghi, nhưng từ xưa tới nay cải cách không bao giờ là chuyện dễ, Thương Ưởng bị năm xe phanh thây thị chúng, Trương Cư Chính gây họa cho mình và cả dòng họ, đài Minh Châu mỗi khi tiến hành cải cách, đều gặp phải rất nhiều nghi vấn từ phía quần chúng, áp lực trong đài có thể tưởng tượng được, lễ kỷ niệm thành lập đài đang tới gần, càng không thể mắc bất cứ sai lầm nào.

(1) Thương Ưởng, Trương Cư Chính đều là những là là nhà chính trị gia, pháp gia nổi tiếng của Trung Quốc, muốn cải cách thay đổi đất nước nhưng đều bị chết thảm

Người đến đông đủ, Ngu Trọng Dạ đi ra từ sau bàn làm việc, ngồi trên ghế sa lông dùng để tiếp khách, tự mình pha trà, trà đang pha chính là trà

https://thuviensach.vn

“Ngự tiền bát khỏa”(2)giá trị ngàn vàng.

(2) Ngự tiền bát khỏa: chỉ một loại trà có giá trị cao, tên đầy đủ là “Tây Hồ Long Tỉnh ngự tiền bát khỏa” tức “tám khu vườn hoàng gia ở Tây Hồ Long Tỉnh”.Sử sách ghi lại rằng, khi vua Càn Long du lãm ở Hàng Châu Tây Hồ, ngài đã ca ngợi trà Tây Hồ Long Tỉnh và cho niêm phong 18 cây trà trước miếu Hạ Hồ dưới núi Sơn Phong là “ngự trà” (tức “trà của vua”). Điều này khiến “ngự tiền bát khỏa” trở thành loại trà “có tiền cũng không mua được” như lời Sở Du nói. Nguồn:

Nghiên mực là nghiên mực cổ của danh gia, trà là đặc sản Long Tĩnh, đài trưởng Ngu yêu thích văn hóa truyền thống, trà đạo thư pháp đều tinh thông, ngày thường cũng không tận lực tiết kiệm.

Lão Trần có chút hiểu biết về trà đạo, hiếm khi Ngu Trọng Dạ mới đãi khách, lập tức gật đầu phụ họa: “Trà này của chú Ngu hai năm mới thu hoạch một lần, so với vàng còn quý hơn nhiều.”

Ngu Trọng Dạ pha trà xong, khoát tay với mấy vị phó đài trưởng, khẽ cười nói: “Tôi chỉ là mượn hoa hiến phật, trà ngon, cũng phải xem người thưởng trà có thích hay không.”

Mấy vị phó đài trưởng một bên uống trà một bên báo cáo công tác, mỗi lĩnh vực đều đang thực hiện các biện pháp cải cách khác nhau, nội dung trò chuyện từ nông đến sâu, cuối cùng tự nhiên chuyển đến sự kiện thành lập đài.

Năm nay đài khánh dạ hội còn có một tiết mục quan trọng, đó chính là giải thưởng Golden Mic.

Giải thưởng Golden Mic là giải thưởng quan trọng nhất trong giới dẫn chương trình, biên tập viên, phát thanh viên, thông thường mỗi đài truyền hình sẽ cử một người xuất sắc nhất để tham gia, do những người chuyên nghiệp trong ngành bỏ phiếu bình chọn. Năm nay thời gian bình chọn cho

https://thuviensach.vn

giải thưởng sớm hơn so với mọi năm, là do lão Trần cố ý dùng chút thủ đoạn. Đài Minh Châu sẽ tiến hành buổi lễ cùng với tiệc mừng ngày thành lập đài, điều này thập phần có lợi, không chỉ khiến nhân dân cả nước chú ý tới đài Minh Châu, mà còn thể hiện vị thế tuyệt đối của đài Minh Châu trong giới.

Đài Minh Châu là đơn vị tổ chức cũng như đánh giá chính, nên chỉ cần tham gia, giải thưởng tất sẽ về tay không thể nghi ngờ. Cái đài khác tranh nhau đến vỡ đầu chảy máu mới may mắn cướp được một suất đưa lên đánh giá tiêu chuẩn, nhưng theo thông lệ hàng năm đài Minh Châu thường sẽ cử bốn người đi, ba mới một cũ, vừa trấn an người có công lớn, vừa tiến cử được người mới, nhất cử lưỡng tiện.

Đây là truyền thống trong đài.

Huống hồ đài Minh Châu còn sắp sửa tròn 50 năm thành lập, một dấu mốc lớn, một vinh dự lớn, chỉ dựa vào việc đài trưởng Ngu muốn nâng đỡ ai.

Lão Trần nhấp một ngụm trà, thả chén xuống nói: “Những người cũ đã được xác định, Chu Sở của ‘Quan điểm nghệ thuật’, Uông Đạo Lâm của ‘Nói gì hôm nay’, Bành Ngọc của ‘Nghiên cứu văn hóa’, những người này đều là lão thành trong đài, năng lực dẫn chương trình khỏi phải bàn cãi, kết quả gần đây của những chương trình này đều vượt mong đợi.”

“Quan trọng vẫn là người mới.” Phó chủ nhiệm trung tâm tin tức nói xen vào

Phó chủ nhiệm xin chỉ thị từ phía đài trưởng nên giao cơ hội cho một biên tập viên trẻ tuổi để đánh giá tiêu chuẩn, Ngu Trọng Dạ cũng không công khai bày tỏ thái độ, dùng ánh mắt dò hỏi lão Trần, lão Trần, ý của lão?

Cái gọi là “Ánh mắt lãnh đạo, cao hơn hiến pháp”, lão Trần quá hiểu rõ việc nhìn mặt đoán ý, biết lúc này vạn không thể phỏng đoán sai được tâm

https://thuviensach.vn

tư vạn tuế gia, nhưng mà lão không chắc.

Hình Minh, Lạc Ưu đều là người trẻ tuổi tài ba, đài trưởng Ngu có thể bày mưu đặt kế để hai người dẫn chương trình tiệc mừng cùng nhau, cơ bản là có ý muốn nâng đỡ. Mà tiệc mừng còn có thể đồng thời tỏa sáng, nhưng giải thưởng Golden Mic chỉ được đề cử một người.

Hai chọn một, đến cùng là người nào, càng nghĩ càng khiến người ta đau đầu.

Ngoài mặt, đi đâu cũng đều mang theo Lạc Ưu, đài trưởng Ngu mập mờ không rõ sủng ái, lại không sợ scandal phát tán, người trước người sau đều muốn làm quen với biên tập viên Lạc, trong đài không quản được miệng mà thêu dệt nên vô số câu chuyện.

Nhưng lão vẫn không chắc.

Lão Trần khôn khéo ở chỗ đó, biết rằng tuy không thể hiện ra ngoài mặt, nhưng chưa chắc trong tâm khảm những gì. Lão từng nói bóng gió hỏi Lão Lâm, không nghĩ tới Lão Lâm lại nói bóng gió kêu lão đi hỏi đài trưởng, cuối cùng vẫn không thể tìm ra đáp án chính xác.

Lão Trần nói chuyện cẩn thận vòng vèo, nhưng phó đài trưởng Vương Cần Dân ngồi ngay cạnh lão là một người thẳng tính, hắn nói, mình không coi trọng Hình Minh. Mấy vị đạo diễn chuẩn bị cho tiệc mừng cũng gật đầu phụ họa, cậu ta quả thực không có tổ chức kỷ luật, chào hỏi bắt chuyện thì không nói làm gì, nhưng đến tận bây giờ vẫn chưa thèm ló mặt.

Mấy vị lãnh đạo khác cũng thuận thế tỏ thái độ, mọi người đều đồng ý.

Hình Minh là ai? Nói thẳng ra thì chỉ là một tiểu nhân vật tầm thường, còn lai lịch Lạc Ưu trong đài ai mà chẳng biết, tất nhiên sẽ nói tốt về hắn.

Ngu Trọng Dạ quay đầu hỏi thư ký của mình, tìm trở về chưa?

https://thuviensach.vn

Thư ký trả lời, tôi đã đi tìm, Lão Lâm cũng thế, nhưng chưa kịp nói chuyện, người đã trực tiếp tắt máy.

Năm ngoái người đoạt giải Golden Mic là Lâm Tư Tuyền, năm trước nữa là Trang Lôi, phụ xướng phu tùy như vậy cũng không phải do đài trưởng nâng đỡ, mà do năng lực thực sự, tự mình đoạt lấy. Đài trưởng Ngu từ trước đến nay chưa bao giờ tự mình hỏi chuyện về Golden Mic.

Cả lý trí lẫn tình cảm lão Trần đều nghiêng về phía Lạc Ưu, bởi vì tiểu yêu tinh họ Hình kia vừa nhìn đã biết chính là một kẻ lạnh lùng vô cảm, trừng mắt tất báo thù người, khúc mắc giữa hai người sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy.

Chần chừ, tính toán mãi, rốt cục lão Trần cũng mở miệng: “Golden Mic là là giải thưởng danh giá nhất trong nước ta, lúc trước Hình Minh đã gây nên sự kiện thuê người đóng thế, nhưng lại đạt được ‘danh hiệu mười tốt’ hàng năm của trung tâm tin tức, theo lí vẫn có cơ hội đề xuất để nhận được giải thưởng. Nhưng chương trình trước mắt của cậu ta không phải ‘Minh Châu kết nối’ mà là ‘Tầm nhìn Đông Phương’, hiện tại vẫn đang trong giai đoạn thử nghiệm, sẽ khó lòng mà xác định được giá trị nội tại, huống hồ không ít lãnh đạo trong đài có thành kiến với cậu ta, cuối tuần nghỉ họp đã đành, đến nay đã vắng mặt hai ngày, thứ năm chương trình phát sóng, chẳng lẽ cậu ta muốn gạt qua một bên?” Lão Trần hơi dừng lại một chút, có chút ý tứ quan tâm nói, “Đứa nhỏ này lòng dạ quá cao, nếu nâng cậu ta lên cao sợ rằng sẽ té ngã…”

Lão Trần đang nói chuyện, cửa phòng đài trưởng đột nhiên ‘cạch’ một tiếng bị đẩy ra. Người tiến vào là một nam nhân chưa đến bốn mươi tuổi, mặt vuông, mắt to, tóc được chải chuốt tỉ mỉ, âu phục phẳng phiu thẳng thớm, hắn là thư ký thiếp thân của Hồng Vạn Lương, tên là Bùi Phi Phàm.

Bùi Phi Phàm đã đi theo Hồng bí thư nhiều năm, giữ chức thư ký bí mật cho cán bộ trong Đảng, cũng có quen biết với đài trưởng Ngu, thế nên hắn

https://thuviensach.vn

mới có thể tự do xông thẳng vào văn phòng đài trưởng đài Minh Châu.

Mọi người đang ngồi trong phòng làm việc ngước mắt nhìn hắn, ai nhận ra đều kinh ngạc, hô một tiếng, thư ký Bùi.

Ngu Trọng Dạ cúi đầu pha trà, mí mắt một chút cũng không nhấc, giọng nói trầm thấp thuần hậu vang lên, trước tiên đi ra, gõ cửa.

Bùi Phi Phàm giật mình, nhưng ngay lập tức hồi phục, thoải mái lui ra, gõ cửa một cái.

Thư ký Bùi đi vào cửa, nơi này không thể ngồi được nữa. Mọi người dồn dập xin giải tán, không quan tâm Hồng bí thư phái thư ký đến là vì việc nhà hay quốc sự, người bên ngoài đều không thể tham dự.

“Thư ký Bùi hiếm khi mới tới một lần,” Ngu Trọng Dạ ngồi ngay ngắn bất động, một mặt sóng lớn không sợ nói, “Mời ngồi.”

“Kỳ thực có việc muốn chuyển lời.” Bùi Phi Phàm ngồi xuống, móc bao Trung Hoa ra đưa cho Ngu Trọng Dạ. Nhưng Ngu Trọng Dạ không nhận. Đài trưởng Ngu không hút, Bùi Phi Phàm cũng không tiện, không thể làm gì khác hơn là vân vê điếu thuốc, gõ gõ mặt bàn làm bằng gỗ tử đàn, “Việc thứ nhất là lão gia tử mấy ngày nay không thấy Thiếu Ngả, cũng không nghe thấy cậu ấy gọi về báo một tiếng bình an, hiện đang rất lo lắng, tôi tiện đường tới hỏi một chút.”

“Cùng cấp trên đi công tác. Nó lớn như vậy, có thể tự chăm sóc bản thân.” Ngu Thiếu Ngả bảy tuổi đã bị vứt đến nhà một người bà con ở nước ngoài, một năm về nước nhiều nhất cũng chỉ hai lần, Ngu Trọng Dạ từ ngày ấy đến giờ vẫn chưa bao giờ lo lắng.

Bùi Phi Phàm nhướn một bên lông mày: “Thứ cho tôi lắm miệng hỏi một câu, cấp trên của Thiếu Ngả bây giờ là vị biên tập viên Hình?”

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ không trả lời mà hỏi lại: “Còn việc gì nữa?”

“Đương nhiên là đến chúc mừng chú Ngu.” Bùi Phi Phàm cười nói, “Bên ngoài đã có phong thanh, sang năm chú Ngu sẽ được thuyên chuyển đến bộ công an, giữ chức thứ trưởng, cố gắng tiến lên một bước.”

Từ hệ thống tuyên truyền trực tiếp thuyên chuyển công tác sang hệ thống chính pháp (chính trị và pháp luật), thăng một cấp lên thứ trưởng, tin tức kinh thiên động địa như thế, nhưng Ngu Trọng Dạ nơi này không bày tỏ một chút thái độ vui thích, chỉ cười nhạt nói: “Chữ bát còn chưa viết xong một nét.”(1)

(3) Chữ bát “八” nét đầu tiên là “ 丿 “, nét “ 丿 ” đầu tiên còn chưa viết xong, làm sao có thể có viết được chứ ‘bát’ hoàn chỉnh. Ý chỉ những việc không nhìn thấy trước được, không có cách nào phát triển thành

Dấn thân vào ngành nghề truyền thông, làm được đến chức đài trưởng đài Minh Châu đã là giới hạn. Mặc dù bên trên còn có tổng cục, nhưng đến cùng không thể nào so được với bộ công an.

Quyền lực trực thuộc Quốc vụ viện. Một trong những bộ quan trọng nhất của quốc gia. Tuy nói quyền sinh quyền sát của đài Minh Châu hay thậm chí là cả giới truyền thông đều nằm trong tay đài trưởng định đoạt, nhưng phóng tầm bao quát cả đất nước Trung Quốc, quyền lực của bộ công an mới thực sự lớn hơn nhiều.

Thư ký Bùi nói tiếp: “Chỉ cần có tin đồn, nhất định không phải tự nhiên có lửa mà không có khói. Lão gia tử luôn nghĩ tới người nhà, dùng hết khả năng của ngài ấy để giúp đỡ, có câu nói thế nào nhỉ? Thân mật với nhau, khổ cùng khổ sướng cùng sướng(2).” Bùi Phi Phàm tốt nghiệp đại học Bắc Kinh, cũng đã đọc đủ thứ kinh, sử, tử, tập của người có học, mở miệng là tuôn ngay ra được điển cố trong ‘Hồng Lâu Mộng’, “Đạo lý này không cần người ngoài lắm miệng, chú Ngu ắt hẳn hiểu được.”

https://thuviensach.vn

(4) Trích câu nói của anh Lính nói với Vũ Thông trong hồi 4 của Hồng Lâu Mộng

Ngu Trọng Dạ hơi gật đầu: “Tôi nghe.”

Bùi Phi Phàm nhấp ngụm trà, cười cười: “Cũng không có gì, chỉ là hai ngày trước vừa vặn gặp được Liêu tổng, Liêu tổng nói ở chỗ chú có một vị tiểu bằng hữu không hiểu chuyện, hắn mấy lần muốn thay chú Ngu giáo dục lại người kia, nhưng chú Ngu lại che chở không cho. Liêu tổng nhờ tôi chuyển cho chú một câu hỏi, chú Ngu có phải cưng chiều quá mức vị tiểu bằng hữu kia rồi không?”

Ngu Trọng Dạ cũng cười: “Trẻ nhỏ thường không hiểu chuyện, thân phận Liêu tổng như vậy, hà tất phải cùng một người trẻ tuổi tính toán.”

Bùi Phi Phàm nói: “Trước kia Lão gia tử đã từng nghĩ như vậy, một cậu thanh niên mới chập chững bước chân vào đời, không quan tâm đến lai lịch bối cảnh, nếu muốn lật lại bản án ngày xưa cũng không gây nên nhiều sóng gió, không đáng nhọc lòng vì cậu ta. Lần trước trong tiệc mừng Thiếu Ngả trở về, lão gia tử nên tự mình giao phó cho chú Ngu, vốn là chuyện này không tới phiên người ngoài chúng tôi lắm miệng. Có thể chú Ngu thực sự cưng chiều đứa trẻ kia quá mức, đầu tiên là nhà giam Ngưu Lĩnh, tiếp theo là vụ án chiến sĩ thi đua xâm hại tình dục, bây giờ lại dẫn cả Thiếu Ngả đi ra ngoài công tác… Lão gia tử còn chưa đến hai năm nữa sẽ về hưu, đài Minh Châu đang đứng trên đầu sóng ngọn gió của cuộc cải cách, huống hồ bây giờ Thiếu Ngả đã về nước, sau này còn phải lăn lộn phát triển chốn quan trường. Vào thời khắc mấu chốt này mà xảy ra chuyện gì, sợ là đối với chú chỗ nào cũng không tốt.”

Bùi Phi Phàm coi mọi chuyện như là điều đương nhiên, trong vườn Minh Châu người vừa có tài vừa có sắc nhiều vô số kể, hắn tự nghĩ đài trưởng Ngu nếu muốn tìm vài món đồ chơi nhỏ mang lên giường giải dầu, cũng không cần phải tìm con trai của tên phóng viên họ Hình —— kẻ làm cha

https://thuviensach.vn

châu chấu đá xe nên phải chịu đoản mệnh, con trai hắn lại là thứ đồ vật khiến người ta chán ghét, thấy thế nào cũng là hai kẻ phiền phức.

Ngẫm lại Ngu Trọng Dạ xuất thân bần hàn, chỉ dựa vào khuôn mặt mà đã mê hoặc được con gái lão gia tử thần hồn điên đảo, không phải hắn thì không lấy chồng, lại có cha vợ là Bí thư Tỉnh ủy làm chỗ dựa, một năm nhảy vài bậc, cứ như vậy thuận đường thăng chức.

Nhưng một kẻ trước khi cưới có tình sử là đồng tính luyến ái rõ ràng, lại không để lộ chút mạng mối nào, đa mưu túc trí dàn xếp bày kế cả với Hồng bí thư, khiến ông vẫn luôn ân hận vì đã gả con gái cho.

Người như vậy cũng coi như có thể chịu đựng được những thứ người thường không thể nhẫn nhịn, tự nhiên sẽ hiểu được đạo lý minh triết bảo thân.(5)

(5) “Minh triết bảo thân” nghiã là thấu suốt để giữ mình, lấy từ Kinh thi, nguyên văn là “ký minh thả triết, dĩ bảo kỳ thân”.

Người là do Lão Lâm gặp được ở dưới lầu sau đó dẫn lên, một hồi còn phải tiễn hắn trở về, nên Lão Lâm cũng tạm lưu tại trong phòng làm việc của đài trưởng. Mấy câu nói này của thứ ký Bùi đều là ném đá giấu tay, nói bóng gió, nhưng lão nghe được rõ rõ ràng ràng, Hồng bí thư có ý trước khi đèn cạn dầu sẽ dùng hết tâm tư trợ giúp cho vị con rể này lên, những có điều kiện.

Ngu Trọng Dạ không nhanh không chậm hỏi: “Anh đã đi theo lão tiên sinh được bao nhiêu năm?”

Bùi Phi Phàm suy nghĩ một chút, nói: “Tám, chín năm đi.”

“Chẳng trách.” Ngu Trọng Dạ gật gật đầu, ngữ khí bình bình, “Thực sự tận tâm.”

https://thuviensach.vn

Bùi Phi Phàm nói: “Yêu mỹ hân không yêu giang sơn ấy là hôn quân, lão gia tử năm đó liếc mắt một cái chọn trúng chú Ngu, nhiều năm như vậy đã dùng hết khả năng mà đề bạt bồi dưỡng, không phải là vì vừa ý chú Ngu phân rõ được nặng nhẹ tốt xấu, giữa giang sơn và mỹ nhân biết chọn cái nào sao.”

Ngu Trọng Dạ nở nụ cười: “Đều phải.”

“Chú Ngu hắn là nói giỡn, thật sự thì ngay cả hoàng đế cũng chưa chắc có thể đoạt được tất thảy thứ mình thích, giữa giang sơn và mỹ nhân chỉ có thể chọn một thứ ——” Bùi Phi Phàm một bên cười ha hả nói chuyện, một bên dự định nâng chén trà lên uống trà, tay mới vừa chạm vào chén trà không tự chủ được run lên, làm sao cũng không nhấc lên nổi.

Ngu Trọng Dạ nắm chặt tay Bùi Phi Phàm, ngón tay thon dài hơi uốn lượn, nhìn như chỉ nhẹ nhàng nắm lấy, lại khiến đối phương ngay cả nhúc nhích đều không được.

“Trở về nói cho lão tiên sinh, ” Ngu Trọng Dạ thu lại nụ cười trên mặt, không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm đôi mắt Bùi Phi Phàm, “Tôi đều muốn.”

Bùi Phi Phàm chỉ bị Ngu Trọng Dạ liếc nhìn như thế, đã đem tiếng cười triệt để nuốt vào trong cổ họng.

Hắn chưa từng thấy đài trưởng Ngu nghiêm túc như vậy bao giờ, khí thế mạnh mẽ không cho người đối diện chống đỡ hay lảng tránh. Bùi Phi Phàm không khỏi ngẩn ra, đáy mắt chậm rãi lộ ra sợ hãi, gật đầu một cái nói: “Đã hiểu.”

Trà lạnh còn có thể pha lần nữa, nhưng sợ hãi, lại như lá trà quý giá một khi đã mốc thì không dùng được nữa. Bùi Phi Phàm thật sự sợ hãi. Hắn đứng dậy cáo từ, vội vàng đi ra cửa, do dự nửa ngày mới quay đầu lại nói: “Có câu này tôi phải nói cho chú, nữ nhân dựa vào chinh phục nam nhân để

https://thuviensach.vn

chinh phục thế giới, kỳ thực cũng chưa chắc chỉ có nữ nhân làm điều đó, món đồ chơi kia bò lên giường chú phần nhiều là có ý khác. Chú Ngu vẫn nên nghe tôi khuyên một câu, kẻ kia có ý đồ riêng, chú đừng nên quá nghiêm túc.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 83

Edit & Beta: Direct Kill

Trước khi chưa thực sự tiếp xúc với Hình Minh, Ngu Thiếu Ngả đối với Hình Minh có một loại định kiến, định kiến này đến từ chương trình của Hình Minh cùng đánh giá của những người xung quanh, cậu cảm thấy người này vừa kiêu ngạo lại được nuông chiều thành thói, không giỏi giao thiệp, cũng làm người ta không thích.

Cậu ở Mỹ nếu không nghiên cứu về châm cứu thì cũng chỉ xem chương trình tin tức chính trị, dẫn chương trình mà cậu yêu thích nhất chính là Donaldson, khi Hình Minh còn ở 'Minh Châu kết nối' có thể mơ hồ thấy được bóng dáng của Donaldson, nhưng không có đủ sắc bén như Donaldson, sự hài hước dí dỏm cũng thua xa, biến nặng thành nhẹ. Người này gương mặt quá mức lạnh lùng, giọng điệu vừa cứng rắn lại cay nghiệt, câu nào cũng sắc như lưỡi dao. Quá ác.

Nhưng Lão Lâm lại đánh giá rất cao Hình Minh, cao đến kinh người.

Hàng năm Ngu Thiếu Ngả về nước hai lần, mỗi lần đều là Lão Lâm đi đón, trên đường trở về sẽ thân thiện mà nói chuyện phiếm. Cậu biết người này là tài xế kiêm tùy tùng bên cạnh cha mình, đặc trưng của quan lại Trung Quốc thời xưa, luôn trung thành tận tụy với chủ nhân, cơ bản hoàn toàn không có chủ kiến.

Cho nên đánh giá của Lão Lâm chính là đánh giá của đài trưởng Ngu.

https://thuviensach.vn

Đài Minh Châu vốn là nơi ‘miệng nhiều người xói chảy vàng’. Thẳng có thể nói thành cong, trắng đen có thể nói thành sặc sỡ, Ngu Thiếu Ngả từng nghe thấy một vài tin đồn.

Một năm gặp nhau được mấy lần, bề ngoài nhìn như cha con thân thiết, nhưng Ngu Thiếu Ngả đối với người cha là đài trưởng đài Minh Châu kỳ thực rất xa lạ, cậu cũng thờ ơ đối với các mối quan hệ mập mờ của cha mình. Chỉ có điều mỗi khi nghĩ đến người mẹ đã quá cố, trong dạ dày luôn trào ra cảm giác khó chịu.

Cậu không cam lòng, xem thường, không hiểu, lại có chút hiếu kỳ.

Hiếu kỳ cha mình cùng người đàn ông trước mắt này rốt cuộc có quan hệ như lời đồn hay không.

Hiện nay Lưu Á Nam là người được quan tâm nhiều nhất, từ trên núi xuống dưới chân núi, từ trong thôn ra đến ngoài huyện, chỉ có điều như chuột chạy qua đường, người người đều muốn đánh.

Lưu Á Nam vung cây chổi đang cầm trong tay, đem hết thảy các phóng viên mò đến nhà muốn moi tin tức đều đuổi ra ngoài, chỉ động thủ với mình Hình Minh đến đây dò hỏi. Cô vừa thấy cậu liền nói, oan có đầu nợ có chủ, người tôi luôn đợi chính là anh.

Lưu Á Nam vừa nói chuyện vừa mở rộng cửa, nở nụ cười với Hình Minh. Nụ cười kia thâm trầm lạnh lẽo, Hình Minh ngẩng cao đầu đi vào trong.

Căn lều của thầy Lưu đã bị hương dân đập đến nát bét, Lưu Á Nam vất vả mãi mới dọn dẹp sạch sẽ. Hình Minh nhìn bốn phía một chút, căn lều chỉ chừng mười mét vuông, ga giường và rèm cửa đều cùng là loại trắng xanh, nhìn đơn sơ nhưng sạch sẽ. Treo trên tường là bằng khen, cờ thưởng mấy chục năm làm việc thiện của thầy Lưu, cờ thưởng vốn đỏ nay đã biến thành

https://thuviensach.vn

màu đen, bên cạnh còn có con thạch sùng màu xám tro nằm úp sấp, không nhúc nhích, chẳng biết còn sống hay đã chết.

Nơi này khiến Hình Minh cảm thấy không thoải mái.

Lưu Á bâu giờ khác xa với hình ảnh trong ống kính của 'Minh Châu kết nối'. Bởi vì mỗi lần xuất hiện, các hương dân lại lao lên túm tóc nắm vai cô, cho nên bây giờ cô đã cắt tóc ngắn, cả người gầy xọp đi khiến xương cốt lộ ra thấy rõ, trông càng giống đàn ông hơn.

Lưu Á Nam chủ động thừa nhận, những tin nhắn spam khi 'Tầm nhìn Đông Phương' phát sóng trực tiếp, đều là do cô tự mình gửi. Cô là sinh viên, quanh năm phải công tác ở thành phố lớn, cho nên đối với internet rất quen thuộc. Cô ở trên mạng thấy cha mình bị nghi oan, không kịp trở về, thời gian gấp rút chỉ nghĩ ra được cách duy nhất là đòi lại công đạo cho cha mình trên chương trình, thế nên mới nghĩ ra cách thức này giúp cha mình giải oan.

Lưu Á Nam lúc nói chuyện lộ ra vùng lợi sưng đỏ, cùng hàm răng trắng sáng một chỗ, có chút doạ người, cô ý thức được hai nam nhân trẻ tuổi trước mắt đều nhìn mình, giải thích nói, gần đây bị nóng trong người.

Ba người ngồi trong một quá ăn nhỏ của thị trấn, Ngu Thiếu Ngả dùng đũa vẫn chưa được lưu loát lắm, nhưng ăn lại như hùm như sói, Hình Minh từ đầu tới cuối không động đũa, đại khái là ngại nơi này không sạch sẽ.

Lưu Á Nam gắp một đũa măng khô, nhai kỹ nuốt chậm: "Phóng viên đều là kẻ ác."

Hình Minh không vội phủ nhận, chỉ nói: "Tôi trước đây cũng từng là phóng viên."

Lưu Á Nam nhìn chằm chằm Hình Minh, lắc lắc đầu, "Anh không giống." Lại liếc mắt nhìn Ngu Thiếu Ngả, kiên định hơn mà nói, "Tôi thấy

https://thuviensach.vn

phóng viên sẽ không đẹp trai như vậy.”

“Cô gặp quá rất nhiều phóng viên?”

“Rất nhiều, nhiều đến phiền, thấy một người đánh một người.”

“Cô không phải muốn giải oan cho cha mình à, tại sao không đem oan khuất nói cho những phóng viên kia?”

“Nói rồi, không ai tin.”

Hình Minh cũng không tin. Cho tới bây giờ cậu vẫn cảm thấy bản thân mình không làm sai, cậu kể ra các chứng cứ của vụ án cho Lưu Á Nam, muốn cô giải thích từng chuyện một.

“Cô giải thích thế nào khi cha mình hôn môi một bé gái trong video?”

Lưu Á Nam liền gắp một miếng thịt, khuôn mặt nhíu lại không đồng tình: “Ngày đầu tiên đứa bé kia đi học, hoàn cảnh xa lạ khiến nó sợ hãi khóc liên liên tục, cha tôi liền ôm nó dỗ, đứa bé kia nhào vào trong ngực ông, khả năng mặt dán vào mặt, nhưng từ góc độ máy quay, nhìn quả thực giống như đang hôn môi nó.”

Không quan tâm có hợp tình hợp lý hay không, nhưng lời này xem như là một câu giải thích, ngón tay Hình Minh khẽ gõ mặt bàn, chau mày: “Cô biết không, ngoại trừ cha của Trương Từ là Trương Nham ra, còn có hai nhà khác đứng lên làm chứng cha cô xâm hại tình dục.”

Mặt bàn rất bẩn, phủ một lớp hỗn hợp dầu và nước.

“Chuyện này có gì kỳ quái? Bọn họ nhìn thấy gia đình họ Trương lên TV lại kiếm được tiền, cũng muốn noi theo.” Lưu Á Nam lúc nói chuyện biểu tình kỳ dị, không hận không oán, ngược lại rất có chút thương hại cùng

https://thuviensach.vn

xem thường, “Mọi người đều cho là nông dân cần cù thiện lương, cái ấn tượng cứng ngắc ấy, kỳ thực vừa ngu ngốc lại xấu xa hơn nhiều.”

Ngu Thiếu Ngả cuối cùng cũng buông xuống đũa xuống, thay Hình Minh hỏi một câu: “Thế còn chị của cô, ngay cả con gái ruột còn nói cha mình là một tên ấu dâm biến thái.”

“Chị ta và đằng nhà chồng quan hệ không thân, sinh hoạt rất khó khăn, chị ta cho rằng trong tay ba tôi có mấy trăm vạn từ quỹ từ thiện, vẫn luôn đánh chủ ý lên khoản tiền ấy, mà cha tôi lại không cho —— ”

Hình Minh ngắt lời cô: “Không cho? Tin tức nói rằng chị cô từng thừa nhận rằng ba cô đã cho nàng ta một triệu.”

Lưu Á Nam “Hừ” một tiếng, lại lộ ra phần lợi sưng đỏ cùng nụ cười giễu cợt: “Chị ta tin người nói bậy, cái gì mà tham ô một triệu cơ chứ. Cha tôi quả thực đã cho chị ta một khoản tiền để mua phòng, nhưng tiền đó không phải là tiền từ thiện, cũng không có trăm vạn, tiền đó là do nhiều năm qua ông bớt ăn bớt mặc bỏ ra để tích lũy, bởi vì ngày trước chị ta thường đến trường học ba tôi dạy, ăn vạ khóc lóc om xòm, tuyên bố muốn giết người, muốn phóng hỏa, muốn đem học sinh, giáo viên toàn trường độc chết hết. Ba tôi là người đàng hoàng, hơn nữa kẻ gây chuyện lại là con gái mình, cho nên ông muốn nhân nhượng cho yên chuyện, hoàn toàn không nghĩ tới chuyện báo công an giải quyết. Nhưng tôi tin trong trường học khẳng định còn có người nhớ tới chuyện này, các anh có thể đi hỏi thăm một chút, nói thật cũng không ngại, chị gái tôi chỉ là ả đàn bà chua ngoa chỉ nhận tiền không nhận ba mẹ.”

“Nếu như vậy thì tiền đâu?” Người tinh tường chỉ cần liếc mắt đã biết trong lời nói của Lưu Á Nam có lỗ hổng, Hình Minh “nhất châm kiến huyết” mà vạch ra, “Cơ sở vật chất dùng để dạy học của trường Đông Ly vẫn quá kém cỏi, nếu cô nói không có chuyện tư dụng số tiền đó, vậy thì tiền đi nơi nào?”

https://thuviensach.vn

“Tiền? Nghe qua, từng thấy, chính là chưa từng có để cho vào trong túi.” Lưu Á Nam nói, “Chuyện này phải kể đến tám, chín năm trước, cha tôi năm ấy được nhận bằng khen ‘nhân vật tiêu biểu Trung Quốc’, khi đó hội chữ thập đỏ của địa phương ngay lập tức liên hệ, muốn làm một sự kiện từ thiện quy mô lớn. Vào lúc ấy mấy triệu so với hiện tại đáng giá hơn nhiều, ai ngờ cái hội khỉ gió đó cùng chính quyền địa phương toàn là những kẻ tham ô mục nát, nhổ lông chim yến, cuối cùng bên phía trường học chỉ lấy được một ít đồng phục học sinh, bàn học, vật phẩm thường ngày cùng hơn mười vạn tiền mặt —— à, còn có mấy chục dàn máy vi tính hỏng.”

Sắc mặt Hình Minh nghiêm nghị gật gật đầu: “Những hoạt động từ thiện trá hình này xảy ra rất phổ biến. Dùng vật tư sung vào để bù đắp tiền mặt, ký hợp đồng âm dương, giả tạo hóa đơn, một vào một ra đều là mỡ.”

Lưu Á Nam cũng gật gật đầu: “Sau đó thi thoảng sẽ có người quyên góp tiền, nhưng đối với một trường học hầu như không thu phí từ học sinh như thế, thì như là muối bỏ biển.”

Hình Minh hơi giật mình: “Những chuyện này cô đều không nói cho phóng viên?”

“Cha tôi chính tay tiếp nhận tờ ‘chi phiếu’ đỏ chót từ Phó hội trưởng Hội Chữ thập đỏ,trên đó có ghi hai triệu tiền từ thiện, còn cùng lãnh đạo thành phố bắt tay, chụp ảnh, báo đài đều đưa tin, bây giờ qua nhiều năm như vậy lại trả đũa nói lúc trước căn bản chưa lấy được bao nhiêu tiền, ai tin?” Lưu Á Nam hồng hộc húp nửa bát canh bóng mỡ, sau đó nghển cổ lên nói, “Đúng rồi, sau đó vị Phó hội trưởng Hội Chữ thập đỏ từng bước được thăng cấp, còn cả vị lãnh đạo thành phố chụp ảnh bắt tay với cha tôi cũng được chuyển sang tỉnh khác, đều là đại nhân vật.”

Nếu đây chỉ là vụ án của một người dân bị vu oan, còn có khả năng rửa sạch oan khuất, nhưng vụ án này lại trải qua một hồi nhuộm đẫm của ‘Minh Châu kết nối’, không chỉ liên luỵ đến Trương gia hay Lưu gia nữa. Sự tình

https://thuviensach.vn

đã hoàn toàn mất khống chế, Hình Minh tự biết không ổn, ngược lại đặc biệt tỉnh táo hỏi: “Cô dựa vào cái gì muốn tôi tin tưởng?”

Lưu Á Nam hỏi ngược lại: “Anh dựa vào cái gì mà không tin tôi?”

Thấy Hình Minh không nói lời nào, bản thân cô nhún vai một cái, uống cạn canh trong bát, lại có chút hài lòng đặt bát đũa xuống, nói: “Thôi, có tin hay không, anh tự mình điều tra sẽ ra. Đừng nói đã nhiều năm như vậy, vụ án trước mắt tôi cũng không có chứng cứ thực sự.”

Cô xác thực không có bằng cớ cụ thể, chỉ có một cái miệng, kêu trời than đất, ai cũng không tin.

Các phóng viên đúng là làm việc năng suất, mấy ngày ngắn ngủi đã đào ra được thông tin Lưu Á Nam từng cùng chồng cũ tranh đoạt quyền nuôi con, ba năm trước còn từng đi đến bệnh viện khoa tâm thần.

Hiện tại trong huyện mọi người đều đồn bệnh tâm thần của cô lại tái phát, một số trang báo còn trực tiếp miêu tả cô thành một người điên, có phóng viên còn luôn đi theo cô ép hỏi, tinh thần của cô có vấn đề có phải do chuyện cha mình xâm hại Tiểu Từ gây ra?

Một đêm, anh hùng từ trên mây bị đánh rơi xuống bùn, kẻ tò mò mỗi người một cước, đem hắn giẫm xuống dưới đáy sâu, vĩnh viễn không vươn mình lên được.

Tất cả mọi người cảm thấy hắn là một tên tội phạm bẩn thỉu, hèn mọn, dâm đồ, tên lừa đảo giả nhân giả nghĩa.

Lưu Á Nam cuối cùng nói: “Chuyện này bắt đầu chính là do truyền thông các người đẩy kên cao trào. Cha tôi có từng nói với tôi rằng ông thực sự chống đỡ không được. Ông đã gần tám mươi tuổi, ngày ngày cùng phế phẩm rác thải làm bạn. Ông đã từng nghĩ tới chuyện từ bỏ, cũng muốn hưởng thụ niềm hạnh phúc gia đình, nhưng các người cưỡng ép ông, đẩy

https://thuviensach.vn

lên trước mặt nhân dân toàn quốc, cho ông vầng sáng ‘Anh hùng’, rồi lại chặt hết đường rút lui.”

Hình Minh cảm thấy hãi hùng khiếp vía, nhưng không thể không thừa nhận, đây là một bộ phận hoặc đúng hơn là hiện trạng của phần lớn người trong giới truyền thông, táo bạo lại hư vinh, thời điểm bọn họ đắp nặn hình ảnh anh hùng tận hết sức lực, thời điểm bọn họ hủy diệt anh hùng lại mừng rỡ như điên.

Hai thủ đoạn tương tự như nhau.

Có thể chính cậu cũng không may mắn thoát khỏi.

Mãi đến tận khi ra khỏi quán cơm, cả người Hình Minh vẫn cứ phát run.

“Điều này chỉ là lời nói một phía của cô ấy, nhưng khi ra toà án, sẽ không có nhiều trọng lực.” Ngu Thiếu Ngả đã thay đổi thái độ căm phẫn khi còn ở trong đài, không mặn không nhạt nói, “Vụ án xét xử ra sao đã có bên công kiểm pháp, anh chỉ là một người đưa tin tức, thì sai ở chỗ nào?”

Hình Minh một mình đi về phía trước, không dừng lại, cũng không trả lời.

Đây là cái cớ quá tốt. Mười lần như một.

Ngu Thiếu Ngả tựa hồ nhận ra cậu có chút lạ, giương mắt nhìn ánh mặt trời chói chang trên đỉnh đầu, sau đó đuổi tới, giơ tay thăm dò trán Hình Minh: “Nắng to như vậy mà trán lại rất lạnh, bị bệnh?”

Hình Minh chưa kịp trả lời cậu ta, đã nghe thấy tiếng điện thoại vang lên.

Nhưng lần này không phải Lão Lâm, mà là đài trưởng Ngu.

Cậu do dự hồi lâu, mới nhận.

https://thuviensach.vn

“Thầy…” Âm thanh như từ trong cổ họng bật ra, cậu không dám lớn tiếng nói chuyện, sợ nếu lên tiếng sẽ không kiềm chế được, thất thố mà khóc lớn.

Ngu Thiếu Ngả hai tay đút ở trong túi, liếc mắt đánh giá cậu.

“Giọng nói không đúng.” Ngu Trọng Dạ hỏi, “Làm sao vậy?”

“Em… Em…” Bàn tay đang nắm điện thoại không ngừng run rẩy, đôi môi Hình Minh run cầm cập, cơ hồ không nói ra được một câu đầy đủ.

“Ở nơi nào?” Giọng nói Ngu Trọng Dạ như áng mây nhẹ nhàng bay tới, ôn tồn mềm mại nói, “Tôi tới đón em.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 84

Edit & Beta: Direct Kill

Hai người Hình, Ngu trước khi gặp Lưu Á Nam, đã đến hỏi chuyện bí thư chi bộ thôn, lãnh đạo huyện, còn có cả đội cảnh sát hình sự có liên quan tới vụ án, muốn biết thêm thông tin về tình huống của thầy Lưu.

Quan lớn quan nhỏ, những tưởng gặp mặt sẽ không dễ dàng gì, thật ra khi nói chuyện ngược lại rất khách khí.

Bí thư chi bộ thôn mời Hình Minh một điếu thuốc, lãnh đạo huyện đưa cho Hình Minh một chén trà.

Nhưng khi trả lời thì muôn miệng một lời.

“Con gái nhỏ của thầy Lưu bị bệnh tâm thần, lời cô ta nói, người nào tin người đó ngốc. Những trường hợp như vậy đã có tiền lệ trong quá khứ, cuối cùng đều bị kết án, không có vấn đề gì cả.”

Đối với địa phương hay chính phủ mà nói, trường tiểu học Đông Ly và thầy Lưu trước kia là công trạng, bây giờ là bê bối, muốn nhanh chóng xử lý, vứt củ khoai bỏng tay này, nhân nhượng cho yên chuyện.

Tạm biệt Lưu Á Nam, Hình Minh đề nghị đi đến phụ cận tiểu học Đông Ly.

Do phóng viên chen chúc đến đây quấy nhiễu khiến học sinh lẫn giáo viên đều không được an ổn, trường học trước mắt đã cho tạm nghỉ học,

https://thuviensach.vn

trong trường trống vắng, chỉ có một người bảo vệ trung niên và hai cô giáo trẻ đang diễn tập chuẩn bị cho bài học.

Hình Minh hỏi bảo vệ, sau đó đi dò hỏi hai cô giáo đã từng gặp con gái thầy giáo Lưu bao giờ chưa, nhưng đáp án của hai người và bảo vệ đều giống nhau, trường này công chức hiện tại hầu như đều là người mới tới, hai cô chưa từng thấy bao giờ.

Hình Minh không khỏi cau mày: "Đồng nghiệp của hai người, không có ai công tác năm năm trở lên sao?"

Hai vị giáo viên trẻ tuổi, một người mặt tròn tóc ngắn họ Tiếu, người kia mặt dài tóc dài họ Cố. Cô Tiếu lắc đầu nói: "Đừng nói năm năm, ba năm cũng không có, đãi ngộ quá kém, không giữ được người."

Hình Minh hỏi cô Tiếu: "Nếu đãi ngộ kém như vậy, tại sao cô còn muốn tới chỗ này dạy học?"

Cô Tiếu thở dài: "Tôi xem như là nhóm học sinh đầu tiên ở đây, luôn nghĩ dùng tri thức để thay đổi diện mạo quê hương, đền đáp trường cũ, đền đáp xã hội."

"Giáo dục miền núi đúng như lời đồn, quả thực không dễ dàng." Hình Minh nhẹ nhàng mỉm cười, trong ánh mắt có ý tứ khen ngợi, lại thoáng nhìn qua một chút, chợt thấy khuôn mặt cô gái ửng hồng ngại ngùng. Cậu đành nhìn về phía cô Cố, hỏi: "Cô Cố cũng là?"

Cô Cố đầu hơi cúi thấp, có chút ngượng ngùng nở nụ cười: "Tôi không phải. Tôi sau khi tốt nghiệp không tìm được công việc, nên muốn dạy thử ở đây trước, sau này tìm một nơi khác phát triển."

"Bình thường." Hình Minh vẫn cười nhạt, "Vấn đề no ấm cần phải cân nhắc."

https://thuviensach.vn

Hai vị giáo viên trẻ tuổi dẫn cậu và Ngu Thiếu Ngả tham quan vườn trường, Hình Minh cùng cô giáo Cố đi trước, Ngu Thiếu Ngả cùng cô Tiếu đi đằng sau. Toàn bộ trường đều là nhà cấp bốn, ngói đen tường xám, ngôi trường này cũng giống như thầy Lưu đều đã có tuổi, cửa sổ một nửa hỏng hóc, mái hiên cũng bị thủng lỗ chỗ.

Hoa bìm biếc theo tường cũ leo lên, sắc hoa tím xanh, bừng bừng sức sống.

Trường tiểu học Đông Ly không rộng lắm, đi chưa đến hai vòng đã có thể quan sát được tất cả. Hình Minh suy nghĩ một chút, hỏi thêm một câu, hai vị cảm thấy thầy Lưu có phải loại người như thế?

“Trước đây không cảm thấy, bây giờ suy nghĩ lại thì hình như có chút manh mối, khi thầy Lưu dạy bọn nhỏ viết chữ, không biết vô tình hay cố ý mà luôn kề sát vào thân thể của các em, còn nắm tay nữa.” Cô Cố nặng nề thở dài, “Nghìn ngày như một, lưu lại nơi thâm sơn cùng cốc với cương vị dạy học, là điều một người bình thường khó có thể làm được, nhất định là nghiện ấu dâm.”

Người bình thường không làm được nhất định sự tình sẽ có vấn đề, Hình Minh thoáng suy nghĩ, đây là logic của đối phương thì phải.

Cô Tiếu bên cạnh đã hoàn toàn rơi vào trầm mặc. Có lẽ là cũng tin.

Thời điểm rời đi, cô Cố nói cho Hình Minh, cha mẹ thúc ép cô mau chóng từ chức, cảm thấy dạy học ở nơi đây rất mất mặt, còn nói cha mẹ của cô Tiếu cũng có ý này, rất nhiều nơi khác trong tỉnh mời cô đến làm việc, có tiền đồ hơn nhiều so với việc cứ ngây ngốc ở nơi này.

Các thầy cô giáo khác đã dồn dập chuyển đi nơi khác mưu sinh, sau lưng thị chấn này là một vùng rừng núi rập rạp, khu nhà tiểu học duy nhất đã sắp không trụ nổi.

https://thuviensach.vn

Hình Minh nhìn cô Tiếu đang do dự không biết nên chọn con đường nào lên tiếng, lựa chọn thế nào là tự do cá nhân, không có phân chia sang hèn cao thấp, cũng không cần thiết phải đem đạo đức bán rẻ. Cô làm tôi nghĩ tới ngọn lửa dưới tấm chăn bông ướt hoặc là chiếc bóng đèn đầu tiên Edison thí nghiệm, nếu như chúng kiên trì tỏa sáng, thì liệu lịch sử thế giới có như hiện tại?!.

Ngu Thiếu Ngả vẫn đứng ở một bên liếc mắt đánh giá. Hình Minh lúc nói chuyện dường như không có biểu tình gì, ngữ khí cũng không tận lực sục sôi, nói xong bỏ đi.

Đến trường tiểu học nhưng không dò hỏi được thông tin gì. Hình Minh đi ra khỏi vườn trường, giơ tay che mắt. Ánh nắng mỗi lúc một gay gắt. Cay, cậu như bị thứ ánh nắng kia chiếu thẳng vào người rồi xé toác, toàn bộ lục phủ ngũ tạng đều lộ ra ngoài, không chỗ che chắn.

Ngu Thiếu Ngả bước nhanh đuổi tới, đặc biệt thân thiện nhấc tay để lên vai: “Em mới hỏi thăm được, một nhà Trương Từ đã rời đi, mặt khác hai người phụ nữ đứng lên chỉ trích thầy Lưu xâm hại con gái mình, một người tên là Trần Ngọc Chi, một người tên là Chương Phương. Đàn ông trong nhà đều ở bên ngoài làm công, hai người này cùng nhà Trương Từ đặc biệt thân cận. Trần Ngọc sống ở gần đây, là người khôn khéo mạnh mẽ, Chương Phương sống ở trong núi, nghe nói ngày thường mộc mạc chất phác.”

“Đã tra được những thông tin này rồi?” Hình Minh vỗ vỗ cánh tay Ngu Thiếu Ngả đang khoát lên vai mình, xoay mặt nhìn, “Cậu còn có chút hữu dụng.”

Ngu Thiếu Ngả cười hì hì xấn tới: “Anh phụ trách phiến tình, em phụ trách điều tra thông tin là được.”

“Tôi chưa bao giờ phiến tình.” Hình Minh sắc mặt thoáng xụ xuống, liếc mắt nhìn Ngu Thiếu Ngả, giọng điệu mang theo chút giễu cợt, “Tôi còn

https://thuviensach.vn

tưởng thiếu gia du học mười năm như cậu, khó mà lĩnh hội được nỗi khổ của nhân dân.”

“Cái này thì phải kể đến cha em, em hiếm lắm mới được về nước một lần, nhưng mà ổng toàn ném em về nông thôn, không thì sẽ đưa em vào đại viện quân đội.”

Hình Minh một bên nghe Ngu Thiếu Ngả nói chuyện, một bên nhìn quanh bốn phía. Cậu rất nhanh phát hiện đối diện chếch phía cửa trường học có một ông cụ bán đồ chơi bằng đường, khuôn mặt khắc khổ, đôi tay thô như vỏ cây, bộ dáng kinh nghiệm phong sương lâu năm.

Hình Minh lẳng lặng nhìn ông cụ, đi lên phía trước, nửa ngồi nửa quỳ xuống. Cất tiếng hỏi: “Lão bá, ông mỗi ngày đều bán đồ chơi bằng đường ở nơi này sao?”

Ông cụ gật đầu, chỉ vào kẹo đường có hình Hà tiên cô, nói: “Các cháu gái thích nhất là cái này.”

Khẩu âm rất nặng, nhưng tiếng nói rõ ràng. Hình Minh hỏi: “Ông bán đã bao nhiêu năm?”

“Mười năm.” Ông cụ vặn đầu ngón tay tính toán một chốc, khẳng định mở miệng, “Mười hai năm năm tháng.”

“Trong thời gian này trước cửa trường học có từng xảy ra chuyện gì không, tỷ như có người đến đây làm loạn, cãi nhau cũng không nhỏ”

“Có đấy.” Vùng rừng núi xa xôi trước giờ vẫn yên tĩnh vô sự, động tĩnh lớn như vậy rất khó khiến người ta quên đi. Ông cụ híp mắt suy nghĩ một chút, “Khi ấy mỗi ngày đều có một người phụ nữ đến trường học ồn ào, nằm ở trước cổng trường vừa khóc vừa gọi, còn lôi dao phay ra dọa đâm học sinh. Tuy nhiên mấy năm rồi không còn nhìn thấy ả nữa, chắc sẽ không trở lại.”

https://thuviensach.vn

“Cảm ơn. Chúc ông sống lâu trăm tuổi.” Hình Minh rất khách khí từ biệt ông cụ, sau đó móc tiền, mua hết đống đồ chơi bằng đường trên xe đẩy.

Cậu nói với Ngu Thiếu Ngả, vào núi, tìm Chương Phương.

Ngu Thiếu Ngả trợn to hai mắt, bày ra vẻ mặt hoảng sợ: “Hơn 20km đường núi, ít nhất phải đi bốn, năm tiếng. Ngày mai anh còn phải phát sóng trực tiếp ‘Tầm nhìn Đông Phương’ đấy, nếu muốn thì đến nhà Trần Ngọc Chi, nhà cô ta cách đây không xa.”

“Quá khôn khéo sẽ không hỏi ra được chuyện gì.” Hình Minh nói, “Chúng ta đi nhanh lên một chút, không mất nhiều thời gian đâu.”

“Bây giờ xem ra chuyện này, đã liên luỵ tới không ít người. Hội chữ thập đỏ nhất định sẽ không thừa nhận mình ăn chặn tiền từ thiện, đài Minh Châu cũng sẽ không tự vả vào mặt mình.” Ngu Thiếu Ngả thu lại thần sắc cợt nhả, một mặt nghiêm nghị, “Anh thật sự dám quản sao?”

Đối với vấn đề này, bản thân Hình Minh đã suy nghĩ rất lâu, gồm cả câu nói của Ngu Trọng Dạ “Tôi tới đón em”.

“Quản đến cùng.” Cậu nói.

Đường lên núi gập ghềnh không dễ đi.

Hai mươi mấy km đường chưa được khai phá, các phóng viên đài lớn đều không mấy người nguyện ý tới đây, huống chi là những người làm truyền thông mạng chỉ muốn tham gia để thêm chút náo nhiệt. Mười sáu tuổi, Ngu Thiếu Ngả đã theo bạn cùng lớp đạp xe trên các con đường cao tốc nối liền các tiểu bang của Mỹ, coi như là người thường xuyên vận động, lực chân mạnh mẽ, bước đi đương nhiên rất nhanh.

Nhưng Hình Minh còn nhanh hơn cậu.

https://thuviensach.vn

Hình Minh bước chân nhanh chóng xuyên qua những làn sương nhẹ nơi rừng núi, nhiều lúc còn bỏ lại Ngu Thiếu Ngả đằng sau, cũng không chịu dừng chân nghỉ ngơi. Mặt trời bắt đầu ngả về tây, sương núi nhuốm màu vàng nhạt, nhẹ nhàng bay lượn, một vẻ đẹp mơ hồ khó tả.

Nhưng lúc này Hình Minh không còn lòng dạ nào thưởng thức, trong đầu cậu bây giờ chỉ có một ý nghĩ: Trong ba bé gái, con gái Chương Phương là nhỏ tuổi nhất, trong ba bà mẹ, Chương Phương bản chất thuần phác nhất.

Càng là sơn thôn hẻo lánh phong bế, hiện tượng nam quyền nữ nô càng không hiếm thấy, tâm lý sợ chuyện xấu trong nhà đồn đại ra ngoài đương nhiên tồn tại, mà loại tâm lý này có lẽ chính là chìa khóa giải đáp tất cả.

Chỉ là khi leo lên đến núi, chân đã mềm nhũn không thể đứng thẳng được.

Có một bé gái đang ngồi xổm ở trước cửa nghịch đất, một vài người đi qua cạnh cô bé, cũng không ngẩng mặt lên nhìn, rất là tự đắc. Hình Minh xem qua chương trình ‘Minh Châu kết nối’, mặc dù khuôn mặt cô bé hơi nhem nhuốc, nhưng dây buộc tóc màu hồng của cô bé lại khiến cậu ấn tượng sâu sắc.

Hình Minh đi lên trước, ngồi xổm xuống. Đem đống đồ chơi làm bằng đường đưa cho cô bé, trước tiên cầm một que có hình Trư Bát Giới giơ lên, nhẹ cười hỏi bé: “Thích không?”

Bé gái dùng sức liếm môi một cái, rõ ràng muốn nắm lấy nhưng lại sợ, trừng hai mắt nhìn Hình Minh, sau đó thu tay về.

Trẻ nhỏ tầm tuổi này đối với hai chữ ‘đẹp trai’ hoàn toàn không có khái niệm gì, nhưng bé chưa từng thấy nam nhân nào trắng như vậy, người sống trên núi suốt ngày phải bán mặt cho đất bán lưng cho trời, mặt ai cũng đều đen xạm đi, như dính một lớp bẩn nhưng cọ mãi không sạch.

https://thuviensach.vn

Lúc này mới thấy tướng mạo có chút công dụng. Bé gái không trốn tránh nữa, ngẩng đầu lên, lom lom nhìn cậu.

Hình Minh lại lấy thêm một cây kẹo đường nữa. Là cây kẹo ‘Hà tiên cô’.

“Cháu nói thật, chú sẽ đưa cho cháu.” Hình Minh ôn nhu nhỏ nhẹ mà dụ dỗ bé gái, cầm cây kẹo ‘Hà tiên cô’ mặc váy lộng lẫy, dung mạo xinh đẹp quơ quơ trước mặt cô bé, “Cháu thích học lớp của thầy Lưu sao?”

Bé gái gật đầu.

“Thầy Lưu đã từng gọi một mình cháu vào văn phòng để gặp mặt bởi vì cháu không lắng nghe thầy giảng hoặc không làm bài tập chưa?” Hình Minh tiến lên dần dần.

Bé gái nhìn ” Hà tiên cô”, liền gật đầu.

“Khi đó thầy có vén váy cháu, mò cháu hay hôn cháu không?”

Bé gái lắc lắc đầu, bỗng nhiên sực nhớ tới người nhà luôn cặn dặn mình nên trả lời vấn đề này như thế nào, liền dùng sức gật gật đầu. Hình Minh còn muốn đặt câu hỏi nữa, bé gái đã gào to lên: “Mẹ!”

Chương Phương nghe thấy tiếng la vội vàng từ trong nhà đi ra, ôm con gái nhỏ vào trong ngực, vứt món đồ chơi làm bằng đường đi, che miệng của bé lại. Cô vừa nhìn thấy Hình Minh một thân quần áo gọn gàng chỉnh chu đã đoán ra được thân phận, sợ hãi con gái mình lắm miệng tiết lộ thông tin gì, vẻ mặt đầy kinh hoảng.

Quả nhiên là người chất phác.

Hành động dị thường như vậy làm sao có thể chạy thoát khỏi đôi mắt của Hình Minh, chân tướng tựa hồ đã vô cùng sống động.

https://thuviensach.vn

Tốc độ nói Hình Minh cực kỳ nhanh, cậu không thay đổi sắc mặt nhìn người phụ nữ nông thôn trước mắt, nói to từng chữ một, ngôn từ sắc như dao cạo, vừa rõ ràng lại ác liệt.

“Con gái cô đã thừa nhận thầy Lưu chưa từng chạm quá cô bé, toàn bộ đều được tôi ghi âm bằng di động, nhà các người đã chọc tới một phiền toái lớn, kém nhất cũng phải bị đi đày đến núi Đại Hưng An…”

“Pháp luật chú trọng việc thẳng thắn sẽ được khoan dung, chỉ cần cô chủ động làm sáng tỏ, chuyện cũ sẽ được bỏ qua, nếu như cô không chủ động ngược lại bị tôi tố giác vạch trần, không chỉ một mình cô phải chịu phạt, mà chồng cô cũng sẽ phải chịu tội, rồi sau này không một xí nghiệp nào chịu thuê hắn làm thợ kéo, sau khi ra tù đi trên đường cũng sẽ bị người ta dùng gậy đánh…”

“Chuyện này nếu không nói rõ ràng, con gái cô cũng phải chịu oan uổng, cả đời bị người ta cười nhạo là hỏng. Giày, hỏng. Cô biết giày có ý nghĩa gì không? Chính là đồ gái điếm đê hèn bán rẻ tiếng cười, con gái các người xong, cả nhà các người cũng xong nốt!”

…

Ngu Thiếu Ngả bị thái độ Hình Minh khiến cho sợ hết hồn. Phóng viên sẽ không nêu ra vấn đề như thế. Miệng đầy từ ngữ thô thiển ăn nói linh tinh, giống như đang đe dọa.

Chương Phương nghe xong ngồi chồm hỗm trên mặt đất gào khóc, cô nói là lão bà của Trương Nham nói cho cô biết loại án này bên phía lực lượng cảnh sát rất khó để chứng minh, giựt dây mình cùng làm như thế.

Cô nói, quá nghèo, trong nhà thực sự quá nghèo.

Chương Phương một khi chịu nhả ra, toàn bộ vụ án như gạt mây thấy nguyệt, dần dần lộ ra chân tướng rõ ràng. Hình Minh vốn luôn thấp thỏm

https://thuviensach.vn

không yên bây giờ mới coi như được thở dài một hơi, chân thật.

Cậu đi chuyến này vốn định chứng minh bản thân không sai, vậy mà sai đến thất bại thảm hại, sẽ không chối cãi mượn cớ, hay dùng dằng thêm gì nữa.

Hình Minh cước bộ nhanh nhẹn, một đường đi về dưới chân núi, ở những đoạn cua nguy hiểm cũng không giảm tốc độ, Ngu Thiếu Ngả ở phía sau lớn tiếng ồn ào, cẩn thận!

Trở lại nhà nghỉ, Hình Minh tắm xong đi ra nhưng không chống đỡ được, nghiêng ngả phút chốc sau đó ngã xuống. Bắp chân căng cứng.

Cậu cắn răng, vén áo tắm lên kiểm tra, bắp thịt cẳng chân quái dị mà co rút, trên đùi đều là vết máu ứ đọng, cũng không biết bị thương chỗ nào. Làng này năm trước mới có điện, bên trong khe núi còn chưa kịp lắp đèn đường, hai người bọn họ phải bật đèn pin đi bốn tiếng trong đường núi.

Lần trước chân bị thương còn chưa khỏi hẳn, vết thương cũ lại thêm vết thương mới, càng trầm trọng thêm.

Ngu Thiếu Ngả cười cậu thể hiện qua mức khi ở trên núi, Hình Minh ừ một tiếng, cũng không giải thích bản thân mình từng bị bệnh viêm cơ tim mà đột quỵ suýt nữa chết, trước quỷ môn quan mò được cái mạng, từ đó thân thể luôn bị tổn thương.

Thấy Hình Minh quỳ một chân trên đất dường như không thể động đậy, Ngu Thiếu Ngả xuất phát từ lòng tốt, muốn ôm cậu trở về trên giường.

Vậy mà người này từ đầu tới cuối đều chống cự tứ chi tiếp xúc thân mật, đem cậu đẩy ra, rồi tự mình bò dậy, tập tễnh ngồi lên giường, ngửa mặt nằm vật xuống.

https://thuviensach.vn

Ngu Thiếu Ngả vừa bực mình vừa buồn cười: “Em vừa nãy đi vệ sinh, nhận được điện thoại của lãnh đạo trong đài, kêu chúng ta dù có chạy cũng phải chạy về đài trong ngày hôm nay.”

Ngu Thiếu Ngả vẫn đang lo lắng cho ‘Tầm nhìn Đông Phương’, nhưng bản thân Hình Minh lại không hề băn khoăn chút nào.

“Ngày mai còn muốn đi đến nhà Trần Ngọc Chi. Trong tổ không phải chỉ có một mình tôi, chủ đề của chương trình ngày mai là vạch trần các sòng bạc dưới lòng đất, xem như là cảnh sát và truyền thông cùng hợp tác, phạm vi chương trình không lớn, trước khi chương trình trực tiếp bắt đầu tôi sẽ quay về đọc kịch bản là được.”

“Anh không giống như người chỉ an phận với kich bản.”

Không an phận. Xác thực không an phận.

Ngu Trọng Dạ nói đến đón cậu, nhưng hắn bị cậu hàm hồ từ chối. Vụ án của thầy Lưu một khi xoay ngược lại đối với ‘Tầm nhìn Đông Phương’, ‘Minh Châu kết nối’ thậm chí là toàn bộ đài Minh Châu đều ảnh hưởng không nhỏ.

Một chương trình gắng sức chế tạo, một chương trình từ lâu vang danh thiên hạ, thân là đài trưởng, Ngu Trọng Dạ có thể hay không ngồi xem không quan tâm?

Hình Minh nhắm mắt lại, huơ huơ tay với Ngu Thiếu Ngả, ra hiệu bản thân muốn ngủ, người bên ngoài tất cả cút xa một chút.

Từ nhỏ lớn lên ở nước ngoài, Ngu Thiếu Ngả đã từng thấy rất nhiều loại người kiểu này. Chẳng hạn như trong trường học có một học sinh Hàn Quốc khép mình, mỗi giờ mỗi khắc đều luôn sẵn sàng giương nanh múa vuốt, kiêng kỵ không thân cận với bất kỳ người nào.

https://thuviensach.vn

Hình Minh chỉ có hơn chớ không kém.

Ngu Thiếu Ngả nhẹ nhàng thở dài, đi ra cửa phòng, xin chủ nhà trọ một ít nước đá, ngâm khăn mặt vào trong rồi đắp lên cái trán nóng hập của Hình Minh.

Vừa mới chuẩn bị quay đầu, đột nhiên cảm thấy người trên giường vươn tay kéo áo mình. Ngu Thiếu Ngả dừng lại, quay đầu nghi hoặc mà nhìn Hình Minh —— ở chung mấy ngày nay, không phải liếc xéo chính là lạnh lùng nhìn, người này hiếm khi chăm chú nhìn cậu như thế.

Hình Minh nhìn chằm chằm đôi mắt Ngu Thiếu Ngả, không trước không sau lại nói một câu cũ: “Ánh mắt cậu thật đẹp.”

Ngu Thiếu Ngả ngẩn người nhíu mày, nửa ngày, mày kiếm dần dần dãn ra, hóa thành bộ dáng nhu hòa. Cậu hơi câu khóe miệng, cười đến gian xảo mà lại xinh đẹp: “Vì đôi mắt này giống ba tôi.”

Hình Minh mỉm cười gật đầu, đặc biệt khéo léo nhắm mắt lại.

Không muốn ngủ rồi lại không thể không ngủ, ngủ rồi ác mộng sẽ quấn lấy thân, nhưng cậu thật sự cảm thấy buồn ngủ. Cả người đều mỏi mệt.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 85

Edit & Beta: Direct Kill

Mấy ngày nay Hình Minh đều mơ thấy cùng một cơn ác mộng.

Nước. Đám người ầm ĩ. Còn có cảm giác bị một người nào đó bóp cổ đến nghẹt thở.

Biết rõ là ác mộng nhưng không thể nào tỉnh lại, Hình Minh thấy rõ khuôn mặt ở bốn phía, bọn họ ngàn người một mặt, tê dại hờ hững, thờ ơ lạnh nhạt.

Cậu muốn kêu lên, muốn chống lại. Nhưng khi vừa mở miệng nước đã lập tức tràn vào, cả người trướng đến đau đớn, càng dãy dụa càng phí công.

Cậu một mình chìm nổi trong làn nước lạnh ngắt.

“Minh Minh, tỉnh lại đi.”

Hình Minh nghe thấy tiếng gọi giật mình mở mắt, cuối cùng cũng trốn khỏi được ác mộng đáng sợ kia. Ý thức còn chưa hoàn toàn tỉnh táo, cậu cảm thấy trong bóng tối có người ngồi ở bên cạnh mình, tưởng rằng tiểu tử giường bên cạnh không an phận muốn bò lên giường, cả kinh kêu lên: “Ngu Thiếu Ngả!”

“Là tôi.”

Âm thanh trầm thấp vang lên trong bóng tối, cổ họng giống như chứa thuốc phiện, từng tiếng đều như đầu độc người.

https://thuviensach.vn

Còn ai khác ngoài Ngu Trọng Dạ. Hình Minh quả thực hoài nghi mình thật sự bị bệnh tâm thần, cậu rõ ràng đã từ chối hắn.

“Thiếu Ngả ở nơi nào?” Cũng không biết bản thân ngủ thiếp đi bao lâu, Hình Minh có chút không rõ ràng được thời gian, cậu liếc về phía cửa sổ, bên ngoài vẫn là khoảng không thăm thẳm, chỉ có ánh trăng đang tỏa ánh sáng nhu hòa.

Đêm nay mặt trăng vừa tròn vừa lớn.

Ngu Trọng Dạ nói: “Lão Lâm đón nó trở về rồi.”

Hình Minh dùng sức chống người lên, không ngờ suýt chút nữa rơi xuống dưới đất, may mà có Ngu Trọng Dạ ở bên cạnh, nhanh tay ôm lấy, cậu liền rơi vào trong lồng ngực của hắn.

Độ ấm lồng ngực cùng sức mạnh cánh tay hắn từ lâu cậu đã rất rõ ràng, Hình Minh đột nhiên xoay người ôm chặt cổ Ngu Trọng Dạ.

Cậu ở trong bóng tối lung tung mà lôi kéo áo, gặm cắn lên môi đối phương, cậu vươn mình ngồi lên đùi Ngu Trọng Dạ, dẫn dắt tay hắn chạm vào hạ thể mình.

“Thầy, cho em…”

Ngày thường Hình Minh rất ít khi chủ động như thế, tình dục đối với cậu mà nói có cũng được không có cũng chẳng sao, tuyệt đối không phải sáng nhớ chiều mong như nhu yếu phẩm cần thiết. Nhưng mới vừa nãy giấc mộng kia thực sự quá mức rõ ràng, quá mức lạnh giá, cho đến bây giờ cả người cậu vẫn còn run lẩy bẩy, rất muốn ôm ấp một ai đó. Để cơ thể người kia truyền cho cậu chút ít nhiệt lượng.

Nhưng tối nay Ngu Trọng Dạ lại chẳng hề bị lay động.

https://thuviensach.vn

Hình Minh kéo quần mình xuống, lộ ra tính khí đang ngủ say, Ngu Trọng Dạ cũng đã cởi hết áo, không lạnh không nhạt ôm lấy cậu, không từ chối cậu vụng về câu dẫn, cũng không chấp nhận.

“Cho em…” Hình Minh mút cánh môi Ngu Trọng Dạ, mùi máu tanh ngọt càng làm người cuồng loạn, cậu phát ra tiếng khóc nức nở từ tận tâm can, “Cho em!”

Một tiếng khóc này như phá hủy tất cả lý trí, để lộ hết thảy những hoang mang lo sợ, đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Rất hiếm có. Đài trưởng Ngu từ trước đến giờ vốn rất bá đạo, thời điểm hắn muốn tuyệt đối không cho phép cậu nói không, những đam mê cổ quái của hắn cậu đều phải vui vẻ chịu đựng.

Nhưng hôm nay Ngu Trọng Dạ không muốn cậu.

Ngu Trọng Dạ ôm Hình Minh, dung túng cậu ở trong ngực mình ủy khuất gào khóc như đứa trẻ, đôi môi hắn thuận theo da đầu cậu, xuống đến lông mày, mắt, từng tấc từng tấc chuyển động, đặt lên đó từng nụ hôn đặc biệt cẩn thận, ôn nhu mà triền miên.

Mãi đến tận khi tiếng khóc của người trong ngực dừng lại, Ngu Trọng Dạ ôm trọn khuôn mặt Hình Minh trong lòng bàn tay, môi trùm môi, đầu lưỡi quấn lấy đầu lưỡi.

Nụ hôn này, tư vị dần trở thành đam mê mãnh liệt. Hình Minh thỏa mãn quấn lấy đầu lưỡi Ngu Trọng Dạ triền miên, giống như cơn nghiện rượu được thỏa mãn, môi lưỡi nóng bỏng trao đổi nước bọt, cậu say sưa đóng mắt, đầu hơi ngửa ra phía sau.

Hai thân thể nam nhân trụi cùng ngã xuống giường, một bên hôn sâu, một bên dùng tính khí ma sát thân thể đối phương. Hình Minh nằm nhoài trên người Ngu Trọng Dạ, hoàn hoàn bị vây hãm trong vòng tay hắn.

https://thuviensach.vn

Thời điểm Hình Minh tỉnh dậy, sắc trời bên ngoài đã sáng lên, Ngu Trọng Dạ đứng trước cửa sổ hút thuốc. Một đêm hoàn hảo. Không có làm tình, giấc ngủ sâu không có mộng mị.

Mặt trời tỏa ánh nắng êm dịu, hơi có gió, rèm cửa sổ khép hờ, khiến khuôn mặt Ngu Trọng Dạ chỗ tối chỗ sáng.

Nhà trọ quá đơn sơ, người tôn quý như đài trưởng đài Minh Châu vốn không nên xuất hiện ở nơi như thế này. Hình Minh bắt đầu hồi tưởng lại lần đầu tiên mình nhìn thấy Ngu Trọng Dạ, chỉ cần liếc mắt trong đám động là có thể nhận ra hắn, xa xôi mà anh tuấn giống như thần.

Cái cảm giác ấy đến nay vẫn còn mãnh liệt như cũ. Cho dù mỗi lần làm tình, tính khí của nam nhân này đi vào thân thể của cậu, chặt chẽ kết hợp.

Thị trấn rất nhỏ, rất bẩn, nhìn vào bản đồ quốc gia, căn bản không thể thấy, cho dù đặt bản đồ tỉnh lên trước mặt, cũng chỉ như một chấm đen mờ mờ tồn tại. Một ngày mới không có cảm giác vạn vật thay đổi, trong không khí tràn ngập mùi phân hóa học, may mà mùi thuốc lá đài trưởng Ngu đang hút có vẻ nồng hơn, che đậy đi không ít.

Bản thân Hình Minh không hút thuốc lá, cũng chưa bao giờ nhìn thấy Ngu Trọng Dạ ở trước mặt cậu hút thuốc, nhưng quả thực trên người Ngu Trọng Dạ luôn có mùi thuốc lá nhàn nhạt dễ ngửi, chắc hẳn chỉ khi nào đi xã giao mới dùng.

Hình Minh cảm thấy cổ họng hơi ngứa, không nhịn được ho khan một tiếng. Ngu Trọng Dạ nghe thấy âm thanh quay đầu lại, cứ như vậy lấy ngón tay đem tàn thuốc dụi tắt.

Hắn đi tới, lấy tay nhẹ vuốt tóc cậu, hỏi, bị sặc?

Hình Minh nhẹ giọng ‘vâng’ một tiếng, cúi đầu, tránh né ánh mắt Ngu Trọng Dạ. Cậu còn nhớ đêm hôm qua bản thân mình thất thố khóc lớn

https://thuviensach.vn

trước mặt hắn, bây giờ đối diện vẫn thấy không được tự nhiên, liền đứng dậy đi vào trong phòng tắm.

Hình Minh cởi quần áo, chuẩn bị mở vòi hoa sen, chợt phát hiện tầm mắt Ngu Trọng Dạ xuyên qua cửa kính bán trong suốt, cứ như vậy nhìn thẳng vào cậu.

Ánh mắt Ngu Trọng Dạ không mang theo dục vọng, trên mặt cũng không có biểu tình gì, nhưng không hiểu sao Hình Minh vẫn mặt đỏ tim đập, hai tai đều nóng lên. Cậu cứng đờ quay người đi, tay chân luống cuống, không biết có nên che chắn hay không.

Mặc dù từ lâu cậu và Ngu Trọng Dạ đã cực kỳ quen thuộc thân thể của đối phương, mấy ngày nay cậu đều cùng phòng với Ngu Thiếu Ngả, mỗi ngày đều cùng ăn cùng ngủ với nhau. Nhưng cậu cảm thấy chuyện này là điều đương nhiên, trái lại không thể so với tình cảnh lúc này, chẳng hiểu sao khiến người ta có chút thẹn thùng.

Cửa buồng tắm có trang trí họa tiết nổi hình hoa và chim, đại khái là hình một con phượng hoàng đậu lên một bông hoa mẫu đơn, miễn cưỡng có chút ít tác dụng che chắn. Tranh Trung Quốc chú ý tàng lộ kết hợp, đề cao hàm súc nội liễm, rất ít tranh phô trương tục khí như thế. Đài trưởng Ngu là người sành đan thanh(1), ánh mắt tán thưởng tất nhiên không rơi trên cánh cửa, mà là thân thể người phía sau nó.

(1) Đan là đan sa, thanh là thanh hoạch, vốn là hai loại khoáng vật có thể chế làm màu vẽ. Bởi vì hội họa Trung Quốc thời xưa thường dùng đỏ xanh là hai màu chủ đạo. Nên đan thanh trở thành cách gọi khác trong nghệ thuật hội họa.

Hình Minh mở nước ấm, để phòng tắm nhỏ hẹp dần dần tràn ngập hơi nước.

https://thuviensach.vn

Cửa kính phác hoạ đường viền thân hình một người đàn ông trẻ tuổi nam tính, như có như không, mơ mơ hồ hồ.

Ngu Trọng Dạ chậm rãi cởi nút áo sơmi, quần áo từ thân thể tráng kiện xinh đẹp lướt xuống, rơi trên mặt đất. Hắn bước qua chúng, để trần đi vào.

Lúc trước đài trưởng Ngu có tắm vội qua, nhưng tất nhiên sẽ không ngại tắm cùng mỹ nhân một lần nữa.

Hình Minh đương nhiên là mỹ nhân, hơn nữa cậu cũng rất là rõ ràng mình là một mỹ nhân.

Lúc trước cậu mang theo tập thơ đài trưởng Ngu tặng, mang theo tám chữ "Quý trọng tài năng, giữ lòng trắc ẩn", cố chấp gọi hắn là thầy, cố chấp yêu cầu được dạy dỗ chuyên nghiệp, đơn giản là ỷ vào bề ngoài xuất chúng của mình, không đến nỗi sẽ bị đuổi ra khỏi văn phòng.

Ngu Trọng Dạ mỉm cười hỏi cậu, em muốn dạy dỗ chuyên nghiệp ở nơi nào?

Tâm hồn ngây thơ không chút nào che đậy, Hình Minh cười đến đặc biệt vô tư, cũng đặc biệt nói khoác không biết ngượng, chọn ngày không bằng gặp ngày, có thể đến nhà thầy đêm nay hay không?

Ngu Trọng Dạ không có từ chối.

Người tuy xinh đẹp, nhưng những người xinh đẹp tương tự hắn từng gặp rất nhiều, nhiệt tình như thế cũng chỉ vì hai chữ 'lợi ích', tâm tư minh oan cho cha nặng như vậy, một nửa giấu giếm, một nửa bộc lộ.

Ngu Trọng Dạ đã biết từ lâu, đồ chơi nhỏ cố gắng bò lên giường mình rốt cuộc là con cái nhà ai.

https://thuviensach.vn

Chân trần giẫm lên gạch sứ, bước chân nhẹ nhàng. Hình Minh quay lưng về phía Ngu Trọng Dạ, không nghe thấy có người tiến vào, đợi đến khi người tiến sát lại, cậu mới phát hiện.

Mùi hormone này đã quá quen thuộc với cậu.

Hình Minh bị hai cánh tay kéo vào trong lồng ngực, muốn động nhưng không nhúc nhích được, Ngu Trọng Dạ dùng khuỷu tay giữ lấy cậu, đổ sữa tắm ra tay rồi bắt đầu xoa lên người cậu từ trên xuống dưới. Hắn hơi vươn xoay đầu Hình Minh lại, một bên hôn mặt cậu, một bên di động ngón tay, chậm rãi ma sát đầu nhũ. Bàn tay xẹt qua eo, ôn nhu dây dưa bộ phận riêng tư, sau đó thăm dò vào bên trong. Tựa như thanh tẩy cũng tựa như yêu chiều. Không nơi nào trên người cậu mà hắn không động qua.

Sữa tắm rẻ tiền của nhà trọ, mùi thơm đặc biệt ngọt ngào, Hình Minh cảm giác trong họng ngọt ngấy đến khó chịu, bắp thịt toàn thân đều bị Ngu Trọng Dạ trêu chọc, chỉ có một đôi chân run rẩy đến đứng không vững.

Ngu Trọng Dạ đè Hình Minh lên cửa kính, đổ một ít sữa tắm ra tay để mở rộng hậu đình, từ từ đâm rút.

Ngu Trọng Dạ hơi cúi người, ghé vào bên tai cậu cười nhẹ: “Vẫn khẩn trương.”

Nước càng lúc càng nóng, toàn thân Hình Minh lộ ra màu phấn hồng tươi đẹp, xin khoan dung nói: “Nóng…”

Ngu Trọng Dạ liền đem người ôm lấy, đi ra buồng tắm, quăng trên giường. Giường rất mềm mại, thân thể ướt sũng của Hình Minh khiến đệm giường hơi lõm xuống.

Thời điểm Lão Lâm lái xe tới đón, Hình Minh đang cùng Ngu Trọng Dạ trên giường chơi 69.

https://thuviensach.vn

Mới ban đầu kỳ thực không có ý định như vậy, đài trưởng Ngu không nóng lòng, cậu cũng nhát gan đề yêu cầu.

Khuôn mặt Hình Minh bị đè xuống giường, bị chơi đùa đến cả đầu sung huyết, khó có thể hít thở, cả người hầu như ngược lại với Ngu Trọng Dạ. Ngu Trọng Dạ không kiêng kị gì mà nắm chặt lấy hai chân dài của cậu, cưỡng bách làm đủ tư thế quái dị.

Hắn hôn hai đầu gối bị thương, mắt cá chân sưng đỏ. Mút vùng hội âm, liếm láp cửa động.

Đầu lưỡi đi vào một chút, tựa như có một miếng mỡ tan chảy bên trong. Hình Minh chưa từng hưởng thụ loại đãi ngộ này, cả người run lên vì thoải mái, đùi lớn kẹp chặt cổ Ngu Trọng Dạ, nhưng ngoài miệng vẫn gắng gượng nói: “Con trai thầy đi vào… sẽ nhìn thấy!”

“Nhìn thấy cũng được.” Ngu Trọng Dạ gia tăng lực đạo vuốt ve tính khí cậu, “Sắp tới.”

Hình Minh một nửa bắn lên tấm đệm phòng trọ, một nửa vương lên bụng của mình, chảy về lồng ngực.

Sau khi bắn xong cả người như tê liệt, mềm nhũn, Hình Minh nằm phục trên người Ngu Trọng Dạ, chân tách ra, eo chìm xuống, hai cánh mông nhấc lên rất cao. Thân thể Ngu Trọng Dạ cứng rắn như dùng gạch đẽo ra, mỗi bắp thịt đều có đường nét rõ ràng, Hình Minh dùng mặt cọ vào đùi non Ngu Trọng Dạ, giây lát liền đem mặt vùi vào giữa hai chân hắn.

Vật kia từ lâu đã thủ thế chờ đợi, cứng như một thanh sắt. Nghĩ đến đài trưởng Ngu cả đêm qua nhịn không động, Hình Minh không khỏi cảm thấy buồn cười, đêm qua mời thầy thầy còn không đoái hoài, việc gì mà phải…?

Bên ngoài mọi người đều biết đài trưởng đài Minh Châu phong độ nhẹ nhàng mị lực bắn ra bốn phía, nào có biết đồ vật dưới quần hung hăng dũng

https://thuviensach.vn

mãnh như binh lính, Hình Minh xoa góc viền dữ tợn và những đường gân xanh nổi lên. Đột nhiên cảm thấy yêu thích.

Cúi đầu ngậm vào một nửa quy đầu, nhẹ nhàng dùng răng cắn một cái.

Một chút đau nhói nghịch ngợm đâm tới nhẹ nhàng, hành thân đột nhiên nhảy nhảy, khí tức Ngu Trọng Dạ hơi gấp gáp, giơ tay đánh mạnh lên mông Hình Minh: “Làm.”

Hình Minh lấy tay làm, dùng cả miệng làm, giúp đài trưởng Ngu bắn ra ngoài.

Sảng khoái qua đi, đài trưởng Ngu dặn dò hai chuyện.

Một là sau này mặc kệ cùng ai đi ra ngoài, em phải ở riêng một phòng.

Hai là các tin tức của vụ án thầy giáo Lưu cậu không cần theo nữa, lo chuẩn bị sẵn sàng cho tiệc mừng trong đài, cùng với danh sách đề cử giải thưởng Golden Mic.

Một câu tựa như chuyện cười, một câu rõ ràng muốn truyền đạt tín hiệu: Golden Mic và tiệc mừng đều là phí cấm khẩu, trong đài có lẽ không muốn làm rõ mọi chuyện.

“Sai lầm sẽ tra rõ, sẽ xử lý kỷ luật, nhưng chuyện này không quan hệ gì đến em, nghe rõ?”

“Có thể ——”

Ngu Trọng Dạ không cho cậu nói nhiều hơn một câu nữa. Ngón tay hắn nhấn lên bờ môi của cậu, thần thái ôn nhu hiếm thấy, hắn nói, giao cho tôi.

Chỉ có ba chữ, Hình Minh lại cảm thấy vừa khoan khoái lại thoải mái, nhưng cũng nửa tin nửa ngờ.

https://thuviensach.vn

Người tới đón không phải Lão Lâm, mà là con trai Lão Lâm tên là Lâm Mậu. Tướng mạo Lâm Mậu rất giống cha gã, lông mày khuôn mặt, đều toát lên vẻ nhanh nhẹn của người trẻ tuổi. Tuy nói lớn lên không cao cũng không đẹp, nhưng khí chất lại có thừa, một thân hàng hiệu, lái xe Cayenne, hiển nhiên là được nuông chiều từ bé.

Chờ hai người ổn định vị trí, Lâm Mậu khởi động xe nói: “Không phải cháu cố tính cướp công lao của ba, chỉ là ba bốn giờ sáng nay ông ấy mới trở về, cháu sợ ba còn mệt lái xe không an toàn.”

Ngu Trọng Dạ nói: “Cháu nhọc lòng rồi.”

“Thiếu Ngả trở lại chưa ạ? Lâu rồi cháu không gặp cậu ấy. Cháu đã tiếp xúc qua rất nhiều nhị đại, nhưng không một ai có thể so với Thiếu Ngả của chúng ta.” Lời này của Lâm Mậu rõ ràng muốn xu nịnh, cũng là thật tâm thực lòng. Gã ta chỉ là con trai của tài xế lại có thể cùng một đám nhị đại xưng huynh gọi đệ, tỏ rõ cáo mượn oai hùm, ỷ vào mình làcon trai của thân tín đài trưởng Minh Châu.

Lời này Hình Minh đồng ý. Ngu Thiếu Ngả quả thực là người hiếm thấy, Ngu Trọng Dạ quả là biết cách giáo dục con cái. Bởi vì quan hệ công tác nên cậu từng gặp qua không ít người được gọi là nhị đại, bảy tám phần bên ngoài tô vàng nạm ngọc bên trong thối rữa mục nát, hiếm có người như Ngu Thiếu gia, sạch sẽ lại sáng sủa.

Hình Minh vừa vào đã bắt đầu đánh giá Lâm Mậu, Lâm Mậu cũng liếc mắt quan sát Hình Minh. Lâm Mậu đương nhiên không có gan dò xét cuộc sống riêng của đài trưởng Ngu, nhưng ít nhiều đã từng nghe cha mình đề cập tới, nên không nhịn được có chút ngạc nhiên. Gã càng đánh giá càng cảm khái, cõi đời này có mấy người sinh ra đã có mệnh quá tốt, dù sao cũng cao hơn người khác một chút, đẹp hơn người khác một chút, thế nhưng có thể bò được lên giường đài trưởng, một bước lên mây.

https://thuviensach.vn

Lâm Mậu liên tục nhìn gương chiếu hậu quan sát đằng sau, dáng vẻ xem thường kia toàn bộ đều lọt vào trong mắt Hình Minh. Đài trưởng Ngu không cần kiêng kỵ bất cứ người nào, hắn cũng không muốn cấm kỵ. Cậu dựa sát vào trong lồng ngực Ngu Trọng Dạ, cố ý muốn khoe khoang tình cảm thân mật.

Mi mắt Ngu Trọng Dạ buông xuống, nhìn cậu.

Viền mắt Hình Minh hơi sưng ửng đỏ, chắc do đêm hôm qua khóc quá nhiều, nhưng cậu lại không lo chút nào đến vấn đề lên hình, chuyên gia trang điểm đài Minh Châu đều là những người có năng lực, có thể hóa thứ tầm thường thành thần kỳ, không phí sức.

Ngu Trọng Dạ nhấc cằm Hình Minh, tựa như đùa giỡn mà đánh giá: "Dáng vẻ như vậy không giống tiểu hồ ly, mà giống tiểu thỏ hơn."

Hình Minh ngửa mặt lên, liếc mắt đưa tình: "Là con của tiểu thỏ."

Ngu Trọng Dạ nở nụ cười, điểm điểm mũi cậu: "Cũng giống."

Hành động như vậy một thằng nam nhịn không được, Lâm Mậu vội nhìn thẳng phía trước không dám tiếp tục quan sát nữa, cổ họng không hiểu vì sao ngứa lên, vội ho một tiếng: "Chú Ngu, có chuyện không biết có nên nói cho ngài hay không. Chính là chuyện lần trước cha cháu nhờ ngài, cô bé kia vốn đã thu tiền, đáp ứng không tố cáo, nhưng không biết tại sao hai ngày trước đột nhiên đổi ý, gọi điện thoại cho cháu, nói muốn tố cáo cháu cưỡng dâm chưa đủ, còn có ý định hại người."

Nếu muốn tố cáo đã tự mình đi, hà tất phải làm điều thừa mà chạy tới thông báo một tiếng? Chuyện điều nhiệm sang bộ công an quả thật có một chút tin tức, nhưng miệng dư luận ngay ở đó, vừa nghe phong thanh chính là gió. Trong thời điểm mấu chốt này mà gây thêm sóng gió gì, chính là thượng bất chính hạ tắc loạn, đài trưởng đài Minh Châu mưu toan một tay che trời.

https://thuviensach.vn

Phong cách hành sự của lão nhân gia Ngu Trọng Dạ đương nhiên quen thuộc, chuyện này cùng Hồng bí thư không có quan hệ, mục đích chỉ là muốn rung cây dọa khỉ, nhắc nhở hắn đừng đùa với lửa.

Lâm Mậu tâm lý sợ hãi, không để ý liền đem mọi chuyện nói hết: “Kỳ thực không phải đánh cháu, bọn họ… Bọn họ muốn cháu chịu trách nhiệm!”

Ngu Trọng Dạ cười cười, nói với Lâm Mậu: “Cháu yên tâm, chuyện này không phải chuyện của cháu.”

Chạy qua một cánh đồng xanh mướt, không thấy bóng người, nhưng nghe tiếng chim hót khiến tâm hồn thoải mái. Cayenne quả thật là xe tốt, khung xe vững vàng, chạy qua vũng nước hay ổ gà, đều có thể nghe thấy tiếng to. Nhưng người trên xe lại không cảm thấy khó chịu xóc nảy.

Hình Minh nhắm mắt lại, ngồi trong Cayenne quyết tâm thực hiện một chuyện.

Lật tẩy chân tướng.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 86

Edit & Beta: Direct Kill

Trở lại trong đài chuẩn bị phát sóng trực tiếp, Hướng Tiểu Ba đúng là hiếm khi thật sự thành thật, trời vừa sáng đã đến hậu trường chuẩn bị. Hắn là một trong những người quan trọng cung cấp tin tức cho chương trình, nhưng chơi cờ, mở sòng bạc chưa chuyện nào hắn chưa làm, xuất phát từ an toàn của Hướng Tiểu Ba, tổ chương trình an bài hắn ngồi ở sau cửa, khán giả nhiều nhất chỉ nhìn thấy bóng người dưới ánh đèn, không thể nhìn thấy mặt thật.

Tiến trình của chương trình xác thực như Hình Minh dự liệu, tứ bình bát ổn, lời nên nói đều nói, không nên nói thì một chữ cũng không đề cập tới, không có không gian để phát huy.

Sau khi chương trình kết thúc, Nguyễn Ninh hô to gọi nhỏ báo cáo, rating của chương trình kỳ này rất ổn, nhưng bản thân Hình Minh không để ý đến. Cậu sâu sắc ý thức được tỉ lệ người xem quả thật là ngọn nguồn của tội ác, cậu và Lạc Ưu minh yêu sủng, ám tranh công, vì muốn vạn tuế gia nở nụ cười, đã làm liên luỵ đến một vị giáo viên ba mươi năm cắm rễ nơi vùng núi nghèo khó.

Cậu nợ Lưu Sùng Kỳ sự trong sạch. Cậu nợ khán giả toàn quốc một câu trả lời thỏa đáng.

Phóng viên theo dõi đến ngày thứ tư, mới quay chụp được một vài hình ảnh hiện trường của Đả Hắc. Nhưng để bảo vệ sự riêng tư của công an đặc công, một số hình ảnh sẽ phải cắt đi. Hình Minh cố ý dặn dò tổ viên, những

https://thuviensach.vn

hình ảnh này đều phải lưu lại, ngày nào đó nếu có cơ hội sẽ làm thêm một kỳ hồi tưởng.

Hướng Tiểu Ba quay xong chương trình còn chưa đi, muốn đòi Hình Minh thêm chút tiền, sau này sẽ chuyển địa điểm đánh bạc. Hắn nghe Hình Minh cùng cấp dưới bàn giao chuyện công tác, càng nghe càng hoảng hốt, đột nhiên chen miệng nói: “Mấy người chú ý bảo vệ sự riêng tư của vị công an kia, tại sao không ai bận tâm đến an toàn của tôi?”

Hình Minh quay đầu lại, mặt không thay đổi đánh giá Hướng Tiểu Ba nửa ngày, bỗng nhếch khóe miệng: “Đến hiện trường cùng phóng viên còn không để ý mồm miệng, cả sòng bạc đều biết anh là gián điệp.”

Khi Hình Minh không biểu hiện cảm xúc gì đều khiến người khiếp sợ đến hoảng loạn, đột nhiên xuất hiện nụ cười thì càng khiếp sợ hơn, Hướng Tiểu Ba cảm thấy áp lực, cuống lên: “Không phải mày nói sòng bạc này đã bị công an xử lý, tao lên chương trình không thành vấn đề à?!”

Hình Minh hời hợt: “Anh ngu xuẩn mới tin lời của tôi. ‘Có hắc tất đánh’ ‘Trừ ác tất tận’ chỉ là nói theo kịch bản, sòng bạc dưới lòng đất lớn như vậy phía sau nhất định có người chống lưng, hoặc nếu như không có, ai dám chắc lần vây bắt Đả Hắc này không có con cá nào lọt lưới.”

Trong trong đại sảnh trường quay còn có lượng lớn nhân viên công tác và khán giả chưa ra về, Hướng Tiểu Ba túm cổ áo Hình Minh, khuôn mặt tái mét: “Thằng đê tiện này, mày chơi tao đúng không?”

Hình Minh bây giờ đã cao hơn Hướng Tiểu Ba không ít, dễ dàng gỡ bỏ bàn hắn tay: “Sau này ra khỏi cửa nhớ để ý một chút, những nơi cờ bạc gái gú thì đừng có đâm đầu vào, dám lừa đảo cả xã hội đen, anh nhớ bảo vệ tính mạng.”

Hướng Tiểu Ba suy nghĩ một chút, cùng Hình Minh đánh nhau cũng không chiếm được lợi ích gì, liền quay ra muốn đập thiết bị ghi hình trong

https://thuviensach.vn

trường quay.

Người chung quanh không kịp ngăn cản, bật thốt lên những tiếng kinh ngạc, Hình Minh mặt không gợn sóng như cũ: “Anh đập phá thì phải bồi, hàng của Đức, hai mươi vạn.”

Hướng Tiểu Ba bó tay hết cách, cuối cùng chửi ầm lên: “Con mẹ nó mày thật sự nghĩ mình là ngưu bài hả? Con mẹ nó mày so với mẹ mày còn tiện hơn!” Thấy không nói lại, hắn càng hăng hái, chỉ vào Hình Minh trước hàng loạt người đang ồn ào vây xem: “Các người có biết vì sao nó được lên làm biên tập viên không, nó và đài trưởng của mấy người ngủ cùng nhau! Lãnh đạo của các người còn sai tài xế đến trả tiền cho tôi!”

Nhân viên công tác hai mặt nhìn nhau, nói tới mới thấy quả thực không khó đoán, trong đài gần đây đang nhao nhao lên vì danh sách đề cử giải thưởng Golden Mic, hai người mới chỉ chọn một, nghe nói xác suất là năm mươi năm mươi, nhưng có Lạc Ưu ở đó, làm gì còn có cửa cho Hình Minh.

Con người là loài động vật kỳ quái, ỷ mạnh hiếp yếu là thiên tính, giẫm thấp nâng cao là bản năng. Biên tập viên Lạc gia thế tài mạo mọi thứ đều vượt trội, khắp nơi trong đài đều truyền tai nhau chuyện của hắn và đài trưởng Ngu, nhưng cùng lắm thì cũng chỉ là lời đồn, ai sống trên đời mà không trải qua chút phong hoa tuyết nguyệt? Nhưng hôm nay vai chính lại đổi sang biên tập viên Hình, thì không thể được.

Hình Minh ngoại trừ khuôn mặt thì còn có cái gì? Dùng quy tắc ngầm để trèo lên cao, người bỉ ổi bại hoại thì làm việc cũng đặc biệt bỉ ổi bại hoại.

Tất cả mọi người xoay mặt, ánh mắt phức tạp nhìn cậu.

Có thể Hình Minh thực sự được tạc ra từ băng, khuôn mặt vẫn lãnh đạm mà an tĩnh, dấu diếm một chút kỳ quặc, nhưng phải ứng mọi người mong đợi thì không có.

https://thuviensach.vn

Sau đó bảo an đến, lôi Hướng Tiểu Ba ra ngoài.

“Minh Minh.” Có người ở phía sau gọi cậu.

Hình Minh quay đầu lại, nhìn thấy Hướng Dũng, hô một tiếng “chú Hướng”. Hướng Dũng cũng tới xem chương trình, vừa nãy ngồi ở ghế khán giả.

Đến cùng vẫn không thể yên lòng với con trai ruột.

Giống hệt như trước kia.

Trước kia Hình Minh theo mẹ tới Hướng gia. Ban đầu muốn ức hiếp tên anh trai từ trên trời rơi xuống này nên luôn cùng hắn vung nắm đấm, hơn nữa mười lần thì có đến bảy lần chiếm thế thượng phong. Mỗi khi Hướng Dũng gặp cảnh hai người đánh nhau, chưa bao giờ hỏi khúc chiết trong đó, luôn vả miệng Hướng Tiểu Ba.

Buổi tối Hướng Dũng mang về một nồi thịt dê kho lớn từ trong tiệm cơm, nói là Hình Minh phải chịu ủy khuất nên có gắng bồi bổ. Hình Minh khi đó hơi gầy, đã gầy lại không thích ăn thịt, đặc biệt là thịt dê, đụng vào lại dị ứng, cả người nổi mẩn đỏ như bệnh sởi. Trên bàn cơm, Hướng Dũng ngăn cánh tay Hướng Tiểu Ba đang vươn về phía nồi thịt kho, lớn tiếng giáo dục: Dám bắt nạt em trai, phạt con đêm nay không được ăn cơm!

Hướng Tiểu Ba nhìn chằm chằm nồi thịt dê kho chảy nước miếng, Hướng Dũng coi như không nhìn thấy hắn, ngược lại gắp cho Hình Minh một đũa lớn.

Hình Minh mỉm cười nói cảm ơn, cúi đầu ăn, ăn như hùm như sói.

Cậu đã từng nói mình ăn thịt dê sẽ bị dị ứng, không chỉ nói một lần. Nhưng Hướng Dũng luôn không nhớ được.

https://thuviensach.vn

Người thích ăn thịt dê chỉ có con ruột của hắn.

Tối muộn hôm đó, Hướng Dũng cho là Hình Minh đã ngủ, liền lặng lẽ đánh thức Hướng Tiểu Ba đang ôm bụng đói đi ngủ, đem cơm tối ăn còn dư và thịt dê hâm nóng lên, hai người cha một miếng con một miếng cùng nhau ăn.

Kỳ thực lúc đó Hình Minh còn chưa ngủ, khắp người ngứa ngáy, cậu không ngủ được. Cậu ngồi xổm ở góc giường, ôm cánh tay gãi, gãi đến khi cánh tay bật máu. Cậu ở cách cửa cũng có thể ngửi thấy mùi thịt dê nồng đậm, càng ngứa hơn.

Cậu cảm thấy mùi thịt dê khi ấy đặc biệt buồn nôn.

Cho nên sau đó cậu nghĩ biện pháp khiến hai người họ cũng phải buồn nôn.

Hình Minh biết thời điểm đó lệ khí của mình rất nặng, như thể toàn thân được bao bọc bởi gai nhọn, ai gặp người ấy xui xẻo. Cậu đối với Hướng Dũng hổ thẹn, liên quan đến chuyện mẹ cậu, nếu như Hướng Tiểu Ba có thể được cha mẹ dạy dỗ, thì có lẽ hắn sẽ không đến nỗi vô liêm sỉ như vậy?

Hình Minh thấy Hướng Dũng lo lắng đi tới đây, suy đoán chắc hẳn đã nghe thấy mình và Hướng Tiểu Ba cãi nhau, lo lắng cho tính mạng của con trai.

Hình Minh trấn an cha dượng, nói cháu chỉ dọa anh ta thôi, phóng viên không tiết lộ thân phận. Cháu cũng không biết nói như vậy có thể quản anh ấy được bao lâu, nhưng ít ra sắp tới sẽ không dám đi đánh bài nữa.

Hướng Dũng lắc đầu một cái, nói mẹ con sắp phải đi, cuối tuần này tổ chức bữa cơm đoàn viên cuối cùng.

https://thuviensach.vn

Hình Minh không muốn ngồi cùng bàn với Đường Uyển, tìm cớ: “Cuối tuần cháu còn phải tăng ca, chắc là không có thời gian.”

Hướng Dũng đã già đến không có cách nào nhận ra, nhưng biểu hiện thấp kém hèn nhát trước mặt mẹ con Đường Uyển nay đã không còn nữa, hắn khư khư cố chấp: “Trước về dùng cơm, ăn xong sẽ đi uống chút rượu. Hai nhà chúng ta, có một số việc sớm nên nói cho con biết.”

Hướng Dũng muốn nói chuyện gì với mình, tâm lý Hình Minh mơ hồ có chút dự cảm.

Năm đó Hình Hoành bị định tội, thân là vợ Đường Uyển đương nhiên không thể không biết chuyện gì. Chỉ là nhiều năm qua như vậy bà ngậm miệng không nói, cũng không cho phép người bên ngoài mở miệng.

Phía Trương Hoành Phi vừa có động tĩnh một chút, đã bị điều đi nơi khác, một lão cảnh sát trại giam gần về hưu còn bị điều động đi nơi khác, rất kỳ quặc, chuyện này quả thực rất quen thuộc. Người năm đó cha cậu chưa kịp vạch trần đến nay vẫn còn tại vị, hơn nữa cách cậu rất gần, vẫn luôn như hổ rình mồi.

Trước khi cùng bạn gái chia tay, hai người đã đi xem phim ‘Triệu thị Cô nhi”. Hình Minh không quá thích đến rạp chiếu phim, nhưng cậu đặc biệt thích bộ phim này.

(1) Triệu Thị Cô Nhi là vở kịch nổi tiếng thời Nguyên, ghi lại câu chuyện lịch sử nổi tiếng từ thời Xuân Thu từng được chép trong sử ký Tư Mã Thiên. Sau được Trần Khải Ca dựng thành phim.

Hai mươi năm sau, cô nhi gặp họa diệt môn trưởng thành, rốt cục đâm chết kẻ thù, rửa sạch hận cũ.

Nhanh cỡ nào.

https://thuviensach.vn

Bạn gái và khán giả rời đi đều phùn tào, Trần Khải Ca càng ngày càng xuống dốc, kịch bản không được, nhịp điệu không được, ý vị cũng không, vất hết những giá trị nhân văn, chất lượng nghệ thuật, thu về danh tiếng và tiền tài.

Chỉ có Hình Minh nhìn ra, đây đơn giản là một bộ phim truyền cảm hứng.

Nếu như sự việc xảy ra với mình thì giải quyết như thế nào? Cậu chỉ có thể nghĩ đến bốn chữ, cười đời tàn nhẫn.

Hình Minh đứng ở ngã tư trước vườn Minh Châu, nhìn chằm chằm vào cửa hàng tiện lợi phía đối diện, một đồng nghiệp không tính là quen biết lắm đi qua hỏi cậu có phải đang chờ người.

Hình Minh hơi gật đầu, tâm lý mờ mịt, cậu cũng không biết mình đang chờ ai.

Ngu Trọng Dạ chưa nói tối nay tới đón cậu, buổi chiều trước khi đi hắn còn đưa ra chỉ thị, cuối tuần này phải đến chuẩn bị cho tiệc mừng trong đài.

Hình Minh nhớ hai chữ "Yêu thích" Ngu Trọng Dạ từng nói, lại đem những câu nói trước kia đài trưởng Ngu từng nói ra so sánh, cảm thấy những lời này cũng đáng giá để tin tưởng.

Nhưng còn chưa đủ.

Lâm Tư Tuyền là ví dụ, mấy câu "Chấp tử chi thủ, dữ tử giai lão" cũng chỉ để tham chiếu, chuyện tình cảm nào có thể máy móc. Cậu cố gắng chắp nối mối quan hệ của hai người. Có thể Ngu Trọng Dạ cho xác thực không đủ, cũng có thể chính cậu thiếu hụt quá nhiều, mong muốn quá nhiều.

Mấy phút đồng hồ ngắn ngủi, cửa hàng tiện lợi đã ra ra vào vào bảy, tám người, Hình Minh nhận ra họ đều là nhân viên mới trong đài, đã làm truyền

https://thuviensach.vn

thông thì thức đêm tăng ca là chuyện bình thường, vội vã đi mua đồ ăn khuya rồi phải trở về tiếp làm. Đợi khoảng năm, sáu phút trong vô định, Hình Minh nhìn thấy một chiếc Bentley lái qua, dừng ở trước mặt.

Trên xe chỉ có Lão Lâm, Lão Lâm nói trước khi tới có gọi điện cho cậu, nhưng cậu không bắt máy, may là bắt gặp ở đây. Lão Lâm còn nói chú Ngu muốn gặp cậu đêm nay.

Trước khi chương trình phát sóng phải tắt điện thoại, rồi lại cùng Hướng Tiểu Ba qua lại đôi câu, nên quên mất phải khởi động máy. Hình Minh liếc mắt nhìn ghế sau xe trống rỗng, hỏi: “Thầy đâu?”

Lão Lâm nói: “Chú Ngu buổi tối có xã giao, có thể trở về cũng có thể không trở lại.”

Chẳng lẽ lại đi tiếp các vị lãnh đạo để giải quyết chuyện của mình, Hình Minh càng không xác thực được: “Vậy… Thiếu Ngả đâu?”

Lão Lâm nói: “Thiếu Ngả đi tới chỗ ông ngoại, cuối tuần này sẽ không trở lại.”

Hình Minh ngẫm lại thấy hợp lý, liền mở cửa lên xe. Trên đường Lão Lâm thỉnh thoảng hưng phấn hỏi cậu vài câu, hi hi ha ha nói đài trưởng cưng chiều cậu, nói lần dẫn chương trình tiệc mừng của đài và giải thưởng Golden Mic sẽ đem lại cho cậu rất nhiều lợi ích. Hình Minh không thích nghe chuyện này, chỉ qua loa mà tiếp lời, Lão Lâm nhiệt tình nhưng không được đáp trả, nên thức thời ngậm miệng.

Đến Ngu trạch, dù sao bây giờ Ngu Thiếu Ngả đã trở về, Hình Minh tự nghĩ không thể lại tu hú chiếm tổ chim khách, nhưng không dám trực tiếp tiến vào phòng ngủ chính, vì vậy dặn dò Phỉ Bỉ thu thập một gian phòng khách.

https://thuviensach.vn

Hừng đông hai, ba giờ Ngu Trọng Dạ mới trở về, thấy đèn sáng trong phòng khách, liền đi vào nhìn thử.

Hình Minh đã tắm rửa sạch sẽ nằm trên giường, nhưng chưa tiến vào ổ chăn, chỉ nằm úp sấp xem máy tính. Nghe thấy tiếng Ngu Trọng Dạ đi tới gần mới phản ứng được, thản nhiên khép máy vi tính, quay đầu lại.

Ngu Trọng Dạ hỏi cậu đang nhìn cái gì, say mê như thế.

Hình Minh nhìn thẳng vào hai mắt đối phương, mặt không đỏ tim không đập trả lời, tập mới của chương trình hôm nay vụ việc năm đó trước khi cha cậu vào tù từng đưa thông tin về một vụ hỏa hoạn. Tin tức ấy đã gây chấn động cả nước, một nhà xưởng lớn đêm khuya đột nhiên truyền ra tiếng nổ mạnh, cháy lớn thiêu chết tận mấy chục người. Nguyên nhân hỏa hoạn không lâu sau được điều tra rõ, là do các công nhân làm trái quy định dùng bình khí gas hóa lỏng để ăn lẩu, kết quả bình khí ga lỏng bất ngờ nổ dẫn đến hỏa hoạn lớn, gây nên thảm án. Sự tình được giải quyết khiến mọi người đều hài lòng, giám đốc sở xây dựng tỉnh bị cắt chức, ông chủ nhà xưởng và những người có trách nhiệm khác cũng bị truy trách vì các loại hành vi làm trái quy tắc này, người làm quan mất chức, người có tiền ngồi tù, cơ bản ăn khớp với mong muốn của tầng lớp nhân dân. Nhưng lại có một người phụ nữ là vợ của công nhân đã chết mang theo con trai mình tìm tới phóng viên, khăng khăng rằng hỏa hoạn xảy ra trước vụ nổ, chồng cô ban đêm quay lại nhà xưởng làm việc, thấy cháy liền vọt vào cứu người, anh hùng cứu hoả lại bị vu hại thành tội phạm gây ra hỏa hoạn.

Cô ta mở miệng đã muốn bồi thường một tỉ, vừa khóc vừa gào. Còn kéo cả con trai dập đầu trước ống kính. Số tiền quá lớn, lớn đến mức người nghe thấy không nhịn được cười, cười nàng là chỉ là một cô gái nông dân đang phát điên, lại muốn lừa gạt chính phủ.

Nhà xưởng bị cháy là của Thịnh Vực, lúc đó Hồng Vạn Lương vẫn còn là bí thư tỉnh ủy.

https://thuviensach.vn

Hình Hoành dựa vào đó bắt đầu tự mình triển khai điều tra. Ông cho rằng lời nói điên khùng đó không phải toàn bộ không đáng tin, sự cố lần này vẫn có điểm nghi vấn.

Ngu Trọng Dạ đại khái không nhìn thấy cậu đang xem gì, hình như cũng không để ý lắm, khuôn mặt nở nụ cười nhẹ, tiếng nói đậm đà như rượu hỏi: "Trên mạng nói thế nào?"

"Khen nhiều hơn mắng." Hình Minh xem qua một chút quan điểm trên mạng, đột nhiên đổi chủ đề: "Thầy, trong đài mọi người đều biết."

Cậu không nói rõ ràng trong đài mọi người biết chuyện gì, nói xong lời này liền lẳng lặng nhìn Ngu Trọng Dạ, chờ đợi phản ứng của hắn.

Nhớ ban đầu người bên gối là Lâm Tư Tuyền, trong đài ít khi có lời đàm tiếu, điều này cho thấy công tác bảo mật của đài trưởng Ngu làm rất tốt, chỉ muốn giải quyết nhu cầu, không muốn bị scandal quấy nhiễu.

Hai người đối diện nhìn nhau mười mấy giây, Ngu Trọng Dạ cư nhiên không phản ứng gì, hắn cười cười nói biết thì biết. Sau đó đỡ sau gáy Hình Minh kéo vào lòng, hôn lên trán cậu một cái, nói: "Nghỉ sớm một chút."

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 87

Edit & Beta: Direct Kill

Mười hai giờ trưa thứ sáu, Lưu Á Nam đăng ký tài khỏan weibo, lấy tên là "Con gái nhỏ của Lưu Sùng Kỳ", mười hai giờ hai mươi phút, cô viết lên blog — — — thư giải oan gửi nhân dân cả nước.

Lưu loát ba ngàn chữ, tỉ mỉ thuật lại án kiện từ đầu đến cuối, Lưu Á Nam logic rõ ràng, câu chữ hào phóng, khiếu nại lớn nhưng không run không sợ. Văn chương như vậy rất dễ đi vào lòng người, dễ dàng tranh thủ được sự tín nhiệm của người dân.

Phần cuối bức thư cô còn đặc biệt cường điệu, một trong ba người báo án là Chương Phương đã mang theo con gái đi đến cơ quan công an hủy bỏ bản án.

Một vài tài khoản lớn đã hỗ trợ chuyển phát, nhưng phong thư này còn chưa kịp gây nên sự tình gì, hết thảy những weibo tương quan đã bị xóa bỏ không dấu vết.

Bên kia Lưu Á Nam ra chiêu nhanh, hiển nhiên là muốn lợi dụng sức mạnh dư luận, nhưng người tiếp chiêu bên này động tác còn nhanh hơn. Trong thời gian ngắn liền gọi cho đài trưởng Ngu hai cuộc, một cuộc gọi vào điện thoại ở đài, một cuộc gọi vào di động cá nhân. Ngu Trọng Dạ sau khi cúp máy, ngay lập tức cho gọi những lão thành trong đài vào phòng làm việc.

https://thuviensach.vn

Hắn hỏi, chương trình ‘Minh Châu kết nối’ vừa rồi của Tiểu Lạc là ai đã ký đơn phát sóng?

Đối với chương trình đi sâu vào vụ án thầy giáo Lưu lần này của Lạc Ưu, mọi người trong đài hầu như đều tỏ thái độ tán thưởng, ngay cả người bận trăm công nghìn việc như đài trưởng Ngu cũng tranh thủ ghé qua xem một nửa, lại còn khen ngợi không ít. Nhưng đó là dựa trên sự thực tin tức và sự thực khách không có nhiều tình huống sai lệch. Lúc này đài trưởng Ngu hỏi đến chuyện ai phê duyệt cho chương trình phát sóng, hiển nhiên là bởi vì nội dung bên trong xảy ra vấn đề, muốn truy cứu vấn trách.

Lão Trần có chút hốt hoảng, theo lí chương trình phát sóng dù có phê duyệt hay không thì chức trách vẫn là của bên văn phòng tổng biên, nhưng đơn này của Lạc Ưu, là do lão lấy danh nghĩa chủ nhiệm trung tâm tin tức kí xuống.

Ngu Trọng Dạ hỏi biên tập Vương: “Tại sao không ký?”

Biên tập Vương nói, tập trước ‘Minh Châu kết nối’ chế tạo gấp gáp, nội dung không sai, nhưng hướng phát triển quá mức nghiêm trọng, không chỉ mất đi tính khách quan công bằng hợp lý của người làm tin tức, còn có chút hơi hướng “để rating quyết định”, cho nên hắn kiến nghị phát sóng một chương trình khác đã được chuẩn bị đầy đủ.

Ngu Trọng Dạ chuyển hướng hỏi lão Trần: “Tại sao lại ký?”

Lão Trần nhìn biên tập Vương cười ha hả: “Phần tử trí thức như mấy người nói chuyện cũng thực quá dễ dàng, nơi nào không khách quan công bằng hợp lý? Đây là tập đầu tiên sau khi ‘Minh Châu kết nối’ thay đổi, không làm mới sao được? Tin tức phải chân thực, nhưng cũng phải nhanh chóng, biên tập viên Lạc tới tìm tôi, nói cậu ấy muốn thừa dịp ‘Tầm nhìn Đông Phương’ còn đang nóng để làm vũ khí cho ‘Minh Châu kết nối’, tôi cảm thấy góc nhìn chương trình rất đặc biệt, quan điểm đủ độc đáo sâu cay,

https://thuviensach.vn

rất tốt.” Lão Trần ngoài miệng không chịu yếu thế, trong lòng lại không ngừng kêu khổ, rõ ràng đám tiểu tình nhân của đài trưởng Ngu tranh sủng, người bên ngoài làm sao quản được.

Ngu Trọng Dạ hơi khép đôi mắt, khí tức trầm trọng, nhìn như rất mệt mỏi: “Tính chân thực là điều quan trọng nhất của tin tức, vẫn là thất sát(sơ xuất trong việc giám sát).”

“Kỳ thực không quản Hình Minh thì chương trình của Lạc Ưu câu chữ đều sạch sẽ, từ ngữ hợp lý có nhiều tầng nghĩa, những dẫn chương trình của đài khác đưa tin về vụ việc này thậm chí còn không quản nổi miệng mình, chỉ cần một câu ‘theo nguồn tin có liên quan’ liền có thể thoải mái bình luận, quạt gió thổi lửa chính là bọn họ.” Lão Trần lại còn rất đắc chí, “Nếu không làm sao có chuyện tư chất của các dẫn chương trình đài ta đều cao hơn đài khác một bậc?”

Ngu Trọng Dạ đối với nhận định “tư chất cao” không đưa ra đánh giá, nở nụ cười kêu mọi người đi ra ngoài, chỉ lưu lại mình lão Trần, hỏi lão: “Trước đây chương trình ‘Pháp trị trực tuyến’ cũng từng đưa tin một bảo an xâm hại tình dục một đứa trẻ mới học mẫu giáo, sau đó sao không xử?”

Trưởng phòng biên tập Vương và nhóm phần tử tri thức dưới trướng đều quá khắt khe, không biết thức thời chẳng biết thay đổi, nói dễ nghe là ngay thẳng, nói khó nghe chính là cổ hủ. Lão Trần mũi rất tinh, ngửi ra được thái độ của đài trưởng Ngu đối với chuyện này——chắc chưa có ý định thay đổi cái ghế chủ nhiệm trung tâm tin tức của lão, hiển nhiên muốn nhân nhượng cho yên chuyện. Nghĩ như vậy lá gan cũng to hơn, lão Trần nói: “Mười vụ án như vậy thì có tới chín vụ án sẽ xử, có trách thì trách vụ án kia xui xẻo rơi ngay vào trường hợp không xử, nhưng quần chúng xúc động phẫn nộ, người nhà và một số dân tình trên mạng cũng đã gọi điện thoại cho đài, còn cùng nhau ký vào đơn. Yêu cầu cho nhân viên bảo an kia lên hình.”(Tội phạm lên TV sẽ bị làm mờ mặt)

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ lại hỏi: “Sau khi bức thư giải oan kia xuất hiện, trên mạng có phản ứng gì không?”

“Trước mắt không có, chỉ có một phóng viên viết bài nghi ngờ một chút, bị dân mạng mắng chửi, nên hiện tại đã xóa bài và xin lỗi. Chuyện xâm hại tình dục trẻ em dù sao cũng là vấn đề lớn.” Tình thế trước mắt có thể khống chế, tuy nhiên lão Trần vẫn lo lắng không yên, “Nhưng chuyện con gái Lưu Sùng Kỳ lần này gây chuyện thì thật khó để nói, những thành phần kích động trên mạng quá nhiều, chiều gió đang ngày một biến đổi. Một khi chiều gió thay đổi, ‘Tầm nhìn Đông Phương’ ‘Minh Châu kết nối’ thậm chí toàn bộ đài Minh Châu cũng phải chịu ảnh hưởng lớn.”

Lão Trần hoàn toàn không biết chuyện đài trưởng Ngu sắp được điều nhiệm đến bộ công an, chỉ ăn ngay nói thật với tình huống đài Minh Châu trước mắt, trên có lãnh đạo tạo áp lực, dưới có bách tính thóa mạ, trước có sự việc xâm chiếm đất phim trường còn chưa dẹp yên, sau có sự kiện 50 năm thành lập đài cả nước chú ý, thời điểm mấu chốt này quả thực không thể có thêm chuyện rắc rối nào.

Ngu Trọng Dạ không nói lời nào, ngón tay thon dài gõ nhẹ mặt bàn.

Lão Trần lần thứ hai phỏng đoán thánh ý, càng cảm thấy vạn tuế gia và mình có chung một suy nghĩ, nên muốn thăm dò đề ra biện pháp giải quyết: “Hướng phát triển chương trình đã trật, tự vả mặt mình chung quy không thích hợp, huống hồ việc này không đơn thuần là vụ án xâm hại trẻ em bình thường nữa, mọi mặt đều có liên lụy quá lớn. Đối phương lại không có chứng cứ rõ ràng, trước mắt cách xử lý làm nhạt là lựa chọn tốt nhất. Bộ phận đối ngoại trong đài tạm thời không phát biểu bất kỳ phán ngôn nào mới, chờ xử lý xong vụ án của thầy giáo Lưu, chúng ta sẽ làm tiếp một chương trình đưa tin về vụ án. Vụ án này tám chín phần là đã có kết quả, chỉ cần đưa ra phán quyết, sóng gió gì đều không lật nổi.”

https://thuviensach.vn

Thư ký đúng lúc này gõ cửa, được đài trưởng đồng ý mới tiến vào, nói hội trưởng Vưu của hội chữ thập đỏ muốn chào hỏi.

Đây là cuộc gọi thứ ba của hội trưởng Vưu.

Muốn vươn tới đỉnh cao là bản năng của con người, có thể vươn tới chỗ cao chính là bản lĩnh. Hội trưởng Vưu chính là một người có bản lĩnh như thế, chỉ có điều lại không khéo, trong bức thư giải oan Lưu Á Nam hoàn toàn phủ nhận chuyện cha mình tham ô tiền từ thiện, mũi nhọn nhắm thẳng vào hắn. Hội trưởng Vưu gọi ba cuộc điện thoại, thoạt đầu tưởng như muốn hàn huyên tâm sự, kì thực ý tứ rất đơn giản. Hắn không nghĩ tới một người dân thấp cổ bé họng như cô lại dám phá hư mọi chuyện, đem sự việc hắn làm trước đây kéo ra ngoài ánh sáng, bây giờ hai triệu còn đáng tiền sao? Nếu như kia con gái thầy Lưu muốn tiền, hắn có thể cấp.

Lão Trần cảm thấy cũng hợp lý, nhưng theo kinh nghiệm quan hệ xã hội nhiều năm của lão, bèn đưa ra một kiến nghị mới: “Hội chữ thập đỏ chỉ xóa bài đăng kia là không đủ, chuyện như vậy thường thường càng xóa càng phản tác dụng, mấu chốt vẫn là con gái thầy Lưu, chỉ cần cô ta không lộn xộn, thiên hạ cũng là thái bình. Có thể hỏi xem cô ta có yêu cầu gì, điêu dân nơi khỉ ho cò gáy đó, làm đến mức này chắc hẳn không phải vì tiền bạc.” Lão dừng lại một chút, hạ thấp giọng: “Tội danh tham ô này một khi ngồi vững, sẽ dẫn đến sự kích động của toàn dân, năm ấy hắn ở địa phương đó tham ô, bây giờ hắn quản lý quỹ từ thiện của cả nước có đảm bảo được mình trong sạch? Nếu hắn tham ô, vậy người đứng sau đề bạt hắn thì thế nào? Chắc hẳn phía trên hội trưởng Vưu còn có người nắm đằng chuôi, chúng ta không thể làm tổn hại đến phần hòa khí này.”

Nói tới đây là đủ, tiếp sẽ dư thừa. Lão Trần lặng lẽ đánh giá Ngu Trọng Dạ. Lão nhìn ra được, đài trưởng Ngu đang cân nhắc, đài trưởng Ngu đang suy nghĩ. Từ xưa chức vị càng cao thì càng hiểu được đạo lý đối nhân xử thế, đài trưởng Ngu địa vị cao như thế, càng phải thấu hiểu được đạo lý quan trường “Dĩ hòa vi quý” so với người khác.

https://thuviensach.vn

“Một người liều cả tính mạng vì người thân như vậy, chắc hẳn không phải muốn đòi tiền.” Ngu Trọng Dạ chỉ hơi trầm ngâm, đề ra một câu, “Xem tin tức trên mạng, có phải Lưu Á Nam đang cùng chồng tranh chấp quyền nuôi con?”

Lão Trần gật đầu, đúng vậy.

Thư ký vẫn chờ ở một bên, hỏi đài trưởng có muốn kết nối cuộc gọi với hội trưởng Vưu.

“Cô đi chuyển lời hộ tôi.” Ngu Trọng Dạ dựa vào trên ghế da nhắm mắt dưỡng thần, nét mệt mỏi trên khuôn mặt ngày càng sâu, “Danh dự của đài Minh Châu quan trọng hơn bất kỳ thứ gì khác, không thể gánh trách nhiệm cho bất cứ ai, tòa án địa phương dù sao cũng nên có nhận thức, cho hắn thời gian một tuần giải quyết Lưu Á Nam, sự tình cứ thế lắng xuống như vậy thì tốt, nếu như vỡ lở ra, tuần sau ‘Minh Châu kết nối’ sẽ tự điều tra chuyên sâu, vạch trần chân tướng vụ án thầy Lưu.”

Cho đối phương một tuần xử lý vấn đề nan giải trước mắt, chính là cho hội chữ thập đỏ ba phần mặt mũi, thư ký nghe lệnh đi ra ngoài.

Lão Trần vẫn vẫn còn không tin tưởng: “Lẽ nào ý chú Ngu là ‘Minh Châu kết nối’ sẽ tự điều tra làm sáng tỏ, xin lỗi khán giả toàn quốc?”

Ngu Trọng Dạ vẫn nhắm mắt, nhàn nhạt nói: “Tại sao không thể là ‘Minh Châu kết nối’?”

“‘Minh Châu kết nối’ là át chủ bài trong đài, nếu vì chuyện này mà phải gánh chịu trách nhiệm cùng áp lực khắp nới, tổn thất quả thật quá lớn, còn ‘Tầm nhìn Đông Phương’ mới chỉ phát sóng hơn năm tháng, huống hồ cũng là ‘Tầm nhìn Đông Phương’ trước tiên châm lửa. Hơn nữa tôi cũng lo lắng…” Lão Trần ấp a ấp úng.

“Lo lắng cái gì?”

https://thuviensach.vn

“Lo lắng Lạc Ưu có tình tự.”

Ngu Trọng Dạ mở mắt ra, giơ tay ấn ấn huyệt thái dương: “Tiểu Lạc là người hiểu chuyện.”

“Hình Minh đâu?” Lão Trần kỳ thực càng lo lắng người này hơn, trước kia là Tô Thanh Hoa, hiện tại là truyền nhân của y, cũng không làm người bớt lo.

Ngu Trọng Dạ hơi nhíu lông mày, chốc lát mới nói: “Em ấy cũng sẽ hiểu chuyện.” Sau đó quay mặt sang, khuôn mặt nghiêm túc nhìn lão Trần: “Đối ngoại trầm mặc là kết quả suy tính nhiều mặt, nhưng tin tức phải gắn với sự thật là thiết luật. Lão tự mình đi lĩnh hình phạt giáng cấp đi.”

Hình Minh khi đi đó đã để lại phương thức liên lạc cho Lưu Á Nam, tranh thủ chút thời gian rảnh rỗi liền liên lạc với cô, nghe Lưu Á Nam nói, cô và Chương Phương đã cùng đi tìm công an huỷ bỏ cáo trạng, Chương Phương giải thích rằng con gái tuổi quá nhỏ, không đầu không đuôi hiểu lầm mọi chuyện, hiện tại gia đình đã mạnh mẽ giáo dục lại.

Chỉ một mình Chương Phương rút lui là không đủ, Lưu Á Nam còn muốn giải oan, Hình Minh liền dạy cô lợi dụng internet để lan truyền thông tin, đem sự thật nói rõ một lần, chứng cứ sắt đá mặc dù không có, nhưng vụ án thầy Lưu bị hun đúc cho đến nay, điểm đáng ngờ xác thực không ít, ngôn từ chuẩn xác cũng phải khiến cho truyền thông uống một bình(1). Lưu Á Nam nghe Hình Minh kiến nghị, vốn còn định viết huyết thư, may mà Hình Minh cản lại. Huyết thư này nọ quá đáng sợ, dễ bị phản lại tác dụng, khiến người ta càng tin vào chuyện cô từng bị bệnh thần kinh.

(1) Uống một bình. Nghe có vẻ như uống rượu hoặc uống trà. Thực ra, cụm từ này thực sự có nghĩa là “đủ”. Nói chung, khi một người phải đối mặt với một vấn đề khó khăn, thử thách sẽ sử dụng “uống một bình” để minh họa cho sự hấp dẫn của vấn đề này.

https://thuviensach.vn

Hình Minh từng chữ từng câu thay Lưu Á Nam trấn an, tự mình chỉnh sửa nội dung của bức thư chưa đủ, còn nhờ Tô Thanh Hoa xem qua. Tô Thanh Hoa nổi danh là cây bút tài hoa trong đài, dùng bốn chữ kinh thiên động địa để hình dung cũng không phải khoa trương, Hình Minh rất sùng kính sư phụ mình.

Tô Thanh Hoa xem xong liền nhìn cậu, hỏi, Ngu Trọng Dạ biết chuyện này sao?

Hỏi người nào không hỏi lại hỏi ngay đài trưởng Ngu, Hình Minh trầm mặc, lòng nói quả nhiên giấy không thể gói được lửa, bằng vào sự nhạy bén sắc xảo của Tô Thanh Hoa, lần trước mọi người cùng nhau ăn cơm chắc y đã đoán ra mình leo lên giường Ngu Trọng Dạ.

Thấy Hình Minh không nói lời nào, Tô Thanh Hoa lại hỏi, bắt đầu từ khi nào?

Lời này nói ra chính là muốn làm rõ mọi chuyện, Hình Minh không dám che giấu chuyện gì với sư phụ, thành thật trả lời, hồi đó đánh lão Trần nhập viện, con muốn lưu lại đài, cũng muốn lật lại án cũ.

Tô Thanh Hoa thở dài một hơi, cha cậu nếu sống lại, không phải sẽ bị cậu làm tức chết.

Hình Minh không muốn nghe nhất chính là câu nói này.

Cậu nhẫn nhịn, chống đỡ, so tài, đơn giản là muốn thừa kế cơ nghiệp của cha, không phụ thanh danh cùng kỳ vọng của ông. Cậu muốn dùng hai chữ chân ái để thay mình giải vây, cậu và Ngu Trọng Dạ khi ấy không chỉ là giao dịch đơn giản, nhưng cảm thấy nếu giải thích như vậy lại càng sai lầm nghiêm trọng, không logic, không lập trường.

Tuy nhiên bất kể nói thế nào, Tô Thanh Hoa vẫn ra tay giúp đỡ cậu. Hình Minh dặn Lưu Á Nam mười hai giờ hai mươi đăng bài lên weibo, sau đó

https://thuviensach.vn

công ty quan hệ công chúng sẽ thay cô phát tán.

Tốc độ phát tán rất nhanh, có phóng viên nổi danh còn viết bài nói lên nghi vấn của bản thân. “Tháng sáu tuyết bay Đậu Nga oan”, truyền thông truyền thống có thể dùng quyền lực một tay che trời, thế nhưng tự truyền thông, tin tức giật gân có mấy trăm vạn chuyển phát như vậy, có người vẫn có thể tùy tùy tiện tiện che giấu chân tướng.

Hình Minh thoả mãn, thư minh oan đột nhiên bị xóa.

Đối phương phản ứng như vậy chẳng khiến Hình Minh bất ngờ, ngược lại còn làm cậu an tâm.

Có người giấu đầu hở đuôi.

Tối thứ sáu Hình Minh tới Ngu trạch, vẫn không thấy Ngu Trọng Dạ, thứ bảy đúng hẹn đi đến đài chuẩn bị cho chương trình tiệc mừng của đài, kết quả, Lạc Ưu thế nhưng vắng mặt.

Biên tập viên thức đêm suốt đêm làm việc là chuyện thường như cơm bữa, phần lớn là do công việc tạo thành, có chương trình thì xuất hiện, không có chương trình thì lui về nghỉ ngơi. Nếu là bên trung tâm giải trí thì mười hai giờ trưa không có ai là chuyện bình thường, nhưng Lạc Ưu làm việc bên trung tâm tin tức, trình độ chuyên nghiệp không hề thua kém Hình Minh.

Người chưa bao giờ đi muộn về sớm như Lạc Ưu dĩ nhiên lại vắng mặt, Hình Minh nghe tổng phụ trách tiệc mừng và phó đạo tiết lộ, các nhân viên tinh nhuệ nhất trong đài đang gấp gáp sản xuất tập mới của ‘Minh Châu kết nối’, dự định thừa nhận sai lầm, làm sáng tỏ chân tướng.

Tin tức về việc lão Trần bị phạt cũng được nghe từ phía bọn họ, còn nhiều vấn đề khác thì không tiện thảo luận, nhưng không thể không nói khiến lòng người hả hê.

https://thuviensach.vn

Hình Minh dáng vẻ ung dung ngồi chờ, chờ hơn một tiếng, thần thái cậu càng thêm thản nhiên hỏi: “Tôi buổi tối còn có hẹn, chúng ta có họp hay không đây?”

Hình Minh buổi tối hẹn Hướng Dũng. Nguyên bản nói rằng đây là bữa cơm chia tay, kết quả Đường Uyển lại không có ở nhà. Tai vạ đến người bỏ đi, nữ nhân này thân thể lẫn tâm hồn không một chút lưu luyến rời đi.

Khi Hình Minh đến Hướng gia, Hướng Dũng đang ngồi bên bờ ao giặt quần áo lót cho Đường Uyển. Hắn cong người, khom lưng, đôi tay thô ráp ngâm trong chậu nhựa, cẩn thận nắm lấy một góc áo lót tơ tằm đắt giá, cẩn thận vò từng tí một.

Đường Uyển từ nhỏ được chiều chuộng mười ngón tay chưa từng dính nước. Thời điểm quán cơm làm ăn phát đạt nhất đều thuê người làm, sau này sinh ý không vượng nữa, cũng đều do Hướng Dũng lo lắng.

Đường Uyển năm mươi tuổi được chiều đến xinh đẹp tràn đầy sức sống tựa thiếu nữ, mà người chiều bà khuôn mặt già nua khắc khổ, còn chút nào ra dáng ông chủ lớn ngày xưa.

Hình Minh cảm khái, hồng nhan họa thủy, một chữ cũng không sai.

Khẽ thở dài, cậu gọi một tiếng, chú Hướng.

Hướng Dũng nói với Hình Minh sự tình lúc trước cậu phỏng đoán hoàn toàn chính xác, hắn nói, chuyện trước kia ba con từng tiết lộ với Đường Uyển, ba con đang điều tra sự việc nhà xưởng bốc cháy, đã tìm được chứng cứ mới nhất, nguyên nhân sự việc không phải công nhân ăn lẩu khiến bình ga nổ tung, mà do vật liệu xây dựng phòng ốc chất lượng kém tích nhiệt không tiêu tán, tự cháy gây nên hỏa hoạn lớn.

Những năm này Đường Uyển chưa bao giờ chắc đến vụ án của Hình Hoành, có thể là muốn sống cuộc đời yên ổn, không muốn gặp thêm sóng

https://thuviensach.vn

gió gì nữa, cũng có thể là vì con trai mình, nếu như oan không đầu nợ vô chủ, người không an phận cũng phải an phận.

Hình Minh chợt nhớ tới phản ứng ngày đó của Liêu Huy và Vệ Minh tại bữa tiệc của Thịnh Vực, cậu chắp vá với thông tin thu thập được những năm qua, tất cả đều vừa khớp, rốt cục viên mãn.

Hướng Dũng vẫn đang nhìn cậu, thở dài nói, chú cho con biết việc này, có khả năng liên quan tới vụ án của cha con năm đó, cũng có thể không liên quan, nhưng chú nghĩ nếu bây giờ không nói, có thể sau này sẽ chẳng còn cơ hội.

Hình Minh đối với hai chữ tình người vẫn luôn không quá lạc quan. Cậu phút chốc bỗng sản sinh ra một ý nghĩ phi thường đê hèn mà đáng sợ, hôm ấy Hướng Dũng nhất định đã nghe thấy Hướng Tiểu Ba nói chuyện trong đại sảnh, cũng nhất định biết Hồng Vạn Lương, Thịnh Vực và Ngu Trọng Dạ có quan hệ, vào lúc này hắn nói cho cậu cái gọi là chân tướng, có thể là lời nói chân thật lúc sắp chia tay, cũng có thể xuất phát từ ác ý trả thù nào đó.

Hắn muốn trả thù Đường Uyển đã bỏ rơi khi hắn gặp khó khăn nhất, muốn phá vỡ bí mật nhiều năm của nàng, muốn con trai nàng đau đến chết đi sống lại. Cái này gọi là bất báo hoàn bất báo (một thù trả một thù), công bằng.

Hình Minh nhìn chằm chằm đôi mắt vẩn đục của cha dượng, cực kỳ hoài nghi mà nhìn kỹ, cực kỳ hà khắc mà tường tận, nhưng trong đó chỉ có khổ sở cùng đau lòng, không nhìn ra một chút manh mối.

Cuối cùng, cậu vẫn quyết định tin vào nhân tính thiện lương của con người, chân thành nói với Hướng Dũng, cảm ơn chú, cháu rốt cục đã hiểu được tất thảy.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 88

Edit & Beta: Direct Kill

Thứ sáu Ngu Trọng Dạ có thể không về, cũng có thể trở về, Hình Minh chờ mãi cho đến lúc ngủ thiếp đi vẫn không thấy người trở lại.

Buổi sáng, Hình Minh khôi phục thói quen chạy bộ sáng sớm. Sau khi bị Tô Thanh Hoa vạch trần mối quan hệ, hiện tại cậu đã không quá sợ gặp phải người quen nữa, cũng không sợ người ta ở sau lưng bàn tán chỉ trỏ, mọi người đều biết sự tình, mà bản thân đài trưởng Ngu cũng không quá để ý.

Hình Minh chạy quanh khu biệt thự hai vòng, sau khi trở về liền vọt vào nhà tắm. Lão Lâm có chìa khóa nhà cậu, nên đã thay cậu lấy chút quần áo mang đến đây, Phỉ Bỉ đã gấp lại gọn ghẽ để ở trong phòng ngủ chính.

Hình Minh trần truồng, ướt nhẹp từ buồng tắm đi ra, cột lại dây áo ngủ, đẩy cửa đi vào phòng ngủ chính. Cậu nhìn thấy giường nhung lớn chỉnh tề phẳng phiu, đoán rằng cả đêm qua đài trưởng Ngu không về.

Nếu trở về, sẽ không đi gấp như vậy, Hình Minh đi đến bên cửa sổ, nhìn ra phía bên ngoài. Khí trời càng lúc càng nóng, quanh biệt thự là các hàng cây xanh tươi tốt, ngắm hoa hoa sẽ liều mạng nở hoa, nhìn lá lá sẽ thỏa sức xanh, cây cối dài ngắn không đồng đều, nhìn xa tầng tầng lớp lớp, tựa như khoác một lớp lụa đủ màu sắc, đặc biệt đẹp đẽ. Ngắm hoa không quên người trồng hoa, Hình Minh trông thấy Đào Hồng Bân.

https://thuviensach.vn

Đào Hồng Bân là một người thành thật, không cần ai quản cũng vất vả cần cù làm việc. Hình Minh đã lâu không có tới nơi này, nghĩ muốn hỏi thăm gia đình hắn một chút, tiện thể hỏi thăm luôn lão Thôi và Thôi Hạo Phi, đặc biệt là Thôi Hạo Phi, không biết bệnh gan của tên tiểu tử kia đã chữa khỏi chưa.

Hình Minh đang miên man suy nghĩ, đột nhiên nghe thấy âm thanh từ sau lưng vang lên: "Đang nhìn cái gì?"

Hình Minh quay đầu lại, thấy Ngu Trọng Dạ từ ngoài cửa tiến vào, không biết làm sao lại lui về sau một bước.

Trước đây chỉ là có chút hoài nghi, rất nhiều thứ cậu đều không muốn nghĩ theo hướng tiêu cực, nhưng bây giờ lửa lớn đã cháy lan ra đồng cỏ, trong lòng cậu đột nhiên hoảng sợ.

Lão Trần biết chuyện của cha cậu, Ngu Trọng Dạ hiển nhiên không thể không biết, nếu chuyện thật sự liên quan tới Hồng Vạn Lương và Thịnh Vực, tại sao Ngu Trọng Dạ còn giữ cậu ở bên người? Tại sao lại nói yêu thích cậu?

Hình Minh không tự chủ được lấy tay sờ lên cổ, nhớ tới khi làm tình Ngu Trọng Dạ thường hay gắt gao siết chặt lấy cậu, tâm lý bỗng sinh ra sợ hãi.

Cậu còn nhớ trong phim 'Triệu thị cô nhi' nhân vật Đồ Ngạn Cổ, sau khi biết thân phận thật sự của Triệu cô nhi đã từng muốn giết hắn chấm dứt hậu hoạ, nhưng cũng chỉ vì một chút tình cảm phụ tử, cuối cùng nương tay.

Suy nghĩ chỉ một thoáng lướt qua trong đầu cậu, nhưng ngay lập tức đã khiến cậu kinh sợ.

Ngu Trọng Dạ nhếch khóe miệng: "Suy nghĩ chuyện gì mà xuất thần như vậy? Chuyện gì dọa em?"

https://thuviensach.vn

Hình Minh cố gắng trấn định, khẽ ngẩng đầu lên, nhìn vào hai mắt Ngu Trọng Dạ hỏi: “Ngày hôm nay làm gì?”

Ngu Trọng Dạ đến gần cậu, giang hai tay ôm lấy eo nhỏ: “Cưỡi ngựa.”

Lần trước đài trưởng Ngu vốn ban đầu muốn đi leo núi, kết quả núi không leo được, ngược lại cả ngày đều “leo” trên người cậu. Hình Minh đối với những từ ngữ dâm dật rất mẫn cảm, lại nói âm thanh đài trưởng Ngu trầm đục, không phải cố tình bẻ giọng cho giống vậy, mà là âm thanh tự nhiên làm say lòng người.

Hình Minh ‘nha’ một tiếng, bắt đầu động thủ cưỡi lên người Ngu Trọng Dạ cởi nút áo sơmi.

Ngu Trọng Dạ liếc mắt một cái, khuôn mặt sóng lớn không sợ bỗng hơi lộ ra biểu tình giật mình, sau đó hắn quyết đoán mà giơ tay lên, đem bàn tay đang bận bịu cởi áo của Hình Minh nhấn vào trước ngực mình, cười nói: “Chỉ là cưỡi ngựa.”

Hình Minh rõ ràng đã hiểu sai ý hắn, khuôn mặt bỗng chốc đỏ bừng.

Trên đường đi cậu đều quay mặt ra ngoài cửa sổ ngắm phong cảnh, không nói lời nào. Ngu Trọng Dạ cùng Lão Lâm thỉnh thoảng trò chuyện dăm ba câu, cũng không để ý đến cậu.

Sơn trang cưỡi ngựa xây ở vùng ngoại ô bờ sông, diện tích khoảng 5000 mẫu, có sông có núi có cánh đồng cỏ xanh mướt, không khí trong lành thấm vào ruột gan, phong cảnh đặc biệt tú lệ.

Ngu Trọng Dạ đến nơi thì gặp người quen, đối phương vừa thấy Hình Minh đôi mắt đã hiện lên ý vị thâm trường, khuôn mặt này cậu nhận ra được,là người có tiếng trong đài Minh Châu.

https://thuviensach.vn

“Chú Ngu, đang cùng tiểu bằng hữu trong đài đến đây vui đùa một chút sao?” Người này nụ cười bí ẩn, ánh mắt kỳ dị, thầm nghĩ đài trưởng Ngu luôn ra vẻ đạo mạo thì ra là loại người này, ngoài miệng vẫn phải làm bộ khách khí.

Vui đùa một chút? Nam nhân này tên là Tạ Đỉnh, ánh mắt hắn ta dưới ánh mặt trời như lóe sáng, khiến Hình Minh nhìn cả người đều không thoải mái, nhưng e ngại mặt mũi không thể quay đầu rời đi.

Ngu Trọng Dạ tựa hồ nhìn thấu cảm xúc của cậu, bàn tay để sau lưng cậu vỗ vỗ vài cái, sau đó nhờ một người huấn luyện anh tuấn mang cậu đi chọn ngựa.

Người huấn luyện dẫn Hình Minh đến chuồng ngựa, vừa đi vừa khách sáo nói chuyện phiếm. Đa số thời gian Hình Minh chỉ phụ trách lắng nghe, đối phương phụ trách nói chuyện, mà người này nói năm câu thì ba câu không rời đài trưởng Ngu, một miệng đầy những lời ca ngợi, vẻ mặt cực kỳ ngưỡng mộ. Người huấn luyện này tên là Harold, xem tướng mạo không phải là người thuần Trung, mũi cao mắt sâu, tóc dài hơn xoăn, tương đối đáng chú ý. Hình Minh cùng người huấn luyện đi song song, không nhịn được liếc hắn thêm vài lần, hỏi một câu, quả nhiên, là con lai Trung-Anh.

Bên người đài trưởng Ngu chưa bao giờ thiếu mỹ nhân đợi chờ, hắn càng lạnh nhạt xoi mói, mỹ nhân càng cuồng si yêu thích hơn.

Nghĩ đến giường lớn cậu nằm ở Ngu trạch, hai ngày nay Phỉ Bỉ luôn nấu những món ăn quá mức phong phú, khiến cậu no đến mức trong dạ dày như muốn trào ngược ra.

Đường đi đến chuồng ngựa gần mười phút, ánh sáng vừa đủ, không hổ là câu lạc bộ cưỡi ngựa được các chuyên gia quốc tế công nhận, vừa sạch sẽ lại thoáng mát.

https://thuviensach.vn

Hình Minh hoàn toàn không am hiểu chút nào về ngựa, tuy rằng cũng nghe qua ” Viễn khán nhất trương bì, cận khán tứ chi đề”(xa thì nhìn da, gần thì xem móng ngựa)của dân nuôi ngựa, nhưng ở trong chuồng ngựa rộng lớn nhìn đông nhìn tây, cảm thấy nghìn con như một, chọn không ra.

Bỗng thấy một con ngựa nhìn đặc biệt thần tuấn, mặt gầy cổ cao, thon dài cường tráng, đặc biệt là màu lông đen bóng, ngay cả quảng cáo dầu gội đầu trên TV cũng chưa từng thấy màu sáng như vậy, khiến người tò mò nhưng cũng không dám, rất sợ sờ vào bàn tay sẽ bị bóng dầu.

Hình Minh nhìn tướng chọn ngựa, nói với Harold: “Lấy con này đi.”

Harold lễ phép lắc lắc đầu, ôn nhu nở nụ cười với cậu: “Con này không được.”

Hình Minh cố chấp bắt đầu nóng nảy, nếu không phải con này thì không lấy: “Tại sao?”

“Đây là ngựa của đài trưởng Ngu. Đài trưởng cực kỳ yêu thích nó.” Harold cười cười, nhấc tay vuốt ve bờm ngựa, thân mật kề sát mặt với nó hỏi, “Có phải không, Tiểu Hình?”

Hình Minh “Ừ” một tiếng, lại phát hiện đối phương không phải đang gọi mình, mà là nói chuyện cùng ngựa.

Hình Minh kinh ngạc: “Con ngựa này tên là Tiểu Hình?”

Harold nói: “Ban đầu vốn không phải như vậy, lúc trước, đài trưởng Ngu định tặng nó cho thị trưởng Vương, kết quả nó quăng thị trưởng Vương ngã nhào xuống đất, đài trưởng Ngu cười nói ‘Ngựa này quá cứng đầu, sau này đổi tên thành Tiểu Hình đi.”

Hình Minh xụ mặt, trong lòng thầm mắng cáo già họ Ngu kia sao lại đáng ghét như vậy, đi tới chỗ nào cũng không quên bắt nạt cậu tìm niềm

https://thuviensach.vn

vui.

Harold cuối cùng chọn giúp Hình Minh một con ngựa màu nâu đỏ, cũng rất cao lớn, nhưng nghe đâu tính cách dịu ngoan, thích hợp với người mới hơn. Dưới sự chỉ dẫn của Harold, Hình Minh chậm rãi cưỡi ngựa đi dạo hai vòng, Ngu Trọng Dạ vẫn không có tới, chắc còn đang tán gẫu cùng tên Tạ Đỉnh kia. Hình Minh buồn bực ngán ngẩm, không muốn cưỡi ngựa nữa, tìm cớ rời đi, cũng không cần vị huấn luyện anh tuấn kia hướng dẫn, tự mình đi dạo loanh quanh trong sơn trang.

Nói là nơi cưỡi ngựa nhưng địa phương này có đầy đủ mọi thứ, có thể nghỉ trọ cũng có thể ở trọ, có thể hát karaoke cũng có thể đến phòng xông hơi, Hình Minh đi vào một khách sạn sang trọng rực rỡ, đập vào mắt chính là hồ nước giữa đại sảnh, bên trong có vài con cá đang bơi lội.

Dân làm ăn rất tin phong thủy, chắc hẳn muốn nuôi cá vàng cầu tài, trước đây Hướng Dũng mở tiệm cơm, cũng có nuôi một bể cá cảnh, tỉ mỉ chăm sóc, chỉ sợ không để ý sẽ chết, ảnh hưởng tới tài vận.

Nhưng hồ cá này lại rất kỳ lạ, không phải cá vàng hay cá chim, so với những con cá khác rất hung dữ, hàm răng chìa ra ngoài, ánh mắt đỏ như máu, Hình Minh tỉ mỉ xem xét, nhận ra đây là một loại cá nổi tiếng hung dữ, cá Piranha.(1)

(1) Cá Piranha (hay còn gọi là các răng đao hoặc cá cọp) là loại cá nước ngọt, có kích thước to lớn, một con cá Piranha trưởng thành có kích thước từ 14 đến 26cm. Xuất xứ từ miền Tây Nam Brasil – Piranhas nên có tên gọi là Piranha. Đây là một loài cá hung dữ, nguy hiểm với những chiếc răng sắc nhọn.

Ngày thường ngoại trừ trên kênh thế giới động vật sẽ không dễ dàng thấy, Hình Minh sau mê ngắm nhìn ao cá, phía sau đột nhiên xuất hiện một người, mạnh mẽ bóp mông cậu.

https://thuviensach.vn

Hình Minh quay đầu lại, thấy rõ bộ dạng người này, sắc mặt hay đổi. Cậu không nghĩ tới lại gặp phải Liêu Huy ở chỗ này.

“Chỗ này vốn trước kia không phải là của tôi, hai ngày trước cùng ông chủ cũ nơi này chơi bài, tiểu tử kia vận may bị đánh cắp, nên toàn bộ sơn trang này bây giờ đều thuộc về tôi.” Kẻ có tiền lúc nào cũng có bao tiêu kè kè bên cạnh, để bảo vệ an nguy tính mạng, Liêu Huy hơi động ngón tay, mỉm cười nói “Đi” một tiếng, tên bảo tiêu kia theo bản năng nhìn hắn một cái sau đó rời đi.

Kim chủ cùng kim chủ kỳ thực không giống nhau lắm, có tiền yêu thích được cùng với minh tinh, có quyền lại càng chuộng người dẫn chương trình, có người thích hô hoán sai bảo trước mặt người khác, có người chỉ cần nói một tiếng liền có hàng vạn người ủng hộ, có người tương đối sạch sẽ giữ mình, sẽ không gây khó dễ cho người khác. Nhưng Liêu Huy lại là trường hợp đặc biệt, hay nói là, càng mong mà không được lại càng thèm muốn người ta.

Người, đã yêu rồi thì sẽ bất chấp tất cả.

Ngu Trọng Dạ còn ở đây, hắn không dám có ý đồ không an phận, Ngu Trọng Dạ không ở, tư tưởng tục tĩu trong lòng bắt đầu rục rịch.

Liêu Huy lần thứ hai dính sát, vươn tay muốn ôm Hình Minh.

Kỳ thực Liêu tổng Thịnh Vực đối với nam nhân chẳng hề cảm thấy hứng thú cho lắm, chẳng qua đôi lúc muốn thay đổi khẩu vị, nhưng hắn đối với người Ngu Trọng Dạ hứng thú lại cực kỳ ham muốn, hắn trước đây vì mục đích thương mại, không ít lần tặng người làm ấm giường cho đài trưởng, nhưng ánh mắt đài trưởng Ngu lại quá cao, chưa bao giờ để ý tới những người đã bò lên giường mình. Cho nên Liêu Huy hiếu kỳ, cũng không giải thích được, chỉ nhìn vẻ bề ngoài tên tiểu tử này, quả thực có thể, nhưng

https://thuviensach.vn

những người như cậu lại không hiếm thấy. Hắn không hiểu được, tên tiểu tử vừa cố chấp vừa bại hoại này đến cùng có chỗ nào khác người.

Có thể Ngu Trọng Dạ thích khẩu vị như vậy. Đạo lý này cũng tựa như việc cưỡi ngựa, tính tình ương ngạnh một chút sẽ gợi lên hứng thú.

Liêu Huy nghĩ tới nghĩ lui, cảm thấy bí mật có thể ẩn chứa trong cặp chân dài giấu sau chiếc quần kia, hoặc là cấm địa chỉ mình Ngu Trọng Dạ nhìn thấy.

Hình Minh đứng bất động, nhìn chằm chằm vào mắt Liêu Huy, đặc biệt bình tĩnh mà nói: “Thầy Ngu cũng ở đây.”

“Cậu thật sự nghĩ tôi sợ lão già kia?” Nói thì nói như thế, Liêu Huy vốn định tiến thêm vài bước nhưng tinh thần suy sụp dừng lại giữa chừng. Có cho thêm hai cái mạng hắn cũng không dám trắng trợn cướp người của Ngu Trọng Dạ, không phải thật sự sợ cái danh đài trưởng đài Minh Châu, mà là do quan hệ họ hàng dây mơ rễ má, từ lúc gọi hắn là anh rể, không hiểu sao thân phận lại thấp xuống một bậc.

Liêu Huy có chút phẫn nộ đến gần hông nước, cúi đầu ngắm cá Piranha, nói với Hình Minh đang ở bên cạnh: “Loại cá Piranha bụng đỏ này không đáng tiền, loại Serrasalmus geryi(cũng là một loại cá Piranha)mới quý hiếm, hung ác tàn nhẫn, chỉ có thể sống đơn lẻ, không thể sống bầy đàn.”

Những con cá ở đây là Liêu Huy quyết định nuôi, hắn không hề cảm thấy trong khách sạn nuôi loại cá ăn thịt này có gì không đúng, hắn là kẻ ác, kẻ ác nuôi cá ác, đạo lý hiển nhiên.

“Không hiểu chúng có gì khác nhau.” Hình Minh không tiến cũng không lui, cứ như vậy giữ khoảng cách một mét, theo người tiếp lời.

“Khác nhau rất lớn, cá Piranha bụng đỏ, một mình sẽ rất nhát gan, nhưng sống theo bầy đàn lại trở nên hung dữ, mà nếu để chúng đói bụng, tình cảnh

https://thuviensach.vn

bên trong bể các này sẽ rất sôi động.” Liêu Huy cực kỳ đắc ý, từ trước đến giờ hắn luôn lấy việc giày xéo sinh mệnh làm trò vui cho mình.

Hình Minh cúi đầu quan sát, bên trong hồ có không ít cá, vây đuôi vây lưng đều bị tổn thương, hiển nhiên là do khi đói bụng chúng hóa điên cắn giết lẫn nhau. Hình Minh cảm thấy không thoải mái. Lần đầu tiên nhìn, cậu đã không thích Liêu Huy, theo bản năng tránh né cùng hắn tiếp xúc.

Nhưng liên quan đến cái chết của cha mình, cậu và người này sẽ dây dưa chẳng dứt.

Nghiệt duyên.

Mùi nước hoa nồng nặc trên người Liêu Huy xộc thẳng vào xoang mũi cậu, trong lòng cậu đột nhiên có một suy nghĩ. Hình Minh nhích người di chuyển về phía Liêu Huy.

Ngu Trọng Dạ lúc nào cũng có thể xuất hiện, Liêu Huy vốn không muốn trêu đùa bông hoa đã có chủ này, không nghĩ tới đối phương lại chủ động tới gần, khiến lòng hắn bắt đầu ngứa ngáy. Hắn kéo tay Hình Minh qua, siết chặt lấy tay cậu xoa xoa vài cái, sau đó liền chuyển động cánh tay, sờ lên mông cậu.

Cả người Hình Minh phát lạnh, chiếc quần cưỡi ngựa bó sát phác hoạ rõ nét nơi dục vọng phồn thịnh, rất có lực công kích. Liêu Huy vuốt ve sau đó mắng một tiếng: “Ngu Trọng Dạ mẹ nó thật có số hưởng!” Hắn đột nhiên thật sự tiếc hận, than thở nói tiếp: “Cậu đừng theo Ngu Trọng Dạ nữa, cùng hắn làm gì, cậu muốn thứ gì tôi đều có thể cho, còn cho nhiều hơn hắn.”

“Thứ tôi muốn không liên quan tới tiền.” Nơi này không có người bên ngoài, Hình Minh cố nén cơn buồn nôn đang dâng lên, buông lá gan ra nói lời khách sáo.

https://thuviensach.vn

“Tôi biết cậu đi theo bên người Ngu Trọng Dạ là có mưu đồ gì.” Liêu Huy thật sự biết chuyện, tuy nhiên xưa nay hắn chưa bao giờ coi một tên tiểu tử bình dân như cậu là mối uy hiếp, “Nhưng tôi cho cậu biết, tôi không thể. Chủ nhân chân chính của Thịnh Vực là chị gái tôi và chồng chị ấy, bọn họ đều phải xem sắc mặt Hồng lão gia tử mới có được như ngày hôm nay.”

“Hồng bí thư có thể sắp về hưu.” Ý tứ Hình Minh rõ ràng, người ngồi dưới gốc cây lớn hóng gió, nhưng nếu cây lớn sắp đổ thì sao? Trước đây khi quan chức về hưu sẽ gọi là “Bình an chạm đất”, nhưng bây giờ sau khi về hưu xuống ngựa, đại quan tiểu quan chỗ nào mà chẳng có.

“Đúng thế, sắp về hưu.” Liêu Huy đột nhiên hì hì nở nụ cười, dán đến, thổi khí bên tai Hình Minh, “Cho dù về hưu cũng vẫn liên quan, củ cải nhổ lên cây nào chẳng dính bùn, không quan tâm Hồng gia Liêu gia hay Ngu gia, từ trên xuống dưới chẳng còn ai sạch sẽ nữa, nếu có thì may chăng vẫn còn con trai Ngu Trọng Dạ, có thể trong tay con trai hắn còn có cổ phần của Thịnh Vực nữa.”

Hình Minh hơi kinh hãi, xưa nay một người làm quan cả họ được nhờ, huống hồ bọn họ căn bản chính là một nhà.

Cậu đắc ý vênh váo, cuối cùng lại quên mất điều này.

“Ngu Trọng Dạ dù nói thế nào, cũng là một chiến lược gia, tầm mắt vĩ mô luôn nhìn xa trông rộng, bằng không từ một tiểu tốt trong giới có thể leo lên đến địa vị bây giờ sao? Nói cho cùng Trung Quốc cũng là xã hội ‘người trị’, hắn làm sao có khả năng tự tạc thuyền đây?” Liêu Huy nụ cười khoa trương, bàn tay bên dưới càng lúc càng không an phận, ngón tay di chuyển, cách một lớp quần vuốt ve, “Hắn không đồng ý cậu chuyện gì, sẽ đè cậu xuống làm tình, hắn đồng ý cậu chuyện gì, vẫn đè xuống chơi cậu.”

Lúc Liêu Huy nói chuyện, Hình Minh tình cờ nghiêng đầu nhìn về phía hắn, cậu phát hiện nhìn gần, khuôn mặt Liêu Huy càng ghê tởm. Mặt hắn

https://thuviensach.vn

chi chít mụn, lỗ chân lông san sát, hốc mắt vừa thâm vừa trũng sâu, như túng dục quá độ.

Thân thể càng ngày càng nóng, là máu trong huyết quản đang sôi trào. Ánh mắt Hình Minh dời về phía hồ cá, nhìn chằm chằm những con cá đang cắn xé ăn thịt nhau, khoảnh khắc tất cả những ý nghĩ bất thường trong mắt đều trở nên sinh động. Hình Minh không ý thức được hiện tại hai mắt cậu đang đỏ như máu, hay như loài cá ăn thịt trong bể kia, cậu quỷ thần xui khiến nhấc cánh tay lên phía sau lưng Liêu Huy.

Muốn đem khuôn mặt ghê tởm của hắn nhấn vào trong hồ cá. Cho dù có phải đồng quy vu tận.

“Minh Minh.”

Một âm thanh đúng lúc ngăn cậu lại.

Hình Minh vừa mới động tay, tim đập dồn dập, đại não đã trống rỗng, mãi đến tận khi giọng nói Ngu Trọng Dạ vang lên bên tai, cậu mới từ trong trạng thái hoảng hốt mất nhận thức tỉnh lại. Hình Minh quay đầu, khuôn mặt ủy khuất nhìn Ngu Trọng Dạ, một đôi mắt từng sáng như tuyết sắc như đao, giờ khắc này lại hồ đồ giống như trẻ con.

Liêu Huy cũng lập tức tách ra, hai tay giơ lên đỉnh cao như muốn đầu hàng, cười gọi một tiếng: “Anh rể.” Hắn đối với sự tình vừa phát sinh làm như không biết gì cả.

Ngu Trọng Dạ không nhìn Liêu Huy, chỉ nhìn Hình Minh: “Lại đây.”

Hình Minh suýt chút nữa gây nên đại họa, bị Ngu Trọng Dạ kéo vào khách sạn giáo dục một trận.

Bên ngoài vẫn là giữa trưa, Ngu Trọng Dạ kéo rèm cửa vào đem ánh nắng cùng căn phòng hoàn toàn ngăn cách, trong tay hắn không biết từ bao

https://thuviensach.vn

giờ có thêm một chiếc roi ngựa, hắn đẩy Hình Minh ngã trên giường, từng roi từng roi đánh xuống lưng cậu.

Một roi là một vết máu, áo sơ mi bị đánh rách.

Hình Minh không xin khoan dung, trực tiếp phản kháng, nhào tới đoạt roi trong tay Ngu Trọng Dạ.

Như một tư thế làm tình thô bạo, Ngu Trọng Dạ áp chế sau lưng Hình Minh, hoàn toàn chế phục cậu trên giường, sau đó lại giơ cánh tay lên, mạnh mẽ quất cậu mấy roi.

“Ngu Trọng Dạ! Thầy là tên cáo già! Thầy là lão già khốn kiếp ——” Hình Minh đau đến nỗi mỗi roi đánh xuống lại mắng một câu, không giữ mồm giữ miệng.

Ngu Trọng Dạ không nói lời nào, mặc cho cậu mắng thỏa thích, bỗng nhiên giơ tay ghìm roi vào trong miệng Hình Minh, tựa như đeo dây cương cho ngựa. Roi ngựa rất thô, trên đó còn có mùi tanh hôi của ngựa, Hình Minh đau đến chảy nước mắt, cậu liều mạng hất đầu chống lại, muốn đem roi ngựa trong miệng phun ra ngoài.

Nhưng không thể làm được. Ngu Trọng Dạ ghìm chặt vô cùng, lưỡi cậu bị mài đến bật máu, khóe miệng cũng bị rách.

Ngu Trọng Dạ nắm chặt hai tay Hình Minh, kéo cả quần bò bó sát người lẫn quần lót xuống. Cặp mông đầy đặn không có gì che đậy nảy bật ra, cao vót như gò đất.

Khí tức Ngu Trọng Dạ rối loạn, nhìn chằm chằm thân thể đầy rẫy vết roi của Hình Minh, cánh tay đang ghìm roi ngựa thoáng buông ra một ít.

Hình Minh vẫn đang không ngừng giãy dụa, rốt cuộc phun được roi trong miệng ra, cậu há mồm thở dốc, cố gắng hít thở bình thường cái miệng

https://thuviensach.vn

tiện cũng không mắng chửi nữa, ngược lại bình thản mà nói: “Thầy không dám.”

Ngu Trọng Dạ quả thật đã lâu chưa từng chạm qua cậu.

Đoạn này quan hệ chính cậu mới là người thường xuyên phải lo sợ. Nhưng hôm nay lá gan của Hình Minh như lớn lên không ít, trào phúng mà nở nụ cười, lặp lại một lần nữa: “Thầy bây giờ không dám muốn em.”

Ngu Trọng Dạ tự mình động, để một phần tính khí đi vào trong thân thể Hình Minh.

Tôi muốn em.

Hắn nói.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 89

Edit & Beta: Direct Kill

Sau một hồi mây mưa, Hình Minh hoàn toàn không động đậy được nữa, trên lưng toàn là vệt máu, chăn nhung cũng không thể chạm vào, chớ đừng nói là trực tiếp nằm xuống. Cậu chỉ có thể nằm úp sấp ngủ, chăn tuột xuống đến eo, để lộ ra phần sau lưng duyên dáng.

Trên giường vết bẩn loang lổ, hòa lẫn vết máu, nước mắt còn có cả tinh dịch. Tình yêu ước muốn và sự sống của một người toàn bộ đều đầy đủ.

Ngu Trọng Dạ đánh Hình Minh, tiết xong dục vọng của bản thân, liền ngồi ở bên giường hút thuốc. Hình Minh nằm ở trên giường mê man ngủ hai tiếng đồng hồ, hai tiếng này, Ngu Trọng Dạ khói không rời tay, điếu này tàn, điếu kia lại cháy.

Sau khi Hình Minh ngủ thỏa thích rồi, giật giật, mở mắt ra.

Liếc mắt, nhìn thấy khói lượn quanh khắp phòng, khuôn mặt anh tuấn của Ngu Trọng Dạ ẩn hiện trong làn khói.

Ngu Trọng Dạ thấy Hình Minh tỉnh dậy, liền đem thuốc đang ngậm bên môi đưa cho cậu, nhàn nhạt nói: “Hết đau.”

Lưng đau, mông cũng đau, Hình Minh nửa tin nửa ngờ đến gần, cắn chặt điếu thuốc Ngu Trọng Dạ vừa ngậm vào, cẩn thận từng li từng tí hút một hơi. Thuốc lá nước ngoài, mùi vị rất kén người, nhưng môi cùng môi ướt át

https://thuviensach.vn

ấm áp gián tiếp đụng chạm làm người ta cảm thấy thoải mái, như hôn nhẹ lên môi cậu.

Còn thật sự nhận thấy cảm giác nóng rát trên lưng như giảm bớt đi, có lẽ là do nicôtin tạm thời làm tê dại dây thần kinh.

Hình Minh có chút nghiện. Ngu Trọng Dạ muốn lấy thuốc đi, cậu liền nghểnh cổ đuổi tới, liên tục hít sâu mấy ngụm lớn.

Lần này hút mạnh, Hình Minh bị sặc ho khan hai tiếng, Ngu Trọng Dạ cười cười lấy ngón tay vân vê đầu thuốc.

Đứng dậy mở cửa sổ, gió sông ẩm ướt thoải mái ùa vào phòng, thổi tan khói thuốc.

Phần lớn thời gian Harold đều ở khu vực cưỡi ngựa, Ngu Trọng Dạ gọi điện cho hắn, hỏi: “Có thuốc bôi lên vết thương bị roi đánh vào không?”

Harold một mực cung kính gật đầu: “Có, ngài chờ một lát.”

Rất nhanh Harold đã mang thuốc tới, hỏi Ngu Trọng Dạ: “Cần tôi làm không?”

Ngu Trọng Dạ nói: “Có tôi là được rồi.”

Thời điểm Ngu Trọng Dạ quay người, Harold ở phía sau hắn khẽ gọi một tiếng: “Ngài nhìn qua rất mệt mỏi, thật sự… Không cần tôi sao?”

Hình Minh còn nằm úp sấp bên trong giường lớn, không nhìn thấy biểu tình của Harold khi nói những lời này, nhưng có thể nghe thấy giọng nói của hắn. Tiếng phổ thông của Harold rất chuẩn, lại pha thêm chất giọng của người Anh, tình cảm sâu lắng tràn đầy, không khó khiến người ta sinh ra chút liên tưởng âu sầu. Tâm tình này Lâm Tư Tuyền đã từng có, Lạc Ưu cũng có.

https://thuviensach.vn

Tiền và quyền đã là xuân dược, huống hồ còn có một khuôn mặt anh tuấn như vậy, người bên cạnh hắn tựa như trái cây đến vụ thu hoạch, mặc cho đài trưởng hái. Hình Minh có chút ít đồng tình nghĩ như thế.

Harold không đạt được mong muốn, ủ rũ đi ra, Ngu Trọng Dạ mang thuốc trị thương trở lại bên trong, kiên nhẫn thoa thuốc lên vết thương cho Hình Minh, mỗi lần bôi đều nhẹ hỏi cậu: "Có đau không?"

Hình Minh ánh mắt mờ mịt, lần nào cũng gật đầu như giã tỏi: "Đau."

Đầu lưỡi bị rách, tiếng nói không được rõ rành mạch, có chút đáng yêu.

Ngu Trọng Dạ nâng đầu Hình Minh lên, hôn trán cậu một cái, vẻ ôn nhu khác hẳn với người đàn ông tàn bạo ban nãy: "Đau là để cho em nhớ kỹ, làm việc gì cũng phải cân nhắc hậu quả."

Lúc đó cậu giống như bị quỷ ám không thể điều khiển được suy nghĩ, bản thân Hình Minh cũng cực kì sợ hãi, nhưng vẫn mạnh miệng không chịu thua, cậu muốn chống người ngồi dậy phản biện hai câu, không ngờ cả người đau nhức khiến cậu tỉnh táo, đành phải ủ rũ nằm xuống. Chăn trượt xuống phân nửa, lộ ra cánh mông cùng hậu huyệt như ẩn như hiện.

Từng có một khoảng thời gian, Ngu Trọng Dạ có nhu cầu mãnh liệt đối với thân thể Hình Minh, chính cậu cũng rõ ràng loại nhu cầu này không liên quan đến tình dục, chỉ là bản năng. Cậu nhìn kỹ trong mắt hắn luôn thấy được loại dục vọng chiếm đoạt tất cả mọi thứ, phi thường rõ ràng, hắn muốn xâm nhập, muốn chinh phục, thậm chí còn muốn lão Lâm mang cậu về nhà để làm ngay khi đang phát sóng trực tiếp 'Tầm nhìn Đông Phương'.

Nhưng loại bản năng này đã biến mất.

Ngu Trọng Dạ nghiêng người tới gần Hình Minh, ngón tay nhẹ nhàng xoẹt qua khóe miệng bị thương của cậu, đột nhiên hỏi: "Em muốn cái gì?"

https://thuviensach.vn

Hình Minh nhìn Ngu Trọng Dạ, không biết đối phương tại sao lại hỏi thế, cũng không biết đáp lại như thế nào.

Ngu Trọng Dạ lại hỏi một lần: “Em muốn cái gì?”

Con ngươi Hình Minh hoảng loạn chuyển động.

“Nghĩ kỹ xem em muốn cái gì.”

Ngu Trọng Dạ đứng dậy, phải đi.

Hình Minh nhấc tay, nỗ lực muốn giữ Ngu Trọng Dạ ở lại, nhưng ngón tay cậu chỉ với vào khoảng không, bất lực mà co lại.

Cả người Hình Minh cũng co lại theo.

Sau khi Ngu Trọng Dạ rời đi liền không có trở lại, chắc hẳn đi đến gặp Tạ Đỉnh. Hình Minh nằm úp sấp trên giường lớn xa hoa của khách sạn ngủ một đêm, mãi đến tận khi được Lão Lâm chờ về đài Minh Châu, đã là xế chiều thứ hai.

Bỏ lỡ cuộc họp lựa chọn đề tài cho chương trình mới, Hình Minh tiến vào văn phòng, Nguyễn Ninh đã đem nội dung mọi người thảo luận chỉnh lý thành văn bản, đưa đến trước mặt.

Người đến đưa đề tài không phải Nguyễn Ninh, mà là Ngu Thiếu Ngả. Nguyễn Ninh còn có công việc do một biên tập khác giao phó, không ý thức được bản thân có mắt mà không thấy núi thái sơn, còn cảm thấy chuyện “Cá lớn nuốt cá bé” nơi công sở là chuyện quá đỗi bình thường, tầng lớp thấp cổ bé họng nhất trong tổ chính là thực tập sinh, cuối cùng cũng coi như có đối tượng để sai việc.

Ngu Thiếu Ngả đem văn kiện cùng tư liệu đưa cho Hình Minh, cười hì hì bắt chuyện với cậu. Một thanh niên dương quang anh tuấn, cười lên hai mắt

https://thuviensach.vn

cũng cong cong, hàm răng trắng đều lộ ra, khiến người nhìn cũng phải chói mắt.

Tầm mắt Hình Minh lảng tránh, không dám nhìn thẳng cậu ta.

Cậu đoán, mặc dù Lão Lâm có thể lo chu toàn chuyện Ngu Trọng Dạ đến trấn nhỏ đón cậu, nhưng chỉ bằng mấy lời của Hướng Tiểu Ba, lại được mọi người trong đài hóng hớt lan truyền, bây giờ chắc hẳn ai cũng biết chuyện.

Ngu Thiếu Ngả vẫn nỗ lực làm bộ không biết gì cả, gọi cậu một tiếng thầy Tiểu Hình, hỏi cậu nên lựa chọn đề tài nào thì thích hợp?

Hình Minh lật đến tờ cuối cùng, là đề tài do Nguyễn Ninh chọn, lấy tên là ‘Sơn tiêu trả thù’. Kể về thôn dân của huyện nào đó ở tỉnh Phúc Kiến trong lúc vô tình đã bắt được một con quái vật chuyên cắn trộm trâu bò, rất giống hình dung về “Sơn tiêu” trong sách cổ, bởi lo lắng nó sẽ gây họa, mọi người đã cầm côn gậy đánh chết sơn tiêu tại chỗ, đồng thời rút hết xương cột sống của nó.

Nhưng từ đó về sau nơi này luôn xuất hiện những chuyện kỳ quái, trẻ em bỗng nhiên không thể chạy nhảy, thậm chí còn xuất hiện dấu hiệu bại liệt, mà hết thảy những đứa trẻ mới sinh ra trong thôn đều không có xương sống.

Nguyễn Ninh yêu thích mấy chuyện bát quái trên mạng, lại tin những lời đồn vô căn cứ, khóe miệng Hình Minh khinh thường cong cong, vứt tài liệu đang cầm trong tay lên bàn làm việc.

Lời nói vô căn cứ.

Chương trình của tuần này đã được định sẵn rồi, nhưng Hình Minh muốn tuần sau chương trình sẽ làm tiếp về những vụ án oan sai, mời một đôi chú cháu từng bị phán tử hình sau đó được hoãn chết cuối cùng là phóng thích, chuyện đã xảy ra một năm trước không tính mới mẻ, nhưng tổ chương trình

https://thuviensach.vn

có thể dễ dàng tìm ra chi tiết đáng chú ý, thuận tiện nối tiếp chương trình ‘Minh Châu kết nối’ chuẩn bị lên tiếng về vụ án của thầy Lưu tuần này, loại bản lĩnh mượn lực trợ lực này, không phải chỉ mình Lạc Ưu có thể làm.

Ngu Thiếu Ngả ghi nhớ lời Hình Minh dặn, sau đó đưa cho cậu một chiếc bút Parker ngòi vàng được gói cẩn thận. Quà giá trị không lớn, chủ yếu là ở tấm lòng, đây là món quà mọi người tặng cậu nhân dịp được đề cử giải thưởng Golden Mic, nếu là đài khác thì còn phải vắt óc nghĩ cách, nhưng đài Minh Châu chỉ cần đưa danh sách đề cử thì chắc chắn sẽ được chọn.

Golden Mic được tổ chức mỗi năm một lần, đại diện cho vinh dự cao nhất của người trong giới. Không ngờ tướng quân của đám binh lính này, thậm chí còn không phải binh lính hợp lệ được đề cử, Hình Minh cùng những văn nhân hận đời rõ ràng không giống nhau, chẳng hạn như sư phụ cậu, hay như biên tập Vương. Cậu từ nhỏ đã coi trọng vinh dự, tục gọi chính là hư vinh, huống hồ trong vườn Minh Châu ngoại trừ Lạc Ưu, không còn người trẻ tuổi nào đáng chú ý để cậu liếc mắt.

Hình Minh đối với giải thưởng Golden Mic đương nhiên khát khao, nhưng bởi vì sự tồn tại của Lạc Ưu, cậu trước sau vẫn bất an với sự an bài của Ngu Trọng Dạ.

Càng làm cho người ta bất an chính là, Lưu Á Nam đột nhiên mất liên lạc, giống hệt trường hợp của Trương Hoành Phi.

Ngu Thiếu Ngả vẫn luôn ngồi ở phía đối diện Hình Minh, thấy thần sắc cậu hơi khác thường, cũng đoán ra cậu đang suy nghĩ gì, vì vậy hỏi: “Chuyện của thầy Lưu… Không có vấn đề gì chứ?”

Lúc này Hình Minh nhấc mắt nhìn thẳng vào Ngu Thiếu Ngả: “Cậu chẳng phải đã biết rồi sao, trong đài quyết định tự điều tra, thứ sáu chương trình ‘Minh Châu kết nối’ sẽ làm sáng tỏ mọi chuyện.”

https://thuviensach.vn

Ngu Thiếu Ngả hỏi: “Vậy còn anh?”

“Tôi?” Hình Minh lại tránh né ánh mắt Ngu Thiếu Ngả, rũ mắt suy nghĩ một chút, “Tôi chuẩn bị tiệc mừng trong đài.”

“Cha em ông ấy…” Ngu Thiếu Ngả ý vị thâm trường nhìn Hình Minh, thấy ánh mắt cậu tận lực tránh tiếp xúc với mình, thở dài nói, “Lần trước chúng ta đi điều tra chuyện thầy Lưu, anh sợ máy ảnh sẽ làm người trong thôn nghi kỵ, nên em đã lén lút ghi âm, có thể sau này cần dùng.”

Ngu Thiếu Ngả đứng lên, mang theo biểu tình phức tạp khôn kể đi ra ngoài.

Hình Minh nhìn thấy vẻ mặt của Thiếu Ngả, trái tim đang đập thình thịch bình ổn trở lại. Cậu mở giấy gói quà, vuốt ve chiếc bút máy ngòi vàng, suy tư.

Trong đài mặc dù trên dưới không nhắc một lời nào tới vụ án của thầy Lưu, nhưng chuyện lão Trần bị phạt là thật, Lạc Ưu mất thưởng cũng là thật, tình thế hiện tại vẫn tốt đẹp. Lo lắng của Ngu Thiếu Ngả hiển nhiên không có đạo lý. Hình Minh biết rõ đài truyền hình là nơi vừa hỗn tạp lại thâm sâu như nước, chương trình có thể quay nhưng không thể phát sóng là chuyện bình thường, cậu vốn cũng lo lắng sẽ phát sinh sóng lớn, nghĩ muốn mượn sức mạnh của dư luận, khơi chuyện này lên một lần nữa.

Nhưng Lưu Á Nam lại biến mất ngay thời khắc mấu chốt.

Mãi đến tận buổi tối thứ tư, Lưu Á Nam mới chủ động gọi điện tới, cô nói, tôi không làm nữa.

Hình Minh kinh hãi không thôi, thời gian mới trôi qua vẻn vẹn ba ngày, thế nhưng thái độ của đối phương đã thay đổi một trời một vực, cậu truy hỏi nguyên nhân, Lưu Á Nam tỏ ý, vụ án xét xử làm sao đã có toà án nhân

https://thuviensach.vn

dân, còn có hội chữ thập đỏ ăn chặn tiền từ thiện này đó, sự việc xảy ra đã lâu, có lẽ do cô nhớ nhầm.

Hình Minh lần nữa truy hỏi, Lưu Á Nam nhẹ giọng than thở, cuối cùng cô chỉ nói quanh co ám chỉ trước khi cúp điện thoại, tôi vừa là con gái, cũng là một người mẹ.

Khả năng phải chịu áp chế, đối mặt với dụ dỗ, nhưng bây giờ đã không còn là trọng yếu, người duy nhất có thể làm sáng tỏ mọi chuyện đã lựa chọn từ bỏ, điều này khiến cậu một người ngoài khăng khăng muốn làm sáng tỏ mọi chuyện trở nên thật nực cười.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 90

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh ở trong phòng làm việc tiếp điện thoại của Lưu Á Nam, sau khi cúp điện thoại lại phải tiếp tục tăng ca.

Cậu nhớ tới một người phụ nữ, bền bỉ khiếu nại cùng đấu tranh, sau đó bà lại dùng lý do tương tự lựa chọn từ bỏ.

Đó là mười hai năm trước.

Hình Minh ban đêm ở lại tăng ca được Ngu Trọng Dạ mời đi ăn khuya, vẫn là chỗ của ông chủ mặt rỗ. Mặc dù ban đêm có gió, nhưng khí trời vẫn nóng đến thiêu người, chỗ ngồi đã gần như chật kín, mỗi một bàn đều đầy người chen chúc, ăn đậu tương, uống bia, bọn họ có thể là tình nhân, có thể là bằng hữu, khiến Hình Minh hâm mộ nhất vẫn là một gia đình nhỏ có ba người đang ăn uống vui vẻ. Cuộc sống của người bình thường chính là như thế, vất vả nhưng hạnh phúc, còn cậu trong lòng mong mỏi một người, nhưng vĩnh viễn không bao giờ ở trong lòng người đó.

Hình Minh mặc dù đói bụng nhưng ăn lại không vào, đầu cúi thấp, chậm rãi gảy gảy thức ăn lung tung, cậu gắp thịt lươn ra khỏi rau xào, màu sắc rực rỡ, chiếm hơn nửa đĩa.

Ngu Trọng Dạ nhìn cậu, hỏi: “Làm sao vậy?”

Lời Hình Minh chưa kịp nói khỏi miệng, lại nuốt trở về: “Vết thương trên lưng… Còn đau.”

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ nhíu lông mày, nói: “Lát nữa để tôi xem một chút.”

Hai người trở lại Bentley, Lão Lâm hiểu ý đứng ở bên ngoài hút thuốc. Hình Minh ngồi lên đùi Ngu Trọng Dạ, tự mình cởi nút áo, đem áo sơmi cởi ra hơn nửa. Người cậu hơi nghiêng về phía trước, tay chống lên ghế ô tô, để lộ đằng sau lưng cho Ngu Trọng Dạ xem.

Đã qua ba ngày, vết roi vẫn như cũ rõ ràng, có nhiều chỗ tổn hại nghiêm trọng, đã kết vảy già.

“Mấy ngày này nhớ ăn kiêng một chút, lưu lại sẹo rất đáng tiếc.” Ngu Trọng Dạ cúi người hôn lên vết thương phía sau lưng Hình Minh, dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm láp ma sát, thuận theo sống lưng của cậu, từng tấc từng tấc hôn xuống. Ngón tay dời đến trước ngực Hình Minh, xoa xoa lồng ngực cậu, nhiều lần xoa nắn đầu nhũ.

Phía sau lưng được an ủi chăm sóc, cấp tốc bùng lên lửa tình, Hình Minh cả người thoải mái run rẩy, rên rỉ.

Ngu Trọng Dạ một bên hôn một bên hỏi cậu, chương trình ngày mai chuẩn bị xong?

Hình Minh thành thật trả lời, Tô Thanh Hoa tự mình chọn đề tài, nội dung liên quan tới việc vén tấm màn đen trộm cắp trong nghề khâm liệm. Cậu có chút ghét bỏ vì đề tài này quá nhỏ, việc hiếu hỉ, chuyện nhà người ta, căn bản không đủ chỗ để cho cậu phát huy khả năng. Trong giới truyền thông này có hai loại người, một là miệng giấu dao nhọn, hai là đầu lưỡi gắn hoa, Hình Minh tự nhận thấy tính cách mình không phù hợp với người thứ hai, cho nên dốc sức muốn làm người tài ba trong loại người thứ nhất.

Bàn tay Ngu Trọng Dạ trượt từ lồng ngực xuống bụng dưới Hình Minh, vòng vèo một hồi, môi lại trở về bên tai Hình Minh, dọc theo vành tai hôn xuống. Vừa là tình nhân cũng là sư phụ, Hình Minh bị trêu đùa cả người nhũn như bún. Nhưng đài trưởng Ngu vẫn khí tức bất loạn, còn có thể tranh

https://thuviensach.vn

thủ lúc rảnh rỗi, dạy dỗ Hình Minh, hắn đưa ra vài kiến nghị đối với đề tài mới của cậu, tuy lời ít nhưng tựa như vén mây thấy nguyệt.

Hai người quần áo xốc xếch ở trong xe triền miên một lúc lâu, Ngu Trọng Dạ từ phía sau đem Hình Minh ôm vào trong ngực, thay cậu cài lại nút áo, sau đó nhấc cằm cậu lên, dặn dò khi nào phát sóng trực tiếp kết thúc, ra chỗ cũ đợi hắn, Lão Lâm sẽ đón cậu đến biệt thự hồ nước.

Lần trước làm ra chuyện cười gây náo loạn, Hình Minh nhất thời vờ ngớ ngẩn, lúc sau lắc lắc đầu hỏi, đi chỗ đó để làm chuyện?

Tựa như biết đối phương hiểu rõ mà còn hỏi, Ngu Trọng Dạ lấy tay vỗ nhẹ lên gáy Hình Minh, cười nhạt nói, đứa ngốc, đương nhiên là làm em.

Hình Minh vẫn chần chờ, lại đẩy em xuống hồ nước chứ gì?!

Ngu Trọng Dạ cơ hồ bật cười, ôm chặt Hình Minh vào trong ngực, chỉ cần Minh Minh của chúng ta hiểu chuyện, cái gì cũng đều theo em.

Bên trong Bentley không bật đèn nên tối mù mịt, Hình Minh cố gắng lắc lắc cái cổ, cùng Ngu Trọng Dạ ở trong bóng tối hôn môi. Mới đầu là đài trưởng Ngu bá đạo dùng lưỡi công chiếm, cuối cùng lại là Hình Minh lưu luyến không rời, cậu dẫn dắt cánh tay Ngu Trọng Dạ vòng qua bên hông mình, cùng mười ngón của hắn đan xen chặt chẽ, không giữ lại chút nào môi lưỡi tập trung hôn sâu, chỉ lo hôn lần này, mai kia sẽ không còn cơ hội nữa.

Bây giờ mọi chuyện quả thực đài trưởng Ngu đều theo cậu, thậm chí không cần cậu dùng thân thể trao đổi, chủ động đưa ra yêu cầu. ‘Tầm nhìn Đông Phương’ sắp sửa kết thúc thời gian thử nghiệm, đạt được thành công ngoài mong đợi, tuy rằng không hắn vượt qua được ‘Minh Châu kết nối’, nhưng đây là một chương bình luận tin tức chiều sâu tương đối mới lạ, có thể trong khoảng thời gian ngắn đứng vững được đã không dễ dàng. Cho nên muốn tăng lương đều có thể tăng lương, muốn trở thành chương trình

https://thuviensach.vn

chính thức đều có thể, còn có nhân viên nào muốn có hộ khẩu kết hôn mua nhà, bạn gái bụng đã to hơn, nếu như đứa trẻ kia chưa sinh ra thì mọi chuyện đều có thể giải quyết.

Những thứ này đều là điều kiện ban đầu của ‘Tầm nhìn Đông Phương’, Hình Minh vì cấp dưới của mình đã tranh thủ với Ngu Trọng Dạ.

Các thành viên ở lại tăng ca kéo nhau ra ngoài ăn khuya, Hình Minh ngồi một mình trong phòng làm việc, ngẩn ngơ quan sát chiếc bút máy mới được tặng.

Mãi cho đến khi xuống xe, cậu vẫn không có cơ hội để hỏi, chương trình ‘Minh Châu kết nối’ tuần này có phát sóng hay không?

Cậu ở trên mạng có tra qua thông tin về lãnh đạo của hội chữ thập đỏ kia, rất nhanh phát người tên Tạ Đỉnh từng gặp ở nơi cưỡi ngựa trong sơn trang chính là người phụ trách thương mại của Hội chữ thập đỏ, nói trắng ra là chính là người chuyên làm tam sản trong hội chữ thập đỏ, hình như có giao dịch kinh doanh với công ty con của đài Minh Châu..

Tuy rằng Ngu Trọng Dạ không nhắc một lời tới vụ án của Lưu Sùng Kỳ, nhưng cậu có thể cảm giác được trong lời nói của hắn tràn ngập ám chỉ, tất cả lẽ ra nên chấm dứt ở đây.

Đầu tiên là do ‘Tầm nhìn Đông Phương’ xúi giục, tiếp đến được ‘Minh Châu kết nối’ quạt lửa, một sai lầm, trải qua vô số chắp vá trùng hợp, lại thêm ai đó đằng sau cố ý giật dây, sự việc ngày càng trở nên trầm trọng, không ai có thể cứu vãn được. Công kiểm pháp công bằng chính nghĩa, hội chữ thập đỏ vẫn làm từ thiện che mắt người, các phương tiện truyền thông đóng vai trò như một đại anh hùng giám sát kẻ có tội, công chúng hóng chuyện đến thỏa mãn… Mà ngay cả Lưu Á Nam, cũng mong mọi chuyện đi vào dĩ vãng.

https://thuviensach.vn

Chuyện này đã biến thành trò cười cho cả nước, mỗi người liên quan đều có được kết quả viên mãn.

Ngoại trừ bản thân Lưu Sùng Kỳ.

Ngoại trừ chân tướng.

Buổi sáng thứ năm có mưa, không lớn, lất phất tựa lông trâu, nhưng bầu trời xám xịt, không còn thấy dấu hiệu của mùa hè.

Hình Minh làm việc trong phòng đến bình minh, về nhà rửa mặt một chút sau đó chợp mắt trong chốc lát, rồi lại lái xe tới vườn Minh Châu. Tại cửa thang máy gặp được người mấy ngày nay không thấy mặt là Lạc Ưu, còn có vị phó đạo diễn của tiệc mừng trong đài lần này. Phó đạo diễn vẫn chưa có có cơ hội tập hợp được hai người dẫn chương trình, nên ở trong thang máy cố gắng giành giật từng giây, đem quy trình tiệc mừng lần này ngắn gọn nói qua với hai người, sau đó lại hẹn thời gian gặp mặt.

Lạc Ưu cười nhìn Hình Minh, một gương mặt tuấn mỹ rạng rỡ toả sáng, nói tôi không có ý kiến, tùy biên tập viên Hình sắp xếp thời gian như thế nào.

Lạc thiếu gia vẫn có nhận thức cơ bản, không vì một giải thưởng mà buồn bực, cùng Hình Minh anh đến tôi đi, chuyện trò vui vẻ mà so chiêu. Nhưng sau khi vị phó đạo diễn kia rời đi, không gian bên trong thang máy như thu hẹp lại, bầu không khí đột nhiên trở nên khác lạ. Hai người đồng thời rơi vào trầm mặc, một lúc lâu sau Lạc Ưu mới lên tiếng xin lỗi: “Thật không tiện, tuần trước chưa trong nhà có việc, không đến buổi họp được.”

Hình Minh không nói lời nào, chỉ thờ ơ liếc nhìn đối phương một cái, trong lòng có chút kiêu ngạo, Lạc Ưu và cậu, bất kể là giải thưởng Golden Mic hay Ngu Trọng Dạ, dù sao hắn ta cũng chỉ là một kẻ thua cuộc.

https://thuviensach.vn

Lạc Ưu không để ý thái độ của Hình Minh, cười cười nói: “Chúc mừng, danh sách đề cử giải thưởng Golden Mic năm nay có tên anh.”

Hình Minh trong lòng để ý, nhưng ngoài miệng lại nói: “Tôi không lạ lắm.”

“Cái không lạ lắm này chính là vinh dự của anh. Còn tôi không thèm khát, đó là thói quen.” Lạc Ưu chưa bao giờ chịu khuất phục dưới người khác, nhận hết thảy vinh dự, ca ngợi cùng sự chú ý đều là thói quen của hắn, hắn đột nhiên giơ tay ấn một loạt các nút đi lên của thang máy, “Ông ngoại tôi được mời tham gia tiệc mừng, nhưng đáng tiếc người nhận giải thưởng không phải tôi.”

Thang máy đến mỗi một tầng đều phải dừng lại, tương đương với việc hai người bọn họ vẫn còn đứng cùng nhau một khoảng thời gian nữa. Hình Minh hơi nhíu mày, không rõ đối phương muốn làm gì.

“Thầy Ngu không có nói cho anh biết sao?” Lạc Ưu bỗng nhiên làm ra biểu tình tỉnh ngộ, “Đúng rồi, anh dù sao cũng chỉ biết mấy chuyện trên giường thôi.”

Không khí bên trong càng lúc càng ngột ngạt, khuôn mặt Lạc Ưu phản chiếu trên cửa thang máy, ánh sáng thay đổi liên tục, khiến ngũ quan hắn có chút vặn vẹo, khuôn mặt tuấn mỹ trở nên dữ tợn. Hình Minh mỉm cười, thản nhiên tiếp nhận khiêu khích. Cậu hoàn toàn không muốn cùng người này tranh cãi, hai người bọn họ ở chỗ này giương cung bạt kiếm, kết quả chẳng phải sẽ trở thành đề tài trong lúc ăn cơm cho toàn bộ người trong đài, hà tất phải làm thế?

Lạc Ưu nhìn hình ảnh phản chiếu trong gương chỉnh sửa cổ áo, chậm rãi tiếp tục nói: “Khi chuẩn bị đi phỏng vấn để làm sáng tỏ mọi chuyện cho chương trình tới, Lưu Sùng Kỳ đột nhiên bị trúng gió, già đầu rồi nên việc đi vệ sinh còn không thể kiểm soát, nhìn rất đáng thương. Rõ ràng nói

https://thuviensach.vn

chuyện không rõ ràng, nhưng gặp ai cũng lôi kéo tay áo người đó, xin trả lại sự trong sạch cho ông ta. Cấp trên hi vọng cơ quan kiểm soát mau chóng khởi tố, tòa án mau chóng phán quyết, nhưng tôi cho là không cần thiết, nên cứu giúp thì cứu giúp, nên tìm người bảo lãnh thì tìm người bảo lãnh, vụ án này ván đã đóng thuyền, nếu không ấn định theo trình tự tư pháp, ngược lại dễ dàng…”

Thang máy vẫn tiếp tục đi lên, Hình Minh nhìn đôi môi xinh đẹp liên tục đóng mở của Lạc Ưu, hai tai nổ vang.

“Chương trình làm sáng tỏ quả thực có làm, nhưng không có ý định phát sóng. Thầy Ngu nhìn ra được bức thư giải oan kia có văn phong của tiền bối Tô, thầy ấy không nói cho anh thì để tôi nói, tốt nhất chớ đem sư phụ của mình kéo vào chuyện này. Gia đình Lưu Sùng Kỳ đã nghĩ thông suốt, nói cho cùng, thầy Lưu tuổi tác đã cao, xâm hại tình dục trẻ em vốn cũng không phải ngồi tù nhiều năm, trong đài đã có người phải chịu xử lý kỷ luật, không tính là xử trí bất công, chuyện này chấm dứt ở đây, ai cũng vui vẻ…”

Thang máy rốt cục dừng ở khu vực làm việc của ‘Tầm nhìn Đông Phương’, nhưng Hình Minh vẫn không nhúc nhích, thời điểm cửa mở ra một thành viên trong tổ của Hình Minh đang định tiến vào, thấy không khí bên trong có chút quái đản, do dự một chút, liền dừng lại bước chân.

Cửa thang máy chậm rãi đóng lại, thang máy tiếp tục đi lên.

“Thầy Ngu có tầm nhìn cũng có kế hoạch, điều này có liên quan đến việc điều nhiệm thăng chức nên trong thời gian này tốt nhất đừng gây ra chuyện gì. Golden Mic là tôi chủ động buông tha, tô sẽ không để cho thầy Ngu phải khó xử, tôi biết thầy ấy muốn bồi thường cho anh.”

Hình Minh cười lạnh, lời người này nói ra có bao nhiêu cao thượng, còn thật sự muốn trở thành hiền thần phụ tá bá nghiệp, hết lòng quan tâm chăm

https://thuviensach.vn

sóc, sâu sắc đồng cảm.

Thang máy dừng ở khu vực làm việc của ‘Minh Châu kết nối’, cũng không biết có phải trùng hợp hay không, hắn lúc đó đoạt phòng làm việc của Hình Minh, vừa vặn ở ngay trên phòng làm việc hiện tại của cậu, vô tình hay cố ý đều trên cậu một cái đầu.

Lạc Ưu trước khi ra khỏi cửa quay đầu lại nhìn Hình Minh, nở nụ cười xinh đẹp.

“Anh không cần đi tìm thầy Ngu lý luận, hôm nay thầy ấy sẽ không đến vườn Minh Châu, ông ngoại tôi mời thầy tới chơi cờ.”

Nội dung chương trình ‘Minh Châu kết nối’ phát sóng thứ sáu không có gì mới mẻ, chỉ cần nghe ngóng một chút là có thể rõ ràng, tin tức quốc tế sẽ thảo luận về cuộc khủng hoảng hạt nhân của Bắc Triều Tiên, còn tin tức sau nhiều lần thảo luận quyết định chọn chủ đề ‘nghệ nhân dân gian cuối cùng’.

Hình Minh có chút mờ mịt hỏi một người trong ban biên tập của ‘Minh Châu kết nối’ mà trước đây cậu quen, tập tiếp theo, nội dung là gì?

Người kia dáng vẻ thản nhiên trả lời, quốc hội Nhật vẫn đang trong tình trạng căng thẳng và ‘mười năm đi bộ vòng quanh Trung Quốc ——con đường đến với hành trình huyền thoại’(1), sắp tới không phải sẽ đến sinh nhật của Dư Thuần Thuận(2)hay sao, hai năm không sợ chết thám hiểm tầng tầng lớp lớp trên đất nước, loại tinh thần này vừa đáng sợ cũng vừa đáng khen, vừa vặn có thể làm thành chương trình….

(1) Là tên một cuốn sách cũng là một câu chuyện có thật về nhà thám hiểm Lôi Điện Sinh, 49 tuổi, thực hiện chuyến hành trình đi bộ mười năm vòng quanh Trung Quốc.

(2) Là một nhà thám hiểm người Trung Quốc. Ông qua đời vì mất nước vào năm 1996 trong khi tìm kiếm một ốc đảo bị mất trong sa mạc Lop Nur

https://thuviensach.vn

ở tỉnh Tân Cương.

Đồng chí ban biên tập ‘Minh Châu kết nối’ vẫn còn đang ba hoa khoác lác, Hình Minh đã quay đầu bỏ đi. Kỳ thực không cần hỏi thêm nữa, tập này, tập sau, tập sau nữa… Sẽ chẳng bao giờ có chương trình giải oan cho Lưu Sùng Kỳ. Trước đài ca công tụng đức, sau đài tuân thủ nội quy, đây chính là đài Minh Châu, nơi đại diện cho mặt mũi quốc gia và tiếng nói của quần chúng, có thể phát cái gì không thể phát cái gì, cậu hẳn phải rõ ràng hơn ai hết.

Nào có quân vương sẵn sàng bỏ cả non sông chỉ vì người đẹp? Lúc này Hình Minh bỗng nhiên suy nghĩ thông suốt, mấy ngày gần đây Ngu Trọng Dạ đi đâu cũng mang theo cậu bên người, nào phải yêu thích, nào phải quý trọng, đơn giản là hắn sợ cậu sẽ lại gây chuyện, tổn hại đến mặt mũi đài Minh Châu, ảnh hưởng tới con đường làm quan của hắn.

Cậu là con ếch trong nồi nước sôi, chỉ cần hắn ôn nhu là ý chí đã hao mòn, bị những lời đường mật dụ dỗ, chậm rãi chết đi.

Hình Minh như người mộng du rời đi, bất tri bất giác đã đi đến cửa phòng làm việc của đài trưởng, cậu biết Ngu Trọng Dạ không có ở bên trong, nhưng vẫn ở ngoài cửa luẩn quẩn không đi. Chuyện đến nước này, cậu hoàn toàn có thể tưởng tượng được phản ứng của Ngu Trọng Dạ, đơn giản là dùng bạo lực chinh phục, dùng ôn tồn dụ dỗ, rồi lại nhẹ giọng khuyên cậu, nên hiểu chuyện một chút.

Hình Minh mấy lần nhấc tay lên, muốn mạnh mẽ mở cánh cửa này, gây ra tiếng vang kinh thiên động địa. Nhưng gây chuyện xong thì sẽ làm gì tiếp theo, nước mắt của cậu chậm rãi trượt xuống hai gò má, cậu chỉ muốn hỏi hắn một câu, rốt cục, hắn coi cậu là loại người thế nào?

Hình Minh trở lại phòng làm việc của mình, gọi Ngu Thiếu Ngả đến, hỏi cậu ta, bao nhiêu người biết cậu là con trai đài trưởng?

https://thuviensach.vn

Ngu Thiếu Ngả không nghĩ tới đối phương gọi mình vào đây để hỏi vấn đề thẳng thắn như vậy, thành thật trả lời, người có chút tư lịch trong đài, cần biết đều biết.

Hình Minh cười cười, nói, được.

Trước khi chương trình bắt đầu, Hình Minh và Ngu Thiếu Ngả tìm tới đạo diễn truyền hình, nói với cô rằng đài trưởng đã đồng ý, liên quan tới nội dung vụ việc chiến sĩ thi đua toàn quốc bị nghi ngờ là xâm hại trẻ em, đợi khi chương trình này kết thúc sẽ kéo dài thêm vài phút để tuyên bố chính thức.

Đạo diễn không chút nghi ngờ đồng ý. Đã có tiền lệ về vụ việc lần trước của giáo sư Hạ, đài trưởng Ngu đối với 'Tầm nhìn Đông Phương' tựa hồ rất thoải mái, cho phép người người dẫn chương trình thỉnh thoảng thốt lên một câu kinh thế hãi tục; hơn nữa gần đây cô cũng nghe một vài thông tin về chuyện trăng hoa của đài trưởng, dưới cái nhìn của cô, trước mắt một người là thái tử, một người là sủng phi, tự cảm thấy không thể đắc tội, cũng là bằng lòng tin tưởng, đài trưởng đã chấp nhận hành động này.

"Đây là 'Tầm nhìn Đông Phương', còn tôi là Hình Minh."

Chương trình kỳ này kết thúc sớm hơn thường lệ, sau khi đọc tên cảm ơn những thương hiệu đã tài trợ cho chương trình, khuôn mặt Hình Minh nhìn thẳng vào ống kính hơi nhíu mày, biểu tình của cậu nghiêm túc đến gần như đau xót, tận lực thả chậm tốc độ nói, từng chữ đều nói đến rõ ràng.

"Tập trước chương trình có đưa tin về vụ án chiến sĩ thi đua Lưu Sùng Kỳ xâm hại một bé gái, nhưng ở vụ án này vẫn còn tồn tại rất nhiều điểm đáng ngờ, chứng cứ về vụ án chưa được xác định làm rõ nhưng chương trình lại như một người trong cuộc tiến từng bước khẳng định theo ý mình, vụ án thành ra như vậy đều là lỗi của tôi, chứng cớ không xác thực, rõ ràng đã kích động đưa tin, là tổng phụ trách của 'Tầm nhìn Đông Phương' cũng

https://thuviensach.vn

như người lên kế hoạch cho chương trình tập hôm ấy, tôi không thể trốn tránh trách nhiệm…”

Chương trình vừa mới kết thúc, điện thoại của đài truyền hình liền bạo, điện thoại Hình Minh cũng bạo.

Đạo diễn lúc này mới cảm thấy khả năng xảy ra vấn đề, nhưng thời gian kéo dài chỉ có vài phút, mà cậu đã nói được hết những gì cần nói.

Hình Minh dứt khoát tắt nguồn điện thoại, đem tất cả nhưng náo động ngăn cách ở bên ngoài, cả người thoải mái không nói thành lời. Sự tình đến thật vội vã, những cũng thật khẩn cấp, Hình Minh trước con mắt của toàn bộ nhân viên công tác và khán giả trong trường quay đứng lên rời đi, sống lưng thẳng tắp, cằm khẽ nâng, một bộ ai cũng không lọt vào mắt mình. Kỳ thực trong lòng cậu hiểu rất rõ, lần này cậu gây ra đại họa thật rồi, có thể đây là lần cuối cùng được đứng tại vị trí này.

Ai có lỗi, ai phải gánh chịu, ai bắt đầu, thì do người ấy dừng lại.

Buổi tối trời lại bắt đầu mưa, vẫn là mưa phùn, vừa xua tan đi được không khí oi bức của thành thị, vừa cọ rửa con đường trở nên sáng bóng. Đi đôi giày mới cả một ngày, có chút kích chân, Hình Minh liền cởi giày, cầm trong tay, chạy vào trong màn mưa.

Cậu sợ đến trễ Lão Lâm sẽ không chờ mình.

Mùa hè thật sự đến rồi, dọc con đường là những tán lá xanh biếc khỏe khoắn, Hình Minh chạy xuyên qua các tán cây, chân giẫm vào nước bắn lên tung tóe, không đầu không đuôi mà nghĩ ngợi rất nhiều.

Lúc trước cậu quyết định bỏ y theo văn, là một người phía nam xuất thân không chính quy, vì muốn được điểm A trong bài tiếng phổ thông, cậu phải bi bô luyện tập cơ miệng giống như trẻ em đang tập nói, chuyện này ở

https://thuviensach.vn

trước mặt người khác quá sức mất mặt, nên cậu chỉ dám nửa đêm trốn vào nhà vệ sinh, cả đêm luyện nói.

Hay những ngày cùng Tô Thanh Hoa cắt nối biên tập chương trình thâu đêm trong phòng, rõ ràng chỉ dựa vào khuôn mặt đã có thể làm dẫn chương trình cho trung tâm giải trí, còn có thể thoải mái phát triển cao hơn nữa, nhưng cậu lại cố tình muốn học lại từ đầu để trở thành phóng viên, nhiều ít khổ cực vất vả tạm thời không nhắc tới, cuối cùng cũng coi như sử dụng được kiến thức.

Cõi đời này đến người chuyên nghiệp còn khó làm được thứ gì đặc sắc, huống hồ một tay mơ thay đổi giữa chừng như cậu, những việc này, cậu đều trải qua rất nhiều khổ cực, lưu luyến ấp ủ, những hình ảnh về chương trình của cậu từng cái từng cái một hiện lên trước mắt, không thể tiêu tan.

Phía đối diện vẫn là cửa hàng tiện lợi, Hình Minh thở không ra hơi, khó khăn lắm mới bình ổn hơi thở sau đó cố ý tiến vào hỏi thăm một chút, có chiếc Bentley nào từng tới đây chưa?

Cô nhân viên của cửa hàng kỳ thực không lưu ý tình huống phố đối diện, đành phải mờ mịt lắc đầu, Bentley? Chiếc xe gây chú ý như vậy nhất định cô phải có ấn tượng, cho nên hình như không có tới.

Hình Minh đặc biệt vui mừng mà nở nụ cười, dứt lời cảm ơn, vội vàng trở về vị trí cũ, kiên trì chờ.

Bình thường không có thói quen mang đồng hồ, điện thoại cũng tắt máy nên không rõ được thời gian. Cậu đứng chờ Ngu Trọng Dạ, chờ xe Lão Lâm tới đón, chờ đến khi chân nhũn hết cả, không thèm để ý hình tượng ngồi xuống tại chỗ, ôm lấy hai đầu gối, đem mặt vùi vào bên trong.

Nhưng chiếc kia Bentley kia mãi đến tận hừng đông cũng chưa từng xuất hiện.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 91

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh ngồi ở ven đường đợi cả một đêm, nên còn không biết, sau khi ‘Tầm nhìn Đông Phương’ phát sóng, có người vạch trần cậu là con trai Hình Hoành, là con trai của tên phóng viên với biệt danh “phóng viên sắt đá” ngoài mặt thì lúc nào cũng tỏ vẻ thanh liêm chính trực nhưng sau đó lại đi cưỡng gian người khác, chỉ vì bản thân cậu gặp phải hoàn cảnh tương tự, nên mới đặc biệt đồng tình với tội phạm tình dục.

Mấy triệu fan của Nam Lĩnh chỉ chờ có dịp này để dìm chết cậu, rửa sạch mối hận ngày đó Hình Minh không viết thư đề cử cho cậu ta.

Có người tin, có người không tin, cũng có người bán tín bán nghi, có mắng Hình Minh, có mắng đài Minh Châu, cũng có mắng hội chữ thập đỏ, nói chuyện chỉ cần một cái miệng hai tầng da, người người đều có thể chuyển động môi, uốn lưỡi bảy lần, trong lúc nhất thời, trên internet trở nên hỗn loạn.

Dư tình lên men, dân ý sôi trào, ‘Khủng hoảng hạt nhân ở Bắc Triều Tiên’ thất bại, ‘Nghệ nhân dân gian cuối cùng’ mắc cạn, thứ sáu ‘Minh Châu kết nối’ cuối cùng cũng phát sóng chương trình về Lưu Sùng Kỳ, có đầu có đuôi, cả một tập giải oan.

Minh Châu là đài truyền hình như vậy, từ trước đến giờ luôn hiểu rõ đạo lý không thể nghịch dân mà lên, trước tiên làm sáng tỏ, sau đó xin lỗi. Mặc dù tránh không được vụ việc lần này ảnh hưởng đến danh tiếng của chương trình, nhưng điều này cũng tựa như đạo lý ‘tráng sĩ chặt tay’(1), nếu không

https://thuviensach.vn

nhanh thì sẽ không kịp. Sau khi phát sóng ‘Minh Châu kết nối’, đài còn thuê một số lượng lớn thủy quân mở topic, phải mất cả ngày cuối tuần, mới coi như miễn cưỡng khống chế được dư luận.

(1) Tráng sĩ chặt tay: cánh tay tráng sĩ bị cắn bởi một con trăn, ngay lập tức người này chặt đứt cánh tay để ngăn chặn chất độc lây lan khắp cơ thể. Nghĩ rộng ra là chỉ việc hi sinh một bộ phận để bảo vệ toàn cục.

Chỉ có điều, chuyện hội trưởng Vưu hoàn toàn bị bại lộ, vốn tưởng rằng giải quyết được Lưu Á Nam, nợ cũ năm xưa sẽ theo đó đi vào dĩ vãng, còn đang nghĩ cách đáp trả đại ân tình của đài trưởng Ngu, không nghĩ tới đối phương lật lọng, chương trình làm sáng tỏ vẫn được phát sóng.

Ảnh hưởng? Ảnh hưởng đương nhiên là rất xấu. Quyền làm đầu, quan làm gốc, quan trường là nơi thích ứng cùng giao thiệp, thân là người đứng đầu đài Minh Châu hắn đương nhiên biết điều này.

Hình Minh vẫn không khởi động máy, không lên mạng, ở nhà ngủ cả ngày, nhưng cậu biết nếu như Ngu Trọng Dạ muốn tìm mình nhất định sẽ tìm được, chìa khóa nhà cậu Lão Lâm vẫn còn cầm chưa trả.

Ngu Trọng Dạ không tìm cậu.

Buổi sáng thứ hai, Hình Minh vựng lại tinh thần, chỉnh chu bản thân gọn gàng thanh thoát, vừa vào văn phòng liền đem bút máy ngòi vàng trả lại cho Nguyễn Ninh, sau đó trước ánh mắt của mọi người, chủ động tiến vào văn phòng đài trưởng thỉnh tội.

Tô Thanh Hoa ở đây, lão Trần cũng ở đây, nét mặt cực kỳ căng thẳng, có thể thấy được đây không phải không khí nghiêm túc bình thường.

Lão Trần mở miệng trước, cư dân trên mạng rất nhanh đã xoay chiều, chửi đến kinh thiên động địa oanh oanh liệt liệt, tôi cũng cảm thấy lạ, người bắt đầu gây sóng gió muốn đưa thầy Lưu vào chỗ chết không phải bọn tôi,

https://thuviensach.vn

nhưng dân mạng lại cứ nhè cổ chúng tôi ra mà chửi, so với trên mạng, áp lực cấp trên càng khiến tình thế căng thẳng.

Lời Lão Trần nói không phải chuyện giật gân, từ thần sắc lúc này của Ngu Trọng Dạ có thể đoán ra được.

Thời điểm người đàn ông này không bộc lộ cảm xúc gì khuôn mặt cực kỳ uy nghiêm, trên người vẫn có mùi vị nhàn nhạt quen thuộc, là hỗn hợp mùi thuốc lá và nước hoa, chỉ có thể ngửi không thể chạm tới, khiến hắn như gần như xa, nhìn càng không chân thực.

“Thiêu thân lao đầu vào lửa, tiên trảm hậu tấu.” Ngu Trọng Dạ nhìn Hình Minh, không một chút biểu tình dư thừa, khóe miệng hơi nhếch lên, tựa như đang cười, “Em rất tốt.”

Trong tay Hình Minh còn đang cầm văn kiện đề cử giải thưởng Golden Mic, cậu đem xấp giấy đã được đóng dấu cẩn thận trực tiếp đưa cho Ngu Trọng Dạ, đặc biệt dễ dàng ngỏ lời, sự cố phát sóng trực tiếp của ‘Tầm nhìn Đông Phương’ vào thứ năm tuần trước em xin hoàn toàn chịu trách nhiệm, em không phải là người thích hợp để có tên trong danh sách đề cử này.

Đây không phải lần đầu tiên cậu lâm vào cảnh bốn bề khốn đốn, nhưng là lần đầu tiên cậu ôn hòa nhã nhặn không chút nào hoảng hốt, Hình Minh thẳng tắp nhìn Ngu Trọng Dạ, yên lặng chờ xử lý.

“Em không muốn đề cử giải thưởng Golden Mic, ” Ngu Trọng Dạ không nhận xấp giấy tượng trưng cho vinh dự cao nhất của người dẫn chương trình trong tay Hình Minh, chỉ hỏi cậu, “Em muốn cái gì?”

Lời này lần trước trong sơn trang cưỡi ngựa Ngu Trọng Dạ từng hỏi qua cậu. Cậu lúc đó chưa kịp suy nghĩ, không dám đáp lại, nhưng lúc này lại đột nhiên có dũng khí.

https://thuviensach.vn

Hình Minh giật giật môi, dùng giọng nói kiên định đáp lại: “Em muốn chân tướng sự thật.”

Ngu Trọng Dạ tựa như ngoảnh mặt làm ngơ với đáp án này, tiếp tục hỏi: “Em muốn cái gì?”

Hình Minh thẳng tắp lưng, nâng cao âm lượng, đơn giản không thèm đến xỉa: “Em muốn công nghĩa thiên lý.”

Đáp án này xem như là đẹp đẽ, đẹp đẽ nhưng lại đại nghịch bất đạo. Ngu Trọng Dạ vẫn như cũ không biểu tình gì, lẳng lặng nhìn Hình Minh, đột nhiên giơ tay cầm tập giấy trong tay Hình Minh, tàn nhẫn quăng lên mặt cậu.

Hình Minh hoàn toàn không trốn, trong tiếng kinh hô của lão Trần, tập giấy kia bay đi với tốc độ chóng mặt.

Giấy trắng ào ào bay xuống, vương vãi trên mặt đất.

Ánh mắt Ngu Trọng Dạ lạnh như băng nhìn cậu, nói, em không muốn, bởi vì em không để ý.

“Dẫn chương trình tiệc mừng cho đài em không để ý, giải thưởng Golden Mic em không để ý, danh dự của ‘Tầm nhìn Đông Phương’ em không để ý, những thứ tôi đưa cho em, em toàn bộ đều không để ý.”

Hình Minh mặc dù sớm có sở liệu với kết cục như vậy, nhưng vẫn tránh không được cổ họng khô khốc, cậu muốn biện giải, muốn chống đối, nhưng lời còn chưa ra khỏi, đầy miệng đã toàn vị đắng chát, nuốt trở vào.

Những thứ đó em đều không cần, chỉ cần thầy quan tâm em.

Đài trưởng Ngu làm việc quyết đoán, đây là sự cố phát sóng trực tiếp nghiêm trọng, tất cả các nhân viên ngoài biên chế của ‘Tầm nhìn Đông

https://thuviensach.vn

Phương’ không ai được giữ lại, tất cả đều khai trừ.

Cuối cùng cũng là thuận ta thì sống, chống ta thì chết, Hình Minh biết mình đã thật sự chọc giận tới mặt rồng, giờ phút này mới cuống lên: “Đây là sai lầm của một mình em, không có quan hệ gì với bọn họ!”

“Một xã hội người, phải học cách chịu trách nhiệm với lựa chọn của mình. Nếu cậu muốn làm liệt sĩ, tôi sẽ tác thành cho cậu.” Khuôn mặt đài trưởng Ngu rốt cục lộ vẻ mệt mỏi, giải quyết dứt khoát, “Tính cách của cậu không thích hợp đảm nhận vai trò người dẫn chương trình phát sóng trực tiếp, bắt đầu từ tuần này, ‘Tầm nhìn Đông Phương’ sẽ nhập vào ‘Minh Châu kết nối’, cậu vẫn nên cút về làm phóng viên của mình đi.”

Trước kia cấp trên không cho tra xét sâu hơn, chỉ muốn nhanh chóng đóng nắp quan tài định tội, vụ án này từ khi bị truyền thông lên men đến nay, một mình Lưu Sùng Kỳ chịu oan là kết cục tốt nhất. Nhưng chương trình tự tra của ‘Minh Châu kết nối’ lần này nhắm thẳng vào chỗ sơ xuất mà ít người để ý, nghi vấn cơ quan điều tra của địa phương và bộ ngành pháp chế làm việc không đúng trình tự, nghi vấn hội chữ thập đỏ và cơ quan tài vụ chính quyền địa phương báo cáo không rõ… Dân tình sôi trào, lại có đài Minh Châu dẫn đầu, phóng viên ở các đài khác bắt đầu đua nhau tràn vào thị trấn —— khiến các vị bô lão trong làng thổn thức nhớ lại, nạn châu chấu xảy ra mấy chục năm trước, cũng không khác biệt là bao.

Bên trên không chịu nổi áp lực, đành phải tái điều tra, tàn nhẫn điều tra, Trương Từ cùng với người nhà cuối cùng đành phải thừa nhận, trên đường tan học, bỗng nhiên có một thúc thúc không quen biết mua cho cô bé đồ chơi Hà tiên cô bằng đường, cô bé liền xốc váy lên cho người ta sờ soạng, về nhà sau đó không dám báo cho cha mẹ là mình tham ăn gây ra họa, lại do thầy Lưu dùng cách xử phạt về thể xác với cô bé nên lòng mang oán hận, vì vậy thuận miệng nói là do thầy giáo mò.

https://thuviensach.vn

Bé gái mẫn cảm, người nhà lại tham lam, khiến sự tình lớn chuyện sau đó tự biết rước họa vào thân, đành phải đâm lao theo lao, không dám nói ra chân tướng.

Đây là ví dụ về việc một ngọn lửa gây ra đại hỏa cho cả khu rừng, trong lòng mỗi người đều mang tâm ý xấu, từng người che giấu chân tướng, khiến cho lửa càng cháy càng mạnh.

Cuối cùng sau nhiều lần tra xét, vụ án đã có kết quả, các quan chức to nhỏ bị nghi ngờ lợi dụng chức vụ để tư lợi cho mình, đều chịu xử lý kỷ luật. Hội trưởng Vưu tự mình đến chào hỏi đài trưởng đài Minh Châu cũng không thể đem mình gạt bỏ sạch sẽ, bởi vì vụ án của thầy Lưu, hắn bị đẩy tới nơi đầu sóng ngọn gió, chịu vô số ánh mắt kinh miệt, trải qua vô vàn miệng lưỡi thảo phạt, trong lúc nhất thời khiến người người phẫn hận, dập lửa không kịp, bức ảnh hắn cùng một vị nữ quan chức mướn phòng ngủ được một người biết chuyện tuồn ra ngoài, mức độ khiến người ta líu lưỡi, cứ thế khơi dậy một cuộc điều tra tập thể của người trong ngành.

Hình ảnh của hội chữ thập đỏ bị ảnh hưởng nghiêm trọng, người muốn che giấu cho hắn cũng không che giấu được nữa, vài ngày sau, hội trưởng Vưu bị lôi xuống ngựa..

Sự tình đến đó mới coi như có một kết thúc. Hình Minh bị cưỡng ép nghỉ phép một tháng, trở lại cương vị phóng viên ‘Minh Châu kết nối’, dù sao chuyện cũng được giải quyết, cậu không hề có lời oán hận nào. Tình cờ gặp được Lão Lâm trong vườn Minh Châu, Lão Lâm chủ động chào hỏi, nói, đồ vật của cậu còn để ở chỗ chú Ngu, tôi không dám hỏi chú ấy nên xử trí thế nào, cậu nếu muốn lấy về, tôi sẽ giúp cậu.

Hình Minh lắc đầu một cái, chỉ là chút ít quần áo, cũng không phải đồ vật đáng giá, nên ném đi thôi.

Lão Lâm sâu sắc thở dài, liếc mắt nhìn Hình Minh, không nói gì nữa.

https://thuviensach.vn

Sau đó vài lần có tình cờ gặp lại lão Lâm trong vườn Minh Châu, Lão Lâm coi như không quen biết cậu, hai người đi thoáng qua nhau, không chào hỏi một tiếng.

Trong đài, ngoài mặt mọi người coi như không có chuyện gì, nhưng sau lưng không ít người cười cậu thất sủng, gieo vạ toàn bộ tổ viên. Có vài lần, Hình Minh đi vào nhà ăn tập thể của đài, không khí đang sôi sục bỗng nhiên yên tĩnh mất mấy giây, chỉ còn sót lại vài tiếng nói châm chọc. Loại yên tĩnh này kỳ thực đặc biệt chói tai. Hình Minh độc lai độc vãng, xếp hàng, mua cơm, kiếm một góc nhỏ ngồi xuống, cả người toát ra khí lạnh người sống chớ tới gần, đối với lời bàn tán bốn phía mắt điếc tai ngơ.

Lạc Ưu thành cấp trên của cậu, mới đầu đối xử khách khí, phân phó Hình Minh chạy hai tin tức, một là viện dưỡng lão ở Quảng Đông tự ý cho người già uống thuốc an thần, một là bảo vệ khu đông bắc Hắc Long Giang khỏi nạn săn trộm hổ. Một lần suýt chút nữa bị giam giữ, một lần suýt nữa bị thương nặng, nhưng khi cậu vượt qua muôn vàn khó khăn đem được tư liệu sống trở về, Lạc Ưu lại cười tủm tỉm nói, đề tài này chỉ là dự bị, trong thời gian ngắn không có ý định phát sóng.

Hình Minh cũng không quan tâm nội dung phỏng vấn của mình có thể gặp mặt được khán giả hay không, chỉ làm việc không quản ngày đêm, chạy khắp ngũ hồ tứ hải, xông pha trời nam biển bắc, hiếm lắm mới được rảnh rỗi nên muốn đến thăm Tô Thanh Hoa.

Từ Hắc Long Giang trở về, cậu không trở về nhà ngay mà ghé thăm Tô Thanh Hoa. Đại thẩm hàng xóm tốt bụng thường hay sang giúp đỡ hiểu ý nên đi trước một bước, lưu lại một nhà hai người, Hình Minh ngồi xổm trước người sư phụ, tỉ mỉ xoa bóp đôi chân gầy như que củi của y.

Tô Thanh Hoa vẫn như mọi ngày, nói chuyện chưa tới ba câu đã đề cập tới vấn đề hôn nhân của cậu, chỉ cảm thấy đồ đệ mình nhất thời bị quỷ ám,

https://thuviensach.vn

nếu cùng con gái đàm luận nói chuyện tình yêu mọi chuyện sẽ tốt đẹp trở lại.

Y nói, chuyện này kết thúc như vậy cũng tốt, ba cậu chắc chắn sẽ không hi vọng cậu càng chạy càng lạc lối như thế.

Tô Thanh Hoa là người đời trước, không tin nam nhân cùng nam nhân ngoài tình hữu nghị còn có thể phát sinh ra thứ gọi là tình yêu, Hình Minh nghe sư phụ đề cập đến tên cha mình, như bị bắt bí bảy tấc, cố chấp không được liền tránh không nói, đành phải giả câm vờ điếc, vùi đầu xoa bóp cho Tô Thanh Hoa, lực cánh tay cũng mạnh hơn.

“Ngày mai tôi sẽ gọi Tiểu Lý tới, cùng nhau ăn bữa cơm, tán gẫu đôi lời.” Tô Thanh Hoa có ấn tượng vô cùng tốt với Lý Mộng Viên, không để ý hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình, luôn mong chờ Hình Minh cùng với cô có tiến triển.

“Lý Mộng Viên rất tốt, là con không được.” Hình Minh qua loa ứng phó, mong muốn bỏ qua được chủ đề này, “Dạo này con không thường đến đây được, nhưng sư phụ vẫn phải chú ý thư dãn gân cốt, không các cơ sẽ teo lại mất.”

“Nếu cậu không có cảm giác với Tiểu Lý, vậy các nữ thực tập sinh của đài truyền hình có để ý đến ai không?” Tô Thanh Hoa lại hỏi.

“Sư phụ, con không được… Cũng không được…” Hình Minh tự biết tránh không khỏi, giấu không thể giấu, đơn giản ngẩng mặt lên, nhìn thẳng hai mắt Tô Thanh Hoa, đôi mắt xuất hiện một tầng sương mù mỏng manh, mơ hồ có thể thấy được sóng nước dập dờn.

“Cậu đối Ngu Trọng Dạ…” Tô Thanh Hoa muốn nói lại thôi, yếu ớt thở dài. Kỳ thực nhãn lực của y rất tốt, biết rõ quan hệ mập mờ của đồ đệ mình và đài trưởng, chỉ là y không muốn vạch trần, không muốn tin tưởng.

https://thuviensach.vn

“Thật… Thật sự…” Lực đạo trên tay Hình Minh hoàn toàn biến mất, cả người cuộn lại, giống như trẻ nhỏ ủy khuất chôn mặt vào đầu gối Tô Thanh Hoa, “Thật sự yêu thích…”

Người bên ngoài nói cậu lỗ mãng, cười cậu kích động, nhưng cậu thật sự không ngờ tới kết cục này. Cậu có chút hối hận, cũng có mấy phần oán, chỉ là chuyện đã đến nước này, nói ra cũng chẳng còn ý nghĩa gì, cậu chỉ có thể co ro, nghẹn ngào, lặp đi lặp lại, thật sự, thật sự yêu thích.

Ngày hôm nay cuối cùng cậu cũng nhìn thấy Ngu Trọng Dạ trong vườn Minh Châu, có thể nhìn thấy Ngu Trọng Dạ và Lạc Ưu cùng ra cùng vào, đến một cái liếc mắt cũng không thèm quăng cho cậu.

Tin tức tên mạng vẫn còn sôi sùng sục, cả ngày chỉ có kêu đánh kêu giết, hôm nay bức người này xuống đài, ngày mai bách kẻ kia xuống ngựa, kỳ thực đều coi như giải quyết ổn thỏa, quyền thế và dục vọng dây dưa trong xã hội hiện thực mới khiến người đau đầu. Không thể không nói, đài trưởng Ngu giải quyết chuyện này cũng khiến nhiều người khó chịu, cho dù chức vị hơn người một bậc, nhưng lật lọng như vậy đã phạm vào điều tối kỵ chốn quan trường, Lạc Ưu đương nhiên rõ ràng đạo lý này, sắp xếp một buổi tiệc, thỉnh các vị quan chức ngày thường hay qua lại cùng nhau dùng một bữa cơm.

Bao nhiêu bàn tiệc bấy nhiêu sự tình, văn hóa bàn tròn đặc sắc của Trung Quốc, không có chuyện gì thì dùng để kết nối tình cảm, có việc thì có thể giải quyết vấn đề, tục ngữ có câu gì nhỉ? “Dân dĩ thực vi thiên”(coi việc ăn uống là quan trọng hơn cả).Lạc Ưu dụng công ngồi kế bên tiếp một vị bộ trưởng, cười cười nói: “Thầy Ngu chắc chắn sẽ không tự bán mặt mình như vậy, tất cả là do biên tập viên Hình tự ý làm chủ, ở trong chương trình ——”

Lạc thiếu gia còn chưa dứt lời, đài trưởng Ngu đã không chút do dự ngắt lời hắn: “Chuyện này cùng vị tiểu bằng hữu trong đài không liên quan.”

https://thuviensach.vn

Lạc Ưu cả kinh, lập tức quay đầu nhìn Ngu Trọng Dạ, lộ ra biểu tình khó có thể tin được. Hắn bị dấm chua làm mê muội tâm trí, một lòng muốn đem hai chữ họa thủy đổ lên đầu Hình Minh, nhưng nếu đào sâu vào chuyện này, xác thực không có lý do gì hợp lý hơn chuyện "Người dẫn chương trình tự tiện chủ trương".

Ngu Trọng Dạ trầm mặc một chút: "Tôi đã ra thông báo tự mình điều tra, kết quả đứa nhỏ kia lại hiểu sai ý, trực tiếp bày tỏ thái độ trong chương trình, hiện tại đã tiếp thu xử phạt."

Lời này nói ra, vị bộ trưởng kia vốn còn định giảng hòa lúc này chỉ có thể cười mỉa, đôi mắt liếc nhìn chén rượu trên bàn đầy thâm ý, cầm lên, hơi nâng cao giọng nói: "Tôi mời chú Ngu một chén."

Lạc Ưu vốn dự định thay Ngu Trọng Dạ chặn rượu, Ngu Trọng Dạ lại đẩy tay hắn ra, tự mình nhận chén rượu, khẽ cười nói: "Dạy bảo cấp dưới không nghiêm, việc này chỉ có thể trách tôi, tôi uống trước rồi nói, mấy vị tùy ý."

Lần tiệc rượu này, đài trưởng Ngu vì căn bệnh đau dạ dày nên không uống rượu đã tự mình uống rất nhiều.

Sau khi rời khỏi bữa tiệc, Ngu Trọng Dạ hiển nhiên có chút say. Lạc Ưu đỡ hắn nằm xuống xe, Lão Lâm hỏi muốn đi chỗ nào, Ngu Trọng Dạ cau mày đóng mắt, giơ tay chống đỡ trán, nửa ngày không hề trả lời.

Người đàn ông này nằm ở ngay trước mặt hắn, chỉ cần giơ tay cũng có thể chạm được, nhưng Lạc thiếu gia vẫn luôn nhìn người bằng nửa con mắt giờ phút này lại sợ hãi, muốn thân cận, lại không dám đi quá giới hạn. Hắn tiểu tâm dực dực hỏi: "Đau đầu sao?"

Ngu Trọng Dạ "Ừ" một tiếng, vẫn không mở mắt ra.

https://thuviensach.vn

Lạc Ưu săn sóc mà tới gần, dùng hai ngón tay xoa bóp huyệt thái dương cho Ngu Trọng Dạ, mềm nhẹ thay hắn thả lỏng.

Ngu Trọng Dạ nhắm mắt hưởng thụ, bỗng đưa tay, nắm lấy hai tay Lạc Ưu, kéo hắn đến gần mình.

Sức lực người say rượu quả thật rất lớn, Lạc Ưu theo bản năng trốn tránh, nhưng không được, cả đầu vang lên ong ong. Tim đập nhanh hơn một chút, hắn nhìn thẳng hai mắt Ngu Trọng Dạ —— ánh mắt Ngu Trọng Dạ như chứa muôn vàn ngọn lửa sắp tàn, tựa như đang chăm chú nhìn hắn, lại tựa như xuyên thấu qua người hắn, hướng tới nơi khác.

Lạc Ưu đánh bạo nắm ngược lại hai tay Ngu Trọng Dạ, kéo đến bên má mình. Hắn nghiêng người về phía hai bàn tay của đài trưởng Ngu, một bên nhẹ nhàng ma sát, một bên nhiều lần hôn mút ngón tay Ngu Trọng Dạ.

Hắn nhu tình mật ý mà gọi: “Thầy…”

Từ trong ánh mắt của Ngu Trọng Dạ, Lạc Ưu lần thứ hai nhìn thấy bóng dáng của mình, một tên nhóc cô đơn mười hai năm về trước.

Nhà họ Lạc có vài người anh em, ban đầu mẹ Lạc Ưu không hi vọng ông ngoại Lạc Ưu có thể quan tâm đến đứa cháu này, hình như là khi lấy chồng bà đã không chịu tiếp nhận cuộc hôn nhân chính trị được sắp đặt, nhất định phải tự mình lựa chọn một chàng trai anh tuấn nghèo rớt mùng tơi. Lạc lão gia tử là người nhẫn tâm, mẹ Lạc Ưu mâu thuẫn cùng gia đình, từ một tiểu thư danh giá phải sống một cuộc đời bần hàn nghèo túng, cuối cùng một ngày nào đó mới “tưới sữa lên đầu(2)“: Ái tình chính là chó má! Không bao lâu Lạc Ưu sửa lại tên theo họ mẹ, cha hắn một tiếng cũng không oán hận, quyền thế có thể tái tạo rất nhiều quy củ, đây là đạo lý người người đều hiểu. Mẹ Lạc Ưu đuổi con trai về Lạc gia, căn dặn hắn dù có liều mạng cũng nhất định phải ưu tú hơn so với tất cả mọi người, cũng nhất định phải chiếm được sự yêu quý của ông ngoại.

https://thuviensach.vn

(2) Trong phật học câu này mang ý nghĩa chỉ việc truyền thụ trí tuệ, giúp người ta ngộ ra điều gì đó. Nghĩa thoát: chợt hiểu ra/ ngộ ra, bỗng nhiên hiểu ra.

Ngày tháng phải sống xa cha mẹ đối với đứa bé chỉ mới mười tuổi thật sự khó khăn, Lạc lão gia tử rất bận, chỉ cho hắn cái danh phận là "người thân", quanh năm suốt tháng khó mà nhìn thấy bóng người, nhân viên cảnh vệ cũng kiêng kỵ thân phận hắn, kỷ luật nghiêm minh, cơ bản không dám cùng hắn tiếp lời. Lạc Ưu ở nơi đây một thời gian dài chỉ biết vùi đầu khổ học, chưa từng mở miệng nói chuyện với người ngoài, mãi đến buổi chiều một ngày cuối xuân đầu hạ, người kia nhẹ nhàng đi tới, hỏi hắn, nhóc có phải là cháu ngoại thủ tướng Lạc?

Lạc Ưu quay đầu lại, ngẩng mặt lên, ngày hôm đó mặt trời rất chói chang, hắn bị người nam nhân trước mặt khiến cho hoa mắt chóng mặt, lo sợ tát mét mặt mày gật đầu, là, là cháu, cháu tên là Lạc Ưu, Lạc là họ, Ưu là ưu tú.

Sau lần đó người đàn ông này thường xuyên tới đây, nhắc tới cũng khó mà tin nổi, mỗi lần trước khi hắn tới Lạc Ưu đều có dự cảm, hình như là khi trên cây chim khách kêu đặc biệt vui vẻ, hình như là khi mùi hoa nguyệt quý trong sân đặc biệt nồng, nói chung, phàm là có chuyện tốt phát sinh, người đàn ông tên Ngu Trọng Dạ kia nhất định sẽ tới.

Sau đó Ngu Trọng Dạ nửa đùa nửa thật mà nói cho hắn biết, tôi không phải tới tìm ông ngoại của nhóc, tôi tới là tìm nhóc.

So với mười lăm năm trước, khuôn mặt Ngu Trọng Dạ trải qua sự mài mòn của năm tháng, đương nhiên là có một chút biến hóa, càng ngày càng già dặn hơn, nhưng càng ngày càng đẹp mắt.

Hai người hiếm thấy thân cận như vậy, Lạc Ưu bị mùi hương mang chút rượu trên người Ngu Trọng Dạ vây tới thở hổn hển, hắn có thể ôn thuần

https://thuviensach.vn

ngoan ngoãn, cũng có thể ác liệt bức người, chỉ cần đài trưởng Ngu sắp xếp như thế nào, hắn có thể điều chỉnh. Lạc Ưu có chút ý loạn tình mê mà nói, thầy, đêm nay em trở về cùng với thầy.

Đại khái thật sự say đến lợi hại, Ngu Trọng Dạ không tỏ rõ ý kiến, chỉ là hơi hơi mở mắt, dùng ngón tay cái đùa bỡn bờ môi xinh đẹp của Lạc Ưu.

Ngoài cửa xe đột nhiên truyền tới một giọng nam giòn tan: “Tại sao lại thua nữa, chơi lại!”

Ánh mắt Ngu Trọng Dạ trong nháy mắt ảm đạm đi mấy phần, bàn tay rút ra khỏi Lạc Ưu, thuận theo hướng âm thanh đưa mắt dời về phía ngoài cửa sổ.

Ngu Trọng Dạ vẫn luôn xoay mặt nhìn bên ngoài, Lạc Ưu cũng dọc theo tầm mắt của hắn nhìn ra, ánh mắt bọn họ đều dừng lại ở một người trẻ tuổi.

Giữa tháng tám, thời tiết nóng bức dễ khiến người nổi giận, trời tối muộn, công viên vào thời gian này vẫn còn náo nhiệt, một người trẻ tuổi cao gầy, nhìn qua nhiều nhất cũng chỉ mười tám mười chín tuổi, đang ngồi trước cửa công viên cùng một ông lão chơi cờ, đánh đến khó phân thắng bại.

Có lẽ là thua nhưng không phục, người trẻ tuổi lần thứ hai nhặng lên: “Không được không được, đánh lại ván khác!”

Đài trưởng Ngu không chớp mắt nhìn người kia, thần sắc ôn tồn vô cùng, hơi nhếch khóe môi lên.

Lạc Ưu ủ rũ đến buồn bực, chỉ là một người qua đường không biết tên, đầu đường cuối ngõ đều có thể thấy được, vì cái gì Ngu Trọng Dạ lại nhìn người kia ôn nhu như vậy.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ nhìn chằm chằm người trẻ tuổi chơi cờ trong chốc lát, sau đó mới dặn dò Lão Lâm: “Lái xe, trước tiên đưa Tiểu Lạc trở về.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 92

Edit & Beta: Direct Kill

Buổi sáng thứ năm, Lạc Ưu gọi Hình Minh vào phòng làm việc của mình, dặn dò cậu đi Phúc Kiến chạy tin tức, thứ hai tuần trước sau khi cậu đi, tổ chương trình cũng theo đó giải tán. Trong tay Lạc Ưu đang cầm một xấp bản thảo, nói gần đây hắn đã xem qua từng đề tài lưulại của ‘Tầm nhìn Đông Phương’, chọn trúng được đề tài‘Sơn tiêu trả thù’, cảm thấy những thứ ma mị quỷ quái luôn thu hút được tầm mắt của khá giả, từ góc độ nhân văn, cũng đáng giá để tìm tòi nghiên cứu một phen.

‘Minh Châu kết nối’ không phải ‘Tiếp cận khoa học’, thế nên có thể dễ dàng nhận thấy đề tài này nhất định không được phát sóng, còn sai cậu đến địa phương xa xôi để chạy tin. Hình Minh đã quá quen với chuyện này, đối với chuyện Lạc Ưu lấy việc công trả thù riêng đã có đáp án, nhàn nhạt đáp một tiếng, được.

Nhắc tới đề tài này lại khó tránh khỏi nói tới Nguyễn Ninh, Lạc Ưu mèo khóc chuột, nói Tiểu Nguyễn là người tốt, nếu như không phải sự cố phát sóng trực tiếp, vốn đã có thể chuyển lên nhân viên chính thức.

Hình Minh mỉm cười, khách khí nói, cậu ta hiện tại rất tốt.

Lời này không phải tùy tiện nói ra để lương tâm thanh thản, càng không phải để đấu khẩu với Lạc Ưu, sau khi Nguyễn Ninh bị khai trừ, tình trạng gần đây quả thật không tệ. Cậu ta gia nhập vào một đoàn đội tự truyền thông về mảng du lịch, vốn là chàng trai yêu thích du lịch và nhiếp ảnh, bây giờ kết hợp đam mê với công tác, có thể chia sẻ thông tin về những hoạt

https://thuviensach.vn

động của đoàn đội lên trang mạng cá nhân hàng triệu fan, thu nhập khá là khả quan. Nguyễn Ninh và Hình Minh thỉnh thoảng liên hệ với nhau, vẫn như trước gọi Hình Minh là sếp, cậu ta nói thời đại thật sự thay đổi, không nhất định phải làm việc trong nhà nước mới có tiền đồ, cậu ta còn khuyên Hình Minh nên rời khỏi đài Minh Châu.

Hình Minh không phải chưa từng nghĩ tới vấn đề này. Nhưng tự truyền thông hoạt động không thể rời bỏ đoàn đội, đối ngoại liên quan đến doanh thu, đối nội liên quan đến phát triển lâu dài, khen thưởng dựa vào doanh số, hai bên cùng có lợi, nhưng lại phải hoạt động theo hướng tư bản và dựa vào mức độ yêu thích của khán giả, có thể mấy chuyện bát quái đưa tin nhanh hơn, nhưng những vấn đề về xã hội dân sinh hay chính trị, đều không gãi đúng chỗ ngứa, không chỉ có gãi không tới nơi, nếu không để ý còn bị chụp lên cái mũ “Ngũ mao” “Công tri” “Phẫn thanh”. Hình Minh không sợ miệng lưỡi thiên hạ, nhưng cậu trời sinh tính khí nóng nảy, lại sống trong môi trường của đài lớn đã lâu, sinh ra nhiều thói quen, không muốn hầu hạ người khác.

(1) – Ngũ mao: là tên gọi của những dư luận viên được chính phủ Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa thuê (ở trung ương và địa phương) hoặc Đảng Cộng sản thuê để đưa các thông tin ủng hộ chính của Đảng nhằm định hình và hướng dẫn dư luận trên các diễn đàn Internet.

– Công tri: là từ dùng với những kẻ có vẻ như công chính bác học, kì thực là những kẻ dễ bị dao động, tự cao tự đại, hay phán xét, coi thường chính phủ cùng bách tính. Khi nhắc đến hai chữ ‘công tri’ thì thường có ý châm trọc.

– Phẫn thanh: chủ yếu dùng để chỉ giới trẻ Trung Quốc, những người thể hiện một mức độ gay gắt với chủ nghĩa dân tộc Trung Quốc. Thuật ngữ này xuất hiện lần đầu tại Hồng Kông vào những năm 1970, đề cập đến những người trẻ không hài lòng với xã hội Trung Quốc và tìm cách cải cách. Nó

https://thuviensach.vn

đã phát triển thành một thuật ngữ được sử dụng chủ yếu như tiếng lóng Internet.

Huống hồ, còn có khoản nợ cũ chưa xong.

Lạc Ưu bất chợt thay đổi chủ đích, giao thêm cho Hình Minh nhiệm vụ mới, sai cậu thứ sáu này tự mình đi đến Thịnh Vực một chuyến. Thịnh Vực bỏ ra thời gian mười năm cùng tổ chức chuyên về bệnh ung thư của Mỹ tập trung nghiên cứu thuốc về bệnh gan, thuốc điều trị ung thư gan giai đoạn cuối vẫn còn đang trong giai đoạn lâm sàng, còn thuốc gan điều trị viêm gan C đã sẵn sàng tung ra thị trường, trước kia là nhà tài trợ độc quyền cho ‘Tầm nhìn Đông Phương’, bây giờ “Tầm nhìn Đông Phương’ bị sát nhập vào với ‘Minh Châu kết nối’, trong đài dự định sẽ cùng hợp tác với Thịnh Vực, làm một chương trình quảng bá cho loại thuốc mới này xem như bồi thường.

Lạc Ưu nói chuyện, Hình Minh suy tư, một khuôn mặt chứa đầy ý cười, một ánh mắt lơ lửng không cố định, cuối cùng vẫn là Lạc Ưu nhìn ra Hình Minh mất tập trung, nhíu mày, khiêu khích hỏi, làm sao, sợ Liêu Huy?

Theo lý nếu đi gặp gỡ nhà tài trợ thế này thì không ở trong phạm vi chức trách của một phóng viên, nhưng Lạc Ưu nói cũng hợp tình hợp lý, ai chọc ra chuyện này, thì nên để cho người đó giải quyết. Hình Minh không phải người hay sợ hãi, mặc dù ngại Liêu Huy khó chơi, nhưng xác thực vì nguyên nhân của cậu nên lợi ích của nhà tài trợ mới bị hao tổn, vì vậy gật gật đầu, nói, ngày mai tôi sẽ đi tìm Candy bên Thịnh Vực, buổi chiều không trở lại đài, giáo sư đại học của tôi đã qua đời, tôi đến viếng thầy ấy.

Lạc Ưu khôi phục nụ cười thân thiết, gật gật đầu biểu thị đồng ý, còn nói thêm mấy chữ: “Nén bi thương thuận biến.”

Nén bi thương thuận biến, có nghĩ là nên tiết chế đau thương, thuận theo biến cố, thật sự quá hời hợt.

https://thuviensach.vn

Quý Huệ không đợi được giáo sư Hạ hết hạn tù trở về, đã ra đi trước. Hình Minh ngược lại không quá bi thương, dù sao thuốc Alanine Ciloni đã được Khang Nhạc Nhạc tiếp nhận, tâm nguyện hành y tế thế của Quý Huệ được thỏa mãn, có thể mỉm cười xuống cửu tuyền.

Hình Minh cáo từ với lãnh đạo, chuẩn bị tập trung vào công tác, thâm nhập vào vùng nông thôn ghê sợ được mọi người đồn là trẻ em sinh ra không có xương sống, Lạc Ưu bỗng nhiên ở phía sau gọi cậu một tiếng, ai, Hình Minh.

Hình Minh ở trước cửa quay đầu lại, dáng đứng thẳng như cán bút, dùng ánh mắt dò hỏi.

Lạc Ưu nhìn chằm chằm cậu nửa ngày, đột nhiên hỏi một vấn đề không liên quan, biết chơi cờ tướng sao?

Hình Minh gật gật đầu, lời ít mà ý nhiều trả lời, biết.

Lúc này đổi lại thành Hình Minh trầm mặc, Lạc Ưu suy tư. Cậu không oán hận Ngu Trọng Dạ, ngược lại vẫn cực kì để ý, nam nhân ưu tú cũng tránh không khỏi thất tình lục, ly không được nhu cầu sinh lý. Lạc thiếu gia từ nhỏ đã gặp qua đủ loại danh nhân chính khách, thương nhân lớn nhỏ, nhưng không một ai có thể so sánh được với Ngu Trọng Dạ, bên người lại còn toàn oanh oanh yến yến vờn quanh không dứt, loại người nông cạn, đề tiện, dùng sắc lấy lòng như Hình Minh, dính người như sam, có thêm cậu ta cũng không nhiều, mà thiếu bớt cậu ta cũng không ít. Chỉ là nghề nghiệp dựa vào da thịt, lại còn coi như mình cao thượng lắm, hắn có vài ba phần căm ghét cậu, nhưng lại càng không ưa nhiều hơn.

Thời tiết hôm nay rất đẹp, phòng làm việc của Lạc Ưu nằm ở tầng cao nhất của tòa nhà, được trời cao chăm sóc hấp thụ ánh mặt trời. Những hạt bụi dưới ánh sáng không chỗ che thân, lấp loé ánh kim, tựa giấy thếp vàng bị ai đó cắt nát.

https://thuviensach.vn

Hai người đứng đối diện nhau, phiền phiền nhiễu nhiễu bàn tính và đánh giá, cuối cùng Hình Minh thực sự không nhịn được, hỏi, tôi có thể đi?

Lạc Ưu phản ứng lại khóe miệng hơi giật giật, như than thở, cũng giống cười khổ, nói, được, anh đi đi.

Cuối tuần đúng là thời điểm thích hợp để đưa tang. Bầu trời xám ngắt, khí lạnh như anh bạn già lâu ngày không gặp chẳng báo trước tiếng nào đã ghé thăm, đi kèm gió thu là mưa phùn, cơn mưa kéo dài đến mãi thứ tư tuần sau. Buổi tối Ngu Trọng Dạ có hẹn với khách, bốn giờ dặn Lão Lâm chuẩn bị xe, rời khỏi đài Minh Châu.

Mới vừa chạy khỏi vườn Minh Châu, một người trẻ tuổi nhìn như đã chờ đợi từ lâu thình lình lao ra, đuổi theo Bentley. Lão Lâm nhìn gương chiếu hậu phát hiện có người đuổi theo, hỏi Ngu Trọng Dạ, có muốn dừng xe hay không?

Ngu Trọng Dạ cũng phát hiện sau xe có người đuổi theo, hỏi Lão Lâm, quen biết?

Trí nhớ của Lão Lâm rất tốt, mắt hơi híp lại, cách màn mưa mờ mịt quan sát một hồi, cuối cùng cũng nhận ra khuôn mặt này, Hướng Tiểu Ba.

Ngu Trọng Dạ đối với cái tên này không có ấn tượng gì, nói thẳng, không cần ngừng.

Lão Lâm đáp ứng một tiếng, nhưng vẫn nhẹ nhàng dẫm phanh xe, nói một câu, đây là anh trai biên tập viên Hình. Theo lý cái tên Hình Minh gần đây là điều tối kỵ, chỉ lo không cẩn thận nhắc tới sẽ chạm phải vảy rồng, phạm vào kiêng kỵ. Nhưng lão cũng lo lắng nếu thật sự xảy ra đại sự gì, sau này đài trưởng Ngu truy cứu, một người tài xế như lão có gánh cũng không được.

Ngu Trọng Dạ trầm mặc ý vị sâu xa.

https://thuviensach.vn

Ngay cả người tinh quái như Lão Lâm cũng không chắc, vốn tưởng rằng đài trưởng Ngu muốn dạy bảo tiểu tình nhân không an phận của mình một bài học, bây giờ xem ra như là nổi giận thật, lão cũng trầm mặc trong chốc lát, do dự một chút, đang định nhấn chân tăng ga, Ngu Trọng Dạ sau lưng rốt cục lên tiếng, dừng xe.

Xe ngừng, Hướng Tiểu Ba cuối cùng cũng coi như chạy được đến nơi, lần trước bị gãy xương còn chưa khôi phục hoàn toàn, hắn kéo theo cái chân tàn phế đuổi theo xe ô tô suốt hai con đường, hiếm thấy có tinh thần đáng khen như vậy.

Ngu Trọng Dạ vẫn ngồi ở trong xe, Hướng Tiểu Ba xuyên qua cửa sổ được kéo xuống, thở hồng hộc nói với hắn: “Bạn gái của tôi và tiểu tình nhân của ngài đã cùng nhau chạy trốn!”

Hướng Tiểu Ba từ khi nằm viện đã coi trọng Lý Mộng Viên, nhưng bị Hình Minh chơi một vố, nên trong khoảng thời gian ngắn không dám đi ra ngoài chơi gái đánh bài, rảnh rỗi đến tẻ nhạt, chẳng biết làm gì ngoài việc đâm đầu vào vực sâu tình yêu không có cách nào tự kiềm chế. Hắn dính Lý Mộng Viên như hình với bóng, Lý Mộng Viên nhất thời nhẹ dạ không từ chối thẳng thắn, Hướng Tiểu Ba càng thuận thế bò lên, còn tự nhận mình là bạn trai của bác sĩ Tiểu Lý.

Quan hệ bí mật giữa đài trưởng Ngu và biên tập viên Hình mọi người trong đài đều biết, Ngu Trọng Dạ cũng không cần giấu giấu diếm diếm trước mặt một tên tiểu bối vô danh, hỏi ngược lại Lão Lâm: “Gần đây Tiểu Hình đang làm gì?”

“Nghe Lạc thiếu nhắc tới, thứ hai đi Phúc Kiến chạy tin tức.”

“Nghe thấy chưa?” Ngu Trọng Dạ không nhìn Hướng Tiểu Ba, cho rằng người này không đáng giá để lọt vào mắt.

https://thuviensach.vn

“Nghe thì nghe thấy, nhưng sự thực không phải là thế.” Hướng Tiểu Ba vẫn bám chặt cửa sổ xe không cho đi, nói tiếp thứ sáu bạn gái Lý Mộng Viên của hắn cùng Hình Minh đi đưa linh cữu của giáo sư, sau đó liền mất liên lạc, hôm qua hắn đã trực tiếp đi bệnh viện để tìm, nhưng bên bệnh viện nói mấy ngày nay không thấy người tới, gia đình Lý Mộng Viên đã báo cảnh sát. Nhưng hắn càng nghĩ càng khả nghi, càng nghĩ càng sinh khí, càng nghĩ càng cảm thấy hai người này khả năng tình cũ bén lửa, cùng nhau chạy trốn.

Lông mày Ngu Trọng Dạ dần nhíu chặt, không phải vì tin lời nói mê sảng của Hướng Tiểu Ba. Không có máu me cạnh tranh khốc liệt giống như chốn quan trường, không có người lừa ta dối để đấu tranh giành chức vị, nhưng quyền lực, thứ này so với pháp luật còn có đáng sợ hơn, bên ngoài tung tin đồn có người muốn trả thù biên tập viên Hình hắn đương nhiên đã nghe qua, hắn công khai bảo đảm, ngấm ngầm che chở, người kia chắc hắn cũng e ngại mặt mũi đài trưởng Ngu, rốt cuộc vẫn không làm gì Hình Minh. Nhưng luôn có những chuyện hắn không thể kiểm soát được, đại án của Lưu Sùng Kỳ đã kéo rất nhiều quan chức lớn xuống ngựa, còn liên luỵ một chuỗi cá tôm, kẻ địch núp trong bóng tối, có thể hành động hay không hành động, hắn không thể nói được.

Ngu Trọng Dạ lôi điện thoại di động ra, bấm một dãy số.

Trên màn ảnh rất nhanh hiển thị một cái tên, Hình Minh.

Đây không phải do Ngu Trọng Dạ lưu vào, mà là do Hình Minh tự lưu.

Chính vào khoảng thời gian hai người không đến đài ba ngày. Hình Minh buồn bực nằm bên cạnh Ngu Trọng Dạ, có lẽ vì đang ở nhà, hoặc giả hai người vừa mới cuồng hoan một trận đầu óc còn đang mờ mịt, lá gan cậu so với thường ngày lớn hơn không ít, tự biên tự diễn cầm điện thoại của hắn lên nghịch, mà Ngu Trọng Dạ chỉ ở một bên cười nhìn cậu, không ngăn lại.

https://thuviensach.vn

Hình Minh nghịch điện thoại đài trưởng Ngu một hồi, cuối cùng quay đầu lại, khuôn mặt ủy khuất đến tội nghiệp hỏi hắn, thầy Ngu không lưu số của em.

Vừa mới mây mưa xong, áo ngủ Hình Minh nửa mở nửa khép, hai mắt phủ một tầng hơi nước, gò má căng mịn như đánh phấn, đôi môi phiếm hồng, không còn tư thái lạnh lùng ‘người không thể đến gần’ ngày thường, Ngu Trọng Dạ giơ tay xoa tóc cậu, cười nhẹ nói, tôi nhớ kỹ.

Hình Minh vẫn không chịu tin, liền cúi bấm bấm điện thoại đài trưởng Ngu, tự ghi số mình vào, rồi trịnh trọng lưu cả họ và tên, Hình Minh.

Sau đó quay lại mỉm cười, lưu vào, sau này quên mất cũng không sợ.

Nụ cười kia quá mức chói mắt. Dục vọng của đài trưởng Ngu vừa mới được giải phóng nay lại nổi lên. Phân thân cứng ngắc, hắn ôm Hình Minh vào trong lồng ngực, chôn mặt vào xương quai xanh, tinh tế hôn qua một lần. Sau đó nâng tính khí đi vào bên trong huyện động ướt át.

Hai nam nhân ôm nhau ngã xuống, biên tập viên Hình hừ nhẹ một tiếng, đài trưởng Ngu dũng mãnh, phù dung trướng noãn độ xuân tiêu(2), chỉ còn nghe thấy tiếng rên rỉ.

(2) Câu thơ trích trong bài thơ Trường hận ca của tác giả Bạch Cư Dị.Dịch nghĩa: Nàng cùng vua trải qua đêm xuân trong trướng Phù Dung ấm áp. Dịch thơ: Màn phù dung êm ái đêm xuân.

Nếu như có mỹ nhân như thế trong ngực, không lâm triều cũng là chuyện dễ hiểu.

Ngu Trọng Dạ trầm mặc chờ đợi hồi âm, có thể Hình Minh tắt điện thoại.

Hướng Tiểu Ba ủ rũ xen mồm vào, không cần gọi, năm ngày, đều không liên lạc được.

https://thuviensach.vn

Hướng Tiểu Ba đi, Ngu Trọng Dạ liền hoãn buổi hẹn lại, hắn đốt điếu thuốc ngồi ở trong xe, mượn Lão Lâm bật lửa.

Lão Lâm không hỏi Lạc Ưu, biết có hỏi sợ cũng không tra ra được gì, đành phải gọi cho những phóng viên khác của 'Minh Châu kết nối', cuối cùng có thêm chút manh mối, thứ sáu sau khi đi Thịnh Vực, cậu liền không xuất hiện.

Thời điểm Ngu Trọng Dạ bước vào quán rượu bên trong sơn trang cưỡi ngựa, Liêu Huy đang đi ra từ bên trong, trái ôm phải ấp, gặp mặt nhau ngay tại hồ cá. Đúng dịp Hồ Thạch Ngân cũng ở đây, không chơi thuyền lại đến cưỡi ngựa, đều là ham mê của người có tiền, hơn nữa Hồ Tứ Gia và Liêu tổng giao tình không tệ.

"Nha, anh rể! Anh rể đến!" Liêu Huy vừa thấy Ngu Trọng Dạ liền ân cần mà cười, thân thiện mà gọi, "Anh giúp Tứ gia nhìn xem, hoa văn trên chiếc bình Quân diêu nhà Tống này, quả thật là hàng tốt!"

Hồ Thạch Ngân cũng mang theo người, cười ha hả dặn dò thủ hạ mở ra một hộp đồ cổ, nói với Ngu Trọng Dạ: "Vất vả Liêu tổng tìm cho tôi món đồ này." Hồ Thạch Ngân xưa nay yêu thích sưu tầm đồ cổ và tranh chữ, hiểu được tài không lộ ra ngoài, thứ tốt càng không dễ để người gặp, vì vậy còn nói: "Vẫn nên tìm nơi yên tĩnh chút, thỉnh chú Ngu giám định hộ."

Hình dáng, đường nét, hoa văn đều tinh xảo, màu gốm là màu đỏ tía hiếm gặp, có đến trăm ngàn đồ vật, nhưng Ngu Trọng Dạ không thèm liếc mắt một cái, cũng không cùng Hồ Thạch Ngân hàn huyên khách sáo, chỉ lạnh lùng nhìn chằm chằm hai mắt Liêu Huy: "Người ở nơi nào?"

Ngày thường đài trưởng Ngu bát phong bất xúy, không quan tâm trước mặt là đại quan hay tiểu dân chúng, đều không lạnh không nhạt ba phần cười đáp lại, chưa từng ở trước mặt người khác bộc lộ cảm xúc rõ ràng như

https://thuviensach.vn

vậy, Liêu Huy có chút sợ hãi, nhưng vẫn làm bộ nghe không hiểu: “Người nào? Cái gì ở nơi nào? Em nghe không rõ ——— ”

Ngu Trọng Dạ không muốn phí lời với Liêu Huy, trực tiếp động thủ. Xuất thân là bộ đội, động tác cực kỳ gọn gàng dứt khoát.

Liêu Huy căn bản không nghĩ tới đối phương còn có chiêu này, không kịp phản ứng, cả khuôn mặt đã bị Ngu Trọng Dạ nhấn vào trong hồ cá.

Hắn chỉ cảm thấy áp lực cực lớn phía sau cổ, ngay sau đó cái trán bị đập xuống, nước lạnh tràn vào ngũ quan, cái gì cũng đều không nhìn thấy, không nghe thấy.

Cũng may chỉ có vài giây ngắn ngủi.

Cá trong hồ nước chưa kịp phản ứng, nhưng lần tới có thể sẽ không tiện nghi như vậy.

Bàn tay Ngu Trọng Dạ nắm cổ Liêu Huy ấn vào trong hồ, đồng dạng có nguy cơ tiếp xúc với cá piranha ăn thịt, nhưng hắn không ngần ngại chút nào, vẫn mạnh mẽ đè lên cổ Liêu Huy, khiến cho mặt hắn lần thứ hai áp sát mặt nước: “Tôi hỏi lần nữa, Hình Minh ở nơi nào?”

Thủ hạ Liêu Huy đều sợ đến choáng váng, đứng ở một bên trừng mắt, chỉ có thể gọi, chỉ có thể khuyên, đài trưởng Ngu vừa là lãnh đạo vừa là thân thích, thời điểm rảnh rỗi chạy theo nịnh bợ còn không kịp, chưa đến thời khắc mấu chốt có thể không động thủ liền tận lực bất động.

Sự tình đến mức này, Liêu Huy sợ hãi cũng cưỡng ép không để mình bị yếu thế, gắt gao víu lấy thành hồ, một bên cố chấp mắng: “Anh chơi trò biếm vào lãnh cung rồi, lại không cho phép tôi trói nó chơi hai ngày sao? Con mẹ nó anh chắc bị tên tiểu hồ ly kia cho uống thuốc mê rồi, nó gây ra họa như vậy còn chưa đủ?! Nó, nó sớm muộn gì cũng đem anh kéo xuống!”

https://thuviensach.vn

Hồ Thạch Ngân là do Liêu Huy mời tới, không có ý định khoanh tay đứng nhìn, Ngu Trọng Dạ hơi nghiêng đầu về phía hắn, khách khí nói: “Tứ gia, đây là việc trong nhà chúng tôi.”

Hồ Thạch Ngân cuối cùng chỉ biết khuyên giải: “Vị tiểu bằng hữu kia của chú đang ở chỗ tôi, đến hình dáng gì thì là hình dáng đó, không đánh cũng không chạm.”

Ngu Trọng Dạ buông lỏng tay, Liêu Huy nằm trên mặt đất hô hấp như cẩu.

Hồ Thạch Ngân nói tiếp, lần trước ‘Tầm nhìn Đông Phương’ và cảnh sát liên thủ truy quét sòng bạc dưới lòng đất, thật ra đó là địa bàn làm ăn của tôi, Liêu tổng vẫn không nuốt nổi cục tức này, hắn cảm thấy tính khí như vậy không giáo dục không được, nhưng cuối cùng vị tiểu bằng hữu kia không bán đi mặt mũi của chú, cậu ta còn biết thương hương tiếc ngọc, vẫn luôn che chở cho bạn của mình.

Liêu Huy gạt nước khỏi mặt, nước thuận theo đường viền khuôn mặt trượt xuống, khuôn mặt Ngu Trọng Dạ không hề bộ lộ cảm xúc, đi đến trước mặt thủ hạ Hồ Thạch Ngân, cầm lấy bình gốm Quân diêu nhà Tống quan sát.

Sau đó cổ tay hắn nhẹ nhàng nghiêng xuống, bình gốm rơi trên mặt đất, vỡ tan.

Ngu Trọng Dạ nói, giả.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 93

Edit & Beta: Direct Kill

Hai người từ nhà tang lễ đi ra, một hột cơm cũng chưa kịp bỏ vào bụng, đã bị người đánh ngất mang đi.

Liêu Huy buổi sáng ở trong công ty thấy Hình Minh, hai mắt liền không có cách nào dời đi từ trên người cậu. Cảm thấy từ khi ở sơn trang cưỡi ngựa, tiểu tử này có vẻ không còn quan tâm hơn thua nữa, trước kia chỉ là bề ngoài hơn người, bây giờ khí chất trong người cũng tăng lên mấy phần, rất có mùi vị câu dẫn. Nhớ tới hình như Ngu Trọng Dạ đã đem tiểu tình nhân biếm vào lãnh cung, nhất thời dục vọng thiêu đốt, muốn đem người trói lại.

Lúc tỉnh dậy người được đưa về địa bàn của Thịnh Vực.

Nếu đã trói lại, vậy thì thuận lý thành chương phải chơi người, còn có thể cùng cô bạn gái nhỏ bên cạnh chơi 3P. Liêu Huy cởi dây thắt lưng ra, chỉ thiếu chút nữa đã móc ra tính khí đang cương cứng, nhưng Hình Minh đặc biệt tỉnh táo nhìn hắn, nói xong xuôi mày tốt nhất nên giết tao, bằng không dù cho tao chỉ còn lại một hơi thở, tao cũng phải tìm mày và Thịnh Vực liều mạng.

Hình Minh khi nói những lời này ánh mắt quá yên tĩnh, cũng quá lạnh lùng, loại hoang vu yên tĩnh, loại lạnh lẽo thấu xương, không chỉ không sợ người, ngược lại còn khiến đối phương kinh sợ. Điểm chấp nhất ấy của Liêu Huy cậu không hiểu cũng khinh thường, chỉ cảm thấy người này quả thực bị bệnh thần kinh, nhìn cũng đâu phải là gay, tại sao cứ khăng khăng

https://thuviensach.vn

phải chơi cậu, lẽ nào bắn pháo cùng nam nhân còn thoải mái hơn so với nữ nhân?

Mặc dù sau lưng Thịnh Vực làm qua không ít chuyện bẩn thỉu, nhưng Liêu tổng Thịnh Vực chưa bao giờ tự tay giết người. Hắn tính toán một chút, tự mình động thủ dễ chọc phải phiền phức, ăn không được thịt dê mà lại một thân máu tanh, thế thì không lời chút nào.

Hồ Thạch Ngân từng giết người.

Liêu Huy tự cho là mượn hoa hiến phật, khiến cho tâm trạng được thư giãn hơn, lại không ngờ rằng Hồ Tứ Gia cũng cảm thấy tiểu tử này là phiền phức. Sau nhiều năm vùng vẫy chém giết chốn giang hồ, cảm thấy đã đủ, hắn chuyển sang lĩnh vực kinh doanh, sòng bạc kia thực chất là do thủ hạ của hắn quản lý, hơn nữa sau khi sòng bạc bị truy quét, hắn có tìm hiểu về chương trình của vị tiểu bằng hữu này, không sai, có trật tự có nghĩa khí. Nhưng cứ như vậy thả người thì không được, vừa ảnh hưởng đến mặt mũi, lại sợ Ngu Trọng Dạ, hơn nữa hắn cũng muốn đền đáp Liêu tổng thiên tân vạn khổ tìm cho mình chiếc bình gốm Quân diêu nhà Tống.(hôm trc mình edit nhầm sòng bạc kia là của đàn em Liêu Huy, rất xin lỗi mọi người TT)

Hồ Thạch Ngân nói với Ngu Trọng Dạ rằng mình không động thủ với Hình Minh, đó là thật, nhưng khi di chuyển từ Thịnh Vực sang địa bàn của hắn, Hình Minh có bị người đánh. Lúc ấy Lý Mộng Viên đột nhiên kêu to cứu mạng, thủ hạ Thịnh Vực không khách khí chút nào đánh cô, Hình Minh sợ tiểu cô nương chân yếu tay mềm đánh bị thương, liền ôm lấy Lý Mộng Viên bảo hộ ở dưới thân, thay cô chịu một trận quyền cước.

Hiện tại hai người bị nhốt trong một gian phòng nhỏ, diện tích chưa tới mười mét vuông, không gian u ám, một một mùi ẩm mốc hôi thối xông thẳng vào mũi. Lý Mộng Viên đứng ngồi không yên, thỉnh thoảng gào khóc, nhưng Hình Minh thì ngược lại, từ đầu tới cuối không nói tiếng nào, đa số thời gian chỉ là ngồi im, nhắm mắt dưỡng thần.

https://thuviensach.vn

Lý Mộng Viên cảm thấy Hình Minh bình tĩnh đến khác lạ, không nhịn được hỏi: “Cậu không lo lắng chút nào sao?”

“Phóng viên bị bắt giam là chuyện thường tình,” Hình Minh tựa như muốn an ủi Lý Mộng Viên, nhưng khi nói chuyện trên mặt vẫn không có chút biểu cảm nào, “Năm ngoái Hiệp hội báo chí Trung Quốc từng làm một cuộc điều tra, có hơn ba mươi phần trăm phóng viên, nhà báo gặp phải hạn chế tự do cá nhân trong quá trình tác nghiệp.” Cậu dừng lại một chút, cuối cùng quay đầu nhìn Lý Mộng Viên, “Cũng giống như bác sĩ các cậu hay gặp sự cố y tế vậy.”

Lý Mộng Viên tiếp tục hỏi: “Trước đây khi làm việc cậu từng bị bắt giữ sao?”

Tình cảnh nguy hiểm, người ngược lại thay đổi ôn hòa nhã nhặn hơn nhiều, Hình Minh so với thường ngày có vài phần thân thiện hơn, gật đầu với Lý Mộng Viên: “Tháng trước có đi đến một viện dưỡng lão để phỏng vấn, bị viện trưởng tìm người bắt giữ, đi nhà cầu đều phái bảo an đi cùng, còn bắt tôi ký giấy nhận hai mươi vạn, bằng không sẽ không thả người.”

“Vậy cậu làm sao?”

“Kế tạm thời thì cứ cầm thôi, lấy một trăm mua thuốc lá, còn dư lại bao nhiêu thì nộp lên công an báo án.”

Lý Mộng Viên kinh ngạc: “Cậu trước đây không hút thuốc lá.”

Hình Minh bỗng nhiên ra hiệu cho Lý Mộng Viên im lặng, cậu áp tai lên cửa, nghe thấy bên ngoài mơ hồ truyền đến tiếng còi tàu, trầm ngâm chốc lát mới nói: “Bây giờ hút.”

Lý Mộng Viên không rõ: “Làm sao đột nhiên lại hút thuốc lá?”

https://thuviensach.vn

Hình Minh không nhiều lời giải thích với Lý Mộng Viên, cậu vẫn luôn nhớ lại ngày đó ở sơn trang cưỡi ngựa, sau khi tỉnh lại được người kia cho hút một hơi thuốc, hương vị đó vừa ngọt ngào lại cay nồng, trước tiêu hồn, sau sâu sắc, giống như một nụ hôn nóng bỏng. Của người ấy.

Người ấy bây giờ cậu không thể nhìn, không thể chạm, càng không thể muốn. Tim đột nhiên tàn nhẫn đau rút, Hình Minh cuộn mình từ từ khuỵu xuống.

Thấy khuôn mặt Hình Minh lộ vẻ thống khổ, trái tim Lý Mộng Viên cũng theo đó nhảy lên, cô vừa khóc nức nở vừa nói, tại sao lại giam giữ chúng ta như vậy, rốt cuộc vì mưu tài hay muốn sát hại tính mệnh?

Hình Minh cố nén đau ngồi thẳng dậy, suy nghĩ một chút, nói, chúng phỏng chừng không muốn giết chúng ta.

Tại địa bàn của Liêu Huy, tay chân cậu và Lý Mộng Viên đều bị trói lại, nhưng sau khi dời đi, mặc dù hai người bọn họ không thể đi ra ngoài, nhưng đều có thể tự do hoạt động, thỉnh thoảng từ khe cửa sẽ có người vứt bánh bao và nước uống vào, bánh nhân đường hoặc bánh nhân đậu, rõ ràng không có biểu hiện muốn lấy mạng hai người. Toàn bộ Hình Minh đều nhường cho Lý Mộng Viên ăn, không tính là no, nhưng còn có thể lót dạ.

Dấu hiệu bệnh viêm cơ tim phát tác khiến cho Hình Minh có chút linh cảm. Cậu thảo luận với Lý Mộng Viên, người Thịnh Vực muốn bắt là tôi, cậu vì đi cùng tôi nên mới bị liên luỵ, mấy ngày nay tôi nghe âm thanh bên ngoài, xem ra người của chúng rõ ràng đã giảm bớt, tôi đoán bọn họ cũng có vẻ mệt mỏi, lát nữa tôi sẽ làm bộ phát bệnh ngã xuống, cậu phải nhanh chóng hô cứu mạng, nếu có người tiến vào, tôi sẽ cố gắng giữ chúng lại, cậu lúc đó liều mạng chạy ra bên ngoài. Nơi chúng ta bị giam có thể gần bến tàu, cậu nhớ chạy đến nơi có người để được cứu.

https://thuviensach.vn

Kế hoạch Hình Minh hoàn toàn dễ hiểu, nghe vào có vẻ không khó thực hiện, Lý Mộng Viên đột nhiên kích động, cả khuôn mặt ửng hồng, tóm chặt lấy tay Hình Minh, dùng giọng nói cực nhỏ run rẩy nói, nếu như chúng ta thuận lợi chạy được, nếu như… Chúng ta…

Hoạn nạn thấy chân tình, từ đây vương tử và công chúa sống cuộc sống hạnh phúc cùng nhau, phim truyền hình trên tivi đều diễn như vậy. Hình Minh nghe hiểu ý của Lý Mộng Viên, nhưng lại chặt đinh chém sắt mà lắc đầu, cậu nói, không thể, tôi đã có người mình thích.

Cửa phía bên ngoài bị khóa lại, thêm vào đó còn có hai người đứng canh.

Hình Minh rất nhanh thực hiện kế hoạch ôm ngực ngã xuống. Lý Mộng Viên điên cuồng kêu cứu với hai người ngoài cửa, bọn họ nhận được lệnh rằng không để hai người kia chết, cho nên nửa tin nửa ngờ đi đến bên người Hình Minh quan sát —— nhìn sắc mặt cậu trắng bệnh y như người chết, mắt nhắm chặt, lông mày nhíu lại, cong người trên mặt đất lạnh như băng, run lẩy bẩy, xác thực không giống như đang giả bộ.

Không ngờ rằng Hình Minh bỗng nhiên bật người động thủ, đập đầu của một trong hai tên xuống đất, hô to với Lý Mộng Viên đang sững sờ ở một bên, đi mau! Lý Mộng Viên trong nháy mắt hoàn hồn, ngầm hiểu ý Hình Minh, thừa dịp tên còn lại đi lên hỗ trợ, bỏ chạy ra ngoài. Cô không giữ lại chút nào mà lựa chọn tin tưởng, Hình Minh nói có thể đi ra ngoài, thì nhất định có thể đi ra ngoài.

Quả thật là nhà xưởng bỏ hoang cạnh bến tàu, lối đi chật hẹp, âm u mà ẩm ướt, ánh trăng được những khung cửa sổ cũ nát chẻ thành những mảnh nhỏ, phất phơ rủ xuống lối đi. Lý Mộng Viên hoàn toàn không biết thời gian và vị trí hiện tại, chỉ cúi đầu lao về phía trước, nhưng chạy cả một đường, lại phát hiện phía sau không có truy binh, cũng không thấy Hình Minh.

https://thuviensach.vn

Trong đầu của cô bỗng nhiên thoáng hiện lên ý nghĩ, kế hoạch tưởng như hoàn hảo này lại có một khâu sai lầm cơ bản: Chính là cô chạy ra ngoài, thì Hình Minh phải làm sao?

Một loạt các giả thiết không hay ùa đến, vốn tưởng rằng chạy thoát thành công, không nghĩ tới trước mắt bỗng xuất hiện một đám người ập tới. Lý Mộng Viên nghĩ rằng người đến bắt mình, hai chân không khống chế được mềm nhũn, khuỵu xuống mặt đất.

Người đã đến trước mặt, không bức bách cũng không động thủ, Lý Mộng Viên trong lòng nghi ngờ, liền đánh bạo ngẩng mặt lên, dựa vào ánh trăng quan sát người vừa tới, trái tim vốn đã nhảy lên tận cuống họng, rốt cục cũng rơi trở lại lồng ngực.

Trước đây cô từng gặp qua nam nhân này, một người đàn ông anh tuấn như thế làm sao có thể quên được.

Ngu Trọng Dạ hỏi cô, Hình Minh ở nơi nào?

Lý Mộng Viên nghe thấy cái tên này đột nhiên rơi lệ không ngừng, cô há miệng vươn tay ra, run rẩy chỉ tay về hướng phía sau.

Ngu Trọng Dạ sải bước, Lão Lâm dẫn theo mấy người, vội vã đuổi theo ông chủ.

Hình Minh dùng trọng lượng toàn thân để áp chế, cưỡi lên người kẻ kia, khuỷu tay gắt gao kẹp chắt cổ đối phương, cắn mạnh vào tai hắn. Kẻ bên cạnh bị hành động hoang dại của cậu làm cho hoảng sợ, căn bản không rảnh đuổi theo Lý Mộng Viên, hắn không ngừng đấm đá Hình Minh, một bên động thủ một bên hùng hổ chửi, con mẹ nó đồ tiện chủng nhà mày, mau buông ra!

Lời này Hình Minh đã rất quen thuộc. Thời còn niên thiếu, trong lòng đầy oán khí, cậu thường vì một tiếng "tiện chủng" hoặc "con trai phạm

https://thuviensach.vn

nhân cưỡng gian ” mà đánh nhau, có lúc một người địch với mấy người, đánh cho mấy tên còn cao hơn cậu khóc lóc gọi người nhà, hoặc đi tìm giáo viên cáo trạng.

Cậu đoán tin đồn tràn lan trên mạng, đều là do những người hận cậu lấy ra ngụy tạo chứng cứ, càng dung túng cho những kẻ xấu làm điều phạm pháp, còn cười nhạo cậu là con trai Hình Hoành.

Vô luận kẻ nằm dưới có giãy dụa lăn lộn thế nào, tên còn lại có quyền đấm cước đá ra sao, Hình Minh trước sau nhất quyết không buông tay cũng không hé miệng, răng cắn càng chặt. Tai của kẻ dưới thân, đã bị máu nhuộm đỏ thẫm.

Vì đảm bảo an toàn cho Lý Mộng Viên, cậu đã cố gắng làm tất cả những gì mình có thể, hạ thủ phải là tử thủ.

Vua cũng còn thua thằng liều, đã đánh cược mạng sống thì còn sợ gì nữa, với thể trạng của cậu bây giờ, đánh hai cái liền không có cửa thắng, mất mạng là điều dễ hiểu.

Không biết trải qua bao nhiêu lâu, nam nhân dưới thân cậu bị ép đến ngất đi, Hình Minh nghĩ Lý Mộng Viên lúc này chắc hẳn đã trốn thoát, trong lòng thoải mái, cuối cùng cũng buông lỏng tay ra.

Vừa mới buông tay ra cả người liền đổ ập xuống, tim giống bị thứ gì đó nện vào, phát ra những tiếng vang thật lớn, chấn động đến mức màng tai cậu ong ong.

Tim như đột nhiên ngừng đập, Hình Minh nhắm mắt lại, khí lực hầu như không còn, cậu hoảng sợ trợn tròn mắt, nhưng không nhìn thấy bất luận thứ gì.

Quá mệt mỏi. Mệt đến linh hồn như bị rút cạn, mệt đến toàn thân huyết nhục đều bị những hàm răng vô hình mài mút sạch sẽ, chỉ còn trơ trọi lại

https://thuviensach.vn

khung xương.

Thật giống như lúc Hình Hoành mất, cậu cứ đi không ngừng nghỉ, một mình đi trên con đường dài, rốt cục cũng cảm thấy mệt mỏi.

Thị lực hoàn toàn đánh mất, thính giác còn sót lại một ít, thời khắc cậu nửa tỉnh nửa mê bỗng nghe thấy một âm thanh, nói với cậu, Hình Minh, nhìn tôi.

Âm thanh này quen đến không thể quen thuộc hơn, ấm áp dễ nghe, tựa như tiếng đàn dương cầm trầm bổng.

Trong không gian tăm tối bỗng hiện lên khuôn mặt của một người.

Bốn phía dường như quá mức tối tăm, khiến cho khuôn mặt Ngu Trọng Dạ sáng bừng lên, biểu tình ôn nhu gần như xa xôi, tựa giấc mộng cảnh.

Hình Minh vẫn không nhìn thấy trước mắt, bàn tay quờ quạng trong hư không cố bắt lấy.

Ngu Trọng Dạ đúng lúc nắm lấy tay Hình Minh, dẫn dắt đặt lên lồng ngực mình, vững vàng nhấn giữ.

Hắn không hề chớp mắt mà nhìn kỹ đôi mắt của cậu, không ngừng nhẹ giọng lặp lại.

Hình Minh, nhìn tôi, nhìn tôi.

Cũng thật kỳ quái, ngũ giác Hình Minh trở về, cách lớp quần áo mỏng manh, lòng bàn tay cậu cảm nhận được nhiệt độ cùng mạch đập của Ngu Trọng Dạ, cậu hô hấp dần dần vững vàng, nhịp tim dần khôi phục, cho đến khi, trái tim của cậu cùng chung nhịp đập với trái tim của Ngu Trọng Dạ

Ngu Trọng Dạ ôm ngang Hình Minh lên, đầu Hình Minh hơi lệch, dựa vào vai Ngu Trọng Dạ, một mặt an ổn mà ngủ.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ ôm Hình Minh, xuyên qua hành lang giam giữ, cúi đầu nhìn Lý Mộng Viên vẫn đang ngồi dưới đất, hỏi cô, có thể đi không?

Mấy ngày nay không chịu đòn cũng không bị đói, Lý Mộng Viên bối rối nửa ngày, cuối cùng cũng coi như phục hồi lại tinh thần, gật gật đầu.

Cô bỗng nhiên rõ ràng mọi chuyện.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 94

Edit & Beta: Direct Kill

Thời điểm mở mắt ra, người đã nằm trên giường lớn của Ngu Trạch.

Đầu tiên Hình Minh ngửi thấy hương thơm ngọt lịm, cậu bị hương thơm đó vờn quanh trêu đùa, nên mới chịu tỉnh dậy từ giấc ngủ sâu. Trước tiên cúi đầu xem xét bản thân, thân thể sạch sẽ quần áo sạch sẽ, sau đó ngẩng đầu nhìn xung quanh, không nghĩ tới, Ngu Trọng Dạ đang ngồi ở bên giường.

Làn gió thơm đến từ vườn hoa ngoài cửa sổ, qua bàn tay chăm sóc của Đào Hồng Bân, vườn tược lúc nào cũng có hoa nở thơm ngát, không sợ khí trời sang thu, cây cối trong vườn đua nhau khoe sắc. Rèm cửa sổ tung bay theo gió, cuốn theo từng trận hương thơm vào phòng. Mí mắt Ngu Trọng Dạ khẽ đóng, lông mày cau lại, vừa uể oải vừa ôn nhu.

Hình Minh phát hiện, tay của mình đang bị Ngu Trọng Dạ nắm lấy, lòng bàn tay bao trùm mu bàn tay.

Hiện tại có vẻ là đêm khuya, Hình Minh nghĩ có lẽ mình đã ngủ cả một ngày, ngắm nhìn khuôn mặt Ngu Trọng Dạ, người này vẫn luôn canh giữ bên mình sao?

Ngu Trọng Dạ kỳ thực chỉ đang nhắm mắt dưỡng thần, người trên giường hơi động một chút, hắn liền mở mắt ra.

Ngu Trọng Dạ hỏi cậu, ngủ no rồi?

https://thuviensach.vn

“Vẫn còn buồn ngủ.” Hình Minh lắc lắc đầu, đem bàn tay mình rút ra khỏi bàn tay Ngu Trọng Dạ, chôn mặt vào trong chăn, chỉ lộ ra hai con mắt.

Ngu Trọng Dạ cười nhẹ, ánh mắt kỳ lạ như cũ, tựa như vừa mới được đốt qua than, trong tro tàn vẫn có thể thấy được những đốm lửa đỏ rực, ngón tay hắn vuốt nhẹ lên hai má Hình Minh, ngón tay trỏ rơi vào giữa chân mày, thuận theo đường viền mắt, chậm rãi miêu tả.

Nửa khuôn mặt của Hình Minh che ở trong chăn, hô hấp dồn dập.

Tựa thân cận tựa xa cách mà vuốt ve cậu một lúc, Ngu Trọng Dạ đứng dậy đi ra ngoài: “Em ngủ thêm đi.”

Người đã ra đến cửa, Hình Minh mới cuống quít chui ra khỏi chăn, gọi hắn: “Thầy Ngu.”

Ngu Trọng Dạ quay đầu lại nhìn cậu: “Làm sao?”

Hình Minh trừng mắt, mím môi, tất cả tâm tình chờ đợi phát tiết, tất cả tình cảm khát vọng bộc lộ, nhưng lời định nói ra lại bị ép nuốt xuống, cuối cùng chỉ dám biểu lộ một tiếng: “Cảm ơn.”

Ngu Trọng Dạ cũng không dư thừa biểu tình, khẽ gật đầu: “Nghỉ ngơi thật tốt.”

Đi thật.

Đài trưởng Ngu đi rồi, mấy ngày liên tiếp Hình Minh đều nằm trên tấm đệm nhung đen của phòng ngủ chính trằn trọc suy nghĩ, nhưng làm sao cũng không hiểu được dụng ý của đối phương. Ngu Trọng Dạ ban ngày thường đến thăm cậu, thái độ như lãnh đạo an ủi nhân viên, buổi tối cũng không cùng ngủ với cậu, chẳng biết đi đến nơi nào, hay là cơn thịnh nộ chưa tiêu, vẫn còn giận.

https://thuviensach.vn

Hình Minh không chắc.

Nhưng có một thứ không thể nghi ngờ, đó là nơi đây chính là nhà của đài trưởng Ngu, từng hòn gạch, từng viên đá, từng cọng cây ngọn cỏ, đều là đồ vật của hắn, mà Hình Minh cậu có tài cán gì, cư nhiên mấy đêm liền chiếm lấy phòng ngủ chính, giọng khách át giọng chủ, quả thực hoang đường đến khó tin.

Còn có một việc cũng hoang đường không kém. Ngày đó rõ ràng một chân đã bước vào quỷ môn quan, nhưng hiện tại ngoại trừ một vài vết thương ngoài da, thì tim đập bình thường, hít thở không còn khó khăn, Hình Minh tỉ mỉ suy nghĩ, cho ra một kết luận đáng tin nhất: Có lẽ lúc đó đói bụng.

Tay nghề Phỉ Bỉ vẫn xuất sắc như vậy, Hình Minh lén lén lút lút tiến vào phòng ăn, trên bàn đã bày một ít món ăn Đông Nam Á, màu sắc rực rỡ bắt mắt. Trước đây khẩu vị của Hình Minh rất thanh đạm, ngại các món Đông Nam Á quá ngọt, nhưng lần này như trở về từ cõi chết, lại bị bác sĩ dinh dưỡng mà đài trưởng Ngu mời về từ Đài Loan bắt ăn cháo trắng mấy ngày nay, bây giờ nhìn những món ăn đầy màu sắc này là dạ dày cậu đã kêu gào không ngớt. Cậu không chịu nổi kích thích, nhìn thấy món xôi xoài liền dồn tất vào trong miệng, nhai qua loa vài lần liền nuốt xuống.

Tế xong ngũ tạng, cậu bỗng nhiên tỉnh ngộ, thứ gọi là ái tình, khi đói không thể no bụng, khi lạnh không thể sưởi ấm, ngoại trừ kịch bản trong phim khiến con người ta lúc khóc lúc cười ra, thì thực sự chẳng có chút nghĩa lý gì.

Đúng lúc cậu đang hùng hổ nhai, hung tợn nghĩ, thì Ngu Trọng Dạ từ bên ngoài bước vào

Mới từ bể bơi ra, bên hông Ngu Trọng Dạ quấn một cái khăn tắm tùy ý, nước trên người còn chưa lau khô, khiến thân thể cường tráng như được bôi

https://thuviensach.vn

thêm một lớp dầu bóng loáng.

Hình Minh quay đầu lại, vừa thấy người trước mặt lập tức chột dạ, cậu vội quay lưng đi, nhanh chóng nuốt hết thức ăn trong miệng, hàm hồ nói bản thân mình cảm thấy đã không còn chuyện gì nữa, buổi chiều dự định sẽ trở về vườn Minh Châu.

Ngu Trọng Dạ lời ít mà ý nhiều: “Không cho.”

Hình Minh không phục, giải thích: “Nhưng cấp trên vẫn chờ em đi công tác.”

Ngu Trọng Dạ nói: “Tôi sẽ nói chuyện với Tiểu Lạc, em ở chỗ tôi dưỡng thương.”

Hình Minh không tìm được cớ nào nữa, chỉ có thể cắm đầu, tiếp tục ăn.

Ngu Trọng Dạ đưa tay đến thăm dò trán cậu, nói nếu em không muốn đi bệnh viện, thì mời bác sĩ tới.

Đài trưởng Ngu nói ra một cái tên, Hình Minh sợ đến nỗi miếng bánh mì nướng dừa nuốt không trôi, chặn ở trong cổ họng, khiến cả khuôn mặt đỏ ửng.

Đây là thầy hướng dẫn cậu khi còn thực tập trong bệnh viện Phổ Nhân, chủ nhiệm khoa ngoại của bệnh viện, nổi danh sát thủ mặt lạnh, là một trong số ít người khiến Hình Minh vừa gặp đã sợ.

Ngu Trọng Dạ như là không biết tầng ngọn nguồn này, hỏi cậu: “Nghẹn?”

Hình Minh nói không ra lời, chỉ có thể trợn hai mắt gật đầu, một tay cậu đấm lên ngực cho thuận khí, một tay vẫn cầm nửa miếng bánh nướng dừa không muốn buông.

https://thuviensach.vn

“Chậm một chút, không ai giành với em.” Ngu Trọng Dạ nở nụ cười, nắm lấy vai Hình Minh, ôm cậu vào trong ngực, nhẹ nhàng vỗ phía sau lưng cho cậu.

Hình Minh dần dần thuận khí, nuốt xuống miếng bánh nghẹn trong cổ họng, muốn trốn ra khỏi lồng ngực Ngu Trọng Dạ.

Nhưng Ngu Trọng Dạ không cho.

Không cho giãy dụa không cho chống lại cũng không cho chạy trốn, hắn mạnh mẽ ôm lấy cậu, bàn tay dọc theo phía sau lưng trượt xuống, cách một lớp vải vóc, sờ từng đốt cột sống của cậu.

Lâu không đụng vào thân thể, như sâu độc.

“Sao lại gầy như vậy.” Nói xong bàn tay lại uyển chuyển trượt qua vùng eo đi xuống dưới, Ngu Trọng Dạ chôn mặt vào hõm vai Hình Minh, vén cao áo ngủ lộ ra đùi non trắng nõn, dùng sức giày vò hai mông cậu. Áo ngủ bị vò nhàu đến không ra hình thù gì, bàn tay như rắn chui vào bên trong, đem quần lót kéo xuống.

Hơi thở Ngu Trọng Dạ càng lúc càng nóng rực, lung tung hôn vùng cổ cùng hàm dưới Hình Minh, sau đó lại tìm đến đôi môi, Hình Minh ngửa cổ ra sau nỗ lực tránh né, thân thể kế cận thất thủ, khiến cả người tỉnh táo càng muốn chạy trốn.

Nhất thời tránh thoát không được, bị đối phương mạnh mẽ hôn.

Lực cánh tay Ngu Trọng Dạ mạnh đến kinh người, dùng một tay khống chế Hình Minh, ấn cậu ngồi ở trên bàn ăn, cánh tay mạnh mẽ vung ra, đem bát đũa thức ăn trên bàn hất xuống đất.

Phỉ Bỉ nghe thấy động tĩnh, từ ngoài chạy vào, hô, Ngu Tổng.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ căn bản không rảnh rỗi dõi theo phản ứng của Phỉ Bỉ, nhịn không được phất tay, ra hiệu đối phương đi ra ngoài. Đầu lưỡi hắn xâm nhập khoang miệng Hình Minh, mút một hơi thật sâu. Đùi lớn đỉnh phía trong quần Hình Minh, nhiều lần xoa động đè ép.

Phỉ Bỉ không bị uy hiếp, trái lại tiến lên một bước, dùng thứ tiếng Trung nửa sống nửa chín của mình nói, Ngu Tổng, khách nhân đang chờ bên ngoài.

Ngoài huyền quan thực sự có tiếng người, Hình Minh cuối cùng cũng mượn được cơ hội trốn thoát.

Phỉ Bỉ! Ngu Trọng Dạ đỏ mắt gầm nhẹ, như sư tử động dục không được thỏa mãn, rõ ràng nổi giận thật sự.

Hình Minh cố gắng nhịn cười, mãi đến tận khi quay lưng lại, mới dám lén lút vui mừng cười. Hồi trước bản thân cậu phải chịu thiệt thòi oan uổng, bây giờ có thể đổi lại khiến đài trưởng Ngu ăn quả đắng, làm sao cũng là sự kiện khiến lòng người hả hê.

Bị đài trưởng Ngu quát to như vậy, Phỉ Bỉ cũng cảm thấy oan ức, nặn ra một nụ cười nói, đều là người thân của ngài.

Ham muốn đến cũng nhanh mà đi cũng nhanh, trong vòng hai câu, Ngu Trọng Dạ đã khôi phục lại khuôn mặt sóng lớn không sợ, hắn tiếp nhận áo ngủ trong tay Phỉ Bỉ, tùy ý buộc lên người, quay đầu nâng mặt Hình Minh hôn một cái, dùng giọng điệu như có như không ra lệnh, đến hoa viên đi, lão Đào gần đây đang tìm em, hình như có việc.

Trong lúc hai người đang nói chuyện thì Phỉ Bỉ đã dẫn khách nhân vào cửa, nhìn qua không quá trẻ tuổi, một người đàn ông nho nhã, mắt sáng tiểu lý tàng đao, một người phụ nữ môi đỏ diễm lệ, người đàn ông trước kia Hình Minh đã từng gặp trong bệnh viện Phổ Nhân, biết hắn là thư ký thiếp thân của Hồng bí thư, Bùi Phi Phàm.

https://thuviensach.vn

Người sau… Hình Minh tỉ mỉ quan sát khuôn mặt người phụ nữ, cuối cùng từ ngũ quan có bảy phần quen thuộc kia nhận ra chút đầu mối, người này hẳn là chị gái Liêu Huy, cháu dâu Hồng Vạn Lương, chủ nhân chân chính của Thịnh Vực, Liêu Quân. Tác phong nhanh nhẹn mạnh mẽ lại cường ngạnh, tiếng tăm lừng lẫy trong chốn thương trường.

Bùi Phi Phàm và Liêu Quân cũng nhìn thấy Hình Minh, liếc nhìn nhau, hơi nhếch khóe miệng, biểu tình cực kỳ quái lạ, không biết là mỉa mai hay giễu cợt.

Một người phụ nữ Đài Loan tiến đến, cười tủm tỉm dẫn đường, Hình Minh khéo léo mỉm cười với Ngu Trọng Dạ, quay người đi theo.

Chỉ là nháy mắt sau khi quay lưng đi, nụ cười hoàn toàn biến mất, chút ý loạn tình mê, chút vui vẻ vừa rồi, giống như lá non đâm chồi, một khi gặp sương lạnh, phút chốc lại thu vào bên trong.

Hình Minh cùng người phụ nữ Đài Loan cúi đầu tiến vào hoa viên Ngu trạch, tình cờ quay đầu lại liếc mắt nhìn qua cánh cửa sổ, liền có thể nhìn thấy Ngu Trọng Dạ tự tay pha trà ngon đãi khách, cùng bọn họ trò chuyện vui vẻ.

Rốt cuộc vẫn là người một nhà.

Sau vụ án của Lưu Sùng Kỳ cậu đã gặp không ít khó khăn, cậu dùng hết toàn lực để minh oan cho một người vô tội, kỳ thực sau đó tâm hồn cậu như trút được gánh nặng. Cậu biết người sống trên đời há có thể toại nguyện được mọi chuyện, Lưu Sùng Kỳ chỉ là một cây cỏ trong giới anh hùng, lật lại bản án này còn khó khăn tầng tầng, huống hồ là một bản án cũ mười năm, nhân chứng vật chứng sớm bị thời gian mai một; cậu biết Ngu Thiếu Ngả và Hồng Vạn Lương máu mủ tình thâm, tiếng tăm Ngu Trọng Dạ có thể sẽ bị liên luỵ rất nhiều, tình thân là thứ không thể cắt đứt được, mà nghiệp quan có thể cắt đứt cũng cắt đứt không sạch sẽ.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần cậu mắc cạn thậm chí từ bỏ lật lại vụ án, sự nghiệp lập tức có thể trở lại từ đầu, ái tình cũng sẽ ngọt ngào trọn vẹn.

Ý niệm này chợt lóe lên trong đầu rồi biến mất, Hình Minh mạnh mẽ mắng chửi chính mình, phi!

Một người bị rắn cắn, khó tránh khỏi thấy cây cỏ động mà sinh ra sợ hãi. Cậu sống hai mươi mấy năm trên đời, đương nhiên không phải chuyện nào cũng thuận buồm xuôi gió.

Chỉ là cửa ải này cậu không qua được, cục nghẹn này cậu nuốt không trôi.

Hình Minh cẩn thận bước đi trên con đường đá mà Đào Hồng Bân tỉ mỉ tạo nên, bên đường hoa cỏ chen lẫn, chim kêu bướm lượn, nhưng giờ khắc này trong lòng cậu ngổn ngang trăm mối, tuy đã lâu không gặp Đào Hồng Bân, nhưng không cách nào bày ra được khuôn mặt tươi cười.

Thế nhưng Đào Hồng Bân gặp mặt Hình Minh cũng không vui sướng như thường ngày, chỉ tán gẫu vài câu đã vào chuyện chính: “Không biết tại sao lại như vậy, buổi sáng hôm ấy con trai lão Thôi, đột nhiên cảm thấy vùng bụng dưới rốn như mất đi cảm giác, bệnh tới thật nhanh, chưa đến hai ngày đã không có cách nào bước đi được, tiểu tiện đại tiện đều không thể khống chế.”

“Nghiêm trọng như thế?” Hình Minh giật mình, cau mày nói, “Đi bệnh viện khám chưa?”

“Đi rồi, chạy đến mấy bệnh viện, họ đều nói là có thể do nhiễm virus, tên là cái gì cấp tính… cái gì viêm?”

Hình Minh có nền tảng kiến thức y học, nghe Đào Hồng Bân mô tả xong bệnh tình của Thôi Hạo Phi, phân tích thêm, giúp đỡ Đào Hồng Bân nhớ lại nói: “Viêm tủy ngang cấp tính?”

https://thuviensach.vn

“Đúng, chính là bệnh này. Bác sĩ còn nói có nguy cơ bị liệt nửa người.”

“Tôi phải đi xem xem.” Nhà dột còn gặp mưa, Hình Minh nhớ tới cậu thiếu niên thiên tài nhanh nhẹn hoạt bát, chân tâm thay cậu nhóc tiếc hận.

“Bây giờ hai cha con họ đang ở Thượng Hải, nghe bảo lão Thôi mang theo con trai đến đó để gặp một vị chuyên gia nổi tiếng toàn quốc, sợ mấy ngày sau mới có thể trở về.” Đào Hồng Bân lắc đầu một cái, tiện đà thở một hơi dài, “Hai cha con sống nương tựa lẫn nhau, thực sự quá khó khăn, lão Thôi vì chuyện này mà một đêm bạc đầu, so với lúc trước như già thêm hai mươi tuổi, đứa bé kia trước sau như một rất hiểu chuyện, cả người co quắp nằm trên giường nhưng vẫn cười hì hì an ủi cha, nói mình bị liệt nửa người, nhưng vẫn là thiên tài.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 95

Edit & Beta: Direct Kill

Hình Minh ở trong vườn hàn huyên với Đào Hồng Bân hồi lâu, hỏi cặn kẽ tình huống của cha con họ Thôi, tính toán thời gian không còn sớm nữa mới quay lại biệt thự. Đúng lúc gặp Bùi Phi Phàm và Liêu Quân đang chuẩn bị rời đi.

Hai người đứng dậy, khách khí cúi người cáo từ Ngu Trọng Dạ, sau đó đi qua Hình Minh, khuôn mặt ngẩng cao, không thèm nhìn cậu một cái.

“Tiểu Hình sau này sẽ ở nơi đây,” Ngu Trọng Dạ với tay kéo Hình Minh đến ôm vào trong ngực, nhìn hai người Bùi Liêu, nhàn nhạt nói, “Lên tiếng chào hỏi lại đi.”

Từ ngữ khách khí, nhưng ý tứ không thể nghi ngờ.

Bùi Phi Phàm và Liêu Quân đều ngẩn ra, ngay cả Hình Minh cũng lấy làm kinh hãi. Cậu vẫn luôn hiểu rõ địa vị của mình, một người đàn ông đứng sau lưng một người đàn ông thành công khác, không thể lộ mặt ra khỏi ánh sáng, cũng không được bộc lộ tình ý.

Nhưng Ngu Trọng Dạ lại cho cậu ở đây. Hắn có con trai có bố vợ, con trai không hắn tiếp nhận, bố vợ càng khó đối phó, nhưng hắn lại cho cậu ở lại nơi gọi là ‘nhà’.

Bùi Phi Phàm sợ hãi, không dám trực tiếp kháng chỉ Ngu Trọng Dạ, chỉ có thể nháy mắt với Liêu Quân, thấp giọng gọi cô: “Chị Liêu.”

https://thuviensach.vn

Liêu Quân không nói một lời, lạnh lùng nhìn chăm chú Hình Minh.

Nữ nhân này mặc dù không còn trẻ tuổi đẹp đẽ nữa, nhưng cả người tỏa ra khí chất từng trải chốn thương trường, ánh mắt sắc bén như chim ưng. Hình Minh chưa từng sợ Liêu Huy, nhưng lại bị thua trận bởi ánh nhìn của Liêu Quân, tựa như con thỏ trước móng vuốt của chim ưng, chân có cảm giác như muốn nhũn ra, đứng không yên.

Nhưng cánh tay Ngu Trọng Dạ vẫn ôm sau lưng cậu, mạnh mẽ mà kiên định, chống đỡ sống lưng cậu thẳng tắp, không chút nào mất mặt trước người khác.

Nửa ngày Liêu Quân mới xa xôi đảo mắt, môi đỏ khẽ nhếch, nói với Ngu Trọng Dạ: “Anh rể có thể leo lên địa vị cao như hôm nay, Thịnh Vực ở sau lưng đã xuất lực không ít, mấy năm nay Thịnh Vực làm ra nhưng chuyện… như thế, anh rể cũng tham dự không ít, giống như khi đài Minh Châu sáp nhập các phim trường cũ để xây dựng CBD, hạng mục lớn như vậy, tuy rằng cuối cùng vẫn bị Hoa Năng tiệt hồ(1), nhưng Thịnh Vực cũng đã xuất lực rất nhiều giúp đỡ. Người bên ngoài thời điểm này đàm tiếu rất nhiều, đều nghi vấn không ít quyết sách gần đây của anh rể, nhưng em không tin những lời đồn kia, luôn nghĩ mọi người đều là thân thích, hữu duyên mới có thể gặp được…”

(1) Đây là thuật ngữ thường dùng khi chơi mạt chược, trong một ván mạt chược, bạn và người cửa trên đều hồ, nhưng bởi vì người cửa trên đi trước, thế nên người đó tiệt bạn, người kia hồ. Đây chính là nửa đường tiệt hồ. Nghĩa rộng chính là chuyện của mình bị người khác giành trước, ở thời điểm bản thân sắp thành công thì có người đoạt đi thành quả của bạn.

Lời này có hàm ý, vừa có chút tình cảm khuyên nhủ, cũng vừa có tâm ý bức bách, Hình Minh nghe hiểu, thế nên Ngu Trọng Dạ không thể nghe không hiểu.

https://thuviensach.vn

Đài trưởng tiền nhiệm của đài Minh Châu đã bị ủy ban kiểm tra kỷ luật song quy(2), cuối cùng bị tống vào tù, không được chết tử tế, đài trưởng mới lai lịch hành động tất cả đều phơi bày dưới mí mắt mọi người. Đài trưởng Ngu là người biết rõ phải trái, tuy là thư họa danh gia, nhưng xưa nay không như nhưng người ngoài mặt thì lấy danh nghĩa là chính khách của hiệp hội thư họa vẽ vời chỉ là niềm đam mê, trong bóng tối lại lặng lẽ thu các loại "tiền nhuận bút". Khi mới vào đài Minh Châu, Hình Minh đã từng lặng lẽ điều tra CV của Ngu Trọng Dạ, đối với con đường làm quan có vẻ thuận buồm xuôi gió của hắncó chút phỏng đoán. Vì quan hệ thân duyên, có lẽ trước kia Ngu Trọng Dạ không tránh khỏi phải dựa vào Hồng Vạn Lương, nhưng hai năm gần đây, có tin đồn truyền đi rằng hắn chuyển hướng sang phe phái của Lạc lão gia tử.

(2) Song quy là một biện pháp chống tham nhũng đặc biệt. Từ "song quy" xuất hiện lần đầu tiên trong "Điều lệ giám sát hành chính nước CHND Trung Hoa" ban hành ngày 9/12/1990. Điều lệ quy định: Cơ quan giám sát trong khi điều tra vụ án có quyền yêu cầu đương sự "có mặt tại địa điểm quy định trong thời gian quy định, để giải thích, trình bày về vụ việc có liên quan" (gọi tắt là song quy).

Trên phố có không ít câu chuyện về đề tài này, thật giả khó nói, cũng không phải tất cả đều không có lửa mà lại có khói.

Hình Minh tự cảm thấy chột dạ, không nhịn được lén lút liếc mắt đánh giá Ngu Trọng Dạ. Liêu Quân lúc nói chuyện tao nhã lễ độ, nhưng không che giấu được sự ác liệt sắc sảo trong ánh mắt từ lúc sinh ra đã mang theo, thế nhưng Ngu Trọng Dạ trước sau chỉ nhàn nhạt mỉm cười mà nhìn cô, bày ra tư thế tay không tiếp dao, nhẹ như mây gió.

"Hôm nay em đến đây là để bồi tội, lời vừa rồi của anh rể em xin nhớ kỹ, nhưng em cũng có vài lời mong anh rể để trong lòng." Ánh mắt Liêu Quân lần thứ hai chuyển hướng tới Hình Minh, thái độ cuối cùng cũng hơi dãn ra. Cô hơi nhếch hàng lông mày trời sinh dày đậm lên, cười cười nói: "Tôi đặc

https://thuviensach.vn

biệt yêu thích chương trình của biên tập viên Tiểu Hình, chương trình của cậu, là do công ty tôi bỏ vốn tài trợ, thế nên tôi nhất định sẽ khuyên anh rể cho cậu lên đài một lần nữa. Em trai tôi từ trước đến giờ làm việc không chắc chắn, thân là chị nó, tôi cam đoan với cậu sau này sẽ không phát sinh chuyện như vậy thêm lần nào nữa, chờ cậu chữa khỏi vết thương, chúng ta sẽ gặp lại nhau.”

Thái độ trước sau biến hóa thoả đáng tự nhiên, Hình Minh ngạc nhiên.

Tiễn hai người Bùi Liêu ra cửa, Phỉ Bỉ thu dọn bàn trà mới uống được có nửa, sau đó lui ra. Lúc này cô rón rén im lặng, vô cùng thức thời để lại không gian cho hai nam nhân đang động tình.

Nhưng hứng thú mau đến mà cũng mau đi, Ngu Trọng Dạ dặn dò Hình Minh trở về phòng nghỉ ngơi, bản thân thì đi thư phòng luyện chữ.

Sau khi đài trưởng Ngu đi thư phòng, Hình Minh không nghe lời trở lại phòng ngủ nghỉ ngơi, mà đi theo. Nhưng không có đi vào, chỉ dựa vào tường ngồi ở ngoài cửa, xem như là bồi tiếp.

Mới vừa rồi, cậu tranh thủ lúc Phỉ Bỉ chưa kịp dọn dẹp bàn trà đã lén lút lấy được một điếu thuốc, là nhãn hiệu nước ngoài Ngu Trọng Dạ hay dùng. Cậu tựa như người nghiện thuốc, đem thuốc lá này đặt ngang ở vị trí nhân trung, ngửi mấy lần, sau đó liền quyệt miệng.

Một số phương tiện truyền thông khi ca ngợi người viết chữ đẹp, thường nói rằng “Yên tĩnh như lão Trang thiền định”, trong phòng Ngu Trọng Dạ không đi vào thiền định, Hình Minh không rõ ràng, nhưng tâm tình hắn bây giờ bình tĩnh đến lạ.

Từ lúc hai người Bùi Liêu xuất hiện, cậu vẫn luôn suy nghĩ đến vấn đề, vấn đề này người trong phòng đã từng hỏi cậu hai lần, lần thứ nhất cậu không lên tiếng, lần thứ hai cậu lựa chọn công nghĩa thiên lý, gây nên một trận sóng gió lớn không thể vãn hồi.

https://thuviensach.vn

Hai lần đều không cho đối phương một câu trả lời như ý.

Hình Minh ngồi trước cửa thư phòng Ngu Trọng Dạ hơn nửa tiếng. Đầu hơi cúi, một bên tiếp tục suy nghĩ vấn đề kia, một bên duỗi ngón trỏ tùy ý vẽ lên tường.

Lòng bàn tay nắm hờ, hơi thấm chút mồ hôi, ngón tay nhìn như đang đang tùy ý vẽ vời lung tung, nhưng nếu để ý kỹ một chút, dường như đang viết chữ ‘Dạ’.

Điếu thuốc hiệu nước ngoài bị Hình Minh vò đến nhăn nhúm, cũng không muốn đốt. Thật ra cậu vẫn không thích hút thuốc, nhưng trải qua thử thách sinh tử, nó giống như liều thuốc an thần.

Đối diện với cánh cửa thư phòng.

Cậu không hoài nghi mình có thật sự yêu thích ngươi đàn ông này hay không, cũng thật sự không muốn nếm trải cảm giác mất đi một người lần nữa. Mười hai năm trước, cậu đối với sự ra đi của Hình Hoành không thể làm gì, điều đó đã khắc sâu trong lòng cậu.

Hình Minh đứng lên, đẩy cửa thư phòng, đi vào.

Ngu Trọng Dạ hơi nghiêng người đứng ở một bên án thư, mi mắt buông xuống, cổ tay trầm ổn, nét bút đưa như rồng bay phượng múa. Trên đất vứt hai tờ giấy viết hỏng, Hình Minh nhặt lên xem đã thấy cực kỳ khí thế, chắc hẳn bản thân đài trưởng Ngu yêu cầu quá cao.

Hình Minh từ phía sau ôm lấy Ngu Trọng Dạ, bàn tay trượt vào vạt áo hắn, thuận theo cơ bụng rắn chắc chuyển động lên trên. Cậu có thể rõ ràng cảm nhận được, Ngu Trọng Dạ nhìn như bất động nhưng lại nhẹ nhàng run rẩy một chút.

https://thuviensach.vn

Thầy ấy sợ mình. Hình Minh không hiểu sao có chút cảm động. Đoạn quan hệ trước sau như gần như xa này, thì ra hắn cũng sợ cậu.

Ngu Trọng Dạ ngừng bút trong tay, hỏi cậu, muốn cái gì?

Hình Minh không đáp lời, chỉ dùng tay cởi vạt áo ngủ của Ngu Trọng Dạ, muốn lột lớp quần áo vướng víu này xuống.

Nhưng đối phương nhấn giữ tay cậu, dĩ nhiên không cho.

Ngu Trọng Dạ xoay người lại, khuôn mặt chậm rãi ghé sát Hình Minh, cho đến khi hai người có thể nghe thấy hơi thở của nhau, mặt đối mặt, tựa như sắp phát sinh một nụ hôn nồng cháy. Hơi thở Hình Minh trở nên hoảng loạn, nhưng ánh mắt Ngu Trọng Dạ vẫn như cũ trầm tĩnh, hỏi lại một lần nữa: “Em muốn cái gì?”

Chỉ là ba chữ, cậu ấp úng quanh co một hồi, cuối cùng cũng nói ra.

Không biết Ngu Trọng Dạ không hài lòng hay chưa nghe thấy, dùng sức nhấc cằm Hình Minh: “Tôi nghe không rõ.”

Hình Minh cứng người bất động, chân tâm như bị phơi bày, bức bách đến lúng túng. Cậu đột nhiên nhào tới, ôm chặt cổ Ngu Trọng Dạ, kề sát bên tai hắn thân mật nói nhỏ.

Ngu Trọng Dạ thô lỗ đẩy cậu ra: “Nói rõ.”

Hình Minh trừng mắt mím môi siết chặt tay, vẫn là ba chữ kia, như một dòng khí nóng rực bốc lên trong người, dọc theo dạ dày, lá phổi, xung kích với cổ họng, rốt cục bộc phát ra ngoài.

Em muốn thầy.

Hình Minh còn muốn nói thêm câu nữa, nhưng Ngu Trọng Dạ không cho cậu cơ hội, hắn cắn đôi môi cậu tàn nhẫn hôn, giống như vị chúa tể rừng

https://thuviensach.vn

xanh đang ngấu nghiến bữa tiệc thịnh soạn của mình, toàn bộ đều cắn nát, một miệng toàn mùi máu tanh. Sau đó Ngu Trọng Dạ ôm Hình Minh đứng lên, Hình Minh mặc dù cao lớn, nhưng nửa người bị Ngu Trọng Dạ vác ở sau lưng, khiêng cậu đi. Hai người đi ra khỏi thư phòng, hướng về phía phòng ngủ.

Muộn một chút Hình Minh từ trong lồng ngực Ngu Trọng Dạ tỉnh lại, không giống như quá khứ, ngủ một giấc tỉnh dậy hơn nửa không thấy tăm hơi của đài trưởng Ngu, hay như ngày xưa hồi cậu mới bò lên giường của đài trưởng còn chưa có nhiều kinh nghiệm, cả người luôn trong trạng thái căng thẳng, lúc nào cũng phải lo lắng có thể sẽ bị đuổi ra khỏi cửa.

Hai người nằm nghiêng, lồng ngực Ngu Trọng Dạ rộng rãi kề sát phía sau lưng cậu, bắp đùi cường tráng của hắn cọ vào hạ thể. Một bàn tay to lớn của Ngu Trọng Dạ dẫn dắt đùi cậu hơi nâng, mông cũng nhếch lên, khiến cho hậu đình phía sau không có cách nào khép lại. Tính khí sau khi phát tiết xong vẫn không biết thoả mãn nằm sâu bên trong huyệt động, khiến cậu có cảm giác hơi chướng bụng.

Cho dù đối phương còn chưa tỉnh, nhưng Hình Minh vẫn có thể cảm nhận được bản thân bị hắn ôm chặt lấy, lọt thỏm trong lồng ngực hắn.

Đời này chưa từng ngủ qua tư thế vừa chân thật vừa cảm giác như thế, lúc này Hình Minh mới để ý tới cửa sổ thủy tinh đã được sửa lại nguyên dạng. Giống như tấm gương lớn sát mặt đất, Hình Minh tránh không được trở nên hoảng hốt, có nhiều lúc đạt được cao trào cậu đã từng nghĩ, nếu như cả đời này đều như thế, trải qua cuộc sống bình yên an ổn, cha cậu trên trời nhìn xuống cũng cảm thấy an lòng.

Sắc trời đen sáu, bảy phần, ánh sáng xuyên thấu qua cửa sổ sát đất biến đổi lộn xộn, bóng cây tùng hắt vào trong phòng, bên ngoài mơ hồ truyền đến tiếng chim kêu về tổ.

https://thuviensach.vn

Hình Minh thoát khỏi cái ôm của Ngu Trọng Dạ, xuống giường đi đến bên cửa sổ sát đất.

Hai tay giơ lên, dùng lòng bàn tay nóng rực kề sát vào mặt kính thủy tinh lạnh lẽo.

Cả người cậu không một mảnh vải che thân, nhưng chẳng việc gì phải xấu hổ.

Ngu Trọng Dạ cũng tỉnh dậy, từ phía sau kề sát Hình Minh, hỏi cậu, đang làm gì?

“Em nghĩ đến ba.” Hình Minh quay đầu lại nhìn thân thể cũng đang lõa thể của Ngu Trọng Dạ, có chút ủy khuất cau mày, “Em giống như chẳng làm được việc gì tốt.”

“Em vẫn luôn làm rất khá.” Ngu Trọng Dạ nâng mặt Hình Minh lên, nhẹ nhàng hôn vào mi tâm, “Không hổ là con trai của Hình Hoành.”

Đây là lần đầu tiên cậu nghe được đầy đủ tên cha cậu từ trong miệng Ngu Trọng Dạ.

Đã từng là vết thương máu me đầm đìa, rốt cục bây giờ lại khiến cậu như người lính kiêu hùng.

Rõ ràng mời vừa cùng nhau làm tình, nhưng giờ khắc này Hình Minh lại nổi lên dục vọng. Huyết dịch toàn thân như chảy ngược xuống dưới. Hội tụ ở hạ thể, cậu mất công tốn sức mà lắc lắc cái cổ, một bên tự mình an ủi, một bên hôn môi Ngu Trọng Dạ. Một ít chất lỏng trắng đục chảy ra từ đầu linh khẩu, quệt lên cửa thủy tinh bóng loáng, Ngu Trọng Dạ bế cậu trở lại bên giường.

Lão Trần sau lần phải chịu phạt kỷ luật, vỗ mông ngựa càng tận tình hơn, lão nhận định tiệc hội trong đài lần này là cơ hội để vươn mình, cho nên

https://thuviensach.vn

liên quan đến tiến trình chuẩn bị cho buổi tiệc, hàng ngày lão đều thu thập thông tin dù là nhỏ nhất, việc lớn việc nhỏ gì cũng đều xin báo cáo chỉ thị từ phía đài trưởng, tuyệt đối tôn kính. Nhưng Ngu Trọng Dạ mấy ngày rồi chưa tới vườn Minh Châu, lão Trần âm thầm hỏi thư ký đài trưởng, đối phương cũng không biết, chỉ nói không có đi công tác.

Tình cờ gặp được Lão Lâm đúng lúc quay lại đài lấy đồ cho đài trưởng, nhanh chóng dán lên hỏi: “Chú Ngu gần đây đang làm gì?”

Lão Lâm khoa trương lắc lắc đầu, sau đó yếu ớt thở dài, tự hỏi tự trả lời: “Làm gì? Còn có thể làm gì, Đường Minh Hoàng đón Dương Quý Phi hồi cung chứ còn sao nữa.”

Trong âm thầm Lão Lâm vẫn không dám gọi thẳng tục danh của Ngu Trọng Dạ, chỉ dám mượn cổ dụ để ám chỉ, Đường Minh Hoàng và Dương Quý Phi để ám chỉ ai, đáp án không nói cũng hiểu. Lão Trần là người am hiểu về hí kịch, từng nghe qua côn khúc ‘Trường sinh điện’, biết đến “Quý phi ngỗ nghịch, bị trả về bổn gia”, Dương Quý Phi từng hai lần bị trục xuất khỏi cung, nhưng khi quay lại vẫn là hậu cung ba ngàn ta độc sủng.

Lão từng đắc tội với Hình Minh, hoặc nói hai người bát tự đối nghịch, không hợp lẫn nhau. Vừa nghĩ tới đài trưởng Ngu thật lòng đem món đồ chơi nhỏ nâng trong tâm khảm, lão Trần sợ hãi không thôi, ôm theo một tia hi vọng còn sót lại hỏi: “Không đến nỗi thế chứ, thằng nhãi đê tiện kia ngoại trừ lớn lên dễ nhìn một chút, còn có chỗ nào tốt? Lúc này mà xuất hiện không chết cũng gặp phải đại họa, chú Ngu không phải phạt nặng cậu ta sao, thế nào giờ vẫn còn hứng thú?”

“Phạt? Phạt là vì bảo vệ cậu ta! Bên trên bao nhiêu người mắt lom lom xuống, lại để cho cậu ta ngang nhiên ở lại trong đài, có bao nhiêu cái mạng cũng không đủ cho cậu ta!” Lão Lâm vẫn cố làm ra biểu tình bí ẩn, một bộ khẩu khí không đến nơi đến chốn, “Trần chủ nhiệm, ngài cũng đừng cứ mở miệng ra là tên đê tiện như thế, nếu đăng đường nhập thất chính thức thông

https://thuviensach.vn

báo với lão gia tử. Ngay cả Thiếu Ngả… Thiếu Ngả cũng bị đuổi ra khỏi nhà.”

Lão Trần suy nghĩ một chút, lại hỏi: “Chuyện chú Ngu được điều nhiệm sang bộ công an… Có tin được không?”

Lão Trần so với Lão Lâm lớn hơn nhiều tuổi, nhưng lại cùng Lão Lâm xưng huynh gọi đệ, không hề lấn cấn mà tự nhiên nói chuyện, ngày thường cấp cho đối phương không ít ân huệ, những chiếc đồng hồ đắt tiền mà Lão Lâm thu gom được lão Trần cống hiến không ít.

Lão Trần ngày thường nịnh nọt thành tính, nhưng nói cho cùng, vẫn thật sự bội phục Ngu Trọng Dạ. Chốn quan trường có câu, không xuôi tai nhưng có ích: Không sợ lãnh đạo giảng nguyên tắc, chỉ sợ lãnh đạo không ham muốn. Lão Trần giỏi nhất chính là lôi kéo lấy lòng người, lãnh đạo thích gì, lão làm cái đó. Nhưng Ngu Trọng Dạ lại không giống vậy. Hồng bí thư thích đánh cờ, hắn liền đọc nhiều sách dạy chơi cờ, trở thành cao thủ chơi cờ sánh vai với những cao thủ khác, khó phân định thắng thua; Lạc lão gia tử thích thư họa, hắn cũng tự mình học hỏi, trở thành người bạn văn chương với ông, so với những người đưa tranh chữ tới cửa, thì phong nhã hợp ý hơn nhiều.

Không ai có thể tùy tiện trở thành truyền kỳ. Trên wikipedia, đài trưởng Ngu đã trở thành truyền kỳ. Nhưng đằng sau nó là một thân bản lĩnh cùng sự cố gắng không nghỉ, mà bản lĩnh này không cần anh đánh nhau để giành lấy, chỉ khi có địa vị nó sẽ tự chạy đến bên anh.

Những hoạt động trong bóng tối của đài Minh Châu lão Lâm còn rõ hơn cả lão Trần, Lão Lâm cũng không coi chủ nhiệm Trần như người ngoài, giảm thấp âm lượng nói: “Ngài biết người phía sau hội trưởng Vưu là ai không?”

Lão dùng âm lượng nhỏ nhất thủ thỉ với đối phương.

https://thuviensach.vn

Trên mạng cũng từng có tin đồn này, nhưng lão Trần vẫn không tin lắm: “Nếu thật là như thế, Lạc Thiếu lại không biết? Có thể tùy tùy tiện tiện làm tập kia của ‘Minh Châu kết nối’ như thế?” Tiếng nói chưa dứt, liền cẩn thận đánh giá bốn phía, chỉ sợ lỡ lời bị người nghe thấy.

Lão Lâm tiếp tục nói: “Lão gia tử đã xuống ngựa, loại chuyện như thế này càng ít người biết càng tốt. Ngày ấy sau khi chương trình phát sóng, chú Ngu bị lão gia tử mời đi uống trà, hơn mười một giờ khuya mới được thả, tôi xem sắc mặt của chú Ngu, sợ là đã đôi co với lão gia tử. Sau đó tôi nói bóng nói gió hỏi chú ấy về chuyện điều nhiệm, chú Ngu chỉ nhắm mắt cho tôi hai chữ, ” lão Trần xòe hai ngón tay ra, hồi lâu mới nói: “Đợi thêm.”

Đợi thêm.

Một câu “Không có kinh nghiệm làm việc trong các hệ thống chính trị và pháp lý”, đợi thêm chính là vô ích.

Đường Minh Hoàng là nam nhân, đài trưởng Ngu cũng là nam nhân, Đường Minh Hoàng có công mở rộng cơ nghiệp nhà Đường, đài trưởng Ngu có công cách tân biến vết thương cũ trở thành Minh Châu huy hoàng, cả hai đều không phải người bình thường, mà là anh hùng.

Nhưng anh hùng khó qua ải mỹ nhân, dường như đã trở thành số mệnh.

Lão Trần hỏi: “Lão gia tử mất hứng? Chuyện này cứ mắc cạn như thế?”

“Xem chú Ngu tính toán thế nào đã. Kỳ thực sau khi chương trình ‘Minh Châu kết nối’ giải thích tất thảy, người người đều hiểu, đài Minh Châu và chú Ngu căn bản không cần thiết phải chịu trách nhiệm, dừng lại ở việc tránh phạt biên tập viên Hình là cách làm sáng suốt nhất.” Lão Lâm thở dài, “Chú Ngu nói rằng giang sơn và mỹ nhân đều phải có, tôi thấy thời khắc mấu chốt vẫn là muốn mỹ nhân hơn.”

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 96

Edit & Beta: Direct Kill

Hai người Trần Lâm cùng nghĩ tới một chuyện, như sự thật lại không giống vậy. Đài trưởng Ngu xác thực hàng đêm đều cùng mỹ nhân động phòng, nhưng dù thế vẫn không có bỏ lỡ việc triều chính. Hai ngày nay bệnh đau đầu của hắn lại phát tác, nên đã dặn dò thư ký đem công việc chuyển về nhà, đa số thời gian đều làm việc trong phòng.

TV trong phòng khách đang chiếu cảnh diễn tập cho buổi tiệc của đài Minh Châu, một nghệ nhân hát dân ca cùng với thiên hậu song ca hát một bài dân ca kinh điển ‘đóa phù dung đại Đường’, mọi người xung quanh năm tay nhau, những cô gái xinh đẹp mặc lên mình những bộ quần áo dân tộc kỳ lạ nhiều màu sắc, hiệu quả rất bắt mắt.

Hai người đều là đại bài trong lĩnh vực của mình, biểu diễn xong xuôi còn lưu lại trên sân khấu trò chuyện cùng với người dẫn chương trình, Lạc Ưu đứng bên một người dẫn chương trình khác, người tạm thời được đề bạt của bên trung tâm giải trí, quả thực so với Lạc Ưu khác nhau một trời một vực, nhan sắc thua cả một đoạn dài, khí chất chênh lệch bảy tám phần, phó đạo diễn lúc này mới cảm thấy tiếc hận, nếu như người đứng trên sân khấu lúc này là Hình Minh, nhất định xứng đôi hơn nhiều.

Lần trước Phỉ Bỉ bị quát nên sợ, cùng với vị bác sĩ dinh dưỡng mới tới biết điều mà trốn đi nơi khác, tận lực không cùng ông chủ chung một phòng.

https://thuviensach.vn

Kỳ thực cô cũng buồn bực, tuy nói tuổi tác bản thân không lớn, nhưng trước khi đến Ngu trạch cô cũng từng làm việc cho vài nhân vật có máu mặt, thí dụ như trước đây từng làm việc cho đôi vợ chồng trẻ có giá trị bản thân vượt trên mười tỉ, cả ngày ân ái cơ hồ không rời giường, cơm ăn ba bữa cũng phải dính vào trên người đối phương.

Nhưng hai người đó vừa mới kết hôn không lâu, vẫn còn trong thời kỳ trăng mật củi khô bốc lửa.

Phỉ Bỉ không hiểu, Trung Quốc có câu nói tiểu biệt thắng tân hôn, huống hồ lần từ biệt này còn suýt nữa trở thành sinh ly tử biệt, hứng thú đài trưởng Ngu nói đến là đến, mà Hình Minh cũng vui vẻ hưởng thụ.

Vào lúc này quần áo của hai người đều mở rộng, Hình Minh không mặc quần lót, trên người chỉ có một chiếc áo sơ mi lỏng lẻo của đài trưởng Ngu, bị một thân mồ hôi làm cho ướt sũng, mơ hồ nhìn thấy cả màu da. Cậu tách hai chân ra, ngồi khóa ở trên người Ngu Trọng Dạ. Ngu Trọng Dạ cầm chăn bọc lấy cậu, ôm vào trong ngực.

Bệnh đau đầu của Ngu Trọng Dạ lại tái phát, Hình Minh thay hắn xoa bóp huyệt thái dương.

Cho dù quay lưng lại phía TV, cậu vẫn có thể nghe thấy tiếng Lạc Ưu đang hăng hái giới thiệu về các tiết mục của buổi tiệc, cũng có thể tưởng tượng một thân lễ phục đắt giá khiến hắn như phượng hoàng lạc giữa bầy gà, cỡ nào sặc sỡ loá mắt. Cậu còn nghe nói, Nam Lĩnh ở thời điểm đặc biệt của buổi tiệc cũng sẽ xuất hiện, sau khi đạt được chức quán quân trong cuộc thi dành cho những người dẫn chương trình, cậu ta trở về đọc quảng cáo.

Lạc Ưu làm như thế là có mục đích, fan của Nam Lĩnh đang không ngừng gia tăng, ngay cả chuyện phát âm tiếng phổ thông pha chút giọng Tứ Xuyên, cũng được fan cậu ta yêu thích cắt ghép thành những video thú vị,

https://thuviensach.vn

lại còn thuê cả thủy quân chuyển phát được hơn mười vạn, thuận lợi kéo được không ít hảo cảm của người qua đường.

Mỗi người đều đang bận rộn với công việc của mình. Theo lý thì trong khoảng thời gian này cậu đang ở thôn trang nào đó của tỉnh Phúc Kiến điều tra tin tức, nhưng sau khi bị bắt cóc, cậu không liên lạc lại với Lạc Ưu, Lạc Ưu cũng không dùng thân phận cấp trên liên lạc với cậu. Hai ngày nay tại Ngu trạch, trong lúc rảnh rỗi cậu thường lên mạng, cũng vừa đúng dịp, trên Tianya có một bài đăng đang rất hot tên là ‘Chuyện ma quái ở vùng Mân Bắc’, nội dung của bài viết kể về chuyện sơn tiêu trả thù.

Một chuyện chưa biết rõ thực hư thế nào nhưng lượt xem có đến hơn trăm vạn, còn vụ án của thầy giáo Lưu bây giờ đã chìm vào quên lãng. Hội trưởng Vưu đột ngột chết. Có tin đồn là do làm việc xấu quá nhiều, sau khi sự việc bị bại lộ đã tự mình hù chết mình, cũng có vài người cho rằng là do cấp trên bách hắn tự sát, bởi vì với vụ án kiểu này, sau khi người trong cuộc chết, cơ quan tư pháp chỉ có thể ngưng thẩm tra xử lý vụ án, nếu không sẽ liên luỵ đến càng nhiều nhân sĩ đằng sau.

Hiện nay trên mạng hiếm có người đề cập đến vụ án này, cũng hiếm có người nhắc tới cậu nữa. Chỉ có nhà phê bình từng đối chọi gay gắt với cậu khắp nơi, nhìn thấu được, Hình Minh đã đánh bạc tất cả dựa vào dư luận để phơi bày sự thật.

Hắn dùng giọng điệu khoan dung chưa từng có bao giờ mắng cậu ngu xuẩn.

Châu chấu đá xe, một mình anh thì có thể thay đổi được gì?

Cái gì anh cũng không thể thay đổi được.

Cỏ dưới chân mộ phần liệt sĩ đã lên đến đầu gối, nhưng mặt trời vẫn mọc lên như thường lệ, thế giới vẫn đẹp đẽ như thế.

https://thuviensach.vn

Hình Minh thỉnh thoảng cũng từng nghĩ, mình làm như vậy đến cùng có đáng giá hay không.

Tiệc mừng lần này được tổ chức rầm rộ, ánh đèn sân khấu cực kỳ mỹ lệ, phản chiếu vào căn phòng lúc sáng lúc tối, tựa như ảo mộng. Hình Minh dùng ngón cái ra sức xoa bóp huyệt thái dương cho Ngu Trọng Dạ, nghe thấy Lạc Ưu nâng cao âm lượng đọc to dòng chữ "Cùng nhau tạo nên tương lai tốt đẹp" đột nhiên bất động, sau đó cậu nằm rạp lên người Ngu Trọng Dạ, cắn một cái lên bả vai hắn.

Tiểu hồ ly này hàm răng cực kì sắc bén, cắn người còn không chút lưu tình, lần trước suýt chút nữa đã cắn đứt tai tên bắt cóc, lúc này miệng vừa hạ xuống lập tức đổ máu. Ngu Trọng Dạ thế nhưng không tức giận, vuốt nhẹ sau gáy Hình Minh, hỏi cậu: "Làm sao vậy?"

Hình Minh thả lỏng miệng, nghiêng đầu gối lên vai Ngu Trọng Dạ, dáng vẻ lười biếng: "Mệt mỏi."

Ngu Trọng Dạ biết trong lòng cậu không thoải mái, lại hỏi: "Hâm mộ?"

"Anh ta hâm mộ em thì có." Hình Minh suy nghĩ một chút, ăn ngay nói thật, "Em cũng ước được như anh ta, nhưng em không hối hận."

"Chờ một chút." Ngu Trọng Dạ cầm tay không cho Hình Minh che mặt, nhẹ nhàng hôn lên môi cậu, giống như đang dỗ dành.

Cậu hiểu, giáng chức cậu như vậy là xuất phát từ suy tính an toàn, cậu không phải không thích công việc phóng viên, cũng biết lần trước suýt chút nữa bị người giết chết, dù thế nào cũng nên an phận một chút. Chỉ là tâm lý vẫn tránh không được khó chịu, Hình Minh cười nhẹ, tiện đà kề sát môi Ngu Trọng Dạ, vươn lưỡi ra đáp lại nụ hôn của hắn.

Ngu Trọng Dạ đi thư phòng truyền chỉ thị thay đổi một số phân đoạn của chương trình tiệc mừng cho thư ký, Hình Minh vẫn bọc trong chăn, nằm ở

https://thuviensach.vn

trên sofa mềm mại, buồn bực ngán ngẩm nghịch điện thoại di động. Chợt nhớ tới cha con Thôi Văn Quân còn đang ở Thượng Hải chữa bệnh, bèn gọi cho ông một cuộc điện thoại.

Không dễ dàng gì điện thoại mới được kết nối, lão Thôi vừa nghe thấy giọng nói Hình Minh, nước mắt không kiềm được rơi xuống, lão nói, bác sĩ đều bảo không chữa được, nó vốn còn đang có cả một tương lai rộng mở phía trước…

Hình Minh nhất thời cứng lưỡi an ủi, trầm mặc nửa ngày mới nói, tiền chữa bệnh chú không cần lo lắng, bất kể là cá nhân tôi quyên giúp hay là nhờ cậy sự giúp đỡ của xã hội, nhất định sẽ nghĩ biện pháp thay chú giải quyết, chỉ là bệnh này đến có chút lạ, bên bệnh viện không tìm được nguyên nhân sinh bệnh sao?

Lão Thôi nói vị chuyên gia bác sĩ kia đã tỉ mỉ hỏi về bệnh tình của Thôi Hạo Phi, biết cậu đang thí nghiệm thuốc cho một công ty dược phẩm, kiến nghị bọn họ nhanh chóng đến trung tâm xin chỉ thị giám định, tiểu Thôi mắc bệnh tuỷ sống có thể có quan hệ tới loại thuốc đang thí nghiệm kia.

Hình Minh khẽ cau mày, hỏi: “Công ty dược phẩm của ai?”

Thôi Văn Quân khóc không thành tiếng: “Chính là nhà tài trợ của ‘Tầm nhìn Đông Phương’, Thịnh Vực.”

Hình Minh thẫn thờ ngồi nửa ngày ở thư phòng mới đẩy cửa đi vào. Trong lòng cậu mơ hồ đã có dự cảm, nhưng lại thực sự không muốn để nó ngồi vững.

Cậu mới vừa trở về từ cõi chết, cũng vừa vặn có được ái tình, cậu đã quyết định bàn bạc kỹ càng về vụ án của cha mình, lúc này thật không muốn có bất kỳ xung đột nào với Thịnh Vực.

https://thuviensach.vn

Thuở xưa giữa trung và hiếu khó làm được cả hai, mà bây giờ, công nghĩa cùng ái tình, tại sao lại muốn Hình Minh cậu phải bỏ đi một thứ.

Ngu Trọng Dạ đã giao xong việc cho thư ký, ngửa mặt dựa vào trên ghế sofa, đỡ trán dưỡng thần.

Trong thư phòng lượn lờ khói thuốc, ngón tay Ngu Trọng Dạ còn đang kẹp một điếu. Bàn tay cầm thuốc của hắn hơi phát run, trên cánh tay nổi đầy gân xanh.

Hình Minh nhớ tới Ngu Trọng Dạ từng nói qua, thuốc chỉ dùng để giảm đau.

Cậu sớm biết Ngu Trọng Dạ thường hay bị đau đầu, đài trưởng Minh Châu trăm công nghìn việc, chỉ là gần đây bệnh tình liên tục phát tác, khó tránh khỏi khiến cho một người từng là sinh viên trường y như cậu sản sinh ra những ý nghĩ không hay.

Hình Minh thả nhẹ bước chân tới gần Ngu Trọng Dạ, thân thủ nhẹ nhàng ấn lên thái dương của hắn: “Đầu vẫn đau lắm hả?”

Nhưng Ngu Trọng Dạ chỉ nắm lấy cổ tay, đem cậu ôm vào trong lồng ngực, vững vàng nhấn cậu ngồi lên trên chân mình.

Ngu Trọng Dạ ôm rất chặt, chôn mặt ở hõm cổ cậu, liên miên mà nóng bỏng hôn, thuận theo đường nét thon dài một đường di chuyển xuống lồng ngực. Hình Minh lại tái phát tật xấu trước đây, mượn hoàn cảnh đàm luận công việc, cậu thì thầm nói một chút, đại ý là hi vọng Ngu Trọng Dạ có thể nhờ cậy bạn bè bên trung tâm kiểm soát, giúp đỡ cha con lão Thôi làm giám định. Cậu nghĩ, với giao thiệp rộng lớn của đài trưởng, nhất định tốt hơn so với cha con họ Thôi tự mình mò mẫm.

Ngu Trọng Dạ có tai như điếc, qua loa “Ừ” một tiếng coi như đáp ứng. Nhưng người nhìn thực sự không ổn. Tiếng thở của Ngu Trọng Dạ càng lúc

https://thuviensach.vn

càng nặng, thịt trên người đều căng ra hết mức, phía sau lưng Hình Minh dán vào ngực hắn, cách một tầng quần áo, vẫn có thể cảm nhận được nhiệt độ nóng đến kinh người.

Hình Minh rốt cục ý thức được Ngu Trọng Dạ không đúng, cố gắng ngồi dậy: "Đi bệnh viện kiểm tra…" Đài trưởng Ngu lộ vẻ giấu bệnh sợ thầy, Hình Minh căn bản không đấu lại được sức lực của hắn, có chút cuống lên: "Ít nhất… Để em tìm thuốc giảm đau cho thầy…"

Ngu Trọng Dạ xoay mặt Hình Minh qua, dùng môi của mình dán lên môi của cậu. Khởi điểm chỉ là bốn cánh môi dán vào nhau, mềm nhẹ ma sát, sau đó đầu lưỡi Ngu Trọng Dạ thâm nhập, khuấy động, đem dục vọng Hình Minh cố gắng kìm nén khơi lên.

Ngu Trọng Dạ nói, em chính là thuốc giảm đau.

Cuối cùng đài trưởng Ngu vẫn không cưỡng được tiểu tình nhân của mình, đi bệnh viện kiểm tra. Kiểm tra báo cáo ra kết luận, nguyên nhân gây ra nhức đầu là do một khối u lành tính trong não, may mà phát hiện đúng lúc, nhưng trước tiên vẫn cần ở lại viện quan sát mấy ngày, sau đó xác định phương án trị liệu.

Trong phòng bệnh dành cho cán bộ cao cấp của bệnh viện Phổ Nhân, Ngu Thiếu Ngả đến, Lạc Ưu đến, chị em Liêu gia cũng đến.

Ngu Thiếu Ngả khẩn trương, Lạc Ưu còn khẩn trương hơn, hai chị em Liêu gia thì không hẳn lo lắng, nhưng bị vướng bởi đạo lí đối nhân xử thế, dù sao cũng phải giả bộ lo lắng một chút. Đám người vây kín phòng bệnh không cho gọt nước nào chảy qua, chỉ có Hình Minh tự do đứng ở bên ngoài, đi tới đi lui, không biết mình có nên vào hay không, nếu vào thì dùng thân phận gì để vào.

Mãi đến tận khi âm thanh Ngu Trọng Dạ từ trong đám người phía sau truyền tới, Minh Minh, vào đây.

https://thuviensach.vn

Hình Minh từ tự giác tách biển người đang đứng đi vào. Người bên trong đều nhìn cậu, từng đôi mắt ánh lên huyết quang, như thú săn mồi. Địch ý tứ phía.

Hình Minh hầu như không để ý, thoải mái đi vào trong ánh mắt của mọi người, sau đó tự nhiên ngồi ở bên giường bệnh —— cũng chỉ có cậu và Ngu Thiếu Ngả có thể làm như vậy.

Ngu Thiếu Ngả gọi Ngu Trọng Dạ là ba, Hình Minh gọi Ngu Trọng Dạ là thầy, những người không liên quan nói bậy hai câu, có người cười gượng vài tiếng, phòng bệnh phút chốc trở nên an tĩnh. Tiêu điểm toàn bộ rơi vào trên người Hình Minh. Hình Minh rời đi đã được một thời gian, lâu lắm mới lại đối diện với những đôi mắt đánh giá xoi mói, nhưng không mất bình tĩnh, cố ý nói mình đã chuẩn bị một vài câu chuyện đến tiếp thầy Ngu giết thời gian. Cậu học một hiểu mười, đem chuyện ‘Chuyện ma quái ở vùng Mân Bắc’ mới đọc được hôm trước thêm mắm dặm muối nói một lần. Trên mặt Ngu Trọng Dạ mang theo ý cười nhàn nhạt, trước sau rất bình tĩnh nhìn Hình Minh, nhìn cậu cố làm ra khuôn mặt nghiêm túc, tư thế khoa trương như pha chế rượu, lại còn ra vẻ bí ẩn ngắt kết thúc của câu truyện, để mọi người suy đoán. Cố sự kỳ thực không mới, chuyện quỷ thần vốn đại khái đều giống nhau, Ngu Trọng Dạ nghe nửa chuyện đã đoán ra được kết cục, hắn cười nói với Hình Minh, nếu tôi đoán được, em sẽ phải chịu phạt.

Chuyện còn chưa có nói xong, Ngu Thiếu Ngả đã không nhịn được, tìm cớ chạy ra ngoài. Đại thiếu gia vừa đi, đám người trong phòng bệnh cũng tự biết mất mặt, lục tục giải tán. Cuối cùng cũng chỉ còn sót lại mình Hình Minh.

Giữa thu gió mát, sắc trời hơi chìm, Hình Minh đứng dậy đi đến bên cửa sổ, kéo kín rèm cửa. Sau đó cậu quay trở lại ngồi xuống bên giường Ngu Trọng Dạ, lúc này cậu không cố ý tỏ vẻ nữa, mệt mỏi nằm phục xuống, đặc biệt an tâm mà ngủ. Ngu Trọng Dạ vuốt nhẹ tóc cậu, cũng nhắm mắt hai mắt lại.

https://thuviensach.vn

Đi khắp nơi cầu thầy nhưng vẫn không có kết quả, Thôi Văn Quân mang theo con trai trở về, vừa về đã cấp tốc gọi điện thoại cho Hình Minh.

Hình Minh khó giải thích được chột dạ, mặc dù hỗ trợ giúp tiểu Thôi giám định thuốc, nhưng gặp mặt lại là một chuyện khác, qua loa lấy lệ mượn cớ.

Đài trưởng Ngu thật sự giao phó thư ký chào hỏi bên trung tâm kiểm soát, báo cáo giám định rất nhanh đã có.

Cũng may báo cáo nói rõ, bệnh tình của Thôi Hạo Phi không liên quan tới thuốc mới của Thịnh Vực.

Tảng đá trong lòng Hình Minh rơi xuống đất, chủ động gọi điện cho Thôi Văn Quân, ước định thời gian đến nhà thăm hỏi.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 97

Edit & Beta: Direct Kill

Trước khi Hình Minh gặp mặt Thôi Văn Quân, cậu đã cùng bác sĩ thảo luận qua bệnh tình của Ngu Trọng Dạ, vị trí của khối u không thích hợp để giải phẫu, bác sĩ kiến nghị nên trị liệu từ từ, lòng cậu có lo lắng, đối với câu chuyện Thôi Văn Quân kể lại không quá tập trung lắng nghe.

Đại khái chỉ nghe được, Thôi Văn Quân nghỉ việc để chăm sóc cho con trai, hai cha con tạm thời không có chỗ ở cố định, sinh hoạt giật gấu vá vai.

Lúc nói chuyện Thôi Văn Quân luôn khóc không ngừng, nhưng khi nhắc đến con trai ánh mắt vẫn ánh lên niềm kiêu hãnh như cũ, ông nói, sau chuyện này, nó chưa bao giờ oán trời trách đất, không nghĩ tới cuộc sống sau này của chính mình, chỉ muốn đòi công đạo cho mình cũng như đồng nghiệp.

Thôi Hạo Phi nhờ cha mình điều tra, tuy rằng bây giờ nửa thân dưới cậu đã bị bại liệt, nhưng những người cùng thử thuốc với cậu cũng xuất hiện phản ứng nghiêm trọng tương tự. Những người tình nguyện đặt mình vào nguy hiểm như thế này thường được mọi người gọi là “kẻ liều mình”, đó có thể là những học sinh nghèo đi làm thêm, cũng có thể là những người làm công trình độ giáo dục thấp, Thôi Hạo Phi cho rằng mình phải lên tiếng thay bọn họ.

Đa số thời gian Hình Minh đóng vai người nghe, tình cờ mới xen vào đôi lời, hỏi một chút tình hình của những người khác. Nếu đổi lại trước đây, cậu sẽ phấn khởi như sói ngửi thấy mùi máu tanh, nhất định phải tìm hiểu

https://thuviensach.vn

để làm rõ thực hư, ngẫm lại vấn đề thử thuốc cũng như các đại lý trung gian của các công ty dược phẩm trước nay đều rất đáng ngờ, quả thực là một đề tài tốt để thâm nhập đưa tin.

Nhưng cậu đã đánh đổi tất thảy để làm rõ sự thật cho vụ án của Lưu Sùng Kỳ. Hiện tại 'Tầm nhìn Đông Phương' đổi chủ, nếu cậu muốn phỏng vấn cũng phải có sự cho phép của Lạc Ưu.

Tình huống so với tưởng tượng của cậu nát hơn nhiều.

Thôi Văn Quân lấy chìa khóa mở ra cánh cửa rỉ sét loang lổ, tầng chót của căn nhà vô cùng ẩm ướt, trên tường từng mảng nấm mốc xanh đen, trong không khí tràn ngập mùi lạ.

Lão Thôi nhìn ra sắc mặt Hình Minh khác thường, vội vàng giải thích, con trai mình hiện giờ không thể tự đi vệ sinh được, ông thường dùng nước ấm lau rửa cho cậu.

Khi Hình Minh nhìn thấy Thôi Hạo Phi không khỏi sợ hết hồn, cậu thanh niên nằm trên giường gầy gò chỉ còn da bọc xương, da dẻ xám trắng khô ráo, tựa như bị nấm, chỉ có đôi mắt sáng ngời như trước, vẫn là ánh mắt của cậu thiếu niên mười bảy mười tám tuổi.

Thôi Hạo Phi vừa thấy cậu liền vẫy tay, cười ha hả gọi: "Biên tập viên Hình, đã lâu không gặp."

Hình Minh lắc lắc đầu, mỉm cười nói: "Bây giờ tôi đã không còn làm biên tập viên nữa."

Thôi Hạo Phi được cha đỡ ngồi dậy, nghịch ngợm nháy mắt với cậu một cái: "Anh cũng không phải là thẳng nam nữa."

Thấy Hình Minh không hiểu nhìn mình, cậu nhóc liền bĩu môi chỉ về phía chân của Hình Minh: "Vẫn là đôi chân bán đứng anh, anh hãy nói thật

https://thuviensach.vn

cho em biết, có phải là hàng đêm đều cùng người ta làm chuyện đó, nên bây giờ chân không khép lại được?”

Hình Minh thật sự nghiêm túc suy nghĩ một chút, nói: “Đúng là vậy.”

Thôi Hạo Phi cười to, vỗ tay rầm rầm xuống dưới mặt giường: “Em biết ngay mà, ngay từ ngày đầu tiên nhìn thấy anh em đã biết hai ta đều giống nhau, không thắng được nữa rồi!”

Hình Minh mỉm cười ngồi xuống bên giường, cậu nhìn thấy đầu giường có đặt quyển sách về công thức toán học, đã được lật tới trang cuối cùng.

Hai người nói chuyện phiếm vài câu, Thôi Hạo Phi bỗng nhiên mất khống chế. Cậu thiếu niên vốn cực kỳ lanh lợi kiêu ngạo đột nhiên đỏ hai mắt, vô cùng khó nhọc nói với Hình Minh từng chữ, anh có thể xoay người qua chỗ khác được không?

Cậu nhóc muốn tự mình nâng mông lên, đem tã lót dính nước tiểu cởi ra.

Chỉ một động tác đơn giản như thế, nhưng một thiếu niên đang ở tuổi ăn tuổi lớn lại không làm được. Thôi Văn Quân muốn đi lên giúp con trai xử lý sạch sẽ, lại bị Thôi Hạo Phi hét lên một tiếng, ngăn trở động tác.

Hình Minh nhìn Thôi Hạo Phi khó khăn vặn vẹo, giống như con cá vô tình nhảy lên bờ, năm lần bảy lượt muốn trở lại. Cậu rất muốn phụ giúp, mấy lần suýt nữa đã vươn tay ra, nhưng chung quy vẫn nhịn được. Hình Minh yên lặng quay lưng lại, tìm một chủ đề khác để nói chuyện.

Mùi lạ trong không khí càng lúc càng nặng. Hình Minh tựa như nghe thấy lòng tự trọng máu thịt be bét đang khóc gọi. Giống như cậu đã từng bị rất nhiều lần.

Thôi Hạo Phi rốt cục vẫn tự mình cởi chiếc tã lót ra. Vốn đang đứng một bên canh chừng, Thôi Văn Quân đột nhiên chắp tay giống như trong mấy

https://thuviensach.vn

bộ phim kiếm hiệp chào Hình Minh, kết quả lại vái chào đến cùng, quỳ mãi không đứng lên.

Hình Minh dìu ông, ông cũng không chịu đứng lên, gào khóc nói: “Tôi và con trai đã chuẩn bị xong, chỉ cần biên tập viên Hình chịu làm một chương trình vạch trần công ty dược kia, tôi sẽ cõng nó đến trường quay để ghi hình.”

Thịnh Vực nhiều năm qua đứng vững trên chốn thương trường, chuyện đen tối làm vô số, nhưng chuyện này lại làm đến không có chút tỳ vết nào. Hình Minh biết, trong khoảng thời gian này Thôi Văn Quân không ít lần đã tìm đến Thịnh Vực, người phụ trách dự án thuốc mới còn trực tiếp gặp mặt với ông, hiển nhiên là thuốc mới tung ra thị trường, không muốn gặp phải trở ngại. Người này PR tẩy trắng tất cả, không làm mất đi phong độ của người trong công ty lớn. Hắn nói tuy rằng nguyên nhân sinh bệnh của Thôi Hạo Phi chắc chắn không có liên quan đến Thịnh Vực, nhưng Thịnh Vực luôn hướng về tinh thần chủ nghĩa nhân đạo, nguyện ý dùng chút sức lực nhỏ của mình báo đáp lại xã hội, bồi thường kinh tế cho cha con họ Thôi.

Mười vạn như muối bỏ biển. Ngoài mặt thì rộng lượng dùng tiền an ủi, nhưng ý tứ là không chấp nhặt với người điên.

Lão Thôi khóc đến tan nát cõi lòng, nước mắt cùng nước mũi chảy xuống hòa làm một, Hình Minh siết chặt nắm tay, giọng nói run run giải thích, tôi đã không còn là người dẫn chương trình, bây giờ một phóng viên như tôi không thể định đoạt được ‘Tầm nhìn Đông Phương’, trung tâm kiểm soát đã cho ra báo cáo bệnh tình của Tiểu Thôi không liên quan tới loại thuốc mới của Thịnh Vực, nếu đặt điều vu khống, cấp trên sẽ không phê chuẩn sản xuất chương trình như vậy.

Lão Thôi chưa chịu từ bỏ, kia có thể làm giống chương trình phát sóng trực tiếp lần trước, cậu đối mặt với khán giả toàn quốc nói thẳng ra chân tướng.

https://thuviensach.vn

Thời điểm Hình Minh ở trên buổi phát sóng của ‘Tầm nhìn Đông Phương’ thay thầy Lưu giải oan, Thôi Hạo Phi cũng có xem. Nhìn thấy Hình Minh tự ôm đồm trách nhiệm, nghiêng mình xin lỗi khán giả toàn quốc, Thôi Hạo Phi vốn không thể động đậy đột nhiên quát to một tiếng “Hay”, cậu như điên khua tay múa chân, cuối cùng từ trên giường ngã xuống đất, khiến cho bắp đùi bị bầm một mảng lớn.

Bọn họ tin tưởng cậu còn hơn tin tưởng pháp luật, bọn họ đều cảm thấy chỉ việc đơn giản đối diện với ống kính mấp máy môi, đây là một chuyện rất dễ dàng.

Lão Thôi liên tục dập đầu lạy, trên trán đã xuất hiện vết bầm, giống như bị một con dấu đóng lên. Ông lần nữa cầu xin, khóc lóc, tôi van cậu, van cậu biên tập viên Hình, cậu là Bồ Tát sống cứu khổ cứu nạn, cậu nhất định sẽ có biện pháp.

Biện pháp đương nhiên là có.

Xuất hiện trước mặt khán giả trên sóng truyền hình, chỉ có phóng viên hiện trường mới có đặc quyền đó. Hình Minh trước mắt không phải là phóng viên hiện trường, nhưng cậu có thể dựa vào quan hệ với đài trưởng Ngu, xin lão Trần một cơ hội xuất hiện trên ống kính.

Sau đó sẽ đem tất cả mọi chuyện đẩy vào tuyệt cảnh không thể cứu vãn.

Hình Minh nỗ lực động viên Thôi Văn Quân, dù có tố cáo với cơ quan có thẩm quyền hay đưa tin đi chăng nữa, đều không thể thoát ly sự thực khách quan, nếu như chú không tin kết quả giám định, tôi có thể nhờ Tổng hội y học giúp chú giám định lại lần nữa.

“Không cần, anh cút đi.”

Thôi Hạo Phi đang nằm trên giường bệnh đột nhiên mở miệng, ánh mắt liếc nhìn cậu đầy vẻ miệt thị, giọng điệu lạnh như băng châm chọc, “Biên

https://thuviensach.vn

tập viên Hình, anh thay đổi rồi.”

“Biên tập viên Hình, trẻ nhỏ không hiểu chuyện, cậu đừng để trong lòng…” Chân Thôi Văn Quân quỳ đã tê rần, muốn đứng nhưng không đứng lên nổi, ông chỉ có thể ngồi ở trên nền xi măng lạnh như băng, khuôn mặt già nua mệt mỏi không có cách nào che giấu, ông nói, “Sau khi sự việc xảy ra nó luôn đòi tự sát, tôi ngăn đã ngăn, quỳ cũng quỳ, hiện tại nó không muốn chết nữa, chẳng phải vì tiền, mà vì chính mình đòi công đạo…”

Đòi công đạo.

Thôi Hạo Phi xoay người vào tường, hai vai run run. Hình như là đang khóc.

Trước đi rời đi Thôi gia, Hình Minh lưu lại một phong bì tiền cùng sự bảo đảm với Thôi Văn Quân, bản thân sẽ nghĩ biện pháp thay bọn họ giải quyết vấn đề thuốc thang.

Sau đó cậu bỏ đi như chạy trốn, chạy ra khỏi tuyệt cảnh không biết phải đối mặt nhưu thế nào, trốn chạy khỏi căn nhà chật hẹp ngập tràn mùi hôi thối. Vừa mới ra khỏi cửa cậu đã cúi mặt xuống luống hoa bên cạnh, nôn khan một trận.

Chưa kịp đi xa, Thôi Văn Quân đã đuổi theo, đem phong bì tiền nhét lại trong tay cậu.

Thôi Văn Quân là người cha tốt, nghèo đến không còn thứ gì để ăn vẫn nghe con trai mình, ông nói, Tiểu Phi không chịu nhận, nhờ tôi thay nó nói tiếng cám ơn với cậu.

Hình Minh lái xe đi. Khuôn mặt già nua tuyệt vọng của Thôi Văn Quân phản chiếu trên gương chiếu hậu không chịu tan biến, ông già quá rồi, già thành cục đá.

https://thuviensach.vn

Hình Minh lái xe đi lung tung trên đường, thấy đèn xanh thì dẫm chân ga, thấy đèn đỏ thì phanh xe lại, không có mục đích cụ thể, chỉ thẳng đường phía trước mà đi.

Cửa sổ xe không có đóng, gió vù vù thổi qua mặt, đau đớn.

Cậu nhìn kỹ tờ giấy 'Thông tin bệnh nhân và điều khoản thỏa thuận' mà Thôi Văn Quân cung cấp, bên trong giải thích cặn kẽ mục đích thử nghiệm và trình tự, nhưng đối với những rủi ro có thể xảy ra trong quá trình thí nghiệm thì lại viết qua loa đại khái, từ ngữ mơ hồ. Cậu cũng biết, thông thường rất khó để có thể lấy được bằng chứng, việc giám định dược phẩm để chứng minh bệnh tình của Thôi Hạo Phi có liên quan đến loại thuốc mới này gần như là không thể, cho dù được chuyên gia giám định chứng thực, nhưng nếu như công ty dược liều chết không chịu nhận, người bệnh cũng sẽ rơi vào quá trình tố tụng lâu dài.

Trên đường phải dừng lại trước đèn đỏ thời gian khá dài, một cậu bé ăn xin mặt mày nhem nhuốc đột nhiên đi đến bên xe, xòe bàn tay vào trong cửa sổ hỏi xin tiền cậu. Hình Minh từ trước đến giờ luôn khịt mũi coi thường loại người như vậy, không què không mù, dựa vào cái gì không thể tự lực cánh sinh.

Nhưng ngày hôm nay cậu đặc biệt khoan dung, đặc biệt rộng rãi. Cậu rút ra liên tiếp mấy đồng nhân dân tệ màu đỏ trong phong bì, không nói một lời quăng ra bên ngoài.

Cậu bé ăn xin bị dọa sợ, một bên cúi xuống nhặt khoản tiền kếch xù một bên liên tục đặt câu hỏi, cho cháu? Thật sự đều cho cháu sao?

Đến tối muộn Hình Minh mới trở về bệnh viện Phổ Nhân, Ngu Trọng Dạ đang vừa truyền dịch vừa nghe điện thoại.

Chân trước y tá vừa bước ra khỏi cửa, Hình Minh đã đạp rơi giày da trên đất, vội vàng cởi áo khoác, lưu loát bò lên trên giường bệnh của Ngu Trọng

https://thuviensach.vn

Dạ, may mắn đây là phòng bệnh dành cho cán bộ cao cấp, giường rất rộng, hai người đàn ông cùng nằm cũng không thành vấn đề.

Cho dù phải nằm bệnh viện, nhưng Ngu Trọng Dạ vẫn không gác lại công việc của đài trưởng. Thấy Hình Minh không nói tiếng nào đã bò lên giường, hắn giơ cánh tay lên trên chừa ra chỗ trống, để cho đối phương có thể an ổn thoải mái nằm trong lồng ngực của mình.

Hình Minh ngẩng mặt lên, nhìn Ngu Trọng Dạ nói chuyện điện thoại với người khác, kỳ thực cậu không nghe rõ lắm, ánh mắt đều dán lên bờ môi đang chuyển động của hắn.

Hình Minh rất yêu thích đôi môi Ngu Trọng Dạ, hình dáng quá đẹp, bị hắn hôn hoặc cắn đều rất thoải mái. Bỗng đầu dây bên kia im lặng một khoảng thời gian dài, Hình Minh liền ôm lấy cổ của hắn, nhẹ nhàng vuốt lên mặt, đặc biệt thành kính dùng đôi môi bao trùm lên môi hắn.

Hai người hôn không quá sâu, bốn cánh môi chỉ chạm nhẹ vào nhau, Ngu Trọng Dạ thoát ra khỏi nụ hôn này trước, trùng hợp người bên kia điện thoại nói chuyện đã xong, nói mình còn có chuyện quan trọng xử lý.

Hình Minh ngờ ngợ nghe thấy hai chữ Hoa Năng. Công ty Hoa Năng niêm yết sau khi cổ phần hóa, tổng giá trị tài sản của Thịnh Vực cùng công ty hiện tại cũng chỉ là ngang nhau, lúc này đài Minh Châu mới khánh thành CBD ngay cạnh trụ sở, vứt bỏ anh bạn nối khố Thịnh Vực, dắt tay cùng đi với Hoa Năng.

Hình Minh liếm liếm hàm răng của mình. Có vị ngọt rất kỳ quái. Tựa như sau khi bị Ngu Trọng Dạ hôn qua, răng không còn là răng nữa, mà nạm một miệng đường phèn. Cậu thỏa mãn nhưng cũng không quá thỏa mãn, choáng váng như người bị thiếu ôxi, ôm sát cổ Ngu Trọng Dạ, muốn đem môi của mình lần thứ hai dâng lên.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ nhấn đầu Hình Minh vào lồng ngực mình, cúi đầu nhìn cậu một lát, sau đó giơ tay gõ nhẹ lên gáy cậu, không chuẩn cho hành động hồ đồ.

“Em nói tiếp.” Trên mặt mang theo chút ý cười, đài trưởng Ngu tiếp tục trò chuyện.

Hình Minh bị Ngu Trọng Dạ nhìn như vậy, trái tim vốn đã đông cứng vì những chuyện trước đó đột nhiên trở nên ấm áp, hắn như hiện thân của những điều tốt đẹp trong cuộc đời cậu, kiêu ngạo, chân thật, thư thản.

Ngu Trọng Dạ nhìn ra Hình Minh mấy ngày gần đây có chút khô héo mệt mỏi, quyết định cho phép cậu trở về đài Minh Châu.

Đối với một số người mới đi làm, công tác có ý nghĩa như việc ngồi tù có thời hạn, hai mươi hai tuổi tốt nghiệp đại học, làm việc chừng ba mươi năm, mỗi tuần được thông khí hai ngày, ngày lễ ngày tết được tạm tha, quả thực khổ không thể tả. Nhưng đối với một số người khác mà nói, công tác như một liều thuốc chữa khỏi bệnh, trời sinh mệnh tiện. Hình Minh cảm thấy rất đúng.

Trở lại vườn Minh Châu, cậu phát hiện một chuyện thú vị. Lạc Ưu trốn tránh cậu.

Hình Minh biết Lạc Ưu vì sao trốn tránh mình.

Trước đây bọn họ ngẩng đầu gặp cúi đầu thấy, như hai con mãnh thú trong giới tự nhiên, chung quy phải đấu một trận, để phân định lãnh thổ, nhưng hiện tại Lạc Ưu đã thất bại, thương tích đầy mình, không hề lấp đầy chỗ trống.

Thứ gọi là tình cảm quá khó để có thể điều khiển, mặc kệ anh tới trước hay tới sau thì vẫn là tiên lễ hậu binh, Hình Minh vốn tưởng rằng mình sẽ rất đắc ý, cậu đã mài răng sắc bén, mạnh mẽ xé nát phòng tuyến cuối cùng

https://thuviensach.vn

của đối thủ, nhưng kết quả như thế này lại khiến cậu đột nhiên sinh ra rất nhiều cảm khái.

Hình Minh gặp phải Ngu Trọng Dạ, Ngu Trọng Dạ gặp phải Hình Minh, vừa là may mắn, cũng là kiếp số của hai người.

Hình Minh thay Thôi Văn Quân nộp bản giám định cho bên trung tâm giám định trong trường cũ của cậu, rồi mang theo cảm giác day dứt không thôi bắt máy bay đi Long Nham, sau đó đổi xe đi đến sơn thôn của câu chuyện 'sơn tiêu trả thù'.

Ngu Thiếu Ngả cùng đồng hành với cậu, nói là chính cậu ta muốn tới.

Hình Minh cả đường im lặng, Ngu Thiếu Ngả so với trước đây cũng ít nói hơn trước, cậu ta chỉ đơn giản nói một chút về sự cố phát sóng trực tiếp lần trước, sau vụ đó cậu bị cha đuổi ra khỏi nhà, ở tạm chỗ của ông ngoại, cậu nhóc đang muốn tìm phòng để chuẩn bị dọn ra ngoài. Ở Mỹ con trai tuổi này đã sớm độc lập, cho nên đối với chuyện này cũng không một lời oán hận.

Ngu Thiếu Ngả không hỏi Hình Minh quan hệ hiện tại của cậu và cha mình, Hình Minh cũng không chủ động đề cập, cậu nhìn ra được Ngu Thiếu Ngả đối với chủ đề này có chút phẫn nộ, có thể có liên quan tới mâu thuẫn cậu ta từng trải qua, cũng có thể cảm thấy chuyện này quá mức hoang đường.

Đổi vài chuyến xe mới đến được nơi cần đến, chủ tịch huyện tự mình nghênh tiếp, phóng viên của đài lớn tới, chắc chắn phải có đãi ngộ cấp tỉnh.

Hình Minh cố ý nhờ huyện trưởng Ngưu dẫn mình đi xem qua nới thôn dân đánh chết sơn tiêu. Huyện trưởng Ngưu cả đường thần thần bí bí, kết quả bị Hình Minh một câu vạch trần, bộ xương này hình dáng có vẻ kỳ dị, nhưng thật ra là từ các loại xương lợn xương trâu chắp vá mà thành, cái gọi là sơn tiêu trả thù, chưa đánh đã tan.

https://thuviensach.vn

Hình Minh chỉ thuận miệng nghi vấn, thế mà vẻ mặt huyện trưởng Ngưu như gặp đại địch, im lặng xoa tay, có vẻ rất bất an. Hắn nói, trong huyện chưa từng lan truyền tin tức giả mạo, bộ xương này chỉ là có người nhờ bảo tồn mới giữ lại.

Từ trong ánh mắt huyện trưởng Ngưu, Hình Minh có thể đọc ra được, đối phương rất sợ chính mình.

Đây hắn là một truyện thú vị. Lúc cậu còn là phong viên hiện trường, dường như cũng không được người ta ca ngợi cùng kính nể như vậy. Bây giờ từ bỏ 'Tầm nhìn Đông Phương', trở thành một phóng viên hạng chót, nhưng đi chỗ nào cũng bị người khác chú ý, ly kỳ nhất vẫn là khi đang tác nghiệp tại khu bảo hộ thiên nhiên ở vùng đông bắc Ứng Thành, cậu bị tên săn trộm động vật cầm vũ khí chỉ thẳng trước ngực, là loại súng bắn chim kiểu cũ, một viên đạn có thể để lại lỗ thủng trên thân thể. Cậu giơ tay lên trên đỉnh đầu, vẻ mặt không sợ hãi cùng hán tử kia đối diện. Cuối cùng tên săn trộm lại ngửa mặt lên trời, mắng to "Mẹ nó đây mới chính là đàn ông!" Sau đó hắn thu súng.

Họa là chỗ dựa của phúc, trước đây từng cảm thấy câu mà AQ(1) thường nói rất vô nghĩa, bây giờ xem ra thật khó nói.

(1) AQ là nhân vật chính trong tác phẩm 'AQ chính truyện' của Lỗ Tấn.

Hai người từ chối lời mời của huyện trưởng Ngưu muốn dẫn họ đi tẩy trần, không biết bắt đầu từ khi nào hai chữ tắm rửa lại nghe tục như vậy. Từ trụ sở của huyện đi ra, Hình Minh và Ngu Thiếu Ngả ở tạm một buổi tối trong nhà trọ, thương lượng với nhau xem tiếp đến nên đi nơi nào, Ngu Thiếu Ngả cho rằng chuyện sơn tiêu trả thù chỉ là lời nói vô căn cứ, lần này hai người đã đi một chuyến không công. Nhưng Hình Minh luôn cảm thấy sự tình chưa dừng lại, ở nơi nào đó vẫn có chỗ hổng, chờ cậu đến chắp vá hoàn chỉnh.

https://thuviensach.vn

Bọn họ ở lại nơi này hai ngày, vẫn như trước không thu hoạch được gì, nhưng sáng sớm ngày thứ tư lại có một vị khách đến thăm, một nam nhân chừng ba mươi tuổi, đeo một chiếc kính gọng đen, diện mạo hiền lành nho nhã, chỉ là bước đi cà nhắc không được tự nhiên. Hắn tự giới thiệu mình tên là Cao Phong, là một công chức của viện địa chất địa phương, tuy nhiên hiện nay đã bị cách chức.

Ngu Thiếu Ngả quan sát người này khi mới vào đội mũ đeo khẩu trang võ trang đầy đủ, có chút buồn cười nói: “Em thấy anh không giống công chức lắm, mà giống kẻ trộm hơn.”

Cao Phong ngượng ngùng cười cười: “Bởi vì luôn có người nhìn tôi chằm chằm, không giấu kín không được.”

Hình Minh hỏi: “Tại sao có người nhìn anh chằm chằm?”

Cao Phong trả lời: “Ngày hôm qua ở trụ sở huyện tôi có nhìn thấy hai người, tôi biết hai cậu là phóng viên của đài Minh Châu. Kỳ thực chuyện sơn tiêu này đó chỉ là lời đồn bậy, nhưng bệnh tình của bọn nhỏ trong thôn lại xác thực là thật. Tôi biết nguyên nhân thật sự gây nên bệnh đó là gì.”

Hình Minh hỏi hắn: “Anh cảm thấy là do nguyên nhân gì?”

Cao Phong chắc như đinh đóng cột mà nói: “Ô nhiễm.”

Chỗ này cảnh sắc hợp lòng người, trời cao xanh, nước trong vắt, Hình Minh biểu hiện hết sức cẩn thận: “Anh có chứng cứ sao?”

“Có.” Cao Phong đặc biệt trịnh trọng gật đầu nói, “Nguyên nhân gây ô nhiễm chính là do một xưởng chế thuốc tên là Khang Thụy gây nên, xử lý nước thải không theo quy định dẫn đến ô nhiễm nguồn nước, trong khi đó sức đề kháng của trẻ nhỏ không bằng người lớn, cho nên phát bệnh trước, kỳ thực cũng có không ít người trưởng thành xuất hiện dấu hiệu chấn thương tủy sống và tổn thương não, ở chỗ của tôi có ghi chép về vấn đề

https://thuviensach.vn

này.” Cao Phong móc ra một quyển sổ, ghi chép cặn kẽ về số người có biểu hiệm nhiễm bệnh của từng hộ dân cư, phải có đến gần trăm người.

Hình Minh lật xem từng tờ một: “Một mình anh yên lặng điều tra việc này?”

Cao Phong nói: “Tôi đã từng báo cáo với bộ ngành về vấn đề này, nhưng cả địa phương lẫn chính phủ đều không quan tâm, lại còn cản trở tôi tiến hành điều tra. Tôi bị buộc cách chức, còn bị người đến đe dọa không chỉ một hai lần, đôi chân này bị đập thành ra như vậy cũng bởi vì điều này.”

Ngu Thiếu Ngả không rõ, xen mồm hỏi: “Tại sao?”

Cao Phong nói: “Nơi này gần hai năm nay mới giàu lên được, nếu các cậu đến sớm một chút, sẽ nhìn thấy rất nhiều xe ô tô đi lại. Bởi vì xí nghiệp gây ô nhiễm đồng thời mang đến tăng trưởng kinh tế, địa phương và chính phủ chỉ cầu chính tích (thành tựu chính trị), vấn đề ô nhiễm môi trường là thứ yếu.” Nói đến đây, chân mày Cao phong nhíu chặt hơn: “Có thể giàu lên là chuyện tốt, nhưng cũng không thể hi sinh sức khỏe của thế hệ con cháu chúng tôi để đánh đổi được. Trước đây phương diện này không được nghiêm cẩn xem xét, tuy nhiên, sau khi việc chỉnh lý ‘luật bảo vệ môi trường được’ thực thi, những công ty kiểu như thế này nhất định sẽ bị xử phạt. Tuy nhiên các công ty không để mình bị xử phạt dễ dàng như thế được, bọn họ rất giảo hoạt, nếu cậu đến đó để thăm dò, căn bản sẽ không điều tra được thứ gì. Tôi cũng không hiểu, tại sao họ liều mình đối diện với nguy cơ bị xử phạt, nhưng lại không muốn giải quyết vấn đề ô nhiễm.”

Hình Minh lạnh lùng nhếnh khóe miệng, có gì không hiểu, luôn có những người như vậy, coi lợi ích như mẹ ruột, còn mạng người chỉ là cỏ rác.

Hình Minh để lại phương thức liên lạc cho Phong Cao, quyết định sau khi khảo sát thực địa xong sẽ liên hệ với hắn. Cậu tiễn Cao Phong ra cửa,

https://thuviensach.vn

cùng hắn sóng vai đi bộ trong trong cái se lạnh của vùng Mân Bắc. Cậu khen hắn một câu, anh khá giống với Erin Brockovich do Julia Roberts đóng(2)

(2) Erin Brockovich là một bộ phim tiểu sử năm 2000 của Mỹ do Steven Soderbergh đạo diễn và được viết bởi Susannah Grant. Bộ phim là kể về một câu chuyện có thật của Erin Brockovich, được miêu tả bởi Julia Roberts, người đã chiến đấu chống lại tập đoàn năng lượng Pacific Gas and Electric Company.

Cao Phong chưa từng xem phim này, không rõ ý tứ của người nói, nhưng đột nhiên lại nhớ tới chuyện gì, hắn cầm quyển sổ của mình từ trong tay Hình Minh, nhanh chóng lật đến một trang, chỉ vào một tấm đồ nói với cậu, hắn điều tra cẩn thận vô số lần, cuối cùng cũng coi như tra rõ vị trí của đường ống dẫn nước thải chưa qua xử lý, vẽ được tấm bản đồ này.

Hắn đem quyển notebook vô cùng trịnh trọng giao vào tay cho Hình Minh, nói, con đường này nguy hiểm vô vàn, hết thảy dân cư mắc bệnh đều chờ tấm bản đồ này được hấp thụ ánh sáng, thay họ đòi lại công đạo.

Hình Minh liếc mắt nhìn tấm bản đồ Cao Phong tự chế, giật mình: “Chứng cớ trọng yếu như thế, anh lại tín nhiệm giao cho tôi?”

Cao Phong cười cười, không trả lời câu hỏi của cậu. Chỉ khi thực sự chia tay mới dùng sức cầm tay Hình Minh, hắn nói mỗi một tập của ‘Tầm nhìn Đông Phương’ hắn đều xem qua, tuy rằng chương trình ngưng phát sóng khiến hắn vô cùng tiếc nuối, nhưng không thể nghi ngờ đó chính là chương trình tốt nhất Trung Quốc.

Cao Phong khấp khểnh đi xa, Ngu Thiếu Ngả vẫn luôn im lặng không lên tiếng đột nhiên nháy mắt với cậu: “Không nghĩ tới anh lại có nhiều fan như vậy.”

https://thuviensach.vn

Hình Minh không phản ứng lại. Ánh mắt của cậu bị những tiếng nói chuyện rì rầm cách đó không xa hấp dẫn. Có thể là hoạt động ngoại khóa của trường, một đám trẻ con nối đuôi nhau, cười đùa vui vẻ, xếp hàng ngay ngắn băng qua đường cái.

Hình Minh đột nhiên quay người chạy. Cậu biết khiếm khuyết kia ở nơi nào.

Xưởng thuốc Khang Thụy canh gác nghiêm ngặt, không chấp thuận bất kỳ sự dò hỏi nào của khách lạ. Hình Minh cũng không có ý định phá cửa đi vào, cậu đi quanh xưởng thuốc rộng lớn này vài vòng, rốt cục tại một chỗ tối ít người để ý tìm được mấy túi rác thải chưa kịp xử lý.

Ngu Thiếu Ngả vẫn luôn chạy theo phía sau Hình Minh hô to. Cậu ta nhìn thấy Hình Minh lôi ra mấy hộp thuốc bỏ đi từ trong túi rác, cố gắng cản trở cậu tiếp tục điên cuồng tìm kiếm rác thải: “Tại các quốc gia Âu Mĩ, những công đoạn gia công dược phẩm của công ty lớn thường đều là thuê ngoài, còn ở quốc nội các xí nghiệp lớn khi điều chế dược phẩm sẽ hợp tác với các công ty khác, điều này hết sức bình thường, không thể nói được ô nhiễm là do như thế được!”

Hình Minh đẩy Ngu Thiếu Ngả ra, vội vàng nhìn logo trên vỏ hộp thuốc.

Cậu đối với logo này không thể quen thuộc hơn, đây chính là logo gắn với chương trình của cậu nửa năm nay.

Thịnh Vực.

Hình Minh vội vã mang theo bản đồ Phong Cao tự chế chạy trở về, nhưng khi ngồi xe lửa để trở về cậu nhận được tin Thôi Văn Quân tông xe tự sát.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 98

Edit & Beta: Direct Kill

Thôi Văn Quân giơ một tấm bảng viết "Trả tôi công đạo", đứng ở trước cửa khu công nghiệp quốc tế của Thịnh Vực. Mấy ngày nay trời đều đổ mưa, thỉnh thoảng cũng có vài thành phần tri thức quần áo thẳng thớm bung dù đi qua, hoặc đồng tình hoặc xem thường liếc ông một cái, nhưng tuyệt nhiên không có người nào tiến lên hỏi người trung niên bạc đầu này xem rốt cuộc đã gặp phải đãi ngộ bất công như thế nào.

Chỉ có một người bảo vệ đi ra khỏi phòng trực nhỏ hẹp, giúp Lão Thôi đang loạng choạng, để cho ông đứng thẳng nói chuyện.

Thôi Văn Quân nỗ lực đứng thẳng, nhưng nhìn qua vùng eo không thể thẳng được. Đó là do công việc vận chuyển vật nặng quanh năm khiến cho cơ hông vất vả mà sinh bệnh. Ông quá mệt mỏi. Lần trước ông thật sự rất muốn tiếp nhận tiền mà biên tập viên Hình mang tới, nhưng con trai lại sống chết không chịu. Ông không biết mình còn có thể chống đỡ được bao lâu nữa.

Bảo vệ và Thôi Văn Quân tuổi tác không sai biệt lắm, lão vẫn luôn cảm thấy bản thân mình đã đủ già đủ đắng, lại không ngờ một ngày còn có thể nhìn thấy người so với mình còn già còn đắng hơn, lão đỡ Thôi Văn Quân đáng thương dáng vẻ thất hồn lạc phách đứng dậy, sau đó trở về phòng trực rót cho ông một chén nước nóng.

"Lão ca." Lão cầm chiếc cốc giấy nhét vào trong tay Thôi Văn Quân, "Lão ca, uống hết đi."

https://thuviensach.vn

Chắc là do đứng quá lâu, mặt của ông từ ngăm đen chuyển sang trắng bạch, bạch đến hù người. Thôi Văn Quân cảm kích "Ai" một tiếng. Ông cẩn thận siết chặt cốc giấy, từng ngụm từng ngụm uống vào —— dòng nước nóng nhẹ chảy xuống cổ họng, tâm tình lạnh lẽo trong mùa đông thoáng chút ấm áp.

Bảo vệ thấy Lão Thôi uống cạn cốc nước, liền than thở khuyên ông: "Lão ca, cấp trên vừa mới gọi điện tới nói, nếu anh không đi, thì chính là tôi."

Thôi Văn Quân cúi đầu với bảo vệ, cũng gọi đối phương một tiếng, lão ca.

"Lão ca, khiến cho ông thêm phiền toái…"

Còn chưa dứt lời nước mắt liền chảy xuống, hòa lẫn với nước mưa lạnh như băng trên mặt. Người đàn ông này dựa vào công việc vất cả sống hơn nửa đời người, bao nhiêu khổ cũng đã quen chịu đựng một mình, nuốt lệ vào trong, kỳ thực sợ nhất chính là gây cho người ta thêm phiền phức.

Chén giấy trong tay lần nữa bị nắm chặt, Thôi Văn Quân rốt cục quyết định đi. Nhưng ông vẫn đứng trước lối vào tòa nhà Thịnh Vực một hồi. Ông không biết mình đang chờ điều gì, chờ người mặc âu phục đi dày da phụ trách tân dược, hay là chờ một người phóng viên liều mạng thay bọn họ nói ra chân tướng.

Kỳ thực người phụ trách tân dược sớm đã rời đi, hôm nay hắn phải đi dự một bữa tiệc, lặng lẽ đi xuống bãi đậu xe dưới đất. Hắn bị Lão Thôi nháo đến phiền.

Từ đầu tới cuối cũng không có một phóng viên nắm cán bút công lý nào xuất hiện, Thôi Văn Quân đột nhiên nhớ tới biên tập viên Hình từng nói qua, chuyện của con trai ông không có chứng cứ, không có chứng cớ thì tòa án sẽ không thụ lí, phóng viên cũng sẽ không đưa tin.

https://thuviensach.vn

Tại sao một đứa trẻ đang bình thường lại bị bại liệt cơ chứ? Ông làm sao cũng nghĩ không thông.

Lão Thôi phát hiện, cả đời này, sự tình mình không hiểu được còn nhiều lắm.

Cũng tỷ như ông không nghĩ ra được vì sao cơ thể con trai ông từ rốn trở xuống lại hoàn toàn mất đi tri giác, tại sao thường cảm thấy toàn thân đau nhức. Con ông chưa bao giờ kêu to, nhưng đau sẽ gãi, da bị gãi chỗ rách chỗ không, móng tay cũng bị bật ra, máu chảy dầm dề. Mỗi khi như thế Lão Thôi sẽ quay mặt đi. Người làm cha như ông thực sự không đành lòng nhìn, nhìn con trai thống khổ, trái tim ông như bị thả vào trong trảo dầu nóng, thống khổ gấp trăm lần.

Nhìn lại cuộc sống bại liệt của con mình bây giờ, lại không thể tránh được mà nhớ tới những tháng ngày nó vừa mới học đại học. Thủ khoa của trường, thiếu niên thiên tài, truyền thông to nhỏ gì cũng đều có mặt đưa tin, khi đó bà nội còn chưa mất, thấy cháu mình đỗ thủ khoa liền không quản cái lưng đau nhức chạy về, mở miệng hô to: “Tiền đồ của cháu tôi! Rạng rỡ tổ tông!”

Thôi Văn Quân đứng dưới trời mưa nhớ lại rất nhiều chuyện, cuối cùng ông nhớ tới khi vợ mình còn ở nhà, kinh tế trong nhà lúc ấy không chật vật như bây giờ, chỗ ông làm việc từng mua bảo hiểm tai nạn cho ông, tiền bồi thường hình như lên đến mấy chục vạn lận.

Thôi Văn Quân viết cho Hình Minh một bức thư, nói chính xác hơn, là để lại một bức di thư.

Hình Minh cầm lá thư đó đi tìm mẹ đẻ Thôi Hạo Phi, muốn hoàn thành tâm nguyện của lão Thôi, để cho đối phương cầm mấy trăm ngàn tiền bảo hiểm giúp con trai chữa bệnh, nhưng mẹ đẻ Thôi Hạo Phi lại tránh mặt không gặp, Hình Minh liền cầm hợp đồng bảo hiểm của Lão Thôi tìm đi

https://thuviensach.vn

công ty bảo hiểm, người tiếp đón khó khăn giải thích, hắn nói, nhân viên bán phần bảo hiểm này đã sớm nghỉ việc.

Sau khi lắng nghe ngọn nguồn, người kia tiếc rẻ thở dài, tự sát sẽ không thể thu được tiền bồi thường, huống hồ hợp đồng bảo hiểm này mười năm trước đã quá hạn.

Ngoại trừ hợp đồng bảo hiểm vĩnh viễn không thể lấy được, không bao lâu Hình Minh còn nhận được một tờ giấy khinh bạc khác, đó là giám định mà trường cũ của cậu gửi đến.

Nhưng phần báo cáo này lại tuyệt nhiên khác biệt so với bên trung tâm kiểm soát, trên đó rõ ràng viết, bệnh viêm tủy ngang cùng với loại thuốc mới này, không thể loại trừ khả năng là có liên quan.

Lấy được báo cáo giám định của Thôi Hạo Phi, đi ra khỏi trường cũ một đoạn xa, Hình Minh đột nhiên không thể nào nhúc nhích.

Bầu trời vẫn xám xị như chực đổ sụp xuống, nước mưa bay xéo, Hình Minh nhìn qua cửa kính xe ô tô thấy một khuôn mặt. Khuôn mặt tuy còn trẻ nhưng uể oải, vừa quen thuộc vừa xa lạ. Hình Minh cảm thấy người trong gương có chút buồn cười, như một thằng hề lạc lối.

Gian nan trở lại phòng bệnh cao cấp của bệnh viện Phổ Nhân, đã là giờ cơm trưa. Ngu Trọng Dạ hỏi cậu, mấy ngày nay tại sao không thấy Thiếu Ngả?

Hình Minh suy nghĩ một chút nói, chắc là đang giận dỗi với em.

Ngu Thiếu Ngả nghĩ gì Hình Minh đều biết. Lúc đó vụ án của Lưu Sùng Kỳ, cậu ta nhảy nhót tưng bừng nhất định phải đòi lại được công đạo, bây giờ sự tình kéo sang Thịnh Vực, kéo đến ông ngoại cùng cậu mợ, công lý phải nhượng lại cho tình nghĩa.

https://thuviensach.vn

Y tá đưa tới cơm trưa hôm nay, thức ăn dành cho phòng bệnh cao cấp hơn hẳn thức ăn của các phòng bệnh khác, ba món mặn hai món canh, còn có cả sữa và quả khô. Ngu Trọng Dạ không động đũa, nhưng Hình Minh đói bụng. Cậu ngồi ở một bên ăn như hùm như sói, liên tục và cơm vào miệng, nhét đến hai má căng phồng.

Cho dù như vậy vẫn có cảm giác đói lả, cậu đặt đũa xuống, hỏi mượn y tá một chiếc thìa, trực tiếp dùng thìa xúc cơm ăn, tiếng thìa va chạm với bát sứ, vang lên canh cách.

Ngu Trọng Dạ vẫn nhìn cậu.

Hình Minh liều mạng và cơm vào miệng, chỉ lo nuốt chứ không thèm nhai, nghẹn đến cả mặt đỏ mặt lên nhưng vẫn không chịu dừng lại.

Thân thể của cậu như bị khoét rỗng. Cậu khó có thể nói rõ vết thương đến từ nơi nào, nhưng nó xác thực đang từ từ loét ra, xì xì bốc lên nhiệt huyết, làm sao cũng không thể lấp đầy.

Cơm tẻ vốn không có mùi vị gì, ăn vào miệng lại mặn chát.

Bởi vì nước mắt cậu đang lã chã chảy xuống.

Ngu Trọng Dạ đi đến bên cạnh, cũng không trấn an gì, chỉ đặt tay sau gáy cậu, không nói một lời.

Hình Minh ban đầu còn tránh Ngu Trọng Dạ cố gắng khóc không gây tiếng động nào, nhưng khi cảm nhận được trên cổ có áp lực nặng nề, cậu bỗng nhiên bật khóc thành tiếng. Cậu khóc tựa như bất lực, oan ức, đem tất cả phát tiết ra ngoài.

Một lúc lâu sau, Ngu Trọng Dạ mới nói, đừng khóc.

Hình Minh lại càng khóc to hơn.

https://thuviensach.vn

Ngu Trọng Dạ để cho Hình Minh khóc, khóc đến mệt mỏi, liền nhẹ nhàng ôm cậu vào trong lồng ngực mình, cúi đầu hôn xuống tóc cậu.

Hắn thở dài một hơi như nụ hôn sâu. Hắn nói, đi làm chuyện em muốn làm đi.

Cũng không biết tại sao, bên phía Thịnh Vực lại biết việc Hình Minh đang bắt tay chuẩn bị tố cáo công ty. Liêu Quân cảm thấy đâylà chuyện lớn, nhưng cũng không phải chuyện lớn.

Liêu Quân vẫn tin rằng không ai ngốc đến mức tự mình đục thuyền, huống hồ con ruột của hắn còn không đồng ý. Ngu Trọng Dạ khả năng vẫn giống như lúc trước, đối với hành động sau lưng của Hình Minh vẫn mắt nhắm mắt mở cho qua. Nhưng e ngại mặt mũi của hắn, bọn họ không thể động vào Hình Minh lần nữa.

Những thôn dân kia có thể giải quyết riêng liền giải quyết riêng, không thể giải quyết riêng thì sẽ nghĩ biện pháp khác.

Chỉ có Hình Minh là cái gai khó nhổ nhất, nhưng không thể đánh, cũng không thể giết.

Thương trường như chiến trường, công tâm là thượng sách. Liêu Quân đã chinh chiến nhiều năm trên thương trường, rất nhanh nghĩ ra một biện pháp không đánh mà thắng.

Liêu Huy tự mình đi tìm Hình Minh thương lượng. Mở đầu vẫn là mấy lời giải thích sáo rỗng, cậu là người bên gối của chú Ngu, tính ra cũng coi như là thân thích của chúng tôi.

Hắn cường điệu vấn đề ô nhiễm, không phải không giải quyết mà là khó giải quyết, thị trường quốc nội lớn như vậy, các công ty dược đều là kẻ tám lạng người nửa cân, Thịnh Vực đã lên kế hoạch, những năm này vẫn luôn bắt tay chỉnh đốn và nỗ lực cải cách để đạt được tiêu chuẩn; còn nói Thịnh

https://thuviensach.vn

Vực luôn là công ty đi đầu trong nước về các chiến dịch từ thiện, hàng năm nghiên cứu chế tạo thuốc mới cứu vớt muôn dân.

Liêu Huy một bên khoác lác một bên cãi cọ, miệng đầy những lời sáo rỗng, nhưng Hình Minh không hề bị lay động.

Ánh mắt lạnh lùng, mặt không cảm xúc, từng chữ từng chữ mà nói ra: Mày chờ ngồi tù đi!

Liêu Huy tựa hồ sớm dự liệu trước, không cho là ngang bướng, trái lại cười rộ lên. Hắn cười đến là tà ác, cười đến hàm răng trắng bóc, môi đỏ như huyết. Hắn mang theo một sự tự tin nắm chắc phần thắng nắm hỏi Hình Minh, cậu chẳng lẽ không muốn thay ba mình lật lại bản án sao?

Hình Minh hơi sững sờ.

Thương nhân mắt độc, Liêu Huy nhạy bén bắt được một tia do dự trong mắt Hình Minh, thừa thắng xông lên: “Còn nhớ Ân Hiểu Khiết không, cô nữ sinh từng gọi ba cậu là thầy? Chồng cô ta đang mắc nợ Thịnh Vực, chúng tôi có thể an bài cô ta đi ra làm chứng, nói rằng những năm qua lương tâm bất an, rốt cục quyết định thừa nhận năm đó vu cáo ba cậu cưỡng dâm…”

Hình Minh vô thức xiết chặt nắm đấm, móng tay lún vào lòng bàn tay, xương cốt khanh khách vang vọng.

Liêu Huy cười nói: “Còn nhớ tên Trương Hoành Phi đột nhiên biến mất không, tôi cũng có thể tìm hắn đi ra làm chứng, để hắn nói cho cậu biết, ai ở ở trong tù động thủ đánh ba cậu, nói cho cậu biết những tên cảnh ngục đã nhấn mặt ba cậu xuống bồn cầu tráng men là ai, tôi thậm chí còn có thể an bài Vệ Minh đi đến trước mộ phần ba cậu quỳ xuống xin lỗi, bấy lâu nay không phải cậu luôn luôn mong muốn như vậy sao?”

https://thuviensach.vn

Người này dễ dàng nắm chắc mệnh môn của cậu. Đây chính là điều cậu hằng mong mỏi. Đó là dục vọng yếu ớt bị dập tắt, vẫn luôn chờ có một ngọn lửa đến trợ giúp làm bùng lên. Rất nhiều năm qua.

Giọng nói Liêu Huy có chút ồn ào tiếp tục nói: “Cậu phải biết vụ án của ba cậu đã qua nhiều năm như vậy, bằng vào cậu mà mong lật lại bản án gần như là điều không tưởng, ngẫm lại cậu bị người ta cười chê bao nhiêu năm rồi nhỉ?” Liêu Huy hùng hổ doạ người, khuôn mặt khiến người chán ghét đang không ngừng khuyếch đại trước mắt Hình Minh, hắn chắc chắn nói, nếu như cậu đáp ứng tôi nhân nhượng cho yên chuyện, ba cậu có thể mỉm cười dưới cửu tuyền.

Liêu Huy nói chuyện đến cảm động. Con trai kẻ thường dân, trên người chịu huyết hải thâm cừu, sau đó thời gian như vật đổi sao dời, cậu nằm gai nếm mật cánh chim dần tung bay lớn mạnh, rốt cục có thể khiến cho quyền quý phải cúi đầu, cọ rửa nỗi nhục cho cha mình.

Đây thật sự là một cố sự đặc biệt cảm động.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 99

Edit & Beta: Direct Kill

Liêu Huy nói xong những lời này, liền cầm tách trà từng ngụm uống nuốt xuống, tựa như còn cố ý phát ra tiếng động lớn, trên mặt nở nụ cười quái dị.

Hình Minh biết ánh mắt này của Liêu Huy ám chỉ điều gì. Nếu như trong tay cậu có dao, có thể Liêu Huy đã sớm chết hàng trăm lần, là do cả người mất máu nhiều quá mà chết, từng vết chém thẳng vào động mạch chủ.

Cậu nhìn chằm chằm Liêu Huy rất lâu, sau đó giật giật môi, từng chữ từng chữ từ trong cổ họng phát ra.

Bốn chữ.

Mày đi chết đi.

Sau khi xuất môn, Hình Minh lái xe loanh quanh khắp thành phố, từ nam xuống bắc, đang đi về phương bắc lại ngoặt một cái về hướng đông, cũng không biết đang tìm kiếm chung quanh thứ gì. Sau đó suýt nữa cậu vượt đèn đỏ, thân xe mới đến nửa ngã tư, đã bị cảnh sát giao thông cản lại.

Cảnh sát giao thông biết cậu, cười ha ha, anh là Hình Minh đúng không?

Đồng chí cảnh sát giao thông trẻ tuổi này chính là một fanboy của biên tập viên Hình, cho nên dự định bỏ qua một lần, chỉ tặc lưỡi nhắc nhở thôi. Nhưng Hình Minh vẫn cứ một bên lấy ra hộ chiếu, một bên thất hồn lạc phách giải thích, tôi ném đồ.

https://thuviensach.vn

Xác thực ném đồ.

Cậu ném đi giấc mộng chiêm bao mười hai năm qua.

Cậu chưa từng nghĩ lúc mình sắp chạm tay vào, bỗng nhiên giấc mộng hoàng lương nát tan, ân cừu đều biến thành mây khói, yêu hận đều trở thành dĩ vãng.

Thời điểm Hình Minh trở lại bệnh viện, Lạc Ưu đang từ trong phòng bệnh đi ra, ánh mắt của hắn yên tĩnh tuyệt vọng, trên mặt có nước mắt chưa kịp lau, chắc hẳn vừa mới nháo xong một hồi. Khi Hình Minh đi đến thang máy đã nghe được tiếng tranh cãi trong phòng bệnh, mà cậu không nghe được toàn bộ, cũng không nghe rõ, chỉ có câu cuối cùng.

Lạc Ưu chảy nước mắt gọi Ngu Trọng Dạ là thầy, nói thầy đây là đập nồi dìm thuyền liều chết đến cùng, trong các vở kịch kẻ đập nồi dìm thuyền liều chết đều là anh hùng, nhưng trong thực tế đập nồi dìm thuyền liều chết đều là liệt sĩ, bản thân tại sao chết cũng không biết.

Hắn vẫn cảm thấy mình cùng Ngu Trọng Dạ là một loại người. Người như bọn họ trong mắt chỉ có chính mình, vì lợi mà sinh, tuyệt tình ít ham muốn.

Người cùng loại vốn nên tỉnh táo dựa dẫm vào nhau, một Hình Minh chặn ngang thì tính là gì.

Hắn không cam lòng, cũng không hiểu, Ngu Trọng Dạ lại sát thêm muối vào vết thương của hắn. Ngu Trọng Dạ liếc mắt ra ngoài cửa nhìn thấy Hình Minh đang tiến vào, chợt nở nụ cười với Lạc Ưu, sau này đừng tiếp tục gọi tôi là thầy nữa.

Phản ứng của Hình Minh không khiến cho Thịnh Vực bất ngờ, Liêu Quân đối với chuyện này không phải chỉ có một biện pháp, dụ dỗ không thành, trực tiếp động thủ. Hồng Vạn Lương am hiểu sâu sắc thứ gọi là luật

https://thuviensach.vn

rừng, bộ dạng thuận ta thì sống chống ta thì chết, ra hiệu cho thư ký của mình, tên tiểu tử Hình Minh này ông quan sát đã lâu, chỉ có một bầu máu nóng chứ trên tay không hề có tấc sắt nào, giết chết thì thôi.

Nhưng mà việc này Ngu Thiếu Ngả không đồng ý.

Ngu Thiếu Ngả từ ngoài cửa tiến vào, cười ha hả kêu một tiếng "Ông ngoại", bỗng nhiên từ ống tay áo rút ra một chiếc dao quân dụng, để ở trên cổ mình. Cậu đặc biệt thoải mái cũng đặc biệt không sợ, nói mình về nước lần này học được rất nhiều thứ, không cầu phú quý danh vọng, ngược lại cũng muốn thử ngốc nghếch một lần, cầu cái gọi là thiên đạo công lý.

Giọng nói ôn hòa mát lạnh, nhưng trong mắt tựa như có hàng vạn lôi đình, khiến cho Hồng Vạn Lương và thủ hạ tất cả đều chấn động.

Thịnh Vực vội vàng đè xuống sự việc ô nhiễm của xưởng thuốc, nhưng truyền thông lại giành trước một bước phơi bày ra ánh sáng.

Hình Minh thân là phóng viên, cũng có tư cách trình báo đề tài với 'Minh Châu kết nối', chỉ là lãnh đạo không tiếp nhận, nếu tiếp nhận thì sau đó chế tác ra sao cậu cũng không thể xen vào. Nhưng lão Trần có thể. Lão Trần dặn dò Lạc Ưu làm đồng thời hai tập, lấy tên là 'sơn tiêu trả thù', cụ thể để vạch trần hành vi bất hợp phát của Thịnh Vực tại địa phương.

Sau khi chương trình về sự việc ô nhiễm khiến người dân mắc bệnh, cả nước mới vỡ lẽ, thậm chí kinh động tới cả trung ương.

Hồng Vạn Lương bị tức đến nằm liệt trên giường, cũng có thể là giả bộ, bởi vì sau đó ông cáo ốm từ chối cùng cháu trai của mình gặp mặt. Ông ai thán hai cha con họ bị ma quỷ ám, nhưng ông có thể cùng Ngu Trọng Dạ trở mặt, lại không có cách nào xuống tay ác độc đối với đứa cháu ngoại duy nhất của mình.

https://thuviensach.vn

Hồng Vạn Lương một khi ngồi yên, Thịnh Vực không còn khả năng trông cậy vào gốc cây này. Liêu Quân biết rõ đạo lý đó, cũng hiểu một khi khiến dân chúng phẫn nộ, giãy giụa nữa cũng chỉ là phí công, phương pháp sáng suốt nhất lúc này chính là bỏ xe giữ tướng. Quả nhiên như cô sở liệu, không bao lâu, người đại diện pháp lý của tập đoàn Thịnh Vực, tổng giám đốc Liêu Huy do bị hiềm nghi nghiêm trọng không chấp hành kỷ luật, đã bị lực lượng cảnh sát dẫn đi điều tra. Chờ hắn phía trước có thể là hai mươi năm ngồi tù bóc lịch.

Liêu Quân đối với chuyện của em trai không quản cũng không hỏi, Liêu Huy phát điên giống như cẩu, cắn víu chung quanh, mong muốn giao nộp bằng chứng tố giác, lập công để mong giảm nhẹ hình phạt.

Trong đầu hắn nghĩ đến chuyện ra tay với cha con Lão Lâm, đài trưởng đài Minh Châu đời trước bị chính tài xế của mình tố giác vạch trần, đài trưởng Minh Châu đời này cũng nên trăm sông đổ về một biển, ngã ở trên tay tài xế của mình. Nhưng Lão Lâm cùng con trai đều đã sớm chuẩn bị, di cư ra nước ngoài. Hắn lại muốn khơi ra chuyện cũ, trên dưới Thịnh Vực không một người sạch sẽ, đều là những kẻ ăn thịt người, đương nhiên đài trưởng Ngu có quan hệ sâu sắc với Thịnh Vực cũng không tránh khỏi liên quan.

Nhưng cuối cùng tâm tư của hắn, vẫn không thể thành công đem Ngu Trọng Dạ kéo xuống ngựa.

Ngu Trọng Dạ tự mình từ chức, ngay trong đêm tổ chức tiệc mừng của đài Minh Châu.

Một đài trưởng đang yên đang lành lại cáo bệnh từ chức, dù chưa gây ra chuyện gì cho đài, nhưng ít nhiều vẫn có một chút tin đồn.

Trên phố phỏng đoán xôn xao. Khiến người run sợ nhất vẫn là một tin đồn nói rằng có người viết thư tố giác cho trung ương, tỉ mỉ thuật lại những

https://thuviensach.vn

việc làm trái pháp luật của đài trưởng Ngu trong những năm gần đây, mỗi sự việc đều có bằng cớ cụ thể, Ủy ban Kiểm tra Kỷ luật Trung ương vốn định tắm máu đài Minh Châu, nhưng trước đó Ngu Trọng Dạ đã tự mình đến nhà Lạc lão gia tử nói chuyện gần bốn tiếng, cụ thể nói chuyện gì không người nào biết, cuối cùng hắn cũng dùng việc từ chức để đổi lấy sự an tâm của mọi người, hắn xóa bỏ tất cả, vấn đề Thịnh Vực dừng lại ở Liêu Huy, vấn đề của đài Minh Châu dừng lại ở lão Trần.

Có rất nhiều bài báo thật giả viết về vấn đề này, bởi chuyện quá mức giật gân, nhưng còn chưa kịp bùng lên đã bị dập xuống, tất cả các tin tức đều bị xóa bỏ sạch sẽ.

Trên mạng to nhỏ không ai biết nội tình, chỉ cảm thấy cả đời cơ nghiệp của đài trưởng đài Minh Châu bị hủy hoại trong một ngày, quả thực khó mà tin nổi. Ngươi nói vì tình yêu, chứng tỏ ngươi hoang dâm vô độ, ngươi nói vì công lý, chứng tỏ ngươi ngây thơ ấu trĩ.

Đài trưởng Ngu đối với người trước mỉm cười, đối với người sau xem thường, hắn chính thức công bố nguyên nhân từ chức là do thân thể có bệnh.

Nguyên tưởng rằng sự việc tiến triển đến đây sẽ chấm dứt, nhưng kết cục lại đột nhiên xoay chuyển, vượt khỏi dự đoán của mọi người, Ngu Trọng Dạ tháo giáp không quy điền, sau mấy tháng dưỡng bệnh, lại chính thức xuống biển.

Tập đoàn Hoa Năng công bố tin tức trên website chính thức, Ngu Trọng Dạ sắp trở lại nhận chức Giám đốc điều hành.

Liên quan tới chuyện này, trên phố càng nhiều tin đồn. Từ “Hôn quân luận” lúc trước bỗng biến thành “âm mưu luận” cùng thuyết đen dày(1), có người nói rằng Ngu Trọng Dạ vì lợi ích phản bội Thịnh Vực, mượn sự suy sụp của Thịnh Vực để có thể đạt được giao dịch với Hoa Năng; cũng có

https://thuviensach.vn

người nói đây chỉ là một lần rèn luyện bên ngoài, mục đích là dẹp loạn phong ba trước mắt, sau khi hoàn tất hồ sơ, với năng lực quyết đoán đài trưởng Ngu có thể trở lại trong thể chế, đến lúc đó nâng cao một bước, căn bản là điều chắc chắn.

(1) "Thuyết đen dày" – là cuốn sách của Vương Sóc, nhà văn đương đại Trung Quốc nổi tiếng, trong đó đã nhắc đến một thuật ngữ như vậy về một trong những truyền thống đặc thù văn hóa Trung Hoa – truyền thống mưu thuật – cùng với việc ông cáo giác về cái mà ông gọi là "Truyền thống lừa đời cướp danh" xuyên suốt hầu hết những tên tuổi lẫy lừng lịch sử văn hóa Trung Hoa.

Nhưng mà trên mạng, lại yên tĩnh như không có chuyện gì xảy ra. Câu chuyện khiến nhiều người thắc mắc, cuối cùng cũng có một ngày hạ màn.

Sau trận bão táp phong ba đó, Hình Minh có không ít việc để làm, sau khi xem lướt qua các tin tức bát quái trên mạng. Lòng hiếu kỳ của cậu bị cào ngứa, vẫn luôn muốn hỏi Ngu Trọng Dạ, hắn bị cậu liên luỵ nên phải nghỉ việc để tự vệ, hay từ lâu hắn đã chuẩn bị tất cả, có lui có tiến. Hình Minh từng ở trên giường quanh co lòng vòng hỏi qua, kết quả bị Ngu Trọng Dạ không chút lưu tình áp đảo, mạnh mẽ cùng cậu làm một hồi.

"Thịnh thế không vì quan."

Ngu Trọng Dạ không tỏ rõ ý kiến mỉm cười, liên tục hôn môi Hình Minh vừa dỗ vừa dụ, lại một lần tách chân ra, tiến vào thân thể của cậu.

https://thuviensach.vn

MÔI SÚNG (THẦN THƯƠNG)

Kim Lăng Thập Tứ Sai

dtv-ebook.com

Chương 100: Kết thúc

Edit & Beta: Direct Kill

Trải qua một năm, vụ án của Liêu Huy phủ bụi lắng xuống. Cái gọi là kỳ hưng dã bột yên, kỳ vong dã hốt yên(1), Liêu tổng Thịnh Vực ngông cuồng tự đại cuối cùng cũng phải chịu tội trước pháp luật, nhưng không phải bởi vì sự việc gây ô nhiễm môi trường mà là đút lót, nhận hối lộ cùng hợp đồng giả, vô số tội như thế, bị lãnh mười tám năm tù giam.

(1) Tạm dịch "nơi ấy bỗng dưng hưng thịch, nơi ấy bất chợt diệt vong", ý nói sự thay đổi giữa thịnh vượng phồn vinh và diệt vong mất nước luôn không ngừng thay đổi. Câu này được trích từ trong "Tả truyện", chép rằng: "Vũ, Thang tội kỷ, kỳ hưng dã bột yên; Kiệt, Trụ tội nhân, kỳ vong dã hốt yên." (tạm dịch: Vua Vũ vua Thang tự trách bản thân, nơi ấy bỗng chốc thịnh vượng phồn vinh; vua Kiệt vua Trụ trách tội người khác, nơi ấy đột ngột suy tàn diệt vọng

Hình Minh đang chuẩn bị ra ngoài hoàn thành nhiệm vụ phỏng vấn, lại một lần nữa được gọi đến văn phòng đài trưởng. Xuất hiện trước mặt cậu là một khuôn mặt hoàn toàn xa lạ.

Đài trưởng mới của đài Minh Châu tên là Triệu Cương, năm mươi tuổi, mắt to cằm hơi bạnh, đôi môi cũng thật dày, toàn bộ kết hợp lại, trông giống như Đức Phật uy nghi.

Mặc dù vẻ bề ngoài cánh biệt khá xa đài trưởng tiền nhiệm, nhưng bản lĩnh của đài trưởng Triệu không khác mấy so với Ngu Trọng Dạ.

https://thuviensach.vn

Nghe đâu cũng có thể viết chữ vẽ tranh, còn biết thổi cả saxophone. Ngày đó hắn ở tiệc mừng thành lập đài bộc lộ tài năng, lập tức thu phục được sự ngưỡng mộ của một nhóm chị em trong đài.

Đài trưởng Triệu rất thân dân, cũng rất dí dỏm, chủ động dọn chỗ cho Hình Minh. Đầu tiên hắn khẳng định Hình Minh liên tục không để ý an nguy cá nhân mà dấn thân vào nguy hiểm, vô luận là dẫn chương trình hay phóng viên, đều có biểu hiện chói mắt. Hắn nói hắn không hy vọng những người dẫn chương trình của đài Minh Châu chỉ học kịch bản máy móc như một con vẹt, ngược lại càng muốn nhìn thấy từng con từng con dám giang rộng đôi cánh vươn mình ra thế giới.

“Tôi biết cậu bởi vì sự cố phát sóng trực tiếp nên phải chịu phạt, hiện tại xem như là hết hạn tù phóng thích, có thể trở về tiếp tục dẫn chương trình ‘Minh Châu kết nối’.”

Lời này đều trong suy đoán của Hình Minh. Cậu biết Lạc Ưu đã nghỉ việc, biên tập viên Lạc khi đến phong quang vô hạn, khi đi lại lặng yên không một tiếng động, từ đó đến nay chưa xuất hiện trước mặt công chúng lần nào.

Đài trưởng Triệu thấy Hình Minh ngẩn ra, liền cười hỏi cậu: “Suy nghĩ thế nào rồi? Tôi so với đài trưởng Ngu của các cậu hào phóng hơn một chút, không cần cậu chịu trách nhiệm về chương trình của mình tròn hay khuyết, tiền lương đãi ngộ một phần không thiếu.”

Hình Minh theo Ngu Trọng Dạ một năm này, ngày càng thành thục lão luyện, biết cái gì gọi là dục cự hoàn nghênh, giả vờ khiêm tốn. Cậu biểu thị tầm mắt bản thân không lớn, kiến thức còn nông, gồng gánh át chủ bài ‘Minh Châu kết nối’ như thế có chút vất vả, nhưng ‘Tầm nhìn Đông Phương’ xuất phát điểm chỉ đưa các tin tức trong nước, cậu rất tình nguyện làm lại từ đầu.

https://thuviensach.vn

Lấy thân phận vừa là nhà sản xuất vừa là người dẫn chương trình.

Trước đây quản lý mấy ngàn người, hiện tại nhân số chỉ tăng chứ không giảm, Ngu Trọng Dạ chuyển biến rất nhanh, thân là một đài trưởng kiêm quan viên chính phủ, hắn nghiêm túc thận trọng, không có tình người, nhưng bây giờ thân phận là người kinh doanh, hắn hoàn toàn dỡ xuống lớp quần áo trước kia, thỉnh thoảng sẽ tiếp nhận vài cuộc phỏng vấn truyền thống riêng.

Đông Á có một chương trình tên là ‘doanh nhân Châu Á’, nữ dẫn chương trình đem việc Ngu Trọng Dạ từ chức so sánh với việc nhường ngôi, ca ngợi hắn sáng suốt, học rộng, biết nhìn xa trông rộng.

Nhưng Ngu Trọng Dạ chỉ cười phủ nhận, biểu thị trước đây đài Minh Châu cải cách, các công ty con bên mảng kinh doanh của Minh Châu đôi khi cũng đạt những thành tích đáng nể, đối với hắn mà nói những chuyện kia tuy là lướt qua rồi thôi, nhưng trong con người hắn vẫn có máu kinh doanh.

Ngu Trọng Dạ chậm rãi nói, dẫn chương trình bị chọc cho cười không ngừng, cuối cùng còn như đóa hoa e thẹn, thậm chí công khai nói thẳng “Mị lực đài trưởng” đúng là danh bất hư truyền, nếu như đối phương vẫn còn là một đài trưởng, chỉ cần hắn nói một câu, bản thân sẽ không chút do dự nào mà đổi nghề.

Hình Minh chờ ở bên ngoài, trong tay cầm một cốc cà phê nóng hổi, chờ Ngu Trọng Dạ quay xong chương trình, cùng cậu trở về thăm mẹ. Trong lúc chờ đợi bỗng nhận được tin nhắn của cô Tiếu ở trường tiểu học dân lập Đông Ly, đối phương nói cho cậu biết phòng học mới đã được khánh thành, các thiết bị dạy học được đổi mới không ít, số lượng học sinh cũng tăng lên rất nhiều. Trải qua phong ba lớn như vậy, trường tiểu học Đông Ly vẫn còn tồn tại, hơn nữa lại còn tốt hơn trước. Cô Tiếu còn nói cho cậu biết, tất cả đều do hội trưởng Mã của Hội Chữ thập đỏ quyên tặng, không chỉ có phòng

https://thuviensach.vn

học lớn được tân trang, mà cứ hai học sinh lại được tặng một chiếc Macbook mới.

Vị hội trưởng Mã mới nhận chức muốn làm gương cho cấp dưới, chỗ nào có tình hình tai nạn đều thấy bóng dáng của hắn, chuyện thứ nhất làm sau khi nhận chức chính là công khai sổ sách, liên tục nhận được sự khen ngợi của mọi người. Hình Minh lại mắc bệnh nghề nghiệp, dùng tâm tư của phóng viên phỏng đoán động thái này của hội chữ thập đỏ, có thể là vì cứu vãn hình tượng, nhưng không ngờ kết quả thu được lại thành công hơn dự kiến.

Cô Tiếu còn nói, thầy Lưu sau khi bị trúng gió cũng dần khôi phục lại, hiện tại đã có thể đi lại nói chuyện, thầy ấy còn nói tuy mình gặp tai họa nhưng học sinh lại được ban phước, muốn cô thay mặt nói một tiếng cám ơn.

Hình Minh cảm thấy ngại ngùng, lúng túng suýt chút nữa đánh rơi điện thoại.

Cậu còn nghe nói Hạ giáo sư đã ra tù, vào thời điểm xử án Hạ giáo sư đã được giảm nhẹ tội, bị kết án sáu tháng tù giam và một năm tù treo, sau khi hết hạn ngồi tù thì không phải thực hiện án tù treo nữa. Hiện tại Hạ giáo sư là cố vấn cho công ty dược phẩm Khang Nhạc Nhạc.Ba đợt thí nghiệm thuốc ung thư gan của ông đều tiến hành thuận lợi, cơ hội được bán ra thị trường khá là khả quan.

Tất cả mọi chuyện đều phát triển theo chiều hướng tốt, vừa có liên hệ với cậu, lại tựa như không có.

Hình Minh ở ngoài trường quay chờ Ngu Trọng Dạ phỏng vấn kết thúc, cậu đứng ở bên cửa sổ, nghe gió bắc thổi vù vù đập lên cửa kính. Thời tiết không có dấu hiệu báo trước đổ tuyết.

Đây là trận tuyết rơi đầu tiên của mùa đông năm nay.

https://thuviensach.vn

Hình Minh nhìn trời trắng xóa tuyết, yên lặng nhớ về Thịnh Vực và Ngu Trọng Dạ, lợi ích của một tập đoàn bị suy sụp, nếu còn ở trên đài sẽ tiếp tục trở thành bia ngắm sống. Ngu Trọng Dạ rất thông minh, vào lúc này lựa chọn vứt bỏ địa vị, lui về đợi sóng yên bể lặng.

Hình Minh càng nghĩ càng cảm thấy kỳ lạ, càng tính càng cảm thấy khả nghi, cậu đột nhiên tỉnh ngộ, bản thân mình có lẽ mãi mãi cũng không đấu lại được lão hồ ly này.

Không đấu lại, thì sẽ đấu cả đời.

Ngu Trọng Dạ kết thúc buổi ghi hình, Hình Minh cùng hắn đến thăm Đường Uyển. Giống như quá khứ, cậu đỗ xe vào một góc tối, xa xa nhìn bà.

Nhưng lần nay trong xe còn có một người nữa. Cậu trước đây đã bao lần tưởng tượng ra tình cảnh này. Cậu lái xe, Ngu Trọng Dạ ngồi ở phó lái, giống như hết thảy những cặp đôi yêu nhau bình thường khác.

Sau khi ly hôn với Hướng Dũng Đường Uyển rất nhanh lại lấy chồng mới, bà cùng một người đàn ông xa lạ hạnh phúc khoác tay nhau đi trên đường, khuôn mặt phơi phới như hoa anh đào.

Hình Minh đã không muốn đi truy cứu tại sao năm đó mẹ mình lại lựa chọn từ bỏ lật lại bản án, có lẽ là vì bảo toàn tính mạng của đứa con trai độc nhất, cũng có thể chỉ là ham muốn an nhàn.

Khi đó Đường Uyển từ bỏ, hiện tại cậu cũng bỏ qua.

Bởi cậu đã tìm được lý do để từ bỏ.

Hình Minh dùng ánh mắt ôn nhu hiếm thấy tống biệt Đường Uyển, sau đó lái xe trở về. Cậu chạy qua các dãy nhà cao tầng san sát, chạy qua các

https://thuviensach.vn

ngõ cổ tràn ngập những tác phẩm nghệ thuật, cuối cùng dừng lại trên một khu đất trống đầy tuyết.

Hình Minh ngẩng đầu lên nhìn, xa xa có ba bốn cây hoa mơ, nở đỏ hồng cả một khoảng, xa hơn chút là những cây tùng xếp thành hàng phủ đầy tuyết, ngạo nghễ vươn mình trong trời đông giá rét.

Trước mắt là địa phương cực kì xa lạ, rộng rãi nhưng lại ít người, trên trời thỉnh thoảng lại có từng đàn chim vội vã bay về tổ, đại khái là vùng ngoại thành.

Tuyết đến nhanh, mà đi còn nhanh hơn, trời đất khắp nơi phủ một màu trắng xoá, vừa sạch sẽ lại yên tĩnh.

Hình Minh đột nhiên điên cuồng nhấn còi, mở cửa ô tô vừa lao ra ngoài vừa hét lớn như muốn phát tiết tất cả. Âm thanh cậu quá lớn, phá vỡ cả không gian yên tĩnh mỹ lệ nơi đây, chim chóc trên những tán cây bởi tiếng động lạ mà giật mình bay loạn xạ, một đống lông chim rơi xuống nền tuyết trắng xóa.

Ngu Trọng Dạ cũng xuống xe ngồi, xa xa nhìn, không an ủi, cũng không khuyên nhủ. Hắn chậm rãi đốt một điếu thuốc.

Trên mạng thỉnh thoảng vẫn sẽ đào lại câu chuyện cậu là con trai phạm nhân cưỡng gian, khả năng sau này nổi tiếng có thể sẽ bị hắc, mỗi ngày phải đối mặt với lời công kích.

Hình Minh đã trở lại bình thường. Cậu phát hiện rốt cục mình đã có thể vẫy tay tạm biệt chân dung cậu thanh niên được khắc họa bởi hận thù mười hai năm trước kia. Cậu là cậu, cũng không phảilà cậu.

Cậu rốt cục có thể ngẩng đầu ưỡn ngực, đi dưới ánh mặt trời không hề đỏ mặt, đi đến nơi thuộc về cậu.

https://thuviensach.vn

Thế giới này thật đẹp đẽ, đáng giá để chúng ta vì nó mà phấn đấu.

Hải Minh Uy đã từng nói những lời này, lần đầu tiên Hình Minh nghe được là ở trong một bộ phim. Bộ phim này có quan điểm lạc quan về tình người, mượn lời thoại của nhân vật để bày tỏ tư tưởng, Hình Minh không phản đối.

Thế giới này không tốt cũng chẳng xấu, chúng ta vì nó mà phấn đấu chưa chắc đã không đáng giá.

“Tốt chưa.” Ngu Trọng Dạ hút xong điếu thuốc trên tay, nghênh đón hỏi Hình Minh, “Đi nơi nào?”

“Thiếu Ngả tối nay sẽ tới ăn cơm, chúng ta cũng nên về sớm một.”

Hình Minh nở nụ cười, cầm lấy tay Ngu Trọng Dạ tiến đến bên môi mình, giống như kẻ nghiện hít lấy mùi khói còn đọng lại nơi đầu ngón tay. Hai người cùng quay đầu sóng vai trở về.

-Hoàn-

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1
Chương 2
Chương 3
Chương 4
Chương 5
Chương 6
Chương 7
Chương 8
Chương 9
Chương 10
Chương 11
Chương 12
Chương 13
Chương 14
Chương 15
Chương 16
Chương 17
Chương 18
Chương 19
Chương 20
Chương 21
Chương 22
Chương 23
Chương 24
Chương 25
Chương 26
Chương 27

https://thuviensach.vn

Chương 28
Chương 29
Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37
Chương 38
Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52
Chương 53
Chương 54
Chương 55
Chương 56
Chương 57
Chương 58
Chương 59

https://thuviensach.vn

Chương 60
Chương 61
Chương 62
Chương 63
Chương 64
Chương 65
Chương 66
Chương 67
Chương 68
Chương 69
Chương 70
Chương 71
Chương 72
Chương 73
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79
Chương 80
Chương 81
Chương 82
Chương 83
Chương 84
Chương 85
Chương 86
Chương 87
Chương 88
Chương 89
Chương 90
Chương 91

https://thuviensach.vn

Chương 92
Chương 93
Chương 94
Chương 95
Chương 96
Chương 97
Chương 98
Chương 99
Chương 100: Kết thúc

https://thuviensach.vn